

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/REVIEWNGONTINH0105](https://www.facebook.com/reviewngontinh0105)

Nhối tinh Đầu Của Anh

Thật
Đẹp
Tiền
Đề

*Review by:
Gian Thần
Design by:
Trắng Tiệp Dư*

Mục lục

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)
[Phần 31](#)
[Phần 32](#)
[Phần 33](#)
[Phần 34](#)
[Phần 35](#)
[Phần 36](#)
[Phần 37](#)
[Phần 38](#)
[Phần 39](#)
[Phần 40](#)
[Phần 41](#)
[Phần 42](#)
[Phần 43](#)
[Phần 44](#)
[Phần 45](#)
[Phần 46](#)
[Phần 47](#)
[Phần 48](#)
[Phần 49](#)
[Phần 50](#)
[Phần 51](#)
[Phần 52](#)
[Phần 53](#)
[Phần 54](#)
[Phần 55](#)
[Phần 56](#)
[Phần 57](#)
[Phần 58](#)
[Phần 59](#)
[Phần 60](#)
[Phần 61](#)

Phần 62

Phần 63

Phần 64

Phần 65

Phần 66

Phần 67

Phần 68

Phần 69

Phần 70

Phần 71

Phần 72

Phần 73

Phần 74

Phần 75

Phần 76

Phần 77

Phần 78

Phần 79

Phần 80

Phần 81

Phần 82

Phần 83

Phần 84

Phần 85

Phần 86

Phần 87

Phần 88 + phiên ngoại

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 1

《 hắn tiểu mỗi tình đầu 》 tác giả: Biển mắtlục đề

Vắn ánl:

Toàn giáol đều biểtl, Thỉnh Hoa đạil lầo ghét nhất mớit tới Tiểu Quyểnl Mao, nếu ail nốit Tiểu Quyểnl Mao mốtl câu lờil hay, đạil lầo chuẩnl trở mắtl.

"Trạml ca, ta cũng cảm thấyl Đồng Miểul khó coi."

"Trạml ca, nằng cáil kia thil đưal thành tích tuyểtl đốil sao."

"Như vậyl, ngày mail ta tìm mắyl cáil tháil muộil, tìm nằng tra."

Tư Trạml khápl yên, không rên mốtl tiểng.

Ngày nọ mưal to, Tiểu Quyểnl Mao ở sắnl thể dục đậpl vớ đầul gốil, bọnl họ Trạml ca thắtl cắnl thậnl phứng người cắng chắnl, nhẹ nhàng hỏnl nằng miệng vếtl thường, kia biểtl tình, thường tiểtl tâm đầul phải nátl.

Cácl tiểl đặtl : ha há, nam nhắnl!

Có chútl bệnlh thầnl tài thiểul nữ X có chútl táol vắnl đầul thiểul niềnl

Tag: Hàol mỏnl thể gia yêul sắul ngọt vắnl sáng vắnl

Vail chắnlh: Tư Trạml, Đồng Miểul | vail phụ: | cáil khácl: Ngộtl sủng

Chương 1

Chín tháng khai giảng quý, thời tiết khô nóng một tia phong đều không có, lan thị đặc có bạc quế nở khắp chi đầu, trên mặt đất linh tinh vụn vặt trang điểm một tầng đậm màu trắng cánh hoa.

Không khí mềm như bông ngọt, giống lẫn vào kẹo bông gòn.

Thịnh Hoa cao trung đá cuội đường nhỏ thượng, ngòi xồm hai chỉ bạch béo bồ câu, tung tăng nhảy nhót hàm thảo hạt, oai cổ tinh thần phấn chấn.

Đồng Miếu cái trán thắm mồ hôi mỏng, hơi hơi làm ướt nhỏ vụn màu nâu tóc mái, nàng nhẹ nhàng nhấp môi, thủy linh mắt hạnh nhìn chung quanh hoàn cảnh lạ lẫm.

“Thì thầm, người đã bắt được Thanh Hoa dự thư thông báo trúng tuyển, mù mù cho người chuyển tới Thịnh Hoa tới, người thả lỏng điểm nhi được chứ?”

Đồng Mỹ Quân ngòi xồm xuống ` thân, nhẹ nhàng vỗ thiếu nữ trắng nõn như nhữ sứ cánh tay.

Đồng Miếu ngoan ngoãn gật gật đầu, nàng từ trước đến nay không tốt với vi phạm mẫu thân ý tứ.

Đồng Mỹ Quân ăn mặc một thân tố sắc váy dài, váy dài rũ đến trên cổ, giống một đóa nở rộ hoa bách hợp.

“Mẹ, ta mỗi ngày đều có thể nhìn đến người sao?” Đồng Miếu trầm ngâm sau một lúc lâu, cuối cùng do do dự dự hỏi ra thanh.

Thịnh Hoa ly trung tâm thành phố quá xa, xem ra nàng muốn trọ ở trường, nhưng mẫu thân không ai chiếu cố nói.....

“Mụ mụ một vòng tới xem người một lần, người không cần lo lắng, nơi này còn có A Trạm chiếu cố người đâu.” Đồng Mỹ Quân hiểu lầm nữ nhi ý tứ, chỉ đương nàng ở hoàn cảnh lạ lẫm sẽ không thói quen.

Đề cập Tư Khải Sơn nhi tử, Đồng Mỹ Quân thư thái cười.

Đồng Miểu lại rũ xuống đôi mắt, hàm răng không dấu vết cắn một chút má thịt.

A Trạm a.

Nàng hơi hơi nâng lên con người, mang theo hơi nước trông mắt nhìn về phía trang dung tinh xảo nữ nhân: “Mụ mụ, người sẽ cùng Tư Trạm ba ba kết hôn sao?”

Đồng Mỹ Quân tươi cười hơi có chút cứng đờ, nàng sai mở mắt thần đạo: “Tiểu hài tử quản như vậy nhiều chuyện làm cái gì, người liền an tâm hưởng thụ vườn trường sinh hoạt, thuận tiện giúp một tay A Trạm văn hóa khóa, hẳn ba ba hy vọng các người cùng nhau thượng Thanh Hoa đâu.”

Đồng Miểu gật gật đầu, thuận theo đáp ứng: “Ta biết đến.”

Đồng Mỹ Quân mở ra trên cổ tay vác Gucci bao bao, từ bên trong lấy ra một quả chìa khóa tới, đăm cười đối Đồng Miểu nói: “Đây là A Trạm ba ba ở Thịnh Hoa phụ cận chung cư chìa khóa, trường học ký túc xá rất cuộc không có phương tiện, người chuyển đến cùng A Trạm cùng nhau trụ, đồ vật mụ mụ đều giúp người thu thập hảo.”

Đồng Miểu duỗi tay niết quả chìa khóa, gắt gao nắm chặt nơi tay trong lòng bàn tay.

Chìa khóa bén nhọn nhô lên trát ở non mịn lòng bàn tay thượng, hơi hơi có chút đau đớn.

Nàng không nghĩ, nhưng nàng nói tốt.

Tư Trạm ba ba làm mụ mụ quá thượng càn tốt sinh hoạt, tổng phải có chút hồi báo, nàng giúp Tư Trạm đề cao học tập thành tích, cũng coi như là một loại hoàn lại.

“Hào hảo cùng A Trạm ở chung, tương lai các người nói không chừng chính là huynh muội.”

Đồng Mỹ Quân dứt lời, có chút ngượng ngùng cười cười.

Ngoài cổng trường siêu xe tích tích vang lên hai tiếng, nàng sung sướng vẫy vẫy tay, quay lại đầu tới vỗ vỗ Đồng Miếu vai, liền thẳng đến ô tô phương hướng chạy chậm qua đi.

Đồng Miếu ở Đồng Mỹ Quân sau lưng cong lên đôi mắt cười cười, sau đó hướng trường học giáo vụ chỗ đi đến.

Chỉ cần mụ mụ có thể vui vẻ, thì tốt rồi.

Tư thúc thúc vì nàng liên hệ hảo niên cấp chủ nhiệm, hết thầy đều an bài thỏa đáng, chỉ còn chờ nàng giở xách nhập học.

Hết thầy đều cũng không tệ lắm, chỉ là cái này Tư Trạm..... Làm nàng có chút đau đầu.

Hành lang.

Các nam sinh cười mắng thanh hết đợt này đến đợt khác.

“Ai vừa mới có phải hay không Trạm ca thua?”

“Thảo, chơi nhiều như vậy cục, cuối cùng đem Trạm ca thư rớt!”

“Trạm ca nhận đánh cuộc chịu thua đi!”

Nam sinh dựa vào lan can, một tay chống cằm, di động niết ở hai ngón tay gian, mặt trên là tuyệt địa đào vong bắn ra chiến tích tổng kết hình ảnh, SS.

Trên mặt hấn treo một tia không chút để ý cười, môi mỏng hơi kiêu.

“Hành đi.”

Thanh âm có chút trầm thấp khàn khàn, lộ ra một cổ thiếu niên từ tính.

Trần Đông làm mặt quỷ ý xấu nói: “Trạm ca luôn là bị người thô lộ, lần này tìm cá nhân thông báo thế nào?”

Cùng nhau ăn gà các nam sinh cười vang, ồn ào vỗ tay.

Nam sinh cười nhạo một tiếng, nghiêng về một bên hấn liếc mắt một cái, nhướn mày: “Cùng người thông báo sao?”

Trần Đông ưỡn ngực nói: “Huynh đệ nếu là cái nữ, chỉ bằng hai ta này quan hệ, tuyệt đối bạch cho người thượng!”

“Lăn!” Tư Trạm tức giận mắng hấn một tiếng, ngón tay thon dài xách lên một bên không Coca bình, triều Trần Đông tạt qua đi.

Trần Đông cười hì hì ôm lấy đầu, nhẹ nhàng đem Coca bình bắn bay.

Tư Trạm cũng vô dụng lực, hấn không để bụng cái này.

Đã đánh cuộc thì phải chịu thua sao.

“Này thang lâu thượng xuất hiện cái thứ nhất nữ sinh thế nào?” Trần Đông vui sướng khi người gặp họa đề nghị nói.

Thang lâu phôi màu trắng ngà đá cẩm thạch, mặt trên tấm Thịnh Hoa
huy hiệu trường, điển nhã lại đại khí.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 2

Nghe nói Tư Trạh cũng ở cái này lớp, nàng một chút cũng không nghĩ cùng hắh một cái ban.

Đi ra mang theo nhàn nhậh trà Long Tĩnh mùi vị vắh phòng, Đồng Miểu căng da đầu đắh ra tam ban môn.

Điều hòa phong hô hô thối, bên trong cánh cửa ngoài cửa là hai cái thế giới, nàng xoắ tung đầu tóc bị gió lạnh thối bay, đắp ở xương quai xanh thượh, nhu nhu ngứa.

“Lão sư hảo, ta kêu Đồng Miểu.”

Nhẹ tể ngượh ngừng tiểu tiếh nói, như là bị gió thối qua tiểu lông chim.

Trong phòng học tức khắh có nam sinh khe khể nói nhỏ lên, hượh về phía nàng ý vị thâm trường cười.

Đồng Miểu lớn lên xinh đẹp, tiểu xảo tinh xảo, mũi rất cao, đôi mắt luôn là mang theo một tầng ướt át hơi nướh.

Nàng làn da bạch, tinh tể giống như nhìn không tới lỗ chân lông, tóc hơi hơi mang chút từ trước đến nay cuốn, nồng đậh lại xoắ tung, giống cái búp bê Tây Dương.

Đây là đại bộ phận nam sinh đều ăn loại hình, ngoan ngoãn đáng yêu, ôn nhu ngây thơ.

Nhưng chỉ có một người không ăn.

Tư Trạm lười biếng dựa vào ghế dựa, ngả ngón kiêu kiêu môi, màu đen con người mang theo ác liệt hài hước: “Lặp lại lần nữa, nghe không được a.”

Tác giả có lời muốn nói: Tư Trạm: Lời này ta liền lược ở chỗ này, ta tuyệt đối sẽ không thích nàng. (lãnh khốc mặt)

Chương 2

Toàn ban ánh mắt đều tụ tập đến Tư Trạm trên người, hẳn đem mu bàn tay đến sau đầu, một chân hơi co lại, một chân duỗi thẳng, gương mặt nhìn chăm chú vào Đồng Miếu.

Trong ban mấy cái không an phận nam sinh đối Đồng Miếu tâm tư tức khắc lạnh nửa thanh.

Trước nay không gặp Trạm ca nhằm vào quá nữ đồng học a, hôm nay đây là làm sao vậy, chẳng lẽ hai người có thù oán a?

Đồng Miếu mặc sau một lúc lâu, mắt hạnh hơi chọn, giơ lên một trương cổ chấp khuôn mặt nhỏ, nâng lên tiếng nói nói: “Đồng Miếu, đồng thoại đồng, tam thủy miếu.”

Mặc dù là cao giọng nói chuyện, nàng như cũ không có gì uy hiếp lực, mềm mại ôn tồn thanh âm liền nửa điểm phần nộ ý tứ cũng chưa truyền ra tới.

Bên người chủ nhiệm lớp chạy nhanh uy hiếp tính ở trong ban nhìn quét một vòng, sau đó nhẹ nhàng ôm lấy Đồng Miếu: “Người đi ngồi ở

Khương Dao bên cạnh, đệ nhất bài bên phải cái kia nữ sinh, Trần Đông, người đi mặt sau cùng Tư Trạm ngồi.”

Lão sư nhìn ra tới Tư Trạm đối Đồng Miếu không hữu hảo, chạy nhanh ở lớp tìm cái cách hấn xa nhất vị trí, giống Đồng Miếu như vậy ngoan ngoãn mềm mại tiểu nữ sinh, nên cách này giúp hồn tiểu tử xa một chút.

Trần Đông nhưng thật ra cao hứng phấn chấn, hấn cùng Tư Trạm luôn luôn là bạn bè tốt, lão sư sợ bọn họ hai cãi nhau ngắt trời mới cố ý đem bọn họ tách ra, hiện tại Trạm ca tiện nghi muội muội tới, ngược lại là thành toàn hấn.

Trần Đông không có gì đồ vật muốn thu thập, nháy mắt liền cho nàng đăng ra vị trí.

Đồng Miếu nhu Nhu Đạo: “Cảm ơn lão sư.” Sau đó tìm lão sư chỉ phương hướng, đi đến Khương Dao bên cạnh ngồi xuống.

Khương Dao trát cái viên đầu, một trương bàn tay mặt, đôi mắt đặc biệt đại đặc biệt cơ linh, khoe miệng bên mang theo hai cái ngọt ngào má lúm đồng tiền.

Đại khái là ban hoa, Đồng Miếu thầm nghĩ.

Khương Dao chống cằm đánh giá Đồng Miếu, các nàng cái này ban, đều là có chút địa vị, sắp đến cao nhị, mỗi người trong tay ít nhất năm thập phần thi đại học thêm phân.

Có thể ở thời điểm này chuyển tiến các nàng ban, đại khái bối cảnh không đơn giản đi.

Nhưng là như thế nào như vậy mềm, thoát nhìn tốt như vậy khi dễ?

Nàng chọc chọc Đồng Miếu cánh tay, làn da thật nộn thật bạch, giống có thể bài trừ thủy tới.

Đồng Miếu giương mắt xem nàng, trong mắt mang theo một chút mê mang nghi hoặc, trời sinh phù một tầng hơi nước.

“Ta nói, hần nói cái gì người liền nghe cái gì a, người nên trực tiếp phiên hần một cái xem thường.” Khương Dao hận sắt không thành thép nói.

Đồng Miếu nhẹ nhàng nhấp môi dưới, rũ xuống mắt, nhỏ giọng nói: “Tính.”

Nàng không cùng hần chấp nhận, nếu là cùng hần so đo, nàng đã sớm tức chết vài trăm trở về.

Khương Dao “Sách” một tiếng, lẩm bẩm: “Cũng là, người như vậy ngoan bảo bảo.” Nàng dừng một chút lại đắn đo nói, “Người không biết hần đi, kêu Tư Trạm, người về sau cách hần xa một chút là đến nơi, hai người các người liền không phải một đường người.”

Đương nhiên không phải một đường người, nhưng là cách hần xa một chút yêu cầu này..... Ở gần hạn nội đại khái thực khó khăn.

Bọn họ cần phải ở cùng một chỗ đâu.

Nhưng nàng không đành lòng phất Khương Dao hảo ý, vì thế nhợt nhạt cười, nhẹ giọng nói: “Cảm ơn người, ta nhớ kỹ.”

Khương Dao vỗ vỗ bộ ngực, trượng nghĩa nói: “Kỳ thật người chọc hần cũng không có việc gì, ta thế người bãi bình, ta ba cùng hần ba quan hệ hảo, hần có thể cho ta mặt mũi.”

Đồng Miếu thầm nghĩ, ta mẹ cùng hần ba quan hệ cũng khá tốt, hần liền một chút đều không cho ta mặt mũi.

Trong suốt cửa kính ngăn cách bên ngoài khô nóng, cũng ngăn cách Đồng Miếu trên người có chứa Đồng Mỹ Quân độ ẩm.

Nàng rụt rụt bả vai, cánh tay thượng làn da hơi hơi có chút lạnh cả người.

Thịnh Hoa là thực hảo, sở hữu phương tiện đều thực xa hoa, nhưng nàng có chút không thói quen.

Ở trước kia, nàng còn chưa bao giờ biết, có một đám học sinh là cơ hồ không tham dự các nàng bình thường hài tử đi cầu độc mộc, đặc biệt là giống Tư Trạm như vậy.

Nguyên bản, hai người bọn họ cũng không nên có liên quan.

Nếu không phải mụ mụ cùng Tư thúc thúc ở bên nhau, Tư Trạm cũng sẽ không nơi chốn nhằm vào nàng.

Này không trách nàng, nhưng cũng không trách Tư Trạm, Đồng Miếu nghĩ không ra rốt cuộc quái ai, có lẽ nhân loại quan hệ chính là như vậy phức tạp, có một số việc không có ngọn nguồn, nhưng nó liền như vậy tới, người đến tiếp thu, sau đó đổi mặt nó.

Nàng nhẹ nhàng hô một hơi, cũng may Thịnh Hoa cũng không phải tất cả mọi người giống Tư Trạm như vậy, tỷ như Khương Dao liền rất hảo.

Trong không khí nổi lơ lửng nhàn nhạt bụi, đặc biệt là đệ nhất bài, có vẻ càng nghiêm trọng một chút, bảng đen sát cọ qua, phấn viết hôi tràn lan thiên cái mà.

Đồng Miếu đổi khí vị cùng tro bụi tương đối miễn cảm, nàng che miệng lại nhẹ nhàng khụ khụ, miễn cưỡng thích ứng.

Thực mau bắt đầu đi học, này tiết là ngoại giáo khóa, tiến vào chính là cái dị quốc đặc thù rõ ràng tóc vàng lão gia gia, Thịnh Hoa học sinh tiếng Anh trình độ phổ biến rất cao, cho nên song ngữ giảng bài cơ hồ không có vấn đề, đây cũng là vì cấp kia phê tương lai muốn lưu học học sinh trước tiên đánh hảo cơ sở.

Đồng Miếu đến quá như vậy nhiều đỉnh cấp thi đua giải thưởng, nhưng tiếng Anh thính lực cùng khẩu ngữ lại không thể nào hảo, nàng khi còn nhỏ không có cùng ngoại giáo tiếp xúc điều kiện.

Nàng có chút tiểu tâm cẩn thận hướng trên mặt bàn bò bò, ý đồ rơi chậm lại chính mình tồn tại cảm.

Ngoại giáo tiến vào bô bô nói một hồi, nàng cũng chỉ nghe hiểu nửa cái ý tứ.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 3

Trần Đông vỗ vỗ cánh tay hẳn, hưng phấn nói: “Huynh đệ, trong chốc lát tiết tự học buổi tối có đi hay không vớng đi, hôm nay tuyệt địa đào vong điện cạnh phát sóng trực tiếp, cách vách vũ đạo học viện mỹ nữ chủ bá a.” Hắ căn bản không phải trưng cầu ý kiến, hẳn cảm thấy Tư Trạ dù sao sẽ đi.

Ai ngờ Tư Trạ quét hẳn liếc mắt một cái, trong mắt hơi có chút không kiên nhẫn nói: “Không đi.”

Trần Đông kinh há to miệng, ngắ người, cảm khái nói: “Không phải đâu, này người đều không đi xem, người có chuyện gì nhi a?”

Tư Trạ một tay xách lên cặp sách, tùy ý vung, ỏn thỏa đáp trên vai thượng, lãnh đạm nói: “Về nhà.”

Trần Đông rắc rắc miệng, nhạ nhạ nói: “Người về nhà làm gì a, người ba không phải ở trung tâm thành phố, người cho ai biểu hiện đi a?”

Tư Trạ không tự chủ được triều đệ nhất bài vị trí nhìn thoắ qua, trống rỏng, đã không có người.

Hắ xoay đầu cảnh cáo dường như nhìn Trần Đông liếc mắt một cái, thấp giọng nói: “Quan người chuyện gì.”

Trần Đông vẻ mặt không thể hiểu được.

Chương 3

Mùa hạ ban đêm hắc ám đặc sệt, rồi lại không thuần túy.

Thình thoảng có lập loè ánh đèn cùng ngẫu nhiên xâm nhập phi cơ âm thủng hắc ám, kiêu ngạo một phen, sau đó lại dần dần đi xa.

Ngoài cổng trường tiểu bán hàng rong thực náo nhiệt, chi tiểu bóng đèn, lập tiểu xe đẩy, tư tư nường nường con mực phát ra mạn diệu mùi hương nhi, vây quanh một đám bụng đói kêu vang đồng học.

Đây là thành quán như thế nào đều đuổi không đi, mỗi khi màn đêm buông xuống, liền như măng mọc sau mưa giống nhau, cọ cọ mạo đầu.

Ấn Tư Trạm nói nói, đây là thị trường nhu cầu.

Ai.

Đồng Miếu thở dài.

Trời cao cho nàng mở ra một phiến cửa sổ, liền chú định cho nàng gặt gao quan trọng một cánh cửa.

Nàng là thật sự không nhận lộ, này đều từ hừng đông đi đến trời tối, cũng không tìm được chung cư bóng dáng.

Rõ ràng di động trên bản đồ hướng dẫn không sai, nhưng nàng chính là vây quanh ngõ nhỏ đảo quanh, trước sau vòng không ra đi.

Thật sự vô kế khả thi, nàng đem điện thoại thu hồi tới, nhẹ nhàng liếm liếm môi dưới, ánh mắt dừng ở một nhà ven đường tiệm bán báo.

Cửa kính ngời cái cắn hạt dưa a di, ngoài cửa rải rác bày đủ loại kiểu dáng tạp chí cùng thư.

“Tiểu cô nương muốn cái gì?” A di kéo ra cửa kính, thăm dò ra tới hỏi nàng.

Nhỏ hẹp cửa kính, lộ ra một trường tha thiết mang theo một chút nếp uồn mặt.

Nàng nhất không đành lòng cô phụ người khác kỳ vọng, đại đêm khuya, canh giữ ở ven đường cũng không dễ dàng.

Đồng Miếu lung tung một lóng tay phong bì nhất thấy được một quyển, a di tay chân lạnh lẽ, túm sau bao nilon cho nàng trang lên: “Hai mươi khối.”

Nương tối tắm ánh đèn, Đồng Miếu móc ra tiền bao giao tiền, cuối cùng hỏi đến chính đề: “Xin hỏi ngài tân hà tiểu khu đi như thế nào?”

A di giơ hạt dưa vui vẻ: “Này mặt sau chính là tân hà tiểu khu a.”

Đồng Miếu nháy mắt mặt đỏ lên, xem ra hướng dẫn là không sai, chỉ là nàng thật sự tìm không thấy tiền tiểu khu môn.

“Nhưng ta đi như thế nào không đi vào?”

A di “Úc” một tiếng: “Người là mới tới hay sao, nếu muốn đi vào, đến vòng một vòng lớn đâu, không có người ra tới tiếp người sao?”

Đồng Miếu rũ xuống mắt lắc lắc đầu.

Trông cậy vào Tư Trạm tới đón nàng sao, quả thực là thiên phương dạ đàm đi.

A di chần chờ một chút, lại tiếp tục giải thích nói: “Này nguyên lai có cái Bắc môn, nhưng là gần nhất cướp bóc quá nhiều, đều ở Bắc môn nằm vùng, bất động sản đứt khoát đem Bắc môn phong, chỉ khai cửa nam, tập trung cảnh lực.”

Đồng Miếu nao nao: “Đoạt... Cướp bóc?”

Nàng thường xuyên có thể từ trong TV nhìn đến như vậy tin tức, nhưng là lại trước nay không có gặp được quá.

Nàng không khỏi có chút khẩn trương, lòng bàn tay hơi hơi ra một tầng mồ hôi mỏng.

A di dặn dò nói: “Người liền một người a, vậy người cần phải cẩn thận một chút nhi, bọn cướp cũng biết tân hà tiểu khu trụ đều là kẻ có tiền, giết tiền không muốn sống đâu.”

Đồng Miếu bị nàng nói càng khẩn trương, không khỏi nắm chặt tạp chí bóng loáng phong bì.

Mượt mà chỉ bụng ma sát đến trang giấy, phát ra thật nhỏ chi chi thanh.

“Cảm ơn ngài, ta sẽ chú ý.”

Hạ gió thổi qua, cuốn lên trên mặt đất thật nhỏ đá, sần sạt vang.

Đồng Miếu không khỏi run lên, cả người thần kinh nháy mắt căng chặt lên, tổng cảm thấy nồng đậm trong bóng tối cất dấu thứ gì, giống như tùy thời đều sẽ nhào lên tới.

Nàng hít sâu một hơi, lúc này, sợ hãi lại có thể làm sao bây giờ đâu, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Nàng theo a di chỉ lộ, dẫn theo mùi vụn phần cẩn thận, vội vàng hướng cửa nam phương hướng đi.

Trong không khí lộ ra một cỗ hoa quế hương, nhưng nàng lại vô phúc thường thức, thậm chí không dám quay đầu lại, không dám dừng lại.

Trong đầu lặp lại hồi tưởng mụ mụ từng đã dạy nàng ứng đối phương thức, đừng tham luyện tiên, muốn cái gì cấp cái gì, tốt nhất có thể đem giấy chứng nhận lưu lại, hướng người nhiều địa phương chạy, bảo đảm chính mình an toàn.

Nàng miên man suy nghĩ, lại bị bức ra một thân mồ hôi mỏng.

Đi qua một đoạn nhấp nhô đá cuội đường nhỏ, nàng cuối cùng thấy được cửa nam bóng dáng.

Nó tằm ở trong đêm tối, treo mấy cái đồ bùng đèn lồng, đầu trên mặt đất có một tầng ít ỏi màu đỏ ảnh ngược, không ấm áp, ngược lại mạc danh âm trầm.

Cũng may có bảo vệ cửa tọa trấn, thấy được người, Đồng Miếu một lòng cuối cùng thả xuống dưới.

“Thúc thúc, xin hỏi mười bốn hào lâu ở đâu?” Nàng nhẹ nhàng gõ gõ bảo vệ cửa pha lê, nhỏ giọng hỏi.

Bảo an xem nàng một bộ học sinh bộ dáng, vẻ mặt thậm chí có chút hoảng loạn, bị hấn ướn nhẹp tóc mái dán ở huyết Thái Dương, tinh tế trên cổ mạch đập nhảy dựng nhảy dựng.

Như vậy cái tiểu cô nương, nhưng đừng lại ra chuyện gì.

Bảo an hảo tâm, đẩy cửa ra tới: “Không xa, ta đưa người qua đi đi, chờ người lên lầu ta lại đi.”

Đồng Miếu chạy nhanh triều hấn cước một cung, cảm kích cong cong đôi mắt, ngọt ngào nói: “Cảm ơn thúc thúc!”

Nàng giống cái tiểu trùng theo đuôi dường như, gắt gao đi theo bảo an phía sau, theo đạm màu trắng đèn đường hướng trong đi.

Tiểu khu ngoài cửa rừng cây biên lòe ra một cái cao dài thân ảnh, ở ánh đèn chiếu ánh hạ, thon dài bóng dáng cùng bóng cây hòa hợp nhất thể.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 4

Bồn tắm một bên gương toàn thân mặt chiếu ra thiếu nữ mảnh khảnh thân ảnh, nãi bạch nãi bạch làn da bị thủy quang dễ chịu giống nóng hầm hập sữa đặc, nàng còn không có phát dục hoàn toàn, tuy rằng không giống nào đó nữ sinh như vậy ngạo nhân, nhưng mạn diệu đường cong đã mơ hồ thành hình, lại quá một hai năm, liền sẽ trở nên cùng Đồng Mỹ Quân giống nhau hoàn mỹ.

Tư Trạm mới vừa vừa vào cửa, liền nghe thấy phòng tắm truyền đến tí tách tí tách tiếng nước.

Hắn hơi hơi cứng lại.

Căn nhà này quanh quẽ trống trải, hắn thà rằng ở Thịnh Hoa tử ký túc xá cũng lười đến trụ Tư Khải Sơn tử mĩ trang hoàng học khu phòng.

Chính là từ phòng tắm truyền đến nhẹ nhàng hơi nước, còn có kính mờ nội cái kia mờ lung thân ảnh, mặc danh làm hắn cảm thấy có chút ôn nhu.

Hắn đem bao ném xuống, hơi có chút ý vị thâm trường một câu môi, thân mình dựa vào bàn ăn, hai chân hơi hơi giao điệp.

Hắn nhìn chăm chăm phòng tắm nhìn một lát, bên trong truyền đến thiếu nữ như có như không ngâm nga.

Tiền đà, tiếng nước ngừng, kính mờ người trên ảnh có vẻ càng rõ ràng chút.

Tư Trạch chạy nhanh tránh đi ánh mắt, ánh mắt tùy ý hướng trên bàn đảo qua.

Màu trắng trong suốt bao nilon, trang bốn tân một kỳ 《 nam nhân trang 》 .

Bìa mặt thiếu nữ nhiệt tình nóng bỏng, trước đột sau kiều, vũ mị liêu nhân, thêm hồng thêm thô chữ to viết —— nam nhân yêu nhất...

Chặc.

Tư Trạch pha ngoài ý muốn nhường mày.

Phòng tắm môn bị nhỏ nhỏ đẩy ra một cái phùng, dò ra cái ướt đầm dề trắng nõn khuôn mặt nhỏ.

Tư Trạch ngược mắt vọng qua đi, Đồng Miểu lại giống chim sợ cành cong giống nhau, cọ nhảy trở về, thậm chí hung hăng đóng cửa.

Tư Trạch: “.....”

Đồng Miểu ở to như vậy trong phòng tắm uể oải bụm mặt.

Nàng thật sự không phải cố ý quên mang khăn tắm, thật sự là bị cái kia điện thoại quấy rầy suy nghĩ.

Chỉ là không nghĩ tới, Tư Trạch thế nhưng đã trở lại, hẳn khi nào trở về? Có phải hay không nghe được nàng ca hát a.

Nàng gian nan nhìn chung quanh một vòng phòng tắm, trừ bỏ kia kiện tơ tắm vấy ngủ, giống như không có gì có thể lau mình.

Bằng không mở ra quạt gió hong gió đi?

Đồng Miếu giơ tay đem quạt gió ẩn khai, cường đại tân phong hệ thống tức khắc vận chuyển lên, trong phòng tắm bốc lên nhiệt khí bị vô tình trừ đi, ướt át làn da tiếp xúc đến dòng khí, một chút tan đi nhiệt ý.

Tư Trạh nhú nhú mày, rồi lại nghiền ngẫm cười.

Hắn chậm rì rì đi đến phòng tắm cửa, tay trái cầm túi, nâng lên tay phải, gõ gõ cửa kính.

Bên trong Đồng Miếu chính ôm cánh tay run lên, bị tiếng đập cửa hoảng sợ, chạy nhanh trốn đến tắm phía sau rèm mặt, nhu nhu hỏi: “Người... Người làm gì?”

Tư Trạh dựa vào tường, hơi hơi ngửa đầu, đôi mắt nhìn trần nhà: “Khăn tắm ta cho người treo ở cửa, trong chốc lát ta về phòng khóa cửa, chờ người đổi hảo kêu ta.”

Đồng Miếu sửng sốt.

Một là không nghĩ tới Tư Trạh thế nhưng đoán được nàng không mang khăn tắm, nhị là không nghĩ tới hắn sẽ chủ động giúp chính mình.

Tốt như vậy?

Đồng Miếu có chút hồ nghi kéo ra tắm màn, híp mắt hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Tư Trạh thật sự rời đi, sau đó nàng nghe được rất nhỏ lục tung thanh âm, ngay sau đó, tiếng bước chân tới gần, cửa kính bắt tay chấn động.

Nàng chạy nhanh lại trốn rồi đi vào.

Sau một lúc lâu, phòng ngủ chính cửa phòng rãng rãc một tiếng khóa khần, hết thảy quy về bình tĩnh.

Đồng Miếu chậm rãi cộ ra tới, chịu đựng hơi nước bốc hơi lên lạnh lẽo, thật cẩn thận đẩy ra môn.

Dem trên tay treo một cái mới tinh khăn lông, Tư Trạm cũng không ở bên ngoài.

Hần là thật sự ở giúp nàng.

Đồng Miếu không cảm có chút hổ thẹn, thật là đem lòng tiểu nhân đo dạ quân tử.

Tư Trạm cũng không có nàng tưởng tượng như vậy không nói đạo lý, thậm chí còn sẽ chủ động ra tay giúp nàng.

Đồng Miếu trong lòng mềm nhũn, không khỏi đối hẳn có chút cảm kích, hơn nữa cảm thấy hôm nay ban ngày xung đột cũng có thể xóa bỏ toàn bộ.

Nàng túm quá khăn lông tới, đem chính mình bao lấy, chạy nhanh đem tân phong hệ thống tắt đi, trên người tức khắc ấm áp rất nhiều.

Hoãn một lát, nàng lau khô thân mình, đem váy ngủ tròng lên, sau đó phùng khăn lông đi ra ngoài.

Vẫn là muốn cùng hẳn nói cái tạ đi.

Đồng Miếu mặc mặc, lúc này mới dẫm lên dép lê triều Tư Trạm cửa đi đến.

Không nghĩ tới vừa mới định ra vùng cấm nháy mắt đã bị chính nàng đánh vỡ, nàng thanh âm mềm mại ôn hòa, dán môn đạo: “Ta đối hảo, tạ.....”

Môn bá một tiếng bị túm khai, nàng một câu cảm ơn còn không có nói xong.

“Nhạ, toán lý hóa tác nghiệp, sáng mai ta muốn, đi thôi muội muội.”

Một xấp bài thi phủng đến Đồng Miếu trước mặt, còn mang theo mới tinh mặc ấn hương vị, trong phòng Tư Trạm ác liệt câu môi cười khê, ánh mắt lương bạc.

“Cái gì?” Đồng Miếu giật mình, nhìn trong lòng ngực bài thi, đầy mặt không thể tin tưởng.

“Người sẽ không cho rằng ta là bạch giúp người đi?” Tư Trạm nướng mày.

Đồng Miếu hàm răng nháy mắt cắn thượng môi, mắt hạnh co rụt lại, áp ủ gia tăng mãnh liệt tức giận.

Nàng thật là quá ngây thơ rồi, thế nhưng sẽ cảm thấy hãn thực thiện lương!

Tư Trạm nhìn chăm chăm Đồng Miếu hồng nhuận môi, hãn thậm chí có thể thấy rõ cánh môi thượng tiểu xảo non mịn hoa văn.

Đáy mắt mạc danh hiện lên một tia xao động, hãn lập tức xa cách sai mở mắt thần, nhàn nhạt nói: “Người ly nam nhân yêu nhất còn kém xa đâu.”

Cái gì lung tung rối loạn!

Đồng Miếu hận không thể đem trong tay bài thi ném ở Tư Trạm trên mặt, nhưng nàng ngạnh sinh sinh khắc chế.

Thực hảo, hôm nay coi như mua một cái giáo huấn, về sau tuyệt đối không dễ dàng tiếp thu Tư Trạm đồ vật!

Đồng Miếu phùng bài thi cảm giận mà đi, đi ngang qua bàn ăn lúc này mới quét tới rồi kia bỗng bị quên đi tạp chí.

Tạp chí bị mở ra lật xem qua, không cần tưởng cũng biết là ai.

Nàng nắm lấy tạp chí, xoay người về phòng, chờ tới rồi trong phòng nàng mới thấy rõ ràng chính mình mua một cuốn là cái gì.

Tạp chí làm người hoa cả mắt thân thể ập vào trước mặt, Đồng Miếu thoáng chốc tao mặt đỏ tai hồng, duỗi tay dùng ướm lược cột đầu tóc che lại chính mình mặt.

Tư Trạm nhìn Đồng Miếu đậm lục sắc váy ngủ hạ ánh bạch căng chân, ánh mắt ám ám, trên mặt lãnh đậm cũng thu liễm lên.

Hắn giơ tay đóng sầm môn, dựa vào hồi lâu không ngủ trên giường lớn.

Góc tường trí năng người máy sáng lên, máy móc âm rõ ràng nói: “Chủ nhân, ngài có tân đoán tin tức.”

Tư Trạm có chút thất thần, lười biếng nói: “Nói.”

Người máy tại chỗ dạo qua một vòng, thay đổi một nữ tính thanh âm nói: “Đến từ di động thông tin lục Hách Mộng Khê, A Trạm, người hiện tại có yêu thích người sao?”

Tư Trạm liền đôi mắt cũng chưa chớp một chút, trong đầu lại không tự chủ được hiện ra một trương ướm dầm dề trắng nõn khuôn mặt nhỏ.

Tác giả có lời muốn nói: Tư Trạm: Nhưng ta không phải giống nhau nam nhân.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục ĐỀ
www.dtv-ebook.com

Phần 5

Tư Trạm con mắt, nàng có thể dốc túi tương tặng.

Không đơn giản là con mắt, còn có xem thường, mắt lé, hài hước mắt, trêu đùa mắt, nàng ước gì một cỗ não đưa ra đi.

Kia nữ sinh trên mặt biểu tình tức khắc có chút băng, nàng ôm ngực, trừng mắt Khương Dao: “Ta bạn trai là cao tam Trần Khải Khiếu, ta không biết người đề Tư Trạm là có ý tứ gì.”

Khương Dao nhướng mày, lôi kéo Đồng Miếu vòng qua nàng, lưu lại một câu: “Nga nha nha, ai không biết Hách Mộng Khê cho không Tư Trạm nhân gia đều không cần.”

Dứt lời, ném đuôi ngựa biện liền đi, chút nào không cho Hách Mộng Khê cơ hội phản kích, Đồng Miếu bị Khương Dao túm chạy chậm vài bước.

Nàng do do dự dự không biết có nên hay không hỏi, nhưng kỳ thật chỉ cùng Tư Trạm có quan hệ mà thôi, cùng nàng không có gì quan hệ a.

Khương Dao lại giống triết để giống nhau phun tào lên.

“Người này, chính là cái lục trà kỹ nữ, một hai phải người khác cảm thấy nàng so với ta xinh đẹp, ai không có việc gì nhàn cùng nàng so.”

Đồng Miếu nghiêm túc quay đầu, đánh giá Khương Dao, nghiêm túc nói: “Người so nàg đẹp nhiều, ta cảm thấy, Pitago đưa ra tỉ lệ vàng, người liền hoàn toàn phù hợp.”

Khương Dao phụt một chút cười, nàng xoa bóp Đồng Miếu mặt: “Ai đưa ra người đều biết, trong đầu của người đều nhớ cái gì a?”

Đồng Miếu mặt mặt, nàng ở xin Câu lạc bộ Mensa thời điểm, có một đạo đề chính là có quan hệ tỉ lệ vàng, nàng hiện tại đều nhớ rất rõ ràng.

Khương Dao tiếp tục nói: “Ngày hôm qua tìm người tra cái kia nam sinh, chính là Tư Trạm, Hách Mộng Khê yêu thầm hẳn rất nhiều năm đi, Tư Trạm căn bản không điều nàng, liền bởi vì ta gia cùng Tư Trạm gia quan hệ hảo, Hách Mộng Khê phi đem ta trở thành giả tưởng địch.”

Đồng Miếu chậm rì rì nói: “Kia xác thật không nên.....” Hách Mộng Khê giả tưởng địch hẳn là tuyệt địa cầu sinh.

Khương Dao bĩu môi: “Đúng không, Tư Trạm nếu là yêu đương thì tốt rồi, cừu hận một đợt mang đi.”

Đồng Miếu đối cao trung này đó yêu hận tình thù căn bản không hiểu, cũng chưa bao giờ tham dự, nhưng là Khương Dao nói nàng liền đi theo gặt gặt đầu.

Khương Dao lo chính mình lắm bầm nói: “Đáng tiếc a, cũng không gặp Tư Trạm thích cái nào nữ sinh, dù sao hẳn ba đối hẳn điểm này nhưng yên tâm, có thể tình không ít phiền toái.”

Đồng Miếu đơn thuần có chút nghi hoặc hỏi: “Cái gì phiền toái?”

Khương Dao tấm tắc miệng: “Người gốc a, Tư gia như vậy có quyền thế, nếu ai cùng Tư Trạm hảo, liền tính đem Thịnh Hoa sạn đều có người bảo nàng.”

Đồng Miếu chớp chớp mắt, nàng mẹ cùng Tư Khải Sơn hảo, cũng không tưởng đem chỗ nào sạn a.

Khương Dao vỗ vỗ Đồng Miếu bả vai; “Dù sao Tư Trạm cũng không ngốc, khẳng định không thể làm người chiếm hãn tiện nghi, người về sau chớ chọc hãn là được, hãn sinh khí cũng rất dọa người.”

Đồng Miếu phát ra từ nội tâm bảo đảm: “Ta tuyệt đối không chọc hãn.”

-

Ánh mặt trời dần dần trở nên có chút chói mắt, dựa bên cửa sổ đồng học đem bức màn chậm rãi giáng xuống, phòng học nội đèn dây tóc điểm.

Các khoa đại biểu môn học bắt đầu đứng dậy thu tác nghiệp, trong phòng học loạn thành một nôi cháo.

Trần Đông ghé vào trên mặt bàn múa bút thành văn, đối với lựa chọn đề một đốn loạn mộng, hãn viết viết cảm thấy có cái gì không đúng, oai quá đầu tới nhìn nhìn Tư Trạm.

“Đại ca, người như thế nào không bỏ đâu, liền tính người không sợ lão sư, người cũng không sợ người ba lải nhải người a?”

Tư Trạm dựa vào ghế dựa, lắc qua lắc lại trong tay VEX người máy thi đua tư liệu, không chút để ý nói: “Ta viết xong rồi.”

Trần Đông há to miệng, phát ra từ phế phủ không tin: “Người nha đậu ta đâu?”

Tư Trạm một nhạc, từ cặp sách túm ra tam trường bài thi: “Sao đi, toàn đối.”

Trần Đông cầm lấy bài thi tỉ mỉ đoan trang: “Như vậy quá xinh đẹp đi, ai viết a?”

Tư Trạm nghiêng về một bên hăn liếc mắt một cái: “Người nói đi?”

Trần Đông liếm liếm môi, trong mắt mang theo lượng, thật cẩn thận nói: “Không phải là ta muội muội đi?”

Tư Trạm tung chân đá hăn ghế dựa một chân, lạnh nhạt nói: “Ai là người muội muội?”

Trần Đông mẫn nhãn sùng bái tím tím Tư Trạm quần áo: “Không phải, người muội muội cái gì lai lịch a, sẽ không so Chu Nhã Như học tập còn hảo đi.”

Tư Trạm buông trong tay báo danh biểu, lười biếng dựa vào ghế dựa, nhướng mày, hơi có chút đắc ý nói: “Người nói đi?”

Trần Đông khiếp sợ: “Ngọa tào đây là học thần a bảo bối nhi!”

Cách đó không xa Chu Nhã Như loáng thoáng nghe được Trần Đông kêu nàng tên, sắc mặt bất thiện đi tới, đem trong tay bài thi một phách: “Trần Đông, chạy nhanh nộp bài tập.”

Tư Trạm nhàn nhạt nói: “Người trở về đi, hăn tan học chính mình cấp lão sư đưa qua đi.”

Chu Nhã Như hơi hơi một nhú mày, sắc mặt có chút sống nguội, nhưng là nàng vẫn là không dám cùng Tư Trạm bả nổi, chỉ có thể trừng mắt nhìn Trần Đông liếc mắt một cái, quay đầu vung tóc đi rồi.

Tư Trạm bài thi tự nhiên cũng không giao, bị lão sư nhìn ra này không phải hăn bút tích, còn không bằng đương hăn không viết.

Tiểu Quyển Mao tự là rất xinh đẹp, cũng không biết với ai học.

Tinh tế tinh xảo tựa như nàng bản nhân.

Thấy nàng tự liền nhớ tới nàng đêm qua vẻ mặt khiếp sợ không cam lòng ánh mắt, đặc biệt mê người.

Tư Trạh dừng một chút, đột nhiên hoa khai di động đối với bãi ở trên mặt bàn bài thi chụp một trương, tồn tại album.

Sau đó hẳn không chút để ý đối Trần Đông nói: “Buổi chiều bồi ta đi mua chiếc vùng núi xe đạp.”

Trần Đông còn tưởng rằng chính mình lỗ tai hỏng rồi, hẳn nghiêng đầu xem Tư Trạh: “Người ba không phải mới vừa cho người mua chiếc xe sao, người muốn cái gì xe đạp.”

Tư Trạh không kiên nhẫn nói: “Lời nói nhiều như vậy.”

Tác giả có lời muốn nói: Triệu bốn sơn: Muốn gì xe đạp a!

Tư Trạh:.....

Chương 6

Vật lý khóa phía trước, Đồng Miếu đem trước kia ở thị một trung học tập bút ký lấy ra tới phiên phiên, mặc dù nàng tương lai đại học đã có bảo đảm, nhưng cũng không dám hành vi phóng đãng, tái hảo thiên phú cũng chịu không nổi phí thời gian, đối đề thi mẫn cảm độ rất dễ dàng liền tiêu hao không có.

Khương Dao cả người đều không đứng rồi lên, tay nàng chỉ bực bội ấn đặt bút viết mũ, đôi mắt thẳng tắp nhìn bực giảng, đứng ngồi không yên.

Đồng Miếu buông notebook, oai quá đầu tới nhìn nhìn nàng.

Hách Mộng Khê câu nói kia... Là thật sự sao?

Khương Dao cùng Quý Nhược Thừa lão sư?

“Miêu miêu, ta tóc loạn không loạn?” Khương Dao đem mắt kính hái được xuống dưới, nhét vào mắt kính hộp, nhìn Đồng Miểu nói.

Đồng Miểu lắc đầu, nhịn không được hỏi: “Không loạn, nhưng là người... Không mang theo mắt kính có thể thấy rõ bảng đen sao?”

Khương Dao nhún vai, thản nhiên nói: “Xem không rõ lắm.”

Đồng Miểu liếc hướng Khương Dao mắt kính hộp, khai để miêu, khẩu kín kẽ.

Nàng ấp a ấp úng nói: “Vậy người... Vì cái gì không mang a?”

Tuy rằng hỏi ra khẩu, nhưng giống như nàng trong lòng đã có đáp án.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 6

Khương Dao ngấn người, tiện đà cũng suy nghĩ cẩn thận, chính là sao, có thể tới tam ban đều không phải người bình thường, hoặc là trong nhà đá ngạnh, hoặc là bản nhân đá ngạnh. Đồng Miểu đại khái liền thuộc về bản nhân đá ngạnh đi.

Khương Dao đô đô miệng nói: “Hắn lần đầu tiên làm ta đi ra ngoài đứng.”

Đồng Miểu bỗng nhiên sửng sốt, không nghĩ tới nàng đề tài chuyển nhanh như vậy: “A?”

Khương Dao căm giận mắg: “Đi con mẹ nó! Quý Nhược Thừa chính là cái hỗn đản!”

Đồng Miểu yên lặng chửi thầm, quý lão sư như thế nào có thể là hỗn đản đâu, Tư Trạm như vậy mới kêu hỗn đản đâu.

Này phiến thang lâu vừa vậ, là Tư Trạm lấy nàng trêu gheo địa phương.

Hạ phong theo cửa sổ thối vào tới, mang theo một cỗ mùi hoa hỗn hợp ánh mặt trời hương vị, hai cái nữ hài tử dựa vào cửa sổ, lắg lắg nhìn ngoài cửa sổ hương chương thụ, các sủy tâm sự.

Khương Dao bình tĩnh trở lại, tổng vẫn là muốn vào đi.

Nàng không nghĩ cùng Quý Nhược Thừa nháo phiên, nàng còn thích đâu.

Hai người rón ra rón rén đẩy cửa đi vào, lớp lí chính ở làm bài tập.

Đồng Miểu cúi đầu, đỏ lên mặt, giống chỉ quy quy củ củ tiểu nữ miêu.

Khương Dao vẫn như cũ một bộ không phục khó chịu bộ dáng, lôi kéo Đồng Miểu liền phải hướng trên chỗ ngồi đi.

“Đứng lại.” Quý Nhược Thừa đem trong tay sách giáo khoa một phóng, ngữ khí có chút lãnh.

Khương Dao không tưởng đình, nhưng là Đồng Miểu luôn luôn là cái ngoan bảo bảo, bị lão sư một kêu, chạy nhanh cương ở tại chỗ.

Khương Dao dương cổ xem Quý Nhược Thừa mặt, lại kêu ngạo ương ngạnh cá tính, giờ phút này cũng có chút đỏ mặt.

Đường hoàng cô nương không cam lòng trừng mắt hăn, cường chống không chịu thua, trong mắt lại không biết cố gắng chứa đầy nước mắt.

“Đem bảng đen thượng lương đạo đề làm đối liên có thể trở về.”

Quý Nhược Thừa không tính toán buông tha nàng, lại vẫn là cho nàng một cái bậc thang.

“Lão sư, ta có thể làm.” Đồng Miểu thanh âm tinh tế mềm mại, lại dị thường vững vàng.

Quý Nhược Thừa vốn không có chú ý Khương Dao bên người cái này trắng nõn tiểu nữ sinh, nghe nàng vừa nói, mới đem ánh mắt đầu hướng nàng.

Đồng Miếu đôi mắt rất lớn, con người Thủy Nhuận phiếm lượng, mang theo mùi phần tự tin, mảnh khảnh ngón tay còn gắt gao nắm chặt Khương Dao, như là tự cấp nàng an ủi, làm nàng không cần lo lắng.

Quý Nhược Thừa không có cự tuyệt, hưởng bên cạnh sườn khai một bước.

Này lưỡng đạo đề đối với sơ học học sinh tới nói, có chút siêu cao, ban nội còn không có người đưa ra một chút ý nghĩ.

Đồng Miếu triệu Quý Nhược Thừa gật gật đầu, lúc này mới buông ra Khương Dao tay, chậm rãi đi lên bục giảng.

Nàng duỗi tay véo khởi nửa căn phấn viết, dương cổ nhìn đề.

Tư Trạm nhìn bảng đen trước Đồng Miếu, bên môi mang theo cười khẽ.

Tiểu Quyển Mao dây buộc tóc có chút tùng, trụ ở phát căn, suýt nữa trượt xuống dưới, nàng vóc dáng không cao, cho nên muốn muốn xem rõ ràng đề mục phải dương cổ.

Viết thời điểm, trắng nõn thính tai sẽ từ đầu phát lộ ra tới, tiểu xảo đáng yêu.

Làm một cái thi đua thiên tài làm bình thường cao trung đề thi, thật sự là..... Có chút nhân tài không được trọng dụng.

Quả nhiên, Đồng Miếu chỉ là mới vừa đọc xong đề, dưới ngòi bút cũng đã động lên, phấn viết ma sát bảng đen thanh âm, giống dày đặc nhịp trống.

Nàng tự thanh tú xinh đẹp, mỗi cái bước đi đều hoàn chỉnh rõ ràng, vừa xem hiểu ngay.

Thậm chí liền đáp đề không gian đều tính toán hảo, lưỡng đạo viết xong lúc sau, vừa mới để đến bảng đen hạ sườn.

Nàng nhìn chăm chú kiểm tra rồi một lần, xoa xoa trên tay rơi vào phần viết hôi, quay lại đầu đối Khương Dao nói: “Chúng ta có thể đi trở về.”

Dứt lời, cũng không hề xem này lưỡng đạo đề, lôi kéo Khương Dao về tới chỗ ngồi.

Nàng tuyệt đối có tự tin, này lưỡng đạo đề không có sai lầm.

Quý Nhược Thừa hơi có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Khương Dao bên người bằng hữu, còn có học tập thực tốt.

Chu Nhã Như vẻ mặt khẩn trương nhìn Quý Nhược Thừa, nàng là trong ban đệ nhất, là trường học tuyển thủ hạt giống, nhưng này lưỡng đạo đề nàng đều không có làm đi lên.

Nàng ước gì Đồng Miếu làm cũng là sai, nào có đơn giản như vậy đâu, tùy tiện xem một cái là có thể biết.

Quý Nhược Thừa nhàn nhạt nói: “Đều đúng rồi, rất lợi hại, này lưỡng đạo đề cao tam học sinh đều rất ít có người làm được ra tới.”

Chu Nhã Như sắc mặt trắng bệch, ngón tay đem bút nắm chặt gắt gao, thật sâu nhìn Đồng Miếu liếc mắt một cái.

Tác giả có lời muốn nói: Tư Trạm: (kiêu ngạo tự hào cười) nàng cũng liền làm bài lợi hại.

Chương 7

Tan học sau, trong ban học tập uỷ viên Từ Mậu Điền thẩu đi lên, hẳn giơ cái notebook, rút ra trong tay vệt sáng bút.

“Đồng Miếu, người viết kia lưỡng đạo đề ta không như thế nào mình bạch, người lại cho ta giảng một chút bái.”

Từ Mậu Điền là có thể cùng Chu Nhã Như tranh đệ nhất tiềm lực cổ, hai người thường xuyên tranh đấu gay gắt phân cao thấp, hận không thể vắt hết óc đem đối phương dẫm đi xuống.

Nhưng là Từ Mậu Điền danh tiếng xa không bằng Chu Nhã Như, không chỉ là bởi vì Chu Nhã Như lớn lên xinh đẹp, còn bởi vì Từ Mậu Điền rất khinh thường học tập không tốt học sinh, có người hỏi hấn đề hấn đều lạnh lẽo, cảm thấy chậm trễ chính mình thời gian.

Cũng may, kia phê học tập không tốt cũng chướng mắt hấn.

Cho nên hấn một lại đây, Khương Dao liền không tự chủ được mắt trợn trắng.

Đồng Miếu không biết, nàng đối tân lớp người còn đều không quá thực.

“Hảo a, người nơi nào không hiểu?” Nàng nhẹ nhàng đẩy ra chính mình thư, cấp Từ Mậu Điền đăng ra cái địa phương tới.

Khương Dao vốn định kéo qua Đồng Miếu, làm miêu miêu dừng cho Từ Mậu Điền giảng, nhưng là lại lo lắng ảnh hưởng miêu miêu nhân duyên, vẫn là nhịn xuống.

“Liên đều không hiểu lắm, người lại cho ta giảng một lần ý nghĩ đi.” Từ Mậu Điền gãi gãi đầu.

Đồng Miếu từ túi đựng bút nhảy ra chính mình bút chì, dùng cánh tay chống đỡ cái bàn, hơi hơi nằm ở trên mặt bàn, nhẹ nhàng ở Từ Mậu Điền sao chép đề thượng vẽ điều hoành tuyến.

“Kỳ thật cái này công thức còn không có giảng, người dùng cái kia 《trọng chỗ khó số tay》 sao, bên trong có nguyên đề, đây là 2007 năm tỉnh vật lý thi đua đấu vòng loại đề.”

Nàng ở chính mình tính toán trên giấy linh hoạt viết ra kia bốn sách tham khảo tên.

Từ Mậu Điền một phách đầu: “Nga! Người dùng này bốn sách tham khảo sao? Ta đều dùng vương hậu hùng.”

Đồng Miếu tưởng nói nàng không phải lấy cái này đương sách tham khảo, nàng ở sơ trung thời điểm là dùng này bộ chuẩn bị bài cao trung chương trình học.

Nhưng là lo lắng người khác cảm thấy nàng khoe ra, cho nên nhịn xuống chưa nói.

“Này đề là đầu tiên lấy một cái cao tư mặt, dùng cao tư định lý.....”

Nàng dùng bút chì điểm điểm, vừa muốn đi xuống nói, đột nhiên bị Từ Mậu Điền đánh gãy.

“Ta hiểu được ta hiểu được, ta giống như có thể xem đã hiểu.”

Hắn tùy ý ở đồ thượng vẽ mấy cái ấn ký, giống như cũng không có gì đặc biệt quan trọng phụ trợ tuyến.

Đồng Miếu đem lời nói thu trở về, đem bút bình đặt ở trên mặt bàn, tuy rằng nàng còn chưa thể nào giảng.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 7

Tựa như nàng trước kia lo lắng lấy không được kim thưởng giống nhau.

Nghĩ nghĩ, nàng có chút bực bội xoa xoa tóc.

Vẫn là rút ra một chi bút, xé một trương ghi chú giấy, ở mặt trên viết mấy quyển luyện tập sách tên.

Nếu Từ Mậu Điền muốn tham gia ngành học thi đua phụ đạo ban nói, cũng sẽ dùng được đến.

“Khương Dao, người giúp ta đem cái này đưa cho Từ Mậu Điền đi.”

“Cái gì nha?” Khương Dao lấy lại đây liếc mắt một cái, đều là vật lý thi đua sách tham khảo tên.

Nàng có chút không tình nguyện: “Miêu miêu, người quản hản làm gì, Từ Mậu Điền so nữ sinh đều tâm nhãn tiểu, toan tính mưu mô nhưng nhiều.”

Đồng Miểu không chút để ý nói: “Coi như thế Tư Trạm nhận lỗi đi.”

Khương Dao một nhạc: “Người thế hản nhận lỗi làm gì a, hai người lại không có gì quan hệ.”

Đồng Miểu nhĩ tiêm mạc danh có chút nóng lên phát trướng, lúc này mới cảm thấy chính mình nói những lời này không như vậy nghiêm cần.

Đúng vậy, nàng hiện tại cùng Tư Trạm còn không có cái gì quan hệ đâu.

Liên tính về sau thật thành huynh muội, nàng cũng không đáng thế Tư Trạm nhận lỗi a.

Nàng có chút xấu hổ buồn bực, cũng không biết nên như thế nào giải thích, ấp a ấp úng nói: “Chúng ta muốn nhiều trợ giúp hẳn, hẳn mới có thể không ngừng tiến bộ.”

Chủ nhiệm lớp dạy dỗ học sinh xuất sắc viện trợ học sinh đỡ lời lẽ chí lý.

Khương Dao phụt một tiếng, có chút tích tụ tâm tình cũng bị hoàn toàn tách ra, nàng đứng dậy hướng Tư Trạm hưng phấn hô: “Ai Tư Trạm, có người muốn cứu lại người cái này trượt chân thiếu niên!”

Ứng đỏ từ nhĩ tiêm lan tràn tới rồi gương mặt, Đồng Miểu yên lặng che lại mặt.

Tác giả có lời muốn nói: Tư Trạm: Mau tới cứu lại ta:)

Chương 8

Đồng Miểu không thượng tiết tự học buổi tối, vừa vặn Khương Dao cũng không thượng, hai người có thể đi chung về nhà.

Tư Trạm lý hảo cặp sách, nhìn nói nói cười cười đi buồng vệ sinh hai người, lại đem cặp sách ném xuống.

Trần Đông ngẩng đầu, nghi hoặc nói: “Người không phải muốn về sớm gia sao?”

Tư Trạm lười biếng ngồi ở ghế dựa, nhàn nhạt nói: “Không cần.”

Trần Đông bĩu môi: “Cũng không biết người hai ngày này trừu cái gì phong, về nhà như vậy sớm.”

Tư Trạm một cánh tay đập ở trên mặt bàn, khoe môi mang theo ý vị không rõ cười: “Quản nhiều như vậy.”

Theo một bộ phận nhỏ học sinh về nhà, cửa có chút xô xao, kêu loạn tể thành một đoàn.

Trong phòng học có trực nhật sinh kéo xong mà ẩm ướt mùi vị, Từ Mậu Điền không thích nghe, cũng cảm thấy phòng học sáo, hăn bực bội đem cửa sổ kéo ra, cau mày đem trong tay nắp bút ấn đến bạch bạch vang.

Hăn khinh thường học tập không bằng hăn mỗi người, mặc dù đối Tư Trạm cường quyền không dám nói nhiều, nhưng hơi có có thể biểu hiện cơ hội, hăn tuyệt đối muốn đem trong lòng phần uất biểu đạt ra tới.

Ngoài cửa sổ phong rất lớn, một có đột phá khẩu, tranh nhau khùng sau hướng trong phòng học hướng.

Bàn học thượng bãi luyện tập sách bị gió thổi đến đùng vang, trang sách hỗn độn phát phới.

Đồng Miếu cùng Khương Dao cái bàn đối diện cửa sổ, trên bàn có các nòng lưu tại trường học sách giáo khoa cùng học tập báo, báo chí không cấm thổi, phiên mấy phen thiếu chút nữa lăn xuống đi.

Trên mặt đất tất cả đều là ẩm ướt nước bắn, một khi dính lên, khẳng định không thể dùng, như vậy ái sạch sẽ người.

Trần Đông đằng đứng lên, hăn cùng Khương Dao là phát tiểu, một cái khác lại là Tư Trạm muội muội, đều là thân nhân, hăn chụp cái bàn hô: “Dựa dựa! Từ Mậu Điền người mẹ nó thiếu tấu có phải hay không!”

Từ Mậu Điền không kiên nhẫn ngẩng đầu, chau mày, lẩm bẩm nói: “Lại thôi không các người.”

Dứt lời, ghé vào trên bàn tiếp tục múa bút thành văn.

Tư Trạm trong mắt thần sắc lạnh lùng, bước đi đến Đồng Miếu trước bàn, một tay đem nạng cùng Khương Dao trên bàn báo chí ngăn chặn, mặt sau hẳn không công phu ngăn chặn, có mấy cái đồng học mặt bàn báo chí đã bay.

“Cho ta đem này bài đồng học thử đều dọn xong.” Hãn nhàn nhạt nói, trong thanh âm nghe không ra tức giận.

Từ Mậu Điền mím môi, nửa thỏa hiệp dường như giơ tay đem cửa sổ đóng lại, nhưng là bị thổi loạn mặt bàn có thật nhiều người, hẳn nhưng không muốn lo lắng đi lộng: “Ta không có thời gian, ta còn muốn làm bài tập đâu.”

Tư Trạm cau môi cười, sợi tóc rũ đến mí mắt, mặc danh có chút nguy hiểm, hẳn buồn bã nói: “Đúng không.”

Hãn tay cầm túi quần, chậm rì rì đi đến Từ Mậu Điền trước người, cúi đầu, lạnh lẽo ánh mắt nhìn chăm chăm hẳn.

Duỗi tay vừa kéo, đem Từ Mậu Điền dưới thân bài thi túm lại đây, Tư Trạm liền đôi mắt cũng chưa chớp, ba lượng hạ liền đem Từ Mậu Điền bài thi cấp xả thành vài đoạn.

Từ Mậu Điền một chút đứng lên, tròng mắt đều đỏ, sắc mặt xanh mét: “Tư Trạm người!”

Trần Đông vui sướng khi người gặp họa nói: “Hiện tại người không cần viết, đi thu thập đi.”

Từ Mậu Điền nắm chặt trong tay bút, nhìn vỡ thành mấy cánh bài thi, cảm giận nói: “Ta muốn đi nói cho lão sư!”

Tư Trạm hơi hơi một ngửa đầu, một tay cầm túi quần, một tay nắm Từ Mậu Điền bả vai: “Đi a, ta đưa người đi.”

Trên tay lực đạo to lớn, niết Từ Mậu Điền nhe răng trợn mắt.

Hắn lại có điểm khiếp đảm, dù sao viết xong rồi, lại đi sao chép một trương thì tốt rồi, Tư Trạm lại không sợ lão sư, đi qua cũng vô dụng.

“Tư Trạm!”

Cửa có cái ngưỡng ngừng nữ sinh kêu một tiếng.

Tư Trạm ngừng tay động tác, quay đầu nhìn lại.

Hách Mộng Khê mang theo trang, tóc cuốn thành cuộn sóng trắng, ăn mặc một cái cao bồi váy ngắn, lộ ra một đôi đại bạch chân, khiến cho không ít nam sinh ghé mắt.

“Tư Trạm, ta tìm người có chút sự.”

Nàng hơi có chút chờ mong, nhìn Tư Trạm ánh mắt đều ở tòa sáng.

Vừa rồi kia một màn nàng thấy được, nàng cảm thấy Tư Trạm quá soái, nàng liền thích như vậy bộc lộ mũi nhọn nam nhân, so Trần Khải Khiếu đàn ông nhiều.

Tư Trạm buông ra Từ Mậu Điền, nhú nhú mày.

Phân ban lúc sau, hắn đi tam ban, Hách Mộng Khê đi nhất ban, hai người cơ hồ không có gì nhưng nói.

“Chuyện gì.” Hắn bình tĩnh nói.

Hách Mộng Khê căn cứ môi, cúi đầu, có chút khẩn trương: “Ta cho người phát tin nhắn người thu được sao?”

Tư Trạm giương mắt quét nàng một chút: “Không có.”

Hách Mộng Khê hiển nhiên có chút thất vọng: “Người đổi hào sao?”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 8

Khương Dao chậm rãi gật gật đầu, nhẹ giọng nói thầm nói: “Nhưng ta trước nay không nghe nói Tư Trạm kéo qua cái nào nữ sinh tay, hản cũng không giống Trần Khải Khiếu bọn họ, mỗi ngày đổi bạn gái, cho nên thật nhiều nữ sinh đi, đều rất thích hản.”

Giáo ngoại học sinh không ít, rộn ràng nhốn nháo, đem Khương Dao âm lượng hơi hơi che lại đi xuống, cuối cùng kia một câu, Đồng Miếu nghe mơ mơ hồ hồ.

Ánh nắng tây nghiêng, cam màu đỏ vàng sáng gắn vào người trên mặt, mạc danh lộ ra chút then thùng.

Nàng cầm lòng không đậu sờ sờ chính mình thủ đoạn.

Mặt trên dấu tay đã tiêu đi xuống, nhưng là hản bàn tay xúc cảm lại thành vút đi không được ký ức.

Trở lại chung cư về sau, Đồng Miếu làm từng bước cấp Đồng Mỹ Quân báo bình an, sau đó đánh răng tắm rửa, xem khóa ngoại thư.

Trong phòng nóng quá hảo khô ráo, nhìn một lát liền không có gì kiên nhẫn, nàng buông thư, đem cửa sổ mở ra, làm gió đêm thổi tan khô nóng không khí.

Hản như thế nào còn không có trở về?

Học tập trên bàn tiểu đồng hồ báo thức kim đồng hồ đã chỉ hướng về phía 9 giờ, nghĩ vậy phụ cận có đánh cướp nghe đồn, Đồng Miếu không khỏi có chút lo lắng.

Hắn hôm nay là với ai sinh khí, cùng nàng sao?

Đồng Miếu hơi có chút vô tội, nàng rõ ràng cái gì cũng chưa làm, còn hướng hắn chủ động kỳ hảo.

Mở ra cửa phòng, Đồng Miếu rón ra rón rén thăm dò đi ra ngoài, cửa im ắng, người nào đều không có.

Tư Trạm phòng trong trí năng người máy đã bắt đầu báo giờ, hắn cửa phòng không quan nghiêm, trí năng người máy không có nghe được thanh âm mệnh lệnh, thế nhưng trượt ra tới.

Lóa lam quang đầu nhỏ đồng chuyển tây chuyển, cảm nhận được nhân thể tia hồng ngoại, nó đầu vào đây chạy đến Đồng Miếu trước mặt.

“9 giờ viết số hiệu lạ! 9 giờ viết số hiệu lạ! Trần Đông kia tiểu tử lại muốn lừa dối lạ!” Máy móc âm hưởng tới Đồng Miếu hô to.

Đồng Miếu cười khúc khích, ngồi xổm xuống ` thân, quan sát kỹ lưỡng cái này trí năng máy móc.

Nàng thật cẩn thận vươn tay, nhẹ nhàng gõ gõ người máy đầu, nàng trước kia chưa từng dùng qua, cho nên cảm thấy đặc biệt mới lạ, không biết cái này vật nhỏ rốt cuộc có bao nhiêu đại năng lực.

Không có thu được mệnh lệnh, người máy lại hô: “9 giờ đều quá lạ, người có phải hay không lại không về nhà?”

Đồng Miếu hướng về phía nó màu lam đôi mắt nói: “Như thế nào dừng lại a, người đừng kêu, hắn không ở.”

Người máy không có tiếp thu đến Tư Trạm thanh âm tần suất, như cũ chấp nhất nói: “Siêu khi lạp, ta muốn không điện lạp!”

Đồng Miếu ngồi xồm trên mặt đất, ôm hai chân, vây quanh người máy nhảy một vòng, muốn toàn phương vị quan sát, kết quả người máy đầu nhỏ cũng đi theo nàng vòng một vòng.

Nàng thật không biết như thế nào quan đình, có lẽ chỉ có thể chờ không điện.

Đồng Miếu thở dài, oai quá đầu nhìn nhìn trên tường đồng hồ treo tường, sau đó chuyển qua tới ở người máy trên đầu điểm điểm, non mịn tiếng nói lâm bẫm: “Người chừng nào thì trở về nha.”

Người máy tích tích vang lên hai tiếng, đôi mắt màu lam ánh sáng âm đậm rồi rất nhiều, không quá năm phút đồng hồ, liền hoàn toàn không điện.

Đồng Miếu có chút mất mát lui về phòng, nằm ở chính mình tiểu trên giường, nhắm mắt lại cưỡng bách chính mình ngủ.

Nàng giấc ngủ chất lượng vẫn luôn không có gì vấn đề, đặc biệt là ở cao trung học tập khi đoạn, ngủ đến mau tỉnh cũng sớm.

Nhưng không biết vì cái gì, hôm nay ở trên giường lăn qua lộn lại, như thế nào đều ngủ không được.

Đến cuối cùng nàng thậm chí đều mê tín ấu trĩ số dương, đếm tới một trăm thời điểm, nàng tự sa ngã lắc đầu, cầm lấy di động xoát khởi Tieba tới.

Trước kia nàng đều có chú ý thị một trung Tieba, còn ở mặt trên khai quá ký lục xoát đề thiệp, thuận thực mở ra Tieba lúc sau, nàng mới nhớ tới, đã chuyển tới Thịnh Hoa a.

Thịnh Hoa Tieba là cái dạng gì?

Mới vừa đi vào, Đồng Miếu kinh ngạc một chút, vô luận là fans số vẫn là thiệp số, đều so thị một cao muốn lớn hơn rất nhiều, nhưng là thiệp phát tùy ý, không có gì cố định cách thức yêu cầu.

— ta nhất ca nhóm nói bình thường ban một nửa nữ không phải chỗ, thật sự sao?

— Thịnh Hoa hiện tại ngạch cửa là bao nhiêu tiền?

— tôn chủ nhiệm lại đi rừng cây nhỏ thảo nam nữ quan hệ thân thiết, sắp tới đừng đi rừng cây nhỏ a!

— Tư Trạm thật ngu bực, Hách Mộng Khê cấp Trần Khải Khiếu đội nón xanh!

...

Đồng Miếu trong lòng run lên, một lộc cộc thân từ trên giường ngồi dậy.

Nàng chớp chớp mắt, cảm thấy có chút miệng khô lưỡi khô, này thiệp đã có thương trăm điều hồi phục, lại một đổi mới, đã ổn cư đệ nhất vị.

Nàng nhẹ nhàng một chút, thực mau vào đến thiệp bên trong.

Lầu chính là một trương mơ hồ ảnh chụp, vừa vặn là Tư Trạm cùng Hách Mộng Khê ôm ở cùng nhau thời điểm, xem quay chụp góc độ, thế nhưng là các nàng ban nội.

Lầu một có văn tự thuyết minh, ít ỏi vài câu, đều là cảm thán.

Phía dưới trả lời cũng đều tương đương sinh động, bọn họ thậm chí đều không cần giải cái gì, chỉ nhìn một cách đơn thuần kia bức ảnh, thật giống như đã toàn minh bạch.

“Không phải đâu, Tư Trạm gạch cửa như vậy thấp?”

“Hách Mộng Khê nhiều kỹ nữ a, cùng cái yêu tinh dường như, một trương cương mặt, Tư Trạm có thể coi trọng nàng?”

“Mặc kệ trên lầu có thừa nhận hay không, Hách Mộng Khê chính là xinh đẹp a, lần này có thể tìm ra mấy cái so nàng xinh đẹp.”

“Ta ca sơ trung cùng Hách Mộng Khê nói qua, Hách Mộng Khê liền thích tìm đánh nhau tàn nhẫn, ai đều quản không được.”

“Trần Khải Khiếu có thể nhận tài? Bạn gái đều bị người cạy.”

“Ta nghe nói Hách Mộng Khê chính miệng nói, vẫn là thích Tư Trạm.”

...

Cũng không biết là cái gì sử dụng, Đồng Miếu đem thiệp từ đầu phiên tới rồi đuôi, nhưng là thoát nhìn, sự tình chính lên men lợi hại, thậm chí càng truyền càng khoa trương.

Nàng là đích thân tới hiện trường, nàng biết là chuyện như thế nào.

Tư Trạm giống như không có nhiều thích Hách Mộng Khê, đây là cái hiểu lầm.

Đồng Miếu cắn cắn má thịt, nâng lên di động, nhanh chóng đánh tự, viết thật dài một đại đoạn.

Ngón tay dừng lại ở gửi đi kiện thượng vài giây, nàng lại chậm rì rì, một chữ một chữ xóa rớt.

Hắn có thể hay không cảm thấy nàng nhiều chuyện?

Màn hình di động bạch quang chiếu vào Đồng Miếu có chút rối rắm trên mặt, nàng rối tung tóc quấn dán ở tế gầy sống lưng, đạm lục sắc tơ tằm áo ngủ bao bọc lấy nàng căng chân, tiểu xảo ngón chân khấn trương banh lên.

Tất cả mọi người đều khoác áo choàng, dù sao cũng sẽ không biết là nàng.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 9

Từ xuyên thấu qua cửa sổ khe hở thổi vào tới một cỗ gió mạnh, vén lên Đồng Miếu tóc mái, phong không lớn, nhưng tuyệt đối có tồn tại cảm.

Góc độ này.....

Nàng không khỏi nhớ tới Tieba kia trương mớ hồ lại kịp thời ảnh chụp, trong lòng trầm xuống.

Từ Trạm đi tìm Quý Nhược Thừa thương lượng người máy đại tái vật lý suy tính sự tình, mới vừa một hồi tới, liền nhìn đến Đồng Miếu ngồi xổm trên mặt đất, dùng tay nhật pha lê mảnh nhỏ, tay trái mu bàn tay thượng, còn giữ một tảng lớn chói mắt vệt đỏ.

Hắn đồng tử hơi hơi co rút lại, trái tim khó có thể ức chế đau xót, loại này thành linh xảy ra, hoàn toàn không có cách nào che dấu cùng nhược hóa cảm thụ, làm hắn kinh hãi.

Mềm như bông lòng bàn tay mới vừa bỏ vào một khối mảnh nhỏ, Đồng Miếu đã bị một cỗ thật lớn lực đạo xả lên.

“A, người làm gì!”

Nàng hoảng sợ, trọng tâm không xong dựa vào một người vai trái, rần chắc lại ầm áp.

Cánh mũi gian là dễ người bạc hà hương, như có như không bị đánh tan ở trong gió.

Là Tư Trạm.

“Bị phỏng không biết dùng nước lạnh hương sao!”

Hắn ngữ khí thật không tốt, hung ba ba, sắc mặt âm trầm dọa người, hẹp dài mắt phượng mang theo lạnh như băng sương hàn ý.

Trên tay lực đạo có chút ngang ngược, lôi kéo nàng bước nhanh hương thủy phòng đi.

Đồng Miếu muốn chạy chậm mới có thể đuổi kịp hắn, cũng căn bản không có cơ hội tránh ra hắn tay.

Hắn lại bắt lấy tay nàng cổ tay, lần này càng khẩn càng dùng sức.

Nàng có chút nhút nhát sợ sệt nhìn Tư Trạm bóng dáng, cuối cùng lý giải, vì cái gì như vậy nhiều học sinh đều sợ hãi chọc Tư Trạm, hắn nóng giận, là thật sự dọa người.

“Tư Trạm.....” Đồng Miếu nhỏ giọng thử.

Hắn không trở về nàng.

Cho đến đi đến vò nước trước mặt, hắn mới túm quá nàng tay trái, đem tay nàng chưởng mở ra, tìm được nước lạnh phía dưới hương.

Tiểu Quyển Mao bàn tay mềm như bông, ngón tay nhỏ dài ấm áp, như thế nào như vậy nộn, một chút đều không có luyện qua đàn violon dấu vết.

Hắn không khỏi động tác ôn nhu vài phần, giống như hơi dùng một chút lực, là có thể đem nàng niết hồng giống nhau.

Đồng Miếu có chút co quắp, Tư Trạm vẫn luôn bắt lấy tay nàng, lạnh băng thủy đánh vào nàng mu bàn tay thượng, cũng đánh vào Tư Trạm thủ đoạn.

Tư Trạm cổ tay áo bị bắn tiếp nước châu, hơi hơi có chút ẩm ướt, hãnh giá cả xa xỉ đồng hồ cũng không chút nào thương tiếc ở trong nước cọ rửa.

Nước lạnh giảm bớt nàng đau đớn, nhưng là năng hồng dấu vết vẫn luôn không có biến mất, hai người chi gian chỉ có xô xao tiếng nước, giống mau tiết tấu tim đập.

Nàng không có rút về tay, tùy ý hãnh bắt lấy, dù sao sức lực tiêu, cũng tránh bất quá hãnh.

Ban đầu chỉ đương Tư Trạm thực chán ghét nàng, lại không có nghĩ đến, hãnh sẽ bởi vì nàng đem chính mình lộng thương mà sinh khí.

Người chính là như vậy kỳ quái, chính mình một người thời điểm, kiên cường là nhất củng cố thành lũy, phảng phất hết thủy đau xót đều có thể cách chẵn.

Nhưng một khi có người từ người ngực khe hở lưu tiến vào, ủy khuất tựa như ấm áp nước chảy, đem hàng rào cọ rửa quân lính tan rã.

“Tư Trạm... Cảm ơn.” Nàng lại nhỏ giọng ngập ngừng nói.

Đồng Miếu đôi mắt vốn là so bạn cùng lứa tuổi Thủy Nhuận, cái mũi đau xót, nồng đậm lông mi thượng súc một viên nước mắt.

Tư Trạm liền cảm thấy trái tim giống như bị người ninh một chút, ngạnh sinh sinh đau, hãnh mày nhăn lại, thấp giọng thầm nghĩ: “Dựa! Người đừng khóc.”

Tác giả có lời muốn nói: Tư Trạm: Người khóc ta đau lòng.

Chương 11

Tam ban trong phòng học kêu loạn, trên mặt đất linh tinh vụn vặt pha lê bị trục nhật sinh thu, Tư Trạm cùng Đồng Miếu còn không có trở về.

Trần Đông trước bàn là thân thể thao nhệ cấp vận động viên thêm phân nữ sinh, lớn lên tinh tế gầy gầy, mặt trái xoan, ngày thường không có gì tồn tại cảm.

Nàng quay đầu tới, vồ vồ Trần Đông túi đựng bút: “Ai Trần Đông, Tư Trạm làm gì đi?”

Trần Đông run lên chân, vừa nhắc đầu, cười hì hì nói: “Trần Lộ Nam, người đem người hóa học tác nghiệp cho ta mượn sao ta liền nói cho người.”

Hóa học tác nghiệp là Từ Mậu Điền thu, hiện tại còn ở cửa sổ thượng trúng gió, nhưng là Từ Mậu Điền phía trước còn lập cái Khương Dao, chính chụp cái bàn quảng ngã thư tìm Từ Mậu Điền tra.

Trần Lộ Nam không thể trêu vào Khương Dao, cũng không có biện pháp vòng qua nàng đi đem chính mình tác nghiệp lấy về tới cấp Trần Đông sao.

Nàng cắn chặt răng: “Ta giúp người viết được chưa, đáp án ta đều nhớ rõ.”

Trần Đông chạy nhanh đem chính mình bài thi đưa qua đi, mặt trên chỉ dùng du bút viết cái xiêu xiêu vẹo vẹo tên: “Hành a hành a.”

Trần Lộ Nam không tình nguyện tiếp nhận tới, hơi nháy đôi mắt hỏi: “Kia Tư Trạm làm gì đi?”

Trần Đông không chút để ý nói: “Tìm quý lão sư bái, chúng ta thiếu vật lý toán học phương diện tổ viên, người máy thiết kế không đứng dậy.”

Trần Lộ Nam có chút cấp, thò qua tới thấp giọng hỏi nói: “Ta không phải nói phía trước, vừa mới, hã làm gì đi?”

Trần Đông dừng một chút, nghiêng đầu nghĩ nghĩ, thương mà không giúp gì được một nhún vai: “Ta đây nào biết.”

Trần Lộ Nam khó thở, đem bài thi lại cấp Trần Đông ném trở về: “Người vẫn là chính mình viết đi.”

Đang nói, phòng học môn bị người không chút khách khí một chân đá văng, thật lớn tiếng vang kinh trong phòng học tức khắc lặng ngắt như tờ.

Tư Trạm sắc mặt âm ngoan, bước nhanh đi đến, không vài bước liền đến Từ Mậu Điền trước mặt, đem hã bên cạnh cái bàn túm khai, không nói hai lời, nhắc chân hung hăng đạp Từ Mậu Điền cái bàn vài cái.

Chấn đến hã trên bàn đôi đến tràn đầy đặng đặng thư đồ rào rào ngã xuống đi, liền Khương Dao giật nảy mình, trong tay kẹo que thiếu chút nữa không nắm lấy.

Mộc chế cái bàn chịu không nổi đá, không vài cái liền phá cái động, phía dưới cách tầng bị đá sụp, tấm ván gỗ từ trung gian vỡ ra, vụn gỗ vụn vật rơi rụng trên mặt đất.

Từ Mậu Điền ngồi cùng bàn đại khí cũng không dám suyễn, trơ mắt nhìn Tư Trạm hủy đi Từ Mậu Điền cái bàn.

Khương Dao ngồi ở bên cạnh ghế trên, kiêu chân, vây quanh cánh tay, kinh ngạc nói: “Dựa, Tư Trạm người phát cái gì điên?”

Từ Mậu Điền nhấp môi, trong tay gặt gao nắm chặt bản nháp giấy, cửa sổ thượng hoa tươi nhiều thủy, tràn ra tới thủy hồi thành tiểu tế lưu, theo cửa sổ tích ở hãn mu bàn tay thượng, hãn thể nhưng không hề có phát hiện.

“Tư Trạm người muốn làm gì, người cùng ta ra tới một chuyến!”

Tôn chủ nhiệm đang ở tầng lầu gian tuần tra, vừa vào cửa chính nhìn đến Tư Trạm mấy đá đem cái bàn cấp hủy đi, hãn khí râu muốn oai, Thịnh Hoa có quá nhiều vô pháp vô thiên học sinh, cái này Tư Trạm chính là trong đó nhân tài kiệt xuất.

Tư Trạm quay lại đầu quét tôn chủ nhiệm liếc mắt một cái, lạnh lùng nói: “Chờ.”

Làm lơ tôn chủ nhiệm sau, hãn chỉ chỉ phát run Từ Mậu Điền, nảy sinh ác độc nói: “Lại có một lần, ta cũng hủy đi người.”

Tôn chủ nhiệm khí bụng thẳng run, vẫn là lần đầu tiên có người đem lời hãn nói coi như không khí.

Nếu không phải xem ở Tư Khải Sơn đối trường học đầu tư thượng!

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 10

Khương Dao có chút đau lòng tím lại đây, thốn thức nói: “Nha, như vậy nghiêm trọng đâu, Từ Mậu Điền thật là xứng đáng!”

Trong phòng học còn lại đồng học đang ở tự do đọc bài khoá, chủ nhiệm lớp chỉ huy Từ Mậu Điền đổi cái bàn, cái bàn kéo dài mặt đất, phát ra thứ lạp thứ lạp ma sát thanh.

Từ Mậu Điền chính mình yên lặng dọn, cũng không có ai đi lên hỗ trợ.

Đi ngang qua Đồng Miểu trước bàn thời điểm, Từ Mậu Điền động tác dừng một chút, dư quang khó có thể ức chế quét tới rồi nàng mu bàn tay thượng vết đỏ.

Sau đó hẳn cúi đầu, yên lặng đem hư cái bàn dọn tới rồi ngoài cửa.

Chủ nhiệm lớp sắc mặt âm trầm, Tư Trạm cũng không ở trong phòng học.

Đồng Miểu nhíu nhíu mày, nàng còn không biết phòng học phát sinh sự tình, nghiêng đầu nhỏ giọng hỏi: “Làm sao vậy a?”

Khương Dao giơ lên cổ, ý bảo một chút bên ngoài rách nát cái bàn, bĩu môi: “Cái kia, Tư Trạm đá.”

Đồng Miểu hoảng sợ, nàng còn không biết Tư Trạm sức lực lớn như vậy: “Hẳn đá Từ Mậu Điền cái bàn làm gì?”

Trong miệng hỏi, trong lòng lại không khỏi nghĩ tới thủy trong phòng hai người nói chuyện.

—— người như thế nào khiến cho, ly nước đều bắt không được.

—— không cần thận cùng Từ Mậu Điền đụng vào.

Người nào đó cau mày, vẻ mặt xấu tính.

Nàng thút tha thút thít nước nỡ, ấp a ấp úng.

Khương Dao không có nhận thấy được Đồng Miếu khẩn trương, lo chính mình nói: “Nghe Trần Đông nói là bởi vì Tieba một thiệp đi, giống như Từ Mậu Điền hổ hấn, bị hấn tra ra IP, chỉ bằng Tư Trạm máy tính trình độ, tấm tắc, cũng không biết Từ Mậu Điền nghĩ như thế nào.”

Đồng Miếu lại mặc danh thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Bởi vì cái kia thiệp sao?

Nàng trong lòng ần ần cảm thấy không phải, không biết vì cái gì chính mình có thể như vậy khẳng định.

Khương Dao trước nay cũng không đọc bài khoá, nàng nhàn rỗi nhàm chán, liền phiên di động chụp lén Quý Nhược Thừa ảnh chụp, phiên phiên, linh quang vừa hiện.

“Ai miêu miêu, người cho ta tìm một đạo cự khó vật lý để đi, chính là liền người đều làm không được.”

Đồng Miếu có chút không thể hiểu được, nàng một bên ôm bụng, một bên còn ở trong trí nhớ nghiêm túc hồi ức một chút.

Nàng cho rằng khó, đại khái cũng không phải cao trung trình độ đi.

“Muốn làm gì nha?”

Khương Dao giảo hoạt cười: “Tốt nhất có thể đem Quý Nhược Thừa khó trụ.”

Đồng Miểu xem nàng một bộ cổ linh tinh quái bộ dáng, không khỏi cũng cong cong đôi mắt: “Người xác định?”

Khương Dao nghiêm túc gật gật đầu: “Nhanh lên nhanh lên, ta tan học liền đi hỏi.”

Đồng Miểu vươn kia chỉ không có bị thương tay tới, tìm được cặp sách, nhảy ra chính mình ngày thường dùng để luyện tập đề cảm thi đua đề.

Tùy ý ở vở thượng phiên phiên, tóa định một đạo tổng hợp tính diện trường đại đề: “Cái này đi, ta lần đầu tiên làm không có làm ra tới.”

Khương Dao bảo bồi dường như đem đề lấy lại đây, sao ở chính mình tiểu vở thượng.

Đồng Miểu do dự sau một lúc lâu, lúc này mới mềm như bông hỏi: “Cái kia... Người có biết hay không Tư Trạm đi đâu vậy?”

Khương Dao một bên sao đề, một bên đáp: “Bị chủ nhiệm kêu đi rồi.”

“Cái gì?” Đồng Miểu có chút khẩn trương.

Khương Dao bốt thời giờ vươn tay nhéo nhéo nàng có chút tái nhợt khuôn mặt nhỏ: “Ai da người lo lắng cái gì a, ai có việc nhi Tư Trạm cũng sẽ không có sự, cũng không xem hấn ba là ai.”

Ngữ văn khóa kết thúc thực mau, phổ biến không có người nghe, Đồng Miểu nguyên bản không phải treo máy học sinh, nhưng này một tiết khóa, tựa hồ cái gì cũng chưa tưởng, lại cũng cái gì cũng chưa nghe đi vào.

Mới vừa tan học thời điểm, Khương Dao liền bắt lấy đề chạy, đuôi ngựa biện nhếch lên nhếch lên, mang theo vô hướng mà không thẳng mạnh mẽ.

Đồng Miếu chịu đựng đau bụng, cũng chậm rãi đi tới lớp cửa, khắp nơi nhìn xung quanh.

Như thế nào còn không có trở về đâu, nàng còn có một chuyện lớn muốn nói cho hẳn đâu.

Di động đột nhiên không kịp phòng ngừa vang lên, nàng cúi đầu vừa thấy, là mù mù.

“Uy?” Đồng Miếu có chút khó có thể tin, mù mù giống nhau là sẽ không ở học kỳ 1 gian cho nàng gọi điện thoại.

“Thì thăm a, các người bạn cùng lứa tuổi khả năng càng tốt câu thông, người đi theo A Trạm nói.....”

Đồng Miếu lẳng lặng nghe.

“Người cũng đừng che chở kia tiểu tử, ta tới nói!” Tư Khải Sơn có chút tức muốn học máu đoạt qua điện thoại, cường chế lửa giận nói, “Thì thăm, Tư Trạm vì cái gì hủy hoại trường học của công, khi dễ đồng học?”

Đồng Miếu tay run lên, một lòng năm lên.

Hủy hoại của công là thật sự, khi dễ đồng học?

Nàng rũ xuống đôi mắt, có chút gian nan kéo kéo khóe môi, so với luôn luôn sinh hoạt ở xã hội thượng lưu Tư Khải Sơn, nàng có lẽ càng có thể lý giải người thường trong lòng loanh quanh lòng vòng.

Tôn chủ nhiệm đây là cố ý đem sự tình nói nghiêm trọng một chút, muốn cho Tư gia nhiều hơn bồi thường trường học.

Tay nàng chỉ không khỏi nắm chặt di động, trong mắt mang theo một tia, liền hiện tại chính nàng đều lý giải không được biểu tình, chậm rì rì nói: “Thúc thúc, đều do ta.”

Đồng Mỹ Quân ngăn người, có chút nóng vội nói: “Này cùng người lại có cái gì quan hệ, không phải A Trạ nói xem đồng học không vừa mắt sao?”

Nguyên lai hẳn là nói như vậy.

Đồng Miếu dựa lưng vào tường, nhìn khu dạy học trung ương đại thiên cảnh, lần đầu xem Thịnh Hoa thiên cảnh, thế nhưng cảm thấy có chút cao không thẳng hàn.

Nàng nhỏ giọng hàm hồ nói: “Tư Trạ là sợ ta chịu khi dễ, hiểu lầm, hẳn là thực phụ trách ca ca đâu.”

Tư Khải Sơn dừng một chút, tựa hồ cảm xúc cũng hòa hoãn xuống dưới: “Nếu là cái dạng này lời nói, kia hẳn làm không có sai, hẳn đích xác hẳn là chiếu cố người.”

Tư Khải Sơn cảm thấy có chút không thể tưởng tượng, Tư Trạ có bao nhiêu bừa bãi không kèm chế được hẳn không phải không rõ ràng lắm, hẳn trước kia còn lo lắng quá Tư Trạ khi dễ Đồng Miếu, hiện tại giống như..... Có cái gì không đúng?

Đồng Mỹ Quân thật cẩn thận hỏi: “Thì thầm, vậy người không có việc gì đi?”

Đồng Miếu chậm rãi ngồi xổm xuống ` thân mình, bàn tay gặt gao che lại bụng, trên trán mồ hôi mỏng làm ướt tóc mái, Tư Trạ to rộng quần áo đem nàng bao vây kín kẽ, giống kín không kẽ hở tường.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 11

Đồng Miếu nhìn không được quay lại đầu, Tư Trạm trạm ly nàng không xa, tuy là chuyện này đều là Hách Mộng Khê gây ra, nàng cũng cảm thấy lời hản nói thật quá đáng.

Nữ sinh đều có điểm tính tình, Hách Mộng Khê cũng không ngoại lệ, nàng đối Tư Trạm đã đủ ăn nói khép nép, nhưng Tư Trạm lãnh đạm thái độ vẫn là trước sau như một.

“Người thật cho rằng ai đều đánh không lại người sao, Trần Khải Khiếu nhưng tìm giáo ngoại hỗn xã hội.” Nàng cường ngạnh cảnh cáo nói, sau đó thật sâu nhìn Tư Trạm liếc mắt một cái, quay đầu liền đi.

Tư Trạm yên còn không có trừu xong, không biết vì cái gì, cái này hản giống như trừu không quen, lấy ra tới nhìn nhìn, mới miễn cưỡng lại nhét ở trong miệng.

Đồng Miếu yên lặng trở về đi, trong lòng bùm bùm nhảy.

Hỗn xã hội, đại khái thực dọa người đi, muốn hay không trước tiên nói cho Tư thúc thúc, cấp Tư Trạm phái mấy cái bảo tiêu gì đó.

Nàng hơi hơi ngưng mi, tú khí khuôn mặt nhỏ nhắn thành một đoàn.

Tư Trạm sẽ không cảm thấy nàng nhiều chuyện đi?

Chính đi tới, đuôi ngựa biện đột nhiên bị người túm chặt, Đồng Miếu đột nhiên không kịp phòng ngừa một ngựa đầu, kêu sợ hãi một tiếng.

Túm chặt tay thực mau liền buông lỏng ra, nàng xoa xoa đầu, oán niệm quay lại đầu.

Tư Trạm đôi tay đáp ở bên hông, yên đã kháp, vừa mở miệng, nồng đậm quả quýt vị.

Thanh đạm không ít, chỉ có một cổ trái cây hương, yên mùi vị cơ hồ mau không có.

“Người cố ý nghe lén ta nói chuyện.” Chắc chắn ngữ khí.

Đồng Miếu lặng lẽ lui về phía sau một bước, chậm rì rì nói: “Ta không có.”

Tê.

Tư Trạm đột nhiên duỗi tay gọi lên nàng cầm, mềm như bông, hơi hơi mang điễm tiêm, nâng có chút trẻ con phì hai má, néo xúc cảm thực hảo: “Sẽ gạt người, ân?”

Này ngữ khí này động tác, có chút quá mức ái muội, còn có hẳn kết cục câu kia giờ lên mang chút uy hiếp “Ân”.

Đồng Miếu không tự chủ được có chút khô nóng, nàng oai quá đầu, tránh thoát Tư Trạm ngón tay, dùng mu bàn tay xoa xoa chính mình cằm.

“Ta là đi siêu thị, đi ngang qua mà thôi.”

Tư Trạm một tay chống ở nàng bên tai trên tường, không cho nàng qua đi, có chút bá đạo không nói lý nói: “Mua cái gì, cho ta nếm thử.”

Đồng Miếu có điểm sợ hãi, cũng không biết lung tung xả dối có thể hay không lừa dối quá quan, nhưng vẫn là giả vờ trấn định ngẩng đầu lên: “Ta đều ăn xong rồi.”

Tư Trạh cõ hợh nhì phát ra cười nhẹ.

Tiểu Quyển Mao cường chớh nói hươu nói vượn bộ dáng cũng rất đáng yêu, ánh mắt vẫn luôn trốn tránh, còn càng muốn ngẩng đầu lên, làm bộ rất có tự tin bộ dáng.

Hãn cúi đầu, để sát vào Đồng Miếu cảm, đôi mắt hơi hơi buông xuống, nhìn chằm chằm màu đỏ nhạt tiểu xảo tinh xảo môi, chế nhạo nói “Người đây là ám chỉ ta đến người trong miệng ném đầu?”

Hãn thật đúng là tưởng ném thử, mềm mại Thủy Nhuận môi, có phải hay không giống cục tẩy đường giống nhau ngon miệng.

Đồng Miếu chợt mở to hai mắt, hai má lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ đỏ lên, nàng dùng tay đẩy Tư Trạh ngực, lấp bắp nói: “Người lại hồ nháo... Ta muốn nói cho Tư thúc thúc!”

Nàng đã rất lớn lực đẩy, nhưng Tư Trạh trạh thực ỡn, ngực cũng thực cứng, không chút sụt mẻ.

Tư Trạh “A” một chút, thu liễm khởi có chút lộ liễu ánh mắt, nhàn nhạt nói: “Vậ người hôm nay buổi tối liền có thể tố cáo, ta ba làm ta mang người đi ăn cơm.”

Mỹ kỳ danh rằng gia đình liên hoan, rõ ràng còn không có tạo thành gia đình đâu, chỉ là yêu đương mà thôi.

Hãn nhìn thoáng qua có chút sợ hãi còn phải cố giả bộ bình tĩnh Đồng Miếu, thấp thấp “Thao” một tiếng.

“Ta đã biết.” Nàng vẫn là có chút xấu hổ và giận dữ, hơi có chút oán niệm trừng mắt Tư Trạm.

Câu kia vui đùa cũng thật quá đáng, mặc dù bọn họ không phải tương lai huynh muội quan hệ, bình thường nam đồng học cũng không nên nói như vậy.

“Ai, buổi tối người liền ăn mặc ta áo khoác đi thế nào.” Tư Trạm trêu đùa nàng, xem nàng khóa lại áo khoác nhỏ nhỏ bộ dáng, mặc danh đáng yêu.

Đồng Miếu xuyên thói quen, vừa rồi vẫn luôn đều không có chú ý tới, Tư Trạm nhắc tới, nàng chạy nhanh kéo ra áo khoác khóa kéo, cởi ra đáp nơi tay trên cánh tay: “Ta... Đã hảo, áo khoác tấy qua sau trả lại người đi.”

Dù sao nàng là sẽ không xuyên.

Mỗi lần chịu hấn một chút chỗ tốt, đều phải bị làm trầm trọng thêm khi dễ trở về.

Tư Trạm ánh mắt ám ám, một phen đem áo khoác túm lại đây, ngón tay không cẩn thận cọ qua Đồng Miếu trơn bóng cánh tay, ấm áp bóng loáng xúc cảm, giống nãi đậu hủ dường như.

“Người không mặc ta xuyên.” Còn mang theo nhiệt độ cơ thể áo khoác, có chút nhàn nhạt hộ da nữ hương khí.

Thật mẹ nó dễ gửi.

Tác giả có lời muốn nói: Khương Dao: Người còn không phải cùng ta học!

Tư Trạm: Không người lưu manh.

Đồng Miếu & Quý Nhược Thừa:.....

Chương 14

Hoàng hôn không trung thực đặc biệt, thái dương còn không có hoàn toàn rơi xuống đi, ánh trăng đã đậm bạc treo ở bầu trời.

Đồng Miếu thu thập khởi cặp sách, đối Khương Dao nói: “Ta hôm nay muốn đi xem mù mù, liền bắt hòa người cùng nhau đi lạp.”

Khương Dao vẫy vẫy tay, đem ly nước buông: “Không có việc gì không có việc gì.”

Đồng Miếu nhú mày: “Người giống như uống lên rất nhiều thủy, như thế nào lạp?”

Khương Dao có chút mất tự nhiên nuốt một chút, linh hoạt ánh mắt hơi hơi buông xuống chút: “Ăn... Quá nị.”

Đồng Miếu không rõ nguyên do, vẫn là yên lặng gật gật đầu.

Đi ra phòng học môn thời điểm, cái kia bị bạo lực cường hủy đi cái bàn còn lẻ loi bãi ở cạnh cửa, Đồng Miếu nhìn thoáng qua, cũng biết Tư Trạm dùng bao lớn sức lực, mặc danh có điểm đáng thương Từ Mậu Điền.

Cống trường hai bên bạc quế hương thực nồng đậm, Đồng Miếu thích cái này hương vị, nằng một bên nhẹ người, một bên tra trong tay tiền lẻ.

Từ Thịnh Hoa ngồi vào trung tâm thành phố, đại khái muốn sáu nguyên tiền đi.

Đang nghĩ ngợi tới, một chiếc màu bạc ô tô chọt ngừng ở bên người nằng, dồn dập tiếng thẳng xe dọa nằng nhảy dựng.

Cửa sổ xe điều hạ tới, Tư Trạm một tay chống cửa sổ, dùng ánh mắt ý bảo một chút phó giá, khốc khốc nói: “Lên xe.”

Đồng Miếu nhúu nhúu mà, đứng ở tại chỗ không nhúc nhích.

Lui tới đồng học khó tránh khỏi đầu tới một ít ánh mắt, rốt cuộc có thể đem xe ngừng ở trong trường học mặt, cũng không phải là người bình thường.

Tư Trạh híp mắt nhìn chăm chăm quy quy củ củ đứng ở tại chỗ Đồng Miếu, không nề này phiến nói: “Đi lên a.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 12

Tư Trạm trong mắt mang theo hàn quang, đồng tử hơi co lại, hàm dưới banh gấ gao, trên trán đạ màu xanh lá gân mạch hiện ra tới.

“Nào chỉ tay chạm vào?” Hản ngữ khí thực lãnh, áp khí rất thấp, như là bùng nổ trước yên lặng, mạc danh có chút làm cho người ta sợ hãi.

Người nọ trừng mắt, chống chế nói: “Người có bệnh đi! Cùng người có cái gì quan hệ!”

Tư Trạm câu môi cười, buồn bã nói: “Không nói đúng không.”

Hản nhắc chân một chân, chính đá đến người nọ to mọng trên bụng, dùng sức lực to lớn, làm ở đây người rõ ràng nghe được phanh một tiếng.

Người nọ lập tức ôm bụng quỳ xuống, đầy đầu mồ hôi lạnh.

Nhưng Tư Trạm cũng không cho người ta thời gian suyễn tắt, hản dùng đầu gối chống lại người nọ eo, vẻ mặt nghiêm lại, ngạnh sinh sinh nắm lên người nọ tay, triều sau lưng chiết đi.

Rõ ràng rắc một tiếng, cùng với người nọ tê tâm liệt phế quỷ khóc sói gào.

Thế nhưng một chút liền đem người cánh tay cấp tá xuống dưới.

Một chút còn không có xong, hấn lại bào chế đúng cách, bẻ gãy người nọ một khác căn tay, sau đó giống đá phế vật giống nhau, thừa dịp cửa xe một khai, đem người nọ đá ra môn đi.

Thật lớn một đồng lăn ra tàu điện ngầm môn, đem mọi người giật nảy mình, người nọ quỳ rạp trên mặt đất nửa ngày không lên, thở hổn hển ánh mắt hoảng sợ nhìn Tư Trạm.

Người này xuống tay chi tàn nhẫn, như là hoàn toàn không suy xét hậu quả giống nhau.

“Lại làm ta thấy một lần, ta phế đi người.”

Tư Trạm tay cầm ở đồng phục trong túi, sắc mặt lạnh băng, hấn cánh tay phải thượng cũng có một cái người nọ giãy giụa khi trao thương vật đỏ, nhưng hấn căn bản không chút nào để ý, tựa như đau đớn không ở hấn trên người giống nhau.

“Tư Trạm.....”

Đồng Miếu nhìn chăm chăm hấn cánh tay, có chút trầy da, một tia huyết tuyến theo miệng vết thương chảy về phía mu bàn tay, đau đớn nàng đôi mắt.

Nhưng nàng chỉ có thể nhỏ giọng kêu tên của hấn, nàng hoàn toàn ngốc, không biết nên nói cái gì.

Nàng cuối cùng lý giải cao tam kia hai người vì cái gì sợ Tư Trạm, Tư Trạm động khởi tay tới, là thật sự bất kể hậu quả, cũng không muốn sống.

Tư Trạm quay đầu lại vọng nàng, lệ khí chậm rãi thu liễm lên.

Tiểu Quyên Mao mê mang mắt hạnh hơi hơi có chút phiếm ướt, mảnh dài lông mi run rẩy, yếu ớt ánh mắt nhìn chăm chăm hấn cánh tay, làm

người tưởng hung hăng xoa ở trong ngực, hảo hảo an ủi.

Hắn miễn cưỡng khắc chế chính mình dục vọng, có chút cứng đờ nâng lên tay, bàn tay sờ sờ xoa tung mềm mại tóc quăn, thanh âm phóng thực nhẹ: “Ai, đừng sợ.”

Chương 15

Mới ra tàu điện ngầm, nguyên bản tình tốt không trung phiêu nổi lên mênh mêng mưa phùn, tế giống lông tơ, có thể an tĩnh treo ở lông mi thượng.

Đồng Miếu còn không có từ vừa mới sự kiện trung khôi phục lại, người nợ ghê tởm tay, ngang ngược mặt, làm nàng vẫn luôn buồn nôn.

Nhưng là càng nhiều, nàng nhớ tới chính là Tư Trạm bộ dáng, sạch sẽ lưu loát thủ đoạn, căng thẳng cơ bắp đường cong, lạnh lùng sắc mặt, còn có kia một cái đã đọng lại vết máu.

Đồng Miếu rũ xuống mắt, trong lòng yên lặng bảo đảm, phải nhớ đến Tư Trạm hảo, về sau nhất định phải tận tâm tận lực trợ giúp Tư Trạm học tập, thi đậu Thanh Hoa Bắc Đại.

“Uy, dùng không cần áo mưa?”

Tư Trạm ở nàng phía sau đi tới, nhú nhú mày, độ ấm có điểm giáng xuống, nàng còn ăn mặc quang căng chân váy.

“Không cần, ta không có như vậy kiêu khí.” Đồng Miếu tùy ý trả lời.

Thiệt.

Bạch bạch nộn nộn, còn chỉ uống nước ấm, đựng tới cái biến thái dọa nước mắt lưng tròng, nửa ngày đều mất hồn mất vía, ai nói không kiêu khí.

Hương xá khu là trung tâm thương nghiệp khu, lan thị nổi danh mua sắm hèn hò thánh địa, bọn họ đình nhà ăn ở một nhà năm sao cấp khách sạn bên trong, hai người áp đường cái đi tới, vì tị hiềm, Đồng Miếu cố tình cùng Tư Trạm cách một mét khoảng cách.

Tư Trạm tay cầm túi quần, chậm rì rì đi theo.

“Soái ca, cấp tiểu cô nương mua thúc hoa đi, hoa hồng cùng bách hợp đều có.”

Một cái xuyên bố sam lão thái thái thẩu đi lên, trong tay xách theo một cái thùng nước, thùng bên trong cắm đầy thanh hương bốn phía đóa hoa.

Tư Trạm bị ngăn cản, Đồng Miếu cũng đi không được.

Nàng xấu hổ vẫy vẫy tay: “Không cần không cần, chúng ta không phải.....”

Đỏ lên mũi hơi hơi nhẵn, một đôi đen nhánh Thủy Nhuận trong mắt mang theo chút ảo não.

Rõ ràng đã ly đến không gần, vì cái gì còn sẽ bị hiểu lầm?

Lão thái thái dây dưa không thôi, tận tình khuyên bảo giữ chặt Đồng Miếu: “Tiểu cô nương, hoa không đáng giá mấy cái tiền, nữ hài tử không thể tổng nghĩ cấp nam nhân tình tiền, không cho người hoa liền cho người khác hoa đi!”

Tư Trạm ở một bên cười môi cười, cũng không đáp lời, liền nhìn Đồng Miếu chân tay luống cuống quần bách dạng.

Hắn thậm chí còn không chút để ý điểm điều thuốc, lại là nồng đậm quả quýt mùi vị.

Thuốc lá sợi phun ở hơi nước, nháy mắt bị che lại đi xuống.

Đồng Miếu liếc mắt nhìn hần, yên lặng lui về phía sau một bước: “Ngài hiểu lầm, chúng ta không phải... Tình lữ.”

Cũng không biết này hai chữ vì cái gì như vậy khó đọc, nói ra đều làm người cảm thấy nan kham, đặc biệt là, người nào đó còn một bộ chẳng hề để ý xem náo nhiệt bộ dáng.

Lão thái thái sững sốt, lại hướng về phía Tư Trạm nói: “Nam hài tử còn không có thổ lộ đi, nhanh lên nhanh lên, cô nương nào có không thích hoa, xem người xuyên tốt như vậy, còn tình mấy cái tiêu tiền.”

Nàng xách lên thùng nước, liềm mạng đem thùng hướng Tư Trạm trước mặt giơ, hoa hồng hương khí thậm chí tách ra kia cổ trái cây mùi vị.

Tư Trạm liếc liếc mắt một cái thịnh phóng bó hoa.

Này đó làm ra vẻ đồ vật, hần trước kia luôn luôn chướng mắt, có nữ sinh ám chỉ hần, hần cũng trước nay khinh thường một cố.

Hôm nay lại cảm thấy, nàng có thể cầm thúc hoa cũng khá tốt, nữ hài tử chính là hần là xứng hoa.

“Tiểu Quyên Mao, người muốn ta cho người tiêu tiền sao?” Trầm thấp tiếng nói ở màn mưa có vẻ phá lệ nồng đậm, âm cuối một chọn, hơi có chút ý vị không rõ.

Lão thái thái chạy nhanh từ thùng rút ra một đống hoa hồng: “Hoa hồng hảo, mười một đóa nhất sinh nhất thế!”

Đồng Miếu nhấp môi, khuôn mặt nhỏ không khỏi banh lên, biết Tư Trạm lại tưởng lấy nàng trêu ghẹo.

Mỗi lần nàng tưởng cảm kích hần thời điểm, Tư Trạm càng muốn trêu cợt nàng.

Lão thái thái theo đuổi không bỏ, chính là muốn đem hoa nhét ở Đồng Miếu trong lòng ngực, còn không ngừng khuyên nàng không cần cấp bạn trai tiết kiệm tiền.

Đồng Miếu đỏ lên mặt, xấu hổ tột đỉnh, cuối cùng dứt khoát cắn răng một cái, xấu hổ và giận dữ nói: “Ca ca ngươi đừng náo loạn!”

Cái này không chỉ có lão thái thái sừng sốt, liền Tư Trạm đều sừng sốt.

Lão thái thái cứng đờ gờ hoa, ánh mắt ở hai người chi gian du tẩu sau một lúc lâu, tuổi không sai biệt lắm, lớn lên đều rất tuấn, sợ là thật huynh muội.

Nàng lúc này mới ủ rũ thu hồi hoa, vội vàng triều mục tiêu kế tiếp đi đến.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 13

“Cuối cùng cuối cùng, ta lại viết hai bút!”...

Đồng Miếu bút nằm ở trong tay, ngòi bút chống bản nháp giấy, mực nước hơi hơi thấm đi ra ngoài, hình thành một cái nho nhỏ màu đen vòng.

Người vì cái gì không tham gia đâu?

Khương Dao nói giống như bị lục vào nàg trong đầu, nhất biến biến hồi phóng.

Tay nàg chỉ không tự chủ được súc lên, móng tay niết lòng bàn tay có điểm đau.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, nàg là nhất định sẽ tham gia đi, đại biểu thị một trung tham gia, mang theo toàn giáo lão sư mong đợi, đem cái kia lĩnh quân kế hoạch danh ngạch đoạt lại.

Rốt cuộc năm nay mùa hè, nàg mới đạt được sinh vật học quốc tái đệ nhất danh, cũng đúng là bởi vì cái này thành tích, làm Thanh Hoa đầu tới càn ôliu.

Những cái đó thiên, hiệu trưởng cùng chủ nhiệm đem nàg khóa ở trong văn phòng mặt, không đáp ứng liền không bỏ nàg đi, nói là không có người so nàg càng thích hợp vì giáo làm vẻ vang.

Nhưng bọn họ không biết, ở ra thành tích phía trước, nàng cũng đã mấy ngày vô pháp ngủ, cả người khó chịu ở trên giường lăn lộn.

Đồng Mỹ Quân khẩn trương mang nàng đi bệnh viện kiểm tra, thân thể lại không có cái gì tật xấu, thẳng đến đi nhìn Tư Khải Sơn liên hệ nước ngoài bác sĩ tâm lý.

‘ thiên tài sợ hãi chứng ’ cái này xa lạ danh từ mới lỗ mãng xâm nhập nàng sinh hoạt.

Lão chuyên gia nói, bị bệnh người bởi vì gia đình hoặc hoàn cảnh ảnh hưởng, quá phận để ý nào đó kết quả, làm cho thân thể kích thích tổ phân bố thất hành, vô pháp thừa nhận áp lực.

Loại này bệnh thường thường xuất hiện ở công nhận thiên tài trên người, bọn họ cảm thấy chính mình chỉ có thể đi phía trước đi, không có đường rút lui.

Phúc tra ngày đó dương quang là vàng nhạt sắc, độ ẩm cũng thực thoải mái, đường đỏ thủy nhu hòa ngọt lành, bể cá cá vàng phun bong bóng.

Quốc tái thành tích công bố, nàng tên chói lợi bãi ở đệ nhất vị trí.

Sở hữu áp lực không còn sót lại chút gì, nàng tựa như một lần nữa sống lại đây, liền đôi mắt đều có thần thái.

Lão chuyên gia gương mặt hiền từ vỗ nàng bả vai, ôn nhu hỏi: “Người còn nhớ rõ... Là cái gì cảm giác sao?”

Đồng Miếu lỏng sống lưng cầm lòng không đập run lên, như là lại nhớ lại mấy ngày nay trải qua.

Nàng liếm liếm tái nhợt môi, mở to Thủy Nhuận mắt hạnh, có chút mê mang bất lực nhạ nhạ nói: “Giống răng đau.”

Rất đau rất đau, lan tràn đến toàn thân mỗi cái tế bào, người biết khi nào là cuối, nhưng người cũng biết, trước đó, không ai có thể cứu vớt người.

-

“Đồng Miếu? Nộp bài tập.” Chu Nhã Như giơ bài thi ở nàng trước mắt quơ quơ, không biết nàng suy nghĩ cái gì.

Đồng Miếu nâng lên mắt thấy xem nàng trong lòng ngực, lúc này mới như mộng mới tỉnh từ cặp sách nhảy ra tác nghiệp, đưa cho Chu Nhã Như.

Chu Nhã Như cúi đầu nhìn thoáng qua, lựa chọn đề cuối cùng một đạo nan đề, nàng không điền thượng, nhưng là Đồng Miếu điền thượng.

Nàng cảm thấy, Đồng Miếu hẳn là không phải mông.

“Cái kia... Trường học tổng hợp thi đua, người sẽ báo danh sao?” Chu Nhã Như ánh mắt có chút lập loè, khăn trương bắt lấy trong tay bài thi, liếm liếm khô khốc môi.

Nàng có ở thị một trung đi học bằng hữu, nói bóng nói gió qua đi, mới biết được Đồng Miếu ở thị một trung thành tích có bao nhiêu ‘ biến thái ’.

Đồng Miếu cẩn thận lắc đầu, trên trán tóc mái rũ ở thon dài lông mi thượng, nhu Nhu Đạo: “Ta không tham gia.”

Chu Nhã Như trường ra một hơi, trên mặt tức khắc hiện ra một tia ý cười, nàng nhẹ nhàng nói: “Ta nhiều mua một lọ ướp lạnh bột khí thủy, xem người rất vậy, cho người uống đi.”

“A?”

Đồng Miếu nhất thời không có phản ứng lại đây, Chu Nhã Như đã chạy chậm trở về, cho nàng mang tới.

“Cảm ơn, nhưng là.....” Nàng hơi hơi nhăn cái mũi, có chút do dự.

“Đừng chối từ, người mới vừa chuyển qua tới, hai ta còn không có hảo hảo nói chuyện qua, chờ có thời gian ta thỉnh người đi nhà ta chơi.” Chu Nhã Như cười tủm tỉm đặt ở Đồng Miếu trên mặt bàn.

Đồng Miếu không đành lòng cự tuyệt, nàng sờ sờ mang theo hơi nước pha lê ly vách tường, ngón tay bị lạnh hơi hơi co rụt lại.

“Ta đây giữa trưa thỉnh người ăn căn tin đi.”

“Không quan hệ lạp, kỳ thật.....”

Phòng học môn bị người ngang ngược đẩy ra, đột ngột tiếng vang đánh gãy Chu Nhã Như nói, mệt mỏi các bạn học cũng đều sôi nổi giương mắt, hướng cửa nhìn lại.

Chủ nhiệm lớp tức giận nói: “Đến trễ còn lớn tiếng như vậy, người cho ai nghe!”

Tư Trạm quét nàng liếc mắt một cái, không có phản ứng, một tay xách theo cặp sách, một cổ người sống chó gần lạnh nhạt cảm.

Hắn sắc mặt không phải quá hảo, giống như không có như thế nào ngủ, trong ánh mắt hơi hơi có chút tơ máu.

Trên trán toái phát cũng có chút hỗn độn, như là tẩy qua đi dùng khăn lông vùi vàng một sát, mặc dù như vậy, vẫn cứ có nữ sinh không được nhìn trộm xem hắn.

Đồng Miếu nâng cằm lên nhìn nhìn, thực mau thu hồi ánh mắt.

Nàng cẩn thận đem nắp bút khẩu thượng, đem vụng nhiễm kia tờ giấy kéo xuống tới, lót ở pha lê ly phía dưới.

Nếu không khăn trải bàn muốn dính ướt.

Tư Trạm lười biếng cầm túi quần, đi ngang qua Đồng Miếu trước bàn, đột nhiên ngừng lại, đôi mắt quét đến thâm màu xanh lục bình thủy tinh, hơi hơi mị mị.

“Nước đá, đưa ta đi.”

Hắn tiếng nói phóng rất thấp, mang theo không được xía vào ngang ngược, tùy tay trườn đi rồi bọt khí thủy, một tay vịn ra cái nắp, ngẩng cổ hung hăng uống lên mấy khẩu.

Hầu kết nhẹ nhàng lăn lộn, lạnh lẽo hơi cay chất lỏng hoạt ăn cơm nói, đối không có ăn cơm quá dạ dày có chút kích thích.

Trần Lộ Nam quay lại đầu đối Trần Đông nói: “Tư Trạm thật quá đáng đi, như thế nào đoạt nữ sinh đồ vật a.”

Trần Đông vui tươi hơn hờ nói: “Người quản nhiều như vậy.”

Trần Lộ Nam yên lặng nhìn Tư Trạm thân ảnh, lẩm bẫm: “Xem ra Tư Trạm thật không thích ngoan ngoãn nữ loại này a.”

Chương 17

“Trạ ca, phòng thí nghiệm lão sư nói người người máy linh kiện bưu tới rồi.” Học Sinh Hội sinh hoạt bộ Lữ bình hiên gõ gõ tam ban môn, triều cuối cùng một loạt Tư Trạm nhìn lại.

Tư Trạm từ trên bàn bò dậy, miễn cưỡng mở to mắt, bực bội gật gật đầu.

Trần Đông ghé vào hắn bên người, nhỏ giọng nói: “Ca người đem qua thật đuổi cả đem số hiệu a?”

Tư Trạm lạnh lùng quét hắ liế mắt một cái: “Bằg không chờ người viết?”

Trần Đông cười hắ hắ: “Ta nào có ngài viết đén hảo a, kia trong chố lát tan học đi phòng thí nghiệm ghep nối một chút?”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 14

“Ân, trước dùng cấp chất lượng tính lực bấy, công thức người biết đi?”
Đồng Miếu tuy rằng hỏi, nhưng đã xả một trương tiện lợi dán, đem sở hữu yêu cầu công thức cấp Khương Dao sao một phần.

“Sau đó dùng cái thứ hai công thức tính Am-pe lực, chú ý chịu lực phân tích.”

“Thông lượng từ là cái thứ ba công thức, điện thế là đệ tứ, sau đó.....”

Khương Dao rốt cuộc cũng coi như thông minh, tuy rằng này đó công thức nàng cũng chưa tiếp xúc quá, nhưng là y dạng họa hồ lô cũng viết cái đại khái.

Trong phòng học đã có người lục tục rời đi.

Quý Nhược Thừa rũ mắt thấy Khương Dao tràn đầy đặng đặng tính toán giấy, có chút dở khóc dở cười, này xem như sao vẫn là chính mình làm?

Đại khái là bên người có cái hảo ngoại quái đi.

Chương 18

Gió đêm có điểm thoải mái thanh tân, thổi tới người làn da thượng, mang theo nhàn nhạt mùi hoa.

Vườn trường đêm đèn tán ra quất hoàng sắc vàng sáng, có thật nhỏ con muỗi vòng quanh bay múa, ánh trăng treo ở đặc sệt thâm trầm trong bóng đêm, cong giống lông mi.

“Hảo an tĩnh a.” Khương Dao thật sâu hút một ngụm mùi hoa.

“Đúng vậy.” Đồng Miêu nắm thật chặt quai đeo cặp sách, nhìn thượng có mấy chỗ ánh sáng cửa sổ nhỏ hộ.

Thật lâu không có như vậy thong thả thưởng thức quanh thân phong cảnh.

Còn nhớ rõ lúc trước lựa chọn học lý thời điểm, đại biểu môn học đem ý nguyện thư thu đi lên, ngữ văn lão sư đột nhiên hỏi: “Các người biết đào hoa khai sao?”

Trong ban đồng học đồng thời mờ mịt ngẩng đầu, thấy lão sư không có gì sau văn lúc sau, lại tiếp tục vùi đầu múa bút thành văn.

Lão sư lầm bầm lâu bầu cảm thán: “Khoa học tự nhiên sinh a!”

Đồng Miêu cũng thật lâu không có chú ý quá, đào hoa đến tốt cùng khi nào nở rộ, giống như mỗi lần ý thức được thời điểm, cánh hoa đã sớm bị nồng đậm lá xanh thay thế, thời gian cũng lơ đãng lưu đi rồi.

“Cảm ơn người a miêu miêu.” Khương Dao hướng nàng cảm kích cười cười.

Đồng Miêu lắc đầu: “Không có việc gì a, ta cũng học được rất nhiều, quý lão sư không hổ là Princeton tiến sĩ.”

Hai người chậm rãi từ từ hướng cổng trường khẩu đi, Khương Dao ôm lấy Đồng Miêu lái nhai khen Quý Nhược Thừa hảo.

Nàng ngửi điếu nhẹ nhàng lại dễ nghe, hỗn hợp ở trong gió, ngọt giống kẹo sữa.

Đột nhiên, không hài hòa mắng xông vào, đánh vỡ ôn nhu ngửi điếu

“Tư Trạm, người nói chuyện a!”

“Trang cái gì trang, thao!”

“Kêu học trưởng có biết hay không?”

...

Đêm tối quá an tĩnh, nam sinh kiêu ngạo thanh âm truyền ra rất xa, Đồng Miếu đột nhiên dừng bước.

Khương Dao nhú nhú mày, oai quá đầu hướng lâu sau đen nhánh rừng cây nhỏ nhìn lại, rừng cây nhỏ loáng thoáng có di động ánh sáng.

“Ta giống như nghe được Tư Trạm tên, có phải hay không Tư Trạm a?” Nàng nói thầm nói.

Đồng Miếu đột nhiên bắt lấy Khương Dao tay, vội vàng nói: “Người đi tìm bảo an, sau đó báo nguy.”

Như thế nào đem chuyện này đã quên, như thế nào đem chuyện quan trọng nhất cấp đã quên!

Liền bởi vì một câu trêu đùa ‘ ca ca ’, thế nhưng không có nói cho Tư thúc thúc chuyện này.

Nàng đầu ngón tay chạm rai biến lạnh, tóc mái dán ở giữa trán, đen nhánh mắt hạnh hơi hơi ngưng lên.

Khương Dao trong nháy mắt phản ứng lại đây: “Thao! Trần Khải Khiếu cùng hãn cái kia lục trà kỹ nữ đi!”

Nàng cùng Tư gia quan hệ không tồi, khi còn nhỏ thường xuyên cùng Tư Trạm ở bên nhau hỗn, cách mạng hữu nghị thâm hậu, đánh nhau loại sự tình này, từ trước đến nay đều là nhất trí đối ngoại.

Tưởng bải liên phải hướng bên trong hướng.

Đồng Miếu gắt gao giữ chặt nàng, nghiêm túc lắc lắc đầu: “Ta đi kéo thời gian, người mau đi tìm người.”

Khương Dao có chút do dự, nhưng bình tĩnh lại cũng minh bạch, việc này nếu nàng cũng chưa nghe nói, kia Tư Trạm huynh đệ khẳng định cũng không biết, này lại là cái quần ấu cục, Tư Trạm là bị người đổ.

“Miêu miêu, người đi tìm người, ta.....”

“Bọn họ đều nhận thức người, người không được.” Đồng Miếu hắc mắt nhân ánh đèn đường quang, thấy không rõ là cái gì biểu tình.

Khương Dao cắn chặt răng, thật mạnh nhéo một chút Đồng Miếu tay: “Ta lập tức quay lại!” Dứt lời bay nhanh triều công trường khẩu chạy tới.

Khương Dao tay vừa kéo đi, Đồng Miếu lòng bàn tay rót nhập một trận gió lạnh, mang đi một chút hãn ý.

Nàng nhẹ nhàng liếm liếm môi, nắm chặt nắm tay, triều chột lóe một thước rất nhỏ ánh sáng chạy tới.

Nàng biết Tư Trạm liền ở nơi đó, nàng biết cái kia nghe nói hỗn xã hội cũng ở, nàng cũng biết, Tư Trạm đánh nhau không muốn sống.

Trái tim bùm bùm nhảy, sắp từ ngực nhảy ra tới.

Lấy Khương Dao tốc độ, cùng đi tới đi lui khoảng cách tới tính, nàng yêu cầu căng năm sáu phút, nếu bảo vệ cửa không đủ, còn muốn lại gọi người, đại khái còn muốn lại háo đi ba bốn phút.

Đồng Miếu hít sâu một hơi, lông mi nhẹ nhàng run rẩy, trong mắt mang theo giữ kín như bưng thần sắc.

Nàng một bên chạy vội, một bên lấy ra di động cấp Tư thúc thúc đã phát một cái tin nhắn.

Nếu thật sự nháo khởi xung đột tới, trường học bên kia, cũng muốn đánh đòn phủ đầu mới có thể chiếm được thượng phong.

Nếu muốn cũng đủ chu toàn mới được, nàng có lẽ không thể giúp đỡ Tư Trạm đánh nhau, nhưng là nàng muốn một chút, giúp Tư Trạm chặt đứt nỗi lo về sau.

Đáng tiếc, nàng cũng là thật lâu về sau mới biết được, Tư Trạm nỗi lo về sau, từ rất sớm bắt đầu, cũng chỉ có một cái.

-

Tư Trạm nhìn chung quanh một vòng vây quanh hẳn một đám cao tam sinh, nhẹ nhàng cong cong khóe môi, mí mắt một hiên, nhìn về phía Trần Khải Khiếu.

Trần Khải Khiếu ý vào người đông thể mạnh, giơ tay đem trong tay bình rượu tử quăng ngã, mảnh nhỏ băng rời đầy đất, linh tinh vụn vặt rơi rụng ở trên cỏ.

Hắn ngồi xổm trên mặt đất, nghiêng răng, âm lãnh nói: “Người mẹ nó có biết hay không Hách Mộng Khê là ta bạn gái?”

Tư Trạm hẹp dài đôi mắt hơi co lại, chậm rãi nâng cằm lên, cả người một cổ lạnh lẽo hơi thở.

Hắn không rên một tiếng kéo ra khóa kéo, duỗi tay đem áo khoác cởi ra, cẩn thận cuộn cuộn, hướng trên mặt đất một ném.

Bên trong là một kiện màu đen bó sát người ngăn tay, dán răn chắc cơ bắp cùng căng thẳng cánh tay, gió đêm một thổi, mang đi còn lại nhiệt độ cơ thể.

Hắn không chút để ý ngoắc ngoắc tay, ngữ khí trào phúng: “Vô nghĩa nhiều như vậy.”

Trần Khải Khiếu đột nhiên đứng dậy, sử cái ánh mắt, chung quanh mười mấy người triều Tư Trạm bức qua đi.

Tư Trạm không khỏi nắm chặt nắm tay.

Ai cũng không có nói nữa, xung đột chạm vào là nổ ngay, Trần Khải Khiếu cũng biết, hôm nay qua đi, Tư Trạm nhất định phản công, muốn đem liền hôm nay đem hắn đánh sợ, hoặc là đã bị Tư Trạm trả thù chết.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 15

Xong rồi! Đồng Miếu trong lòng run lên.

“Hai người bọn họ là nhận thức! Đều mẹ nó đừng đi!”

Trần Khải Khiếu cuối cùng phản ứng lại đây, thẹn quá thành giận, múa may nắm tay triều Tư Trạm cổ tạt qua đi.

Tư Trạm dư quang lạnh lùng, nghiêng đi cổ, đột nhiên bắt lấy hắ cánh tay, đầu gối đột nhiên hướng Trần Khải Khiếu yếu ớt địa phương đá đi.

Hắ rõ ràng, lấy một tá nhiều, cần thiết muốn một kích tức trung, nếu không đánh tới cuối cùng, hắ chỉ có có hại phân.

Nhưng còn có Đồng Miếu.....

Tư Trạm nhiều ít có chút bận tâm, thời khắc phòng bị phía sau có người đi lên kéo Đồng Miếu, Trần Khải Khiếu cũng không phải thiện tra, hai người thực mau vặ đánh vào cùng nhau, nắm tay hung hắng triều đối phương tiếp đón.

“Tư Trạm! Đừng đánh!”

Đồng Miếu một bên kêu, một bên đứng ở Tư Trạm bên cạnh người, che đậy Tư Trạm trí mạng vị trí.

Nàng biết, dư lại này đó học sinh, đáy lòng vẫn là có nguyên tắc, nàng là nữ sinh, những người này nhiều ít sẽ bận tâm, chỉ cần nàng không đi, những người này vô pháp vòng khai nàng trợ giúp Trần Khải Khiếu.

Máu tươi theo nàng đầu ngón tay đi xuống tích, rõ ràng là ấm áp chất lỏng, nàng lại cảm thấy càng thêm lạnh.

Phong thực lạnh, đêm thực lạnh, liền ánh trăng đều lạnh.

Nàng rất sợ, trái tim nhảy làm một đoàn, nước mắt ngậm ở hốc mắt, muốn cắn răng mới có thể nhẫn trở về.

Này dị thường dài dòng mười phút, nàng không biết khi nào sẽ kết thúc, càng không biết Tư Trạm có hay không bị thương.

Yên tĩnh trong đêm tối, bọn họ cũng chỉ có hai người, hổ lang hoàn nuôi, tứ cố vô thân.

Thẳng đến sau lại, hôm nay ban đêm, như cũ là nàng bình đạm cao trung trong sinh hoạt nhất nòng đậm rực rỡ một bút, chẳng sợ lại sợ hãi, nàng cũng không có lưu lại Tư Trạm một người, nàng vẫn luôn vui mừng cũng kiêu ngạo.

“Nơi đó nơi đó!”

“Miêu miêu ta tới!”

“Ai ai không được đánh!”

Cách đó không xa tiếng bước chân đột nhiên ồn ào lên, các nhân viên an ninh giơ cây gậy triều trong rừng cây chạy tới, Khương Dao đầu tàu gương mẫu, chen qua đám người, một phen đem Đồng Miếu bắt lại đây.

“Miêu miêu người thế nào?”

Nàng mới vừa hỏi ra khẩu, đột nhiên cứng đờ, sau đó khó có thể tin nâng lên chính mình tay nhìn nhìn.

Trong lòng bàn tay tất cả đều là huyết, Đồng Miểu huyết.

Ở trong đêm tối thấy không rõ lắm, ẩm ướt tanh ngọt.

“Ta thaο các người!”

Khương Dao đỏ đôi mắt, xách theo gậy gộc liền phải xông lên đi đánh, Đồng Miểu lập tức dùng không bị thương tay túm chặt nàng.

“Khương Dao, ta sợ quá.....”

Nàng nho nhỏ thân mình ở rất nhỏ phát run, tay lạnh lẽo lạnh lẽo, như là từ nước đá vớt ra tới giống nhau, nàng nắm chặt Khương Dao, nước mắt xoạch xoạch đi xuống lưu.

“Hảo, ta mang người đi bệnh viện.” Khương Dao trúc trắc xoa Đồng Miểu nước mắt, giống búp bê sứ dường như, giống như một chạm vào là có thể nát, thế nhưng còn có người làm nàng chảy như vậy nhiều máu.

Còn lại học sinh đều trợn tròn mắt, ai cũng không dám lại động.

Nhưng là Tư Trạm cùng Trần Khải Khiếu căn bản kéo không được, hai người bọn họ tựa như muốn đem đối phương giết chết giống nhau, hung hăng vạ đánh vào cùng nhau.

Tư Trạm gặp người tới, không chỗ nào cố kỵ lúc sau xuống tay liền ác hơn.

Hắn không nói lời nào, giống một con trầm mặc lang, cắn xé đối thủ.

“Liên hệ bệnh viện! Tìm gia trưởng!” Thẳng đến cuối cùng Trần Khải Khiếu rốt cuộc bò không đứng dậy, các nhân viên an ninh mới đồng thời

thượng thủ, chính là đem Tư Trạm cấp túm xuống dưới.

Chương 20

Bệnh viện nơi nơi là nước sát trùng hương vị, điều hòa hô hô thổi gió lạnh, ở tiền phòng cấp cứu trước, Đồng Miếu nhìn thoáng qua Tư Trạm bóng dáng.

Hắn tay không tự giác hơi hơi run rẩy, sống lưng thẳng thẫn, khăng khăng không cần hộ sĩ đỡ, ở chói lọi màu trắng vàng sáng hạ, càng đi càng xa.

Thẳng đến Tư Trạm thân ảnh biến mất, Đồng Miếu vẫn là hướng tới hẳn phương hướng sững sờ.

Nàng dọc theo đường đi hẳn đều nắm chặt tay nàng, thẳng đến bệnh viện mới buông ra.

Hắn lòng bàn tay khô ráo ấm áp, thậm chí niết nàng có điểm đau.

Đồng Miếu có thể cảm giác ra tới hẳn thực khẩn trương, xưa nay chưa từng có khẩn trương.

Nàng hơi hơi nâng lên tay, một bên là bị thương ngưng kết vết máu, một bên là Tư Trạm nắm quá độ ấm.

“Tiểu cô nương, ta hiện tại phải cho người tiêu độc, người kiên nhẫn một chút.” Phòng cấp cứu hộ sĩ kẹp lên rượu sát trùng, kéo nàng một con cánh tay.

“Ân.” Đồng Miếu bỗng nhiên hoàn hồn, yên lặng gật gật đầu.

Điểm này đau không có gì đáng sợ, nàng lặng lẽ nắm chặt Tư Trạm trao quá cái tay kia, mặc danh cảm thấy có chút an ủi.

Rượu sát trùng sát đến làn da thượng, lạnh lẽo thoải mái, nàng huyết lưu nhiều, cho nên liên tiếp dùng vài khối bông.

Cuối cùng sát đến bị cắt qua miệng vết thương thượng, Đồng Miếu hơi hơi nhú nhú mày, ngón tay cầm lòng không đậu rụt rụt.

“Tiểu cô nương lớn lên thật bạch, về sau nhưng đến chú ý một chút, đừng lưu sẹo.” Hộ sĩ vừa thấy nàng trắng nõn mảnh khảnh thủ đoạn, không khỏi phóng nhu động tác.

Đồng Miếu nhu Nhu Đạo: “Ta không phải vết sẹo thể chất.”

“Kia cũng muốn chú ý, gia trưởng của người đâu?” Hộ sĩ khắp nơi nhìn nhìn, chỉ có thấy Khương Dao canh giữ ở bên cạnh.

“Mụ mụ còn ở chạy tới.” Đồng Miếu thành thành thật thật trả lời.

Hộ sĩ dừng một chút: “Vậy người ba ba đâu?”

Đồng Miếu ánh mắt hơi hơi rữ rữ, hơi cuốn lông mi ở đáy mắt đều hạ bóng dáng, qua thật dài một đoạn thời gian, nàng mới nhẹ nhàng nói: “Ta ba ba cũng là bác sĩ.”

“A, như vậy a, ta đây liền an tâm rồi.” Hộ sĩ cho nàng trối lại băng gạc, vội vàng xử lý rượu sát trùng đi.

Khương Dao nhú nhú mày, sờ sờ nàng mặt: “Miêu miêu.....”

Chưa từng nghe nàng nói qua nàng ba ba sự tình, nhưng xem này phó biểu tình, đại khái không phải thực vui sướng đi.

“Khương Dao, người có thể hay không, giúp ta nhìn xem Tư Trạm thể nào?” Đồng Miếu ngẩng đầu lên tới, trên mặt cô đơn trong nháy mắt tiêu tán, thật giống như cái gì cũng chưa phát sinh giống nhau, cong con mắt, khóe miệng mang theo diễm đạm cười.

“Hảo... A.” Khương Dao lưu luyến không rời ra cửa, kỳ thật Tư Trạm còn ở kiểm tra, căn bản nhìn không tới, Đồng Miếu là tưởng chi khai nàng một mình liếm láp miệng vết thương đi.

Cũng may Đồng Mỹ Quân thực mau chạy đến, nàng đầu tiên là tới khám gấp nhìn Đồng Miếu, phát hiện nàng không có trở ngại lúc sau, mới nhẹ nhàng thư khâu khí.

Tư Khải Sơn ở trường học xử lý Tư Trạm sự tình, cho nên Đồng Mỹ Quân muốn chiếu cố hai đứa nhỏ, chỉ có thể trước làm tài xế đem Đồng Miếu đưa về nhà, chính mình chờ Tư Trạm kết quả.

Nàng không hỏi Đồng Miếu đến tốt cùng là chuyện như thế nào, nàng nhìn ra được nữ nhi có điểm bị sợ hãi, giống chỉ nhút nhát sợ sệt tiểu miêu.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 16

— còn có Trần Đông, nếu hắ đi rồi, Trần Đông đại khái cũng vô pháp làm đi xuống.

— hắ ở chỗ này còn có không có làm xong sự tình đâu, hắ sẽ bỏ được đi sao?

Đồng Miểu an tĩnh thất thần, đen nhánh Thủy Nhuận mắt hạnh ngơ ngẩn nhìn bảng đen phương hương, có lẽ nàng luôn luôn quá ngoan, cho nên chủ nhiệm lớp mới không có chú ý nàng thất thường.

Tan học âm nhạc thanh âm dần dần biến đại, trong phòng học ồn ào lên, quấy rầy Đồng Miểu suy nghĩ.

Nàng một rử mắt, tính toán trên giấy qua loa viết một hàng tự — cả nước người máy sơ cấp tuyển chọn tái.

Nàng yên lặng đem trang giấy xé xuống tới, cẩn thận niết ở trong tay, đoàn thành một cái cầu, nhét ở trong ngăn kéo.

Đè ép miệng vết thương có điểm đau, lại có chút ngứa.

“Khương Dao, ta đi ra ngoài một chút.” Đồng Miểu đứng lên, từ cặp sách tường kẹp lấy ra chính mình thân phận chứng.

Khương Dao mơ mơ màng màng hỏi: “Miêu miêu, người đi đâu nha?”

“Chủ nhiệm văn phòng.”

Lại lần nữa đi vào nơi này, vẫn là kia cổ quen thuộc trà xanh hương, nồng đậm, tràn ngập toàn bộ phòng.

Mộc chế mặt bàn trơn bóng chĩnh tề, màn hình máy tính còn sáng lên, bối cảnh là Thịnh Hoa khu dạy học.

Tôn chủ nhiệm nhẹ nhàng đem cái ly đặt ở trên mặt bàn, hướng phía sau ghé dựa một dựa.

“Đồng học, có chuyện gì sao?”

Hắn đối Đồng Miếu là tương đương có ấn tượng, hắn cũng biết, trường học ngày hôm qua ra kia sự kiện, Đồng Miếu cũng là đương sự chi nhất.

Sở dĩ liền tìm nàng nói chuyện đều không có, là bởi vì Tư Trạm ôm qua sở hữu trách nhiệm, trường học rốt cuộc phải cho Tư gia mặt mũi, liền không hề khuếch tán xử lý.

Đồng Miếu lẳng lẳng nhìn tôn chủ nhiệm mướt mà mặt, tiện đà, yên lặng đem chính mình thân phận chứng đây qua đi.

“Tôn chủ nhiệm, làm giao dịch đi.”

Tôn chủ nhiệm sững sốt một chút, cau mày nhìn nhìn Đồng Miếu thân phận chứng, mặt trên nữ hài tử làn da trắng sữa, lộ ra mướt mà trơn bóng cái trán, một đôi mắt hạnh hơi hơi cong, cười thực vui vẻ.

“Có ý tứ gì?”

“Ta nguyện ý đại biểu trường học tham gia thi đua.” Nàng nhẹ nhàng nói.

Đồng Miếu ánh mắt xuyên thấu qua tôn chủ nhiệm mặt, nhìn phía ngoài cửa sổ.

Nhiều xảo, vẫn là kia khóa hương chương thụ, vẫn là kia phiến rừng cây nhỏ.

Tới ngày đầu tiên, Đồng Mỹ Quân lôi kéo tay nàng, nói cho nàng có thể ở Thịnh Hoa hương thụ cao trung sinh hoạt, hoàn toàn cáo biệt thi đua gấp gáp cảm.

Nàng không cần làm được tốt nhất, không cần trở thành trường học cùng lão sư trong mắt sắc bén vũ khí, nàng thậm chí không cần lộ ra chính mình lý lịch.

An an tĩnh tĩnh, làm bình thường học sinh.

“Hy vọng trường học đừng cho Tư Trạm thôi học.”

Nàng khẩn nắm chặt nắm tay chậm rãi buông lỏng ra, tựa như hoàn thành cái gì đại sự, đã thể xác và tinh thần đều mệt, liền một tia sức lực đều nâng không đứng dậy.

Ngoài cửa sổ dương quang thực loá mắt, lá cây phản xạ nung hoàng vàng sáng, lại bị gió nhẹ thổi trúng phác lạp lạp vang.

Không khí thực an tĩnh, có thể nghe được rất nhỏ tiếng hít thở, sau một lúc lâu lúc sau, tôn chủ nhiệm thu hồi thân phận của nàng chứng, nhàn nhạt nói: “Trường học sẽ suy xét.”

-

Tư Trạm dựa vào xô pha ghế, trong tay nắm chặt một ly cà phê, trong suốt cửa sổ sát đất ngoại phóng tiến hoàng hôn dư quang, là ấm áp cam màu đỏ.

Lương nhân đè đè trong tay cái nút, bức màn chậm rãi giáng xuống, chặn bao phủ ở Tư Trạm trên mặt đỏ ửng.

Tư Trạm quay đầu đi.

“Chờ trường học thông tri xuống dưới, người liền cùng ta đi làm thị thực.” Lương nhân lẳng lẳng nhìn Tư Trạm, cũng gần một năm không gặp.

Tư Trạm sùng mặt lớn lên rất giống nàng, chẳng qua hiện tại càng góc cạnh rõ ràng chút.

“Ta không đi.” Hãn buông cà phê ly, dựa vào sô pha ghế nhắm mắt dưỡng thần.

“Anh quốc vương tử thượng quá quý tộc trường học, cùng Thịnh Hoa tuyệt đối không phải một cái cấp bậc.” Lương nhân đem trường học tư liệu ném ở Tư Trạm trước mặt, mặt trên có rõ ràng sạch sẽ tiếng Anh tự thể, cũng có vườn trường phong cảnh chiếu.

“Nga.” Tư Trạm có lệ đáp một tiếng, lấy ra di động, lang thang không có mục tiêu đùa nghịch.

Bìa mặt bình bảo là một trường thang lầu ảnh chụp, hãn nghiêng thân, tay cầm túi quần, đưa lưng về phía màn ảnh, khốc khốc đem lui người ra tới, ngăn lại toàn bộ thông đạo.

Cao dài bóng dáng đầu ở dưới ngôi cao, cũng đủ bao lại một người.

“Quốc nội có câu nói nói không giả, có hậu mẹ liền có cha kế, người ba hiện tại chỉ sợ sở hữu tâm tư đều dùng để lấy lòng tiện nghi khuê nữ đi.”

Lương nhân cười lạnh một tiếng, tinh xảo trang dung hạ nhìn không ra hỉ nộ.

Tư Trạm nhíu nhíu mày, phản bác nói: “Nàng không phải.”

“Từ chiếm người phòng ở, đến chiếm địa vị của người, cuối cùng chiếm người di sản, bảo bối, người quá ngây thơ rồi.” Lương nhân có chút thương hại nhìn Tư Trạm liếc mắt một cái.

Con trai của nàng vốn không nên như thế thiên chân cùng nhường nhịn, cũng không biết Tư Khải Sơn cấp rớt cái gì [***].

Tư Trạm nhẹ nhàng cười nhạt, thấp giọng nói: “Nàng muốn, đều cho nàng hảo.”

Cái gì đều cho nàng, từ nàng xuất hiện ở rừng cây nhỏ kia một khắc, mệnh đều có thể cho nàng.

“A Trạm.....”

Lương nhân còn muốn nói gì, lại bị Tư Trạm di động tiếng chuông đánh gãy.

Tư Trạm nâng lên di động, một cái xa lạ dây số, hấn do dự sau một lúc lâu, cảm thấy cho dù là cái dây mạnh tiêu thụ dây số, cũng tốt hơn tiếp tục cùng mẹ nó thảo luận cái này.

Tiếp khởi di động lúc sau, Tư Trạm thật sâu nhăn mày.

“Làm sao vậy?” Lương nhân có chút lo lắng.

Tư Trạm khí tràng đột nhiên lạnh lẽo lên, hấn chột đứng lên, một phen vọt lên chìa khóa xe, thần sắc ngưng trọng nói: “Anh quốc vương tử không cần chờ ta nhập học, trường học thu hồi xử phạt.”

Hấn dứt lời, bước nhanh hướng ngoài cửa đi đến, lưu lại lương nhân một người tại chỗ sửng sờ.

Nếu thu hồi xử phạt, như thế nào còn có chút tức giận bộ dáng?

Lương nhân trở về, nghe nói Tư Khải Sơn cấp nhi tử mua chiếc xe, không cam lòng yếu thế, lập tức đến 4S cửa hàng đề ra cái càn tốt, liền biến số xe cũng chưa thượng, đã bị Tư Trạm cấp khai đi rồi.

Nàng cách cửa số sát đất xem Tư Trạm rời đi bóng dáng, như suy tư gì nhú nhú mày.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 17

Đồng Miếu môi tiếu xảo hồng nhuận, hơi hơi nhấp, mang theo ước dầm dề hơi thở, giống ngon miệng kẹo mềm, làm người nhịn không được muốn đụng vào. Hắ ngón tay niết ở nàg mềm như bông gương mặt, làm nàg không có chạy thoát khả năng.

Nàg giật mình mở to hai mắt, thanh triệt con người bên trong tràn ngập khó có thể tin.

Tư Trạm hơi thở đột nhiên mãnh liệt lên, hắ ly đến như vậy gần, gần đến chỉ cần hắ tưởng, liền có thể thân xuống dưới.

Đồng Miếu móng tay gắ gao chế trụ cây cột, trong đầu như là nổ mạnh giống nhau, đem nàg tư duy tạc rơi rớt tan tác, vô pháp tự hỏi.

Hắ là... Muốn thân xuống dưới sao?

Nhưng hắ dừng, lại vẫn cứ không có buông ra nàg.

Đồng Miếu ánh mắt yếu ớt nhìn Tư Trạm đôi mắt, trong miệng mơ hồ không rõ kêu tên của hắ: “Tư Trạm?”

Tư Trạm đắ mắt ám ám, không khỏi “Dựa” một tiếng, ngón tay thông thả buông ra Đồng Miếu cầm.

Đồng Miếu tựa như chấn kinh thổ con giống nhau, lập tức chạy ra hắ thể lực phạm vi, thật cẩn thận nhìn hắ.

Đọng lại mây đen rớt cuộc không chịu nổi nước mưa trọng lượng, một tiếng nặng nề tiếng sấm, tí tách tí tách vũ tạt xuống dưới.

Giọt mưa mang theo một cỗ ấm áp ẩm ướt khí vị, nghiêng nghiêng đánh vào đình hóng gió đầu cùng thượng, cũng đánh vào nàng xoã tung sợi tóc thượng.

Tiếng mưa rơi đánh vỡ bình tĩnh, đèn đường hốt hoảng, nơi xa thường thường truyền đến dồn dập tiếng bước chân.

Tư Trạm ánh mắt lập loè một lát, nhàn nhạt nói: “Người đừng nghĩ nhiều.”

Có thể không nhiều lắm tưởng sao.

Đồng Miếu đóng lại cửa phòng, mở ra đèn bàn, dựa vào chính mình tiểu trên giường, ngoài cửa sổ truyền đến lá tả lạp lạp nước chảy thanh âm, trong đầu là vút đi không được hình ảnh.

Nàng lấy ra lịch ngày, ở chín tháng ba mươi hào kia một ngày câu họa thượng dấu hiệu, đó là... Thi đua nhật tử.

Tròn tròn bầy rập ở ba mươi cái này con số, ở nó phía trước cách đó không xa, có đồng dạng vỏ chẵn trụ mười sáu.

Thời gian vòng đi vòng lại, tuần hoàn lặp lại, nàng giống như vẫn luôn ở lặp lại giống nhau sự tình, nhưng trong lòng lại vô cùng rõ ràng, lần này cùng thường lui tới không giống nhau.

Tư Trạm đứng ở phòng tắm vòi sen, lạnh lẽo nước trôi xoát hần làn da, tóc ướt đầm dề dán ở giữa trán, vòng qua lông mi đi xuống lưu.

Đồng Miếu bộ dáng ở hần trước mắt vút đi không được, hần một giữa đầu, nước lạnh đánh vào hần trên mặt, làm hần nhiều ít thanh tỉnh chút.

Vì cái gì không có thân đi xuống, như vậy tốt cơ hội.

Hắn nhẹ nhàng lẩm bẫm một tiếng, cầm lấy khăn lông lung tung xoa trên người, cũng mặc kệ những cái đó còn ứ thanh dấu vết.

Chương 22

Thủ đô lại có một bộ tân tập thể dực theo đài truyền tới, trường học tổ chức các lớp ở gian thao thời gian học tập.

Ấn chủ nhiệm lớp nói nói, thủ đô những người đó cảm thấy lấy không tiền không yên ổn, vất hết óc biên cái đại đồng tiểu dị đồ vật.

Đại gia học đều biếng nhác, chủ nhiệm lớp mở một con mắt nhắm một con mắt, chỉ có đức dực chỗ chủ nhiệm đồng dục hùng hồn kêu khẩu hiệu.

Từ Mậu Điền lấy tử ngoại tuyến dị ứng lý do lưu phòng học tự học, thừa dịp trong phòng học không có gì người, hắn do do dự dự đem một hộp hảo khi chocolate đặt ở Đồng Miếu trong ngăn kéo, hộp thượng dùng ký tên bút viết cái sorry.

Sau đó hắn nhanh chóng chạy về chính mình chỗ ngồi, chui đầu vào tiếng Anh đọc.

Đồng Miếu miệng vết thương dần dần khép lại, mấy ngày nay càng thêm ngứa, nàng tình nguyện ở bên ngoài nhiều vận động vận động.

Khương Dao đứng ở bên người nàng, đặc biệt có lệ nhảy nhảy, liền cánh tay cũng chưa nâng lên tới.

“Miêu miêu, người như vậy nghiêm túc làm gì?” Nàng đuôi ngựa biện nhảy dựng nhảy dựng, mặt oai lại đây, ánh mắt trời đánh đi lên, quang tia vẫn luôn lan tràn đến lông mi tiêm.

“Ta vận động không tốt, muốn nhiều luyện luyện.” Đồng Miếu nghiêm túc trả lời nói.

Khương Dao trộm sau này nhìn nhìn, Tư Trạm ngồi ở bóng rổ thượng, hai tay đập ở đầu gối, ánh mắt về phía trước nhìn, trên mặt không có gì biểu tình.

Không cần tưởng liền biết, ánh mắt kia đang nhìn ai.

Khương Dao chọc chọc Đồng Miếu, nhỏ giọng nói: “Ai, miêu miêu người cố ý quăng ngã một chút.”

Đồng Miếu không rõ nguyên do nhìn nàng: “Cố ý quăng ngã?”

Khương Dao giảo hoạt cười cười: “Chính là cố ý lão đảo một chút cái loại này, mau sao mau sao.”

Đồng Miếu gật đầu bất đắc dĩ, không biết Khương Dao lại tưởng chơi cái gì xiếc.

Nàng làm tiếp theo cái động tác thời điểm, nho nhỏ đi phía trước phác một chút, Khương Dao một phen giữ chặt nàng, kinh ngạc kêu một tiếng: “A!”

Tư Trạm lập tức đứng lên, ngưng mi nhìn Đồng Miếu phương hướng.

Khương Dao ôm bụng cười ha ha, hướng về phía đội ngũ mặt sau kêu: “Ai Tư Trạm người đứng lên làm gì nha!”

Đồng Miếu chỉ một thoáng sườn mặt đỏ bừng, liền động tác đều cứng đờ lên.

Chậc.

Tư Trạm híp híp mắt: “Khương Dao người nhàn đi!”

Khương Dao phun đầu lưỡi hướng Tư Trạm làm cái mặt quý.

Đồng Miếu rất cuộc cảm nhận được nóng rực tầm mắt, chặt chẽ nhìn chăm chăm nàng bối, làm nàng có chút chân tay luống cuống.

Từ lần đó lúc sau, nàng ở như có như không tránh đi Tư Trạm, có đôi khi, hai người rõ ràng ở một cái trong phòng, lại một đêm đều không có gặp mặt, chỉ có tiểu ai thường thường tới đâm nàng môn.

Nhưng là nàng cũng không biết, trốn tránh có phải hay không có thể giải quyết vấn đề.

“Khương Dao người đừng náo loạn.” Đồng Miếu xấu hổ cúi đầu, tóc mái rũ đến trước mắt, lòng bàn tay thấm mồ hôi.

“Này có gì đó, người xem ta.” Khương Dao giơ giơ lên cằm, đôi mắt triều một phương hướng nhìn lại.

Khu dạy học thang lầu thượng, Quý Nhược Thừa một tay nắm một quyển sách, đang ở đi xuống dưới.

Hắn nơi địa phương, không thể thiếu hấp dẫn người ánh mắt, Khương Dao cảm thấy, hắn so thái dương đều loá mắt.

“Người muốn làm gì?” Đồng Miếu không giữ chặt nàng, Khương Dao đã bên Quý Nhược Thừa phương hướng chạy qua đi.

Sân thể dục ở giữa là plastic đường băng, nhưng bên ngoài có một vòng luyện tập nhảy xa bờ cát, hạt cát bị ánh nắng phơi đến nóng lên nóng lên, học sinh năng khiếu đều đã rời đi.

Quý Nhược Thừa vừa định đi phía trước đi, Khương Dao bị bờ cát biên thêm đá vướng một chút, ngón sinh sinh phác gục ở hạt cát.

Nàng ăn mặc màu trắng trường ống vớ, đầu gói ma ở hạt cát thượng, lập tức ra vài đạo hoa ngân.

Nàng đau nhú nhú mày.

Đồng Miếu vẫn luôn ở sau lưng nhìn nàng, vừa thấy nàng thật sự hung hăng nhào vào bờ cát, hoảng sợ, liền phải đi phía trước chạy.

Cánh tay đột nhiên bị người bắt được, nàng vừa quay đầu lại, Tư Trạm đem nàng cả người đều bao phủ ở bóng ma.

“Người qua đi làm gì.” Hắc lô kéo cánh tay của nàng không cho nàng đi.

Đồng Miếu lại cảm thấy gương mặt có chút nhiệt, nàng nho nhỏ giã giụa nói: “Người buông ta ra, Khương Dao quăng ngã.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục ĐỀ
www.dtv-ebook.com

Phần 18

Hắn buông ra tay, bay nhanh đem chính mình áo khoác cởi ra ném cho Đồng Miểu, thấp giọng nói: “Các người khoác đi.”

Đồng Miểu nắm áo khoác, còn đang nhìn Tư Trạh ngáy ra.

Hảo kỳ quái, rõ ràng khó chịu vô pháp nhẫn nại sự tình, lại nhẹ nhàng bị hắn đòi đi lực chú ý.

Giống như giải dược.

Khương Dao nhanh chóng đem áo khoác triển khai, gắn vào chính mình cùng Đồng Miểu trên đầu, còn hướng Tư Trạh hô một câu: “Cảm tạ a.”

Đồng Miểu mới đột nhiên hoàn hồn, nhạ nhạ nói: “Cảm ơn.....”

Chu Nhã Như yên lặng quay lại đầu nhìn Đồng Miểu, hung hăng cắn chặt răng.

Nàng đã thực nỗ lực tranh thủ, thậm chí còn làm ơn mụ mụ tìm tôn chủ nhiệm, nhưng là trường học lại nói, danh ngạch đã đầy, làm nàng chờ đến cao tam lại tham gia.

Nếu không phải Đồng Miểu, nàng có tin tưởng vượt qua mặt khác đối thủ cạnh tranh.

Đồng Miếu rõ ràng nói qua không tham gia.

Nếu sớm biết rằng danh ngạch bị chiếm, nàng tội gì phân ra một nửa tinh lực chuẩn bị thi đua.

Nàng đáy mắt ngậm nước mắt, tay nắm chặt gắt gao, tiện đà thu hồi ánh mắt, cười lạnh nhìn nhìn thiên, nước mưa tích ở trong ánh mắt, có chút sấp sấp.

Trần Lộ Nam tắc nhìn phía Tư Trạm, có chút mất mát chọc chọc bên người Cát Thần Thần: “Ai, không phải nói Tư Trạm chán ghét Đồng Miếu sao?”

Cát Thần Thần bĩu môi: “Ai biết được.” Nàng còn đắm chìm ở đối Đồng Miếu thành tích khiếp sợ giữa.

Rốt cuộc là cái dạng gì người, mới có thể đem sở hữu ngành học đều chiếu cố tốt như vậy, hơn nữa học được như vậy đỉnh cấp.

“Đồng Miếu vừa tới hẳn khiến cho nàng nan kham tới, còn đoạt Chu Nhã Như cấp Đồng Miếu thủy, Trần Đông cũng nói như vậy.....”

Nàng không biết là tại thuyết phục Cát Thần Thần, vẫn là tại thuyết phục chính mình.

Cát Thần Thần không quá quan tâm cái này, không chút để ý nói: “Khả năng bởi vì Khương Dao đi, bọn họ giống như phát tiêu tới.”

Trần Lộ Nam thế nhưng có chút kinh hỉ: “Đúng không?”

Cát Thần Thần gật gật đầu: “Không nhớ rõ nghe ai nói.”

Trần Lộ Nam dừng một chút: “Khương Dao thích quý lão sư đi?”

“Đúng vậy.”

“Tắm tắc, cũng thật lợi hại.”

...

Đi học linh rớt cuộc khai hỏa, ở trong mưa dày vò bọn học sinh phần phật một chút triều hàng hiên tể, quảng bá không ngừng cảnh cáo: “Không được chen chúc, không được va chạm!”

Nhưng ai cũng không nghĩ ướt đẫm ở điều hòa trong phòng đi học, đều tận khả năng hưởng trong chạy.

Đồng Miếu cùng Khương Dao cũng ở chạy, nhưng các nàng liền chạy đến dưới mái hiên, chờ dòng người thiếu lại đi vào.

Đồng Miếu nhìn sân thể dục thượng chậm rì rì đi tới Tư Trạm.

Hắn đem áo khoác cho nàng, bên trong ăn mặc một kiện CK ngắn tay, cánh tay thượng tất cả đều là vết nước, quần áo bị làm ướt, dán ở khăn trí cơ bắp thượng, thế nhưng có loại ngoài ý muốn mỹ cảm.

Tóc của hắn thực hắc, ẩm ướt rũ ở trên trán, nước mưa đổ rào rào dừng ở hắn chung quanh, hắn tắc không chút nào để ý cảm túi quần.

Giống một bức tranh phong cảnh.

Đồng Miếu chợt dạ thu hồi ánh mắt, kéo kéo Khương Dao tay: “Đi thôi.”

Rất nhiều năm lúc sau, nàng đều không có quên cái này hình ảnh, trong sáng tuần tú thiếu niên, ở trong mưa hành tẩu bộ dáng.

Không có người so với hắn càng đặc biệt, không có người lại có thể thay thế được hắn bộ dáng.

-

Chu Nhã Như nhẹ nhàng gõ gõ tôn chủ nhiệm môn, được đến sau khi cho phép, đẩy cửa đi vào.

“Tôn chủ nhiệm, ta có chuyện tưởng cùng người nói.”

Tôn chủ nhiệm ngẩng đầu, cười cười, hăn đối sở hữu học tập tốt hài tử đều có hảo cảm, này đó đều là Thịnh Hoa chiêu bài.

“Nhã như a, làm sao vậy?”

Chu Nhã Như khẩn trương liếm liếm môi, nắm chặt nắm tay: “Tôn chủ nhiệm, ta muốn tham gia tổng hợp thi đua.”

Tôn chủ nhiệm ngăn người, có chút xấu hổ trầm mặc sau một lúc lâu, lời nói thắm thía nói: “Nhã như a, cao nhị tổng cộng liền hai cái danh ngạch, nhất ban gì hiểu bạch lần trước xếp hạng ở người phía trước.”

Chu Nhã Như ánh mắt run rẩy: “Kia Đồng Miếu đâu? Nàng không phải đã có Thanh Hoa dự thư thông báo trúng tuyển sao?”

Tôn chủ nhiệm ho nhẹ một tiếng, dựa vào phía sau ghế dựa: “Nhã như a, thật không dám dấu diếm, trường học lần này liền chỉ vào Đồng Miếu lấy thành tích đâu.”

Chu Nhã Như trong lòng trầm xuống: “Chủ nhiệm, ta cũng có thể, ta bảo đảm cấp trường học lấy về cái đệ nhất tới.”

Tôn chủ nhiệm thở dài một hơi, vẫn là lắc đầu: “Đồng Miếu nguyên lai ở thị một trung, chính là một trương vương bài, làm ta vẫn luôn đau đầu, hiện tại nàng chuyển qua tới, ta không có lý do gì không cần a.”

Chu Nhã Như còn muốn nói cái gì, tôn chủ nhiệm đánh gãy nàng lời nói: “Chủ yếu lần này đề cập đến lĩnh quân kế hoạch danh ngạch, người

cũng là phi thường ưu tú hài tử, cao nhị học kỳ sau còn có cơ hội, không cần sốt ruột.”

Chu Nhã Như trong thanh âm mang theo khóc nức nở, trong mắt chứa đầy nước mắt: “Chủ nhiệm, ta cần thiết khảo Thanh Hoa Bắc Đại, ta không thể từ bỏ bất luận cái gì một lần cơ hội!”

Tôn chủ nhiệm khó xử nhú nhú mày: “Thả lỏng a, ta cảm thấy người khẳng định có thể thi đậu, người không phải cái kia... Thế dục thêm phân có đúng không.”

Chu Nhã Như cúi đầu, nhẹ nhàng nói: “Bị người nặc danh cử báo, triệt bỏ.”

Tôn chủ nhiệm xấu hổ “A” một tiếng.

Lan thị thế dục thêm phân luôn luôn bị cho rằng là dễ dàng nhất bắt được đặc quyền, bởi vì danh ngạch rất nhiều, hơn nữa quản không nghiêm, cho nên rất nhiều có dã tâm gia trưởng sẽ ở cao một thời điểm cấp hài tử làm tốt chuyện này.

Trường học tự nhiên là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Nhưng loại chuyện này, thật sự sợ nhất cử báo, có hay không cạnh kỹ năng lực, vừa xem hiểu ngay.

Xem ra Chu Nhã Như là bởi vì chuyện này, có vẻ càng vội vàng chút.

“Kỳ thật người không có thêm phân cũng không thành vấn đề đi.....”

Chu Nhã Như đáy mắt có chút đau thương: “Chủ nhiệm, lòng ta lý tố chất không tốt, đại khảo không được.”

Vô giải.

Tôn chủ nhiệm không có khả năng đem Đồng Miếu danh ngạch nhường cho nàng, thay đổi rút gì hiểu bạch cũng không phải lần đó sự.

Chu Nhã Như về phòng học liền ghé vào trên bàn khóc lên, Đồng Miếu cũng hướng nàng vị trí nhìn thoáng qua.

Lần trước Chu Nhã Như đưa nàng thủy, làm nàng đối Chu Nhã Như rất có hảo cảm.

Không biết Chu Nhã Như vì cái gì khóc, tựa hồ thực thương tâm.

Tan học lúc sau, nàng yên lặng đi tiểu siêu thị, cấp Chu Nhã Như mua một lọ ướp lạnh bột khí thủy.

MỖI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIÊU MỖI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 19

Khảo nghiệm bọn họ chính là một tổ tân đề, có lẽ là bị thượng một tổ khơi mào hiếu thắng dục, kia bốn người tranh nhau cướp báo đáp án, ai cũng không nhường ai.

Đồng Miếu không yêu tranh, chỉ cần là nói đúng, nàng liền không đáp lời, yên lặng đem viết trên giấy kết quả hoa rớt.

Thường quy đề thực mau qua đi, cuối cùng lại đến cực kỳ biến thái thêm đề thi.

Quý Nhược Thừa ở trên bàn tùy ý phiên phiên, ngón tay nhéo một trương giấy: “Kế tiếp sẽ cho các người năm giây, có thể dùng tính toán khí, tính ra đề này đáp án.”

Hản thanh âm trầm ổn dễ nghe, ngón tay chậm rãi đem kia tờ giấy rút ra.

Nghe nói có thể dùng tính toán khí, mấy người không hẹn mà cùng ấn sáng tính toán khí màn hình, ngón tay đáp ở ấn phím thượng, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Quý Nhược Thừa đem giấy dán ở bảng đen thượng, đen nhánh chữ to rõ ràng bắt mắt ——268336125 căn lập phương.

Gì hiểu bạch cùng lục minh bọn họ chột sừng sốt, năm giây đã qua đi một nửa.

Không kịp, căn bản đều không kịp ấn xong sở hữu con số, sao có thể đáp ra tới.

Bọn họ cúi đầu luống cuống tay chân ấn, ấn sai một vị số liền ý nghĩa đã hoàn toàn kết thúc.

Năm giây nhắc nhở âm thực mau vang lên, mọi người bị ngăn lại lại đụng vào tính toán khí.

“Dựa! Này cái gì đề a!”

“Ta ấn xuyên, vô dụng.”

“Không ai đáp đi lên đi?”

“645.”

Đồng Miếu thanh âm nhẹ tế mềm mại, chậm rì rì nhìn không ra một chút sốt ruột, ngữ khí lại dị thường khẳng định.

Nàng đồng tử sâu và đen, nhìn chăm chăm bảng đen thượng con số, trên mặt cũng không có gì biểu tình, phúc hậu và vô hại bộ dáng.

Quý Nhược Thừa triều tôn chủ nhiệm gật gật đầu.

Không chỉ là sở hữu học sinh, liền tôn chủ nhiệm đều há to miệng:
“Sao có thể đâu?”

Nguyên bản hẳn cho rằng, trừu đến loại này biến thái thêm đề thi khẳng định cũng đều là từ bỏ, các trường học đều ở cầu nguyện không cần như vậy xui xẻo, nhưng Đồng Miếu thế nhưng có thể đáp ra tới.

Quý Nhược Thừa hơi có chút tán thưởng nhìn Đồng Miếu: “Nàng năm đó xin môn tát thời điểm, sở trường đặc biệt chính là tia chớp tính nhẩm, cho nên loại này thêm thí đối nàng không thành vấn đề.”

Chương 24

Tia chớp tính nhẩm là loại khả ngộ bất khả cầu thiên phú, cũng không phải mỗi người đều có thể thông qua huấn luyện nắm giữ.

Tôn chủ nhiệm như là được đến ngoài ý muốn chi hỉ, dựng thẳng sống lưng cổ vỗ tay: “Đồng đồng học, thâm tàng bất lộ a, người cái này là như thế nào sẽ?”

Đồng Miếu nâng lên con ngươi, nhìn nhìn tôn chủ nhiệm mừng như điên ánh mắt, lập tức lại cảm nhận được áp lực.

Nàng nhẹ nhàng cắn má thịt, thấp giọng nói: “Ta ba ba trước kia cũng sẽ, hẳn dạy ta.”

Nàng quá khẩn trương, liền trật tự từ đều trở nên hỗn độn, nói lên ba ba cái này chữ, còn có chút trúc trắc chần chờ.

Rốt cuộc, đã có rất nhiều năm không có kêu lên.

Tôn chủ nhiệm xoay đầu đối Quý Nhược Thừa khoe ra nói: “Di truyền thiên tài! Không thể so người năm đó kém đi!”

Quý Nhược Thừa ngậm nhàn nhạt cười: “So với ta cường.”

Tôn chủ nhiệm nói chính hưng phấn, linh cơ vừa động nói: “Ai, người điều nghiên kết thúc trực tiếp mang về Thanh Hoa đương người trợ thủ đi!”

Quý Nhược Thừa bất đắc dĩ nói: “Nhân gia không nhất định thích học vật lý đâu.”

Đồng Miếu nghe được Quý Nhược Thừa nói, không khỏi giật mình.

Chẳng lẽ quý lão sư đến Thịnh Hoa tới chỉ là điều nghiên sao?

Nếu hẳn đi rồi, Khương Dao sẽ thực thương tâm đi.

Quý Nhược Thừa nhìn đến nàng lo lắng ánh mắt, cho rằng nàng lo lắng giáo viên biến động vấn đề, vì thế giải thích nói: “Ta sẽ đưa tới các người tốt nghiệp, ở Thịnh Hoa hai năm.”

Đồng Miếu nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm.

Còn hảo còn hảo.

Bắt chước sau khi chấm dứt, mấy cái cao tam học sinh xem Đồng Miếu ánh mắt cũng thay đổi, nếu ban đầu chỉ là hâm mộ nàng thi đua thành tích, hiện tại cũng chỉ có thể nhìn lên.

Trách không được trường học mình tỏ vẻ muốn dựa Đồng Miếu lấy thành tích, bọn họ đích xác so bất quá.

Lục minh có chút mừng thầm, cùng Đồng Miếu ở một tổ, ý nghĩa giấy khen dự định, hẳn có cái này thêm thành, xin thanh bắc tự chủ chiêu sinh cơ hồ không hề trở ngại.

“Mênh mang, không nghĩ tới người lớn lên đẹp, thực lực cũng như vậy cường.” Hẳn cố ý vô tình cùng Đồng Miếu cùng vai, cánh tay thường thường sát đến Đồng Miếu bả vai.

Đồng Miếu nhú nhú mày, hướng bên cạnh né tránh chút, có lệ “Ngô” một tiếng.

Lục minh nhìn ra nàng xa cách, cũng biết học tập tốt nữ hài tử đều cao ngạo một chút.

Hắn loại này niên cấp trước mấy học bá cũng không phải dễ dàng lấy lòng người khác.

Nhưng là Đồng Miểu không giống nhau, nàng quả thực không phải giống nhau ưu tú, vô cùng thích hợp làm bạn gái.

Vì thế hắn hạ giọng hỏi một câu: “Mệnh mang, nhà người có tòa cơ sao?”

Đồng Miểu hướng gì hiểu bạch bên người nhích lại gần: “Không có.”

“Kia có WeChat đi, thêm cái bạn tốt?”

“Cũng không có.”

Nàng thanh âm thanh thanh lãnh lãnh, chỉ nghĩ nhanh lên cách hắn xa một chút.

Nhưng mới vừa nói xong câu đó, quần áo trong túi di động vang lên tới, không khéo, vẫn là WeChat nhắc nhở âm.

Lục minh: “.....”

Đồng Miểu trên mặt lại không có cái gì xấu hổ thần sắc, nàng dừng một chút, vẫn là từ trong túi mặt lấy ra di động.

Màn hình sáng lên tới, nhắc nhở trong khung có một câu —— như thế nào còn không trở lại?

Ghi chú: Mụ mụ bạn trai nhi tử.

Đồng Miểu đem điện thoại sủy lên, không có hồi.

Lục minh trên mặt nhiều ít có chút không nhịn được, Đồng Miểu cự tuyệt cũng quá rõ ràng, giống như liên tràng trên mặt khách khí đều sẽ

không.

Đại khái EQ thật thấp.

Hắn hậm hực bước nhanh lên lầu.

Gì hiểu bạch ở Đồng Miếu bên tai nói thầm: “Cách hẳn xa một chút, hoa tâm nổi danh, nhìn thấy xinh đẹp nữ sinh đều tưởng thông đồng.”

Đồng Miếu cảm kích hương nàng cười cười, mắt hạnh hơi hơi cong cong: “Cảm ơn.”

Gì hiểu bạch cảm thán nói: “Đại thần mang ta phi a!”

“Hợp tác vui sướng.”

-

Cái này cuối tuần Đồng Mỹ Quân muốn đi vùng duyên hải thành thị đi công tác, Đồng Miếu không có hồi thành phố, nàng sớm rời giường, đi phòng tắm giặt sạch cái đầu.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 20

Mặt trên viết các trường học tuyển thủ dự thi tên, nàg tên bị Thịnh Hoa đặt ở cái thứ nhất.

Thị một trung trong đội ngũ, cũng đều là nàg không chút nào ngoài ý muốn tên.

“Đồng Miếu, người tới làm gì?” Có chút tức giận thanh âm từ phía sau truyền đến.

Chương 25

Đồng Miếu quay đầu lại, trên mặt có chút xấu hổ.

“Trịnh lão sư.”

Trịnh yển thu đi mau vài bước thẳng đến đại môn dán danh sách, vừa đi một bên nói thầm: “Ta xem người có phải hay không tới dự thi!”

Nàng từ Đồng Miếu trước mặt một trận gió dường như qua đi, đẩy đẩy mắt kính, ở Thịnh Hoa danh sách thượng nhìn quét một vòng.

Đồng Miếu tên cũng quá thấy được, nàg ở đội ngũ vừa vặn cùng thị một trung A đội ở một tổ.

Kia ý nghĩa, thị một trung A tổ mới vừa lên sân khấu liền phải bị đào thải.

Trịnh yển thu khí trên đầu gân xanh thẳng nháy.

“Người thật đúng là tới dự thi!” Nàng khó có thể tin nhìn Đồng Miếu, ngực lúc lên lúc xuống, âm điệu rút rất cao.

Đồng Miếu nâng lên mắt, đôi mắt đen nhánh Thủy Nhuận, nàng bình tĩnh nói: “Là.”

Trịnh yển thu chỉ vào nàng: “Người cố ý đi? Ai, hiệu trưởng chủ nhiệm thay phiên tìm người nói chuyện người chết sống không đáp ứng, người này vừa đến Thịnh Hoa liền đi dự thi!”

Cũng không trách nàng có chút thất thố, Đồng Miếu ở thị một trung thời điểm, bởi vì còn không có phân ban, liền ở nàng bình thường trong ban.

Bởi vì Đồng Miếu ở cao một lấy được những cái đó thành tích, nàng trực tiếp bị trường học đề bạt vì tinh anh giáo viên.

Nếu có thể thuận lợi mang xong Đồng Miếu, nàng đều không cần suy nghĩ nhiều, ngữ văn tổ tổ trưởng là nắm chắc, làm không hảo còn có thể biến thành toàn giáo cọc tiêu.

Nhưng theo Đồng Miếu chuyển trường, cái gì đều lạnh, nàng trong ban không mấy cái có thể ra thành tích.

Đồng Miếu không biết nàng suy nghĩ nhiều như vậy, chỉ phải thành thành thật thật nói: “Tham không dự thi cũng không phải ta có thể quyết định.”

Trịnh yển thu khoa trương “Ha” một tiếng: “Thịnh Hoa hiệu trưởng liền so với chúng ta trương hiệu trưởng lợi hại, vừa nói lời nói người liền đáp ứng rồi? Người chính là Thịnh Hoa đào đi đi, đã sớm tưởng chuyển trường, cho nên nói như thế nào người đều không hảo sử!”

Tư Trạm nhướng mày, đem vùng núi xe ngừng ở phía dưới, đi đến Đồng Miếu bên người.

“Này ai a?”

Đồng Miếu quay mặt đi nhìn nhìn hănh, thấp giọng nói: “Ta ở thị một trung chủ nhiệm lớp.”

Trịnh yển thu đề phòng nhìn Tư Trạm liếc mắt một cái.

Toàn thân hàng hiệu, còn thổi kiểu tóc, biểu tình cuồng vọng không kèm chế được, vừa thấy chính là cái ăn chơi trác táng, nào có cái học sinh bộ dáng.

Tư Trạm dương đầu, hơi một câu môi, mí mắt xốc xốc, lười biếng nói: “Thị một trung không biết người dự thi a, trách không được còn không biết xấu hổ xem trường thi.”

Đồng Miếu nhíu lại mi kéo kéo Tư Trạm áo sơmi: “Người bớt tranh cãi.”

Trịnh yển thu mắt trợn trắng, cười lạnh nói: “Chúng ta thị một trung đội ngũ, trải qua nghiêm khắc huấn luyện, chặt chẽ hợp tác, chắc chắn là công vô bất khắc chiến vô bất thắng quán quân đội, không giống Thịnh Hoa, trước nay đánh không hảo phối hợp.”

Tư Trạm cười nhạt một tiếng, dùng xem ngu ngốc thương hại ánh mắt nhìn nhìn Trịnh yển thu: “Đánh cái gì phối hợp a, ta muội muội một người liền carry toàn trường, người không biết sao?”

Đồng Miếu trừng mắt nhìn hănh liếc mắt một cái, Tư Trạm làm bộ không phát hiện.

Trịnh yển thu sắc mặt trầm trầm.

Nàng không nghĩ thừa nhận Tư Trạm nói có đạo lý, nhưng sự thật chính là như vậy, ở tuyệt đối thực lực áp chế trước mặt, sở hữu sách lược đều là bạch xả, nếu không bọn họ lúc trước cũng sẽ không vất hết óc buộc Đồng Miếu dự thi.

Nàng lắc lắc đầu, nhìn về phía Đồng Miếu: “Người quá làm ta thất vọng rồi, thi một trung bồi dưỡng người một năm, ta cũng tài bồi người một năm, người không chỉ có không hiểu đến hồi báo, người còn.....”

“Lão sư.” Đồng Miếu bình tĩnh đánh gãy nàng lời nói, “Ta lúc trước không tham gia là có nguyên nhân, hiện tại tham gia cũng là có nguyên nhân, nhưng đây đều là ta chính mình sự tình, cùng trường học lão sư không quan hệ.”

“Người thật là tức chết ta!” Trịnh yển thu mồm to thở phì phò, bộ ngực lúc lên lúc xuống, trên mặt treo hận sắt không thành thép cười lạnh.

Nàng muốn dùng ngày xưa sư trưởng thân phận, cấp Đồng Miếu điểm áp lực, tốt nhất làm nàng bởi vì áy náy rời khỏi thi đấu.

Dù sao Đồng Miếu không tham gia cái này trọng điểm cao trung tranh bá tái, cũng không ảnh hưởng thượng Thanh Hoa.

Đồng Miếu hơi hơi rũ xuống mắt, mảnh dài lông mi che đậy con ngươi, nhẹ nhàng nói: “Chúc lão sư vận may, trên sân thi đấu thấy.”

Dứt lời, nàng không hề xem Trịnh yển thu, đi xuống bậc thang, đứng ở xe đạp bên cạnh: “Đi thôi.”

Tư Trạm nghiêng đầu xem nàng sắc mặt.

Nàng thoáng ngưng mi, gương mặt hơi hơi phồng lên, dường như cũng có chút sinh khí.

Tiểu Quyển Mao không mềm, Tư Trạm thế nhưng còn cảm thấy có chút kinh hãi.

Hắn đi qua Trịnh yến thu thời điểm, thoáng dừng một chút, môi mỏng nhẹ động: “Người cho ta cẩn thận một chút.”

Trịnh yến thu giật mình mở to đôi mắt.

Chưa từng gặp qua như vậy học sinh, quả thực vô pháp vô thiên, liền nàng đều dám uy hiếp.

“Người tên là gì, ta thế nào cũng phải tìm các người lão sư hảo hảo giáo dục giáo dục người!”

Tư Trạm khinh miệt quét nàng liếc mắt một cái: “Hành a, người đi Thịnh Hoa đi dạo, xem có hay không người đánh người.”

Sau đó hắn vây quanh ngược đi đến Đồng Miếu bên người, đá văng ra chân đặng, khóa ngồi lên xe hỏi: “Trong chốc lát có việc gì sao?”

Đồng Miếu nhẹ nhàng lắc lắc đầu, động xong mới phát hiện, Tư Trạm nhìn không tới a.

Nàng chậm rì rì nói: “Không có a, người muốn làm gì?”

“Mang người đi dạo phố.”

“Cái gì?” Đồng Miếu ngờ ngẩn nhìn Tư Trạm cái ót.

“Mẹ người làm, tiền đánh lại đây, cho người mua vài món quần áo mới.” Tư Trạm ánh mắt lập loè một chút.

Đồng Miếu ở phía sau tòa quơ quơ chân, “Nga” một tiếng, hỏi ngược lại: “Vì cái gì không đánh cho ta?”

Tư Trạm dừng một chút: “Người không có thẻ ngân hàng.”

Nhưng ta có Alipay a.

Đồng Miếu ở trong lòng yên lặng nói.

Lan thị trường sừ phạm phụ cận có một nhà tân khai thương hạ, tuy rằng so ra kém hương xá khu mua sắm quảng trường nhiều như vậy, nhưng cơ sở thẻ bài cũng đều có.

Đồng Miếu rất ít tới dạo, trước kia đều là Đồng Mỹ Quân cho nàng mua trở về, mua cái gì nàng liền xuyên cái gì, cho nên đối quần áo cũng không phải thực hiểu biết.

Nhìn rức rỡ muôn màu mặt tiền cửa hàng, nàng có điểm câu nệ.

Nghênh diện đi tới một đôi tình lữ, nữ sinh vãn trụ nam sinh tay, hai người nói nói cười cười.

Đi đến bọn họ bên người, nữ sinh ý vị thâm trường nhìn hai người bọn họ liếc mắt một cái, nói thầm nói: “Hiện tại hài tử đều trưởng thành sớm ha.”

Nam sinh cười cười: “Người dám nói người cao trung thời điểm không yêu thầm ta?”

Nữ sinh giả vờ tức giận đẩy hẳn một chút.

Không khéo, đang bị Đồng Miếu nghe thấy được.

Nàng yên lặng trạm ly Tư Trạm xa chút.

MỠI TÌNH ĐÀU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐÀU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 21

Giờ phút này hản tâm tình chính kém, nguyên bản cố ý an bài một ngày hành trình cấp Đồng Miếu giảm sức ép, nhưng không biết vì cái gì, Đồng Miếu đột nhiên không có tiếp tục thả lỏng hứng thú.

Đồng thành không nói lời nào.

Trần nguyên lê chạy nhanh ôm hài tử đi tới, nhú lại mi túm hản: “Người làm gì a, rốt cuộc làm sao vậy?”

Đồng thành hít sâu một hơi, con người rụt rụt, hướng về phía Tư Trạm lạnh lùng nói: “Tuổi còn trẻ, động tay động chân còn thể thống gì!”

Nói năng có khí phách, lời lẽ chính đáng, công khai.....

Như thế nào đều không nên là hản một cái người xa lạ nên có biểu hiện.

Hảo một đóa đại kỳ ba.

Tư Trạm khóe miệng trừu trừu, chưa từng gặp qua nhiều như vậy lo chuyện bao đồng.

Tiểu hài tử quả ngón tay, nhút nhát sợ sệt nhìn chính mình ba ba cùng cái kia xa lạ ca ca.

Tư Trạch chưa bao giờ là hảo tính tình, nếu ở dĩ vãng, hẳn không chọc người khác liền không tời, càng không thể có thể để cho người khác khi dễ đến hẳn trên đầu tới.

Cũng chính là mấy năm nay thành thực điếm, lười đến so đo như vậy nhiều.

Cánh tay hẳn thượng cơ bắp nắm thật chặt, hẹp dài trong mắt mang theo lạnh thấu xương lạnh lẽo.

“Người thật là quản so thiên đều khoan.” Hẳn một bên nhẹ nhàng băng quơ nói, một bên hướng đồng thành trước người đi đến.

Bước chân không lớn, lại rất kiên quyết, nắm tay cũng nắm chặt lên.

Đồng thành một bộ nhược thư sinh bộ dáng, mang theo cái mắt kính, thoạt nhìn không giống như là có thể đánh nhau.

Trần nguyên lê chạy nhanh hoà giải: “Đừng đừng đừng, xin lỗi a.”

Tư Trạch tuy rằng tuổi trẻ, nhưng là người sáng suốt cũng có thể nhìn ra tới, tuyệt đối không phải dễ chọc, không chỉ là kia phó tàn nhẫn kính nhi, còn có cả người trang phục, vừa thấy liền không phải người thường gia.

“Tư Trạch, đi thôi.” Đồng Miếu nhu nhu kêu hẳn, vội vàng túm hẳn tay.

Tư Trạch dừng một chút, trong mắt lệ khí thu liễm không ít.

Lần trước đánh nhau sự tình đem Đồng Miếu sợ tới mức quá sức, hẳn không nghĩ ở Đồng Miếu trước mặt động thủ.

“Quản hảo chính người lão bà hài tử, thiếu quản người khác sự.”

Hẳn dứt lời, theo Đồng Miếu lực đạo, bị lôi kéo ra tiệm trà sữa.

Đồng thành ánh mắt lập loè một chút, yên lặng rũ xuống mắt, biểu tình phức tạp.

Đồng Miếu không có quay đầu lại, thực mau biến mất ở hành lang cuối.

Nàng dựa vào ngăm bể phun nước biên, nhẹ nhàng thở phì phò, ánh ngược chiếu vào nước ao, óánh óánh run rẩy.

Màu sắc rực rỡ đèn trụ ở đáy ao lập loè, mơ hồ, có thể thấy cổ khởi tiểu phao phao.

Tiểu phao phao nổi lên, chợt đánh vỡ mặt nước, biến mất hầu như không còn.

Tựa như nàng vừa mới thấy phụ thân mặt, đối nàng tới nói, tựa như chôn ở trong lòng tiểu phao phao, chỉ cần nổi lên, liền sẽ rách nát.

Tư Trạm đứng ở nàng phía sau, đột nhiên tưởng lấy ra điều thuốc trừu trừu, tay đều duỗi đến túi quần, nhớ tới đây là thương trường, lại hậm hực rụt trở về.

Tiểu Quyên Mao cung eo, mảnh khảnh eo tuyến bị cạp váy thúc, hai chỉ tế bạch căng chân thon dài thẳng tắp, nàng tóc hơi hơi rũ hướng mặt nước, che khuất toàn bộ sườn mặt.

Nước ao phun nước thời điểm, có thể nhìn đến hơi nước sái đến nàng nhỏ vụn ngọn tóc, ngưng kết thành một đám trong suốt tiểu bọt nước.

Thật mẹ nó mỹ.

“Tư Trạm, chúng ta trở về đi.” Đồng Miếu cũng hãnh, nhẹ nhàng nói.

“Vừa rồi đó là ai?” Tư Trạm ách thanh hỏi.

Đồng Miếu dừng một chút, nhẹ tể âm cuối có chút rách nát: “Người có thể không hỏi sao?”

Nàng chột quay lại thân tới, đôi mắt đỏ một vòng, nước mắt ở mảnh dài lông mi thượng trụ, che hai mắt sương mù mênh mông một mảnh.

Tư Trạm cảm giác trái tim bị người ngạnh sinh sinh xả một chút.

“Hảo.....”

Lấy nàng một chút biện pháp đều không có, chỉ cần nàng dùng loại này ánh mắt nhìn hấn, hấn căn bản nói không nên lời một câu không tốt.

Hai người ở bể phun nước biên ngòi trong chốc lát, sau đó thừa thang máy hướng lên trên đi.

Lẫn nhau không biết nói cái gì đó, không khí có chút đê mê.

Đồng Miếu nước mắt đã làm, nhưng đã khóc dấu vết chưa biến mất, mũi hồng hồng.

Thang máy thực mau thăng đi lên, cửa thang máy vừa mở ra, lầu một đột nhiên âm ỉ làm người vô pháp bỏ qua.

Mấy ngày nay thương trường vào một đám hùng bốn hùng hóa, vì xúc tiến tiêu phí, ở đại sảnh dựng cái bốn tầng lầu cao dị thường mộng ảo món đồ chơi lâu đài.

Bên trong bày đủ loại kiểu dáng hùng, đánh đèn màu, đại môn khăn phong.

Còn chưa tới chính thức mở ra thời điểm, nhưng đã có rất nhiều du khách ở song sắt bên ngoài chụp ảnh lưu niệm.

Hôm nay chủ sự phương làm cái vừa đúng rớt cuộc tri thức cạnh đáp hoạt động, thẳng lợi khách hàng có thể đạt được miễn phí tham quan món đồ chơi lâu đài tư cách, còn có thể được đến một con hùng bốn hùng chìa khóa liên.

Khó được cơ hội ai đều tưởng tham dự một phen, đặc biệt là các tiểu cô nương, đối búp bê vải món đồ chơi mê chi yêu thích.

Ngay cả Đồng Miếu đi ngang qua thời điểm, cũng không khỏi chậm lại bước chân, hướng bên trong nhìn xung quanh một lát.

Lãng mạn màu hồng phấn điều hòa tan nàng trong lòng chua xót, cảm xúc dần dần khôi phục bình tĩnh.

Tư Trạm phát giác nàng hứng thú, bước ra chân dài che ở nàng trước mặt.

“Tưởng vào xem sao?”

Đồng Miếu nhìn Tư Trạm đôi mắt, do dự một chút.

Cơ hội như vậy từ nhỏ đến lớn mới đụng tới một lần, nàng là thật sự ở suy xét.

Rớt cuộc tri thức cạnh đáp đúng nàng tới nói, đại khái không phải cái gì việc khó.

“Ta đi tham gia thử xem đi.” Đồng Miếu nhẹ nhàng nói.

Tư Trạm sững sốt, tiện đà gật gật đầu: “Hào a.”

Đồng Miếu chạy chậm qua đi báo danh, gian nan chen vào trong đám người.

Tư Trạm không có cùng qua đi, hẳn nhìn theo Đồng Miếu đi hướng chủ tịch đài, sau đó móc di động ra, gọi điện thoại.

Tuy rằng đám người tề tề nhốn nháo, nhưng chân chính đi lên báo danh không có mấy cái, phần lớn là ở phía dưới xem náo nhiệt.

Đồng thành mang theo thê tử uống xong trà sữa, chậm rì rì hướng trên lầu đi.

Tiểu hài tử vừa thấy đến xinh đẹp phòng ở cùng đại hùng, trước mắt sáng ngời, ê ê a a dùng ngón tay, chết sống muốn qua đi.

Trần nguyên lê kinh hỉ nói: “A, thật xinh đẹp a!”

Đồng thành có chút thất thần, hẳn đối này đó đều không cách nào có hứng thú tới, vì thế quyện quyện nói: “Đúng không.”

Trần nguyên lê vỗ vỗ hẳn: “Người xem, tri thức thi đua thắng lợi giả có thể mang người nhà miễn phí tham quan đâu.”

Đồng thành có chút trì độn “A” một tiếng.

“Mau đi a, ta cùng nhi tử đều muốn đi xem, tri thức thi đua đối với người mà nói quá nhẹ nhàng đi.” Trần nguyên lê kích động ở hẳn mặt sườn hôn một cái.

Đồng thành đẩy đẩy mắt kính, tất cả bất đắc dĩ đi lên báo danh.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 22

“Ngượng ngùng, chúng ta nơi này.....”

“Ta họ Tư.” Tư Trạm lãnh đạm nói.

Thương trường giám đốc đúng lúc ngậm miệng.

Tư Trạm đứng ở Đồng Miếu bên cạnh người, một tay bối ở sau người, làm cái mời tư thế.

Vẻ mặt của hắn ôn hòa, khóe môi treo lên như có như không cười, động tác nước chảy mây trôi, tiêu chuẩn Anh quốc lễ nghi quý tộc.

Đồng Miếu có chút co quắp, nhẹ nhàng mím môi.

Tư Trạm giương lên cằm, chỉ chỉ phía trước màu hồng phấn đại môn.

Đồng Miếu lúc này mới thu hồi ánh mắt, trong mắt mang theo chút kinh hỉ ngượng ngùng, chậm rãi hướng đi đến.

Dưới chân thảm đỏ mềm như bông, giống dẫm lên vân như vậy không chân thật, toàn bộ dựng cảnh tượng bên trong cũng chỉ có nàng một người, hương phân hương vị phiêu phiêu lắc lắc.

Tiểu gác mái treo đèn màu, lò sưởi trong tường lập lòe cam màu đỏ quang, hùg bốn hùg phòng ngủ còn bày tiểu xảo bàn trang điểm, tiểu trên giường lạc mỏng như sa màn che.

Nàng tưởng được đến đều được đến.

Cảm tạ thần kỳ plan B.

Trần nguyên lê mắt sắc, nhìn đến Đồng Miếu đi vào, mà nàng đương nhiên cũng nhớ rõ, Đồng Miếu vừa mới bại bởi nàng lão công.

Người không sợ chia ít, chỉ sợ chia không đều.

“Ai, nàng như thế nào có thể đi vào?” Nàng chạy nhanh chỉ chỉ Đồng Miếu, trong lòng ngực tiểu hài tử cũng nôn nóng kêu.

Đồng thành nhú nhú mày: “Đi thôi, đừng động.”

Hôm nay không phải cái hảo thời điểm, tựa như trời cao ở cố ý an bài trùng hợp giống nhau, Đồng Miếu trước sau lưu tại hãn tầm mắt nội, thời khắc đau đớn hãn ánh mắt.

Hãn sợ chính mình nhịn không được, muốn qua đi ôm một cái nàng.

Dù sao cũng là làm bạn bảy năm hài tử, giống như là chôn ở hãn đáy lòng một viên hạt giống, sớm đã sinh căn.

Nhiều năm như vậy không phải không nghĩ nàng, chỉ là thật sự không có lý do gì xuất hiện ở nàng trước mặt.

“Không phải, như thế nào như vậy đâu, dù sao chúng ta đều thắng, hiện tại lại không có người, làm tiểu bảo bảo đi vào xem một chút làm sao vậy?” Trần nguyên lê đánh cuộc khí, chết sống không chịu đi.

Làm mẫu thân đều đau lòng hài tử, xem chính mình nhi tử cảm thấy hứng thú, nàng vô luận như thế nào đều phải đi vào.

Nàng ôm hài tử chạy tới cửa, chất vấn nói: “Vì cái gì bọn họ có thể đi vào a?”

Thương trường giám đốc trên mặt mang theo xấu hổ cười: “Chính là vị này tư tiên sinh mua a, liên tràng cảnh đều cùng nhau mua.”

Trần nguyên lê nguyên bản tăng vọt khí thế tức khắc tá đi xuống, nàng có chút kinh ngạc nhìn nhìn Tư Trạm, không nghĩ tới một người đệ tử ra tay liền như vậy dọa người.

Thoạt nhìn thật là cái tiểu khai, nhưng là liền vì đưa nữ hài kia đi vào xem một cái?

Này cũng quá điên cuồng đi!

Tư Trạm không có động, hẩn canh giữ ở ngoài cửa, liền giày tiêm đều thối lui đến thảm đỏ bên ngoài, đem toàn bộ lâu đài để lại cho Đồng Miếu một người.

Trần nguyên lê trên dưới đánh giá hẩn, lúc này mới nhớ tới mới vừa còn ở tiệm trà sửa gặp qua.

Đồng thành chậm rãi đi tới, giày da thanh tháp tháp vang: “Làm sao vậy?”

Trần nguyên lê nhỏ giọng nói: “Chính là hẩn mua, thoạt nhìn còn không có tốt nghiệp đâu.”

Đồng thành cũng ngẩn người, ở trong mắt hẩn xem ra, loại này cách làm thật sự là quá ngây thơ quá buồn cười.

Chính là một cái thương trường đẩy mạnh tiêu thụ hoạt động mà thôi, thế nhưng như thế tiêu xài, hoàn toàn không bận tâm hậu quả.

“Người trẻ tuổi.”

Hẩn thấp giọng cảm thán nói.

Cũng cũng chỉ có tuổi này người, làm chuyện gì đều bất quá đầu óc, tùy tâm sở dục, dễ dàng phạm phải rất nhiều sai sự.

Trần nguyên lê dùng bả vai đâm đâm đồng thành, ánh mắt ý bảo nói: “Nói với hãn nói, chúng ta cũng đi xem, dù sao lớn như vậy.”

Đồng thành thật ở không nghĩ nói, càng không nghĩ trần nguyên lê cùng Đồng Miếu đái ở một cái trong không gian, đây là đối hãn cùng nữ nhi hai người tra tấn.

“Tính, không phải tới mua quần áo sao?” Hãn tưởng kéo trần nguyên lê lên lầu đi nữ trang nhãn hiệu.

Trần nguyên lê trừng mắt nhìn hãn liếc mắt một cái: “Liên chụp bức ảnh sự, lại không có bao lâu thời gian.”

“Đừng đi, nhân gia đều mua.” Đồng thành tùy ý tìm cái lấy cớ.

“Nhưng người nhi tử thích a, ta còn không phải là vì hãn!” Trần nguyên lê bất mãn.

Đồng thành bất đắc dĩ lắc lắc đầu, hãn nhẹ nhàng đẩy đẩy mắt kính, đi đến Tư Trạm trước mặt: “Tiểu đồng học, chúng ta cũng tưởng đi vào xem một chút, thực mau liền hảo.”

Tư Trạm quay đầu đăm đăm nhìn đồng thành liếc mắt một cái, kỳ thật màu da cùng mũi vẫn là mơ hồ cùng Đồng Miếu có chút rất giống, nhưng nếu tùy tiện ở trên đường cái đụng tới, hãn đại khái liên tưởng không đến.

“Không được, đây là nàng một người thời gian.” Tư Trạm cự tuyệt thực dứt khoát.

Hãn tay cầm túi quần, hơi hơi híp mắt, ngửa đầu nhìn lâu dài lộ ra bóng người.

Nàng đang ngồi ở trước bàn trang điểm mặt hệ tóc, xoa tung tóc quần bị phát thẳng dựng thẳng lên tới, lộ ra trắng tinh sau cổ.

Bên cạnh dựa vào một con hùm bốn hùm, an tĩnh làm bạn nàng.

Đồng thành hít sâu một hơi: “Chúng ta có thể đưa tiền.”

Tư Trạm rất nhỏ cười nhạo một tiếng, lười đến phản ứng hẳn.

Đồng thành cảm nhận được chính mình không được hoan nghênh, nhưng hẳn không có tức giận, ngược lại tỉ mỉ đánh giá Tư Trạm.

“Người cùng nàng cái gì quan hệ, hoa nhiều như vậy tiền trong nhà biết sao?”

“Nhiều?” Tư Trạm khinh miệt quét hẳn liếc mắt một cái, môi mỏng nhẹ xả, “Chỉ cần nàng thích, ta cho nàng kiến cái thật sự lại như thế nào.”

Hẳn tiền cũng không toàn bộ đến từ cha mẹ.

Ở như vậy gia đình lớn lên, đầu tư quản lý tài sản cơ hồ là mưa dầm thấm đất sự tình, muốn đạt được trực tiếp tài chính càng là dễ như trở bàn tay.

Hẳn hiện tại vẫn là cha mẹ đông đảo công ty con cổ đông, nắm bó lớn cổ quyền chia hoa hồng, nếu không cũng chống đỡ không dậy nổi người máy như vậy thiêu tiền yêu thích.

“Cũng cũng chỉ có người tuổi này có thể nói ra nói như vậy.”

Đồng thành nhàn nhạt cười cười, đáy mắt là bất đắc dĩ châm chọc, lỗ mũi xúc động đều là thực ngăn ngại sự tình, lại nóng rục đục - hỏa cũng chịu không nổi năm tháng rửa sạch, người chung quy muốn hưởng hiện thực xem.

Hắn cũng từ cái kia tuổi lại đây quá, hắn quá lý giải loại này tâm lý.

Tư Trạm đột nhiên ánh mắt lạnh lẽo nhìn hắn, gằn từng chữ một nói: “Mặc kệ người nghĩ như thế nào, nhưng với ta mà nói, nàng trời sinh nên bị người sủng, phụng, làm công chúa, không làm nữ vương.”

Nàng không cần đệ nhất, không cần cạnh tranh, thậm chí không cần phấn đấu.

Nàng muốn, khát vọng, chờ mong, ta đều sẽ thỏa mãn.

Đây là ta đã tâm, cũng là ta hứa hẹn.

Ta là trên thế giới này yêu nhất nàng nam nhân, càng hơn với nàng phụ thân.

Đông thành lẳng lặng rũ mắt, đột nhiên cảm thấy trên mặt có chút nóng lên, dường như bị hắn ánh mắt bỏng rát.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 23

Giống như cái này thói quen, vẫn là cùng ba ba mẹ mẹ sinh hoạt ở bên nhau khi dưỡng thành.

Khi đó bộ dáng gì tới?

Nho nhỏ cũ cũ ô vuông gian, đơn sơ phương tiện, tuổi trẻ xinh đẹp mẹ mẹ, trầm ổn ôn hòa ba ba.

Đồng thành bắt lấy tay nàng, đuổi đến vòi nước bên cạnh, một bên xoa tay nàng chỉ, một bên ôn nhu nói: “Về nhà chuyện thứ nhất muốn trước rửa tay, bằng không trên tay vi khuẩn ăn đến trong bụng, liền phải sinh bệnh.”

“Rửa mặt phải dùng khăn lông sát, tiết kiệm nước, thủy phí thực quý.”

Lại nhiều liền nhớ không rõ lắm, giống như ly nàng thực xa xôi thực xa xôi, tựa như ở hồi ức một cái xem qua chuyện xưa.

Đại khái là trong lúc vô ý gặp được hắn, mới có thể tưởng nhiều như vậy đi.

Nàng đem khăn lông tắm ướt, tỉ mỉ lau mặt, sau đó đem hộ da nhũ tể ở lòng bàn tay, ở trên mặt vụng khai.

Tức khắc cảm thấy thanh tịnh rất nhiều, trong đầu không lý do ý niệm cũng đã biến mất.

Thi đua 9 giờ đúng giờ bắt đầu, Tư Trạm cho nàng đánh cũng đủ trước tiên lượng.

Mặc chỉnh tề đi tới cửa, lúc này mới phát hiện then cửa trên tay dán một trương ghi chú.

Mặt trên họa tiến lan thị trường sư phạm sau đại môn lộ tuyến, không có gì họa sĩ, nhưng là lại có thể xem rành mạch.

Đồng Miếu rũ xuống mắt, cẩn thận xoa xoa ghi chú biên, sau đó cẩn thận néo vào trong lòng bàn tay.

Chờ nàng đuổi tới hiện trường, các trường học đội ngũ đã đến đông đủ.

Gì hiểu bạc đầu trước nhìn đến nàng, nhiệt tình cùng nàng vẫy vẫy tay.

Thịnh Hoa đội ngũ ở thị một trung lúc sau, nàng nghĩ tới đi tất nhiên phải trải qua thị một trung học sinh cùng lão sư.

Bọn học sinh nhỏ giọng nói thầm: “Là Đồng Miếu đi?”

“Nàng như thế nào tới?”

“Nàng không phải là đại biểu Thịnh Hoa đi!”

Trịnh yển thu sắc mặt âm trầm nhìn Đồng Miếu liếc mắt một cái, bám vào người cùng bên người mang đội lão sư châu đầu ghé tai.

Đồng Miếu cảm nhận được bọn họ ánh mắt, nhưng là lại không nhiều làm dừng lại, vội vàng chạy đến Thịnh Hoa trong đội ngũ mặt.

Tôn chủ nhiệm liền trong trường học đại hội thể thao đều không có thời gian quản, cố ý chạy đến nơi đây tới cấp Đồng Miếu cố lên cố vũ.

“Dựa người, Đồng Miếu, không cần khẩn trương a.”

Hắn vui tươi hơn hờ triều thị một trung phương hướng nhìn thoáng qua.

Hả giận, thật là quá hả giận.

Nguyên lai nhất kiêng kị đại sát khí hiện tại thành bọn họ Thịnh Hoa át chủ bài, trái lại đối phó thị một trung.

Hắn cảm thấy chính mình kiên trì muốn khai trừ Tư Trạm quyết định quả thực quá sáng suốt.

Trịnh yển thu cười lạnh triều tôn chủ nhiệm nơi đó nhìn thoáng qua, quay đầu tới đối diện trước học sinh nói: “Các người muốn chân thành hợp tác, đoàn kết nhất trí, vì trường học cũng vì các người chính mình bắt lấy trận này chiến dịch, có hay không tin tưởng!”

“Có!”

Thị một trung B đội đồng học khí vũ hiên ngang, A đội yên lặng mắt trợn trắng, bọn họ ở lần đầu tiên thi đấu liền gặp được Đồng Miếu, thật là xui xẻo thấu.

Ánh mặt trời dần dần loá mắt lên, hoảng đến người tránh đui mù tình, thạch gạch bị chiếu rọi cực nóng trắng bệch, cửa kính phản xạ mảnh khảnh ánh sáng.

Thực nhanh có nhân viên công tác tổ chức bọn họ vào bàn, phân phối đến các phòng học ngồi xong.

Hai đội tuyển thủ ở bắt đầu phía trước muốn cho nhau bắt tay tỏ vẻ hữu hảo.

Thị một trung A tổ đội trưởng lương mỹ kinh đi lên nắm Đồng Miếu tay, khẽ cười nói: “Đã lâu không thấy.”

Đồng Miếu đối nàng kỳ thật cũng không có ấn tượng.

Ở thị một trung thời điểm, Đồng Miếu cũng không phải giao tế đặc biệt lợi hại người, chỉ có số ít mấy cái bằng hữu, càng có rất nhiều sơ giao.

“Người hảo.” Nàng nhẹ nhàng nói.

Sau đó buông ra ngón tay, muốn tiếp tục cùng hạ một người bắt tay.

Lương mỹ kinh lại nhéo tay nàng không có phóng.

Đồng Miếu giật mình, nghi hoặc nhìn nàng một cái.

Lương mỹ kinh nhấp môi cười, thấp giọng nói: “Các người trong đội có cái tự cho là đúng không hiểu trang hiểu bug nha.”

Đồng Miếu hơi một ngưng mi, lương mỹ kinh đã dời đi ánh mắt, nhìn về phía lục minh.

Lục minh sắc mặt nghiêm túc, một bộ tinh anh bộ dáng, lãnh khốc đẩy đẩy mắt kính: “Nha, đây là người quen a.”

Lương mỹ kinh xả môi cười lạnh: “Người cái dạng gì ta còn không biết sao, thật lợi hại, đều có thể hỗn đến nơi đây tới.”

Lục minh sắc mặt cứng đờ, lạnh nhạt quăng tay nàng: “Vậy người liền chờ ta đánh bại các người đi.”

Lương mỹ kinh mắt trợn trắng: “Thịnh Hoa đem các người ba cái nhược cùng Đồng Miếu phân ở một tổ, còn không phải là vọng tưởng Đồng Miếu mang các người mọi người, một tổ đệ nhất, một tổ đệ nhị sao, người cho rằng nàng thật sự mang trụ sao?”

Lục minh sắc mặt có chút không tốt, hung hăng trừng mắt nhìn lương mỹ kinh liếc mắt một cái.

Hắn đích xác có dựa vào Đồng Miếu ý tứ, cũng may mắn Đồng Miếu cùng hắn phân ở một tổ, nhưng là phải bị người làm rõ toàn ý lại Đồng Miếu, trên mặt hắn lại không nhận được.

Hắn cũng là cao tam tổ nổi danh đệ tử tốt, ngày thường bị người khích lệ hâm mộ.

Nhưng ở thi đua vòng hắn thật không có gì địa vị, nếu không lương mỹ kinh cũng sẽ không như vậy khinh thường hắn.

Hắn trước kia đại biểu Thịnh Hoa tham gia thi đấu, giống nhau không có thắng tích, nhưng may mắn tham gia thi đấu không phải hắn một người, hắn có thể đem vấn đề đẩy cho đồng đội.

“Đồng Miếu, người một người có thể làm hai người đề lượng sao?”

Lương mỹ kinh đắc ý cười cười.

Trận này vòng đào thải tham khảo phục đán đại học tự chủ chiêu sinh, tổng cộng cấp tuyển thủ một ngàn nói đề, mỗi vị tuyển thủ nửa giờ thời gian, toàn tổ chính xác suất chông lên, càng nhiều một tổ thắng lợi.

Đồng Miếu yên lặng rũ xuống mắt, mảnh dài lông mi run lên, không có trả lời nàng lời nói.

Trận thi đấu này tệ đoan là, nếu một người chính xác suất kéo chân sau, rất có thể lúc sau người lại lợi hại, cũng vô pháp ngăn cơn sóng dữ.

Ở sở hữu thời gian kết thúc phía trước, đội viên chi gian là vô pháp biết đối phương chính xác suất cùng đáp đề số.

Cho nên vì chính thể thắng lợi, Đồng Miếu chỉ có thể tận khả năng nhiều đáp đề.

Giám thị viên vỗ vỗ tay: “Đều ngồi xong, thi đấu lập tức bắt đầu.”

Mỗi người trước mặt một máy tính, đáp đề giao diện cùng loại GRE khảo thí, ở chính mình chuẩn bị bắt đầu thời điểm, tính giờ mới có thể đồng bộ tiến hành.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục ĐỀ
www.dtv-ebook.com

Phần 24

Nàng đã cũng đủ nỗ lực, đáp cũng đủ hảo, đến tột cùng vì cái gì!

Đồng Miếu từ trên chỗ ngồi đứng lên, các đội đáp đề số đã chinh hợp ở bên nhau, giám thị lão sư ở danh sách thượng viết thượng Thịnh Hoa hai chữ.

"Thịnh Thịnh Hoa đội ngũ đi trước tiếp theo tràng tiểu tổ tái, hợp tác hoàn thành tám ngành học thi đua đề."

Lương mỹ kinh ở lâm ra cửa phía trước, đột nhiên quay đầu lại nhìn Đồng Miếu liếc mắt một cái, nhẹ giọng nói : "Nếu người không có chuyên đi, hôm nay ta chính là người đồng đội, chúng ta có thể đổi mới ký lục."

Đồng Miếu nhẹ nhàng rũ xuống mắt, nắm chặt trong tay bút chì.

Nếu không phải này một loạt sự tình, hôm nay đoạt giải quán quân, đại khái chính là lương mỹ kinh đi.

Nàng căn bản vô tình chiếm trước sở hữu nổi bật, không nghĩ tể rớt Chu Nhã Như danh ngạch, không nghĩ cướp đi lương mỹ kinh quán quân, nhưng cố tình, nàng luôn là không thể hiểu được bị đẩy đến nơi đầu sóng ngọn gió.

"Thịnh Hoa, các người tôn chủ nhiệm tìm." Tới quét tước nhân viên công tác nhắc nhở bọn họ.

Chương 29

“Thế nào, thẳng đi?”

Tôn chủ nhiệm trên mặt treo cười, nhưng nhiều ít có chút miễn cưỡng cứng đờ.

Một khác tổ gặp cường địch dục thành cao trung, vô ý xuống ngựa, hiện tại hẳn chỉ có thể đem hy vọng ký thác ở Đồng Miếu trên người.

Đồng Miếu gật gật đầu, nàng môi có chút khô khốc, đang ở giờ cái ly uống nước ấm, ngón tay run rẩy đã biến mất, nhưng thái dương còn có chút hứa mờ hôi mỏng.

Tôn chủ nhiệm trường ra một hơi, cả người dựa vào ghế trên, nhìn Đồng Miếu bộ dáng hẳn cũng khát, vì thế ùng ục ùng ục uống lên vài nước miếng, lẩm bẩm: “Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.”

Này tổ có thể thẳng cấp cũng ở hẳn dự kiến bên trong, chỉ cần ổn đến cuối cùng, cũng còn tính có thể thành tích.

Gì hiểu bạch nhẹ nhàng “A” một tiếng.

Nàng đôi mắt còn phiếm hồng, vừa mới khóc rống làm nàng nhiều ít có chút giọng mũi, vừa nghe là có thể nghe ra tới.

Tôn chủ nhiệm lúc này mới phát hiện này vài người sắc mặt đều không tốt lắm.

Hắn nhíu nhíu mày: “Xảy ra chuyện gì nhi sao?”

Trần ninh mím môi, ý có điều chỉ nói: “Hữu kinh vô hiểm.”

Lục minh sợ người khác nói ra cái gì, chạy nhanh tiếp nhận lời nói tới: “Chính là cho ta đề đặc biệt khó, không phát huy hảo.”

Gì hiểu bạch vốn đang không muốn làm rõ, vừa thấy hấn lại vì chính mình giải vây, lập tức châm chọc mỉa mai nói: “Nha, liền này đại gia từ nhỏ liền luyện đề, nguyên đề đều xuất hiện vài đạo, người tin hay không ta mong đều so người đối nhiều? Ta liền buồn bực, này giới cao tam thuốc viên a, người cái niên cấp trước năm liền này trình độ a.”

Lục minh trên mặt không nhịn được, hấn giương lên cổ, trên đầu gân xanh đều bạo ra tới: “Ta là chủ công hóa học thi đua, ai giống các người cái gì phá đề đều làm, mọi thứ thông mọi thứ tưng!”

Tôn chủ nhiệm cũng buồn bực, lục minh là thành phố hóa học ngành học đi đầu người nhi tử, hóa học thi đua cũng lấy quốc tái giải nhì, theo lý thuyết không nên kéo chân sau a.

“Có phải hay không khẩn trương?” Tôn chủ nhiệm an ủi dường như hỏi.

Lục minh trừng mắt nhìn gì hiểu bạch liếc mắt một cái, triều tôn chủ nhiệm gật gật đầu: “Thật là có chút khẩn trương, hơn nữa thời gian quá ít, ngay từ đầu không lộng minh bạch sao lại thế này.”

Gì hiểu bạch trong nhà cũng không đơn giản, cho nên mới mặc kệ lục minh có thể hay không ghi hận nàng, lập tức châm chọc nói: “Ta xem người đục nước béo cò có thể tới khi nào.”

Lục minh mắt trợn trắng: “Mặc kệ người.”

Tôn chủ nhiệm chạy nhanh hoà giải: “Tất cả mọi người đều bình tĩnh bình tĩnh, đây là cái đoàn đội thi đấu, chúng ta bên trong nhất định phải đoàn kết. Ta tin tưởng lục minh chỉ là sơ suất, hấn ngày thường thành tích chúng ta đều là rõ như ban ngày.”

Gì hiểu bạch đôi tay ôm ngực, không nói lời nào.

Trần ninh cảm xúc cũng rất thấp trầm, bọn họ đồng học chi gian hiểu lắm lực mình là chuyện như thế nào.

Khảo thí đề mục, lực mình tuyệt đối ở phía trước đều đã làm một lần, đến nỗi đề là từ đâu tới, không cần tưởng liền biết.

Ngay cả cái gọi là quốc tái giải nhì đều có nghe đồn là mẹ nó tìm người, cướp thủ đô tới bài thi, trước cấp lực mình nhìn, nhưng cứ như vậy cũng liền cầm cái giải nhì.

Tôn chủ nhiệm xem không ai nói chuyện, vỗ vỗ Đồng Miếu tay: “Hảo hảo nỗ lực, hy vọng người dẫn theo này đội vượt mọi chông gai, một đường về phía trước!”

Hắn cũng biết, ở cái này trong vòng, thực lực chính là hết thầy, Đồng Miếu là nhất có thể làm người tin phục.

Cho nên điều tiết nói từ Đồng Miếu tới nói, không thể lại thích hợp.

Trần an hòa gì hiểu bạch nhất định sẽ cho Đồng Miếu mặt mũi.

Ai ngờ Đồng Miếu nâng lên mắt, duỗi tay đem tóc dừng đến nhĩ sau, nhìn tôn chủ nhiệm gần từng chữ một nói: “Ta hy vọng kế tiếp thi đấu, lực mình không cần lại tham dự.”

Gì hiểu bạch lập tức vỗ tay, hận không thể tay đều chụp đỏ, tựa như ở lực mình trên mặt đánh bàn tay giống nhau.

Tôn chủ nhiệm ngăn người: “Cái gì?”

Đồng Miếu nhàn nhạt nhìn lướt qua sắc mặt màu đỏ tím lực mình, quay lại đầu tới tiếp tục nói: “Có thể cho hắn trên danh nghĩa ở cái này đội, nhưng là không cần lại tham dự bất luận cái gì đáp đề, nếu trường học

tưởng lấy đệ nhất nói.” Nàng dừng một chút, lại tiếp tục nói, “Bởi vì kế tiếp, sẽ không giống hiện tại dễ dàng như vậy.”

Nàng thanh âm như cũ đã nhẹ lại mềm, nhưng như vậy thanh âm chưa chắc không có lực sát thương.

Tôn chủ nhiệm sắc mặt đều thay đổi, làm hẳn lúc này cùng lục minh nói loại này lời nói, không nói đối học sinh bản nhân thương tổn, chính là ngày sau nhìn thấy lục minh mẹ nó, cũng không hảo công đạo.

Nhưng Đồng Miếu đã đem hẳn bức tới rồi tình trạng này, không thể không làm ra cái lựa chọn.

Hắn đột nhiên nhớ tới ngày đó Đồng Miếu cầm thân phận chứng tới hẳn văn phòng thời điểm, cũng là vẻ mặt ẩn nhẫn cùng do dự.

Nhìn ra được tới, nếu không phải Tư Trạm sự tình, Đồng Miếu là tuyệt đối sẽ không chủ động dự thi.

Hắn có chút hoài nghi, Đồng Miếu có phải hay không ở trả thù hẳn.

Lặng im sau một lúc lâu, tôn chủ nhiệm vẫn là không dám lấy thành tích nói giỡn, vì thế nhẹ giọng nói: “Lục minh a, không có năm chắc đề, người liền giao cho Đồng Miếu đi, nàng một người hoàn thành hai người lượng vẫn là không thành vấn đề.”

Lục minh gắt gao nắm chặt nắm tay, chưa từng có đã chịu quá lớn như vậy nhục nhã.

Đồng Miếu một người hoàn thành hai người lượng không có vấn đề, ý tứ là hẳn liền không cần tham dự, bọn họ liền đem hẳn trở thành một cái trong suốt người, tới cộ thành tích trong suốt người!

“Ta không tham gia!” Hẳn nổi giận nói, đầy mặt tức giận.

Hướng ghế trên ngai xuống, nghiêng đi mặt không xem bất luận kẻ nào.

Hắn là lão sư gia hài tử, mụ mụ ở trường học lại như vậy có danh dự.

Thường lui tới lúc này, đều sẽ có lão sư tới khai đạo hắn, khuyên giải an ủi hắn, hắn cũng có thể mượn sườn núi hạ lừa.

Nhưng là hôm nay tôn chủ nhiệm lại không có nói chuyện, lục khắc sâu trong lòng có điểm lạnh.

Ngược lại là Đồng Miếu thực nghiêm túc nói: “Ta đi tìm hiểu một chút tái chế, nếu cho phép nói, kia không còn gì tốt hơn.”

Thoạt nhìn ôn nhu điềm tĩnh tiểu cô nương, nói lên lời nói tới thể nhưng chút nào không lưu tình.

Gì hiểu bạch liền nói ngay: “Đừng đợi, ta hiện tại liền đi gọi điện thoại, ta ba ba ở giáo dục cục bằng hữu vừa lúc quản chuyện này.”

Tình thế chuyển biến bất ngờ, lục minh thiếu chút nữa từ ghế trên ngã xuống.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 25

Tám phân phân cho bốn người đáp còn gặt gao ba ba, mà Đồng Miếu này tổ lại chỉ có ba người tham dự đáp đề.

Gì hiểu bạch cùng trần ninh biểu tình đều hơi nghiêm túc, không khỏi nhìn nhìn Đồng Miếu.

Đồng Miếu đem bên trong bốn phân rút ra: “Ta đáp cái này, dư lại các người hai cái phân.”

Gì hiểu bạch thở phào nhẹ nhõm, ôm ôm Đồng Miếu: “Thật sự may mắn có người, chờ về nhà ta muốn đem người ảnh chụp cung lên, mỗi ngày bái đại thần.”

Đồng Miếu ngượng ngùng liếm liếm môi: “Đừng náo loạn, chạy nhanh bắt đầu đi.”

Lục minh mắt lạnh ở một bên nhìn, âm thầm cắn chặt răng.

Hắn cảm thấy chính mình như thế nào cũng có thể hoàn thành một bộ hóa học đề, nhưng là Đồng Miếu căn bản không có làm hắn làm tính toán.

Hắn ở một bên góc thật sự là quá xấu hổ, đặc biệt là nhìn đến mặt khác tổ đầu tới ánh mắt, làm hắn hận không thể đoạt môn mà chạy.

Rốt cuộc nhịn không được, hắn bắt một phen Đồng Miếu tay: “Uy, hóa học ta có thể đáp, khẳng định so với hắn hai hảo.”

Đồng Miếu nhú nhú mày, lập tức bắt tay rút trở về.

Không biết người này cái gì tật xấu, tổng ái tìm cơ hội chạm vào nàng.

“Không cần, hóa học ta đáp.”

Nàng là cố ý, nàng thừa nhận có chút giận dỗi.

Thượng một hồi bởi vì lục minh duyên cố, làm nàng hao phí không ít tinh lực.

Nàng kỳ thật rất ít như vậy xử trí theo cảm tính, gần nhất cũng không biết làm sao vậy, giống như so trước kia tùy hứng một ít.

Nếu Đồng Miếu nguyện ý đáp, lục minh vô luận như thế nào cũng không có lý do gì thay thế nàng.

Ai làm nhân gia chính là so với hãn cường.

Hãn đặt mộng ngồi ở trên ghế, thô suyễn khí, biểu đạt chính mình tức giận.

Nhưng đã không ai có tinh lực phản ứng hãn, sở hữu tuyến thủ đều toàn thân tâm đầu nhập ở đề thi thượng.

Giám thị lão sư nhìn lục minh khe khẽ nói nhỏ.

Kỳ thật tới tham gia thi đua học sinh, đều là thành phố danh giáo dự định, phần lớn cho nhau có chút hiểu biết.

Lục minh bởi vì con mẹ nó duyên cố, thật là có không ít lão sư nhận thức.

Trịnh yển thu cười lạnh một tiếng, đối bên cạnh giám thị lão sư nói: “Thịnh Hoa đây là làm cái gì đâu, thật là bắt lấy một cái chúng ta một trung

ra tới không buông tay a, vùng tam đầu.”

“Lục minh ta nhớ kỹ rất ưu tú a, mẹ nó còn luôn là khen ngợi hẳn thông minh đâu.”

Trịnh yến thu chẳng hề để ý trợn trắng mắt: “Là con la là mã, này không dắt ra tới lưu sao.”

“Lão tôn chỗ đó xấu hổ hồng rồi đi.”

Trịnh yến thu dè nặng giọng nói thấp giọng nói: “Người xem đi, hôm nay qua đi, lục minh mẹ nó khẳng định đến tìm việc nhi, người nọ... Tắm tã.”

Đề tài đúng lúc ngừng hẳn, trong sân chỉ còn lại thương lượng cùng tính toán thanh âm, còn có chút các tuyển thủ nhỏ giọng tranh chấp.

Gì hiểu bạch cùng trần ninh đuổi ở bốn mươi phút đem hai trương bài thi làm xong.

Gì hiểu bạch đạo: “Đồng Miếu, chúng ta có vài đạo lấy không chuẩn, người trong chốc lát xem một chút.”

Đồng Miếu đang ở cuối cùng một trương bài thi đại đề, nghe vậy đem làm xong tam trương đẩy qua đi: “Các người kiểm tra một chút.”

Trần ninh tiếp nhận bài thi, phát hiện mặc dù tại như vậy gấp gáp thời gian hạ, Đồng Miếu như cũ viết chỉnh chỉnh tề tề, giống như đây là nàng bình thường tốc độ.

Không phục thật sự không được, phảng phất loại này chênh lệch là trời sinh giống nhau.

Hắn cùng gì hiểu bạch chạy nhanh xem tính toán bước đi, này hai trương toán học đều là đại đề, chỉ cần bước đi chính xác cơ bản liền không

thành vấn đề, cho nên kiểm tra lên cũng thực phương tiện.

Đồng Miếu viết xong lúc sau, lại cầm lấy gì hiểu bạch bài thi bắt đầu điền lậu.

Mấy người đuổi ở cuối cùng một phút đồng hồ, rốt cuộc đem sở hữu bài thi thô sơ giản lược qua một lần.

Lục minh ngành sinh sinh ở bên trong ngòi hai cái giờ, bực bội một khắc cũng an tĩnh không xuống dưới.

Sau lại hẳn phát hiện đồng đội quả nhiên ở quy định thời gian nội hoàn thành nhiệm vụ, còn hoàn thành thực hảo.

Hẳn tâm thái lại không xong.

Bài thi bị tất cả thu đi lên, mọi người mã bất đình đề chạy tới tiểu phòng học.

Trịnh yển thu đi ngang qua Đồng Miếu bên người thời điểm, không chút khách khí đụng phải nàng một chút, từ cửa tế đi ra ngoài.

Đồng Miếu tâm tư đều ở vừa mới kết thúc khảo thí thượng.

Dưới chân vốn là không xong, bị nàng một tế, bả vai khải ở khung cửa thượng, đau nàng đột nhiên một nhắm mắt.

Bả vai truyền đến một trận kịch liệt độn đau, hơn nửa ngày không có hoãn trở về.

Nàng có chút thất vọng nhìn nhìn Trịnh yển thu bóng dáng, âm thầm lắc lắc đầu.

Lúc trước ở thị một trung thời điểm, Trịnh yển thu hòa ái quả thực cùng nàng mụ mụ giống nhau, hiện tại.....

Nàng thực mau điều chỉnh tốt tâm thái, đem toàn bộ tinh lực đặt ở kế tiếp thêm thí thượng.

Dục thành cao trung kia tổ đội ngũ cùng bọn họ hoàn thành tốc độ không sai biệt lắm, tạm thời tính chính xác suất cũng xấp xỉ, kia chân chính có thể quyết ra thắng bại chính là thêm thử.

Căn nhà nhỏ thêm đề thi trừu đến tốc tính, mạch điện cùng tiếng Anh lý giải.

Đồng Miếu tiếng Anh không được, nhưng là gì hiểu bạch đấy lại rất hậu.

Lục minh toàn bộ hành trình không có bất luận cái gì tham dự cơ hội, ngành học thi đua liền như vậy kết thúc.

Ra cửa lúc sau, Đồng Miếu thiết tình đối gì hiểu bạch đạo: “Hôm nay tiếng Anh ít nhiều người, ta cũng chưa nghe hiểu.”

Gì hiểu bạch đầy mặt không khí vui mừng, một bộ đã bắt được giấy khen bộ dáng: “Người mới là đại thần a, tốc tính soái ngậy người, thật là thật cảm ơn người, ta yêu người muốn chết!”

Nàng ôm chặt lấy Đồng Miếu, ở nàng đầu vai cọ cọ.

Ngắn ngủn một ngày thời gian các nàng đã bồi dưỡng ra cách mạng hữu nghị.

Đồng Miếu nhỏ giọng “Tê” một chút.

Bị đụng vào bả vai thế nhưng vẫn là như vậy đau.

Đại khái thanh.

Gì hiểu bạch cảm giác được nàng một run run, chạy nhanh buông lỏng ra nàng: “Làm sao vậy?”

Đồng Miếu lông mi hơi hơi run rẩy, miễn cưỡng triều nàng cười cười: “Không có việc gì a, khả năng bên trong điều hòa quá lạnh.”

“Ta đây đi trước a, thành tích hẳn là quá xong tiết liền xuống dưới, kỳ nghỉ vui sướng!” Gì hiểu bạch gia trưởng lái xe tiến vào, đã ở dưới chờ nàng.

Đồng Miếu hướng nàng đã bái quỳ lạy.

Xe thực mau khai đi rồi, con đường cũng trống trải không ít.

Nàng ánh mắt không tự chủ được dời về phía một bên bóng cây.

Tư Trạm dựa vào vùng núi xe, hư hư ngời, hẳn tay cầm ở trong túi, mang theo màu đen kính râm.

Kính râm phản xạ hoàng hôn vàng sáng, làm người thấy không rõ bên trong biểu tình.

Nhưng là Đồng Miếu có thể đoán được, hẳn đang nhìn chính mình.

Nàng đứng ở bậc thang, an tĩnh cùng hẳn đối diện.

Dáng người cao dài, anh tuấn lãnh đạm Tư Trạm luôn là có thể hấp dẫn rất nhiều người ánh mắt, từ trong lâu mặt ra tới nữ tuyển thủ không thể thiếu triều hẳn nhiều xem vài lần.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục ĐỀ
www.dtv-ebook.com

Phần 26

Này hết thầy lực đánh vào quá lớn, so nàng trước mười sáu năm trải qua đều phải đại.

Tư Trạm... Không phải nàng tương lai ca ca sao?

Nàng mảnh dài lông mi run rẩy, thanh triệc con người phiếm thủy quang.

Tư Trạm ở trong lòng thật sâu thở dài một tiếng, môi động cũng không dám động.

Thật giống như Đồng Miếu là cái dễ toái búp bê sứ, dễ dàng liền phải sợ hãi.

Muốn hôn nàng, là nhất thời tình thế cấp bách, nhưng chạm vào nàng lúc sau, Tư Trạm trong đầu chỉ có hai cái từ.

Được như ý nguyện cùng sống sót sau tai nạn.

Chương 31

Đột ngột di động tiếng chuông vang lên.

Đồng Miếu bỗng nhiên hoàn hồn, như là bị ong mật chập dờng như, từ Tư Trạm trong lòng ngực bắn ra tới, kề sát môi cũng tùy theo tách ra.

Hai người lẫn nhau liếc nhau, lặng im không tiếng động.

Cuối cùng vẫn là Tư Trạm nói giọng khàn khàn: “Người điện thoại.”

Đồng Miếu lập tức hoảng loạn từ trên mặt đất bò dậy, tìm một vòng, sau lại mới phát hiện điện thoại ở trên người mình.

Nàng ngón tay lạnh lẽo đem điện thoại lấy ra tới, run run rẩy rẩy phóng tới bên tai.

“Uy?”

Liên thanh âm đều ở phát run, lại không phải cái loại này khó chịu chịu không nổi run, nàng đang khẩn trương.

“Đồng Miếu đồng học sao, ta là tôn chủ nhiệm a!” Tôn chủ nhiệm sang sảng tiếng cười từ trong điện thoại truyền ra tới, ly hảo xa đều nghe được đến.

Đồng Miếu căn bản cũng không tinh lực tưởng, tôn chủ nhiệm là từ đâu biết nàng điện thoại.

Chỉ là bỗng nhiên nghe được trường bối thanh âm, làm nàng chợt dạ hận không thể lập tức cúp điện thoại.

“Tôn... Chủ nhiệm hảo.”

Nàng nuốt một ngụm nước miếng, cẩn thận giờ điện thoại, không dám nhìn Tư Trạm thần sắc.

“Chúc mừng a Đồng Miếu, người quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người, cho chúng ta Thịnh Hoa lấy được đệ nhất danh!” Tôn chủ nhiệm hỉ khí dương dương nói.

Đồng Miếu suy nghĩ rồi cuộc bị kéo lại, nàng ngấn ra, lập tức hỏi: “Thành tích nhanh như vậy liền ra tới?”

Tôn chủ nhiệm liên tục xưng là: “Giấy khen đều phát đến ta nơi này, người chờ ta trong chốc lát, ta phát đến người di động.”

Đồng Miếu ngưng ngưng mi, nhẹ nhàng nói thầm nói: “Trước nay không nhanh như vậy quá a.”

Tôn chủ nhiệm ho nhẹ một tiếng: “Ai, này không phải hơn hai mươi cái lão sư cùng nhau bài chấm thi sao, vội vàng quá cái nhẹ nhàng kỳ nghỉ.”

Chủ nhiệm lời nói nàng không có hoài nghi lý do.

Đồng Miếu cuối cùng cười cười: “Kia thật sự là quá tốt.”

Tôn chủ nhiệm trường ra một hơi: “Cho nên người cũng hảo hảo quá kỳ nghỉ đi, trở về ta tái hảo hảo khen thưởng các người mấy cái!”

Điện thoại thực mau liền cắt đứt, không trong chốc lát tôn chủ nhiệm ảnh chụp cũng đã phát lại đây.

Cách màn hình di động có thể nhìn đến giấy khen thưởng màu đen tự thể.

Nàng cuối cùng yên lòng, gương mặt nhìn Tư Trạm: “Thành tích lại là như vậy mau liền.....”

Lời nói còn chưa nói xong, nàng bỗng nhiên nghĩ đến chính mình cùng Tư Trạm vừa mới làm chuyện gì, mặt nháy mắt liền đỏ lên, gập ghềnh nói: “Ta ta... Người người...”

Tư Trạm dùng cánh tay chống đỡ chấm đất bản, lười biếng nửa dựa vào, gương mặt ngả ngón nói: “Người nhưng đối với ta phụ trách, ta vì đời

đi người lực chú ý, liền nụ hôn đầu tiên đều đưa ra đi, ta dễ dàng sao ta.”

Đồng Miếu mím môi, ngoan ngoãn đứng ở tại chỗ, cúi đầu xem hăn, thanh âm nhẹ tể nói: “Nguyên lai người... Vì đời đi ta lực chú ý.”

Tư Trạh nhượng mảy, chế nhạo nói: “Thế nào, soái ca hôn dùng được sao?”

Hăn một chân hơi khúc, một lui người thẳng, áo sơmi dính sát vào ở khấn trí mềm dẻo eo tuyến thượng, phác hoạ ra lưu sướng đường cong.

Đồng Miếu thế nhưng cảm thấy hăn có chút mê người.

Nàng chạy nhanh đời đi ánh mắt, lăm bẫm nói: “Cảm ơn người a.”

Nàng làm hăn trả giá nụ hôn đầu tiên tới đời đi lực chú ý, còn cảm thấy có chút áy náy, lại cũng không biết nên như thế nào bồi thường.

Đồng Miếu có chút do dự vô thố, an tĩnh đứng ở tại chỗ, di động bị nắm chặt gắt gao, xoã tung tóc dài mềm lộc cộc rũ ở ngược.

“Ai, muốn đi trên official website tra tra thành tích sao?” Tư Trạh dùng một chút lực, từ trên mặt đất đứng lên, tùy tay đem nàng bình thuốc nhỏ sủy ở trong túi.

Đồng Miếu kinh ngạc: “Đã đều treo lên official website?”

Nàng trước kia không tham gia quá lan thị cao trung league, không biết hiệu suất lại là như vậy cao.

Tư Trạh từ trong phòng ôm điện báo não, mở ra giao diện, tùy tay đưa vào địa chỉ web, thực mau đăng nhập lan thị giáo dục cục trang web.

Có quan hệ cao trung ngành học league tin tức còn ở trang đầu thượng treo, điểm đánh xuống mặt phụ kiện, chính là liệt ra thành tích xếp hạng.

Đồng Miếu cẩn thận đứng ở Tư Trạm phía sau, thăm dò nhìn chăm chăm màn hình máy tính, như Nhu Đạo: “Ta thật là cái thứ nhất.”

Tư Trạm dùng ngón trỏ nhẹ nhàng gõ gõ cái bàn, không chút để ý nói: “Kia đương nhiên.”

Đồng Miếu theo xếp hạng xuống phía dưới nhìn lại, cảm lòng không đậu cảm thán nói: “Đệ nhị cư nhiên không phải dực thành cao trung, bọn họ không phải đấp rất khá sao?”

Tư Trạm động tác bỗng nhiên định trụ, hãn hơi không thể thấy nắm chặt quyền, mơ hồ nói: “Ngô.....”

May mắn Đồng Miếu chính mình giải thích lên: “Có lẽ phụ gia đề không có thị một trung đấp đến hảo đi.”

Ai là đệ nhị đối Đồng Miếu tới nói đã không phải như vậy quan trọng, chỉ cần nàng hoàn thành nhiệm vụ liền hảo.

Cả người áp lực nháy mắt tá đi xuống, nàng hoàn toàn từng khẩu khí này.

“Thật là... Ông trời phù hộ sao?”

Khóe miệng nàng treo mỉm cười ngọt ngào, mắt hạnh hơi hơi cong lên, sáng lấp lánh phù một tầng hơi nước.

“Uy, người đi tắm rửa đi, tất cả đều là hãn, ngày mai còn phải làm phi cơ, buổi sáng ta ba tới đón chúng ta.” Tư Trạm thuận tay đem máy tính cấp khép lại.

Đồng Miếu tuy rằng không thấy đủ, nhưng đích xác cảm giác trên người nhão dính dính, nên đi rửa mặt chải đầu.

“Tư Trạ̣m, ta thật là quá may mắn.” Đồng Miếu ở trở về phòng phía trước, quay đầu thành tâm cảm thán nói.

“Đúng không.” Tư Trạ̣m cũng bẽ lên máy tính hướng phòng đi, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Tiểu ai chậm rì rì khai lại đây, vòng đến Tư Trạ̣m trước mặt, lam đôi mắt chột lóe chột lóe.

“Trần Đông cho ngài nhạ̉n lại: Hướng người phóng ra ạ́i ánh sáng sợ́ng sợ́ng sợ́ng.....”

Tư Trạ̣m “Tê” một tiếng, thấp giọng nói: “Dục thành cao trung như thế nào không đệ nhị? Người như thế nào tra tin tức!”

Tiểu ai quay tròn đạo qua một vòng, nháy đôi mắt nói: “Trần Đông cho ngài nhạ̉n lại: Đại ca, ngài liền làm giả trang web mà thôi, người muốn trời cao a.”

Tư Trạ̣m hướng trên giường một dựa, lạnh lùng nói: “Lăn.”

Tiểu ai hệ thống phân biệt xuất hiện chương ngại: “Ta nghe không hiểu người lời nói, xin hỏi là gửi đi tin tức vẫn là muốn ta rời đi.”

Tư Trạ̣m gọ̃i chính mình cánh tay, ngửa đầu nhìn nóc nhà, trong đầu đều là Đồng Miếu môi hương vị, không chút để ý nói: “Người rời đi đi.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 27

“Quá lạnh đi?” Đồng Mỹ Quân tùy ý nói.

“Đúng vậy đúng vậy.” Đồng Miểu trộm ngấm liếc mắt một cái mù mù, mù mù chính đem kia ly nước trái cây đặt ở bàn nhỏ bản thượng, nhìn Tư Khải Sơn nhíu lại mi lắc đầu.

Tư Khải Sơn chỉ chỉ nằm ngửa ở trên bờ cát phơi tắm nắng Tư Trạm: “Người xem hẳn, chính là thích khoe khoang.”

Tư Trạm mang theo kính râm, nửa nằm ở trên bờ cát, ướt dầm dề đầu tóc dán ở nhĩ sườn, sắc mặt bình tĩnh nhìn nơi xa đường ven biển.

Hắn bộ dáng này hấp dẫn không ít tiểu cô nương ghé mắt, nhưng là nhân gia tới ước hẳn chơi bờ cát bóng chuyền hẳn cũng lạnh lẽo.

Tư Khải Sơn cảm thán nói: “Ta nếu là có thì thậm như vậy ngoan ngoãn nghe lời nữ nhi, thật tốt.”

Đồng Mỹ Quân vỗ vỗ Đồng Miểu vai: “Người cũng đi theo ca ca chơi chơi, đừng tổng nằm ở chỗ này.”

Tư Khải Sơn gật đầu: “Đúng vậy, bên kia có ca nô, bờ cát motor, cái gì đều có.”

Đồng Miểu yên lặng lắc đầu, rũ mắt: “Ta sẽ không bơi lội.”

Tư Khải Sơn hưng chỗ đến: “Làm Tư Trạm giáo người, hần từ nhỏ liền sẽ.”

Đồng Miếu hướng ngưỡng ghé mặt sau rụt rụt, cự tuyệt nói: “Hần chuyên tâm phơi nắng đâu.”

Tư Trạm nhưng không chuyên tâm, hần ở gọi điện thoại.

Trần Đông khiếp sợ vô cùng nói: “Đại ca người suy nghĩ cái gì đâu? Hảo hảo học tập!”

Tư Trạm cau mày đem điện thoại lấy xa chút, lười biếng nói: “Ta đem nàng nói, làm nàng không lời nào để nói.”

Trần Đông cảm thán nói: “Ta đi, thế nhưng còn có người sẽ cự tuyệt người sao?”

Tư Trạm mắng: “Người cái gốc bực.”

Trần Đông như mộng mới tỉnh: “Đúng đúng đúng, nàng là người tiện nghi muội muội ha, xác thật có chút... Người làm ta đối Khương Dao xuống tay ta cũng chịu không nổi.”

Tư Trạm hít sâu một hơi, trong biển có cái xuyên Bikini cô nương triều hần giờ giờ lên tay, hần làm bộ không thấy được.

“Hồi trường học lại nói.” Hần cắt đứt điện thoại.

Làn da bị phơi có điểm nhiệt, hần cũng xác thật tưởng đi xuống bơi lội.

Tưởng bãi một tay đem kính râm một trích, nheo lại hẹp dài mắt, đứng dậy.

Bikini cô nương đồng bạn cho rằng nàng triệu hoán có hiệu quả, đồng thời ồn ào cố lấy chưởng.

Đồng Miếu ôm đầu gối ngồi ở bờ cát ghề, hơi hơi căn cứ môi dưới.

Tư Trạm chậm rãi đi vào trong nước biển, mặt nước không quá hẳn thẳng tắp chân, khăn trí eo tuyến, còn có xinh đẹp cơ bụng.

Hắn một cái lặn xuống nước chui vào trong nước, triều nơi xa bơi đi.

Động tác lưu sướng phối hợp, nước biển theo vai hắn tuyến đi xuống, bị ánh mặt trời một ánh, phiếm lân lân quang mang.

Bikini cô nương mỉm cười nhìn hắn, vừa lòng cổ vỗ tay.

Thẳng đến Tư Trạm ở trong biển liền bơi bốn năm vòng, cũng không triều nàng phương hướng tới, nàng mới có chút xấu hổ.

Đồng bạn đẩy đẩy nàng: “Người đi theo hắn nhiều lần a.”

Cô nương một liêu tóc vàng, lấy hết can đảm triều Tư Trạm bơi qua đi.

Tư Trạm không mang kính bơi, cũng không có giảm bớt tốc độ, chờ phát hiện có người tới, lại tưởng dừng lại, cũng có chút không còn kịp rồi.

Hắn khó tránh khỏi cùng kia cô nương đụng vào nhau.

Cơ hồ là phản xạ có điều kiện, hắn đầu tiên là giương mắt triều Đồng Miếu phương hướng nhìn thoáng qua.

Đồng Miếu lập tức sai mở mắt thần, yên lặng ngẫm đầu, trong tay đùa nghịch tế bạch hạt cát.

Tư Trạh thấp giọng cùng tóc vàng cô nương nói thanh xin lỗi, nhấc chân triều bãi biển thượng đi tới.

Cô nương ở hắh phía sau có chút thất vọng hỏi: “Do you have a girlfriend?”

Tư Trạh trầm mặc một lát, nhìn cách đó không xa súc thành nho nhỏ một đoàn Đồng Miếu, hoắh thanh nói: “yes.”

Đồng Miếu đầu tóc cũng chưa ướt, bồng bồng từng từng rũ trên vai, che đậ trụ phía sau lưng cùng xương quai xanh.

Nàng làn da bạch bạch nộn nộn, tinh tế có thể dính trụ người ánh mắt.

Tư Trạh mại chân đi đến Đồng Miếu bên người, ngồi ở nàng phía trước không ghé dài thượng, hỏi: “Các người như thế nào đều không đi xuống chơi?”

Tư Khải Sơn ngắh đầu: “Vừa rồi nhân gia tìm người làm gì?”

Tư Trạh hơi hơi híp mắt, sắc mặt trở nên có chút lãnh đạm, không chút để ý nói: “Không biết.”

Cố tình cái hay không nói, nói cái dở.

Đồng Miếu nắm chặt một phen sa, hạt cát theo nàng khe hở ngón tay rào rạt trượt xuống, trên mặt đất xếp thành một cái nho nhỏ sườn núi.

Nàng có thể sử dụng dư quang ngắh đến, Tư Trạh lại nhìn nàng một cái, ý vị không rõ.

Tư Khải Sơn không có tế cứu, hắh nhiều ít cũng hiểu biết nhi tử chịu tiếu nữ sinh thích, ở trường học chính là.

“Vừa lúc người đi giáo giáo thì thâm bơi lội, đừng loạn trêu chọc người khác.”

Đồng Miếu do dự ngẩng đầu: “Ta... Ta không dám du.”

Bể bơi còn không có hạ quá đâu, huống chi là hải.

Nàng nhiều nhất cũng liền ở bờ biển đá đá bọt sóng.

Đồng Mỹ Quân khuyên nhủ: “Người về sau đi Thanh Hoa, bơi lội là môn bắt buộc đâu, sẽ không du tất không được nghiệp.”

Đồng Miếu do dự phồng lên mặt, yên lặng chụp phỉ ngón tay thượng hạt cát.

Nàng không phải không nghĩ đi học, là không nghĩ cùng Tư Trạm đi học.

Nhưng là mù mù đều như vậy nói, nàng giống như cũng không có lý do gì cự tuyệt.

Rốt cuộc ở bờ biển nghỉ phép, nàng tổng không thể vẫn luôn không chạm vào thủy.

Nàng đứng lên, chậm rãi triều bờ biển đi đến.

Dưới chân dính đầy tinh tế hạt cát, bờ cát bị phơi nóng lên.

Tư Trạm chạy nhanh theo đi lên, so vừa nãy đối kia tóc vàng mỹ nữ nhưng tích cực nhiều.

Đồng Miếu ăn mặc một thân liền thể áo tắm, ngắn nhỏ váy biên rũ ở đùi căn, hai điều tế chân lại bạch lại trường, gió biển thổi khởi nàng xoã tung đầu tóc, xinh đẹp con bướm cốt tinh tế cân xứng.

Tư Trạm ánh mắt ám ám.

Thao.

Không mặc Bikini đều như vậy dụ hoặc.

Đồng Miếu đến bờ biển dẫm dẫm nước biển, sóng biển một đợt một đợt cọ rửa nàg cẳng chân.

“Người đi du đi, không cần phải xen vào ta.”

Lại hướng bên trong đi, lãg liền có chút lớn, nàg không đứng được, nghiêng một chút.

Tư Trạm một phen giữ chặt nàg, giúp nàg bảo trì cân bằng, thấp giọng nói: “Người sinh khí?”

Đồng Miếu chột mắt đỏ, dối nói: “Người nói cái gì đâu, ta tức giận cái gì a?”

Tư Trạm dương cầm, chỉ chỉ cách đó không xa ở trong nước chơi đùa ngoại quốc mỹ nữ: “Không phải sinh khí, đó là ghen?”

Đồng Miếu tiếp tục hướng trong biển mặt đi, yên lặng đô khởi miệng: “Nói hươu nói vượn, ta có thể chính mình học, không cần người dạy.”

Tư Trạm buồn cười nói: “Bơi lội người còn có thể chính mình học?”

Đồng Miếu nghiêm túc gật gật đầu: “Ta học tập năng lực rất mạnh, hơn nữa nước biển sức nổi so bề bơi thủy đại, càng lợi cho ta hiện lên tới.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 28

Tư Trạm ý vị thâm trường cười, mang theo xấu xa hương vị. Cuối cùng làm nàng phân tán lực chú ý.

Công cộng bãi biển bãi cạ ầm ỉ, người tể người, trong nước biển giống hạ sủi cỏ giống nhau, bờ lợi đều du không khai.

Có tiểu hài tử trộm chui qua màu trắng lan can, chạy đến khách sạn trên bờ cát chơi.

Trần nguyên lê ôm nhi tử từ phía dưới chạy đi lên, oán trách nói: “Ai da, vì cái gì không dính nơi này khách sạn đâu, cũng chưa người tể.”

Đồng thành phục hồi tinh thần lại, miễn cưỡng cười cười: “Người cũng không nhìn xem nơi này bao nhiêu tiền.”

Trần nguyên lê nhìn rào chắn trống trải thích ý bãi biển, ghen ghét nói: “Cũng liền ba ngàn nhiều mà thôi, người đều là thủ đô bệnh viện đặc mời chuyên gia, như thế nào vẫn là như vậy keo kiệt.”

Bọn họ trụ ly bãi biển cũng không xa, đi đường bốn năm trăm mễ, giá so nơi này muốn tiện nghi một nửa nhiều.

Đồng thành luôn luôn tiết kiệm, nàng cũng không có miễn cưỡng, nhưng là tới rồi lúc sau mới phát hiện, chênh lệch nguyên lai lớn như vậy, công cộng bãi biển người có nhiều như vậy.

“Nhưng chúng ta muốn trụ bảy ngày đâu.” Đồng thành kiên nhẫn giải thích.

Trần nguyên lê nhỏ giọng nói thầm nói: “Bảy ngày lại làm sao vậy, nhân gia đều mang lão bà hài tử trụ tốt nhất địa phương.”

Nàng chỉ chỉ Tư Khải Sơn phương hướng.

Đồng thành ánh mắt căng thẳng, trong lòng không lý do có chút bị đè nén.

Nếu là lúc trước không cùng Đồng Mỹ Quân tách ra, chỉ sợ hiện tại hâm mộ người khác chính là Đồng Mỹ Quân cùng Đồng Miếu.

Hắn này có tính không, cho tiền nhiệm cùng nữ nhi quá càn tốt sinh hoạt cơ hội?

“Ai, kia hai học sinh chúng ta có phải hay không gặp qua?” Trần nguyên lê thấy được Tư Trạm cùng Đồng Miếu, tức khắc cảm thấy có chút quen mắt.

Nhưng là đối thành đồ bơi, nàng cũng nhận không rõ lắm.

Đồng thành lôi kéo nàng hướng tương phản phương hướng đi: “Chưa thấy qua, chúng ta đổi cái địa phương chơi đi.”

Trần nguyên lê lưu luyến mỗi bước đi: “Ta cảm thấy chính là đi, này học sinh là thực sự có tiền a, mới cao trung đi, liền mang bạn gái tới loại địa phương này nghỉ phép.”

Đồng thành không rên một tiếng nghe, lôi kéo trần nguyên lê càng đi càng xa, giống như cách này càng gần, hắn liền càng vô pháp hô hấp dường như.

Đồng Miếu không biết đồng thành là khi nào biến mất, chờ nàng từ Tư Trạm đùa giỡn phục hồi tinh thần lại, đồng thành đã không thấy.

Chuyện này tựa như cái nho nhỏ nhạc đệm, dù sao này lúc sau mấy ngày, nàng không còn có gặp qua ba ba.

Nhưng là Tư thúc thúc mang theo nàng đi thật nhiều lại cao cấp lại xa hoa địa phương, nàng đều có chút không dám đặt chân cái loại này.

Nàng cảm thấy Tư thúc thúc giống như có điểm ghen tị, bắt đầu dùng đường da đạn pháo oanh tạc mù mù.

Nguyên lai các đại nhân cũng như vậy ấu trĩ.

Liên cùng Tư Trạm giống nhau.

-

Bảy ngày kỳ nghỉ thoáng qua, nàng cùng Tư Trạm còn muốn đi học.

Sớm tự học thời điểm, Đồng Miếu khó tránh khỏi có chút buồn ngủ, mấy ngày nay chơi quá điên rồi, thật lâu không có như vậy vui vẻ qua.

Khương Dao giống như cũng đi nơi nào nghỉ phép, toàn bộ sáng sớm đều khổ một khuôn mặt, một chút đều nghe không vào khóa.

“Miêu miêu, cao trung hảo phiến a, hảo tướng nhanh lên đến đại học a.”

Nàng không ngừng một lần cảm thán nói.

Đồng Miếu chống cằm, mí mắt có chút trầm, nghe được nàng lời nói, oai quá đầu lăm bằm trả lời: “Đại học hảo ở chỗ nào a?”

Khương Dao đương nhiên nói: “Đại học không mệt a, hơn nữa tới rồi đại học, ta liền có thể chính đại quang minh cùng Quý Nhược Thừa yêu đương.”

Nàng đồng phục lỏng lẻo, đuôi ngựa biện cao cao treo, rũ đến cổ biên, trong tay lang thang không có mục tiêu chuyển đặt bút viết, khóe môi treo lên mỉm cười ngọt ngào.

Đồng Miếu tức khắc không thể nào mệt nhọc, nàng cúi đầu, điểm điểm chính mình lòng bàn tay, nhỏ giọng lẩm bẩm nói: “Yêu đương tốt như vậy sao?”

Khương Dao gồi lên chính mình cánh tay thượng, không biết là nghĩ tới cái gì, mắt đào hoa đều cong lên.

“Hảo a, đặc biệt hảo a.”

Đi học linh khai hỏa, Quý Nhược Thừa đúng giờ đẩy cửa tiến vào.

Khác lão sư gần nhất trong ban có thể bò đảo một mảnh, chỉ có Quý Nhược Thừa, có thể hấp dẫn toàn ban nữ sinh đứng dậy.

Khương Dao giống tiểu đạn pháo giống nhau “Đăng” ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng quắc.

Quý Nhược Thừa cầm bốn năm phân giấy khen tiến vào, đi đến Đồng Miếu trước mặt: “Thi đua thành tích vừa mới ra tới, chúc mừng đệ nhất.”

Hắn hướng Đồng Miếu nhàn nhạt cười cười, đem giấy khen đưa cho nàng.

“Tan học cho người đồng đội phát một chút.”

Đồng Miếu giật mình, cúi đầu nhìn thoáng qua có chút quá mức đơn giản điệu thấp giấy khen, nhưng cũng xác thật có giáo dục cục con dấu.

Nàng lẩm bẫm nói: “Cương... Ra tới?”

Quý Nhược Thừa không rõ nguyên do: “Đúng vậy, cùng năm rồi so đã thực nhanh.”

Đồng Miểu đột nhiên quay lại đầu, hướng cuối cùng một loạt vị trí nhìn lại.

Trung gian cách người quá nhiều, nàng cơ hồ đều nhìn không thấy Tư Trạm góc áo.

Nàng hơi hơi ngưng mi, ngón tay không khỏi nắm chặt lên.

Cho nên nguyên lai giấy khen là giả, trang web cũng là giả.

Đều là Tư Trạm làm.

Nàng chậm rãi quay lại đầu, đem giấy khen thu lên, trong ban có hết đợt này đến đợt khác vỗ tay, đều là chúc mừng nàng.

Nhưng nàng lại mãi đầu óc đều là khảo xong thí ngày đó tình hình.

Nàng nói sai rồi, Tư Trạm một chút cũng không ấu trĩ.

Hắn như vậy hảo.

Thiên hạ vô địch đệ nhất hảo.

Đồng Miểu cắn cắn môi dưới, trong lòng khẽ run.

Quý Nhược Thừa làm cái tạm dừng thủ thế, trong phòng học vỗ tay đình chỉ.

Hắn tiếp tục giảng bài, hôm nay giảng chính là điện thế.

Hắn tiếng nói rõ ràng có từ tính, bảng đen thượng tràn ngập tiêu sái viết bảng, hắn lớp học thượng, thường xuyên sẽ giảng một ít hắn ở nước ngoài học tập tiên tiến lý luận, lướt qua liền ngừng, cũng bất quá nhiều tham thảo.

Khương Dao chạm chạm Đồng Miếu: “Miêu miêu, người cũng thật lợi hại, khoa học tự nhiên đều học như vậy hảo, khi nào Quý Nhược Thừa có thể cho ta tặng đồ a?”

Vừa rồi Quý Nhược Thừa lại đây đưa giấy khen, nàng tim đập đều biến nhanh.

Quý Nhược Thừa vẫn là lần đầu chủ động dựa nàng như vậy gần, tuy rằng là mượn Đồng Miếu quang.

Đồng Miếu lấy lại tinh thần, cầm bút ở tính toán trên giấy nhanh chóng viết nói: “Ta có thể giúp người học tập a.”

Nhưng là làm quý lão sư tặng đồ gì đó, nàng liền không có biện pháp giúp.

Khương Dao đô đô miệng: “Ta mới không cần giấy khen đâu, ta muốn lễ vật nha, hôm nay ta sinh nhật.”

Nàng ở đệ nhất bài, nói chuyện thanh âm thoáng lớn một chút là có thể quấy nhiễu Quý Nhược Thừa giảng bài.

Quý Nhược Thừa quay đầu tới, dùng trách cứ ánh mắt quét nàng liếc mắt một cái.

Sau đó thu hồi ánh mắt tiếp tục giảng bài.

MỠI TÌNH ĐÀU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐÀU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 29

Đại khái chỉ có cao một còn mang theo từ sơ trung thẳng lên tới nhiệt tình.

Nghe qua vô số lần âm nhạc, lại nghe đều sinh ra sinh lý tính bài xích, hưởng chi ánh mặt trời như vậy mãnh liệt.

Đồng Miếu không thích ứng cường quang, liền đôi mắt đều mở to không quá đến khai, một nhắm mắt, trước mắt liền xuất hiện rơi rớt tan tác huyễn màu.

Trạm nàng bên cạnh Khương Dao cơ hồ động cũng chưa động, xụ mặt, không biết suy nghĩ cái gì.

Chu Nhã Như so Đồng Miếu cao một chút, nàng đứng ở Đồng Miếu mặt sau.

Từ lần đó về sau, nàng luôn là cầm lòng không đậu quan sát Đồng Miếu, mỗi xem một lần, tâm tình liền áp lực vài phần.

Bởi vì nàng đột nhiên ý thức được, về sau trong trường học lại có một hai cái danh ngạch cơ hội, đều không có nàng phân.

Ai làm nàng không có Đồng Miếu ưu tú đâu.

Ai làm nàng hưởng chết học đều học bất quá nhân gia đâu.

Không trung loãng không có một tia đám mây, ngẫu nhiên truyền đến âm ầm ầm phi cơ thanh, chợt lóe mà qua.

Nàng chính là như vậy nhỏ bé lại bình phàm người, chú định bị càn gá lóa mắt vàng phụ trợ âm đậm không ánh sáng.

Chu Nhã Như cúi đầu, nước mắt theo khóe mắt đi xuống lưu, nhưng ai đều không có phát hiện.

Thậm chí là chính nàng.

Ánh mặt trời quá độc, thực mau liền đem hơi nước cấp chừng phát rồi.

Chủ nhiệm lớp đột nhiên từ người đứng cuối hàng chạy chậm lại đây, trên mặt tràn đầy vừa lòng tươi cười.

Đi đến Đồng Miếu bên người, nâng lên tay nhẹ nhàng vỗ vỗ nàng phía sau lưng.

Thái dương dù thân thiết che ở Đồng Miếu đỉnh đầu, săn sóc cực kỳ.

Đồng Miếu mở to mắt miễn cưỡng thấy rõ: “Lão sư?”

Chủ nhiệm lớp cười nói: “Cao tam hóa học tổ Dương lão sư tìm người có việc, người cùng ta lại đây một chút.”

Dứt lời, nàng quay đầu hướng người đứng cuối hàng đi.

Đồng Miếu chỉ phải đuổi kịp nàng, tuy rằng cái này Dương lão sư là ai cũng không biết.

Chu Nhã Như ghen ghét ánh mắt vẫn luôn đuổi theo Đồng Miếu, nếu không phải Đồng Miếu, chủ nhiệm lớp thích nhất học sinh hẳn là nàng đi.

Ai không biết, dương tinh chi lão sư là hóa học dạy học ngành học đi đầu người, là toàn thị thậm chí cả nước đều số được với danh sư.

Bị nàng tìm đi nhất định là phải bị coi trọng, hoặc là hóa học thi đua, hoặc là giới thiệu đạo sư?

Chu Nhã Như miên man suy nghĩ, nàng biết Đồng Miếu đã có Thanh Hoa dự trúng tuyển danh sách, đều như vậy đến tột cùng còn muốn cướp đi nhiều ít đồ vật đâu, liền không thể cấp mặt khác học sinh đường sống sao?

Chủ nhiệm lớp đem Đồng Miếu đưa tới người đứng cuối hàng, nơi đó đứng một cái xuyên tiểu âu phục mang mắt kính nữ nhân, khuôn mặt nghiêm túc, muốn cười không cười.

“Dương lão sư, đây là Đồng Miếu.”

Dương tinh chi cẩn thận đánh giá đánh giá nàng, nhẹ nhàng gật gật đầu.

Đồng Miếu mím môi, cũng không biết đến tột cùng là chuyện như thế nào, nàng câu nệ gãi gãi đồng phục váy, mê mang nhìn liếc mắt một cái chủ nhiệm lớp.

“Đi theo Dương lão sư nói chuyện, nàng ở hóa học phương diện nhưng lợi hại đâu, Thịnh Hoa mỗi năm hóa học thi đua giải nhất đều là nàng mang ra tới.” Chủ nhiệm lớp ý có điều chỉ.

Đồng Miếu cúi đầu, nàng không nghĩ lại tham gia thi đua.

Tư Trạh đang cùng Trần Đông từ nhỏ siêu thị ra tới, liếc mắt một cái liền nhìn đến Đồng Miếu đứng ở đội ngũ cuối cùng.

Trần Đông nghiêng đầu nói thầm nói: “Này không dương tinh chi sao?”

Tư Trạm mặc mặc, thường thức trong tay bình nước, triều cái kia phương hướng nhìn.

Trần Đông cũng không nghĩ nhiều cái gì, thực mau thu hồi ánh mắt, nhìn Tư Trạm: “Tiếp tục nói a, quý lão sư kiến nghị người cái gì?”

Tư Trạm không có trả lời, đột nhiên khấn đi vài bước, triều Đồng Miếu phương hướng.

Trần Đông muộn lẳng sau một lúc lâu, chạy nhanh chạy chậm theo sau: “Đại ca người làm gì đi a?”

Đồng Miếu rũ mắt cùng dương tinh chi hướng khu dạy học đi, đột nhiên cảm thấy bên người một trận gió, thực nhanh tay cánh tay bị người bắt lấy.

Nàng hoảng sợ, híp mắt xem, là Tư Trạm.

Thực mau nhẹ nhàng thở ra, giống như đã bị Tư Trạm trao thói quen.

“Làm gì đi?” Tư Trạm thanh âm trầm thấp nói.

Đồng Miếu dùng một cái tay khác chỉ chỉ phía trước: “Lão sư tìm ta nha.”

Tư Trạm hơi hơi nghiêng đi mặt, nhìn thoáng qua dương tinh chi, ánh mắt rất nhỏ nắm thật chặt, buồn bã nói: “Đi học phía trước không trở lại, ta đi hóa học tổ tìm người.”

Dứt lời, hấn trích rút chính mình trên đầu mũ lưỡi trai, nhẹ nhàng đáp ở Đồng Miếu trên đầu.

Đột nhiên có bóng ma, ánh sáng không có như vậy mãnh liệt, Đồng Miếu mở to hai mắt, mê mang gật gật đầu.

Nàng không biết Tư Trạm vì cái gì nói như vậy, bị lão sư tìm đi, cũng sẽ không có cái gì vấn đề.

“Nhanh lên.” Dương tinh chi thấy Đồng Miếu dừng lại cùng đồng học nói chuyện, sắc mặt có chút không kiên nhẫn.

“Người đừng làm bậy a.” Đồng Miếu nhỏ giọng dặn dò nói, chạy nhanh đuổi kịp dương tinh chi bước chân, thậm chí quên đem mũ lưỡi trai còn cấp Tư Trạm.

Tư Trạm tay cầm túi quần, rất nhỏ híp híp mắt, ý vị thâm trường nhìn Đồng Miếu bóng dáng.

Chương 35

Hàng hiên có sân thể dục thượng đẳng quý mát lạnh.

Trực nhật sinh đem mặt đất kéo đến ướt đầm dề, mang theo một cỗ ẩm ướt hơi thở.

Dương tinh chi giày cao gót thụp thụp thụp đạp lên trên mặt đất, phát ra làm nhân thần kinh căng thẳng thanh thúy thanh.

Đồng Miếu một lần nữa tắc tắc có chút nếp uốn ngăn tay đồng phục áo sơmi, khăn đi vài bước theo sau.

Cao tam tầng lầu nàng chưa từng có đi lên quá, trường học sợ quấy rầy đến những cái đó học sinh ôn tập, cũng không cho thấp niên cấp sinh dễ dàng đi lại.

Nàng liếm liếm môi, có chút mới lạ nhìn chung quanh một vòng.

Cùng dưới lầu kết cấu không có gì khác biệt, nhưng là hành lang thực an tĩnh, trên mặt đất không có quét tước quá dấu vết, lưu tại phòng học đồng học đều vùi đầu viết tác nghiệp.

Dương tinh chi văn phòng ở chỗ ngoặt nhất dựa vô trong mặt, hướng dương, ánh sáng cũng hảo.

Nàng đẩy ra cửa văn phòng, đi mau hai bước, đặt mông ngồi ở ghế trên, đem thư hướng trên bàn một quãng ngã.

Đồng Miếu hoảng sợ, đề phòng nâng lên đôi mắt.

Nàng không biết làm sao đứng ở dương tinh chi cái bàn biên, câu nệ nhu Nhu Đạo: “Lão sư, có chuyện gì sao?”

Văn phòng cái bàn là mộc chế, mặt trên phô một tầng lục đế, mặt bàn là một khối to tấm kính dày, bên trong có thể kẹp ảnh chụp.

Dương tinh chi mặt bàn cũng gấp ảnh chụp.

Đủ loại chụp ảnh chung, trong đó có một trương, dương tinh chi ăn mặc vận động phục, thân mật ôm lấy lục minh.

Đồng Miếu tâm trầm xuống, móng tay yên lặng đâm thứ lòng bàn tay.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục ĐỀ
www.dtv-ebook.com

Phần 30

Khoá cửa ngạnh sinh sinh bị đá hỏng rồi, thật lớn tiếng vang chấn đến dương tinh cúp tử nước ấm thẳng run.

Đại môn tạt đến vách tường lại run rẩy bắn ngược trở về, phát ra chói tai kêu kẹt thanh.

“Tìm gia trưởng đúng không, ta đánh.”

Tư Trạm quanh thân bao vây lấy lạnh lẽo hơi thở, nhắc chân rảo bước tiến lên tới, một phen từ Đồng Miểu trong tay đoạt lấy di động.

Niết ở lòng bàn tay, ngón tay khẽ nhúc nhích, nhanh chóng ấn mấy cái kiện.

Hắn cong cong môi, đáy mắt lại không có một tia ý cười, kia cổ tàn nhẫn kính nhi, làm Đồng Miểu cho rằng hắn muốn đánh người.

Đối diện vang lên đô đô đô thanh âm, thực mau tiếp lên.

Tư Trạm môi mỏng hé mở, khóe mắt mang theo hàn ý, hầu kết hơi hơi lẩn lộn, âm thanh lạnh lùng nói: “Lão tư, người tới trường học một chuyến đi, có người muốn tìm người bạn gái.”

Dứt lời, Tư Trạm tay vung, tân bản điện thoại Iphone mang theo phong triều cửa sổ ném tới.

Di động đụng phải chậu hoa, ngạnh sinh sinh đem gổm sứ chậu hoa tạt ra cái khe, sau đó tam lẩn hai lẩn, thật mạnh rơi xuống trên mặt đất, màn hình hoàn toàn đen.

Đồng Miếu ngơ ngẩn đứng ở tại chỗ, tay chân lạnh lẽo.

Chương 36

Chơi lớn đi...

Đồng Miếu trong lòng cũng chỉ có này một cái ý tưởng.

Đã ngã xuống đất không dậy nổi di động dán lạnh lẽo mặt đất, lắc lư lay động đại môn bị gió thổi đến kêu kệt vang.

Bão táp trước yên lặng.

Dương tinh chi trước nay chưa thấy qua như thế càn rỡ học sinh, khiếp sợ nhất thời nói không ra lời.

So sánh với Tư Trạm, Đồng Miếu quả thực quá hảo bài bố, mắng không cãi lại, còn một bộ cúi đầu nhận sai bộ dáng.

Đâu giống vị này, ngang ngược bừa bãi, không thể nói lý.

Quả thực có tội nàng dạy học nhiều năm tam quan.

Theo sau vẫn là Tư Trạm trước nói nói.

Hắn xả đem ghế dựa lại đây, vỗ vỗ mặt ghế thượng hôi, tiếp đón Đồng Miếu: “Ngồi.”

Đây là điên rồi đi?

Đồng Miếu chạy nhanh lắc lắc đầu, khẩn trương triệu Tư Trạm chớp mắt ám chỉ.

Nàng hiện tại hận không thể Tư Trạm đoạt môn mà chạy, ở lão sư không biết hẳn tên thời điểm.

Nhưng Tư Trạm hoàn toàn bỏ qua ánh mắt của nàng, hẳn nhẹ chọn một chút mi, chụp hạ chính mình chân, ngữ khí lãnh đạm: “Không ngồi ghế dựa an vị ta trên đùi.”

Đồng Miếu tức khắc mặt đỏ tai hồng, xấu hổ không chỗ dung thân, ngón tay không khỏi vuốt ve khởi đồng phục váy.

“Người!”

Đây là cái gì hỗn trưởng lời nói.

Nàng tiến thoái lưỡng nan, cứng đờ tại chỗ.

Nhưng nàng thực mau liền phản ứng lại đây, Tư Trạm không riêng chỉ là giúp nàng hết giận, Tư Trạm còn đang giận nàng.

Chính là nàng không biết Tư Trạm khí cái gì.

Nàng đương nhiên không có ngồi vào Tư Trạm trên đùi, bởi vì dương tinh chi cuối cùng phản ứng lại đây, có người sấm đến nàng văn phòng tạt bãi.

“Người là người nào, là Thịnh Hoa học sinh? Thịnh Hoa có người loại này vô pháp vô thiên học sinh?”

Dương tinh chi đằng đứng lên, căng chặt âu phục váy còn có một tia nếp uốn, thực mau trụ thẳng.

Đồng Miếu rất muốn làm dương tinh chi chuyên chú mắng chính mình, dù sao bị mắng cũng sẽ không rớt một cân thịt, tựa như trước kia, nàng cả ngày bị khen cũng không càng vui vẻ một chút.

Nhưng là dương tinh chi ánh mắt đã sớm không ở tiêu nữ ruột thượng, nàng giống một con tròng mắt chi lẳng khởi cánh chọi gà, hùng hổ dọa người nhìn Tư Trạ.

Tư Trạ đặt mông ngồi ở ghế trên, kiều chân, thụt lùi sau một dựa, đôi tay tùy ý giao điệp trong người trước, ngẩng đầu híp mắt nhìn dương tinh chi.

“Thị Hoa không cũng có người loại này vô pháp vô thiên lão sư sao.”

Hắn đọc từng chữ rõ ràng, ngữ khí mang theo không chút nào che dấu trào phúng.

Đồng Miếu cảm thấy, hắn ăn mặc học sinh xác ngoài, mang theo tổng thống khí thế.

Như thế nào như vậy cuồng đầu.

Dương tinh chi có chút khoa trương cười lạnh một chút, phảng phất nghe được thiên đại chê cười.

“Người loại này mặt hàng là như thế nào bị Thị Hoa chiêu tiến vào, sớm biết rằng này trường học như vậy không có điểm mấu chốt, ta căn bản không có khả năng tới!”

Dương tinh chi cũng là bị khí điên rồi, liên quan trường học đều thành nàng mặt đối lập.

Nàng ở tỉnh thị đều rất có danh tiếng, cho nên luôn luôn bị các trọng điểm cao trung điên đoạt, giáo lãnh đạo đều đối nàng khiêm tốn có thêm, hôm nay thế nhưng bị cái học sinh cấp dỗi.

Nàng căn bản không thể tiếp thu.

Tư Trạm lắng lắng nghe, cả người áp suất thấp.

Chờ dương tinh chi rít gào xong, hấn móc ra chính mình di động, không chút để ý nói: “Ai người kêu dương tinh chi đúng không.”

Đồng Miếu giống cái phong nền giống nhau đứng ở tại chỗ, nhìn Tư Trạm ngồi ở ghế trên, dương tinh chi ngược lại trạm thờ hồng học.

Đây là lần lộn đầu đuôi đi?

Nàng muốn đi giặt nhẹ Tư Trạm áo khoác, làm hấn đừng đem sự tình làm cho như vậy cương.

Nàng tuy rằng trầm mặc ít lời, nhưng cũng không phải yếu ớt đậu hủ khối, một chút gió táp mưa sa là có thể đánh tan.

Nhưng là nàng không dám.

Bởi vì Tư Trạm ở cùng nàng sinh khí, hấn lần đầu tiên cố tình bỏ qua nàng tồn tại.

Tư Trạm di động tìm tòi dương tinh chi cơ bản tư liệu, trên mạng là nàng ngăn nắp lượng lệ dạy học trải qua, lớn lớn bé bé tin tức đem nàng đóng gói thành một cái hiền lành hòa ái dạy học danh sư.

“Người hành a, người cuồng đúng không, ta liền chờ gia trưởng của người tới, xem là người nào dạy ra hai người các người loại này mặt hàng!”

Dương tinh chi lại hùng hổ dọa người, cũng rất cuộc là cái nữ nhân, Tư Trạm một cái đại tiểu hỏa tử ở đâu ngồi, nàng kéo cũng kéo không đi, đánh cũng đánh không lại, ra cửa lối đi nhỏ đều bị ghế dựa cấp lấp kín.

Tư Trạm lười biếng cong cong môi, tắt đi trang web, ở trên di động chậm rãi đùa nghịch một phen, sau đó ẩn diệt giao diện.

“Người chờ xem, dạy ra ta người mau tới.”

Hắn đứng dậy, một phen túm chặt Đồng Miếu thủ đoạn: “Cùng ta trở về đi học.”

Hắn sức lực rất lớn, Đồng Miếu lão đảo bị hắn lôi ra phòng học, nàng rụt rụt, nhưng hiển nhiên là vô dụng công.

“Tư Trạm...” Nàng nho nhỏ kêu một tiếng, có chút chân tay luống cuống.

Quay đầu nhìn lại dương tinh chi, dương tinh chi đôi mắt đều phải trừng ra tới.

“Cho ta trở về! Ai cho các người đi, ta nói cho người nhãi ranh, chuyện này không để yên!” Nàng ở trong văn phòng khàn cả giọng rít gào.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 31

Dương tinh chi thấy quý hiệu trưởng cùng tôn chủ nhiệm cũng đi theo Đồng Miếu gia trưởng tới, nàng có chút sững sờ.

Nàng không phải trường học lãnh đạo tầng, ngày thường cũng không quan tâm lan thị tin tức, thật đúng là chưa thấy qua Tư Khải Sơn.

Nhưng xem cái này khí thế, đại khái không phải cái người thường.

Trách không được mới vừa rồi kia tiểu tử như vậy càn rỡ đâu, nguyên lai là có cái ghê gớm cha.

Nhưng dương tinh chi cảm thấy chính mình chiếm lý, lập tức đỉnh đỉnh bộ ngực: “Quý hiệu trưởng.”

Nàng đầu tiên là cùng hiệu trưởng chào hỏi, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng Tư Khải Sơn: “Vị này gia trưởng, chúng ta phải hảo hảo nói chuyện.”

Thường lui tới học sinh gia trưởng đối nàng thái độ đều là tôn kính có thêm, tới cầu nàng khai ban giảng bài, càng là mang theo đại bao tiểu bọc lễ vật, đại nhân vật cũng giống nhau.

Cho nên nàng cũng không có như thế nào hoảng.

Tư Khải Sơn nhàn nhạt gật gật đầu, dư quang quét quét trong văn phòng hoàn cảnh, cũng không có dùng con mắt xem dương tinh chi.

Tư Trạh ở hấn phía sau dựa môn đứng, cười như không cười cúi đầu.

Dương tinh chi có điếm xấu hổ, đợi sau một lúc lâu, Tư Khải Sơn vẫn là không có trả lời nàng.

Nàng đẩy đẩy mắt kính, đối tôn chủ nhiệm nói: “Ngài đi theo đi, đại khái cũng biết sao lại thế này, ngài nói nói, Đồng Miếu có phải hay không xa lánh đồng học, không cho đồng học dự thi?”

Tôn chủ nhiệm ho nhẹ một tiếng, hồi hận không ngừng.

Sớm biết rằng hấn liền không đi theo vào được, vốn tưởng rằng hiệu trưởng đều ở, căn bản không cần hấn nói cái gì lời nói.

Hấn không nghĩ đắc tội dương tinh chi, nhưng Tư Khải Sơn càng là đắc tội không nổi.

“Cái này... Sự tình là cái dạng này, lục minh đâu, ở trận đầu khảo thí không có phát huy hảo, thiếu chút nữa đào thải, ít nhiều Đồng Miếu ngăn cơn sóng dữ, cho nên mấy cái hài tử liền sốt ruột, thương lượng một chút khiến cho Đồng Miếu đáp lục minh kia phân đề.”

Tôn chủ nhiệm nói uyển chuyển, tận lực hai bên đều không đắc tội.

Dương tinh chi cười lạnh một chút: “Lục minh thành tích tất cả mọi người đều rõ như ban ngày, hấn thi đua năng lực ta cũng trong lòng hiểu rõ, đủ để ứng đối lần này thi đấu, nhưng là thi đại học sắp tới, đang nhận được như vậy kỳ thị, đối hấn tâm thái sinh ra cực đại ảnh hưởng, này nên làm cái gì bây giờ!”

Nàng nhìn Tư Khải Sơn, nói nói năng có khí phách, lời lẽ chính đáng.

Tư Khải Sơn nâng nâng mắt, vân đạm phong khinh nói: “Cái này trước phóng phóng, chúng ta tới nói chuyện là cái gì mặt hàng sinh ra ác

độc hài tử.”

Tư Trạm xách đem ghế dựa lại đây, phóng hăn ba phía sau.

Tư Khải Sơn quay đầu lại nhìn hăn một cái, sau đó tứ bình bát ổn ngồi ở ghế trên, đôi tay tùy ý giao thiệp, nhìn dương tinh chi, trên mặt không có hỉ nộ.

Quý hiệu trưởng còn không ngồi đâu.

Dương tinh chi nhất xem liền cảm nhận được vi diệu không khí, còn có một loại giai tầng xa cách cảm.

Hiển nhiên Tư Khải Sơn là cái này căn nhà nhỏ đỉnh tầng, mà nàng đại khái liền trở thành tầng dưới chót.

Nàng trong lòng áp lực, như đi trên băng mỏng.

Điều hòa phong hô hô thổi, nhưng nàng vẫn cứ cảm thấy sau lưng từng đợt đổ mồ hôi, toàn thân lạnh cả người.

Quý hiệu trưởng nhíu nhíu mày: “Dương lão sư, người thật sự nói nói như vậy?”

Dương tinh chi sắc mặt đột nhiên biến đổi, lúc này mới minh bạch, vị này gia trưởng không phải hướng nàng nhận lỗi tới, ngược lại là tới tính sổ.

Hiện tại liền quý hiệu trưởng đều không quan tâm nàng nhi tử áp lực, ngược lại néo nàng nhất thời khí lời nói không bỏ.

Nàng có chút trái tim băng giá, thậm chí hạ quyết tâm, chờ lúc mình tốt nghiệp lúc sau, nàng liền đi dục thành dạy học, vô luận Thịnh Hoa như thế nào giữ lại, nàng đều sẽ không đáp ứng rồi.

Nàng thực mau ổn ổn tâm thần, cường ngạnh nói: “Ta cũng là nhất thời khó thở, nói không lựa lời, trong lòng không phải như vậy tưởng.”

Tư Trạm ở nàng phía sau nghe, không cấm cười nhạo một tiếng, không nói gì.

Tư Khải Sơn phảng phất giống như không nghe thấy, ngón trỏ nhẹ nhàng gõ đồng hồ, lo chính mình nói: “Thân là dạy học và giáo dục lão sư, mặc dù là dưới tình thế cấp bách, cũng không nên làm ra vũ nhục học sinh thậm chí học sinh gia trưởng nhân cách nói.”

Hắn quay đầu nhìn về phía quý hiệu trưởng, chỉ chỉ dương tinh chi, bình tĩnh nói: “Này thuyết minh lão trần tư tưởng công tác vẫn là không đúng chỗ.”

Trần cốc quốc, lan thị giáo dục cục cục trưởng.

Quý hiệu trưởng nhàn nhạt gật gật đầu, biểu tình cũng trở nên có chút nghiêm túc: “Cũng trách ta, mấy năm nay quá mức coi trọng mặt mũi công trình, xem nhẹ đối dạy học đội ngũ yêu cầu.”

Tư Khải Sơn vẫy vẫy tay, tỏ vẻ chính mình cũng không trách hắn, sau đó công thân đối Tư Trạm nói: “Đi đem người muội muội tìm tới.”

Tư Trạm nhượng mày, tay cầm túi quần, chậm rì rì đi ra môn.

Dương tinh chi cứng đờ đứng ở tại chỗ, không khỏi vành mắt phiếm hồng, ở nàng trong mắt, đây là một đám đại nhân vật liên hợp khi dễ nàng, làm nàng khuất phục.

Nàng chỉ là một cái vì chính mình hài tử tranh thủ công bằng, tranh thủ quyền lợi mẫu thân mà thôi, thế nhưng ở trần trụ hỏa giai cấp sai biệt hạ, bị vô tình quất roi.

“Quý hiệu trưởng, ta đây nhi tử chịu xa lánh sự tình làm sao bây giờ, hãn liền xứng đáng thừa nhận mặt khác đồng học cười nhạo? Hãn cũng muốn vì trường học làm vẻ vang, kết quả đâu?”

Dương tinh tiếng động âm mang theo một chút run rẩy khóc nước mắt, cảm giận bất bình.

Không có người trả lời nàng lời nói.

Quanh mình an tĩnh chỉ có thể nghe thấy đồng hồ xoát xoát đi lại thanh âm.

Thực mau, Tư Trạ mang theo Đồng Miếu đã trở lại.

Đồng Miếu có chút nhút nhát sợ sệt nhìn nhìn một phòng đại nhân, cẩn thận đứng ở Tư Trạ bên người.

Kỳ thật ở phòng học, nàng cũng không có nghe đi vào khóa, trong đầu tràn đầy Tư Trạ bóng dáng.

Nàng lo lắng Tư Trạ, sợ hãn bị mắng, sợ hãn có hại, sợ hãn bởi vì chính mình làm ra cái gì quá phận sự.

“Tư thúc thúc, hiệu trưởng, tôn chủ nhiệm.” Nàng nhu nhu kêu một vòng, sau đó nhìn phía hút lưu nước mũi hồng con mắt dương tinh chi.

Tư thúc thúc tới, tình huống giống như đã xảy ra vi diệu biến hóa.

Nàng cảm thấy, hiện tại dương tinh chi, có chút giống mới vừa rồi chính mình.

Duy nhất bất đồng chính là, nàng cũng không có khóc, nhưng dương tinh chi hiển nhiên đã thực ủy khuất.

Tư Khải Sơn đứng dậy, vỗ vỗ nàng đầu: “Thì thầm, lúc ấy trường thi thượng là chuyện như thế nào, người hảo hảo nói, không phải sợ.”

Tư Khải Sơn bàn tay to rộng ấm áp, mang theo bãi bình hết thảy khí thế, làm người mặc danh tâm an.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 32

Nàng tận lực vẫn duy trì bình tĩnh, nhưng vẫn là không tự chủ được có chút khẩn trương.

Nhưng xem mụ mụ cái này phản ứng, đại khái là không biết.

“Hôm nay người Tư thúc thúc có xã giao, ta tưởng người, cho người cùng A Trạm mang chút ăn tới.”

Đồng Mỹ Quân cũng không có nghĩ nhiều, nàng giơ tay giơ lên xách lại dây đồ ăn vặt, tranh công dường như trình ở Đồng Miếu trước mắt.

“Cho người thạch trái cây, còn có cấp A Trạm chocolate.”

Đều là tràn đầy một đại túi, đủ ăn được lâu rồi.

Đồng Miếu mỉm cười ngọt ngào cười: “Nhiều như vậy a.” Nàng chạy nhanh nhận lấy, cầm ở trong tay còn rất trầm.

Nhưng là... Tư Trạm thích chocolate sao?

Đồng Mỹ Quân ôm quá Đồng Miếu vai, hướng nàng phía sau nhìn nhìn: “A Trạm đâu, không cùng chúng ta cùng nhau ăn cơm sao?”

Đồng Miếu lắc đầu: “Hắn cùng đồng học còn có người máy sự tình muốn vội.”

Nàng kỳ thật cũng không biết Tư Trạm là thật sự muốn vội, nếu là cảm thấy không được tự nhiên.

Tóm lại hẳn hôm nay tính tình đều không phải thực hảo, Đồng Miểu lý trí phân tích một chút, hẳn đại khái còn có chút sinh khí.

Hẳn sinh khí, nàng thế nhưng sẽ cảm thấy áy náy.

Nàng hung hăng lắc lắc đầu, tưởng đem loại này ý niệm quét ra trong đầu.

Một ngày, không chút nào hiệu quả.

Buổi tối nàng cùng mụ mụ đi trường học phụ cận một nhà lầu niêu cháo cửa hàng ăn bữa tối, hai người đều thích thanh đạm, tùy ý điểm mấy cái ăn sáng.

Đồng Mỹ Quân ăn thông thả ung dung, dáng vẻ đoan trang.

Đồng Miểu tắc ghé vào trên bàn, nhẹ nhàng thổi khí, cái miệng nhỏ nhấp, do dự mà thi đua sự tình muốn hay không vẫn luôn gạt mụ mụ.

Vạn nhất ngày nào đó mụ mụ phá lệ thượng giáo dục cục trang web.....

Nàng vội vàng thè lưỡi, thiếu chút nữa bị cháo năng đến.

Đồng Mỹ Quân chần chờ một chút, mở miệng hỏi: “Thì thầm, lần trước đụng tới người ba sự.....”

Đồng Miểu lập tức ngồi thẳng thân mình, đem cái muống buồng, lắc đầu: “Mụ mụ ta không có việc gì, ta đã trưởng thành, sớm muộn gì có một ngày ta sẽ vượt qua hẳn.”

Đồng Mỹ Quân cảm thấy trong lòng có chút đau đớn, nàng vươn cánh tay giữ chặt Đồng Miếu tay: “Mụ mụ không phải hy vọng người vượt qua người ba ba, người không cần có như vậy đại áp lực, mỗi ngày vui vẻ liên hảo.”

Đồng Miếu chậm rãi rũ xuống mắt.

Mụ mụ cũng không biết, kỳ thật sớm tại nghỉ phép phía trước, nàng liền gặp qua ba ba.

Nho nhỏ tri thức cạnh đáp thi đấu thượng, nàng cuối cùng vẫn là bại bởi đồng thành.

Nàng cũng không biết chính mình ở cố chấp cái gì, nhưng là lần đó thất bại phảng phất làm nàng càng hạ quyết tâm, nàng muốn vượt qua đồng thành.

“Mẹ, ta tính toán từ bỏ Thanh Hoa tư cách, ta muốn khảo bác đại y học.”

Nàng muốn nhìn, cái này lĩnh vực rốt cuộc có bao nhiêu khổ, cỡ nào khó có thể xuất đầu, đáng giá bỏ vợ bỏ con đi năm chắc hơi hào cơ hội, đổi lấy một trương đi thông thủ đô đại bệnh viện giáo thụ y sư giấy thông hành.

Đồng Mỹ Quân lo lắng sốt ruột nhìn Đồng Miếu, trong tay chiếc đĩa lơ đãng rơi xuống ở trên bàn.

Nàng biết nữ nhi là nghiêm túc, nếu dễ dàng là có thể đi ra đồng thành mang đến ảnh hưởng, cũng sẽ không đến cái kia thống khổ bị bệnh.

Nàng không biết nên làm cái gì bây giờ, mới có thể hoàn toàn cởi bỏ Đồng Miếu khúc mắc.

-

Buổi tối Đồng Miếu xách theo hai cái đại túi về nhà, vừa mở ra môn, trong phòng đen như mực.

Nàng duỗi tay sờ đến hành lang chốt mở, nhẹ nhàng ấn khai.

Tư Trạm ở phòng khách ghé trên dựa vào, nhìn chăm chú nhìn nàng.

Nàng hoảng sợ, thiếu chút nữa chân mềm nhũn, té lăn trên đất.

“Người... Như thế nào không bật đèn?”

Tư Trạm giương mắt: “Không biết người sớm như vậy trở về.”

Kỳ thật hăn cũng vừa về đến nhà, còn không có tới kịp bật đèn liền nhận được Tư Khải Sơn điện thoại.

Trong điện thoại nói, trần cục trưởng đã phái người điều tra dương tinh chi.

Nghe nói lúc trước từ thủ đô đưa tới các tỉnh thị bài thi, là dương tinh chi phương xa biểu đệ phụ trách.

Phương diện này miêu nị không cần nói cũng biết, nếu là chứng thực, đại khái muốn vào đi.

Nhưng là vì chiếu cố lực minh lập tức muốn thi đại học tình huống, chuẩn bị áp sau xử lý.

Đồng Miếu đem mụ mụ mua đồ ăn vặt đặt ở trên bàn, nhỏ giọng hỏi: “Ta mụ mụ mua chocolate cùng thạch trái cây, người... Ăn sao?”

Tư Trạm nhìn lướt qua, thạch trái cây cùng chocolate là giống nhau nhiều, lô hàng ở hai cái trong túi.

Hắn trước kia thường xuyên đánh bóng rổ, đích xác thích ăn chút nhiệt lượng cao, nhưng từ đem thời gian đều dùng ở người máy thượng sau, liền không thể nào ăn.

Đồng Miếu thấy hắn không nói chuyện, đại khái cũng đoán được hắn không muốn ăn.

Không khí có chút vi diệu xấu hổ, nàng biết Tư Trục thúc thúc nơi đó nhất định có cái gì động tác, nhưng Tư Trục sẽ không nói cho nàng.

Nàng lo chính mình ngồi vào Tư Trục đối diện, từ trong túi lấy ra một túi thạch trái cây, vụn ra cái nắp.

Hai tay đáp ở trên bàn cơm, đầu rũ xuống đi, yên lặng uống, tóc dài thoả đáng đáp nơi tay trên cánh tay.

Thạch trái cây mang theo trái cây hương khí, ngọt, dùng đầu lưỡi một tế liền có thể nuốt xuống đi.

Nàng uống lại nhẹ lại chậm, chỉ có hồng nhuận môi ở hơi hơi động, mảnh dài lông mi ở màu trắng ngà đáy mắt đầu hạ bóng ma.

Tư Trục nhìn chăm chăm nàng mặt, ngón tay lang thang không có mục tiêu gõ mặt bàn.

Hắn vẫn là sinh khí, khí Đồng Miếu cuối cùng còn cùng dương tinh nói đến xin lỗi.

Người như vậy có cái gì nhưng xin lỗi, chỉ có thể lấy bạo chế bạo.

Nhưng là xem nàng an tĩnh vô tội bộ dáng, Tư Trục lại cảm thấy không chỗ phát tiết.

Đồng Miếu cùng hắn vốn chính là không giống nhau, không có hắn bộc lộ mũi nhọn, càng không có hắn giết phạt quyết đoán.

Nàng càng an tĩnh, càng nhu hòa, mặc cho ai khi dễ nàng, đều giống đánh vào bông, nhiều nhất đối lấy nàng cảm giận trừng liếc mắt một cái.

Tư Trạm trong lòng có điểm táo.

Hắn bỗng nhiên đứng lên, đèn treo kéo trường bóng dáng của hắn, phô ở trên mặt bàn.

“Ta ăn người cái này.”

Đồng Miêu mê mang ngãng đầu, hiển nhiên không minh bạch hẳn ý tứ, nàng trượng trượng quả ướm dầm dề môi, nhu Nhu Đạo: “Người cũng ăn hút hút thạch trái cây?”

Nàng bắt tay vói vào túi, lấy ra một cái quả táo vị hương Tư Trạm đưa qua đi.

Tế bạch cánh tay nghiêm túc bưng, chờ Tư Trạm tới bắt.

Tư Trạm đi tới, một tay tiếp nhận quả táo vị thạch trái cây, sau đó vùi đầu, ở nàng đã uống lên nửa túi cái kia mặt trên, mãnh hút một ngụm.

MỠI TÌNH ĐÀU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐÀU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 33

Khảo thí 8 giờ đúng giờ bắt đầu, cũng đúng lúc này, không ai hứng thú bưng bưng nói chuyện phiếm, tất cả mọi người đều phùng viết văn thư cùng thơ cổ từ bối, liền Chu Nhã Như đều nhất biến biến ôn tập có thể thay nhau tự.

Từ Mậu Điền cố ý vòng qua tới, nghiêm trang cùng Đồng Miếu nói: “Ta lần này nhất định phải khảo quá người.”

Trên mặt hản mang theo cực kỳ nghiêm túc nghiêm túc cùng tất thẳng tín niệm.

Trong khoảng thời gian này, hản chạy thoát thể dục khóa cùng gian thao, cơ hồ đem sở hữu thời gian đều dùng để học tập, hản không tin khảo không tốt.

Đồng Miếu giơ lên đầu, chần chờ chớp chớp mắt.

Muốn hay không nói với hản, chính mình cũng không tham gia bài bảng đâu?

Chu Nhã Như hướng bọn họ cái này phương hướng nhìn thoáng qua, gắt gao cắn môi.

Tư Trạm lười biếng gõ gõ cái bàn, không kiên nhẫn ngẩng đầu: “Từ nơi nào tới về nơi đó đi, đừng chậm trễ ta ôn tập.”

Hắn hướng trên bàn một bò, chộp mắt dưỡng thần.

Từ Mậu Điền ánh mắt có chút trốn tránh, từ lần trước hắn trong lúc vô ý hại Tư Trạm, liền vẫn luôn lòng mang hổ thẹn, mặc dù Tư Trạm nói với hắn lời nói một chút cũng không khách khí, hắn vẫn là làm theo.

Trần Lộ Nam nhìn chung quanh một vòng bài vị.

Nàng ở Tư Trạm bên phải, cái bàn ly đến cũng gần, so Đồng Miếu cái loại này ở phía sau càng dễ dàng xem một ít.

Nhưng là Đồng Miếu khẳng định đáp đến muốn so nàng hảo a, Tư Trạm có lẽ sẽ tuyển Đồng Miếu.

Nàng cẩn thận nhìn chăm chú vào hai người bọn họ nhất cử nhất động, phát hiện cũng không có cái gì giao lưu.

Tư Trạm cũng không chủ động làm Đồng Miếu trợ giúp.

Kia hai người bọn họ rốt cuộc có phải hay không cặp với nhau?

Chẳng lẽ lần trước ở hành lang bên trong lý giải sai rồi?

Nàng trong lòng không ngừng suy đoán.

Khảo thí thực mau bắt đầu, tất cả mọi người vui đầu đọc ngữ văn đề.

Trần Lộ Nam lần đầu tiên có như vậy mãnh liệt cầu thẳng dục, nàng thực mau làm xong sở hữu lựa chọn đề, xem Tư Trạm, còn ở thể văn ngôn thượng rồi rằm.

Nàng ho nhẹ một tiếng, cố ý đem chính mình đáp đề tạt hướng Tư Trạm phương hướng đẩy đẩy.

Tư Trạ̣m đ̣ọng tạ́c đ̣ụng m̄t chụ́t, đ̄ai khạ́i là đ̄ã nhậ̣n ra, lạ̣i kh̄ọng có hượng nạ̀ng cạ́i này phượng hượng xem.

Trậ̀n Lộ̣ Nam có chụ́t mệ mang, kh̄ọng khạ́i quay đ̄au lạ̣i nh̄ìn Đ̄ọng Miệ̉u liệ́t mặ́t m̄t cạ́i.

Đ̄ọng Miệ̉u đ̄ã đ̄áp trạ́ bài thi mặ́t trạ́i, sau đ̄ó nạ̀ng cự nh̄iện đ̄ụng, thậ̣m chí bụọng xụọng bụ́t.

Nạ̀ng trong tay đ̄ọan m̄t cạ́i n̄o nhọ̉ giậ́y đ̄ọan, ạ́nh mặ́t nh̄ìn ch̄m ch̄m chị́nh m̄nh cụọn mặ́t.

Trậ̀n Lộ̣ Nam khạ́n trượng c̄ọ h̄ọng nh̄i kh̄ọ kh̄ọc.

Loạ̣i nàỵ h̄ạnh vi nạ̀ng quạ́ hiệ̉u biệ́t, muộ́n làm cạ́i gì c̄ọ h̄ọ kh̄ọng cần̄ n̄ọi cụ̃ng biệ́t.

Đ̄ọng Miệ̉u đ̄ây lạ̀ phảị chọ Tự Trạ̣m nẹ̉m giậ́y đ̄ọan đ̄i.

Làm̄ Tự Trạ̣m chiệ́u nạ̀ng sao, th̄ụa nạ̀ng t̄ịnh, liệ̀n c̄ạng c̄ụng nạ̀ng ạ́i mụọi kh̄ọng r̄ọ.

Trậ̀n Lộ̣ Nam có chụ́t đ̄ọ m̄ọ h̄ọi.

Nạ̀ng th̄ụa nhậ̣n chị́nh m̄nh th̄ịch Tự Trạ̣m, trượ́c kiạ cọ́ Hạ́ch M̄ọng Kh̄ẹ cạ́i kiạ n̄ự̃ bạ́ vượng, nạ̀ng kh̄ọng th̄ệ̉ tr̄ẹu vạ̀o, s̄ợ̣ bị̣ đ̄ọ.

Hiệ̣n tạ̣i Hạ́ch M̄ọng Kh̄ẹ đ̄ềụ tr̄ợ̉ th̄ạnh quạ đ̄i th̄ự́c, nạ̀ng t̄ạm tự lạ̣i l̄ụng laỵ l̄ẹn.

Huộ́ng h̄ọ b̄ịnh t̄ịnh mạ̀ xem̄ xẹ̉t, Tự Trạ̣m đ̄ọi nạ̀ng cụ̃ng kh̄ọng t̄ọi.

Đ̄ọi ch̄ọ nḡọi th̄ọi đ̄iệ̉m, c̄ọn sẽ̄ giụ́p nạ̀ng n̄ạng n̄ạng cạ́i b̄ạn, nạ̀ng đ̄ọ vậ̣t r̄ọt, cụ̃ng sẽ̄ th̄ụạn taỵ chọ nạ̀ng nhậ̣t.

Mỗi khi lúc ấy, nàng đều sẽ gương mặt đỏ lên, trong lòng kinh hoàng.

Nàng khẩn trương nắm chặt tay, đôi mắt dư quang trước sau nhìn chăm chăm Đồng Miếu.

Đây là Đồng Miếu chủ động cấp Tư Trạm truyền tờ giấy, tuyệt đối không thể lại đến Tư Trạm trên người.

Trần Lộ Nam căng thẳng thần kinh.

Đồng Miếu đem giấy đoàn xoa thành một cái cầu, ngẩng đầu về phía trước nhìn thoáng qua, lại yên lặng cúi đầu.

Nàng nhẹ nhàng căn cứ môi, lại lần nữa nhìn về phía trước bên phải Trần Đông.

Ly đến không gần a, như thế nào truyền cho hấn đâu.

Khảo thí phía trước Trần Đông ngàn cầu vạn cầu, làm nàng cần phải cứu một mạng, nói đáng thương vạn phần, làm nàng không đành lòng cự tuyệt.

Bình thường đồng học nàng cũng có thể đáp ứng rồi, huống chi Trần Đông vẫn là Tư Trạm hảo bằng hữu.

Trần Đông thỉnh thoảng quay đầu lại xem, nôn nóng run rẩy chân, trên mặt một bộ khóc tang biểu tình.

Đồng Miếu bắt đầu đổ mồ hôi.

Nàng chưa từng đã làm chuyện như vậy, khẩn trương tay đều có chút run lên.

Chính là hiện tại không giúp Trần Đông, nàng lại cảm thấy chính mình nuốt lời.

Chủ nhiệm lớp vừa vắn cúi đầu, ở trong bao tìm kiếm cái gì.

Đồng Miếu cổ vũ, rớt cuộc nâng lên tay.

Trần Lộ Nam bỗng nhiên đứng dậy: “Lão sư!”

Chương 40

Đồng Miếu sợ tới mức tay run lên, tờ giấy rơi xuống trên mặt đất, phát ra nhỏ bé va chạm thanh.

Nhưng mặc dù là như vậy thanh âm, ở Đồng Miếu nghe tới, cũng không thua gì trời sụp đất nứt.

Chủ nhiệm lớp ngẩng đầu triều Trần Lộ Nam phương hướng nhìn qua, cau mày hỏi: “Làm sao vậy?”

“Lão sư.....”

“Ta muốn mượn khối cục tẩy.”

Tư Trạm lười biếng đánh gãy Trần Lộ Nam nói, công khai dùng chân dẫm trạ rơi trên mặt đất giấy đoàn.

Chủ nhiệm lớp mắt trợn trắng, tức giận nói: “Chạy nhanh mượn, đừng quấy rầy mặt khác đồng học đáp đề!”

Đều cao trung, mượn khối cục tẩy còn muốn tìm lão sư.

“Hảo lạc.” Tư Trạm không chút để ý quay lại đầu đi, duỗi tay trao quá Đồng Miếu cục tẩy, ngón tay cảnh cáo dường như ở nàg trên mặt bàn gỗ hai hạ.

Đồng Miếu nhìn hần đen nhánh đồng tử, yên lặng rũ xuống mắt, xem chính mình bài thi.

Hắn luôn là lời lẽ chính đáng bộ dáng, làm cho như là nàng làm sai cái gì dường như.

Trần Lộ Nam mím môi, có chút ai oán nhìn Tư Trạm liếc mắt một cái, chậm rãi ngồi ở trên chỗ ngồi.

Nàng trong lòng là nồng đậm mất mát, còn có xưa nay chưa từng có thanh tỉnh.

Tư Trạm chính là thích Đồng Miếu đi, nếu không cũng sẽ không thời thời khắc khắc che chở nàng.

Nàng cúi đầu, ngòi bút chọc xuống tay bối, hơi hơi có điểm chua xót.

Tư Trạm đem chân lùi về tới, thực tự nhiên khom lưng, đem đập lên lòng bàn chân giấy đoàn nhật lên.

Sau đó đặt ở trong ngăn kéo, chính mình cũng không thấy, ngược lại tiếp tục đáp thể văn ngôn.

Trần Lộ Nam không hiểu đây là có ý tứ gì, rõ ràng Đồng Miếu đáp án đều ở hắn trong tay, còn không sao sao?

Thằng đến khảo thí kết thúc, chủ nhiệm lớp vỗ vỗ cái bàn: “Đều đem bút buông, cuối cùng một loạt bắt đầu thu bài thi.”

Trong phòng học tức khắc ầm ĩ lên, cuối cùng một loạt đồng học cộ tới cộ lui đứng dậy, lục tục đi phía trước đi.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 34

Mấy ngày nay thời tiết đều tối tăm, mạt danh có chút âm lãnh, khó được nhìn đến vài tia ánh nắng cũng sẽ thực mau bị mây đen che khuất.

Đồng Miếu bài thi bị lão sư tặng trở về, không có tham dự bài bảng.

Chủ nhiệm lớp thậm chí hàm súc khích lệ nàng một phen: “Thật lợi hại, cơ hồ không có gì sai đề.”

Đồng Miếu thành trong ban cái thứ nhất thu hồi bài thi người, nàng cũng chỉ cấp Khương Dao một người nhìn.

Khương Dao cầm nàng bài thi hồi ức chính mình viết đáp án, sắc mặt có điểm bạch.

“Miêu miêu, ta hảo tưởng đáp đề tạp đồ xuyên.....” Nàng căn căn môi, xinh đẹp mắt đào hoa ngưng lên,

“Nào... Nào khoa a?” Đồng Miếu có bất hảo dự cảm.

Khương Dao có chút bi thống nói: “Vật... Vật lý.”

Hai người trầm mặc đối diện, ngoài cửa sổ một viên bạc quế chạc cây bị gió thu cuốn chặt đứt, phát ra thanh thúy răng rắc thanh.

Cuối cùng vẫn là Đồng Miếu trước nói lời nói, nàng do do dự dự hỏi: “Hắn là không phải là cuối cùng một người đi?”

Khương Dao chớp chớp mắt, lăm lăm nói: “Sáu... 60 phân tả hữu sẽ cuối cùng sao?”

Vừa vặn lúc này, Từ Mậu Điền sắc mặt phức tạp cầm niên cấp đại bảng tiến vào, dùng sắt nam châm dán ở bảng đen thượng, sau đó triệu Đồng Miếu phương hướng nhìn thoáng qua.

Toàn ban đồng học đều kiềm chế không được vọt đi lên.

Đồng Miếu chỉ chỉ bị cao cao treo lên đại bảng, đối Khương Dao nhẹ giọng nói: “Nếu không người trước đi lên nhìn xem?”

Ngoài phòng giá trị ngày sinh đúng lúc gõ gõ môn, hướng nhìn xung quanh: “Tam ban Khương Dao, Trần Đông, các người vật lý quý lão sư tìm.”

Chương 41

Khương Dao bĩu môi, mắt mát dựa vào trên chỗ ngồi, nắm chặt Đồng Miếu tay.

"Miêu miêu, ta xong rồi, Quý Nhược Thừa khẳng định chán ghét ta."

Đồng Miếu xoa bóp Khương Dao bả vai, nhỏ giọng an ủi : "Không có việc gì a, người hảo hảo giải thích, quý lão sư khẳng định có thể lý giải."

Trần Đông vẻ mặt không thể hiểu được từ phía sau lại đây, gãi gãi đầu, hỏi : "Đại dao, người tương lai lão công tìm hai ta làm gì a?"

Khương Dao quay mặt đi tránh hẳn liếc mắt một cái, sắc mặt ngưng trọng đứng lên.

Đồng Miếu triệu Trần Đông bất đắc dĩ lắc đầu, thật là cái hay không nói, nói cái dở.

Trần Đông vẻ mặt vô tội : "Làm sao vậy đây là, ta không phải vì làm nàng nghe cao hứng sao."

Khương Dao chậm rì rì hướng phòng học bên ngoài đi, đi ngang qua niên cấp đại bảng thời điểm, nàng cầm lòng không đậu nhìn lướt qua.

Vật lý 59 phân, còn chưa tới đạt tiêu chuẩn.

Một trận trời đất quay cuồng.

Trần Đông nhưng thật ra mãi không thèm để ý, cà lơ phát phơ ở phía trước mở đường, hướng Quý Nhược Thừa văn phòng đi.

Hai người tể ở văn phòng cửa, Trần Đông vừa định đẩy cửa, bị Khương Dao một phen cấp túm trở về.

"Hừ."

Nàng khuyh nhĩ dán ở cạnh cửa, hướng bên trong nghe, muốn biết Quý Nhược Thừa là cái gì tính tình, hảo làm hạ chuẩn bị tâm lý.

Đáng tiếc trong văn phòng an tĩnh thực, liền lật xem tư liệu thanh âm đều nghe không được.

Khương Dao trong lòng bất ổn, đang muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt, liền nghe được bên trong truyền đến một cái âm thanh trong trẻo.

"Tiến vào."

Quý Nhược Thừa dựa vào ghế trên, hơi hơi ngưng mày, hẹp dài trong suốt đôi mắt giấu ở thấu kính sau, tay áo sơ mi trắng hơi hơi banh, che đậy cổ áo trắng nõn làn da.

Khương Dao thật cẩn thận đẩy cửa tiến vào, nhìn đến Quý Nhược Thừa, vẫn là không khỏi liếm liếm môi.

Như thế nào có người như vậy đẹp, như vậy văn nhã, sạch sẽ giống New Zealand trên ngọn núi tuyết.

Trần Đông cười hì hì thấu tiến lên đi, một bộ lấy lòng bộ dáng : "Quý lão sư, một ngày không thấy ta đều nhớ người muốn chết, Khương Dao cũng là!"

Khương Dao hơi hơi có điểm mặt đỏ, Trần Đông là ở nói giỡn, nàng chính là thật sự.

Quý Nhược Thừa ngẩng đầu, sắc mặt có chút nghiêm túc, hần vươn ra ngón tay điểm điểm trước mặt một phần niên cấp đại bảng.

"Giải thích một chút?" Hần nhàn nhạt nói, đầu tiên là nhìn Trần Đông.

Trần Đông lần này niên cấp trước năm mươi, vật lý thành tích niên cấp trước mười, đại đề lơ lửng bình thường, lựa chọn đề toàn bộ chính xác.

Trần Đông chớp chớp mắt, hắc hắc nói : "Không phải, quý lão sư, người đến tưởng ta nỗ lực a, này không phải ngài dạy dỗ có cách sao!"

Quý Nhược Thừa không dao động, không khỏi có chút uy nghiêm.

Trần Đông tương đương sẽ xem mặt đoán ý, lập tức biết quý lão sư nghiêm túc, chạy nhanh im tiếng trạm hảo.

"Người muốn ta tra theo dõi sao?" Quý Nhược Thừa hỏi.

Trần Đông thè lưỡi, lăm bẫm nói : "Ta chiếu người khác sao....."

Quý Nhược Thừa gật gật đầu, không giận không giận nói : "Ai?"

Trần Đông biểu tình có điểm rối rắm, do dự nói : "Lão sư ta muốn nói cho người liền quá không trượng nghĩa a."

Quý Nhược Thừa cười như không cười, trong giọng nói hơi có chút vui đùa ý vị : "Ta đây đoán một chút, Đồng Miếu đúng không."

Trần Đông uể oải cúi thấp đầu xuống, không nói.

Khương Dao nuốt nuốt nước miếng, khăn trương nắm chặt tay.

Thu thập xong rồi Trần Đông nên là nàng, nàng vẫn luôn lo lắng đề phòng, sợ cấp Quý Nhược Thừa lưu lại cái gì không tốt ấn tượng.

Quả nhiên.

Quý Nhược Thừa triều Trần Đông phát phát tay : "Người đi về trước đi, lại có một lần, ta liền không ngăn cản các người chủ nhiệm lớp nghiêm túc xử lý."

Trần Đông trước khi đi cho Khương Dao một cái tự cầu nhiều phúc ánh mắt.

Khương Dao gãi gãi đồng phục váy, hai điều thẳng tắp chân dính sát vào ở bên nhau, mở to đại đại đôi mắt, tìm hiểu Quý Nhược Thừa cảm xúc.

Quý Nhược Thừa hướng ghé trên một dựa, đôi tay tùy ý giao điệp, bình thân khăn trí trên bụng nhỏ, áo sơmi hơi hơi hiện ra chút nếp gấp.

"Lớp đếm ngược đệ nhất, đạt tiêu chuẩn phân cũng không có đạt tới." Quý Nhược Thừa bình tĩnh trần thuật sự thật.

Khương Dao mặt nhăn ở cùng nhau, lẩm bẫm lẩm bẫm nói : "Ta chính là đồ sai....."

Nàng thanh âm có điểm tiếu, Quý Nhược Thừa không quá nghe rõ.

"Người có phải hay không cho rằng trong nhà điều kiện hảo, liền không cần nỗ lực?"

Ngũ khí có chút nghiêm khắc, còn có không chút nào che dấu chỉ trích.

Khương Dao hơi giật mình, đem chưa nói xong nói nuốt đi xuống.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 35

Từ Mậu Điền cũng tương đương quan tâm Đồng Miếu thành tích, xem Chu Nhã Như ở cùng Đồng Miếu nói chuyện, hẳn cũng thò qua tới, cẩn thận ở một bên nghe.

Nhưng ánh mắt nhìn về phía nơi khác, làm bộ cũng không để ý.

Chu Nhã Như giương mắt xem hẳn, lạnh lùng nói : "Người không cần nghe lén, Đồng Miếu so người cao năm mươi phân."

Từ Mậu Điền có điểm mất mát "Úc" một tiếng, gãi gãi đầu, muốn rời đi.

Bị người chọc phá ý đồ làm hẳn có điểm xấu hổ, huống chi, hẳn tự nhận cùng Đồng Miếu quan hệ cũng không tốt.

"Từ từ!"

Chu Nhã Như đột nhiên gọi lại hẳn.

Từ Mậu Điền không rõ nguyên do quay đầu, Chu Nhã Như lần đầu chủ động nói với hẳn lời nói.

"Làm gì?"

Chu Nhã Như trầm tĩnh liếm liếm khô khốc môi, triều Đồng Miếu phương hướng nhìn thoáng qua.

“Từ Mậu Điền, về sau chúng ta liền không phải cho nhau cạnh tranh, người mình bạch đi.”

Từ Mậu Điền hiểu nàng ý tứ, trong ban xuất hiện lợi hại hơn Đồng Miếu, cho nên bọn họ mục tiêu đều không hề là lẫn nhau, ai đều tưởng trở thành siêu việt Đồng Miếu tồn tại.

Chu Nhã Như tiếp tục nói: “Nhưng ta cảm thấy chúng ta học tập phương pháp đều còn chưa đủ ưu hoá, chúng ta có thể cùng chung một chút, lấy thừa bù thiếu, người cảm thấy đâu?”

Từ Mậu Điền do dự gãi gãi đầu.

Hắn đích xác muốn biết Chu Nhã Như học tập phương pháp, nhưng là đối với chính hắn, hắn lại có điểm luyến tiếc.

Vì thế nói tránh đi: “Vậy người vì cái gì không dứt khoát hỏi Đồng Miếu, nàng không nên là tốt nhất sao?”

Ba người chi gian sinh ra một loại quỷ dị trầm mặc.

Đồng Miếu yên lặng cúi đầu, ngón tay hoảng loạn sửa sang lại văn phòng phẩm hộp.

Nàng kỳ thật cũng không phải học tập phương pháp có bao nhiêu cao cấp, nàng thật là trời sinh đối đề mục phi thường miễn cảm, tựa như có người vẽ tranh hảo, có người âm luật cường, mà nàng kỹ năng điểm, đại khái liền điểm ở dự thi giáo dục thượng.

Cần phải như thế nào cùng Chu Nhã Như nói?

Tựa hồ vô luận nói như thế nào đều có vẻ tái nhợt vô lực.

Chu Nhã Như cũng không nói gì, nàng rõ ràng nhìn đến quá, Đồng Miếu cũng không thượng tiết tự học buổi tối, còn dùng tuyệt đại bộ phận

thời gian làm cùng thi đại học không quan hệ thi đua đẽ.

Người như vậy, thật là nỗ lực có thể siêu việt sao?

Nhưng là chăm chỉ vẫn luôn là nàng nhân sinh tín điều, nàng không cho phép có siêu thoát cái này quy luật bên ngoài sự thật tồn tại.

Nàng không có xem Đồng Miếu, ngược lại tiếp tục đối Từ Mậu Điền nói: “Người liền nói người có nguyện ý hay không đi, ta có thể trước nói cho người.”

Từ Mậu Điền trầm mặc sau một lúc lâu, rốt cuộc nhịn không được dụ hoặc nói: “Hảo đi.”

Chu Nhã Như rên sất khi còn nóng, tiếp tục đem kế hoạch của chính mình nói cho Từ Mậu Điền: “Mặt khác, mỗi ngày ở hoàn thành chính chúng ta kế hoạch lúc sau, ta hy vọng chúng ta có thể tính giờ lại làm hai bộ bài thi, từng người chấm điểm?”

Từ Mậu Điền nhú nhú mày, đáy lòng có chút giật mình: “Nhưng ta mỗi ngày học xong đã 12 giờ rưỡi.”

Chu Nhã Như cười lạnh nhún nhún vai: “Cũng liền lại nhiều một hai cái giờ mà thôi, người không làm ta cần phải làm.”

Đồng Miếu cắn cắn môi, vẫn là nhịn không được khuyên nhủ: “Nhã như, người như vậy thân thể chịu không nổi.”

Chu Nhã Như không có phản ứng Đồng Miếu, để lại cho Từ Mậu Điền một cái kiên định ánh mắt sau, xoay người trở về chỗ ngồi.

Đồng Miếu triệu Từ Mậu Điền nhìn thoáng qua, ở nàng trong lòng, Từ Mậu Điền tuy rằng để ý học tập, nhưng còn có ít nhất lý trí.

Từ Mậu Điền bất đắc dĩ buông tay: “Thử xem đi, ta tổng không thể làm nàng lần sau vượt qua ta.”

Hắn chỉ có thể tiếp thu Chu Nhã Như kế hoạch.

Ngắn ngủi giao lưu lúc sau, Từ Mậu Điền lại vùi đầu tiến nửa thước rất cao luyện tập sách, đẩy mắt kính, tiếp tục múa bút thành văn.

Đồng Miếu ở không biết làm sao thời điểm, không tự chủ được hướng phòng học xếp sau phương hướng nhìn thoáng qua.

Tư Trạm còn không ở, hắn đại khái đi dưới lầu cửa hàng mua thủy.

Nhưng là Khương Dao thực mau từ bên ngoài đẩy cửa vào được, không những không có uế oải thương tâm biểu tình, ngược lại vẻ mặt ngọt ngào.

Nàng một hồi đến chỗ ngồi liền ghé vào trên bàn, hung hăng ở tay áo thượng cọ cọ mặt, sau đó nhìn Đồng Miếu ngây ngô cười.

Đồng Miếu điểm điểm nàng lúm đồng tiền, cũng không khỏi đậm cười: “Làm sao vậy, chẳng lẽ quý lão sư còn khen ngợi người?”

Khương Dao nhẹ nhàng cắn môi dưới, trong mắt vẫn là che dấu không được ý cười, nàng dán ở Đồng Miếu bên tai trộm nói: “Hắn mắng ta, mắng nhưng tàn nhẫn.”

Đồng Miếu gổi mảnh khảnh cánh tay, chớp chớp đôi mắt, cùng Khương Dao đối diện.

“Có một loại gọi là Stockholm hội chứng bệnh.....”

Khương Dao cổ cổ miệng, biết Đồng Miếu ở lấy nàng bộ dáng nói giỡn.

Nàng thật cẩn thận từ đồng phục áo khoác trong túi mặt lấy ra một cái hộp nhỏ, giơ lên nàng cùng Đồng Miếu làm thành bóng ma.

Dem cái hộp nhỏ mở ra, một cái màu ngân bạch tinh xảo lắc tay an tĩnh bày biện ở màu đen tơ lụa thượng.

Khương Dao khẩn trương nuốt nuốt nước miếng, hạ giọng kinh hi nói: “Hẳn biết ta sinh nhật a, Quý Nhược Thừa hẳn cho ta quà sinh nhật nha!”

Đồng Miếu cũng khó tránh khỏi kinh ngạc, ở trong mắt nàng, vẫn luôn là Khương Dao đào tim đào phổi trả giá, quý lão sư nơi đó không có nửa điểm đáp lại.

Nhưng nếu có thể nhớ rõ sinh nhật, đại khái cũng không phải đối Khương Dao hoàn toàn bài xích đi?

“Thật xinh đẹp ngôi sao.” Đồng Miếu cúi đầu nhìn kỹ.

Quý lão sư ánh mắt rất tuyệt, màu ngân bạch ngôi sao nhỏ bên trong khảm một viên tiểu kim cương, sáng lấp lánh, thuần khiết lại thanh xuân.

Khương Dao cẩn thận hợp nhau tới, niết ở lòng bàn tay, đặt ở ngực chỗ.

Đồng Miếu lần đầu tiên thấy nàng như vậy vui vẻ.

Phát ra từ phế phủ ngọt ngào.

Ngọt ngào Khương Dao thấp giọng nỉ non: “Đúng rồi, Quý Nhược Thừa tìm người đi đâu, bởi vì Trần Đông đi, hẳn nếu là nói người, người cũng đừng sinh nhà của chúng ta quý lão sư khí a.”

Chương 43

Đồng Miếu thật cẩn thận đẩy ra Quý Nhược Thừa cửa văn phòng, trong lòng có điểm thấp thỏm.

Trần Đông cũng quá thật thành, cũng không biết sửa một chút đáp án.

Lần này vật lý đề quá mức khó khăn, đại gia khảo đều không phải quá hảo, Trần Đông búng vào hoàn mỹ lựa chọn đề thế nhưng nhảy vào niên cấp trước mười.

Quý lão sư tưởng không phát hiện vấn đề cũng khó khăn.

“Tới rồi.” Quý Nhược Thừa thái độ nhưng thật ra hòa ái, hẳn thậm chí còn cấp Đồng Miếu chuẩn bị một phen ghế dựa.

Đồng Miếu dán ghế dựa biên ngồi xuống đi, căn bản không dám chứng thực.

“Lão sư thực xin lỗi, ta sẽ không lại cho người khác sao.”

Đồng Miếu mềm như bông nói, thành tâm thực lòng sám hối.

Quý Nhược Thừa gật gật đầu, lại đem màn hình tinh thể lỏng mạc chuyển qua tới cấp Đồng Miếu xem.

“Đây là Tư Trạm người máy phép tính cùng máy móc thiết kế, người ngắn gọn xem một chút, có cái gì ý tưởng?” Quý Nhược Thừa chưa từng có với miệt mài theo đuổi sao chép sự tình.

Đồng Miếu mê mang nhìn nhìn thật dài trình tự, xem hoa cả mắt.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 36

“.....” Đồng Miểu nhấp môi, chớp chớp mắt.

Tư Trạđ nhượng mảy, bất mẫn nói: “Người đây là cái gì ánh mắt?”

Đồng Miểu nho nhỏ lắc đầu: “Không có gì, cũng không biết, nguyên lai Thịnh Hoa một lần có sáu trăm nhiều người đâu.”

Tư Trạđ mặt âm trầm: “Có một ngàn tám trăm người đâu.”

“Nga.....”

Nhìn nhau không nói gì.

Tư Trạđ để để “Thao” một tiếng, này thành tích, đủ Tư Khải Sơn đại bãi một bàn tiệc rượu, kết quả Đồng Miểu liền vô cùng đơn giản một tiếng nga.

“Chờ ta cuối kỳ lại nháy ba trăm danh.” Hắđ khốc khốc buông ra ngăn lại Đồng Miểu tay, đồng dạc nói.

Đồng Miểu hơi suy tư một chút, nhu nhu hỏi: “Người lần sau muốn khảo quá ta sao?”

Tư Trạđ: “.....”

Nàng nghiêm túc ngẩng đầu, nhìn Tư Trạm đôi mắt, nghiêm trang nói: “Khả năng tương đối khó.”

Nước mưa tích tấp đánh vào cửa kính thượng, giống nhẹ nhàng nhịp trống, nhỏ vun bọt nước ngưng kết ở bên nhau, theo bóng loáng pha lê mặt trượt xuống.

Phong nhỏ điểm, vũ tể điểm, ôn nhu tùy ý.

Tư Trạm híp lại mắt, nhẹ nhàng cong cong môi: “Dương tinh chi xử lý kết quả ra tới.”

Đồng Miếu sừng sốt, suýt nữa đều đã quên kia sự kiện.

“Lo lắng khiến cho tốt nghiệp xôn xao, cho nên không có đối ngoại tuyên bố, dương tinh chi nàng thân thích xong rồi, đi vào, dương tinh chi phỏng chừng ở lan thị cũng không được, lục minh thành tích bị triệt bỏ.”

Tư Trạm bình tĩnh nói xong này hết thảy, liền phảng phất là một cái theo chân bọn họ không quan hệ tiểu nhạc đệm.

Đồng Miếu lại cảm thấy, sự tình khẳng định không có Tư Trạm nói đơn giản như vậy.

Một cái hủ bại liên, bắt được có thể là thành phê người, bọn họ sẽ chậm rãi biến mất ở giáo dục sân khấu thượng, không biết tung tích.

Cho nên lúc trước vì cái gì một hai phải làm như vậy đâu?

Dạy học và giáo dục vốn là kiện cao thượng sự, vì cái gì nhất định phải làm như vậy vĩ đại chức nghiệp phủ bụi trần?

Dương tinh chi là cái tốt dạy học thợ, nàng ở hóa học phương diện giáo dục kinh nghiệm là lan thị thậm chí cả nước hàng đầu, nàng thật sự bồi

dưỡng ra Thịnh Hoa nhiều thế hệ hóa học thi đua giải nhất đoạt huy chương.

Nàng nơi lớp, cũng vĩnh viễn đều là Thịnh Hoa cùng năm cấp đệ nhất danh.

Nhưng hiện tại hết thầy thành tựu cũng chưa.

Nàng thế dương tinh chi đáng tiếc, cũng cảm thấy có chút áy náy.

Mặc kệ dương tinh chi rốt cuộc sai không sai, nàng rời đi đối nàng nơi lớp học sinh, đều là không thể xóa nhòa ảnh hưởng.

Nhưng là cái này hậu quả, xa không phải Đồng Miếu có thể đền bù.

Chương 44

Sớm tự học lúc sau, Khương Dao vỗ vỗ Đồng Miếu bả vai: “Miêu miêu, 11-11 người như thế nào quá a?”

Đồng Miếu từ bài tập sách ngừng đầu, suy tư một lát, thành thành thật thật nói: “Giống như không có gì muốn mua.”

Khương Dao ánh mắt hướng phòng học cuối cùng ngó ngó, sau đó triều Đồng Miếu làm mặt quỷ: “Là hỏi người như thế nào quá lạ.”

Đồng Miếu dừng một chút, một lần nữa chui đầu vào bài tập: “Chính là không mua đồ vật a.....”

Nàng hiểu Khương Dao đang hỏi cái gì, nhưng là làm bộ không hiểu.

Bởi vì chuyện này miệt mài theo đuổi lên, liền có chút phiền phức.

Nếu nói trong ban có một người có thể nhận thấy được Tư Trạm đối nàng bất đồng, kia nhất định là Khương Dao.

Khương Dao bẹp bẹp miệng, cũng không truy vấn nàng, giơ lên thủ đoạn cẩn thận nhìn chăm chăm ngôi sao lắc tay: “Ai, quang côn tiết ta còn là muốn quá a.”

Đồng Miếu nhìn chăm chăm trước mặt đẽ mộc, không biết vì cái gì, đột nhiên cái gì đều nhìn không được.

Một hàng ngăn ngùn câu, đọc một lần lại một lần, cuối cùng nàng dứt khoát từ bỏ.

11-11 a.

Lại không phải cuối tuần, còn có thể như thế nào quá đâu.

Hôm nay bên ngoài trời mưa, sân thể dục thượng có giọt nước, cho nên gian thao hủy bỏ.

Đồng Miếu sửa sửa cái bàn, trừu hai tờ giấy khăn, lâm ở đi học phía trước đi buồng vệ sinh.

Giống như sắp tới, cho nên bụng ản ản có chút không thoải mái, nàng đi không ngăn thời gian.

Chờ nàng chậm rì rì từ buồng vệ sinh trở về, đột nhiên phát hiện lớp người xem ánh mắt của nàng có chút không đúng.

Tuy rằng tôn chủ nhiệm đã từng ở quảng bá vì nàng hấp dẫn một đợt chú ý, nhưng là thời gian dài như vậy đi qua, các bạn học cũng sớm đã thành thói quen.

Cho nên hôm nay thành linh xảy ra một lần, nhưng thật ra làm nàng không biết làm sao.

Đi đến vị trí thượng, Khương Dao biểu tình cũng có chút phức tạp.

Nàng trên mặt bàn, phóng một hộp tinh mỹ sao trời kẹo que.

Tổng cộng có mười hai viên, tràn đầy lãng mạn thiếu nữ cảm.

Hộp thượng dán một trương ghi chú, chỉ viết bốn chữ —— ngày hội vui sướng.

Đồng Miếu không thể hiểu được nhìn Khương Dao liếc mắt một cái: “Là của người?”

Khương Dao cẩn thận liếm liếm môi, mắt to chớp chớp, nhỏ giọng hỏi: “Miêu miêu, trần ninh là ai a?”

Trần ninh là ai?

Đồng Miếu ngường mặt, suy nghĩ một lát.

Đúng rồi, là cùng nàng cùng nhau tham gia ngành học thi đua đồng đội, nàng còn cho nhân gia đưa quá khen trượng đâu.

“Đây là hẳn?” Nàng có chút không thể tưởng tượng chỉ chỉ trên bàn kẹo que.

Giống như nàng cùng trần ninh cũng không có cái gì giao lưu, trừ bỏ ở trường thi cùng đáp đề ở ngoài, liền rốt cuộc không tiếp xúc.

Trần thà làm cái gì phải cho nàng đưa kẹo que đâu.

“Quang côn tiết ai miêu miêu, cái này trần ninh có phải hay không đối với người có ý tứ a?”

Khương Dao nhỏ giọng lẩm bẩm nói, sau bàn hai cái nam sinh cũng không khỏi ngẩng đầu xem Đồng Miếu phản ứng.

Buồn tẻ cao trung sinh hoạt tăng lên mỗi người lòng hiếu kỳ, một có gió thổi cỏ lay chính là có thể truyền khắp toàn ban đại sự.

Huống chi, này vẫn là phù hợp nhất thiếu nam thiếu nữ ngây thơ tâm tư bát quái.

Đồng Miếu mặt hơi hơi có chút đỏ lên, nàng cố cố miệng, xấu hổ và giận dữ nói: “Ta đi còn cho hăn.”

Một bàn tay đè lại nàng bả vai, lưỡi biếng thanh âm từ nàng nhĩ sau truyền đến: “Còn cái gì, ta thích ăn.”

Tư Trạm rất nhỏ nường mà, duỗi tay từ Đồng Miếu trong lòng ngực trườn đi kẹo que hộp.

Sau đó không chút nào thương tiếc kéo ra, từ bên trong rút ra một cái hàm ở trong miệng.

Xinh đẹp tinh xảo hộp phá một cái miệng to, biên giác chỗ lộ ra một chút xé rách hư sợi.

Sao trời kẹo que thấu minh tinh oánh, nhìn tinh xảo đáng yêu.

Nhưng Tư Trạm đặt ở trong miệng còn không có vài giây, liền thành thạo cắn, trực tiếp nuốt vào trong bụng, đem gậy gộc phun ra.

Đồng Miếu ngưng mi, nhu Nhu Đạo: “Người không phải không yêu ăn ngọt?”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 37

Hắn đột nhiên từ trên chỗ ngồi đứng lên, đi đến máy móc bên người, ngồi xổm xuống ` thân, ngón tay đùa nghịch một chút thân máy.

Kẹo que ở hẳn trong miệng dát băng nát, vài cái bị nuốt vào trong bụng.

Đồng Miếu đối với màn hình di động đôi mắt chớp chớp.

Người này, như thế nào liền thích cắn ăn.

Tư Trạm dùng ngón tay nhẹ nhàng búng búng màu ngân bạch máy móc móng vuốt, nâng lên mắt, cười khẽ một tiếng.

Trần Đông nhỏ giọng nói thầm nói: “Ca, ta phải cho ngân long cánh tay thêm cái ‘ khớp xương ’ sao?”

Nếu lực cánh tay cũng đủ linh hoạt, có thể trao lấy phạm vi nửa thước nội sở hữu đạt được vật, bọn họ hiệu suất sẽ tăng lên rất nhiều.

Đương nhiên này đối thiết kế giả yêu cầu cũng sẽ tương đối lên cao.

Tư Trạm rất có hứng thú nhìn Đồng Miếu, đôi mắt hơi hơi nhíu lại, biểu tình sâu không lường được.

Liền biết nàng hôm nay không phải ngẫu nhiên, nàng là tới tham dự hạng mục, không phải đã tới quá làm nghiên.

Mẹ nó, sớm nên nghĩ tới.

Đồng Miếu đôi mắt dừng ở màn hình di động, nhưng tâm tư nhưng đều đặt ở Tư Trạm phản ứng thượng.

Thấy Tư Trạm nửa ngày không có ngôn ngữ, ngược lại như suy tư gì nhìn chăm chăm nàng xem, nàng có chút thiếu kiên nhẫn.

“Cải tạo lực cánh tay sẽ gia tăng trọng lượng, cái bệ liền không xong, đã chịu va chạm dễ dàng phiến, cho nên.....”

Nàng thanh âm tinh tế nộn nộn, nói không mau, như là cố ý làm Tư Trạm cùng Trần Đông nghe rõ.

“Cho nên chỉnh thể kết cấu cùng mạch điện đều phải hơi điều, trình tự cũng muốn tiếp tục ưu hoá.” Tư Trạm tiếp nhận nàng lời nói, nói cho Trần Đông nghe.

Đồng Miếu đúng lúc im miệng.

Trần Đông sau khi nghe xong, đặt mông ngồi dưới đất, tay đập ở đầu gối, vẻ mặt đau khổ nói: “Ta đi, kia như thế nào hơi điều a?”

Không ai trả lời hẳn nói, nhưng Đồng Miếu lại không khỏi nắm chặt di động, liếc Tư Trạm liếc mắt một cái.

Muốn cải tạo đến tối ưu hóa mô hình, phải trải qua đại lượng đối lập tính toán, lại suy xét đến các loại khả năng xuất hiện nhân tố, gia tăng mạch điện phức tạp độ, tăng thêm tân công năng, đồng thời muốn bảo đảm máy móc trọng lượng ở thi đấu yêu cầu trong phạm vi.

Này không phải một cái đơn giản lượng công việc, nếu Tư Trạm cùng Trần Đông hai người toàn thân tâm ứng đối sang năm thi đấu, đại khái không dùng tới học.

Này đó Tư Trạm khẳng định đều hiều.

Bọn họ yêu cầu một cái tinh thông toán học cùng vật lý giúp đỡ.

Người này cần thiết có đại lượng nghiệp dư thời gian tham dự tiến vào, ở không ảnh hưởng học tập dưới tình huống, vì bọn họ gánh vác này một bộ phận lượng công việc, hơn nữa người này nếu có thể đủ thừa nhận thất bại trong gang tấc hậu quả.

Nếu tương lai không có lấy thưởng, như vậy cũng có thể thông qua mặt khác con đường, đi hướng lý tưởng đại học.

Người này..... Còn có thể là ai?

Trần Đông không tưởng nhiều như vậy, hẳn còn khổ hề hề nhìn chăm chăm máy móc, một bộ sống không còn gì luyện tiếc bộ dáng.

Tư Trạm đứng dậy, đôi mắt nhìn về phía Đồng Miếu, sắc mặt có chút trầm.

Trong khoảng thời gian ngắn cung huyết không đủ làm hẳn trước mắt hơi hơi tối sầm lại, nhưng thực mau khôi phục bình thường.

Hắn vỗ vỗ bị ép tới nếp uốn đồng phục áo sơmi, duỗi tay tưởng sờ yên, bưng tỉnh nghĩ đến phòng thí nghiệm không cho phép hút thuốc, lúc này mới từ túi quần trao cái tân kẹo que ra tới, cau mày cắn ở trong miệng, trầm giọng nói: “Hôm nay tới trước nơi này, ngày mai lại nói.”

Trần Đông còn tưởng rằng hẳn là bởi vì đột nhiên gia tăng lượng công việc mà cảm xúc không đúng, lập tức an ủi nói: “Ca không có việc gì a, ta muội muội như vậy lợi hại, làm nàng thường xuyên tới giúp chúng ta nhìn điểm, hẳn là..... Cũng không phải đặc biệt phiền toái đi?”

Đồng Miếu nuốt nuốt nước miếng, lông mi run lên.

Trọng điếm tới trọng điếm tới.

Nàng một lòng năm, giày tiêm cọ cọ phòng thí nghiệm khô ráo nền xi-măng.

“Ha hả.” Tư Trạm cúi đầu cười khẽ một chút, trong mắt lại không có gì ý cười.

Buổi tối về đến nhà, Đồng Miếu trong lòng trước sau suy chuyện này.

Nàng nhìn trộm đánh giá Tư Trạ, từ trên mặt hẳn lại nhìn không ra manh mối.

Tư Trạ có phải hay không có ý thức, hẳn có thể hay không đồng ý nàng tham dự tiến vào?

Tiểu ai mang theo quét rác người máy mãi phòng loạn chuyển, mỗi lần quét tước xong một cái nhà ở, đi đến Tư Trạ bên chân, đều sẽ nháy lam đôi mắt hỏi cái hảo.

Mỗi khi nó thanh âm đánh vỡ bình tĩnh, Đồng Miếu đều muốn nghe xem Tư Trạ sẽ có phản ứng gì.

Nhưng Tư Trạ căn bản không phản ứng tiểu ai, mở ra tủ lạnh cầm một ly băng Coca.

Đồng Miếu bất đắc dĩ, chỉ phải đi trước rửa mặt, chờ nàng ăn mặc dép lê đi ra, đỉnh một đầu ướt đầm dề đầu tóc, phát hiện Tư Trạ một ly Coca còn không có uống xong.

Nàng đi ra phía trước, chuẩn bị ngã bài.

“Cho nên người không đồng ý đúng không?”

Tư Trạ̣m khặ́ng địṇh lạ̀ nhậ̣n thậ́y đượ̣c nạ̀ng ý tứ, cho nện mới nhự vậ̣y trậ̀m mặ̣c, nếu lạ̀ dĩ vậ̃ng, khặ́ng địṇh muộ́n xoa mọt phen nạ̀ng mang theo cuộ̉n tọ́c dài.

“Khộng đọ̀ng ý.” Tư Trạ̣m mọt ngượ̣m đẹ̃m còn thự̀a Coca uộ́ng lên, công khai thự̀a nhậ̣n.

Hặ́n trong miệ̣ng mang theo lặ̣nh lượ̃ hơi thở, ngón tay nhéo ly vách tượ̀ng, khớp xượng rộ̀ rạ̀ng.

“Ngượ̀i lạ̀ khộng tin ta, vậ̃n lạ̀ khộng tin chíṇh ngượ̀i?”

Độ̀ng Miệ́u kẹ́o đẹ̃m gệ́ dự̣a, ngọ̀i ở hặ́n độ́i điệ̣n, hai tay đặ́p ở trện bàn cợ́m, thân mình vệ̀ phía trượ́c khuyṇh.

Tư Trạ̣m hơi cọ́ chụ̃t mê mang nhìn nạ̀ng mọt cái.

Trượ́c mọt cậu hặ́n hiệ́u, sau mọt cậu lại khộng quạ́ hiệ́u.

Độ̀ng Miệ́u rự̉ rự̉ mặ́t, nhẹ̣ giọng nỉ non nói: “Tư Trạ̣m, ta khộng cọ́ khạ̉ năng vị̃nh việ̃n khộng tham dự̣ cặ̣nh trặ̣nh, thi toạ̀n quộ́c, thi đạ̣i họ̣c, đạ̣i họ̣c..... Ngượ̀i cảm thậ́y ta vậ̃n luộn đẹ̃u hảo khộng đượ̣c sao?”

Tư Trạ̣m nhụ́u nhụ́u mạ̀y, tiệ́ng nói cọ́ chụ̃t khàn khàn: “Ta khộng phải cái kia ý tứ.”

Độ̀ng Miệ́u ngặ́ng đậ̀u, cượ̀i nhặ̣t mọt chụ̃t, bài trự̉ tiệ̉u xọ̉o tinh xọ̉o nặ̀m tặ́m: “Ngượ̀i tin tượ̉ng chíṇh ngượ̀i Plan B sao? Ta tin tượ̉ng.”

Nạ̀ng gặ́t gao nặ́m chặ̣t ngón tay, mu bàn tay lạ̀ tinh tệ̉ màu trặ́ng ngà, phạ́t tiêm giộ́t nượ́c tích đệ́n mu bàn tay thượ̣ng, hơi hơi cọ́ chụ̃t lặ̣nh.

Tư Trạ̣m ánh mặ́t ạ́m ạ́m.

Không có gì so nàng một câu “Ta tin tưởng” càng làm cho người vô pháp tự kèm chế.

Nàng luôn là có tùy ý lẫn lộn hẳn cảm xúc năng lực, vui vẻ giận dữ chỉ ở trong nháy mắt.

Tư Trạng lâm vào thật sâu do dự.

Không ai so với hẳn càng minh bạch Đồng Miếu điểm xuất phát, cái này nhận tri làm hẳn mừng như điên, cũng càng làm cho hẳn không đành lòng.

Hẳn tổng tưởng đem nàng hộ ở sau người, làm nàng rời xa xoáy nước, lại phát hiện chính mình, liền thân ở lốc xoáy trung tâm.

Hẳn dùng ngón trỏ nhẹ nhàng điểm điểm trơn bóng mặt bàn, phát ra tháp tháp tiếng vang.

Theo sau hẳn nhạt nhẽo cười, triều Đồng Miếu giang hai tay: “Lại đây ta ôm một chút.”

Đồng Miếu thoáng chốc cứng đờ.

Hẳn dừng một chút, giải thích nói: “Đến từ đồng đội ôm.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục ĐỀ
www.dtv-ebook.com

Phần 38

Khương Dao mới lười đến kéo gân, nàng ngồi xõm xuống ` thân chống cằm hỏi: “Miêu miêu, người thể dục thế nào a?”

Đồng Miêu ngửa đầu suy tư một lát: “Đại hội thể thao chạy quá tám trăm cùng một ngàn năm, còn hành đi, bất quá ta muốn kia cái gì, cho nên không dám dùng sức chạy.”

Khương Dao kinh ngạc giương miệng, nhin không được cúng bái nói: “Không phải đâu, người học tập như vậy hảo, liền thể dục cũng cường?”

Đồng Miêu vận động xong rồi, đứng lên đá đá chân, cười cười: “Ta khi còn nhỏ thể chất không tốt, liền luyện chạy bộ, có... Người ta nói, như vậy liền sẽ biến cường tráng.”

Nàng dứt lời, đôi mắt hơi hơi rũ đi xuống, nhưng mắt mát biểu tình chợt lóe mà qua, thật giống như chưa bao giờ tồn tại.

Khương Dao đối người mình thích phá lệ quan tâm, thế nhưng chú ý tới Đồng Miêu trong nháy mắt biến hóa.

Nàng có chút đau lòng nhăn nhăn mày.

Kỳ thật nàng nhiều ít biết chút Đồng Miêu sự tình, mỗi khi đều phải cảm thán, như vậy mềm như bông miêu miêu, như thế nào có thể trải qua loại chuyện này.

Thế dục giờ dạy học gian hữu hạn, cho nên lão sư cũng không có cấp quá nhiều thời giờ tự do hoạt động.

Huống chi đại bộ phận học sinh đều ở bên nhau liêu nổi lên thiên, chút nào không lấy khảo thí đương hồi sự.

Bầu trời phiêu nổi lên mênh mông mưa phùn, sắc trời tức khắc âm trầm vài phần.

Thế dục lão sư gõ gõ danh sách: “Tới tới tới, chạy nhanh chạy xong chạy nhanh đi trở về, hôm nay có mưa to.”

Đám người kêu loạn tể ở đường băng thượng.

“Nam sinh trước chạy, nữ sinh trốn vũ, chạy nhanh quen tay.”

Các nữ sinh ăn ý tránh ở mái hiên hạ, Khương Dao ôm lấy Đồng Miểu cánh tay, đứng ở nhất ngoại sườn, bị gió thổi đến nghiêng nghiêng vũ còn có thể đánh vào các nàng giày tiêm.

Đồng Miểu ngửi ngửi nước mưa hương vị.

Nàng thật sự thích nghe, cũng không cảm thấy trời mưa có cái gì cần thiết muốn trốn tất yếu, có đôi khi, nàng còn sẽ cố ý đem dù lấy ra, xối một gặp mưa.

“Dự bị...”

Các nam sinh trước sau hai bài đứng ở màn mưa, cúi người trước khuynh, làm tốt lao tới động tác.

Tư Trạch đem áo khoác ném vào dưới mái hiên trên giá, hiện tại chỉ xuyên một bộ đơn bạc ngắn tay áo sơ mi.

Áo sơ mi mắc mưa, hơi hơi dán ở hăn trên người, mơ hồ có thể xuyên thấu qua hơi mỏng áo sơ mi nhìn đến hăn khẩn trí cơ bắp.

Hăn tóc đen nhỏ vụn dán ở nhĩ sườn, hàm dưới cong ra đẹp hình dáng, sắc mặt có chút lãnh khốc, hẹp dài đôi mắt híp lại, gắt gao nhìn chăm chăm trước mặt đường băng.

Khương Dao nho nhỏ tế một chút Đồng Miếu, chớp chớp mắt: “Tư Trạm vẫn là man soái nga.”

Đồng Miếu bất đắc dĩ nhìn nàng một cái, ngón tay nho nhỏ nhéo nhéo Khương Dao cánh tay.

Nhưng dư quang lại không cẩn thận quét đến, cách đó không xa Trần Lộ Nam, vẻ mặt si mê nhìn chăm chăm Tư Trạm.

Nàng giật mình, thực mau thu hồi ánh mắt.

Tư Trạm người này, thật đúng là có bản lĩnh, làm nữ hài tử như vậy mê luyến.

“Chạy!”

Ra lệnh một tiếng, các nam sinh sôi nổi xông ra ngoài.

Kỳ thật nói là thi đấu kết quả không có gì quan trọng, nhưng là đứng ở trong sân ai đều tồn tưởng thắng tâm, cho nên sôi nổi điều động thân thể toàn bộ cơ bắp, về phía trước chạy vội.

Nam sinh rốt cuộc so nữ sinh thể chất tốt một chút, chạy cũng càng mau, giống như không bao lâu đâu, đảo mắt liền lại xoay trở về.

Tư Trạm ở phía trước liệt, chạy đến chủ tịch trước đài khi, còn cố ý vòng đến ngoài đạo, nương mây hương trong đám người nhìn thoáng qua.

Đồng Miếu ánh mắt run lên, lập tức hoảng loạn quay mặt đi.

Người khác không biết, nhưng nàng biết, Tư Trạm đang xem nàng.

Loại này làm trò mọi người mặt hồ động, nàng còn làm không tới.

Khương Dao liền thích loại này đơn giản trực tiếp bày tỏ tình yêu phương thức, nàng kích động lắc lắc Đồng Miếu tay, hưng phấn hướng về phía Tư Trạm bóng dáng kêu: “Uy, người nếu là đến không được đệ nhất về sau đừng thương chúng ta này bàn tới a!”

Tư Trạm không có quay đầu lại, nghe vậy lại yên lặng nhanh hơn tốc độ.

Đồng Miếu thấy hấn chạy xa, lúc này mới dời ánh mắt về, hơi hơi cong cong khóe môi.

Nước mưa hoàn toàn đem hấn áo ngoài làm ướt, màu trắng vải dệt dính sát vào ở trên người, đi theo cơ bắp luật động.

Ân, vẫn là rất đẹp.

Trần Lộ Nam ai oán nhìn nàng một cái, yên lặng nắm chặt quyền.

Tư Trạm cái kia ánh mắt, rõ ràng chính là hướng Đồng Miếu phương hướng xem, thật là... Làm nhân đồ kị a.

Cuối cùng một đoạn đường thời điểm, Tư Trạm rốt cuộc bắt đầu lao tới, bước chân cũng mạnh lớn chút, ngăn ngụt thời gian nội, liên tiếp vượt qua vài người, nhảy trở thành đệ nhất.

Thế cục lão sư ẩn hạ đồng hồ đếm ngược.

Càng ngày càng nhiều người tới chung điểm, bọn họ trên mặt mang theo đỏ lên, dồn dập suyễn tắt, chậm rãi thư hoãn thân thể không khoẻ.

Giọt nước theo Tư Trạm cảm tích đến trên mặt đất, cũng không biết là nước mưa vẫn là mồ hôi, hấn vẫn là một bộ tay cầm túi quần bộ dáng, đăng ký hoàn thành tích, triều chủ tịch đài đi tới.

Các nam sinh chạy xong, nên nữ sinh bắt đầu rồi.

Khương Dao hoàn toàn không có vừa rồi thả lỏng, khẩn trương tâm đều phải nhảy ra ngoài.

Nàng thể dục giống nhau, kỳ thật cũng không phải sợ chạy bộ, chính là lo lắng chạy qua sau dài dòng khó chịu quá trình.

Trời mưa so vừa này lớn hơn nữa chút, nhưng cũng may, còn có thể tiếp thu.

Đồng Miếu cúi xuống ` thân, khẩu lệnh hạ đạt lúc sau, nàng cũng không có lao ra đi, ngược lại lưu tại Khương Dao bên người, ấn Khương Dao tốc độ chạy.

Khương Dao có chút cảm kích, biết miêu miêu là cố tình thả chậm tốc độ.

Đồng Miếu còn an ủi nàng: “Không có việc gì a, chúng ta liền ấn cái này tốc độ đều tốc chạy, sẽ không quá khó chịu.”

Khương Dao gật gật đầu, yên lặng cúi đầu chạy vội, mặt sau dần dần có nữ sinh vượt qua các nàng.

Nhưng là tám trăm mét vẫn là cái dài dòng lộ trình, hiện tại vượt qua đi, rất có thể lúc sau liền không sức lực.

Đồng dạng bảo tồn thực sự lực, còn có Trần Lộ Nam.

Nàng rất cuộc là thể thao nhị cấp vận động viên, vận động đối nàng tới nói cũng không phải chuyện khó khăn lắm tình.

Nhưng nàng không có lập tức gia tốc, ngược lại vẫn duy trì một mét khoảng cách trước sau gối tại Đồng Miếu phía trước.

Nếu Đồng Miếu cùng Khương Dao muốn biến nói vượt qua nàng, nàng liền thêm chút tốc, tiếp tục che ở các nàng phía trước.

Nàng trong lòng ninh cái ngật đáp, cảm thấy chính mình học tập không bằng Đồng Miếu, nhưng ở thể dục thượng cũng nhất định phải đè nặng Đồng Miếu một đầu.

Cho nên nàng giận đối dường như, chống đỡ phía trước lộ.

Đồng Miếu nhúu nhúu mà, bởi vì Trần Lộ Nam ly đến thân cận quá, lại không chịu tránh ra, nàng chạy bó tay bó chân, trong lòng quýnh lên, dần dần cũng cảm thấy mỏi mệt.

MỠI TÌNH ĐÀU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐÀU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 39

Tư Trạm nhàn nhạ nhìn Trần Lộ Nam liếc mắt một cái, sau đó đem ánh mắt chuyển dời đến Đồng Miểu trên người. Đồng Miểu từ hản trong lòng bàn tay rút về cánh tay, lắc đầu: “Không cần như vậy phiền toái, ta không như vậy kiêu khí.”

Khi còn nhỏ va va đập đập thời điểm nhiều, nàng đều là mặt xong rồi nước thuốc liền tiếp tục chạy loạn chơi.

Ba ba mẹ mẹ vội, cho nên cũng không có thời gian lái nhải nàng, nàng liền ở bệnh viện phòng khám bệnh a di nơi đó sát dược, sản nhân gia không lưu ý, liền chạy mất.

Kỳ thật đầu gối miệng vết thương thực thiển, cắt qua tầng ngoài mạch máu, còn không có tới kịp đọng lại thượng, nàng cũng liền cảm thấy có chút đau đớn, không ảnh hưởng toàn cục.

Tư Trạm hơi không thể thấy nhướng mày, nhìn nàng còn dính dơ đồ vật miệng vết thương, lạnh lùng cong cong môi.

Hản cũng không cường ngạnh đem nàng túm lại đây, ngược lại tâm bình khí hòa nói: “Không đi đúng không.”

Đồng Miểu nguyên bản né tránh hản một chút, không khỏi nâng lên mắt hạnh cẩn thận đánh giá Tư Trạm.

Hắn thấp giọng hỏi, ngữ khí có chút quái quái, mí mắt nhợt nhạt chiết, ánh mắt lạnh như băng.

Hình như là muốn sinh khí?

Đồng Miếu ánh mắt hơi không thể thấy lập loè một chút, néo néo ngón tay tiêm.

Có đi hay là không?

Nàng do dự sau một lúc lâu, bị Tư Trạm đưa đi nói, có phải hay không quá lớn trương kỳ cổ, không đi giống như cũng không có gì, chính là sát phá da mà thôi.

“Không cần... A!”

Nàng không tự mới vừa nói ra, Tư Trạm đột nhiên quỳ một gối xuống đất, một tay bắt lấy nàng đầu gối cong, cúi đầu hôn hướng thắm máu miệng vết thương.

Mềm mại môi đụng tới yếu ớt thịt non, thứ thứ ma ma.

Đồng Miếu chấn kinh kêu một tiếng, tiện đà đầu óc đều nổ tung.

Tư Trạm ở giúp nàng rửa sạch miệng vết thương, dùng môi.

Hắn rất cao, cho nên thân mình ép tới rất thấp, áo sơmi trừu đi lên, lộ ra răn chắc eo tuyến.

Hắn ngón tay thực năng, cũng thực dùng sức, bắt lấy nàng chân làm nàng không thể động đậy, nhưng là môi động tác thực mềm nhẹ.

Cúi đầu, Đồng Miếu có thể thấy hắn hơi rũ lông mi.

Nhưng là nàng vô tâm tình thương thức Tư Trạm tư thế, làm trò toàn ban đồng học mặt, Tư Trạm ngồi xồm nàng dưới thân, hôn môi nàng miệng vết thương.

Còn có so này lực đánh vào lớn hơn nữa sao?

Đồng Miếu không biết làm sao, chỉ có thể khuất phục, xấu hổ và giận dữ súc chân, nhỏ giọng cầu xin Tư Trạm: “Ta đi ta đi! Người mau đứng lên!”

Tư Trạm động tác mới chợt dừng lại, ngón tay buông ra đối Đồng Miếu giam cầm.

Đồng Miếu đột nhiên lui một bước, tóc hỗn độn dán ở trên mặt, cả người đều ở hơi hơi phát run.

Tư Trạm đứng lên, dùng ngón cái xoa xoa khóe miệng, bình tĩnh hỏi: “Đi đúng không.”

Đồng Miếu đột nhiên gật gật đầu, thật không biết cùng hăn đối nghịch, hăn còn có thể làm xảy ra chuyện gì tới.

Tư Trạm câu môi cười: “Chuẩn bị tốt.”

Chuẩn bị cái gì?

Đồng Miếu hãi hùng khiếp vía.

Hăn đi lên trước tới, một tay đỡ lấy nàng phía sau lưng, một cái tay khác ôm lấy đầu gối cong, dùng một chút lực đem nàng ôm lên.

Động tác sét đánh không kịp bưng tai, Đồng Miếu lại nhoáng lên thần, đã dán ở Tư Trạm trong lòng ngực.

Trời đất quay cuồng.

“Tư Trạm!”

Nàng nắm chặt đầu vai hắn, mở to hai mắt nhìn hắn.

“Người lại lẩn lộn mù quáng...” Tư Trạm nhỏ giọng nói thầm.

Công khai từ nữ sinh trong đàn đem Đồng Miếu ôm đi ra ngoài.

Trần Lộ Nam cứng đờ đãi tại chỗ, nhìn theo Đồng Miếu ở Tư Trạm trong lòng ngực giãy giụa, nhưng Tư Trạm ác liệt không buông tay.

Trong đám người tràn đầy hít hà một hơi thanh âm, ai đều không thể tưởng được, Tư Trạm thế nhưng đối Đồng Miếu.....

Thế dục lão sư ngăn người, chỉ vào hai người bọn họ bóng dáng, hỏi hưng phấn thối huýt sáo nam sinh quần thể: “Yêu đương?”

Yêu sớm giáo dục không về thế dục quản, cho nên thế dục lão sư cũng mừng rỡ theo chân bọn họ bát quái một chút.

Trần Đông phát ra từ phế phủ hướng Tư Trạm hô: “Thao, ca người đừng ôm về nhà!”

Cười vang.

Đồng Miếu xa xa nghe, ở Tư Trạm trong lòng ngực tự sa ngã giả chết.

Xong rồi xong rồi.

Thực mau, thế dục khóa thượng sự tình truyền đi ra ngoài.

Đại lão Tư Trạm có yêu thích nữ sinh, là cái kia tân chuyển qua tới thiên tài, Đồng Miếu.

Ngọa tào người không tin?

Hỏi một chút tam ban đồng học sẽ biết, quỳ một gối xuống đất hôn cẳng chân, ta cùng ta các bạn nhỏ đều sợ ngây người.

Đồng Miếu ở học bá vòng danh khí đại, Tư Trạm ở toàn giáo danh khí đại, thực mau thiệp đã bị truyền thượng Thịnh Hoa Tieba.

《trần an hòa mỗi lâu chủ cũng chưa diễn, ai dám cùng Tư Trạm đoạt nữ nhân?》 trở thành Tieba bạo dân, liền không hiểu biết Đồng Miếu đều hoàn toàn hiểu biết.

Còn có người đem Đồng Miếu cùng lúc trước Hách Mộng Khê đối lập, phát hiện hai người toàn bộ là hai cái loại hình nữ sinh.

Nguyên lai Tư Trạm không yêu lửa cháy môi đỏ, ái thanh thuần mềm muội.

Sự tình nháo đến ồn ào huyên náo, nhưng thiệp nhưng vẫn đỉnh ở trang đầu, bình yên vô sự.

Nào đó xóa quá dân tiểu đi chủ lựa chọn tính mắt mù, chứng thực đồn đãi.

Chương 48

Đồng Miếu ngồi ở cao chân ghế, nhẹ nhàng hoảng cẳng chân, tiểu bạch giày một chút một chút đụng phải cái bàn chân.

Nàng trước mặt màu trắng mâm đựng đầy một khối tư tư mạo hiểm nhiệt khí bò bít tết, chỉ chốc lát sau, đầu bếp lại cấp bưng tới tiên ép nước trái cây.

Vẫn là lần đầu tiên đến Tư Trạm gia thành phố chủ trách ăn cơm, nàng có chút bó tay bó chân.

Thật sự là quá xa hoa, đầu bếp đều là từ năm sao cấp nhà ăn mời đến, đã hòa ái lại ôn nhu.

Mụ mụ ăn mặc một thân xinh đẹp lượng phiến tiểu váy, hóa trang điểm nhẹ, nói cười yển yển.

Tư thúc thúc híp mắt, khước mắt hơi hơi có vài đạo tế văn.

“Hôm nay là vì chúc mừng ta tốt đẹp quân quen biết một năm tròn, đem các người gọi tới cùng nhau náo nhiệt một chút, bọn nhỏ uống điểm rượu vang đỏ đi?”

Đồng Mỹ Quân đạm cười liếc hẳn một cái: “Đều còn nhỏ, liền uống nước trái cây đi, tâm ý tới rồi là được.”

Tư Khải Sơn chỉ chỉ Tư Trạ: “Hắn đã sớm chạm vào rượu, cũng liền thì thầm ngoan.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 40

Đồng Miếu trượt tay một chút, suýt nữa không bắt lấy cái ly.

Bên trong tân đảo đi vào nước trái cây chấn động một chút, bắn ra chút rơi xuống khăn trải bàn thượng.

Tư Trạm chỉ cười không nói.

Thu thập xong cơm thừa canh cặn, bọn họ cùng nhau ở phòng khách nhìn tràng điện ảnh, ngày mai còn muốn đi học, cho nên thúc giục Tư Trạm cùng Đồng Miếu sớm đi ngủ.

Tư Khải Sơn cùng Đồng Mỹ Quân muốn ra cửa tiếp tục quá hai người thế giới.

Đồng Miếu nằm ở Tư gia trong khách phòng, người người tản ra nhàn nhạt giặt quần áo dịch hương vị gói đầu, trong lòng không khỏi cảm thán nói: “Thật lớn phòng ở a!”

Nàng còn có thể nhớ tới chính mình trước kia tiểu gia, đều không bằng Tư gia một cái phòng khách đại, nhưng ánh mặt trời đường cong có thể phủ kín toàn bộ nhà ở, cam vàng cam vàng, có mảnh khánh tro bụi nổi tại trong không khí, dưới ánh mặt trời không chỗ che giấu.

Nhưng đã là thật lâu phía trước sự tình, hiện tại sinh hoạt cũng thực hảo, mù mù thực hạnh phúc.

Nàng dần dần có chút buồn ngủ, hơi hơi khép lại mắt, mê mang trung, cảm giác di động chần một chút.

Hoãn sau một lúc lâu, nàng gian nan mở mắt ra, quyện quyện sờ qua di động.

Một cái tin nhắn.

“Ngủ sao?”

Đến từ Tư Trạm.

Tuy là Đồng Miểu tính tình lại hảo, cũng nhiều ít có chút buồn bực, rõ ràng đều sắp ngủ rồi.

Nàng dè dè màn hình, trở về hai chữ —— ngủ.

Sau đó nhắm mắt lại, muốn nhắm lên buồn ngủ.

Nhưng thực nhanh tay cơ lại chần một chút.

“Ngủ còn có thể hồi tin tức?”

Đồng Miểu hoàn toàn bị đánh thức, nàng một lộc cọc thân ngồi dậy, tóc rối tung, giống khối xoã tung thảm.

Tư Trạm điện thoại đánh lại đây.

Đồng Miểu dừng một chút, chờ tiếng chuông vang lên tam hạ, lúc này mới chậm rì rì tiếp lên.

“Người muốn làm gì nha?”

“Mặc tốt quần áo ra tới.” Tư Trạm lời ít mà ý nhiều.

Đồng Miếu xoa xoa tóc, mềm như bông thanh âm cũng mang theo chút khí: “Ta đều phải ngủ!”

“Hôm nay chúng ta cũng quen biết một năm tròn.”

Tư Trạh bình tĩnh nói.

Một năm trước chiều hôm đó, Tư Khải Sơn ra tai nạn xe cộ, sự tình không lớn, chỉ là có chút trầy da.

Tư Trạh đi theo Tư Khải Sơn đến bệnh viện băng bó, là Đồng Mỹ Quân cấp thượng dược.

Ngày đó Đồng Miếu vừa vặn cũng ở mụ mụ văn phòng làm bài tập, viết mệt mỏi, nàng đi tới cửa, ghé vào kẹt cửa biên, ánh mắt đầu tiên nhìn đến Tư Trạh.

Tư Trạh cũng quay đầu lại nhìn nhìn nàng.

Trong nháy mắt, đã một năm.

Đồng Miếu nhẹ nhàng chớp chớp mắt, trong nháy mắt, không có gì buồn ngủ.

Chương 49

Nàng bộ khởi đồng phục áo sơmi, nửa người dưới còn ăn mặc quần ngủ.

Cẩn thận đẩy cửa ra, thăm dò hướng ra phía ngoài ngấm.

Đầu bị người bắn một chút, nàng chạy nhanh quay đầu hướng ven tường nhìn lại.

Tư Trạm dựa vào trên tường, cúi đầu xem nàg, phun tào nói: “Cùng làm tặc đường như, không có người.”

Đồng Miếu đẩy cửa ra, phồng lên mặt, cau mày, nghiêm trang hỏi: “Đều đã trẻ thế này, người muốn làm gì nha.”

Tư Trạm nâng lên tay trái, gõ gõ trên cổ tay mặt đồng hồ: “10 giờ liên tính chậm?”

Đồng Miếu xoay người tưởng về phòng: “10 giờ ta muốn đi ngủ.”

Tư Trạm một phen giữ chặt tay nàg, chính là đem nàg cấp túm trở về: “Cùng ta đi ra ngoài.”

Đồng Miếu ngưng mi, tránh tránh, đương nhiên không làm nên chuyện gì.

Nàg đơn giản làm hăn bắt lấy, tận tình khuyên bảo cùng hăn giảng đạo lý: “Cùng người nhận thức một năm tròn, thật sự thực thực thực vui vẻ, nhưng là ta muốn đi ngủ.”

Tư Trạm hẹp dài đôi mắt nhú lại, sách một tiếng.

Tay phải khuỷu tay chống tường, bàn tay chống đầu, lười biếng nói: “Ta như thế nào nghe một chút cũng không chân thành đâu.”

Đồng Miếu mím môi, hảo tính tình nói: “Người đừng náo loạn, trong chốc lát ta mù mù cùng Tư thúc thúc nên trở về tới.”

Nếu là nhìn đến bọn họ ở chỗ này nói nhỏ, khẳng định sẽ tưởng nhiều.

Tư Trạm buông ra tay nàg, ở nàg ót nhẹ nhàng bắn một chút.

“Người có phải hay không ngốc a, bọn họ căn bản là sẽ không đã trở lại.”

Đồng Miếu ngẩn ra, đầu óc không quay lại công tới.

Tư Trạm đột nhiên cúi xuống ` thân, dán ở nàng bên tai thấp giọng nói: “Người xuân tiêu một khắc cùng hài tử cùng nhau quá a?”

Đồng Miếu mặt bá đỏ, Tư Trạm hơi thở bổ nhào vào nàng bên tai thương, tô tô ngứa.

Nàng một phen đẩy ra Tư Trạm, xấu hổ và giận dữ nói: “Người nói hươu nói vượn!”

Nàng xoay người hướng trong phòng chạy, xoay tay lại giữ cửa cấp hung hăng mang lên, sau đó bổ nhào vào trên giường, khó có thể ức chế phiền lòng khí táo.

Tư Trạm thiếu chút nữa bị môn tạp đến, may mắn trốn đến mau.

Hắn nhướng mày, giơ tay gõ gõ môn: “Uy Tiểu Quyển Mao, cùng không cùng ta đi ra ngoài.”

Đồng Miếu đem chính mình chôn ở trong chăn, không nói chuyện.

Trong lòng lại không ngừng bang bang nhảy, trong đầu khó có thể ức chế nghĩ tới Tư Trạm nói cái loại này tình hình.

Mụ mụ cùng Tư thúc thúc là né tránh hai người bọn họ, đi thân mật?

Càng nhiều Đồng Miếu không dám suy nghĩ, nàng cũng không phải thực hiểu, nàng hiện giờ sợ cho rằng thân mật, cũng chính là thân thân môi, ấp ấp ôm ôm.

Nhưng nàng có phải hay không... Cùng Tư Trạm cũng làm qua?

Nàng gối lên chính mình thật dài đầu tóc thương, nghiêng đầu xem bên ngoài cảnh đêm.

Cũng không biết có phải hay không cả thiên hạ vũ duyên cố, hôm nay không trung phá lệ sáng sủa, sao trời lập loè trụ ở trên bầu trời, giống một khối đại đại khúc kỳ mềm bánh.

Tư Trạm đợi sau một lúc lâu, thấy bên trong không hồi phục, vì thế thấp giọng uy hiếp nói: “Đừng chờ ta đi vào bắt ngươi a, chìa khóa ta đều có.”

Đồng Miêu âm thầm cắn chặt răng, hướng cửa phương hướng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, nhưng nàng thật sợ Tư Trạm xông tới.

“Ta đổi quần, ngươi chờ một chút lạp!”

Nàng cởi ra quần ngủ, thay rộng thùng thình mùa thu đồng phục quần dài, sau đó dẫm lên dép lê, chậm rì rì lại lần nữa mở cửa.

“Ngươi làm ta đi ra ngoài làm gì nha?”

Mới vừa vừa ra khỏi cửa, Đồng Miêu đã bị phủ thêm một kiện quá mức to rộng áo khoác, vẫn là nhàn nhạt bạc hà hương, vừa thấy chính là Tư Trạm quần áo.

“Hảo ngoạn.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 41

Nàng thừa nhận, khó có thể ức chế bị Tư Trạm cảm động, thậm chí bắt đầu sầu lo lên.

Nàng vô ý thức dùng ngòì bút nhẹ điểm mặt bàn, phát ra rất nhỏ tháp tiếng tí tách.

Lão sư giảng cái gì, đều giống gió thoảng bên tai, theo không khí phiêu đi rồi.

Quý Nhược Thừa ánh mắt có chút nghiêm khắc nhìn phía mặt sau Tư Trạm, nhàn nhạt hỏi: “Thật sự sẽ không vẫn là không nghe?”

Tư Trạm chống cái bàn, cũng liền ở Quý Nhược Thừa sắc bén ánh mắt trước cảm thấy mặt đỏ.

Hắ không nghe, đêm qua tư tưởng số hiệu thức đêm quá muộn, hôm nay lực chú ý rất khó tập trung, tuy rằng đã uống lên hai ly cà phê.

Quý Nhược Thừa tuy rằng nghiêm khắc, lại cũng cực độ văn nhã, dùng ánh mắt khiển trách quá Tư Trạm sau, cũng không có tiếp tục chỉ trích hắ cái gì.

“Tìm người thế hắ đáp một chút.”

Hắ nhìn chung quanh phòng học một vòng.

Các bạn học yên lặng cúi đầu, không dám cùng hắc ánh mắt đối diện, buổi chiều đệ nhất tiết, ai nói không vậy, kia thật là thiên tài.

Tuy là Quý Nhược Thừa mặt, cũng chống đỡ không được sinh lý nhu cầu.

Cũng chỉ có Khương Dao cùng Đồng Miếu dương mặt xem bảng đen.

Khương Dao ánh mắt trước sau vây quanh hắc chuyển, hắc đảo qua lúc sau, thực mau tránh đi.

Nhưng thật ra Đồng Miếu, đôi mắt mở đại đại, hơi hơi sưng sờ.

“Đồng Miếu, người đáp một chút.”

Quý Nhược Thừa thanh thanh giọng nói, tổng cảm thấy kêu nàng lên, sẽ không sai.

Ban nội truyền đến một trận thấp thấp cười trộm.

Giống như là nào đó phản ứng liên giống nhau, có một người cười trộm, những người khác sôi nổi sột sột soạt soạt lên, nhìn Đồng Miếu cùng Tư Trạm làm mặt quý.

Còn có người ra vẻ trấn định tàn nhẫn ho khan vài tiếng, đại gia lẫn nhau trong lòng hiểu rõ mà không nói ra.

Quý Nhược Thừa híp híp mắt, hồ nghi ở ban nội nhìn chung quanh một vòng.

“Làm sao vậy?” Hắc hỏi.

Đồng Miếu đẩy mặt đỏ lên đứng lên, câu nệ sắp súc thành một cây chiếc đũa.

Các bạn học ồn ào làm nàg quá xấu hổ, nói cũng không phải, không nói cũng không phải, huống chi nàg vừa rồi cũng không nghe giảng bài a.....

Có yêu thích nói tiếp đồng học chạy nhanh hướng Quý Nhược Thừa vẫy vẫy tay: “Lão sư, không có việc gì không có việc gì, chúng ta giọng nói ngửa.”

Cười vang.

Đồng Miếu chạy nhanh cúi đầu, hơi hơi cắn môi.

Quý Nhược Thừa lại có một tia hiểu rõ.

Hắn ý vị thâm trường ở Tư Trạm cùng Đồng Miếu chi gian nhìn nhìn, sau đó thuận theo tự nhiên tránh đi cái này thanh xuân mẫn cảm đề tài, gõ gõ bảng đen: “Đề này, như thế nào giải?”

Đồng Miếu nhanh chóng quét một lần đề, may mắn, này đó đề đối nàg tới nói đều không khó, nàg đại khái nhìn nhìn liền minh bạch sao lại thế này.

“Chịu lực phân tích hẳn là hơn nữa ma sát lực, trọng lực phân giải lúc sau, giảm đi ma sát lực, điện trở lực, lại tính tăng tốc độ.....”

Quý Nhược Thừa đình trệ vài giây, nhìn chăm chăm Đồng Miếu nhàn nhạt nói: “Đệ nhất hỏi vừa mới giảng qua, ta hỏi chính là đệ nhị hỏi.”

Thiên nội.

Đồng Miếu nhẹ nhàng ma sát giày tiêm, xấu hổ không chỗ dung thân.

Nàg lắp bắp đáp xong đệ nhị hỏi, lại cảm thấy hết thảy đều tái nhợt vô lực.

Chẳng sợ nàng đáp đến lại hoàn mỹ, quý lão sư cũng biết nàng không nghe giảng bài.

Cũng may Quý Nhược Thừa chưa từng có bao sâu cứu bọn họ treo máy sự tình, cũng thông cảm bọn họ tại đây đoạn thời gian đột kích thi toàn quốc nhiệm vụ nặng nề.

Đơn giản dùng ánh mắt cảnh cáo một chút, liền tiếp tục giảng đi xuống.

Đồng Miêu cẩn thận ngồi ở trên ghế, lại hận không thể có thể đi ra ngoài đứng.

Nàng thế nhưng đi học treo máy, còn bị quý lão sư bắt được.

Quả thực làm người hổ thẹn.

Khương Dao thấp giọng hỏi nàng: “Miêu miêu, người tưởng cái gì đâu?”

Đồng Miêu nho nhỏ lắc đầu, lẩm bẫm nói: “Ta chính là một nhọc.....”

Thật là tái nhợt vô lực a, nàng hung hăng kháp một chút chính mình chân, cường bách chính mình tập trung lực chú ý.

Tan học lúc sau, trong ban xếp sau ngủ đảo một mảnh, liền âm ỉ thanh âm đều nhỏ.

Lớp bên cạnh có nam sinh gõ cửa, hơi mang gương ngùng hỏi: “Xin hỏi người ban Khương Dao ở sao?”

Cửa đồng học chỉ chỉ ghé vào trên bàn ngủ Khương Dao, nam sinh có chút do dự, vẫn là nhịn xuống không có làm người đánh thức nàng.

Hắn đưa qua một cái bình an quả qua đi: “Phiền toái người giúp ta đem cái này cho nàng.”

Cửa đồng học hiểu rõ, gật gật đầu, một đám truyền qua đi, đến Đồng Miếu trong tay, sau đó đặt ở Khương Dao trên mặt bàn.

Ngày mai chính là đêm Bình An, tuy rằng trường học vì phòng ngừa yêu sớm manh mối, cấm đưa bình an quả cùng quà Giáng Sinh, nhưng là thượng có chính sách hạ có đối sách, không cho đưa quả táo, bọn họ liền đưa quả cam cùng lê.

Khương Dao bị đi học linh đánh thức, trên mặt đỏ bừng, còn có bị áp ra tới dấu vết.

Nàng mê mang mở mắt đào hoa, triều trên mặt bàn nhìn nhìn, mang theo nồng đậm giọng mũi hỏi: “Ai a?”

Đồng Miếu đáp: “Có cái nam sinh tặng cho người.”

Khương Dao nhú nhú mày, liền là cái nào nam sinh cũng chưa hỏi, đem tinh mỹ đóng gói quả cam tím đến trong ngăn kéo, một đầu ngã quy ở trên bàn, gian nan ở tay áo thượng cọ mặt.

Thật là không nghĩ khởi a.

Đồng Miếu cho nàng đưa qua một cái ướm khăn giấy: “Kiên trì kiên trì, trở lên xong một tiết khóa liền có thể tan học.”

Khương Dao tiếp nhận khăn ướm, lau một phen mặt, bị lạnh lạnh khăn ướm một băng, nhiều ít thanh tỉnh chút, nàng ngáp một cái, hỏi: “Miêu miêu, người ngày mai có việc gì thế?”

Đồng Miếu suy nghĩ sau một lúc lâu, chậm rãi lắc đầu: “Ngày mai là thứ năm, không có gì đặc biệt sự.”

Khương Dao tới hứng thú, đứng dậy nói: “Ngày mai đêm Bình An, chúng ta tan học lúc sau đi dạo phố ăn cơm đi.”

Đồng Miếu chần chờ sau một lúc lâu, ngưng mi nói: “Đi dạo phố?”

Khương Dao gật gật đầu: “Đi sao đi sao, dù sao đều khảo xong thi toàn quốc, thả lỏng một chút sao.”

Cùng bạn tốt đi dạo phố loại sự tình này mãi mới lạ, trước kia nàng đều là cùng mù mù đi.

Đồng Miếu có chút tâm động, lại lần nữa xác nhận một chút đích xác không có khác sự, nàng hơi hơi mỉm cười: “Vậy được rồi.”

-

Đêm Bình An ngày đó, vườn trường cửa bán giá cao bình an quả như cũ tiêu thụ không còn, bằng hữu chi gian đưa, đưa cho ái mộ người cùng lão sư chỗ nào cũng có.

Liên trường học giá trị Chu Sinh chính mình đều đưa, càng không có tâm tình quản người khác.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 42

Nữ nhân vác giá cả xa xỉ bao da, nhẹ nhàng cởi bỏ Burberry áo khoác nút thắt, triều Quý Nhược Thừa cười nhạt.

Quý Nhược Thừa cư cư... Cư nhiên cho nàng kéo ghế dựa!

Khương Dao đứng đứng lên, sợ tới mức Đồng Miểu chạy nhanh bắt lấy nàng: “Dao dao người bình tĩnh!”

Chương 51

Đồng Miểu nắm chặt Khương Dao tay, lúc này mới đem Khương Dao túm chặt.

Vừa vặn người phục vụ bưng lên bò bít tết, dùng thân thể đem Khương Dao ánh mắt cấp chắn thương.

Nhìn không thấy Quý Nhược Thừa, Khương Dao bình tĩnh nửa phần.

Chậm rãi ngồi xuống.

Bò bít tết tư tư mạo hiểm nhiệt khí, nồng đậm mùi hương nghi phiêu tán ra tới, Khương Dao cuối cùng đem ánh mắt chuyển dời đến trên mặt bàn.

Đồng Miểu cười đối phục vụ sinh nói lời cảm tạ, nhưng không dám buông ra lời kéo Khương Dao tay.

Khương Dao ánh mắt có điểm cô đơn, nàng liếm liếm đỏ tươi môi, lẩm bẩm nói: “Miêu miêu người buông ra đi, ta không đi.”

Đồng Miếu bán tín bán nghi buông ra tay, chậm rãi rút trở về, an ủi nói: “Có lẽ là quý lão sư người nhà đâu, người đừng quá xúc động.”

Khương Dao một tay giơ lên cái ly, một ngụm đem rượu vang đỏ uống làm.

Sáp sáp đau khổ hương vị ở nhũ đầu thượng tràn ra, nàng nhăn nhăn mày, một đạo dòng nước ấm hoạt vào trống trơn dạ dày.

“Quý Nhược Thừa gia phả đều mau bị ta phiên biến, một chi độc đinh, ba mẹ cũng đều là con một, người nói có trách hay không.”

Nàng khả năng trước kia cũng không uống qua như vậy một mồm to rượu, nhiều ít trên mặt có chút nóng lên.

Lúc ấy nói khai liên khai, căn bản chưa kịp xem là nhiều ít độ, hiện tại một hồi vị, đại khái đến có ba mươi độ.

Đồng Miếu lo lắng nhìn nhìn Khương Dao, học lần trước Tư thúc thúc giáo nàng, đem bò bít tết cắt ra, đẩy đến Khương Dao trước mặt.

“Người ăn trước điểm đồ vật.”

Tuy rằng nàng thiết đến có chút trúc trắc khó coi, nhưng là Khương Dao nào còn có tâm tư băn khoăn này đó, nàng điền một ngụm bò bít tết đến trong bụng.

Mùi hương nhi không ăn ra tới, ngược lại chua xót sáp, giống mới vừa rồi rượu vang đỏ không nuốt xuống đi đường như.

Bàn ăn liên tiếp bưng lên, quả nhiên cùng Khương Dao nói giống nhau, đều là thủ công hoàn mỹ nhưng là phân lượng thiếu.

Bị phục vụ sinh lần lượt đánh gãy, Khương Dao cuối cùng bình tĩnh chút, đôi mắt rũ đi xuống.

“Miêu miêu, người nói hăn có phải hay không tới thân cận?”

Nàng triều Quý Nhược Thừa phương hướng ngăm liếc mắt một cái, ai oán ở hăn trên người nhìn quét, làm sao bây giờ, mặc dù là như vậy, nàng vẫn là cảm thấy Quý Nhược Thừa hảo soái hảo thân sĩ, hận không thể đổi diện cái kia nữ sinh là chính mình.

Đồng Miêu dừng một chút, chậm rì rì nói: “Quý lão sư... Căn bản không cần thân cận đi.”

Lấy Quý Nhược Thừa điều kiện, đại khái có rất nhiều hình người Khương Dao giống nhau yêu thâm trữ, nhưng là Đồng Miêu lại không dám nói như vậy.

Khương Dao một tay chống cằm, một tay nhéo sắc bén dao ăn, đột nhiên cắm vào bò bít tết.

Nàng còn không tự giác một bên nhìn một bên nhíu mày: “Quý Nhược Thừa vì cái gì không thích tuổi trẻ tiểu cô nương đâu, ta có thể so hăn tiểu thất tuổi đâu.”

Đồng Miêu rũ mắt, chớp chớp mắt, thật đúng là theo Khương Dao ý nghĩ tưởng.

Có lẽ là không tiếng nói chung, có lẽ là... Thứ này cùng tuổi bản thân liền không quan hệ.

Nó luôn là tùy tiện đã xảy ra, căn bản mặc kệ có phải hay không ở đối thời gian đối trường hợp, cùng... Đúng người.

Nàng đột nhiên cũng cảm thấy hết muốn ăn, dùng nữa xoa một chút blueberry củ từ, nhấp trong miệng, nồng đậm thanh hương.

Hàm hồ liền nuốt đi vào, chờ dạ dày không cảm thấy đói bụng, nàng cũng không thể nào muốn ăn.

Có lẽ là bởi vì Tư Trạm đi, nàng ngược lại đặc biệt có thể lý giải Khương Dao cảm thụ, nhưng là quý lão sư lại thực vô tội, cho nên nàng căn bản không biết có thể như thế nào an ủi Khương Dao.

Khương Dao lại đổ một ly rượu vang đỏ, Đồng Miếu hơi hơi ngưng mi.

“Dao dao, nếu không chúng ta đổi một nhà ăn cơm đi.”

Nàng uyển chuyển kiến nghị nói, không nhìn có thể hay không hảo một chút?

Khương Dao lắc đầu: “Không cần a, ta hiện tại chỗ nào còn đi được khai.”

Nàng một ngửa đầu, lại là một mồm to rượu vang đỏ rót đi xuống.

Đồng Miếu không đủ mau tay nhanh mắt, không bắt lấy, xem Khương Dao kịch liệt ho khan hai hạ.

“Người ăn trước điểm đồ vật đi, đừng bụng rỗng uống rượu.”

Khương Dao lực chú ý đã sớm không ở chính mình trên bàn, Đồng Miếu nói cái gì nàng liền nghe cái gì, làm nàng ăn cái gì, nàng liền máy móc tính giờ dao ăn hưởng chính mình trong miệng đưa.

Quý Nhược Thừa cũng không có chú ý tới bên này.

Hắn cả người đều thực lỏng, nhéo lên cái ly nhọt nhạt uống một ngụm nước chanh, sau đó vẻ mặt ôn hoà nói: “Nghĩ như thế nào về nước?”

Trình viện cười nói: “Việc học có thành tựu, tổng nên vì nước cống hiến sao, ta nếu có thể cùng người giống nhau sớm hai năm tốt nghiệp, ta đã sớm đã trở lại.”

Quý Nhược Thừa khiêm tốn vẫy vẫy tay, phục vụ sinh lại đây, cho hắn điền thượng nước chanh.

“Vẫn là người giác ngộ cao.” Hắn thanh âm trong sáng, ngữ khí bình tĩnh, so đi học khi càng thư hoãn chút.

Trình viện do dự một chút, chậm rãi nói: “Sư ca, người không làm nghiên cứu thật sự đáng tiếc, người là cái thiên tài a.”

Quý Nhược Thừa nhàn nhạt cười cười, tựa hồ là khát, lại đem cái ly nước uống hơn phân nửa.

“Không có gì, giáo dục học cũng là ta phụ tu chuyên nghiệp, cũng đáng đến nghiên cứu.”

Trình viện thở dài một tiếng: “Giáo dục là cao thượng, nhưng là... Bồi dưỡng một cái vật lý học gia quá không dễ dàng, Thanh Hoa kỹ giáo thụ không phải vẫn luôn chiêu người qua đi?”

Quý Nhược Thừa hơi một nhíu mày, trong mắt hiện lên một tia phức tạp cảm xúc, nhưng thực mau bị hắn thu liễm lên.

“Người đây là giúp kỹ giáo thụ đương thuyết khách tới?”

Trình viện nhìn chăm chăm Quý Nhược Thừa mặt, mưu toan từ trên mặt hắn nhìn ra một tia không cam lòng biểu tình, đáng tiếc không có.

“Sư ca, kia sự kiện đều đi qua, về sau sẽ không lại đã xảy ra.”

Quý Nhược Thừa dừng một chút, uống cạn ly trung nước chanh, nhàn nhạt nói: “Hảo hảo ăn cơm, không nói chuyện công sự.”

Trình viên nói không được nữa.

Mặc dù Quý Nhược Thừa trên mặt không có gì biểu hiện, nhưng nàng vẫn là có thể cảm giác được, Quý Nhược Thừa có chút sinh khí, không muốn lại tiếp tục cái này đề tài.

Đối diện Khương Dao đã liền làm hai ly rượu vang đỏ, dạ dày bên trong nóng bỏng, như là có một đoàn hỏa ở thiêu.

Nàng tổng cảm thấy kia hai người dựa vào đặc biệt gần, liêu cũng tương đương thân thiết.

Quý Nhược Thừa ở lớp tuy rằng tính tình hảo, nhưng rốt cuộc là có lão sư uy nghiêm, thần thánh không thể xâm phạm, liền Khương Dao có đôi khi đều rất sợ hãi.

Trước nay chưa thấy qua hẳn như vậy cùng người nói chuyện phiếm, không có lão sư cái giá, sung sướng, bình thản ngồi ở đối diện, cho nhau nhìn lẫn nhau đôi mắt.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 43

Nàng không ăn cái gì đồ vật, quang uống rượu, lại uống quá mãnh, hiện tại dạ dày hoàn toàn chịu không nổi, tưởng phun.

“Dựa, người không phải muốn phun đi!” Tư Trạh hoảng sợ.

Hắh chỉ đươg Khươg Dao tâm tình không tốt, uống lên điểm tiểu rượu, dù sao bọn họ chạm vào rượu đều sớm, thân thể tuổi trẻ, tửu lượng cũng không kém.

Nhưng thật không nghĩ tới Khươg Dao thương tâm đến đem chính mình uống phun ra.

Đồg Miểu chạy nhanh đứng lên, trừu một phen khăn giấy, từ Tư Trạh chân phía trước cộ đi ra ngoài, giữ chặt Khươg Dao cánh tay: “Ta mang người đi buồng vệ sinh!”

Khươg Dao che miệng cùng nàng chạy.

Có lẽ là bên này thanh âm quá lớn, nhiều ít khiến cho mặt khác thực khách chú ý.

Quý Nhược Thừa cũng quay đầu tới, triều bên này nhìn liếc mắt một cái.

Khươg Dao đã chạy đi rồi, hắh chính thấy Tư Trạh, có chút ngoài ý muốn.

“Tư Trạh?”

Tư Trạh thấy bị thấy đượ, cũng không né, hắ đứng dậy đi đến Quý Nhượ Thừa bên cạnh bàn, cười nói: “Lão sư hảo, vị này chính là.....?”

Hắ đem ánh mắt đầu hương trình viện.

Quý Nhượ Thừa giới thiệu nói: “Đây là ta cùng đạo sư học muội, mới từ nước ngoài tiến sĩ tốt nghiệp trở về.”

Hắ lại chỉ chỉ Tư Trạh, đối trình viện nói: “Ta một người đệ tử, trước mắt ta chỉ đạo hắ người máh hạng mục.”

Trình viện lễ phép gậ gậ đầu.

Tư Trạh bắt tay cảm ở trong túi, hơi hơi cung eo, lấy kỳ tôn trọng, không dấu vết hỏi: “Tỷ tỷ như vậy tuổi trẻ xinh đẹp, thế nhưng đều tiến sĩ tốt nghiệp, ta còn tưởng rằng là quý lão sư muội muội đầu.”

Ai đều thích nghe lời hay, đặc biệt là Tư Trạh loại này lớn lên đẹp người trẻ tuổi, nói ra liền càng là êm tai.

Trình viện hàm súc sờ sờ mặt: “Ta nhưng không tuổi trẻ, hài tử đều có.”

Tư Trạh khoa trương nhướng mày, tán thưởng nói: “Có phải hay không vật lý hệ phong thủy hảo a, học đều có thể cùng mười tám tuổi dường như, làm cho ta đều tưởng từ bỏ CS sửa học vật lý.”

Trình viện bị hắ khen đến cười khanh khách, còn hương về phía Quý Nhượ Thừa nói: “Người học sinh đều như vậy có thể nói sao, vẫn là sư ca giáo hảo a.”

Quý Nhượ Thừa đánh giá liếc mắt một cái Tư Trạh, cú đánh viện đạh cười, không có trả lời.

Tư Trạ̣m cụ̃ng khọ̉ng phạ̉i là độ́t nhiện nhanh trí tị̃nh cạ́ch, ngạ̀y thường ở trượ̀ng họ̣c, thệm mộ̣t cạ́i tự đệu lượ̀i đện nọ̉i, nhiệu ít có chụ́t cao lạ̃nh.

Hiệ̣n giợ̀ hoa ngôṇ xọ̉o ngự̃, hoặ̣c là lạ̀ cùng trìṇh việ̣n nhậ̣n thự́c, hoặ̣c là lạ̀ lợ̀i nọ̉i khặ́ch sọ̉o tợ̉i.

Cạ́i thự́ nhậ́t hiệ̣n nhiện là khọ̉ng thệ nào, hặ́n triệ̀u Tư Trạ̣m tợ̉i phượng hượng nhị̃n nhị̃n, ba bộ̣ chẹ́n đũa.

Quỵ́ Nhượ̣c Thừạ đợ̀i mặ́t hị́p lạ̣i, đặ́y lọ̉ng hiệ̣u rọ̉, theo sau vộ̉ vộ̉ Tư Trạ̣m bạ̉ vai: “Đượ̣c rọ̉i, nhiệ̣m vụ̣ hoạ̀n thàṇh, nện làm gì làm gì đi thọ̉i.”

Tư Trạ̣m biệ́t khọ̉ng thệ gặ̣t đượ̣c Quỵ́ Nhượ̣c Thừạ, cụ̃ng khọ̉ng che đậ́u, cậu mợ́i cượ̀i, hợ̀i hợ̀i gặ̣t gặ̣t đậ̀u, xoay ngượ̀i đi rọ̉i.

Xe taxi thượ̣ng.

Khượng Dao lạ́i xe cụ̃ra sộ́ thọ̉ng khị́, Đợ̀ng Miệ́u tượ̀ng cạ́i vộ̉ về nạ̀ng phíạ sau lượ̀ng.

“Ngượ̀i thậ̣t giọ̉i, thệ nhự̃ng khọ̉ng lạ́i xe tợ̉i.”

Khượng Dao dạ̣ dày vậ̃n là có chụ́t khọ́ chặ̣u, nhự̃ng trong lọ̉ng lạ̣i hoạ̀n toạ̀n thoạ̉i mạ́i.

Tư Trạ̣m cượ̀i nhạ̣o mộ̣t tiệ́ng: “Ngượ̀i có bặ̀ng lạ́i sao, cả ngạ̀y đệm lạ́i xe quặ́i bện miệ̣ng thượ̣ng.”

Khượng Dao bị độ́ một chụ́t, khọ̉ng cam lọ̉ng lặ́m bặ́m nọ̉i: “Ngượ̀i hiệ̣n tặ̣i tư tượ̉ng giặ́c ngộ̣ đụ̉ cao a.”

Đợ̀ng Miệ́u cặ́n cặ́n mợ́i, hượng về phíạ kị̃nh chiệ́u hậ̣t trượ̀ng mặ́t nhị̃n Tư Trạ̣m liệ́c mặ́t mộ̣t cạ́i.

Hắn này không phải ở giáo dục Khương Dao, đây là biến tướng trên chọc nàng đâu.

Đem Khương Dao đưa về tiểu khu cửa, có a di ra tới tiếp đi, Đồng Miếu thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tư Trạm hướng tiểu khu đèn trụ thượng một dựa, lười biếng hỏi: “Còn có thời gian đâu.”

Không ra đi điên cuồng một chút?

Đồng Miếu cúi đầu nhìn nhìn đồng hồ, buổi tối 8 giờ, trong trường học tiết tự học buổi tối thời gian còn không có kết thúc đâu.

“Ân, vừa lúc thừa dịp thời gian này, ta hảo hảo hiểu biết một chút các người người máy.”

“Cái gì?” Tư Trạm sững sốt, hiển nhiên không nghĩ tới biến chuyển lớn như vậy.

“Đi tranh trường học đi, ta hai ngày này tìm đọc một ít tư liệu, đại khái minh bạch ta hắn là phụ trách bộ phận, hiện tại mau chân đến xem các người linh kiện.”

Đồng Miếu nghiêm túc nói.

Tư Trạm nhíu nhíu mày, lười biếng “Uy” một tiếng.

Đồng Miếu đã xoay người hướng trường học phương hướng đi rồi, vừa đi một bên nói: “Bất đồng chất lượng linh kiện áp dụng khu gian khẳng định bất đồng, không bắt được số liệu ta không có biện pháp tính toán, nếu dùng.....”

Tư Trạm xoa nhẹ một phen nàng tóc: “Đêm Bình An ai, bắt quá?”

Đồng Miếu nghiêng đầu, mê mang chớp chớp mắt: “Có cái gì đặc biệt sao, muốn như thế nào quá?”

Tư Trạch bị đố một chút.

Tình lữ đương nhiên là hưởng thụ hai người thế giới, độc thân cầu mới oa ở phòng thí nghiệm công tác đâu.

Nhưng là... Bọn họ tính tình lữ đi?

Cuối cùng Tư Trạch tự sa ngã nói: “Tính, người nói tính.”

Hai người một lần nữa xuất hiện ở phòng thí nghiệm, Trần Đông thiếu chút nữa kích động đến run rẩy, hãnh thò lại gần vỗ vỗ Tư Trạch vai: “Ca người như vậy đủ ý tứ sao?”

Tư Trạch sắc mặt không phải như vậy vui vẻ, hãnh đi theo Đồng Miếu mặt sau, không kiên nhẫn nói: “Suy nghĩ nhiều.”

Giúp đỡ Đồng Miếu đem sở hữu nhập khẩu linh kiện bản thuyết minh tìm ra, nhất nhất nằm xoài trên trên mặt bàn: “Đây là sở hữu số liệu, đều là trước mắt tốt nhất, hãnh là sẽ không có vấn đề.”

Hãnh lại chỉ chỉ một bên bày biện có chút hỗn độn đóng dấu giấy: “Những cái đó là thi đấu yêu cầu, người nếu là muốn nhìn hướng giới video ta cũng cho người điều ra tới.”

Đồng Miếu lắc lắc đầu: “Không cần, này đó liền có thể.”

Nàng ngồi ở ghế trên, cũng hai chân, tay một cầm lấy số liệu, liền trầm đi vào.

Hiện tại ngân long vấn đề chính là chuẩn xác suất không đủ cao, muốn bảo đảm một lần trao lấy bền chắc mới có thể tiết kiệm càng nhiều thời giờ.

Người máy phán định từ Tư Trạm trình tự quản khổng, Đồng Miếu không hiểu, nhưng là như thế nào bảo đảm đạt được suất chính là nàng muốn quan tâm sự tình.

Thi đấu dùng đạt được đạo cụ là bột biển hoặc plastic tài chất, không có biện pháp dùng điện từ thiết hấp dẫn.....

Muốn đem móng vuốt thiết kế thành cái gì kết cấu hảo đâu?

Nàng ngưng mi suy tư, trong tay nhéo bút, ở tính toán trên giấy viết viết vẽ vẽ.

Hoa hai cái giờ, nàng đem sở hữu tư liệu toàn bộ nhìn một lần, số liệu cơ hồ đều khắc ở nàng trong đầu.

Không nói đạt tới đã gặp qua là không quên được trình độ, lại cũng tám chín phần mười.

Nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, đuổi cái lười eo.

Kế tiếp theo mạch điện thay đổi, tính toán số liệu chỉ biết càng ngày càng tế, nhưng lượng công việc cũng không phải nàng tưởng như vậy đại.

Chỉ cần nàng nhiều làm điểm, Tư Trạm liền có thể rút ra càng nhiều thời giờ học tập.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 44

Đồng Miếu chui vào trong chăn, thực mau liền nặng nề ngủ rồi, nàng đã lần nữa đột phá chính mình giấc ngủ thời gian, sửa sang lại ra mấy cái khoa học tự nhiên địa điểm thi cùng loại hình đề.

Nàng cũng không có cái gì sửa sang lại thói quen, học tập phương pháp cũng không có Từ Mậu Điền bọn họ tưởng như vậy tốt đẹp, nàng chỉ là bằng vào thiên phú, đã làm thật sự sẽ không quên.

Nhưng vì người nào đó, nàng nhưng thật ra nguyện ý trọng đi một bên thành thật kiên định, một bước một cái dấu chân học tập con đường.

Nàng dĩ vãng học tập khắc khổ, nhưng cũng không vất vả.

Hiện tại vất vả, lại giống như vui vẻ chịu đựng.

Trong mộng sương mù mênh mông một mảnh, cái gì cũng không có mơ thấy.

Cuối kỳ khảo thí đề nặng tâm niên hơi thở, thậm chí đánh tan Nguyên Đán ngày hội bầu không khí.

Sở hữu vui đùa bát quái đều như là không có hồn, hiếm khi có người phụ họa, liền Tieba đều quanh quẽ rất nhiều, khó được có thiệp bị trên đỉnh tới.

Ở tầng cao nhất một trường thi, Đồng Miếu nhẹ nhàng buông xuống trong tay thiến bút, lại vừa thấy biểu, còn có bốn mươi phút thời gian.

Nàng không có vội vã nộp bài thi, mà là nhẹ nhàng xoa xoa huyết Thái Dương.

Từ cao nhị bắt đầu, đã bắt chước nổi lên thi đại học kỹ luật, chỉ có thể trước tiên nửa giờ.

Nàng bình tĩnh ngồi ở nguyên bản hẳn là áp lực khảo thí không khí trung, đột nhiên cảm thấy thiếu dĩ vãng khẩn trối cảm.

Cũng không biết là biết rõ chính mình không cần bài bảng cùng phê phân, vẫn là..... Cái loại này bệnh trạng bắt đầu chuyển biến tốt đẹp.

Giám thị lão sư biết nàng, cũng chút nào không ngoài ý muốn, nàng ở người khác đều múa bút thành văn thời điểm liền ngừng bút.

Nàng thò qua tới, đứng ở Đồng Miếu bên người, nhìn nhìn chính tề bài thi cùng tràn đầy đặng đặng đáp đề tạp.

Không được cười gật đầu.

Chu Nhã Như đầu cái ánh mắt lại đây, khẩn trương nắm lấy tay.

Nàng nhìn nhìn chính mình còn dư lại ngạ ba đạo đại đề, tuyệt vọng một nhắm mắt.

Khi nào, nàng tốc độ như vậy chậm, thế nhưng không thể trước tiên đáp xong rồi.

Là quá mức lo lắng, phía trước kiểm tra quá nhiều lần sao?

Nàng đột nhiên che lại miệng mũi, kịch liệt ho khan lên.

Một khụ lên liền nghe không được, cứ việc nàng cực lực không quấy rầy người khác đáp đề, đem mặt đều ghen đỏ.

Chung quanh đã vang lên bực bội thiết thanh.

Giám thị lão sư chạy nhanh qua đi, hạ giọng hỏi: “Đồng học, người làm sao vậy?”

Chu Nhã Như gắt gao đở miệng mình, khó chịu vẫy vẫy tay.

Nàng vươn một cái tay khác, hoang mang rối loạn vặn ra nước khoáng nắp bình, sau đó từ trong túi móc ra một hộp dược.

Nàng thấp giọng khụ, luống cuống tay chân bài trừ hai cái bao con nhộng, cùng thủy nuốt đi xuống.

Giám thị lão sư vỗ vỗ nàng bối: “Bị cảm a, muốn giấy sao?”

Không phải.

Không phải cảm mạo.

Đồng Miếu ánh mắt dừng ở Chu Nhã Như đặt lên bàn bao con nhộng, màu ngân bạch bên cạnh ẩn dược tên —— phân nhất định phải Ibuprofen hoãn thích bao con nhộng.

Vừa lúc nàng ly đến gần, cũng vừa lúc nàng cố tình hiểu biết loại này công hiệu tiểu viên thuốc.

Nàng ngưng mi, có chút lo lắng nhìn Chu Nhã Như liếc mắt một cái.

Nhưng Chu Nhã Như lại không có thời gian cùng nàng đối diện, đem toàn bộ lực chú ý đều đặt ở bài thi thượng.

Dược liền đặt ở tay nàng biên, đã còn thừa không có mấy.

Giám thị lão sư dùng ánh mắt ý bảo Đồng Miếu có thể nộp bài thi, nàng ở đứng dậy nộp bài thi thời điểm, phát hiện Chu Nhã Như lựa chọn đề nơi đó, không hai cái vị trí.

Khảo xong thí trong phòng học kêu loạn, ai cũng chưa biện pháp không đem cái này thành tích đương hồi sự, bị phân đến B ban, đối này đó từ nhỏ liền kiêu quý cao ngạo hài tử tới nói là sĩ nhục, nhưng luôn có người muốn đi.

Khương Dao ngón tay lạnh lẽo, cầm Đồng Miếu bài thi cùng chính mình so đối với.

Đồng Miếu nắm chặt tay nàng, ý bảo nàng không cần quá lo lắng.

Nhưng thẳng đến đối xong rồi đáp án, Khương Dao tâm mới hoàn toàn buông.

“Miêu miêu, ta lần này khảo hẳn là không kém.” Nàng dứt lời, liền dựa vào cái bàn nhắm hai mắt lại, chỉ chốc lát sau, liền lông mi đều không run.

Đồng Miếu có lẽ là chịu nàng lây bệnh, cũng ngáp một cái.

Nàng bài thi lại bị người mượn đi đối đáp án đi.

Nàng dùng đệ bài thi công phu, triều phòng học mặt sau nhìn liếc mắt một cái.

Cách quá nhiều người, căn bản thấy không rõ.

Nàng nhưng thật ra thập phần muốn biết, Tư Trạm đáp đến thế nào, có hay không vượt xa người thường phát huy, còn có thể hay không đi tới mấy trăm tên.

Chủ nhiệm lớp khoan thai tới muộn, giống như cố ý cho bọn hắn một chút thả lỏng thời gian.

“Này tiết ngữ văn khóa liền trước không thượng, cho các người phóng cái điện ảnh thả lỏng một chút đi.”

Có lẽ là biết sắp phân ban sự tình, chủ nhiệm lớp cũng có vẻ khoan dung rất nhiều, rốt cuộc là mang theo một chính năm, nhiều ít đối rời đi kia bộ phận người cũng có cảm tình.

Nhưng ở buồn tẻ lại bận rộn cao trung, thường lui tới là không quá làm ra vẻ.

Điện ảnh là 《 Charlie chocolate nhà xưởng 》 , không xem như thực tâm phiến, rất nhiều đồng học cũng đều xem qua, nhưng đại gia vẫn là nghiêm túc, hứng thú bưng bưng nhìn.

Rốt cuộc được đến không dễ.

Tư Trạm không có đối đáp án, cũng không có giống Trần Đông giống nhau, vô tâm không phối chơi game.

Hắn dựa vào ghế trên, nhẹ nhàng nhắm mắt lại, cái gì cũng chưa tưởng.

Hắn dĩ vãng xem như tâm sự nhiều.

Từ cha mẹ tách ra bắt đầu, hắn liền tưởng tượng đối nhiều, giống như người một nhà chia làm ba cái thân thể, mỗi người đều hướng tới chính mình phương hướng nghĩa vô phản cố bên.

Con mẹ nó sinh ý càng làm càng lớn, đã là trong ngoài nước nổi danh phía đối tác.

Hắn ba chính thương hai lộ phát triển, thành thạo, mưu tính sâu xa.

Hắn tắc một đầu chui vào trí tuệ nhân tạo lĩnh vực, thứ nhất cảm thấy hứng thú, thứ hai bị như vậy cha mẹ tương đối, dù sao cũng phải làm chút cái gì.

Nhưng tựa hồ cho tới bây giờ, hắn mục tiêu mới dần dần rõ ràng minh xác lên.

Thi đại học đối hắn ảnh hưởng cũng càng sắc bén trắng ra.

Không có gì so cái này càng trắng ra, điểm chỉ hướng chính là trường học phương hướng, Đồng Miếu phương hướng.

Đây là vô luận hắn cỡ nào gia đại nghiệp đại đều thay đổi không được.

Mục đích đơn giản lên, hắn trong lòng cũng nhẹ nhàng lên.

Cảm tạ hắn ba mẹ hai người kia tinh, di truyền cho hắn còn tính không tồi đầu óc, tuy rằng không có Đồng Miếu như vậy thần, nhưng nỗ lực luôn là có hiệu quả, hắn trong lòng hiểu rõ.

Tư Trạm mệt đến đã ngủ.

Điện ảnh truyền phát tin xong rồi, chuông tan học khai hỏa, hắn gian nan mở mắt ra, hoàng hôn đã trụ tới rồi sơn biên, thiếu chút nữa liền phải rơi xuống đi.

Trên bàn phóng một lọ nhị đập, chanh khẩu vị.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIÊU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 45

“Thì thăm, tới bao bánh trôi.” Bà ngoại dùng phương ngôn kêu nàng. Nàng lập tức trả lời: “Tới rồi!”

Các nàng nơi này cũng không lưu hành ăn sủi cảo tập tục, giống như tất cả mọi người đều là muốn ăn cái gì ăn cái gì, thậm chí còn có điểm cái lẩu.

Các nàng gia là bởi vì bà ngoại ái làm dầu chiên bánh trôi, mỗi năm đều làm, dù sao dưỡng thành thói quen.

Nàng từ trên giường bò xuống dưới, mặc vào dép lê, hướng phòng bếp đi.

Bà ngoại đối diện mù mù nói: “Ai da, người này điện thoại đều không bỏ xuống được tới.”

Mù mù trong tay còn dính bột mì, nàng dùng hai ngón tay cẩn thận kẹp lấy di động, thấp giọng nói cái gì, trên mặt còn mang theo nhàn nhạt cười.

“Ân, người cũng ăn tết hảo, thay ta cùng A Trạm nói một tiếng.”

Đồng Miếu đặt ở dòng nước hạ tay run một chút.

Tư Trạm cũng cho nàng đã phát vài điều tin nhắn, nhưng nàng chỉ trở về một cái.

Sau đó đem ký lục đều xóa rớt.

Không biết vì cái gì, giống như thập phần không thói quen mượn điện tử thiết bị liên hệ phương thức.

Rốt cuộc, bọn họ cũng không nên như vậy nị oai.

Nàng lau khô tay, giúp bà ngoại nước sôi viên.

Bà ngoại mặt ngoài tuy rằng nói mụ mụ, nhưng là trên mặt lại là treo cười.

Đây cũng là Đồng Mỹ Quân cùng đồng thành tách ra như vậy nhiều năm sau lần đầu tiên.

Thật tốt, có Tư thúc thúc ở thật tốt, các nàng một nhà giống như đều hạnh phúc nhiều.

Buổi tối muốn xem xuân văn ăn cơm tất niên, nhưng Đồng Miểu không phải rất đói bụng.

Buổi chiều thời điểm, nàng đã ăn không ít đồ ăn vặt, nhưng vì đón ý nói hòa không khí, vẫn là cái miệng nhỏ nhấp.

Bà ngoại vỗ vỗ nàng vai, nhỏ giọng cười nói: “Trên ban công có pháo, người ông ngoại trộm cho người mua.”

Đồng Miểu dở khóc dở cười.

Nàng đã sớm qua thích phóng pháo tuổi tác, nhưng là lão nhân nhưng vẫn nhớ rõ.

Đồng Mỹ Quân lau khô cái bàn, bất đắc dĩ nói: “Đều nói không cần các người mua, lãng phí tiền, nàng cũng không thích.”

Đồng Miếu chạy nhanh nói: “Ta thích a, trong chốc lát đi phóng.”

Nàng quần trong túi di động chần một chút.

Đồng Miếu dừng một chút, đem điện thoại lấy ra tới, ánh mắt dừng ở mới tới cái kia tin tức thượng.

—— đang làm gì?

Nàng chớp chớp mắt, yên lặng hướng trên sofa dựa vào, tránh đi Đồng Mỹ Quân ánh mắt.

—— ăn cơm.

Nàng chạy nhanh đem điện thoại sủy lên, dường như không có việc gì cầm lấy chiếc đĩa.

Nhưng di động lại chần lên.

Nàng nhăn nhăn mày, vẫn là chậm rì rì đem ra.

—— xuống lầu.

Xuống lầu?

Đây là có ý tứ gì?

Đồng Mỹ Quân quay đầu tới, tùy ý hỏi: “Thì thăm, ai nha?”

Đồng Miếu nhất thời vô ý, di động theo lông xù xù quần ngủ hoạt tới rồi trên mặt đất.

“Cùng... Đồng học.”

Nàng chật vật đem điện thoại nhặt lên, phát hiện thế nhưng quăng ngã tắt máy.

Nàng ngưng ngưng mi, chạy nhanh ấn khởi động máy kiện.

Thật mạnh ấn vài hạ, thế nhưng mở không ra.

Nàng này di động cũng là lão khoản, vẫn luôn không có đôi tân, có lẽ thật sự đem nơi nào quăng ngã hồng rồi.

Đồng Miếu cấp hãn đều ra tới, nàng còn không có hỏi rõ là chuyện như thế nào.

Lo lắng triều cửa số phương hướng nhìn liếc mắt một cái, bên ngoài rơi xuống tảng lớn tảng lớn bông tuyết, hỗn tạp ướt đầm dề nước mưa.

Bà ngoại cười nói: “Muốn đi phóng pháo? Làm người ông ngoại cho người tiệt tàn thuốc.”

Đồng Miếu ánh mắt lập loè, nhẹ nhàng ậm ừ: “Nga... Hảo.”

Nàng ở áo ngủ bên ngoài bọc lên một tầng áo lông vũ, tiếp nhận một hộp pháo, hốt hoảng chạy ra môn.

“Ai, người ông ngoại còn không có cho người tàn thuốc đâu!”

Đồng Miếu đã chạy ra môn.

Liên tiếp chạy xuống năm tầng lầu, nàng hơi hơi có chút suyễn.

Đứng ở lầu một ngôi cao chỗ, bên ngoài mang theo một trận thâm nhập cốt tủy hàn ý, nàng không tự chủ được đánh cái rùng mình.

Hàng hiên ngoại sáng lên một tràn vàng óng ánh tiểu bóng đèn, miễn cưỡng chiếu sáng lên đồ rào rào rơi xuống bông tuyết.

Loáng thoáng có pháo thanh hết đợt này đến đợt khác vang, mang theo ngày hội vui chơi không khí.

Đồng Miếu nắm trong tay hộp, rón ra rón rén đẩy ra đơn nguyên môn.

Có một mảnh bông tuyết bay tới nàng trên mũi, thực mau bị nhiệt độ cơ thể hòa tan, lưu lại làm người một kích thích lạnh lẽo.

Nàng cương ở tại chỗ.

Đơn nguyên môn bên ngoài, đứng một cái xuyên áo lông vũ cao gầy thân ảnh, hấn vây quanh một cái màu xanh biển vây cổ, tay cầm ở trong túi, trên đầu trên mặt lác đầy tuyết thủy.

Đồng Miếu giật giật môi, lại phát hiện cổ họng như là bị ngăn chặn giống nhau, một chữ cũng phát không ra.

Hấn tựa như không nên xuất hiện ở chỗ này hải thị thận lâu, mộng ảo rồi lại chân thật.

Mê mang ánh đèn hạ, tóc của hấn ướt đầm dề, dán ở nhĩ sườn.

Theo sau, hấn từ trong túi vươn tay, một cái lập loè cam vàng ánh sáng màu mang lắc tay trụ ở hấn ngón giữa thượng.

“Tiểu Quyên Mao, tân niên vui sướng.”

Chương 55

Trên mặt đất có chút hoạt, phủ kín ướt đầm dề tuyết, nàng chậm rãi đi ra, đi vào Tư Trạm nơi thế giới.

Bên ngoài thật lãnh.

Tảng lớn tảng lớn tuyết dừng ở đỉnh đầu, mang đến một trận một trận lạnh lẽo, trên người nàng dư ôn thực mau tiêu tán.

Nàng phảng phất không xác định đường như, chậm rì rì chuyển qua Tư Trạm trước người, dưới chân dẫm ra hảo chút miên dệp lê dấu vết.

Tư Trạm vẫn luôn giơ tay, phấn kim sắc lắc tay ở phong tuyết trung lung lay, tinh xảo tiêu lục lạc phát ra tiếng vang thanh thúy.

Đồng Miếu chậm rãi vươn tay, bàn tay đụng tới Tư Trạm lạnh lẽo đầu ngón tay, chậm rãi đem hẳn ngón tay nắm chặt ở trong tay, tiêu xảo lắc tay quẩn quanh ở bọn họ ngón tay giao hợp địa phương.

Tư Trạm nhịn không được ho nhẹ một chút, trên đầu tuyết thủy theo sợi tóc chảy tới lông mi thượng.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 46

Cho nên cơ hồ là căng da đầu bởi Đồng Miếu tới, ngón tay vẫn luôn khẩn trương nắm chặt lưng ghế, thủy cũng không uống một ngụm.

Ước gì nhanh lên xem xong Chu Nhã Như, chạy nhanh phơi phơi bên ngoài dương quang.

Tư Trạm sau lại không cùng các nàng đi vào, mà là chờ ở ngoài cửa ghế trên, đùa nghịch di động.

Đi ngang qua hai cái tuổi trẻ tiểu hộ sĩ, cho nhau trò chuyện thiên: “Trận này giải phẫu cũng muốn đồng lão sư tuyển thượng chỉ đạo đi?”

“Đúng vậy, hiện tại trong viện không có năm chắc.”

“Ai, thật không biết vì cái gì đem đồng lão sư thả chạy, lưu tại trong viện không mấy năm chính là viện trưởng đi.”

“Suy nghĩ nhiều, đồng lão sư không có khả năng cùng khám gấp đồng lão sư ở một cái đơn vị.”

“Vì cái gì?”

“Đừng hỏi, đi đi.”

.....

Tư Trạng không dấu vết nâng nâng mắt, triệu phòng bệnh nhìn thoáng qua.

Đáng tiếc đóng lại môn, cái gì đều nhìn không tới, nhưng cũng may mắn đóng lại môn.

Bên trong cánh cửa Đồng Miếu đem hoa cùng trái cây đặt ở trên tủ đầu giường, đứng ở mép giường, lo lắng nhìn gầy mau thoát tương Chu Nhã Như.

Chu Nhã Như mụ mụ tựa hồ thực vui vẻ, nàng nhiệt tình lôi kéo Đồng Miếu cùng Khương Dao, làm các nàng mau ngồi, sau đó cầm lấy tiểu thiết bồn, đi cho các nàng tẩy trái cây.

Chu Nhã Như giật giật trắng bệch môi, tiếng nói suy yếu khàn khàn nói: “Thật không nghĩ tới, các người có thể tới xem ta.”

Bình tĩnh mà xem xét, các nàng chi gian quan hệ không tính tốt nhất, thậm chí cũng chưa cái gì giao lưu.

Huống hồ Chu Nhã Như tốt nhất bằng hữu đều không có tới xem qua nàng.

Nhưng nàng có thể lý giải, cái này giai đoạn, ai không vội đâu, nếu là nàng, nàng cũng sẽ không trừu thời gian đi bệnh viện.

Đồng Miếu ngồi ở Chu Nhã Như mép giường, néo néo nàng tràn đầy lỗ kim mu bàn tay, bất đắc dĩ nói: “Người nên hảo hảo nghỉ ngơi mấy ngày, cái gì đều sẽ tốt.”

Chu Nhã Như mí mắt run lên, nước mắt yên lặng chảy xuống dưới: “Ta đã chậm trễ mấy ngày khóa, ta không nghĩ lại nghe được nghỉ ngơi cái này từ!”

Khương Dao cau mày, tức giận nói: “Uy, người không nghe nói qua lao dật kết hợp sao, người nói người học tập vốn dĩ liền như vậy hảo, làm gì đem chính mình mệt mỏi đến cùng Gia Cát Lượng dường như, quốc gia không người không được a?”

Chu Nhã Như gục đầu xuống, tay nắm chặt gắt gao, nàng một banh mạch máu, điều bình kim tiêm có điểm hồi huyết.

Đồng Miếu lúc này mới phát hiện, nàng đánh nước muối đã mau không có.

Cũng may nàng thường xuyên đi theo mù mù ở bệnh viện hỗn, bình tĩnh ẩn Chu Nhã Như mu bàn tay, đem châm rút ra.

Chu Nhã Như cảm thấy một tia đau đớn, lúc này mới ngơ ngẩn ngẩn đầu nhìn Đồng Miếu.

Nhìn đến nàng thành thạo đạn kim tiêm, đem điều châm treo lên.

“Người như vậy, mù mù người cũng sẽ đau lòng, kỳ thật... Thành tích không người tưởng như vậy quan trọng.” Nàng một bên rung chuông kêu hộ sĩ xử lý dược túi, một bên nhàn nhạt nói.

Chu Nhã Như hồng con mắt, thừa dịp nàng mù mù tẩy trái cây không có trở về, nhỏ giọng nức nở nói: “Người loại người này, không cần học liền có thể khảo thực hảo, người căn bản là không hiểu!”

Đồng Miếu rử rử mắt, nhẹ nhàng hô một hơi.

Khương Dao ôm lấy Đồng Miếu cánh tay, bất mãn nói: “Chúng ta hảo ý tới xem người, người rỗng cái gì a!”

Chu Nhã Như che lại mặt, buồn tẻ đầu tóc rử đến bả vai, không còn có dĩ vãng khí phách hăng hái bộ dáng, nàng hàm hồ lại chấp nhất khóc nức

nở.

“Ta phải đi về đi học... Ta muốn khảo Thanh Hoa Bắc Đại... Ai cũng không thể ngăn cản ta khảo Thanh Hoa Bắc Đại!”

Nàng hoàn toàn đắm chìm ở hồi hận cảnh giới trung, gầy yếu thân mình giống bị thổi tan bồ công anh, run rẩy, trôi đi sức sống.

Khương Dao sợ hãi, nàng đại ra nhìn có chút điên cuồng Chu Nhã Như, nàng căn bản tưởng tượng không đến, có người đối với học tập thế nhưng sẽ như vậy chấp niệm.

Đây là ái học tập sao?

Chỉ sợ không phải đâu.

Đồng Miếu muốn so Khương Dao bình tĩnh nhiều, nàng từ trong túi móc ra một cái bình thuốc nhỏ, chậm rãi đẩy đến Chu Nhã Như trước mặt.

Dược bình rơi xuống mặt bàn tiếng vang làm Chu Nhã Như tiếng khóc nhỏ lên.

“Người ngẩng đầu nhìn xem, đây là ta ăn dược.”

Chu Nhã Như thân mình dừng một chút, khó có thể tin từ cánh tay ngẩng đầu lên, ánh mắt dừng ở một bên bên cạnh bàn dược bình thượng.

Tất cả đều là tiếng Anh chữ cái, tuy là nàng tiếng Anh lại hảo, đối này đó chuyên nghiệp loại từ ngữ vẫn là không hiểu.

Nàng mê mang mở to ngậm mẫn nước mắt đôi mắt, ngẩng đầu nhìn về phía Đồng Miếu.

Có ý tứ gì?

Đồng Miếu cũng muốn uống thuốc sao?

Thấy nàng an tĩnh lại, Đồng Miếu lại lấy ra sữa được rồi di động, điếm đến cất chứa trong video, sau đó đem màn hình đối với Chu Nhã Như.

“Đây là ta mụ mụ truyền cho bác sĩ tâm lý ghi hình.”

Video đột nhiên không kịp phòng ngừa bắt đầu rồi.

Hình ảnh Đồng Miếu còn ăn mặc mùa hè quần áo, trát hai cái bím tóc, giống xinh đẹp oa oa.

Nàng ngồi ở trên bàn sách, miễn cưỡng hướng màn ảnh cười, ngón tay lại gắt gao thủ sẵn mặt bàn, hàm răng cắn môi trắng bệch.

Trong video là nữ nhân ngăn không được khóc nước nở thanh.

Đồng Miếu khởi động gương mặt tươi cười, nhìn video phương hướng, như là dùng toàn thân sức lực, gằn từng chữ một nói: “Mụ mụ, người đừng lo lắng, ta nhẫn được.”

Nàng thật là ở nhẫn, mồ hôi lạnh làm ướt trên trán tóc mái, mồ hôi theo mướt mà khuôn mặt vẫn luôn chảy tới nhòn nhọn cằm.

Nhưng lại quá vài giây, nàng đã chịu đựng không nổi trên mặt biểu tình, trên môi lưu lại thật sâu dấu vết, cả người đều ở nho nhỏ run rẩy.

Nàng chậm rãi bò đi xuống, cái trán gắt gao chống mặt bàn, tựa hồ là không nghĩ làm người thấy nàng vẻ mặt thống khổ.

Lại sau đó, nàng không chịu nổi từ trên mặt bàn trượt đi xuống, thật mạnh ngã trên mặt đất.

Màn ảnh chấn động kịch liệt đong đưa, tựa hồ là tới đỡ nàng.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 47

Nàng đại khái..... Là thật sự.

Từ Trạm dừng một chút, ánh mắt quét quét Quý Nhược Thừa, từ di hời Khương Dao trên mặt, cảnh cáo nói: “Đừng ép ta bóc người gốc gác.”

Khương Dao trừng mắt nhìn hản liếc mắt một cái.

Quý Nhược Thừa bất đắc dĩ lắc lắc đầu, ho nhẹ một tiếng: “Nỗ lực thật lâu, cuối cùng đi đến một nửa, các người cũng không dễ dàng, lão sư trước kính các người.”

Hản một tay giơ lên ly, tay áo cẩn thận vẫn khởi, phóng tới cái bàn trung gian.

Quý Nhược Thừa cử ly, đại gia cũng sôi nổi giơ lên, ly duyên nhẹ nhàng một chạm vào Quý Nhược Thừa ly vách tường, hơi hơi thấp một ít, sau đó từng người uống lên.

Đồng Miểu chần chờ vươn đầu lưỡi, thăm tiến ly vách tường, liếm liếm kia một tiểu tích rượu.

Cay lạnh lạnh, như là tùy tiện thăm vào cổ đủ khí Sprite, nàng chạy nhanh đem đầu lưỡi rút trở về, nhú lại mi ở trong miệng giảm bớt.

Thật đúng là hảo khó uống a.

Nhưng là nàng giương mắt nhìn xem, phát hiện còn lại người uống đều mặt không đổi sắc, Khương Dao thậm chí một ngụm uống lên non nửa ly.

“Kỳ thật không nhiều lắm chuyện này, chúng ta máy móc đã thực tốt đẹp, ăn cơm đi.” Tư Trạm lén ý bảo, tự nhiên mà vậy trừu một trương khăn giấy phóng tới Đồng Miếu trước mặt.

Trần Đông cùng Khương Dao nhìn nhau, cúi đầu che dấu trụ ái muội ánh mắt.

Tư Trạm cùng Đồng Miếu rốt cuộc chuyện gì, không có so với hăn hai rõ ràng hơn.

Phương diện này duy nhất không rõ ràng lắm, vẫn là băng tuyết thông minh một điểm liền thấu Quý Nhược Thừa.

Hăn hồi tưởng khởi ngày đó làm Đồng Miếu cùng Tư Trạm trả lời vấn đề, ban nội đồng học phản ứng, không cấm không nhịn được mà bật cười.

Tuổi này, thật là đơn thuần lại đáng yêu.

Hăn gặp một mảnh thứ thân, nhọt nhạt dính chút đặc điều nước tương, cúi đầu ưu nhã hàm tiến trong miệng.

Vô ý khước miệng dính một chút mù tạc, hăn buông chiếc đũa, vừa muốn giơ tay.

“Cho người.” Khương Dao đã đem giấy ăn đẩy đến trước mặt hăn, ngón tay tiêm chỉ năm giấy ăn một chút bên cạnh, tựa hồ sợ Quý Nhược Thừa cảm thấy không sạch sẽ.

Quý Nhược Thừa chần chờ một chút, tiếp nhận tới hoãn thanh nói: “Cảm ơn.”

Đồng Miếu ăn qua một mảnh sushi, tính cách lo lắng cùng không xác định lại phát tác, nàng tức khắc không có cái gì ăn uống, dặn dò nói: “Tư Trạm, người ngàn vạn đừng khinh địch a.”

Thanh âm mềm như bông chậm rì rì, suýt nữa bị tửu quán nhạc nhẹ che dấu qua đi.

Tư Trạm âm thầm néo néo tay nàng, không ra tiếng.

Đồng Miếu cũng không phải muốn cái gì an ủi, nàng chỉ là lần đầu tiên thể hội loại này gánh nặng không cần đặt ở nàng trên vai thi đua.

Giống như không có dĩ vãng như vậy khẩn trương cùng lo âu, thậm chí có chút mới lạ.

Tư Trạm so nàng cường đại hơn nhiều, lại hoặc là nói trong lòng hiểu rõ nhiều, cho nên nàng chỉ cần một cái đáp lại là có thể yên ổn xuống dưới.

Ngày đó buổi tối bọn họ tụ đã khuya, nói chuyện phiếm rất nhiều.

Nhưng đại đa số đều là Trần Đông cùng Tư Trạm cùng quý lão sư đang nói.

Đồng Miếu cùng Khương Dao an tĩnh ăn cái gì.

Khương Dao vốn dĩ không phải như vậy ngoan ngoãn yên lặng tính cách, nhưng từ lần trước nàng đem chính mình rót đến đầu óc choáng váng lúc sau, tái kiến Quý Nhược Thừa, trường hợp có chút tiểu xấu hổ.

Hảo hảo nghỉ ngơi một đêm, ngày hôm sau Đồng Miếu cùng Tư Trạm ngồi xe đi tham gia thi đấu.

Ngân long hình thể không lớn, nhưng cũng cũng đủ trầm, tìm cái hai cái tài xế sơ phó, cẩn thận dọn lên xe.

Đồng Miếu tuy rằng không tham dự tài vụ phương diện, nhưng ngân long đến tột cùng có bao nhiêu quý, nàng trong lòng vẫn là hiểu rõ.

Nhiều như vậy tâm huyết, nhưng nhất định phải làm Tư Trạm thuận thuận lợi lợi a.....

Chương 58

Tới rồi thi đấu đại sảnh, có nhân viên công tác hỗ trợ đưa tới xe đẩy tay, muốn đem máy móc đưa đi cân nặng, trọng lượng phù hợp yêu cầu sau, mới có thể thuận lợi tham gia thi đấu.

Đồng Miếu có chút phạm sợ.

Nàng thói quen phương thức là xem xong trường thi an vị ở trên chỗ ngồi an tĩnh đáp đề, còn trước nay chưa thấy qua lớn như vậy nơi sân, lui tới nhân viên công tác làm nàng chỉ có thể gắt gao đi theo Tư Trạm phía sau, sợ đi lạc.

Tư Trạm nhưng thật ra thực ngựa quen đường cũ, nhìn bảng hướng dẫn mang Đồng Miếu đi hệ vòng tay, vòng tay thượng có thi đấu danh sách hào, Đồng Miếu cánh tay quá tể, mang lên đi còn có thể trượt xuống dưới.

Nhân viên công tác nhú nhú mày, lâm thời điều một cái trung học sinh tiểu học dự thi vòng tay.

Thi đấu có quy định, một khi tiến vào nơi sân, thẳng đến thi đấu kết thúc mới có thể tháo xuống vòng tay.

Thực mau, cân nặng kết quả cũng ra tới, cùng bọn họ dự đoán không tời, vừa vặn đủ tư cách.

Phụ trách tiếp đãi nhân viên không cấm khích lệ nói: “Các người này máy làm thật là đẹp mắt.”

Đồng Miếu thở dài nhẹ nhõm một hơi, khiêm tốn triều người gật gật đầu, thật dài cuốn khúc đầu tóc rũ đến ngực ` trước, rồi tung tới tay trên cánh tay.

Kia phó ngoan ngoãn phục tùng bộ dáng, nhường cho nàng tư liệu nhân viên công tác sắc mặt đều ôn nhu xuống dưới.

“Bản thuyết minh, quy tắc, tuyên truyền đơn, này đó đều kia hảo, nga, còn có phòng chìa khóa.”

Trên bàn đôi hảo chút linh tinh vụn vặt đồ vật, còn đưa cho nàng một cái trong suốt túi.

Nàng đang muốn sửa sang lại.

“Nha, Tư Trạm a, đã lâu không thấy lạ.”

Một thanh âm từ sau lưng truyền đến.

Tư Trạm nhướng mày, hơi hơi nghiêng đầu triều mặt sau nhìn lại, cười nhạo một tiếng, nhàn nhạt nói: “Nga, Mạnh tĩnh nông.”

Tới người này Đồng Miếu không quen biết, nàng cúi đầu thu thập yêu cầu mang đi tư liệu, chờ Tư Trạm cùng người tục xong cũ.

Nàng đối cái này đột nhiên xuất hiện người, cơ hồ không có gì hứng thú, cho nên liền diện mạo đều không có quá nhiều chú ý, thu thập hảo cái túi nhỏ, nàng liền xách ở trong tay, chờ máy móc bị đặt ở tiểu xe đẩy thượng.

“Như thế nào, lần này không cùng Trần Đông, sửa mang muội?”

Tư Trạm lười biếng cong cong môi, tay tùy ý cầm ở trong túi, hẹp dài đôi mắt nhíu lại, phản kích nói: “Muội mang ta.”

MỠI TÌNH ĐÀU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐÀU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 48

“Mới vừa nhìn thoáng qua, hản kia máy số liệu người hiểu rõ đi?” Hản kiều chân, nhẹ nhàng điểm điểm ngón tay.

Đồng Miếu trầm mặc sau một lúc lâu, tựa hồ ở hồi ức.

Sau đó nàng hơi hơi kiều kiều môi, đôi mắt cong ra nhợt nhạt độ cung.

“Đương nhiên.”

“Trở về.....” Tư Trạm nhượng mà, cố ý dừng một chút.

Đồng Miếu chớp chớp mắt, nhẹ giọng nói: “Ta sẽ đi cùng hướng giới quốc tế đoạt giải máy so đối số theo, nếu có sao chép dấu vết, có lẽ liền không cần chờ đến tiếp theo tràng.”

Không khí khinh bạc lại nhu hòa, sáng ngời đèn dây tóc chiếu rọi hai người trẻ tuổi tràn ngập tinh thần phấn chấn mặt, Đồng Miếu trên cổ tay tiểu lục lạc phát ra trong trẻo va chạm thanh.

“Tiểu Quyển Mao, người thật là cái bảo bối.” Tư Trạm ý vị thâm trường nói.

Chương 59

Tới rồi nơi sân, mỗi cái tổ đều có một cái trọng tài tính giờ, Tư Trạm cùng Mạnh tinh nông ly đến rất xa, cơ hồ lẫn nhau nhìn không thấy cái loại

này.

Nhưng Mạnh tĩnh nông còn cố ý triều hấn cái này phương hướng nhìn xung quanh liếc mắt một cái, quay lại thân đối một cái đồng đội nói: “Người xem Tư Trạm khi nào so xong.”

Đồng đội nghi hoặc khó hiểu: “Không phải thực mau thời gian liền thống kê ra tới sao?”

Đến lúc đó sẽ trực tiếp đại bình bài bảng a.

Mạnh tĩnh nông nắm điều khiển từ xa cơ, sắc mặt có chút âm, trầm giọng nói: “Ta chờ không được.”

Đồng đội vô ngữ nhìn nhìn hấn, lúc này mới lui về phía sau vài bước, nỗ lực triều Tư Trạm phương hướng nhìn lại.

Trọng tài ở thi đấu phía trước, cùng Đồng Miếu giảng hảo quy tắc, nói cho nàng vô luận như thế nào không thể thay thế Tư Trạm, không thể đụng vào đến máy móc, nếu không thi đấu không có hiệu quả.

Đồng Miếu gật gật đầu, ngoan ngoãn lui về phía sau một bước, ly nơi sân xa điếm.

Ở trọng tài nói bắt đầu trong nháy mắt, ngân long động lên, nó mục tiêu tinh chuẩn bóp chặt đạt được vật, triều võng nội vút đầu.

Đồng Miếu nhìn trộm nhìn nhìn Tư Trạm, phát hiện hấn một tia khẩn trương biểu tình đều không có, ngược lại nhìn nơi sân ngân long đạm cười.

Thực mau, tự động hạng mục liền hoàn thành, trọng tài nhớ kỹ điếm, làm Tư Trạm bắt đầu tay động thao tác.

Có đôi khi Đồng Miếu cảm thấy, Tư Trạm nếu là không làm trí tuệ nhân tạo, sửa đi đánh điện cạnh cũng có thể khá tốt, hấn đối thao tác cùng

khống chế phương diện thực miễn cảm.

Ngân long ở trong tay của hắn, không có một lần phạm quy vượt rào, linh hoạt trao cánh tay thường xuyên ngấm thức dậy phân vật, nhanh chóng ném tới võng trong khung.

Liên một bên đứng thẳng trọng tài đều không khỏi kinh ngạc như ở ngoài mây.

Rất ít có học sinh có thể làm ra như vậy chất lượng tốt máy móc, đây cũng là vì cái gì, tới rồi càng cao cấp thi đấu thượng, cơ hồ đều là nước ngoài đội ngũ.

Không phải quốc nội đội ngũ không được, mà là khởi bước quá chậm, kinh nghiệm quá ít, lại khuyết thiếu sáng tạo tinh thần.

Máy móc ngoại hình cùng thiết kế lý niệm bắt chước nước ngoài máy, đã là không thể nói tiềm quy tắc.

Quốc nội thi đấu, không có người tra liên lặng yên không một tiếng động, nhưng vừa đến bên ngoài trên sân thi đấu, bọn họ cũng biết bị nghi ngờ có liên quan sao chép, thông thường sẽ đem tham khảo bộ phận cải tạo, làm cho máy móc bản thân tính năng thẳng tắp giảm xuống, cuối cùng không thu hoạch.

Nhưng cái này, giống như không có.

Ngân long không chỉ có ngoại hình trơn bóng xinh đẹp, động tác cũng lưu sướng tự nhiên, toàn bộ hành trình cơ hồ không có tạp đốn, thuận lợi hoàn thành thi đấu.

Ở trọng tài dưới ngòi bút, điểm đã ra tới.

Bọn họ bị nhân viên công tác dẫn, đi một bên ghế dựa thượng nghị
ngôi, chờ toàn bộ đội ngũ hoàn thành thi đấu, liền công bố thành tích.

Mới ra tới không bao lâu, liền phát hiện Mạnh tỉnh nông cũng ra tới.

Hắn đặc ý dào dạt đi tới, dương cổ, cố ý nói: “Rất nhanh a, ta mới vừa
buông điều khiển từ xa, liền thấy người hoàn thành.”

Giữa những hàng chữ, nói Tư Trạm không có hẳn hoàn thành mau.

“Nga.” Tư Trạm hướng ghế trên một dựa, đôi mắt cũng chưa nâng,
vặn ra nước khoáng bình uống một ngụm.

Mạnh tỉnh nông tự thảo mất mặt, cười lạnh cong cong khóe môi: “Lần
sau thi đấu thấy.”

Tư Trạm néo nắp bình, chậm rì rì ở trong tay hoảng, ánh mắt nhìn
phía nơi xa đại bình, đột nhiên cười nhạt một tiếng: “Không nhất định đi.”

Mạnh tỉnh nông cắn chặt răng, hẳn tổng cảm thấy Tư Trạm kiêu ngạo,
như là cố ý trào phúng hẳn dường như.

“Vậy chờ xem, Giải vô địch thế giới nhất quyết thắng bại.”

Tư Trạm một hiên mí mắt, hẹp dài đôi mắt nhìn phía Mạnh tỉnh nông:
“Ta nói người tưởng quá xa đi, người có thể tiến Giải vô địch thế giới sao?”

Hắn đột nhiên trắng trợn táo bạo làm khó dễ, làm Mạnh tỉnh nông đá
lòng hỏa cộ chạy trốn lên.

Nói thật ra, nếu là Tư Trạm chỉ là một cái đơn thuần đối thủ, kia thi
đấu trong sân nhất quyết thắng bại còn chưa tính, hẳn cũng sẽ không nhớ
lâu như vậy.

Nhưng cố tình Tư Trạm là cái loại này tức chết người lại làm người không thể nề hà tính cách, huống chi trước kia, quả thực cuồng không biên, làm Mạnh tĩnh nông mỗi lần nhớ tới đều cảm thấy bực bội, hận không thể đem Tư Trạm đập lên gầm, làm hấn vĩnh viễn phiên không được thân.

“Đừng đến lúc đó chính người ngựa mất móng trước.” Mạnh tĩnh nông lạnh lùng cảnh cáo nói.

Tư Trạm hướng ghé trên một dựa, một tay đem mắt kính hái được đi xuống, khước mắt hơi thượng chọn, ý có điều chỉ nói: “Năm nay lại tham khảo nào đài máy a, không phải là trực tiếp từ nước ngoài mua tới đi.”

Mạnh tĩnh nông quét quét Tư Trạm ngân long, khinh miệt nói: “Cũng thế cũng thế đi, cũng không biết người này ngoạn ý là tham khảo nào đài.”

Mạnh tĩnh nông đồng đội đúng lúc kéo hấn một phen, loại này đề tài ở thi đấu trong sân vẫn là không thích hợp nói.

Tuy rằng tất cả mọi người đều sẽ phỏng theo vốn có cơ hình, đây cũng là không thể nề hà sự tình, nhưng trả giá tâm huyết đồ vật, ai đều không nghĩ lại thừa nhận nó linh cảm là nơi phát ra với người khác.

“Không có tham khảo nào đài.”

Đồng Miếu bình tĩnh nói.

Nàng nguyên bản vẫn luôn an tĩnh ngồi ở Tư Trạm bên người, sẽ không cũng không nghĩ tham dự bọn họ trong lời nói giao phong, nhưng nếu nói đến máy móc thiết kế vấn đề thượng, nàng liền không nghĩ lại trầm mặc.

Mạnh tĩnh nông có chút ngoài ý muốn nhìn nàng một cái, trên thực tế, mặc cho ai ở Tư Trạm bên người, hấn đều sẽ không quá nhiều chú ý.

Bởi vì hãn sở hữu lực chú ý đều đặt ở như thế nào đối chết Tư Trạm trên người.

Tư Trạm giương lên cằm, chỉ chỉ Đồng Miếu: “Làm trò thiết kế giả nói như vậy không thích hợp đi.”

Mạnh tĩnh nông nhượng mày.

Thiết kế giả?

Chẳng lẽ cái này xinh đẹp ngoạn ý là một cái tiêu cô nương thiết kế?

Sao có thể đâu, nữ hài tử giống nhau đều không thích làm máy móc loại này đồ vật, huống chi vẫn là trưởng thành như vậy nữ hài tử.

Nhưng xem Tư Trạm cùng này nữ sinh biểu tình, lại cũng không giống ở nói dối.

Mạnh tĩnh nông đột nhiên cảm thấy trong lòng có chút không để.

Nếu cái này nữ sinh thật là cao thủ nói.....

Hãn vô hình có áp lực, ngực rầu rĩ, hận không thể đối phương lập tức lộ ra dấu vết, làm hãn nhìn ra hư trương thanh thế ý tứ tới.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 49

Trần Đông không sao cả nhún nhún vai: “Dù sao ta cũng ở B ban a, rớt không thể rớt.”

Tư Trạm đương trường đem bình rượu buông, mắt trợn trắng: “Lão tử còn ở A ban đâu.”

“Gặp được Mạnh tĩnh nông kia tiểu tử đi, tấu hản một đốn không?” Trần Đông ùng ục ùng ục uống xong đi hơn phân nửa bình, đánh cái cách.

Tư Trạm lạnh lùg nhú lại mắt: “Ta nhưng thật ra tưởng.”

“Mẹ nó, từ ca thù không thể không báo a!” Trần Đông cực kỳ.

Cũng mất công hản lúc ấy không đi hiện trường, bằng không thế nào cũng phải cùng Mạnh tĩnh nông đánh lên tới.

Tư Trạm dựa vào ghế trên, tùy ý quơ quơ con chuột, màn hình máy tính sáng lên, giao diện thượng xuất hiện chính là một cái lại một cái máy móc giới thiệu, hản đã phát một phần đến Đồng Miếu hòm thư.

“Yên tâm đi, phóng không được hản.”

-

Đồng Miếu trở về lúc sau, liền bắt đầu bổ trong khoảng thời gian này chậm trễ chương trình học, Khương Dao cẩn thận cho nàg ghi lại âm,

nàng giống nhau mở ra gấp hai tốc, đại khái nghe một lần.

Chu Nhã Như cũng trở về đi học, nàng khí sắc hảo không ít, chỉ là thoát nhìn có chút gầy.

Còn cố ý cấp Đồng Miểu cùng Khương Dao mang theo lễ vật, nói là nàng quê quán đặc sản.

Nàng trên mặt bàn bài thi đã đôi sấp có Oxford từ điển như vậy dày, nhưng nàng nhìn thoáng qua, cuốn cuốn, đều ném thùng rác.

Thực mau toán học tiểu khảo, ban nội bài bảng, Chu Nhã Như tên lại nhảy trở thành đệ nhất, cũng không có bởi vì tu chính trong khoảng thời gian này liền chưa gượng dậy nổi.

Nàng thoát nhìn mới tính hoàn toàn thả lỏng.

Thời tiết dần dần chuyển ấm, trụ lúi nhánh cây thượng mơ hồ toát ra lục ý, hoàng hôn lúc sau, trong không khí mang theo một cỗ mát lạnh thảo hương khí.

Đồng Miểu như cũ không ở phòng học thượng tiết tự học buổi tối, nhưng Khương Dao vì bảo trì A ban vị trí, đã bắt đầu mất ăn mất ngủ.

Cũng may trường học bảo an phụ trách, gần nhất trị an lại hảo không ít, chính phủ ở trường học đến các tiểu khu ven đường thiết trí lưu động y phục thường, chủ yếu vì bảo hộ học sinh cùng phụ nữ nhi đồng.

Vào lúc ban đêm, Tư Trạm cùng Tư thúc thúc đi nào đó bữa tiệc, kỳ thật không cần phải nói, Đồng Miểu cũng biết lại là cái gì đại nhân vật, cho nên Tư thúc thúc mới cố ý mang theo Tư Trạm.

Nàng cảm thấy Tư Trạm người này rất có ý tứ, đừng nhìn hẩn ở trong trường học cuồng vọng không được, nhưng đi ra ngoài xã giao lại là cái cần

cù chịu khó nói ngọt hảo vãn bối.

Hắn luôn là đặc biệt rõ ràng, cái gì là đối chính mình có lợi nhất, rất ít làm càng tuyến sự tình, có thể làm người đặc biệt yên tâm.

Về đến nhà, Đồng Miếu đem phòng khách đơn giản thu thập một chút, lúc này mới mở ra máy tính bắt đầu download Tư Trạm truyền cho nàng áp súc bao.

Áp súc trong bao là Tư Trạm sưu tập tới nước ngoài các nổi danh máy đối lập, nếu thật sự có thể so sánh đối ra Mạnh tinh nông đấu ngư sao chép, chỉ cần một cái bưu kiện, là có thể hủy bỏ hẳn thi đấu tư cách.

Đồng Miếu hơi hồi ức một chút, đấu ngư kia đài máy móc bộ dáng, đã khắc ở nàng trong đầu.

Cũng may mắn nàng xem qua đồ vật cơ hồ không thể nào quên, cho nên so với nó cũng không tính khó khăn.

Nàng ghé vào trước máy tính mặt, con chuột nhẹ nhàng di động, đôi mắt rất nhỏ quăn lấy, tay trái ghi nhớ nàng cảm thấy hư hư thực thực bị tham khảo đánh số.

Đại khái dùng hơn hai giờ, nàng không sai biệt lắm có thể xác nhận, Mạnh tinh nông cái kia đấu ngư, dung hợp tam đài nước ngoài thi đấu xuất sắc máy móc.

Trong đó bị tham khảo nhiều nhất, là một cái gọi là ‘ lóng lánh ’ Anh quốc quán quân.

Nàng nhẹ nhàng xoa xoa ngón tay, lòng bàn tay đã thấm mồ hôi.

Kỳ thật, Mạnh tinh nông càng giống ở vi phạm quy định bên cạnh du tẩu.

Muốn nói hẳn hoàn toàn sao chép, một chút đầu óc đều bất động, đó là đối hẳn bơi nhỏ.

Đầu ngư trên người là có chính hẳn đồ vật, nhưng hẳn cũng đích xác tham khảo tam đài máy móc linh cảm.

Này phân báo cáo đệ trình cấp chủ sự phương, hẳn có khả năng bị hủy bỏ tư cách, cũng có khả năng như vậy chạy thoát.

Rốt cuộc giống hẳn làm như vậy người thật sự là quá nhiều, cái gọi là pháp không trách chúng, đại khái chính là đạo lý này.

Nếu không nếu là thật sự thâm bái đi xuống, ba mươi đài máy móc không biết có bao nhiêu có thể may mắn thoát khỏi.

Đồng Miếu đem chân súc đến ghế trên, đôi tay ôm chính mình chân, hơi hơi có chút sững sờ.

Đột nhiên, hòm thư nhắc nhở âm hưởng lên.

Nàng phục hồi tinh thần lại, phát hiện đến từ một cái chính mình chưa bao giờ nhận thức địa chỉ.

Điểm đi vào, bên trong là một phong tin nhắn.

【 nghe A Trạm nói các người ở đảo đầu ngư lỗ hồng, thực cảm tạ các người phân tâm cố sức muốn vì ta bất bình, nhưng là lấy ta đối đầu ngư nghiên cứu, nó cũng không tính sao chép đáng xấu hổ phạm trù, nếu cử báo tin giao đi lên, chủ sự phương rất có thể vì tị hiềm hủy bỏ đầu ngư tư cách. Tính, loại này thống khổ ta trải qua quá, không cần thiết để cho người khác cũng trải qua một lần, đều đi qua. A Trạm có đôi khi toàn ngộ cụt, tất nhiên không thể buông tay, phiền toái người khuyên nhủ hẳn, lại lần nữa cảm tạ. 】【

— từ phương hi

Đồng Miếu giật mình.

Nàng phản ứng đầu tiên, là không hiểu từ phương hi như thế nào biết nàng hòm thư.

Sau lại lại cảm thấy, có lẽ Internet chơi người tốt, tra tìm cái hòm thư cũng không phải việc khó đi.

Tay nàng chỉ ngừng ở bàn phím thượng, mới vừa đánh một chữ cái, liền viết không nổi nữa.

Không biết nên nói chút cái gì, này dù sao cũng là từ phương hi lựa chọn a.

Tựa như hần tin bên trong nói, rốt cuộc có bao nhiêu thống khổ, có lẽ chỉ có hần mới khắc sâu thể hội quá, cho nên không nghĩ so đo.

Đồng Miếu nghĩ tới lương mỹ kinh, lại nghĩ tới Chu Nhã Như, nàng đột nhiên cảm thấy có chút mệt mỏi.

Lương mỹ kinh thương tiếc trường thi, Chu Nhã Như cảm xúc hồng mắt, hết thầy nguyên nhân gây ra bất quá là nàng bị đánh nghiêng pha lê ly nước.

Ly nước làm cho Tư Trạm phản kích, Từ Mậu Điền ghi hận, Trần Khải Khiếu phản nộ, sau đó là bị bắt thôi học, vì thay đổi xử lý kết quả, nàng lựa chọn tham gia thi đua.

Mới đầu chỉ là nhỏ bé con bướm cánh, nhưng cuối cùng ai biết sẽ phát triển trở thành cái gì đâu?

Nàng nhất thời hứng khởi gửi đi qua đi, có lẽ liền thay đổi Mạnh tĩnh nông nhân sinh quỹ đạo.

Nghĩ đến đây, nàng nhú nhú mày, lại không có gửi đi dũng khí.

Lại xem một lần từ phương hi bưu kiện, Đồng Miếu nhẹ nhàng run rẩy lông mi, một chút một chút, đem chính mình viết tốt báo cáo xóa rớt.

Chỗ trống giao diện làm nàng cảm thấy một tia giải thoát, cũng làm nàng cảm thấy, không có thẹn với từ phương hi hai lần cảm tạ.

Đến nỗi khuyên như thế nào nói Tư Trạm, như thế nào cùng Tư Trạm công đạo, nàng thật sự không biết.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục ĐỀ
www.dtv-ebook.com

Phần 50

Tư Trạm tuy rằng làm người cao lãnh, nhưng giao tế vòng lại dị thường rộng khắp, cho nên thu được tin tức cũng phá lệ mau.

Vừa mới đổi mới ra một cái, là cao tam một cái học sinh chuyên thể thao.

—— khái khiếu, huynh đệ đi hảo, nhân gian không đáng, tiện nhân càng không đáng, đáng thương người.

Tư Trạm nhú nhú mày, về điểm này một chút men say hoàn toàn tỉnh.

Thực mau đủ loại tin tức bắt đầu spam.

Có người nói là Hách Mộng Khê khăng khăng muốn cùng Trần Khải Khiếu chia tay, làm cho Trần Khải Khiếu vì tình mua say, mới rượu sau lái xe.

Trần Khải Khiếu bên người người đều biết, Hách Mộng Khê thích chính là Tư Trạ, ngày thường cũng phá lệ không an phận, cho nên vì Trần Khải Khiếu không đáng giá, ở trên mạng mắng to Hách Mộng Khê, còn tuyên bố muốn Hách Mộng Khê cấp Trần Khải Khiếu đền mạng.

9 giờ rưỡi thời điểm, Hách Mộng Khê để lại một cái tin tức.

—— đều đừng hỏi ta, ta không biết!

10 giờ thời điểm, lại là một cái tin tức.

— các người là muốn bức tử ta sao!

Lại sau đó, liền không có nhân lại.

Đồng Miếu bất an đến từ trong phòng đi ra, xem Tư Trạm sắc mặt không đúng, lo lắng hỏi: “Xảy ra chuyện gì nhi?”

Tư Trạm đem điện thoại đưa cho Đồng Miếu, bình tĩnh nói: “Trần Khải Khiếu ra tai nạn xe cộ đã chết.”

Đồng Miếu sợ tới mức thiếu chút nữa đem Tư Trạm di động cấp ném tới trên mặt đất.

Nàng còn nhớ mang máng, ngày đó buổi tối kiêu ngạo ương ngạnh muốn cấp Tư Trạm điểm giáo huấn Trần Khải Khiếu.

Sau lại bọn họ đánh giá, giáo phương xử lý kết quả là đều khai trừ học tịch, nàng cấp Tư Trạm cầu tình, trường học vì chương hiển công bằng, cũng liền không đuổi đi Trần Khải Khiếu.

Thời gian qua lâu như vậy, nàng đều sắp quên người này, không nghĩ tới lại lần nữa nghe được, lại là hản tin người chết.

Tiểu ai từ trong phòng khai ra tới, đứng ở góc bàn liên tiếp thượng TV, máy móc tin tức nói: “Quảng cáo thời gian, xin hỏi ngài hay không muốn đổi đài?”

Đồng Miếu cùng Tư Trạm cũng chưa nói chuyện.

Tiểu ai không có được đến chỉ thị, liền an tĩnh đứng ở tại chỗ, dùng một đôi màu lam đôi mắt chiếu xạ Tư Trạm cùng Đồng Miếu.

Tư Trạm di động vang lên một tiếng, ở Đồng Miếu trong tay chấn động một chút.

Nàng thấp mắt vừa thấy, là một cái không có tồn nhập thông tin lục dây số.

“A Trạm, ta sợ quá, người có thể tới hay không bồi bồi ta, xem ở đồng học phân thượng.”

Nàng lông mi nhẹ nhàng run rẩy, rõ ràng là cái không có ghi chú cũng không có lạc khoản tin nhắn, nàng lại mặc danh có thể đoán được, đây là ai.

Tư Trạm cũng không có chú ý tới, hăn ngày thường lung tung rối loạn tin tức cũng rất nhiều, còn có không ít rác rưởi tin nhắn.

Hăn chỉ là dựa vào trên sơ pha, ngón tay gõ đầu gối, không biết suy nghĩ cái gì.

Có như vậy trong nháy mắt, Đồng Miếu thậm chí tưởng trộm đem này tin nhắn xóa rớt, không cho Tư Trạm nhìn đến.

Ý thức được chính mình tà ác tâm tư lúc sau, lý trí rốt cuộc lôi trở lại nàng hồ thẹn, nàng yên lặng rũ xuống con người, đưa điện thoại di động đưa qua.

“Uy, có người cho người phát tin nhắn.”

Nàng cũng không nghĩ tới chính mình nói ra những lời này thời điểm, có như vậy bị đè nén, thật giống như là giọng nói bên trong tắc bông, lại buồn lại khô ráo.

Nhưng nàng vẫn là nói.

Tư Trạm nâng nâng đầu, tùy tay tiếp nhận tới, nhìn thoáng qua.

Màn hình di động rất sáng, Hách Mộng Khê đánh hạ tự từ đầu chí cuối bày biện ở nơi đó, nhưng Tư Trạm lại giống như xem không hiểu dường như, tùy tay đem tin nhắn cấp xóa.

Đồng Miếu ngẩn ra, chần chờ hỏi: “Người.....”

Không đi tìm nàng sao? Vạn nhất thật sự có việc đâu?

Tư Trạm giương mắt đánh giá nàng, một phen giữ chặt nàng cánh tay, đem nàng túm đến chính mình bên người, nhàn nhạt hỏi: “Ta cái gì?”

Đồng Miếu đứng thẳng không xong, bổ nhào vào Tư Trạm trên người, cảm nhận được hần làn da ấm áp, điện giật dường như bắn lên, không biết cố gắng mặt đỏ.

Ra chuyện lớn như vậy, nàng còn có tâm tư tưởng có không.

“Nàng... Sẽ không có chuyện gì sao?”

Tư Trạm lại hơi có chút vô tình nói: “Không biết a, nhưng nếu nàng cha mẹ đều trấn an không được nàng, chẳng lẽ trông cậy vào ta một ngoại nhân sao?”

Đồng Miếu á khẩu không trả lời được, một phương diện cảm thấy, Tư Trạm đối với không thêm để ý người, thật là không có gì cảm tình đáng nói, về phương diện khác, nàng thế nhưng có chút mừng thầm, tựa hồ chính mình lo lắng nào đó sự tình, căn bản không có phát sinh khả năng.

“Say rượu lái xe ra tai nạn xe cộ, chỉ có thể lại chính hần, cùng những người khác đều không quan hệ.” Tư Trạm cuối cùng định tính nói.

Chương 62

Vườn trường ngọc lan hoa toát ra tiêm, trong không khí tràn ngập một cổ thanh đậm hương khí, hỗn hợp lạnh lẽo phong, làm người trong nháy

mắt liền không có buồn ngủ.

Đồng Miếu nắm thật chặt áo lông vũ áo khoác, chạy chậm cùng Khương Dao vào khu dạy học.

Tuy rằng cùng Tư Trạm ở cùng một chỗ, nhưng nàng cũng không thói quen mỗi ngày cùng Tư Trạm cùng nhau đi học, rốt cuộc quái quái.

Huống hồ, nàng ra cửa thời điểm, Tư Trạm liền mới vừa rời giường rửa mặt.

“Như thế nào còn như vậy lãnh a.” Khương Dao dậm dậm chân, nơi tay đầu ngón tay thổi khẩu khí, ướt át nhiệt khí khoảnh khắc bị chưng phát rồi, mang đến càng nhiều lạnh lẽo.

“Bởi vì trời đầy mây đi.” Đồng Miếu từ quần áo trong túi móc ra tới một cái tiểu xảo điện ấm bảo, nhét ở Khương Dao trong lòng bàn tay.

Sáng sớm mới vừa sung bị điện giật, có thể khá tốt mấy cái giờ.

Ấm áp thoáng chốc giảm bớt Khương Dao đỏ lên lạnh lẽo trạng huống, nàng chạy nhanh chặt chẽ bắt lấy, thoải mái thở dài một tiếng, xoay đầu hỏi: “Miêu miêu người không lạnh sao?”

Đồng Miếu cười lắc lắc đầu: “Ta xuyên áo lông vũ nha, ai làm người xuyên áo khoác liền ra tới.”

Tay nàng đều ra mồ hôi.

Khương Dao hút lưu một chút cái mũi, tựa hồ đông lạnh đến có chút cảm mạo, nàng bĩu môi lẩm bẩm nói: “Còn không phải sợ hiện béo sao.”

Đồng Miếu bất đắc dĩ nói: “Quý lão sư cũng sẽ không mỗi ngày cùng người ở bên ngoài ngẫu nhiên gặp được, nói nữa, người một chút cũng không mập a.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 51

Mỗỉ làm nàng tìm ra một chút chính mình chịu ủy khuất mạnh mẽ, nàng đều cảm thấy lại kinh hỉ lại phẫn nộ, thế nào cũng phải trả thù đi ra ngoài.

Đồng Miếu trừng mắt Hách Mộng Khê cuồng vọng mặt, bình sinh lần đầu tiên xuất hiện xúc động ý niệm.

Nàng tưởng nói là, sau đó cùng Hách Mộng Khê hung hăng đánh một trận.

Nàng hiện tại cuối cùng minh bạch, những cái đó nam sinh đánh nhau khoái ý là từ đâu tới, có đôi khi thật sự quang nói chuyện là vô dụng.

Sớm tự học tiếng chuông đúng lúc vang lên, nhắc nhở trực nhật sinh có thể trở về tự học.

Nhiều ít kích thích một tia Đồng Miếu lý trí.

“Tự Trạm có thích hay không người, cùng ta một chút quan hệ đều không có.” Nàng lần đầu dùng cái loại này cảnh cáo ánh mắt nhìn người khác, tinh xảo mắt hạnh vẽ ra mượn mà độ cung, mí mắt ở mắt đuôi nhỏ nhỏ gập, ngay sau đó, nàng bổ sung nói, “Rốt cuộc, trừ bỏ khuôn mặt, người cũng không có gì đáng giá người thích.”

“Xú - kỹ nữ - tử!” Hách Mộng Khê đánh mất lý trí chửi ầm lên.

Như vậy chói tai lại khó nghe chữ, làm Đồng Miếu nhất thời không tiếp thu được, nàng khí thân thể hơi hơi phát run, hận không thể ra tay đem Hách Mộng Khê đánh một đốn.

Đào cũng không cần nàng đợi, Hách Mộng Khê tay đã triệu nàng cổ áo bắt lại đây, nàng móng tay tiêm, ở Đồng Miếu trên cổ hung hăng cắt một đạo tử.

Đồng Miếu cảm thấy một trận đau đớn, lập tức dùng hết sức lực triệu Hách Mộng Khê thủ đoạn khớp xương tạt qua đi.

Cũng ít nhiều ba mẹ đều là làm bác sĩ, nàng đối nhân thể yếu ớt bộ vị hiểu biết khá nhiều.

Hách Mộng Khê chỉ cảm thấy khớp xương tê mõi, ngay sau đó truyền đến một trận đau nhức, đau nàng bụng lỏng ra Đồng Miếu cổ áo, hung hăng run lên tay.

Đồng Miếu che lại chính mình cổ, giơ tay, lòng bàn tay dính một đạo nhọt nhạt vết máu.

Hách Mộng Khê cắn răng, trong miệng hùng hùng hổ hổ, ngón tay run run muốn hướng Đồng Miếu trên mặt đánh.

Nữ nhân đánh nhau, cái tát nhất định là ắt không thể thiếu công kích phương thức.

Đồng Miếu ánh mắt trầm xuống, về điểm này nhi cận tồn lý trí cũng ở trong khoảnh khắc tan thành mây khói.

Đánh liền đánh đi, nàng cấp chính mình điểm như vậy nhiều kỹ năng điểm, cũng liền kém đánh nhau.

Rất lạnh thời tiết, nàng lại vô cố sinh ra một thân hãn, trái tim kịch liệt nhảy lên, nếu có một mặt gương, nàng cũng sẽ bị chính mình bộc lộ mũi nhọn ánh mắt dọa đến.

Nàng giơ tay đi niết Hách Mộng Khê ma gân, còn xuống dốc đến Hách Mộng Khê làn da thượng, lại phát hiện Hách Mộng Khê thủ đoạn đã bị người bắt được.

Đồng Miểu vừa nhấc mắt, Tư Trạ mắt lộ hàn quang, véo khớp xương trắng bệch.

Nàng khôi phục một lát lý trí, cổ khởi lệ khí chậm rãi lui xuống.

Không biết Tư Trạ niết có bao nhiêu dùng sức, dù sao Hách Mộng Khê đau chỉ nghĩ rút về tay mình.

“Người buông ta ra! Đau!”

Nàng lại một giây khôi phục tiểu nữ sinh bộ dáng, ý đồ dùng trang nhu nhược tới giành được đồng tình.

Tư Trạ buông tay nàng ra thời điểm, không lưu tình chút nào đẩy một phen.

Hách Mộng Khê đứng thẳng không xong, té ngã trên mặt đất, lại vừa nhấc mắt, vành mắt đã đỏ.

Nàng không màng hình tượng hô lớn: “Ta ngày hôm qua như vậy thống khổ, ta cho người phát tin nhắn, người coi như không thấy được, hôm nay lại như vậy đối ta đúng không!”

Tư Trạ hí mắt nhìn nàng, đột nhiên khinh miệt cười, tàn nhẫn nói: “Người đau không đau khổ, cùng ta một chút quan hệ cũng không có, Trần Khải Khiếu chính là hồi hồn, cũng tìm chính là người không phải ta.”

Nhắc tới Trần Khải Khiếu tên, Hách Mộng Khê cảm lòng không đậu run run một chút.

Cảnh sát đi tìm nàng làm ghi chép, muốn hỏi một chút phía trước rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng là Hách Mộng Khê không toàn nói.

Tuy rằng Trần Khải Khiếu là say rượu lái xe chìm vong, nhưng lại là bị Hách Mộng Khê kích đi mua say.

Nhưng nàng sợ gánh trách nhiệm, lại sợ bị Trần gia ăn vạ, cho nên vẫn luôn nuốt ở trong bụng, cảnh sát nhìn ra tới nàng hàm hồ này từ, lại cũng không kể khả thi.

Nhưng Tư Trạm nói Trần Khải Khiếu hồi hồn, vậy quá lệnh người trong lòng run sợ, bởi vì không ai so Trần Khải Khiếu rõ ràng hơn, ngày đó buổi tối nàng nói nhiều ít đã thương người nói.

“Tư Trạm, người liền một chút nhân tình vị đều không có sao? Ta thích người như vậy nhiều năm.....” Người như thế nào có thể như vậy nhẫn tâm, nói ra nói như vậy tới?

Hách Mộng Khê không có nói xong, đã hồng vành mắt ôm đầu gối khóc lên.

Nàng khóc không kiêng nể gì, mấy cái lớp học sinh đều thăm dò ra tới xem náo nhiệt.

Tư Trạm chỉ vào Hách Mộng Khê đỉnh đầu, lạnh lùng nói: “Ta không đánh nữ nhân, nhưng người nhớ kỹ, mặc kệ người chuyển trường đến chỗ nào, chuyện này không để yên.”

Hắn dứt lời, một tay nắm lên Đồng Miếu cánh tay, động tác lại một giây mềm nhẹ rất nhiều.

Đồng Miếu theo bản năng rụt rụt cổ, nắm thật chặt áo lông vũ cổ áo.

Nàng trên cổ còn có bị Hách Mộng Khê trảo quá một cái dấu vết, đã phá da, nhưng là nàng không nghĩ làm Tư Trạh nhìn đến.

Tư Trạh ngón tay nắm thật chặt, ngữ khí trầm thấp nói: “Đừng che, ta đều thấy. “

Đồng Miếu động tác một đốn, yên lặng rũ xuống tay.

Cổ làn da bị vải dệt một ma sát, như cũ là đau đớn tê ngứa, làm nàng có chút không thoải mái, nhưng loại này không thoải mái còn không đáng chuyện bé xé ra to.

Nàng quay đầu lại nhìn thoáng qua Hách Mộng Khê, Hách Mộng Khê đang ngồi ở trên mặt đất vô ý thức phát run, ánh mắt oán giận nhìn phía chính mình phương hướng.

Nhưng thực nhanh có đức dục chỗ lão sư tới rồi, sinh kéo ngạnh xả đem Hách Mộng Khê từ trên mặt đất túm lên.

Sau đó liền khuyên bảo mang đe dọa đem Hách Mộng Khê lôi đi.

Đồng Miếu đột nhiên ý thức được, nàng có lẽ, không bao giờ sẽ ở cái này trường học nhìn thấy Hách Mộng Khê.

Nhưng là Tư Trạh lời nói là tính toán, mặc kệ Hách Mộng Khê chuyển trường đến nơi nào, này bút trưởng, ở Tư Trạh nơi này sẽ không tính.

Nàng an tĩnh đi theo Tư Trạh đi, lại cũng có thể cảm giác ra Tư Trạh sinh khí.

Nên như thế nào làm chuyện này phiên thiên đâu?

Đồng Miếu không khỏi trầm tư suy nghĩ lên, liền trên cổ vết thương đều đành phải vậy.

Chờ nàng lại hoàn hồn, phát hiện Tư Trạm căn bản không có mang nàng về phòng học, mà là đem nàng kéo đến phòng thí nghiệm cửa.

Người máy phòng thí nghiệm chìa khóa, chỉ có quản lý lão sư cùng Tư Trạm nhân thủ một phen.

Hắn cầm - tiến chìa khóa, mở cửa, hướng Đồng Miếu nói: “Tiến vào.”

Hắn không quay đầu lại, tay nhéo chìa khóa cất vào trong túi, áo khoác theo hắn động tác một chút rung động một chút.

Mặc danh có chút khí tràng cường đại.

Đồng Miếu đi theo đi vào, tùy tay đóng cửa lại.

Nàng cho rằng Tư Trạm sẽ hảo hảo giáo dục giáo dục nàng, không nên cùng Hách Mộng Khê động thủ, hắn là chạy nhanh chạy về phòng học tìm hắn.

Không nên bị thương, không nên che đậy miệng vết thương.

Mọi việc như thế.

Nhưng là không có, Tư Trạm không rên một tiếng, đi đến góc tường tiểu ngăn tử nơi đó, ngồi xổm xuống ` thân, ở bên trong phiến trong chốc lát.

Lấy ra một cái cồn i-ốt bình nhỏ.

Hắn quay lại thân, đi đến Đồng Miếu trước mặt, đột nhiên duỗi tay bế lên nàng, đem nàng ôm tới rồi trên mặt bàn ngồi.

Mới đầu kia một chút, Đồng Miếu còn tưởng rằng hẳn là tướng hảo hảo ôm, thậm chí vì trấn an Tư Trạm không tốt lắm cảm xúc, nàng không tính toán trốn.

Nhưng ai ngờ đến, là Tư Trạm trước buông lỏng tay.

MỖI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỖI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 52

Lúc trước các tỉnh thị cũng có không ít cầm cái kia thường học sinh, nhưng dương định giang duy độc chiêu Đồng Miếu. Nàng nhớ tới chính mình quyết định ghi danh y học sự tình, nhiều ít có chút áy náy, nhưng hôm nay cần thiết nói ra.

Dương định giang đương nhiên nhận thức nàng, hướng nàng gương mặt hiền từ cười cười: “Tiểu đồng học, ta nhưng nghe nói người liền người máy thi đấu đều đoạt giải, không dễ dàng a.”

Đồng Miếu then thùng liếm liếm môi, không biết như thế nào ứng đối loại này khích lệ, chỉ có thể nho nhỏ vẫy vẫy tay.

Tư Khải Sơn cười cười, tiếp đón hẳn: “Lão dương, ngồi.”

Dương định giang gật gật đầu, kéo đem ghế dựa ngồi ở Tư Khải Sơn bên người, Đồng Mỹ Quân đi bên ngoài thúc giục đồ ăn.

Tư Trạm bồi ở dương định giang một khác sườn, cầm lấy ấm trà cho hẳn ba cùng dương định giang phân biệt tới rồi thủy, câu môi cười cười: “Dương thúc thúc, uống nước.”

Dương định giang hướng hẳn gật gật đầu, sau đó đối Tư Khải Sơn nói: “Lão đồng học, ta lần trước gặp người nhi tử còn là tiểu hài nhi đâu, nhoáng lên nhiều năm như vậy, đều phải thi đại học.”

Tư Khải Sơn thở dài: “Đúng vậy, nhoáng lên đều lớn như vậy.”

Tư Trạm tự nhiên mà vậy, đem Đồng Miếu cái ly tím lại đây, cho nàng đổ trà nóng thủy, sau đó đưa tới nàng trước mặt.

Đồng Miếu đầu ngón tay mới vừa đụng tới chính mình cái ly, liền nghe dương định giang nói: “Thật không nghĩ tới, này hai hài tử còn có loại này duyên phận.”

Sợ tới mức nàng tay run lên, suýt nữa đem cái ly chạm vào đổ.

Duyên..... Phen?

Nàng chợt dạ ngấm Tư Trạm liếc mắt một cái, lại thấy Tư Trạm ngồi vững vàng mà, biểu tình thượng không có chút nào sơ hở.

Thật là bội phục đã chết.

Tư Khải Sơn ánh mắt ở Đồng Miếu cùng Tư Trạm chi gian tạm dừng sau một lúc lâu, chậm rãi nói: “Đúng vậy, bọn họ ở chung cũng không tồi, Tư Trạm càng ngày càng có ca ca bộ dáng.”

Tư Trạm oai quá đầu tới, cùng hần ba đối diện, ánh mắt không có chút nào lùì bước, bằng phẳng, trên mặt còn treo cười.

Dương định giang uống một ngụm trà, bắt đầu kéo vào chính đề.

“Hiện tại lấy Tư Trạm thành tích, hàng phen là khẳng định không thành vấn đề, ta nghe nói hần cuối kỳ khảo thực không tồi, nhưng là nếu lao ra biên giới, cho dù là Châu Á công khai tái đoạt giải, ta đều có thể cho hần chiêu đến phần mềm khoa học thực nghiệm ban đi, Tư Trạm hần là không thành vấn đề.”

Ý tứ này, là làm Tư Khải Sơn chờ một chút, xem lần sau thi đấu kết quả.

Tư Khải Sơn gật gật đầu, hỏi Tư Trạm: “Người có nắm chắc sao?”

Tư Trạm kéo kéo khóe môi, không nói gì.

Đồng Miếu yên lặng ở trong lòng chửi thầm, có nắm chắc a, hẳn nhưng có nắm chắc đã chết.

Đồng Mỹ Quân từ bên ngoài đã trở lại, nàng cười khanh khách đem bao da đắp ở trên giá áo, tự nhiên hào phóng ngồi ở Tư Khải Sơn bên cạnh: “Đồ ăn đã điểm xong rồi, không đủ chúng ta lại đi.”

Tư Khải Sơn giữ chặt tay nàng, tự nhiên cầm.

Đồng Miếu trong lòng giãy giụa, bắt được đến cái không ai nói chuyện không đương, nàng do do dự dự giương mắt xem dương định giang.

Nói đi, sớm nói vẫn nói đều phải nói.

Tâm một hoành, Đồng Miếu trương khẩu: “Dương lão sư, có một việc tưởng nói cho ngài.”

Dương định giang sững sốt, nhưng thực mau hòa ái cười cười: “Chuyện gì?”

Tư Trạm nhìn Đồng Miếu mặt, nhú nhú mày, lại cũng không có mở miệng đánh gãy.

Trên thực tế Đồng Miếu muốn đi nơi nào, hoàn toàn là nàng tự do, cho nên Đồng Mỹ Quân cũng không nói gì.

Đồng Miếu rũ xuống đôi mắt, ngón tay bất an nhéo nhéo mặt bàn, nhẹ giọng nói: “Lão sư, ta muốn học y, cho nên khả năng muốn từ bỏ trúng tuyển tư cách.”

Ghế lô hoàn toàn an tĩnh, tới trình độ nào đâu.

Nàng cảm thấy điều hòa hô hô thanh có chút chói tai.

Dương định giang há miệng thở dốc, hiển nhiên không nghĩ tới còn có như vậy cái tin tức chờ hăn.

Đệ nhất cảm giác, hăn có chút thất vọng.

Rốt cuộc Đồng Miếu là cái khó được hạt giống tốt, nếu tham gia thi đại học nói, cũng không sai biệt lắm là tỉnh Trạng Nguyên trình độ, nhưng là mỗi năm tỉnh Trạng Nguyên nhưng không có gì ghi danh sinh vật công trình.

Hăn nguyên bản còn tưởng hảo hảo bồi dưỡng Đồng Miếu, tương lai tiến hăn phòng thí nghiệm, nhưng hiện tại nhân gia lại chủ động cho thấy, muốn đi học y.

“Học y... Người là tưởng?”

“Bắc đại y học viện.”

Dương định giang trầm mặc.

Cảm tình này không phải hăn học viện thiếu cái hạt giống tốt, là trường học muốn đem một nhân tài lưu rớt.

Hăn nâng chung trà lên, đem còn có chút ấm áp nước trà uống một hơi cạn sạch.

Đừng động học cái gì chuyên nghiệp, cũng không thể phóng tới đối phương trường học đi a.

An tĩnh có một phút đồng hồ lâu như vậy, dương định giang ngẩng đầu thở dài một tiếng: “Người liền không suy xét chúng ta Thanh Hoa dung hợp y học viện sao?”

Dung hợp y học viện?

Đồng Miếu ngân người.

“Ta... Ta không nghĩ cấp chính mình thi đại học như vậy đại áp lực.”

Đây là lời nói thật, cái kia y học viện, tuyệt đối không phải giống nhau thành tích có thể đi vào.

Nàng cảm thấy chính mình chỉ sợ ai không được thi đại học ra phân dài lâu thời gian.

Dương định giang xoa xoa ấn đường, thành thật nói: “Ta chính mình là rất muốn chiêu người, hơn nữa chúng ta hệ dự trúng tuyển muốn so dung hợp y học viện dễ dàng nhiều, nhưng người muốn phi muốn học y... Ta có thể giúp người liên hệ một chút viện trưởng, bắt quá người đến làm tốt tám năm kháng chiến chuẩn bị.”

Giống nhau cử đi học học sinh, thường thường sẽ bốn thạc bác liền đọc, trực tiếp tiến vào dung hợp thực tiễn công tác.

Cụ thể muốn như thế nào liên hệ, như thế nào phối hợp, dương định giang không có nói, bởi vì không thành công khả năng tính cũng rất lớn.

Nhưng Đồng Miếu vẫn là thành tâm cảm tạ hẳn.

Nếu không cần thi đại học liền có thể tiến vào dung hợp y học viện, đại khái là lựa chọn tốt nhất đi.

Một bữa cơm ăn tâm tình phức tạp, dương định giang ngày hôm sau muốn đi cách vách thị giao lưu tọa đàm, cho nên vào lúc ban đêm an vị xe đi rồi.

Tiền đi khách nhân, Đồng Mỹ Quân muốn nói lại thôi sờ sờ Đồng Miếu sườn mặt.

Nàng không biết nên khuyên như thế nào nói Đồng Miếu, cũng không nghĩ cưỡng bách nữ nhi, chỉ là... Chính nàng làm một cái bác sĩ, hy vọng sở hữu học y người đều là thuần túy, hoặc là nhiệt tình yêu thương, hoặc là trách trời thương dân.

Nhưng Đồng Miếu hoàn toàn là bị hiếu thắng tâm sử dụng, từ nhỏ lớn lên, cũng chưa từng đối y học biểu hiện ra quá nhiều hứng thú.

Như thế nào đồng thành đều đi rồi như vậy nhiều năm, hấn bóng ma vẫn là không chỗ không ở đâu?

“Mẹ, chúng ta đây liền đi về trước.” Đồng Miếu triệu Đồng Mỹ Quân cười cười, vẫy vẫy tay, tựa hồ có chút hốt hoảng, chui vào trong xe.

Nàng không muốn nghe đến khuyên bảo nói, bởi vì chính nàng đã có quyết định.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục ĐỀ
www.dtv-ebook.com

Phần 53

Trần Lộ Nam hưng phấn nói: “Liên cái này thứ sáu, đến lúc đó chủ nhiệm lớp sẽ thông tri toàn ban đi xem.” Nàng dừng một chút, lại nhỏ giọng nói, “Đồng Miếu người thật tốt.”

“Không có việc gì a, người cũng là vì lớp suy nghĩ sao.”

Liên như vậy định ra tới, Đồng Miếu cũng chưa đương hồi sự.

Ánh mặt trời quá phận tươi đẹp, trong lúc còn hạ một hồi thái dương vũ, lá cây thượng tàn lưu bọt nước phản quang, bị một trận gió thổi trúng rào rạt rơi xuống.

Thứ sáu ngày đó buổi sáng, chủ nhiệm lớp nói xong bài khoá, mới không chút để ý nói: “Chiều nay có toàn giáo bóng chuyền thi đấu, ai cũng không được ở ban nội tự học, đều đi cho ta đương đội cổ động viên.”

Toàn ban đồng học ngẩng đầu, mê mang nhìn nhìn thời khoá biểu.

Bảng đen thượng rành mạch viết, buổi chiều hai tiết giảng bài, thể dục, âm nhạc, đều nima là tự học hảo thời điểm.

Một mảnh tiếng oán than dậy đất.

“Lão sư ta tử ngoại tuyển dị ứng.....” Từ Mậu Điền giơ lên tay.

Chủ nhiệm lớp nhìn nhìn hẳn, ném cái phía trước không ai muốn lạc mẫn hôi phá vi cổ lại đây: “Bịt kín cũng đi.”

Ban nội im tiếng.

Này kiên quyết thái độ, đại khái ai cũng đừng nghĩ chạy.

Thi đấu định tại hạ ngo, bọn họ A ban đối chiến văn khoa ban.

Giữa trưa Trần Lộ Nam cố ý tới dặn dò Đồng Miếu, làm nàng hảo hảo nghỉ ngơi, hảo hảo ăn cơm.

Khương Dao ngáp một cái: “Miêu miêu, người như thế nào báo danh cái này, ta cũng không biết.”

“Trần Lộ Nam nói thiếu người, ta liền đi theo đi.” Đồng Miếu thành thành thật thật nói.

Khương Dao cổ cổ miệng, giận này không tranh nói: “Người thật đúng là quá dễ nói chuyện, này phá sự nhi ai nguyện ý đi a, người không thấy trong ban đồng học đều là bị buộc.”

Đồng Miếu vừa muốn nói gì, sau cổ áo đột nhiên bị người túm lên.

Tư Trạm tựa như xách theo tiểu miêu giống nhau, đem nàng xách ra cửa ngoại.

“Uy uy, người buông tay!”

Đồng Miếu ném ra hẳn tay, sửa sửa quần áo của mình, cổ áo mặt sau đều là nếp uốn.

“Người có phải hay không nào căn huyền đáp sai rồi, không có việc gì đi tham gia này ngoạn ý làm gì?” Tư Trạm sắc mặt không tốt.

Trường học thể dục phòng học bóng chuyền đều là ngành bài, liền như vậy đánh một buổi trưa, thủ đoạn thế nào cũng phải ứ huyết không thể, huống chi Đồng Miếu làn da như vậy nộn.

“Không phải thiếu người sao, ta liền bổ hàng đơn vị mà thôi.” Đồng Miếu nhỏ giọng lẩm bẫm, còn một bộ trách cứ Tư Trạm không có tập thể vinh dự cảm bộ đáng.

Tê.

Tư Trạm nhượng mày, nhìn chăm chăm nàng một bộ không phục khó chịu biểu tình: “Chờ người thật tới rồi trong sân, nếu loạn đánh một hồi, toàn ban đều đến oán trách người, đừng nhìn hiện tại không ai thương, hai ban xếp hàng vừa đứng hảo, chính là đối thủ, ai đều tưởng chính mình ban có thể thắng, người thương vội vàng bồi nôi đúng không?”

Đồng Miếu chớp chớp đôi mắt, không hề có bừng tỉnh đại ngộ ý tứ: “Ta đây phải hảo hảo đánh bài.”

Tư Trạm “Hừ” một tiếng, một khuôn mặt lạnh như băng.

Nói được đến nhẹ nhàng.

Đến lúc đó còn không được bị cầu tạp nơi nơi chạy.

Hiện giờ thời tiết vừa lúc, hai điểm tả hữu, đang đứng ở cởi áo khoác vận động cũng không nhiệt thời điểm.

Đại khái cao nhị sở hữu lớp đều thu được trường học thông tri, thi đấu lớp tế mãn sân thể dục, còn có người cố ý mua tránh gió đường vừa uống vừa xem.

Trọng tài chính một cái ban một cái ban tiếp đón, lập vị trí, ở mỗi cái ban thi đấu tràng bên cạnh treo ghi điểm bài.

Đồng Miếu bộ thể dục tổ cấp phát to rộng vận động áo khoác, đi theo Trần Lộ Nam cùng nhau tới rồi giữa sân.

Trần Lộ Nam đại khái là cảm thấy kéo nàng tiến tràng rất ngượng ngùng, cố ý cho nàng mua một bộ bao cổ tay.

Nếu không luyện qua, ngành bài nện ở cánh tay thượng, thật là cùng cây búa không kém nhiều ít.

“Người không cần như thế nào tiếp cầu, sau này lui thì tốt rồi.” Trần Lộ Nam nói.

Đồng Miếu nhìn nhìn rõ ràng thất thần mặt khác vài vị thành viên, quay lại đầu đối Trần Lộ Nam nói: “Không quan hệ a, ta cho người phụ trợ.”

Nàng dứt lời, liêu một chút xoa tung cuốn khúc đầu tóc, dùng dây buộc tóc đem chúng nó hệ hảo.

Trần Lộ Nam liếc mắt một cái liền thấy được nàng trên cổ kia nói hồng hồng hoa ngân, sấn ở trắng nõn làn da thượng, có vẻ phá lệ chói mắt.

Hách Mộng Khê tìm Đồng Miếu phiền toái sự tình, nàng nhiều ít biết một chút, đây cũng là vì cái gì, nàng lúc trước không muốn cùng Hách Mộng Khê chính diện mới vừa nguyên nhân.

Không lý do, nàng thế nhưng đối Đồng Miếu phát lên chút thương tiếc ý tứ.

Nàng bay nhanh dời đi ánh mắt, nghĩ đến lúc đó nhất định đến đem Đồng Miếu chặn hảo, đừng làm cho cầu tạp đến nàng.

Thi đấu đúng như Tư Trạm theo như lời như vậy, đừng nhìn toàn ban đều không muốn tới, nhưng thật đứng ở hiện trường, này giúp đội cổ động

viên so với ai khác thanh âm đều đại.

Ngay cả Chu Nhã Như loại này sa vào với học tập vô pháp tự kèm chế cô nương, đều đem giọng nói kêu ách.

Từ Mậu Điền vốn là ôm ngữ văn có thể thay nhau tự từ điển ra tới, hiện tại cũng đem đôi mắt nâng lên, sợ chính mình ban thua cầu.

Tuy nói Trần Lộ Nam mang trong đội có ba bốn mua nước tương, nhưng không chịu nổi hai bên đều là lơ lỏng bình thường trình độ, đảo thật đúng là đánh cái khó xá khó phân.

Đánh đánh Trần Lộ Nam liền phát hiện, Đồng Miếu giống như không cần nàng bảo hộ, thậm chí đôi khi, nàng cảm thấy cứu không xuống dưới cầu đều bị Đồng Miếu miễn cưỡng đánh nhau rồi.

Nàng đáng kinh ngạc nhạ hồng rồi, kỳ thật nói đi lên đi ngang qua sân khấu, nhưng là thi đấu thi đấu, ai không nghĩ thắng đâu.

Trần Lộ Nam phảng phất bị rớt vào một kế thuốc trợ tim, đánh càng ra sức lên.

Trong ban khấu hiệu kêu đến cũng càng ngày càng hăng hái.

Tư Trạm dựa vào ven tường, nhìn chăm chăm trong sân cái kia không cao thân ảnh, khẽ cười một tiếng.

Hành a, học được vui đùa hăn chơi.

Đúng lúc này, văn khoa ban một cái đại cao cái đột nhiên khấu cầu, bóng chuyển xoay tròn liền triều vông đối diện đánh tới.

Trần Lộ Nam dùng hết toàn lực hướng phía sau hướng, bởi vì nàng biết, ở phía sau thủ kia hai cái liền cầu cũng không dám chạm vào.

Đồng Miếu nhìn chăm chăm nhanh chóng xoay tròn bóng chuyền, đồng tử đột nhiên súc tiến, hướng Trần Lộ Nam hô: “Không cần tiếp!”

Trần Lộ Nam vừa định té trên đất cũng đem cái này cầu cứu lên tới, nghe được Đồng Miếu tiếng la, nàng hoảng sợ, động tác một đốn, đã sai mất cơ hội.

Bóng chuyền không lưu tình chút nào nện ở trên mặt đất, vừa vắn nện ở giới tuyến ngoại một chút.

Trần Lộ Nam: “.....”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 54

Sẽ sao? Nàng không thể tin được.

Tư Trạm đứng lên, từ trong suốt trong túi xách ra kia hai cái răng cưa, nhẹ nhàng dùng khớp xương búng búng.

“Mặc kệ từ phương hi tán không tán thành, ta Tư Trạm không làm thánh nhân.”

Hắn dứt lời, nhặt lên tua vít, chậm rãi đem hai cái răng cưa cấp ninh đi lên.

Cái này răng cưa cơ quan nhỏ vẫn là Đồng Miếu làm, có thể ở điều khiển từ xa mặt trên khống chế.

Bình thường thời điểm, răng cưa là giấu ở thân máy, chỉ cần nhấn một cái cái nút, liền có thể từ bên trong bắn ra tới, bắn ra tác dụng lực rất lớn, nếu là giống nhau máy móc, bánh xe đều khả năng bị thiết xuống dưới.

Đồng Miếu rũ mắt nói: “Chúng ta đều là quốc gia đại biểu, hẳn thật có thể làm ra loại sự tình này sao?”

Tư Trạm ném xuống tua vít, cười lạnh một tiếng: “Tiểu Quyển Mao, người cũng quá ngây thơ rồi, cuối cùng người thắng chỉ có một người, tất cả mọi người đều là vì chính mình mà chiến.”

Đồng Miếu lại xem hiện tại ngân long, như cũ là một thân xinh đẹp hoa lệ màu ngân bạch, lưu sướng đường cong che kín toàn bộ thân máy, an tĩnh ngừng ở trên mặt đất, như là một con tùy thời mà động bạch lang.

Trần ngật công kích tính lang.

Tí tách tích.....

Quảng bá âm nhạc vang lên, thông tri các đội ngũ đến thi đấu trong sân chuẩn bị.

Trần Đông giao lưu xong cảm tình, cũng chạy trở về, mấy người hợp lực đem ngân long nâng thượng xe đẩy, lôi ra ngoài cửa.

Bởi vì phòng nghị là ấn quốc gia phân chia, cho nên từ trong môn ra tới, gặp được đều là bốn quốc người.

Mạnh tinh nông phòng cách bọn họ rất xa, cho nên không ở hành lang gặp phải.

Nhưng một cái tên là Thánh Đấu Sĩ đội ngũ đội trưởng, đi ngang qua Trần Đông thời điểm, lại cố ý dùng bả vai đụng phải hấn một chút.

Trần Đông không có chú ý, suýt nữa bị hấn đánh ngã, cũng may bị Đồng Miếu kịp thời giữ chặt.

Người nọ cười nhạo một tiếng, đi xa.

Tư Trạh hơi hơi híp híp mắt, mặt trầm như nước nhìn cái kia công khai thân ảnh.

Trần Đông còn đang mắg: “Dựa, không có mắt a!”

Nhưng hấn cũng liền mắg mắg, rốt cuộc lập tức liền phải thi đấu.

Tư Trạh vổ vổ Trần Đông vai, hạ giọng nói: “Chuẩn bị sẵn sàng đi, phòng chừng nhằm vào chúng ta không ngừng Mạnh tĩnh nông một người.”

Đồng Miểu trong lòng lậu nhảy một phách, giật mình lểm bắh nói: “Đây là có ý tứ gì?”

Tư Trạh không sao cả cong cong môi, Trần Đông lại nghiêm túc lên.

Hắh vừa đi một bên cùng Đồng Miểu nói: “Lần trước chúng ta đượ đệ nhất, nhưng là dẫn đầu đệ nhị như vậy đa phần, cho nên lần này trước đem chúng ta diệt trừ, không phải đượh nhiên sao, những người khác thực lực đều không sai biệt lểm, còn có thể có đắh đĩnh khả năng.”

Đồng Miểu khó có thể tin nhìn về phía Tư Trạh, tổng cảm thấy hắh suy đoán thật sự là quá thái quá.

Trần Đông thở dài: “Muội muội người chính là quá thiện lương, nếu không phải đôi ta không phải người tốt, người năm mơ đều không thể tưởng đượh này một tầng.”

Tư Trạh đặp hắh một chậh: “Lắh, người mới không phải người tốt.”

Trần Đông giớh lên đôi tay xin tha trặg: “Hành hành hành người là người tốt, dù sao chúng ta cái này cơ quan là cái bảo đắm, nếu là bình an không có việc gì, cũng không cần lấy ra tới.”

Trần Đông cùng Tư Trạh một bên cãi nhau vừa đi vào nơi sắh.

Đồng Miểu không cần thao tác ngân long, cho nên ở đại bình trước mặt chờ.

Sở hữu máy móc vào bàn lúc sau, thật là hoa cả mắt thấy không rõ lểm.

Loại này đoạt phân chế cũng là đầu một năm chọn dùng, này thất tuyến thủ chính là thí nghiệm phẩm, đến nỗi loại này thi đấu phương thức là tốt là xấu, ai cũng nói không rõ.

Nhưng đích xác cấp tâm thuật bất chính tuyến thủ một ít lợi dụng sơ hở cơ hội, rốt cuộc ở cùng nơi sân, muốn không va va đập đập là rất khó.

Chỉ là không nghĩ tới, trừ bỏ muốn phòng ngừa mặt khác quốc gia tuyến thủ chơi xấu, còn muốn bận tâm nhà mình.

Nàng ngồi ở ghế trên, vịn ra một lọ nước khoáng.

Nghĩ nếu trong chốc lát chính mình khẩn trương, liền liền mạng uống nước, ít nhất có thể giảm bớt một vài.

Theo một tiếng huýt gió, sở hữu máy móc đồng thời vận động lên.

Đồng Miếu ánh mắt dừng ở ngân long trên người.

Ngân long môơ là nhập khẩu tốt nhất một khoản, cho nên tốc độ tuyệt đối không có vấn đề, cùng một ít tài chính tương đối khẩn trương đội so sánh với, mang theo trời sinh ưu thế.

Ngân long đứng mũi chịu sào ngậm thức dậy phân vật, triều võng ngoại ném đi, đi theo trọng tài lập tức ghi nhớ một phân.

Này vẫn là trước mắt toàn trường đệ nhất phân, ngân long tên lóe sáng ở đại bình thượng.

Thực mau, lại bị mặt khác đạt được đội ngũ che lại đi xuống, giữa sân vang hết đợt này đến đợt khác môơ thanh, cũng khó tránh khỏi có máy móc vì cướp đoạt một cái đạt được vật, ma sát ở cùng nhau.

Đồng Miếu lại nhìn trong chốc lát, đột nhiên phát giác không thích hợp.

Có hai cái máy móc trước sau quay chung quanh ở ngân long bên người, có lẽ là chính bọn họ cũng có đạt được nhu cầu, cho nên phối hợp cũng không đủ hảo, nhưng đã tiệm thành giáp công chi thế.

Đồng Miếu không khỏi nhú nhú mày, nàng đã nhìn đến ngân long bị này hai cái máy móc ‘ vô tình ’ đâm quá vài lần.

Nhưng là đại bình hình chiếu rất cuộc quá tiểu, máy móc lại phần lớn đại đồng tiểu dị, Đồng Miếu trong khoảng thời gian ngắn không rõ ràng lắm là ai.

Lúc này, trong đó một đài máy móc một cái vọt mạnh, tưởng hướng ngân long trên người đâm, Đồng Miếu hoảng hốt nhìn đến ngân long sàn xe chỗ bắn ra răng cửa, lại ở va chạm lúc sau bay nhanh thu trở về.

Tư Trạm vẫn là động thủ.

Nàng yên lặng nắm chặt ly vách tường.

Kia máy móc va chạm lực đạo rất lớn, bánh răng chuyển ra thời điểm, vừa lúc quát ở nó dây lưng thượng, chỉ một chút, kia đài máy móc đã mất khổng.

Trọng tài vì phòng ngừa xuất hiện chấy chờ sự cố, ở xác định nên máy móc đã không có cách nào thi đấu thời điểm, tìm nhân viên công tác đem nó kéo đến một bên, nâng đi ra ngoài.

Lúc này Đồng Miếu mới mơ hồ nhìn đến nó người thao tác, giống như chính là mới vừa rồi cố ý đâm Trần Đông người.

Người này gọi là gì tới?

Phương bình minh đúng không, là lên sân khấu thi đấu đệ tam.

Đồng dạng đứng ở đại bình phía trước phương bình minh đồng đội, thấp thấp mắng một tiếng, đột nhiên quay lại đầu đối Mạnh tỉnh nông kia tổ nữ đồng học quát: “Các người mẹ nó làm gì đâu?”

Kia nữ sinh hiển nhiên hoảng sợ, chưa từng có nam sinh như vậy không khách khí cùng nàng nói chuyện qua.

Nhưng nàng ngay sau đó khôi phục ý chí chiến đấu, lãnh trào nói: “Các người chính mình nhược, vừa mất phu nhân lại thiệt quân, quan chúng ta chuyện gì!”

Nam sinh đè thấp thanh âm nói: “Hành a, tính kế chúng ta đúng không, ngư ông đắc lợi đúng không?”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục ĐỀ
www.dtv-ebook.com

Phần 55

Mà Đồng Miểu sự tình, trường học yêu cầu an bài một lần hiện trường phỏng vấn, rốt cuộc sửa đổi trúng tuyển chuyên nghiệp không phải chuyện nhỏ, chẳng sợ sinh vật công trình hệ viện trưởng không thêm để ý, chiêu sinh tổ cũng sẽ cảm thấy biệt nữ.

Này hết thầy Đồng Miểu đều tiếp thu.

Trừu cái cuối tuần, nàng chuẩn bị đi thủ đô một chuyến.

Đồng Mỹ Quân vốn dĩ thỉnh hảo giả muốn bồi nàng đi, nhưng Tư Trạm đột nhiên xung phong nhận việc, nàng cũng liền không hảo đánh mất Tư Trạm nhiệt tình.

Huống chi bệnh viện sự tình vẫn luôn rất nhiều, khám gấp lại là bận rộn nhất phòng.

Cuối cùng vẫn là lưu luyện không rời dặn dò: “Có khác quá lớn áp lực, mặc dù không thành công cũng không có quan hệ.”

Đem Đồng Mỹ Quân tiễn đi, Đồng Miểu lúc này mới quay đầu lại đối Tư Trạm nói: “Kỳ thật người không cần đi theo ta, ta chính mình có thể.”

Tư Trạm không giống nàng, ngày thường vẫn là yêu cầu tiêu phí nhất định tinh lực đặt ở học tập đi lên bảo trì thành tích.

Một cái cuối tuần cũng có thể đem tri thức củng cố một lần.

Tư Trạng dựa vào trên chỗ ngồi, từ hậu tòa sờ soạng cái bịt mắt, đưa cho Đồng Miếu: “Người đi qua thủ đô sao, Thanh Hoa viên như vậy đại, người tìm đến văn phòng sao?”

Đồng Miếu bị đố một chút, không lời nào để nói.

Nàng duỗi tay tiếp nhận bịt mắt, chậm rãi mang ở đôi mắt thượng, cũng bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Kỳ thật cũng không phải tìm không thấy.

Nàng lộ si tùy Đồng Mỹ Quân, hai người đều là vừa đến xa lạ địa phương chuẩn sẽ đầu óc choáng váng trình độ.

Nhưng từ đồng thành sau khi rời khỏi, Đồng Mỹ Quân không rên một tiếng mang theo nàng thi đấu, du lịch, đi công tác, chẳng sợ lại khó lại phiền toái, nhất biến biến hỏi, nhất biến biến học tập xem bản đồ, cũng không có bởi vì lộ si chậm trễ quá sự tình.

Cho nên người bị buộc tới rồi cái kia nông nổi, cũng không có gì là chính mình làm không được.

Mấu chốt là, có phải hay không có người nhẫn tâm đem người bức đến cái kia nông nổi.

Mụ mụ ăn qua khổ, nàng đều xem ở trong mắt.

Đây cũng là vì cái gì, nàng muốn nhanh chóng cường đại lên, muốn đem lúc trước bức bách mụ mụ trở nên không gì làm không được người, đạp lên dưới chân.

Đồng Miếu che con mắt, ánh sáng bị ngăn trở, trước mắt là một mảnh thâm trầm hắc.

Nàng yên lặng nắm chặt ngón tay, môi ban thành một cái thẳng tắp.

Đường xá rất dài, trên xe có hai cái tài xế, bên trong xe oi bức không khí cùng phảng phất nôi giống nhau xóc nảy cho nàng mang đến vô tận buồn ngủ.

Nàng thực mau đã ngủ.

Lại lần nữa tỉnh lại, tới rồi phục vụ trạm, vài người đơn giản ăn chút gì, nghỉ ngơi trong chốc lát, liền lại lên xe đi rồi.

Đồng Miếu không quá ngủ được, ghé vào cửa sổ xe thượng ra bên ngoài xem.

Này giai đoạn tương đối hoang vắng, cao tốc thượng cũng không có bao nhiêu người, cho nên tài xế khai thực mau.

Tư Trạh hỏi: “Thật vất vả đi một chuyến, tưởng chơi điếm nhi cái gì?”

Đồng Miếu đem ánh mắt di trở về, do dự nói: “Ta không biết có cái gì nhưng chơi, chờ phỏng vấn kết thúc đều đến buổi tối đi, sở hữu cảnh điếm đều nên đóng cửa.”

Tư Trạh như suy tư gì, tiện đà hỏi: “Sung sướng cốc đi sao?”

“Sung sướng cốc?”

“Một cái công viên giải trí, cùng phương đặc không sai biệt lắm.”

“Nga.....” Đồng Miếu ấp a ấp ứng nói.

Tư Trạh đột nhiên nhíu nhíu mày, ngời thẳng thân mình: “Người sẽ không liền phương đặc cũng chưa đi qua đi?”

Đồng Miếu chớp chớp đôi mắt, vẻ mặt vô tội nhìn Tư Trạh.

Cặp kia Thủy Nhuận mắt hạnh, tràn ngập “Người đoán đúng rồi”.

“Dựa!”

Tư Trạch chửi nhỏ một tiếng, sắc mặt có chút trầm.

Phương đặc ở lan thị liên có, hơn nữa đã kiến thật nhiều năm, hẳn thậm chí còn có nơi đó VVIP tạp, liền xếp hàng đều không cần.

Chỉ là lớn lên lúc sau, cảm thấy đều là tiểu hài tử địa phương kêu loạn, cũng liền không yêu đi.

Nguyên lai Đồng Miếu khi còn nhỏ liền công viên giải trí đều không có đi qua.

Đồng Miếu đem bịt mắt chiết hảo, không chút nào để ý nói: “Này cũng không có gì, những cái đó kích thích vận động ta cũng không dám làm, hơn nữa mục mục công tác rất bận, đều là cứu người quan trọng sự.”

Tư Trạch nhú chặt mày, tưởng câu môi cười một cái, lại phát hiện liền cái giả động tác đều làm không được.

“Vậy người còn muốn làm bác sĩ.”

“Không quan hệ a, người lại không lo bác sĩ.....”

Nàng nói nơi này, đột nhiên khẩn cấp ngừng câu chuyện.

Phảng phất ý thức được chính mình nói có chút vượt rào, Đồng Miếu ánh mắt nhoáng lên, từ một bên lấy ra ly nước, bắt đầu uống nước.

Nàng mới vừa rồi đương nhiên nghĩ tới về sau, thậm chí là..... Công tác cùng gia đình phối hợp vấn đề.

Nàng trong lòng khó tránh khỏi có chút hoảng loạn, thậm chí còn ần ần lo lắng.

Nàng về sau, nên như thế nào cùng Tư Trạm liên hệ ở bên nhau a?

Tư Trạm nhướn mày, mỉm cười không nói.

Có lẽ là thông gió biển hảo, tổng cảm thấy trong xe mặt kia cổ bằng da ghế dựa khí vị nhi phai nhạt, thậm chí còn có một tia, ngoài cửa sổ sau cơn mưa cỏ xanh hương khí.

Sáng sớm 5 giờ xuất phát, rốt cuộc tại hạ ngọc tam điểm đến thủ đô.

Phỏng vấn thời gian thực rộng thùng thình, chiêu sinh tổ bên kia nói nàng tới rồi gọi điện thoại là được.

Nhưng làm nhân gia tăng ca liền không quá thích hợp.

Cũng may khẩn đuổi chậm đuổi, vẫn là ở bốn điểm nhiều thời điểm chạy đến vườn trường.

Xe tư gia không cho tiến, Tư Trạm liền bồi Đồng Miếu xuống xe, hướng vườn trường bên trong đi.

Cũng may đối phương định ngày hẹn địa phương cũng không xa, đi rồi mười phút liền thấy được đại lâu.

Đồng Miếu cuối cùng trong lòng có chút khẩn trương, liền thưởng thức vườn trường phong cảnh cũng chưa tâm tình, lại cũng không biết nên ở trong đầu ôn tập chút cái gì.

Tư Trạm nhận lộ năng lực quả nhiên cường, hiển nhiên tới phía trước đã tra hảo bản đồ, không đi cái gì đường vòng, liền đem nàng đưa đến văn phòng cửa.

Nghe nói phỏng vấn chính là y học viện lãnh đạo cùng chủ nhiệm lớp, hai người mặt nàng một cái.

Đồng Miếu ở gõ cửa phía trước, nhìn nhìn Tư Trạm.

Tư Trạm duỗi tay xoa xoa nàng cuốn khúc đầu tóc, nhẹ giọng nói: “Sợ cái gì, nếu là người còn không thể nào vào được, này y học viện cũng không cần chiêu sinh.”

Đồng Miếu bị hấn cuồng vọng làm cho không thể nề hà, chỉ phải nhẹ nhàng lắc lắc đầu, quay lại thân gõ cửa.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 56

Tư Trạm cầm lòng không ậu nhớ tới hôn môi thời điểm, không cần thận ậu chạm đến đầu lưỡi tâm động, hắ lập tức ánh mắt ám ám, dời đi ánh mắt.

Thao.

Thật mẹ nó mê người.

Một bữa cơm ăn Tư Trạm tâm sinh gợn sóng, thối thối bên ngoài gió lạnh mới đánh gãy hắ tà ác tâm tư, vừa thấy biểu, đã buổi tối 6 giờ rưỡi.

Hiện tại chạy đến sung sướng cốc, vừa lúc là vũ trường.

“Ta thật sự không dám chơi nhảy lầu cơ, tàu lượn siêu tốc linh tinh đồ vật.”

Đồng Miếu đứng ở bán phiếu khẩu, có chút mâu thuẫn lôi kéo Tư Trạm cánh tay.

Tư Trạm quay lại đầu, câu môi cười, hạ giọng ở nàng bên tai nói: “Ta ôm người.”

Ấm áp hơi thở làm cho Đồng Miếu bên tai tê ngứa, nàng bên tai đỏ lên, lẩm bắ nói: “Ai ôm ta đều không được, ta khủng cao.”

Tư Trạm cố ý không nói cho nàng, buổi tối những cái đó thiết bị đều đã không khai, chính là tưởng chơi đều chơi không được.

Dư lại cũng chỉ có 4D phim nhựa cùng pháo hoa du hành tiệc tối.

“Theo sát ta, đường nhỏ si.”

Tư Trạm cầm phiếu, hướng cổng soát vé đi.

Đồng Miếu chỉ phải đuổi theo đi, Tư Trạm bước chân mại đại, nàng muốn chạy chậm mới có thể đuổi kịp, thẳng đến Tư Trạm đột nhiên bắt được tay nàng.

Không phải nhẹ nhàng trao một chút, mà là thực kiên định, bàn tay khấu ở cùng nhau.

Đồng Miếu nhìn Tư Trạm liếc mắt một cái, Tư Trạm không có buông tay, ngược lại nắm chặt càng khấn.

Nàng trong lòng đột nhiên bang bang nhảy dựng lên, có một loại dẫm lên dây thép quá huyền nhai kích thích cảm.

Đang ở tình ngoài, rời xa lan thị, rời xa trường học, rời xa quen thuộc hết thảy.

Tư Trạm cùng nàng giống tình lữ giống nhau dắt tay, giống nhau ở sung sướng trong cốc chơi.

Đọc theo đường đi gặp được ca ca tỷ tỷ ôm chụp ảnh, thân mật đem đầu tiến đến cùng nhau đô khởi miệng cười, cũng chỉ có bọn họ, có vẻ quá mức ngây ngô chút.

Đồng Miếu trong lòng bàn tay bắt đầu ra mồ hôi, nàng không biết hẳn là bắt tay rút ra, vẫn là trì độn làm bộ cái gì cũng chưa chú ý.

Liên phóng túng một hồi đi.

Dù sao cũng là mấy trăm km khoảng cách, coi như làm một giấc mộng đi.

Nàng sẽ trộm ghi tạc trong lòng, tính cả thiếu nữ ngây thơ tâm sự.

Tay nàng chỉ một chút, dán lên Tư Trạm mu bàn tay làn da, nắm chặt khấn chút.

Tựa hồ là cảm nhận được nàng đáp lại, Tư Trạm nhéo nhéo nàng mảnh khảnh khớp xương.

“Người hảo, phiền toái cho chúng ta hai cái chụp cái chiếu.”

Tư Trạm đem điện thoại đưa cho một vị đi ngang qua tiểu tử tử.

Bọn họ bối cảnh, chính là sung sướng cốc đại môn, thâm thúy sắc trời, lộng lẫy ngọn đèn dầu.

“Nữ sinh cười một cái nha.”

“Gần chút nữa một chút, ngọt ngào một chút a.”

“Hoàn dựng ta đều chụp, đến lúc đó các người chính mình tuyến a.”

Mang theo mẽ kỳ kẹp tóc tiểu tử tử thực nhiệt tình, nhiệt tình Đồng Miếu khóe miệng đều phải cương.

Nàng cũng không biết như thế nào cười càng thích hợp, nhưng đối phương hiển nhiên đã đem bọn họ trở thành tình lữ.

Thế cho nên nàng cùng Tư Trạm ước chụp ly đến càng gần, đến cuối cùng, không sai biệt lắm đã cánh tay dán cánh tay, Tư Trạm cao một chút, có vẻ nàng nhỏ xinh dựa vào Tư Trạm trong lòng ngực.

“Hào, cho các người.”

“Cảm ơn a.” Tư Trạm cười cười.

Đồng Miếu thò lại gần, cúi đầu đối với màn hình xem hiệu quả.

Tư Trạm cũng đang xem.

Hai người dựa vào rất gần, đầu cúi đầu, không sai biệt lắm có thể cảm nhận được đối phương làn da độ ấm.

Thời gian ở cuộn cuộn không ngừng quá khứ, hình ảnh lại vĩnh viễn như ngừng lại kia một màn.

Nàng cười đôi mắt đều cong, lộ ra hai cái nhòn nhọn răng nanh, vừa vắn đứng ở ánh đèn phía dưới, có vẻ làn da tinh tế lại nhu hòa.

Tư Trạm nương tựa nàng, cằm cơ hồ có thể đáp ở nàng đỉnh đầu, cánh tay hẳn cũng một chút một chút, ôm lên Đồng Miếu đầu vai, nhẹ nhàng chế trụ nàng bả vai.

Như vậy ái muội bầu không khí, ở thời khắc tràn ngập vui sướng âm nhạc đồng thoại nhạc viên, hết thấy đều có vẻ như vậy không chân thật.

Chương 69

“Nguyên lai những cái đó tàu lượn siêu tốc đều đúng a.”

Đồng Miếu ngửa đầu hướng lên trên xem, viên khu người so sánh với ban ngày đã không tính nhiều, nhưng là ánh đèn như cũ thông thấu mỹ lệ, như là ở yên tĩnh nhạc viên trung dật khởi một trương lộng lẫy võng.

Ban đêm vẫn là có chút lạnh, nhưng còn hảo nàng xuyên không ít, Tư Trạm tự nhiên mà vậy đem nàng ôm ở trong ngực, từ chụp ảnh chung lúc sau bắt đầu, liền vẫn luôn không buông ra quá.

Đồng Miếu làm bộ không có ý thức được.

Cái này ẩn nấp địa phương, nương bóng đêm che đậy, cũng đủ cho nàng một chút can đảm đi thăm dò ở sâu trong nội tâm dự vọng.

“Người muốn thử xem sao, bên kia còn có cái tiểu nhảy lầu cơ không quan.”

Từ Trạm duỗi tay chỉ chỉ, còn có linh tinh vài người ở xếp hàng, có lẽ là nguyên lai bài đội ngũ quá dài, chậm trễ bình thường đóng cửa thời gian.

Đồng Miếu theo hăn chỉ phương hướng nhìn qua đi.

Cùng cái kia càng cao đại nhảy lầu cơ so sánh với, cái này càng như là cấp can đảm tiểu nhân người chơi.

Bởi vì không thể nào cao, cũng thực mau.

Nhưng là các du khách vẫn là chơi thực vui vẻ, tiếng hét chói tai hết đợt này đến đợt khác, rất cuộc dám đi khiêu chiến lớn nhất cái kia người không nhiều lắm.

Có điểm tâm động.

“Chính là ta trước nay chưa từng chơi, có điểm sợ hãi.” Nàng ngưng mi do dự mà.

Chính là tiến đều vào được, còn hoa tiền, nếu là cái gì đều không chơi cũng quá có hại.

“Sợ hãi người liền bắt lấy ta.”

Từ Trạm lôi kéo tay nàng, đi tới đội ngũ mặt sau.

Đồng Miếu còn có một tia kháng cự, bị vẫn cứ bị hăn xả qua đi.

Viên khu nhân viên công tác nguyên bản không nghĩ lại làm người xếp hàng, nhưng xem là hai cái học sinh, do dự một chút, cũng liền không ngăn trở.

Đồng Miếu nhìn càng ngày càng gần đội ngũ, lòng bàn tay có chút đổ mồ hôi, trái tim cũng kịch liệt nhảy lên lên.

Nàng biết đây là khẩn trương hỗn tạp một chút cảm giác sợ hãi, đã mới lạ lại làm người cảm thấy dày vò.

Nàng rút cuộc ngồi trên cái kia ghế dựa, Tư Trạm cho nàng hệ hảo đai an toàn, nhẹ nhàng chế trụ tay nàng.

“Thật sự chịu không nổi liền nhắm mắt.”

Đồng Miếu nuốt nuốt nước miếng, khẩn trương cắn môi.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 57

Xoã tung đường ti chịu không nổi đè ép, trong khoảnh khắc liền thành vô cùng mịn màng một tầng màng. Cách mềm như bông đường ti, Tư Trạm mỗ tới rồi Đồng Miếu môi.

Đồng Miếu đột nhiên không kịp phòng ngừa cứng đờ, Tư Trạm đã đứng thẳng thân thể, tâm vừa lòng thẳng liếm liếm khóe môi.

“Người.....”

Đồng Miếu xấu hổ và giận dữ lau dính ở trên mặt kẹo bông gòn.

Vừa mới Tư Trạm thò qua tới, nàng thiếu chút nữa liếm đến Tư Trạm môi, còn hảo đầu lưỡi lùi về đi mau.

“Ta làm sao vậy?” Ở trong bóng đêm, Tư Trạm đôi mắt hắc tỏa sáng.

Hắn rất có hứng thú nhìn Đồng Miếu, hạ giọng, tràn ngập ám chỉ ý vị.

Đồng Miếu quay mặt đi, bên tai nóng lên, không nghĩ lại cùng hắn tiếp tục cái này đề tài.

Miệng bên trong ngọt hoạt vào yết hầu, quá khát, nàng nhu cầu cấp bách uống chút thủy phân khát.

Nho nhỏ nhạc đệm ở long trọng pháo hoa tiệc tối trung bị quên đi.

Đắm chìm ở sôi trào cùng cuồng hoan không khí giữa, Đồng Miếu mơ hồ liếc tới rồi đèn đường hạ màu xanh lục áo gió dài.

Chờ nàng lại muốn nhìn thanh mặt thời điểm, cũng đã tìm không thấy người, chỉ là cảm thấy, mặc danh quen thuộc.

Nhưng có lẽ là ảo giác đi, thủ đô nơi này, sao có thể có người nhận thức nàng đâu.

Trừ bỏ.....

Nàng vẫn là suy nghĩ nhiều, tựa như Khương Dao nói, trên đời này sở hữu trùng hợp, đều dựa vào một phương bám riết không tha nỗ lực.

Căn bản không có ai ở bám riết không tha nỗ lực.

Thủ đô không trung rất ít có thể thấy ngôi sao, hôm nay lại khác thường nhiều, cơ hồ sắp đuổi kịp lan thị mùa hè.

Tuy rằng thời tiết thực lạnh, nhưng là trong bụi cỏ đã có thể loáng thoáng nghe được côn trùng tất tọt, chạy dài một suốt đêm.

Sung sướng cốc 9 giờ quan viên, bọn họ cũng vẫn luôn đợi cho 9 giờ kết thúc, một tràn tràn đèn tắt đi xuống, nguyên bản loạn xạ bát nháo cổng lớn, cũng dần dần an tĩnh lại.

Hết thầy đều trở về bình tĩnh, hết thầy đều trở về hiện thực.

Ở bước ra đại môn kia một khắc, Đồng Miếu yên lặng buông ra Tư Trạm tay, giả vờ nhẹ nhàng vẫy vẫy tay dậm chân một cái: “Vẫn là đi ngủ sớm một chút đi, ta đều mệt nhọc, ngày mai còn muốn dậy sớm đâu.”

Nàng dứt lời, thối thối ngón tay tiêm.

Tùy tiện buông ra Tư Trạm ấm áp lòng bàn tay, thế nhưng cảm thấy có chút lạnh.

Tư Trạm nhìn nàng ở cam vàng sắc đèn đường hạ cũng không rõ ràng bộ dáng, nhẹ nhàng “Ân” một tiếng.

Hai người nhìn nhau một lát, ai đều từ đối phương trong mắt nhìn ra chột lóe mà qua giẫy giụa.

Trong lòng hiểu rõ mà không nói ra lại cử chỉ có độ.

Đèn đường đem bọn họ bóng dáng kéo dài thật dài, trọng điệp ở bên nhau.

-

“Này giới cao tam đi rồi, chúng ta liền thành cao tam.....” Khương Dao ai oán lay chính mình ngôi sao lắc tay, mắt kính hoạt đến chớp mũi cũng không đi đỡ.

“Còn có một năm liền giải phóng.” Đồng Miếu cũng không khỏi thở dài một tiếng, hôm nay buổi sáng, lớp cửa thẻ bài vừa mới đã đổi mới, các nàng đã là cao tam tam ban.

“Cũng thật hâm mộ bọn họ a, hiện tại chính là thiên đường.” Khương Dao chống cằm, bĩu môi, đôi mắt hướng bên ngoài nhìn.

Thường lui tới mỗi ngày làm gian thao thời điểm, đều thành công phê cao tam học sinh từ trên lầu chạy xuống tới, hiện tại trống rỗng.

Mặc dù có linh tinh mấy cái, cũng là trang điểm xinh xinh đẹp đẹp tới tìm lão sư ôn chuyện.

Cái loại này hoàn toàn giải phóng sung sướng không khí, nhiều ít đối cùng tầng lầu cao nhị học sinh có chút ảnh hưởng, nhưng cũng chỉ có thể

thở dài xem người khác cuồng hoan.

Từ Mậu Điền từ các nàng hai trước bàn đi ngang qua, nghe được Khương Dao nói, trở về một câu: “Này giới cao tam khảo không tồi, thật là giải phóng.”

Hắn đẩy đẩy mắt kính, hồi chính mình vị trí tự học đi.

Khương Dao nhỏ giọng đối Đồng Miếu nói: “Này giới thanh bắc thượng hơn hai mươi cái, nếu ẩn năm nay thành tích tính, Từ Mậu Điền đại khái ổn, cho nên hắn cao hứng như vậy.”

“Này giới lợi hại như vậy a.” Đồng Miếu nhẹ giọng cảm thán nói.

Lan thị trọng điểm cao trung lớn lớn bé bé có mấy sở, mấy năm trước thời điểm, một lần có thể có mười cái thanh bắc danh ngạch trường học liền bắt đầu bốn phía tuyên truyền, mấy năm gần đây nhưng thật ra càng ngày càng nhiều.

Này giới đích xác lợi hại, nhưng đến bọn họ này giới liền không nhất định.

Lan thị sở hữu trọng điểm cao trung thể dục sở trường đặc biệt thêm phân đều bị cử báo, xoát đi xuống không ngừng Chu Nhã Như một người, hơn nữa lục minh gia ra kia sự kiện, giáo dục cục đang ở nghiêm tra các loại thêm phân, theo tiêu đạo tin tức, toàn bộ Thịnh Hoa còn có thể dục thêm phân, liền dư lại Trần Lộ Nam một người.

Đối với Thịnh Hoa loại này lấy cử đi học thêm phân xưng trường học, không thể nói đả kích không lớn.

Nhưng cũng may dựa Đồng Miếu tranh đến lĩnh quân kế hoạch ra kết quả, Thịnh Hoa lại có thể bảo đảm hai cái đánh sâu vào thanh bắc danh ngạch.

“Phiền toái kêu một chút các người ban Đồng Miếu, cảm ơn.”

Đồng Miếu ngồi ly cửa không xa, bên kia một kêu, nàng đã nghe được.

Quay đầu đi vừa thấy, nàng ngẩn người: “Trần ninh?”

Suýt nữa không có nhận ra tới.

Nguyên lai lúc trước những cái đó mang theo mắt kính không chút cầu thả học sinh, một khi bỏ đi đồng phục, sẽ là như vậy thanh xuân dào dạt, tinh lực mười phần.

Giống như nháy mắt liền theo chân bọn họ không phải một cái thế giới người.

Trần ninh cười hướng nàng vẫy tay, chờ mong nhìn nàng.

Đồng Miếu do do dự dự đứng lên, vẫn là đi tới cửa.

Mặc kệ nói như thế nào, dù sao cũng là cùng nhau chiến đấu hăng hái quá đồng đội, tuy rằng phía trước sự tình đích xác có chút xấu hổ.

“Ta thi đậu Thanh Hoa.”

Trần ninh sung sướng nói, trong giọng nói thậm chí có chút chờ đợi khoe khoang mong đợi.

“Chúc mừng a.” Đồng Miếu nhàn nhạt cười cười.

Trần ninh nhấp nhấp môi, suy tư sau một lúc lâu, hai người chi gian có vài giây an tĩnh.

Loại này an tĩnh làm Đồng Miếu đặc biệt không được tự nhiên, thật giống như là ở áp ứ cái gì đại sự giống nhau, nhưng nàng lại đối nào đó đại

sự tránh còn không kịp.

“Ta biết người cũng khẳng định sẽ thượng, một năm sau đại học thấy, ta tự mình đi cho người đón người mới đến.” Trần ninh lời này nói ái muội, rồi lại không lưu rất nhiều đường sống.

Đồng Miếu vẫn duy trì khoảng cách, một chân còn đạp lên phòng học nội: “Ta không nhất định có thể đi đâu, bất quá cảm ơn hảo ý của người, có thể nhận thức người cái này bằng hữu, cũng rất vui vẻ.”

Trần ninh trong mắt có chút không cam lòng.

Hắn đại khái minh bạch Đồng Miếu ý tứ, nhưng vẫn là cảm thấy không thể liền như vậy từ bỏ.

MỖI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIÊU MỖI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 58

“Người nói bậy gì đó đâu.” Nàng đem máy sấy khép lại, trừng mắt nhìn Tư Trạm liếc mắt một cái, ngay sau đó lập tức thu hồi ánh mắt, che lại xương quai xanh, muốn chạy về phòng của mình.

Tư Trạm bắt lấy tay nàng cổ tay, khô ráo lòng bàn tay xoa hơi lạnh bị thủy dễ chịu quá làn da, nói không nên lời hảo sờ.

Đồng Miếu quăng hai hạ, chột dạ ngấm thủ đoạn liếc mắt một cái.

“Chúng ta đây tính cái gì?” Tư Trạm nhìn thẳng nàng ánh mắt, đen như mực sắc mắt nhân mang theo Đồng Miếu không nghĩ quá nhiều lý giải tình tở.

“Tính.....” Nàng nhất thời từ nghèo, trong đầu hiện lên vô số hình dung từ, lại không có một cái nàng cảm thấy thập phần chuẩn xác lại làm người có thể tiếp thu.

Nếu thật sự muốn nói, đại khái chính là mơ hồ đâm lao phải theo lao đi.

“Tính.” Tư Trạm cũng không nghĩ bức nàng.

Lấy Đồng Miếu nhiều năm qua sinh hoạt hoàn cảnh, có thể làm được tiếp thu hẳn cảm tình, chính thức chính mình cảm tình đã thực không dễ dàng, càng nhiều, vẫn là yêu cầu hẳn tới lốt đường.

Nhưng làm nam nhân, khó tránh khỏi sẽ khát vọng được đến thừa nhận, đặc biệt là lần đầu thích một người nữ sinh, hẳn không phải lén lút tính cách.

Tư Trạm tư tưởng cùng ý thức tương đối Đồng Miểu tới nói, muốn càng tiền vệ một chút, chính hẳn cũng không cho rằng hẳn luyện ái cùng Tư Khải Sơn luyện ái có cái gì xung đột, này vừa lúc thuyết minh, bọn họ phụ tử thẩm mỹ là tương tự.

Nhưng hẳn cũng tôn trọng Đồng Miểu tạm thời vô pháp tiếp thu, tựa như hẳn không có ngăn đón Đồng Miểu vì đồng thành mà học y.

Cho nên Đồng Miểu trúng tuyển tư cách, kỳ thật Tư Trạm cũng không lo lắng.

Bởi vì ở đi thủ đô phía trước, hẳn cũng đã đem y học viện phụ trách chiêu sinh người tra xét cái biến, khó tránh khỏi tra được đồng thành tên.

Chẳng sợ đồng thành lúc trước lại thực xin lỗi Tiểu Quyển Mao, tại đây loại quyết định tiền đồ sự tình thượng, nhất định sẽ trộn lẫn một tay, dù sao cũng là thân sinh nữ nhi.

“Chờ tốt nghiệp... Chúng ta tái hảo hảo ngẫm lại, người hiện tại đừng ép ta.”

Đồng Miểu có chút áy náy từ hẳn trong tay đem chính mình thủ đoạn rút ra, yên lặng phủng máy sấy trở về phòng.

Nàng mềm mại ngữ khí nhiều ít quấy rầy Tư Trạm suy nghĩ, ghen ở trong cổ họng một câu cũng liền không có cùng Đồng Miểu nói.

Hẳn cảm thấy, Tư Khải Sơn đã biết.

-

Thi đại học dư ôn thực mau đi qua, bởi vì cuối kỳ khảo thí tới.

Tư Trạm thành tích như là làm tận trời xe bay, lần trước đệ nhị, lần này thiếu chút nữa liền rớt ra A ban.

Đồng Miếu như cũ không có tham gia niên cấp bài bản, nhưng là đối xong rồi bài thi, cũng cũng chỉ năm gần đây cấp đệ nhất gì hiểu bạch cao thập phần.

Tham gia một cái chiến tuyến dài đến một năm thi đấu, rốt cuộc vẫn là đối thành tích có ảnh hưởng, hiện tại nhìn đề thi, đều không có trước kia quen thuộc cảm.

Trần Đông đã bắt được hàng không đại cử đi học danh ngạch, gia trưởng cũng mặc kệ, hiện tại càng là chơi diên rồi.

Y Đồng Miếu xem ra, hẳn cơ hồ muốn đóng gói đi tuyệt địa đào vong chức nghiệp chiến đội phát triển.

Khương Dao thành tích nhưng thật ra thực ổn định, vẫn luôn ở lớp trung liệt, cũng là bọn họ này bốn người bảo trì tốt nhất.

Cũng không có biện pháp không bảo trì, quý lão sư ở kia lập đâu.

Khương Dao có đôi khi năm mơ đều mơ thấy chính mình rớt ra A ban, rốt cuộc nhìn không tới Quý Nhược Thừa.

Rạng sáng tam điểm đều có thể đem chính mình dọa tỉnh.

Đồng Miếu cho nàng đưa qua đi một hộp mật trà đại phúc, sờ sờ nàng tóc mái: “Như thế nào như vậy khẩn trương a, ăn chút ngọt, ta mục mục đồng sự từ Nhật Bản mang đến.”

Khương Dao néo lên một khối nhét vào trong miệng, hai má căng phồng, nhai vài cái, toàn bộ nuốt đi vào.

Cùng Đồng Miếu không giống nhau, Khương Dao đặc biệt thích ăn đồ ngọt, nàng lại cầm lấy một khối, một bên nhai một bên mơ hồ không rõ nói: “Hôm nay chủ nhiệm lớp... Cùng ta nói chuyện.”

Đồng Miếu nghiêm túc nhìn nàng, chớp chớp mắt, tới rồi cao tam, chủ nhiệm lớp đích xác bắt đầu tùy tùng cấp các học sinh nói chuyện.

Có rất nhiều cố vũ, có rất nhiều đe dọa, dốc hết sức lực làm mỗi người dùng ra ăn nãi kính nhi học tập.

“Chủ nhiệm lớp làm ta nỗ lực, bôn kinh tế tài chính đại học, phỏng chừng là ta ba ý tứ.” Khương Dao cầm lấy ly nước, ùng ục ùng ục uống lên vài nước miếng.

“Vậy người mẹ không phải tương.....” Đồng Miếu muốn nói lại thôi.

“Người nói kỳ quái không, ta ba chính mình chính là làm giải trí sản nghiệp, sau đó trong xương cốt lại khinh bỉ cái này vòng luẩn quẩn, chết sống không cho ta chảy đi vào.” Khương Dao phun tào nói.

Đồng Miếu do dự một chút: “Có lẽ là hẳn trải qua quá quá nhiều chuyện phức tạp, không nghĩ người sống ở cái loại này hoàn cảnh hạ?”

Khương Dao chẳng hề để ý “Thiệt” một tiếng: “Ta là như vậy yếu ớt người sao, trừ bỏ Quý Nhược Thừa, ai còn có thể làm ta chân tình thật cảm khó chịu.”

“Ta không truy quá tinh, cho nên không hiểu biết, nhưng người nếu là làm minh tinh, ta khẳng định truy người.” Đồng Miếu cười uống một ngụm thủy.

Khương Dao đắc ý giơ lên cằm: “Ta đây nhiều cho người thêm mấy cái danh a, đến lúc đó ta đở liền đáng giá, ta dùng ký tên là có thể nuôi sống người.”

Đồng Miếu phối hợp nàng nói giỡn: “Hành, người trước đem tự luyện hảo, đừng đến lúc đó fans không thừa nhận người tiểu viên tự.”

Khương Dao viết tự đặc biệt viên, căng phòng, mỗi cái đều giống khởi động tới cá nóc.

“Người nghe nói qua fans lự kính không, đến lúc đó khẳng định đều là khen ta đáng yêu.” Khương Dao nói, cầm bút trên giấy viết cái tên.

Viết xong chính mình, nàng lại viết cái Quý Nhược Thừa, sau đó ở bên trong vẽ hai viên hồng tâm, một cái Cupid tình yêu mũi tên xuyên qua hồng tâm trung ương, đem hai trái tim cắm ở cùng nhau.

Đồng Miếu bĩu môi, ghé vào cánh tay thượng cảm thán nói: “Ta nhớ kỹ đây là tiểu học chơi đùa.”

Tư Trạch mua thủy trở về, đường ngay quá Đồng Miếu bên cạnh bàn, từ sau lưng nắm nắm nàng tóc: “Người tiểu học với ai chơi đùa?”

Khương Dao triều Tư Trạch chớp chớp mắt, trêu ghẹo nói: “Đương nhiên là thanh mai trúc mã lạ, ai khi còn nhỏ không có cái hai nhỏ vô tư đâu đúng không.”

Tư Trạch híp mắt thấp giọng nói: “Không có khả năng, ta lật qua nàng khi còn nhỏ sở hữu ảnh chụp, không có gì thanh mai trúc mã.”

Đồng Miếu giật mình mở to hai mắt: “Người từ chỗ nào làm cho ta ảnh chụp? Ta mẹ cho người xem ta ảnh chụp?”

Tư Trạch công khai nói: “Ta nói người muốn xem, ta lừa tới, người khi còn nhỏ thật béo.”

“Người mới béo đâu!”

Nàng từ nhỏ đến lớn chính là mặt phì đô đô, hiện tại trẻ con phì chậm rãi rút đi, khá hơn nhiều, khi còn nhỏ chỉ là nhìn béo.

“Không đúng, người đem album trả lại cho ta.” Đồng Miếu thấp giọng nói, sợ chung quanh đồng học nghe được.

“Không còn.” Tư Trạh cũng hạ giọng, còn cố tình cúi đầu, tiến đến Đồng Miếu bên tai nói.

“Khụ khụ! Đủ rồi đủ rồi a, hai người cho ta điểm nhi ấh áp!” Khương Dao kháng nghị.

Chương 72

Giải vô địch thế giới tiến đến thời điểm, bọn họ đã không có bất luận cái gì áp lực.

Tư Trạh cùng Trần Đông cử đi học đều xác định, liền Đồng Miếu sửa đổi chuyên nghiệp kết quả cũng cuối cùng xuống dưới.

Cuối cùng thi đấu trong sân, bọn họ miễn cưỡng tiến vào tiền tam mươi, tuy rằng có chút tiểu sai lầm, lại cũng không thẹn cho trong khoảng thời gian này nỗ lực.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 59

Treo điện thoại, Tư Trạm trên mặt treo che dấu không được đặc ý.

Loại này song mũi tên cảm giác thật sự là quá tốt, hẳn thiếu chút nữa đều đem trương thịnh hàn cấp đã quên.

“Lớn lên soái chính là hảo a, nhiều như vậy nữ thượng vợi vàng quan tâm đầu.” Trương thịnh hàn có chút chua nói.

“A.” Tư Trạm cười lạnh một tiếng, xoay người hướng ghế lô bên trong đi.

“Ai người thật nghe không hiểu a, từ từ từ đối với người rất có ý tứ, kêu ta mẹ nó ra tới cùng người nói một tiếng, liền so người lớn hơn hai tuổi, người không mệt.” Trương thịnh hàn hướng về phía Tư Trạm bóng dáng hô.

Tư Trạm bước chân dừng một chút, không quay đầu lại, lười biếng nói: “Không quen biết.”

Trương thịnh hàn ở ghế đá thượng nhỏ giọng nói thầm nói: “Thảo, kêu ngạo cái rắm a.”

Tư Trạm nghe được, mặc kệ hẳn.

Tới trước quầy bar xoát tạp, hẳn mới đẩy ra ghế lô môn.

Bên trong không biết lại xướng cái gì cảng đài ca, nhất bang người thao sứt sọc tiếng Quảng Đông, còn theo không kịp vọt.

Trần Đông ở trên sô pha dựa vào, đã có chút héo, Tư Trạm không ở, hẳn thế uống lên không ít rượu.

Tư Trạm một phen túm khởi hẳn cổ cổ áo, tiến đến hẳn bên tai hô: “Trong chốc lát ta trở về, người theo ta đi.”

Trần Đông mê mang gật gật đầu, Tư Trạm nói cái gì chính là cái gì, hẳn hiện tại liền tự hỏi đều sẽ không.

Tích cúp cục bằng hữu đang theo cái cô nương để để nói nhỏ, hai người cười tương đương vui vẻ.

Tư Trạm qua đi vỗ vỗ vai hẳn, bên cạnh nhiễm màu nâu tóc cô nương cũng cùng nhau ngẩng đầu lên.

“Ta trong chốc lát mang Trần Đông đi, các người tiếp theo chơi, đơn ta mua.”

Cô nương lập tức đứng lên: “Như thế nào này liền phải đi, mới 9 giờ người liền về nhà, có người tra cương a.”

Tư Trạm nhìn lướt qua, không ấn tượng, nhàn nhạt “Ân” một tiếng.

Cô nương bị đố một chút, không nghĩ tới hẳn thật sự thừa nhận có người tra cương.

“Ai, Trạm ca đừng có gấp đi a, còn không có hảo hảo nhận thức một chút đâu, này từ từ từ, ta học tử, đến lúc đó chúng ta cùng nhau đưa người trở về, ta mang xe tới.” Bằng hữu ngăn đón Tư Trạm.

Nga, cái này chính là từ từ từ.

“Không được, có người tiếp ta, về sau lại tự, ta ngày mai còn phải đi học.”

Tư Trạm dứt lời, xoay người liền đi, căn bản chưa cho đối phương nói chuyện cơ hội.

Tới rồi cửa, nhắc lên Trần Đông, một đường xách đến dưới lầu.

Trương thịnh hàn vừa mới chuẩn bị đi lên, liền thấy Tư Trạm lại xuống dưới.

“Như thế nào, thật chuẩn bị đi a.”

Trần Đông lão đảo lắc lư, dựa vào Tư Trạm bả vai nói: “Ta uống nhiều quá ta uống nhiều quá, Trạm ca thu lưu ta, đừng làm cho ta mẹ biết.”

Tư Trạm cau mày, chống Trần Đông cả người trọng lượng.

Trương thịnh hàn bĩu môi, ý vị thâm trường nói: “Tiểu cao trung sinh là chơi không dậy nổi ha.”

Hai tầng ý tứ, một là uống rượu, nhị là từ từ từ kia tra.

Tư Trạm mí mắt run lên một chút, không lên tiếng.

Bên cạnh có cái Trần Đông, làm gì đều không có phương tiện.

“Tư Trạm, người còn chờ đánh xe sao? Nếu không ta đưa người đi.”

Phía sau nũng nịu thanh âm cùng với tháp tháp giày cao gót tiếng vang, từ từ từ trong tay còn cầm một lọ trà chanh, một thân màu đen bó sát người tiểu váy ngắn, hai điều thon dài chân ở đềm dưới đèn phiếm tinh tế màu trắng.

Trương thịnh hàn nuốt một ngụm nước miếng, khó tránh khỏi ánh mắt có chút thẳng.

Nhưng từ từ từ căn bản không triều hấn xem một cái, lập tức đi qua đi, đem trà chanh hương Tư Trạm trước mặt một đệ.

Tư Trạm không tiếp, cười như không cười nói: “Người không uống rượu sao, như thế nào lái xe?”

Từ từ từ ngăn người, không nghĩ tới Tư Trạm còn rất có phương diện này ý thức, đây cũng là quan tâm an toàn của nàng đi?

Nàng khó tránh khỏi đối Tư Trạm lại nhiều vài phần hảo cảm, vốn dĩ chỉ là đơn thuần coi trọng hấn mặt, chuẩn bị trêu chọc một chút.

“Vậy người cũng đừng sốt ruột trở về bá, bên cạnh có cái trò chơi thính, hai ta đi nhảy khiêu vũ tình rượu?” Từ từ từ cười, dựa vào gần chút, nhưng cố tình Trần Đông che ở Tư Trạm trước mặt, làm nàng tổng cảm thấy có điểm biệt nữ.

“Không cần, chúng ta cao trung còn sống được với khóa đầu.” Tư Trạm về phía sau lui lui, vẻ mặt có chút xa cách.

“Vậy người uống trước khẩu trà tình tình rượu, ngày mai có thời gian lại ước.” Dứt lời, từ từ từ đem nắp bình vụn ra, liền phải uy Tư Trạm uống đồ uống.

Nàng cánh tay đều giơ lên Tư Trạm bên miệng, Tư Trạm giơ tay vừa định đẩy ra, một chiếc xe taxi ngừng ở cửa.

Đồng Miếu từ trên xe xuống dưới, trong tay nhéo một lọ băng lê nước, an tĩnh nhìn Tư Trạm.

Từ từ từ sững sốt một chút, chậm rãi bắt tay buông, quay lại đầu xem.

Một cái lớn lên rất xinh đẹp non nớt cô nương, oa oa mặt, đại đại đôi mắt, thoát nhìn cũng liền sơ cao trung bộ dáng.

Ăn mặc cái màu trắng dài rộng áo sơmi, vận động quần dài, rối tung thật dài xoã tung đầu tóc, nhỏ xinh đáng yêu, lại cùng KTV một cái phổ phong cách không hợp nhau.

Nhà ai cừu con.

Tư Trạm cũng đã kéo Trần Đông triều cái kia cô nương đi qua đi.

Từ từ từ muốn nói lại thôi “Ai” một tiếng, nàng trong tay khai cái trà chanh còn giơ đầu.

Kết quả Tư Trạm đi qua đi, đặc tự nhiên sờ sờ nữ sinh đầu tóc, nói thanh: “Vất vả.” Dem Trần Đông nhét vào trong xe.

Chờ tới rồi trên xe, Trần Đông liền dựa vào cửa sổ đã ngủ, Đồng Miếu ngồi ở phía trước, đem băng lê nước cho hắn đưa qua.

“Người uống trước một ngụm đi.”

Tư Trạm vận ra hung hăng rót mấy khẩu.

Ngọt lạnh lẽo hương vị, làm hắn nháy mắt lại thanh tỉnh vài phần.

Có chút hối hận làm Đồng Miếu tới.

Từ từ từ xuyên cùng hộp đêm nữ lang dường như, Trần Đông say khướt, trương thịnh hàn sống thoát thoát một bộ đầu mờ xã hội đại thúc bộ dáng.

Làm Đồng Miếu thấy, trong lòng có thể nghĩ như thế nào?

Hắn càng nghĩ càng thấp thỏm, liếc mắt một cái, xem Trần Đông ngủ đến bất tỉnh nhân sự, tài xế dù sao cũng không quen biết, lúc này mới cúi người thò lại gần, thấp giọng nói: “Ta về sau không uống rượu.”

Đồng Miếu có chút kinh ngạc quay đầu lại, khó hiểu hỏi: “Vì cái gì?”

Tư Trạh mím môi, trầm mặc một lát, chậm rãi nói: “Ta cũng không đi KTV cùng quán bar”

Đồng Miếu: “.....”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 60

Tiết tự học buổi tối đi ra ngoài học bù người cũng càng ngày càng nhiều, cùng trong ban mấy cái có cử đi học danh ngạch người so, quả thực tựa như không ở một cái thế giới.

Khương Dao khả năng chính ở vào phản nghịch kỳ, nguyên bản không gặp nàng đối biểu diễn có cái gì hứng thú, nhưng là nàng ba ba càng không cho, nàng càng là phải đối làm, hai ngày này còn đi tham gia cái biểu diễn huấn luyện ban.

Thật muốn chuẩn bị nghệ khảo liền không bao nhiêu thời gian đắm chìm ở sách giáo khoa, Đồng Miểu sợ nàng văn hóa khóa thành tích trượt xuống, dù sao chính mình cũng không có việc gì, liền nhân tiện giúp Khương Dao tổng kết đề hình, củng cố cơ sở tri thức.

Đó là một đoạn đã phong phú lại tàn khốc nhật tử.

Năm trước vô cùng náo nhiệt 11-11, đêm Bình An, lễ Giáng Sinh, liền phảng phất đột nhiên hủy bỏ giống nhau, không có người để ý, cũng không có người tuyên truyền.

Cao nhất cao nhị như cũ ở Tieba loạn xạ bát nháo, nhưng là chuẩn cao tam đã rời khỏi xem náo nhiệt sân khấu, lúc trước bá bình mấy cái thiệp, cũng không biết trầm đi nơi nào.

Đồng Miểu thu được cử đi học sinh mùa đông doanh thông tri.

Kỳ thật chính là ở đại học trụ hơn hai mươi thiên, cuối cùng hoàn thành một lần thi viết phỏng vấn.

Tuy rằng thi viết phỏng vấn thật sự kém, có khả năng sẽ bị khuyên lui, nhưng bao năm qua tới cũng không có mấy cái.

Rốt cuộc có thể bị cử đi học, đều là có thực học.

Không khéo chính là, Tư Trạm đuối đến là trại hè, đã ở kỳ nghỉ hè kết thúc, cho nên ý nghĩa, bọn họ lại muốn tách ra hơn hai mươi thiên.

Đồng Miếu vẫn là lần đầu tiên, đối trừ bỏ Đồng Mỹ Quân bên ngoài người không tha.

Tư Trạm thật là dùng một năm thời gian, một chút một chút, khắc vào nàng trong xương cốt.

Chương 74

Đại học tổ chức mùa đông doanh cùng trại hè, chủ yếu đối mặt ưu tú đề cử sinh.

Đồng Miếu cùng Tư Trạm sở dĩ có thể đi tham dự, cũng là vì không chiếm dùng Thịnh Hoa lĩnh quân kế hoạch danh ngạch, sửa vì đi đề cử.

Lúc trước Tư Trạm đi thời điểm, chính đuối kịp lương nhân về nước, cái này quan tâm cơ hội, liền nhường cho hãn mục mục.

Kết quả lương nhân suốt cấp Tư Trạm xứng ba cái đi theo trợ lý, còn ở trường học phụ cận cho hãn thuê cái một trăm bình phòng ở.

Nói muốn ở hữu hạn thời gian nội, đầy đủ làm nàng nhi tử cảm nhận được tình thương của mẹ.

Chờ Tư Khải Sơn nghe nói thời điểm, kia mấy cái trợ lý đã bị Tư Trạm cấp gấp trở về.

Nhưng phòng ở thuê chính là thuê, nếu không phải mua phòng hạn chế, lương nhân đều có thể lập tức xoát tạt mua một đồng.

Vì không cho lương nhân tiền ném đá trên sông, càng không thể bị thương lương nhân trả giá tâm, Tư Trạm toàn bộ liền tương đương với ở thủ đô độ mấy ngày giả.

Nhưng Đồng Miếu lần này mùa đông doanh không giống nhau, mùa đông doanh lúc sau dựa gần tự chủ chiêu sinh, trường học quản được cũng nghiêm, chiêu sinh không khí cũng nùng, rậm rạp an bài thật nhiều chương trình học, cũng quy định học sinh cần thiết ở tại trường học chỉ định ký túc xá.

Đồng Mỹ Quân trước tiên một tuần cùng trường học thỉnh giả, cùng Tư Khải Sơn cùng, muốn đưa Đồng Miếu đi mùa đông doanh.

Rốt cuộc muốn trụ hơn hai mươi thiên, hành lý cũng mang theo không ít, Đồng Miếu lại là cái nữ hài tử, nhiều ít không yên lòng.

Tư Trạm nguyên bản cũng quyết định muốn đi, thậm chí liền hành lý đều chuẩn bị tốt, lại ngoài ý muốn nhận được một cái hạng mục.

Tài chính không nhiều lắm, nhưng đối với hãn cái kia tiểu phá công ty tới nói, ý nghĩa trọng đại.

Đối phương yêu cầu ngày hôm sau thấy một mặt, nghe bọn hãn cẩn thận nói nói kế hoạch, lại làm quyết định.

Nhưng ngày hôm sau cố tình là Đồng Miếu xuất phát ngày đó.

Muốn lại sửa thời gian, nhưng chính đuổi kịp đối phương cũng muốn xuất ngoại.

Làm Ất phương bọn họ vô pháp nhắc lại điều kiện.

Kỳ thật làm trò mọi người mặt, đem PPT giảng ba hoa chích choè, Tư Trạh hoàn toàn làm được đến.

Hắn ở Tư Khải Sơn công ty cũng gặp qua không ít làm PPT nhân tài, thập phần nội dung, có thể làm thành một trăm phân cũng không chút nào khoa trương.

Nhưng Đồng Miếu bên này làm sao bây giờ?

Tư Trạh giương mắt nhìn nhìn Trần Đông: “Ta làm PPT, người đi lên giảng thế nào?”

Trần Đông bẹp bẹp miệng, do dự sau một lúc lâu, ăn ngay nói thật nói: “Ta giảng là không thành vấn đề, ta hù người trình độ cũng có bảo đảm, nhưng người không đến tràng có phải hay không không tốt?”

Bọn họ một cái không có mức độ nổi tiếng tiểu công ty, lần đầu tiên có cơ hội như vậy, lại có một cái người phụ trách chối từ không đi, cấp đối phương quan cảm đích xác không tốt.

Thực dễ dàng làm người cảm thấy bọn họ chính là tiểu hài tử tiểu đánh tiểu nháo mà thôi.

Tư Trạh cắn cắn trong miệng kẹo que, mí mắt run rẩy, không nói chuyện.

Trần Đông biết, Tư Trạh không nói, đã nói lên chuyện này không đến thương lượng.

Hắn nói không thông, không đại biểu không ai có thể nói đến thông.

Trần Đông không có Đồng Miếu số di động, vì thế trộm cấp tiểu ai đã phát tin tức.

Đồng Miếu đang ở trong phòng kiểm tra chính mình muốn mang đồ vật, cảm thấy không sai biệt lắm, đem cái rương thu thập hảo, phóng tới góc tường.

Tiểu ai từ Tư Trạm trong phòng hấp tấp chạy tới.

“Tiểu Quyển Mao muội muội, Tư Trạm vì đưa người đi học, không nghĩ tham gia ngày mai hội nghị, đây là chúng ta lần đầu tiên độc lập tiếp hạng mục, phiền toái muội muội khuyên một chút, cảm ơn. Đến từ Trần Đông.”

Tiểu ai dứt lời, chính mình điều cái đầu, nhanh như chớp khai trở về.

Năm đầu lâu rồi, định vị không tinh chuẩn, thiếu chút nữa đụng vào khung cửa.

Đồng Miếu ngăn người, bất đắc dĩ thở dài.

Có đôi khi Tư Trạm đối nàng tốt, làm chính nàng đều cảm thấy có chút hổ thẹn.

Cho nên đương Tư Trạm trở về nhìn đến ngòi ở bàn ăn biên, vẻ mặt nghiêm túc Đồng Miếu khi, hăn bản năng ý thức được cái gì.

Hăn cẩn thận ném xuống ba lô, trên dưới đánh giá một phen Đồng Miếu, hỏi: “Người như vậy nhìn ta làm gì?”

Đồng Miếu chớp chớp mắt, cho hăn đẩy qua đi một ly nước sôi để nguội: “Người uống trước.”

Tư Trạm không khát, nhưng vẫn là nhấp một cái miệng nhỏ.

“Người ngày mai đi mở hạp đi, có Tư thúc thúc cùng ta mẹ đưa ta đã đủ nhiều người, người không cần đi.”

Tư Trạch chau mày: “Dựa, Trần Đông kia tiểu tử cùng người cáo trạng?”

Đông Miếu banh mặt, đôi mắt mở đại đại, hơi hơi ngưng mi: “Người đừng động ai cùng ta nói, người nếu muốn phát triển, phải bắt trụ mỗi lần cơ hội, một chút sai lầm cũng không thể ra a.”

Chặc.

Tư Trạch hí hí mắt, xem Đông Miếu một bộ lời lẽ chính đáng bộ dáng, đột nhiên chế nhạo cười.

“Người biết người bộ dáng này giống cái gì sao?”

Đông Miếu sững sốt: “Giống cái gì?”

“Giống ta lão bà.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 61

Nàng vẫn là quá kinh hoàng thất thố, vốn dĩ không dễ dàng làm người hiểu sai sự tình, nàng phản ứng như vậy mãnh liệt, ngược lại làm người cảm thấy cổ quái.

Tư Khải Sơn quả nhiên ở hai người bọn họ chỉ gian nhìn chung quanh một vòng, biểu tình có chút muốn nói lại thôi.

Vừa vặn Đồng Mỹ Quân tỉnh, mơ mơ màng màng bò dậy, kêu một tiếng: “Thì thăm?”

Tư Khải Sơn đỡ lấy nàng, ôn nhu hỏi: “Như thế nào không hề ngủ một lát?”

Đồng Mỹ Quân vẫy vẫy tay, liền nước ấm, đem chính mình từ bệnh viện mang về tới say xe được ăn một cái, sau đó quay lại đầu hỏi Đồng Miếu: “Ta mang theo trái cây, người cùng A Trạm ăn một chút sao?”

Đồng Miếu lập tức lắc đầu: “Ta không muốn ăn.”

Đồng Mỹ Quân lại nhìn nhìn Tư Trạm, làm bác sĩ, nàng lập tức phát giác Tư Trạm khó chịu, vội vàng hỏi: “Làm sao vậy, A Trạm cũng say xe sao?”

Tư Khải Sơn “Hừ” một tiếng, điểm điểm Tư Trạm: “Lên xe liền xem di động, trong chốc lát cũng chưa dừng lại, cảm giác so với ta đều vội.”

Hắn chỉ đương Tư Trạm là chơi trò chơi hoặc là xoát diễn đàn, cũng không có tưởng quá nhiều.

Đồng Mỹ Quân bất đắc dĩ dùng ánh mắt ý bảo Tư Khải Sơn, làm hắn đổi Tư Trạm ôn nhu một chút, sau đó đem say xe được đưa qua đi: “A Trạm cũng ăn một viên đi, trong chốc lát đến phục vụ khu chúng ta nghỉ ngơi một chút.”

Tư Trạm tiếp nhận tới, liền Đồng Miếu cấp đưa qua thủy nuốt: “Cảm ơn a di.”

Đồng Mỹ Quân nếu tỉnh, Tư Khải Sơn cũng không chú ý mặt sau, chuyên tâm cùng Đồng Mỹ Quân trò chuyện thiên, nói chính mình công ty phát sinh thú vị sự, cũng rất Đồng Mỹ Quân liêu gần nhất người bệnh.

Đồng Miếu cúi đầu, từ cặp sách lấy ra bút, trều một trương trong xe khăn giấy, ở mặt trên viết tự.

—— người còn khó chịu sao?

Tư Trạm tiếp nhận tới nhìn nhìn, lại liếc Tư Khải Sơn cùng Đồng Mỹ Quân liếc mắt một cái, tóm lại đây nàng bút, ở dưới viết.

—— làm gì không nói lời nào, ta muốn nghe người mở miệng quan tâm ta.

Đồng Miếu cổ cổ miệng, nhìn chăm chăm Tư Trạm đôi mắt xem.

Tư Trạm thật không có nói giỡn ý tứ, hắn dựa vào lưng ghế, cánh tay không chút để ý đáp ở cửa sổ xe, hẹp dài trong mắt ảnh ngược Đồng Miếu bộ dáng.

“Tư Trạm, người không khó chịu đi?”

Đồng Miếu nhu nhu hỏi.

Nàng trong lòng mang theo khi còn nhỏ xem nhiệt huyết truyện tranh khi kích động.

Làm trò Tư thúc thúc cùng mù mù mặt, cùng Tư Trạm nói loại này lời nói, có loại khó có thể hình dung thỏa mãn cùng vui sướng, có thể cho người một loại đã đạt được tán thành biểu hiện giả dối.

“Khá hơn nhiều.” Tư Trạm mang theo vừa lòng cười, trộm néo néo tay nàng chỉ.

Nàng hoảng sợ, lại không có bắt tay lùi về đi, mà là cứng đờ, oai oai chân, ngăn trở cùng Tư Trạm đáp ở bên nhau tay phải.

Tư Trạm thấy nàng bất động, ý xấu dùng móng tay nhẹ nhàng lướt qua nàng lòng bàn tay, Đồng Miếu ngứa run lên, trả thù dường như khấp Tư Trạm một chút.

Ở ẩn nấp hậu tòa, cha mẹ bên người, hai người làm trong lòng hiểu rõ mà không nói ra động tác nhỏ.

Chờ tới rồi trường học, Đồng Mỹ Quân mang theo Đồng Miếu cùng Tư Trạm đi xử lý thủ tục, Tư Khải Sơn đi theo hai cái tài xế cùng nhau đem đồ vật vận đến ký túc xá.

Đồng Miếu lần trước phỏng vấn đã tới một lần, nhưng Đồng Mỹ Quân vẫn là lần đầu tiên tới.

Nàng sờ sờ Đồng Miếu đầu: “Mụ mụ cũng coi như mượn người quang nhìn xem cao đẳng học phủ.”

Đồng Miếu dặt lẩy Đồng Mỹ Quân tay: “Ta còn mượn mù mù quang năng ngồi xe chuyên dùng tới đâu.”

Đồng Mỹ Quân cười cười: “Đó là mượn người Tư thúc thúc quang.”

“Tư thúc thúc cùng mù mù là giống nhau.”

Đồng Mỹ Quân cười càng ngọt một ít.

Tư Trạm đi ở mặt sau, rất có hứng thú nhìn nhìn Đồng Miểu bóng dáng, trước kia như thế nào không phát hiện, Tiểu Quyển Mao như vậy sẽ thảo người niềm vui.

Cười cười, hẳn lại có chút cười không nổi.

Đồng Miểu đối Đồng Mỹ Quân loại này ngoan ngoãn, có lẽ đã trở thành một loại thói quen.

Nàng học dùng bất luận cái gì biện pháp đi làm mù mù vui vẻ, học dấu diếm chính mình cảm xúc, học cố ý nói chút đại nhân thích nghe nói.

Bởi vì nàng sợ Đồng Mỹ Quân có chẳng sợ một giây khổ sở, sẽ kích thích đến trong óc kia viên nhọt, đúng giờ bom một khi kíp nổ, chính là tai họa ngập đầu.

Tư Khải Sơn đích xác cũng lo lắng quá chuyện này, càng mang theo Đồng Mỹ Quân đi các đại bệnh viện kiểm tra quá.

Bác sĩ cấp kiến nghị đều là hiện tại nhọt không tính đại, hơn nữa không có tăng trưởng xu thế, tạm thời không cần làm, bởi vì não bộ giải phẫu nguy hiểm quá lớn, sợ hãi thương đến thần kinh cùng công năng khu.

Nhưng Đồng Mỹ Quân tâm thái vẫn luôn thực hảo, có lẽ là làm bác sĩ lâu rồi, xem quen rồi nhân thế vô thường, lại có lẽ là trời sinh tính tình nhu hòa không dễ giận, dù sao mấy năm nay, vẫn luôn không xảy ra chuyện gì.

“Trong chốc lát ta mang các người ở vườn trường đi dạo đi, chờ tiểu... Chờ Đồng Miểu lãnh học sinh tạp, còn có thể mang ngài tiến thư viện,

Thanh Hoa mấy cái thư viện trang hoàng đều không tồi.” Tư Trạm đi đến phía trước đi, cho các nàng dẫn đường.

Đồng Miếu liếm liếm môi, ngắm Tư Trạm liếc mắt một cái.

Nàng biết Tư Trạm vừa mới là muốn kêu nàng Tiểu Quyển Mao.

Cũng quá dọa người.

Đi học công chỗ lãnh hảo tư liệu cùng giấy chứng nhận, hôm nay liền không có gì sự, học công chỗ lão sư cùng hòa ái kiến nghị bọn họ đi đi dạo vườn trường, cảm thụ một chút phong cách trường học.

“Đây là lão quán, xem như nhất có đặc sắc, so Thịnh Hoa thư viện lớn vài lần, ta đã không có học sinh chứng, người mang a đi vào xem, làm a đi ở cửa đăng ký một chút liền hảo.” Tư Trạm chỉ chỉ trước mặt kiến trúc.

Cửa còn có trại hè tiểu bằng hữu bài đội chụp ảnh, gia trưởng giới camera ở một bên chỉ huy: “Cười một cái, nhiệt tình một chút.”

Đồng Miếu nâng nâng đầu, hướng bậc thang mặt nhìn lại.

Bảo vệ cửa quyện quyện dựa vào ghế dựa, đối chụp ảnh chung chụp ảnh cảnh tượng đã thấy nhiều không trách, cao cao bậc thang hai bên còn có linh tinh rơi xuống đại màu xanh lá toái phiến lá, đã khô héo phát làm dây thường xuân chạc cây dán ở trên vách tường, mạc danh có loại lịch sử lắng đọng lại dày nặng cảm.

Nàng mang theo mù mù đi lên đi, thật cẩn thận truyền lên chính mình học sinh tạt.

Bảo vệ cửa nhìn nàng một cái: “Xoát đi vào là được.”

Đồng Miếu nói: “Ta mù mù cũng cùng ta đi vào, phiền toái ngài đăng ký một chút.”

Bảo vệ cửa nhú nhú mày, có chút không tình nguyện lấy ra đăng ký bốn, lăm bẫm nói: “Giống nhau là không cho dẫn người đi vào, đều là cho quên mang tạp học sinh đăng ký.”

Nhưng dù sao cũng là nữ học sinh cùng nữ gia trưởng, hẳn lại ngượng ngùng khó xử, làm Đồng Miếu ở mặt trên ký danh, đăng ký dãy số, cho các nàng mở cửa.

Đồng Miếu quay đầu lại, cùng Tư Trạm phất phất tay.

Thư viện người không ít, nhưng là tất cả mọi người đều ăn ý tự học, cơ hồ không ai nói chuyện.

Từng hàng lập kệ sách chỉnh chỉnh tề tề bày học thuật tính thư tịch.

Màu cọ nâu bàn ghế thượng còn có khắc quyên tặng giả tên, lại hoặc là không có tên, chỉ là XX cấp tốt nghiệp ban tặng.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 62

Đồng Mỹ Quân kỳ thật rất vui vẻ Tư Trạm ở thời điểm này có thể thể các nàng xuất đầu, này thuyết minh ở Tư Trạm trong lòng, đã đem các nàng trở thành người một nhà.

Nhưng dù sao cũng là chính mình chuyện cũ năm xưa, đem Tư Trạm liên lụy tiến vào không thích hợp.

“Mẹ.....” Đồng Miểu lo lắng căn môi, không khỏi triều đồng thành đầu qua đi một cái đề phòng ánh mắt.

Đồng thành bị thứ trong lòng đau xót.

Mặc cho ai cũng sẽ không thói quen thân sinh nữ nhi dùng như lâm đại địch ánh mắt nhìn chính mình.

Huống chi khi còn nhỏ Đồng Miểu hoạt bát lại đáng yêu, thường xuyên sẽ quần lấy hắ chơi trò chơi, ở hắ trên người bò lên bò xuống, thập phần không muốn xa rời hắ.

Nhưng tạo hóa trên người, này hết thầy đều chú định không còn nữa tồn tại.

Hắ chua xót cười cười, cảm thấy tay chân lạnh lẽo.

Đồng Mỹ Quân đẩy đẩy Đồng Miểu: “Đại nhân nói chuyện, người cũng đừng trợn lắ, ta không có quan hệ.”

Nàng chính là đem Đồng Miếu đẩy đến Tư Trạm bên người.

Kỳ thật nàng càng sợ đồng thành nói ra nói cái gì, kích thích đến Đồng Miếu mẫn cảm tâm.

Đối với từ nhỏ mất đi tình thương của cha hài tử tới nói, trở nên không có cảm giác an toàn hình như là vô pháp xoay chuyển sự tình.

Nàng vô luận như thế nào tận lực đền bù, đều bỏ khuyết không được đồng thành mang đến chỗ hỏng.

Đây cũng là vì cái gì, nàng một chút cũng không nghĩ làm Đồng Miếu lại lần nữa nhìn thấy đồng thành nguyên nhân.

Nhưng hiện tại xem ra là không có khả năng.

Đồng Mỹ Quân không ngốc, Đồng Miếu có thể thuận thuận lợi lợi sửa đổi chuyên nghiệp, đồng thành lại cố tình ở đại học nhậm giáo, nói này giữa hai bên không có quan hệ, nàng đều không tin.

Nàng chính là khí chính mình, vì cái gì thể hiện không hỏi thăm đồng thành sự, nếu sớm biết rằng, nàng nhất định đem hết toàn lực khuyên bảo Đồng Miếu không tới học y.

Tư Trạm trầm mặc sau một lúc lâu, kéo lấy Đồng Miếu cánh tay.

“Đi thôi.”

Đồng Miếu tránh tránh, nhú lại mi: “Ta không thể đi.”

“Đừng làm cho a di lo lắng người.” Tư Trạm nắm chặt tay nàng cổ tay, mang nàng triều tương phản phương hướng đi.

Đồng Miếu muốn nói lại thôi nhìn mẫu thân liếc mắt một cái, vẫn là bị Tư Trạm lôi đi.

Nàng biết, mẹ mẹ cùng ba ba lời nói, cũng không muốn cho nàng nghe được.

Đồng thành ánh mắt vẫn luôn đuổi theo Đồng Miếu, thẳng đến nàng biến mất ở cửa kính.

Hắn lúc này mới hít sâu một hơi, thở ra trắng xóa sương mù.

“Hài tử như vậy tiểu, người như thế nào có thể làm nàng yêu đương đâu.” Đồng thành trong giọng nói không có trách cứ, ngược lại mang theo chút ủy khuất.

Hắn biết chính mình không có tư cách chất vấn Đồng Mỹ Quân, rốt cuộc hắn vắng họp Đồng Miếu mười năm nhân sinh, nhưng đối với chưa cao trung tốt nghiệp nữ nhi tới nói, tiếp xúc cảm tình vẫn là quá sớm.

Đồng Mỹ Quân lông mày lập lên, trách mắng: “Người ở nói hươu nói vượn cái gì? Nhiều năm không thấy, người vừa xuất hiện liền phải bôi nhọ nữ nhi của ta sao?”

Đồng thành muộn sảng sốt một chút.

Xem ra Đồng Mỹ Quân cũng không biết kia nam sinh cùng thì thâm quan hệ, nhưng nếu không biết, rồi lại làm hai người như vậy thân cận, rốt cuộc là chuyện như thế nào?

“Ta biết chính mình thực xin lỗi người, cũng hoàn toàn không tưởng cùng người sảo, nhưng ta tin tưởng chúng ta vì thì thâm tốt tâm là giống nhau.”

Đồng thành xoa xoa huyệt Thái Dương, cảm thấy có chút mỏi mệt.

Đồng Mỹ Quân cười lạnh một tiếng, ngẩng đầu nhìn nhìn trắng xóa thiên, không trung mây mù tế mỏng, ngẫu nhiên có thể bay qua một con

chim sẻ.

“Xin lỗi, chúng ta là không giống nhau, thì thâm ở lòng ta là đệ nhất vị, mà người trong lòng chỉ có chính người.”

Đồng thành cười lắc lắc đầu, nhìn về phía Đồng Mỹ Quân ánh mắt, như nhau năm đó cái kia ưu tú học trưởng nhìn phía chính mình thiên chân học muội.

“Mỹ quân, người cũng là học y, người biết chúng ta này hành tàn khốc, không ra đi, ta hỗn đến bây giờ cũng chỉ có thể là lan thị một cái bình thường, không biết ngày đêm tăng ca bác sĩ.”

Đây là trong đời hăn lần thứ hai cùng Đồng Mỹ Quân giải thích năm đó chính mình làm quyết định, này chỉ lần này cũng không phải vì Đồng Mỹ Quân thông cảm, mà là vì có thể tham gia Đồng Miếu giáo dục.

“Y học viện không giáo người vì đạt được mục đích bỏ vợ bỏ con, y học viện cũng không giáo người cưới tiền viện lớn lên nữ nhi thượng vị, người đừng đem cái gì mũ đều hướng học y trên người khấu, người làm bản cái này chức nghiệp.” Đồng Mỹ Quân ngực hơi hơi có chút phập phồng.

Nàng thừa nhận chính mình động khí, nhưng là nàng cũng không tính toán thuyết phục đồng thành.

Nếu hai người tam quan có khác nhau như trời với đất mâu thuẫn, ai cũng đừng nghĩ thuyết phục ai, nàng chỉ là ghê tởm, đồng thành còn vọng tưởng đem này bộ lý luận giáo huấn cấp Đồng Miếu, tới gián tiếp đạt được Đồng Miếu thông cảm.

“Ta không phải tới cùng người cãi nhau, nhưng người phải biết rằng, thì thâm quyết định đi con đường này, ta có thể cho dư nàng trợ giúp càng nhiều, nhỏ đến xuất ngoại đề cử danh ngạch, lớn đến tương lai công tác đơn

vị, trước hai mươi năm mẫu thân làm bạn là có lợi, nhưng là sau hai mươi năm, nàng yêu cầu ta làm phụ thân tài nguyên.”

Đồng thành nhấp môi, sắc mặt phá lệ bình tĩnh, hẳn hy vọng loại này bình tĩnh có thể sử dụng Đồng Mỹ Quân hiện thực lên, vì Đồng Miểu tương lai suy nghĩ.

Còn có một cái từ hẳn không hẳn tâm nói.

Đó chính là ích kỷ.

Sính nhất thời khả năng, bạch bạch bị mất nữ nhi càng tốt tương lai, ở đồng thành xem ra chính là ích kỷ.

Hẳn có năng lực, cũng có thực lực trợ giúp Đồng Miểu, thế nàng an bài tốt nhất con đường, tiến tốt nhất đơn vị, làm một phần thăng chức thực mau hàm kim lượng lại cao công tác.

Không cần giống hẳn giống nhau, ở cơ sở phí thời gian đã nhiều năm.

Kỳ thật tư tâm, Đồng Miểu muốn so với hẳn cùng trần nguyên lê nhi tử càng giống hẳn, vô luận là từ chỉ số thông minh, phản ứng năng lực, vẫn là nghiên cứu tinh thần đi lên nói, Đồng Miểu đều càng như là một cái tiến hóa bản hẳn.

Tuy rằng nhi tử tuổi còn nhỏ, nhưng từ ngày thường trong sinh hoạt hẳn cũng có thể nhìn ra tới, bất quá là mờ nhạt trong biển người thôi.

Loại này tiếc nuôi, là không thể nào đền bù.

Đồng Mỹ Quân thất vọng lắc lắc đầu, khinh miệt hỏi: “Trước không nói người có thể cho nàng rất xa tương lai, ta hỏi một chút người, người dám cùng trần nguyên lê tiểu thư thừa nhận, người cùng ta ở bên nhau quá, thì thậm chí là người thân sinh nữ nhi sao?”

Đồng thành cầm thanh.

“Nếu tương lai có người hỏi, người vì cái gì cố tình cho nàng đề cử, vì cái gì thế nào cũng phải đối nàng phá lệ nhìn trúng, người muốn nói gì? Làm trò thì thầm mặt, nói đây là ta tốt nhất học sinh, ta chỉ là đơn thuần thường thức nàng?”

Đồng Mỹ Quân trong giọng nói mang theo trào phúng, thanh thanh lọt vào tai, giống cầm dao nhỏ giống nhau, ở đồng thành trên người thọc ra vài cái huyết động.

“Những cái đó còn sớm, ta.....” Đồng thành nói không có nói xong, đột nhiên bị người đánh gãy.

Tư Khải Sơn trích rớt kính râm, híp bị tuyết quang phản xạ có chút khó chịu đôi mắt, đi đến Đồng Mỹ Quân bên người, tự nhiên ôm nàng vai, che chở hỏi: “Làm sao vậy bảo bối?”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 63

Đồng Mỹ Quân lắc đầu: “Ta cũng không được, người làm ta duy trì một cái tiểu phòng khám còn kém không nhiều lắm, tư nhân bệnh viện người đến có càng tinh tiêm bác sĩ, khỏe mạnh khóa không phải nói giỡn.”

Tư Khải Sơn hàm hồ nói: “Kia về sau lại nói, dù sao ly thì thâm tốt nghiệp còn xa, người đừng ảnh hưởng tâm tình.”

Tư Trạm cùng Đồng Miếu uống cà phê đều phải uống no rồi, xuyên thấu qua cửa kính hộ, ra bên ngoài nhìn.

Tuy rằng cũng nghe không đến bọn họ nói cái gì, nhưng là xem sắc mặt liền biết, nói cũng không như thế nào vui vẻ.

Thấy đồng thành xoay người đi rồi, Đồng Miếu lập tức đứng lên.

Tư Trạm làm người phục vụ đem không thượng bánh kem lui rút, cũng nắm lên lưng ghế thượng áo lông vũ đi theo đi ra ngoài.

“Mụ mụ.” Đồng Miếu có chút lo lắng quan sát đến Đồng Mỹ Quân sắc mặt.

“Không có việc gì, đi trước ăn cơm đi.” Đồng Mỹ Quân ôm lấy Đồng Miếu vai.

Nàng ngữ khí trước sau như một ôn nhu, nhưng cũng có thể nhìn ra được, hứng thú cũng không như thế nào cao.

Tư Trạh ra tới vãn, lại vãn luôn đi theo Đồng Miếu mặt sau, chậm rì rì hiện tại mới đi đến.

Hắn trên người chỉ có một kiện cao cổ áo lông, áo lông vũ còn ở trong tay xách theo.

Tư Khải Sơn nhú nhú mày: “Người ra cửa không biết mặc quần áo sao?”

Tư Trạh còn không có cảm thấy lạnh, trên người nhiệt khí cũng không tán, hơn nữa hắn tuổi trẻ, vốn dĩ liền không thích xuyên cặg phồng.

“Mới vừa uống lên nhiệt cà phê, không lạnh.”

Nói cách khác, lạnh lại xuyên.

Không đề cập tới cà phê Tư Khải Sơn còn đã quên, Tư Trạh nhắc tới, hắn lập tức nghĩ tới.

“Tê, ta xem người đem một ly cà phê ném thùng rác?”

Tư Trạh nhướn mày, “Ngô” một tiếng.

“Người có phải hay không tiền nhiều hơn, ai làm người uống một ly ném một ly, khi nào dưỡng thành tật xấu!”

Tư Trạh khóe miệng trừu trừu, miễn cưỡng đem hắn ba nói cấp nuốt đi xuống.

Cũng không trách Tư Khải Sơn phản ứng đại, hắn bên người bằng hữu đem hài tử giáo dục thành phế vật quá nhiều.

Hơn nữa hắn vợ trước cũng là cái đặc biệt có cá tính thậm chí bao che cho con tới rồi cực hạn người.

Mỗi lần lương nhân một hồi quốc, Tư Khải Sơn đều đặc biệt đau đầu nàng đối Tư Trạm quan ái.

Lần này lương nhân mới quan ái xong không lâu, Tư Trạm cũng đã không đem hai ba mươi đồng tiền cà phê đương hồi sự nhi.

“Người đừng tổng nói hài tử, A Trạm cũng là vì ta hết giận.” Đồng Mỹ Quân đẩy Tư Khải Sơn một phen.

Tư Khải Sơn tuy rằng cảm thấy, hết giận cùng lãng phí rõ ràng là hai cái sự tình, nhưng là Đồng Mỹ Quân nếu nói, hãn vẫn là nhắm lại miệng.

Tư Trạm yên lặng mắt trợn trắng.

Đồng Miếu xem hãn như vậy, cảm thấy buồn cười lại đáng thương.

Đáng thương là xuất phát từ chính mình đối Tư Trạm tư tình.

Buồn cười lại bởi vì hãn khó được biểu hiện ra ngoài, đặc biệt tính trẻ con bộ dáng.

Nhưng Tư Trạm rõ ràng có chút nín thở, dù sao cũng phải an ủi một chút.

Nàng thừa dịp mụ mụ cùng Tư thúc thúc không chú ý, nhẹ nhàng nắm chặt Tư Trạm tay, sau đó thực mau buông ra, bắt tay cầm ở chính mình trong túi.

“Người mau mặc vào đi, tay đều đông lạnh lạnh.” Nàng nhỏ giọng nói.

Tay nàng chường ấm áp ấm ướt, Tư Trạm khô ráo lạnh lẽo, mới vừa rồi vừa tiếp xúc, nàng thiếu chút nữa từng không khai.

Rất muốn nhiều cho hãn ấm áp trong chốc lát, cũng rất muốn dựa vào cùng hãn gần một chút.

Nhưng là không bao giờ có thể giống sung sướng cốc ngày đó giống nhau, tưởng dắt tay liền dắt tay, tưởng ôm liền ôm.

Tư Trạm đáy mắt chợt lóe mà qua xúc động, tưởng bắt tay vói vào Đồng Miếu quần áo trong túi, cùng nàng nắm chặt ở bên nhau.

Nhưng là quá nguy hiểm, hăn nhin xuống.

Bất quá thực mau đem quần áo khoác lên, sẵn ly Tư Khải Sơn còn khá xa, hăn hạ giọng nói: “Thật muốn thân người một ngụm.”

Đồng Miếu làm bộ không nghe được, chớp chớp mắt, xem bốn phía phong cảnh.

Thời tiết thật tốt a, vườn trường cũng thật đại a.

-

Hai ngày thời gian thực mau liền đi qua, Tư Trạm cũng đến đi theo trở về, lưu Đồng Miếu một người ở bên này.

Này đối với hồ sinh tình tố rồi lại che che dấu dấu hai người thật sự là quá dày vò.

Đồng Miếu ở cổng trường khẩu, trơ mắt nhìn Tư Trạm lên xe, ý vị thâm trường nhìn chính mình, sau đó mở ra cửa sổ xe phất phất tay.

Nàng cũng chậm rãi đem ngón tay từ trong tay áo mặt rút ra, nho nhỏ bái bái.

Nhìn xe chậm rãi khai ra đại môn, Tư Trạm bộ dáng cũng dần dần mơ hồ không rõ, Đồng Miếu thế nhưng cảm thấy hốc mắt có chút chua xót.

Nàng mím môi, cứng đờ bắt tay thả đi xuống.

Chỉ là hai mươi ngày mà thôi, như thế nào tựa như sinh ly tử biệt dường như.

Nàng âm thầm tự giễu.

Vặn quay đầu lại hướng vườn trường bên trong đi, bảo an thấy nàng một bộ học sinh bộ dáng, cũng không có ngăn trở.

Nàng đi ngang qua luật học viện, lại đi ngang qua quản lý học viện, lang thang không có mục tiêu đi phía trước đi, đi đến mở rộng chi nhánh giao lộ.

Di động đột nhiên vang lên một tiếng, nàng giật mình, đứng yên thân mình, móc ra tới nhìn thoáng qua.

“Ta tưởng người.”

Rất ngắn gọn một câu, nàng nước mắt lại xôn xao chảy xuống dưới.

Xong rồi xong rồi.

Này xem như hoàn toàn rơi vào đi.

Chương 78

Mùa đông doanh trong khoảng thời gian này, Đồng Miếu một lần cũng không đụng tới đồng thành.

Vườn trường như vậy đại, tựa như Khương Dao nói, duyên phận là không có, đều là dựa vào người sáng tạo.

Đại học nhà ăn so Thịnh Hoa muốn tiện nghi một ít, nhưng là đồ ăn phẩm cùng khẩu vị muốn bình dân hóa nhiều, quý nhất đại khái chính là một nhà gọi là giáp sở nhà ăn.

Mang mùa đông doanh lão sư thỉnh các nàng đi ăn qua một hồi, sóc cá quế hương vị thực không tồi.

Ở bên nhau ăn qua vài bữa cơm, lẫn nhau chi gian cũng quen thuộc nhiều, chẳng sợ Đồng Miêu lại chậm nhiệt, cũng dần dần có mấy cái bạn tốt.

Tất cả mọi người đều là các trường học mũi nhọn sinh, tới gần thi đại học, thành tích ổn định, ngược lại nhẹ nhàng lên,

Ngày thường trở về ký túc xá, cũng thích liêu chút có không bát quái.

“Chúng ta ký túc xá ai nói qua luyện ái a?” Ngủ ở một giường ngủ tôn tiểu giai hưng phấn hỏi.

Trong ký túc xá mặt một mảnh an tĩnh, nhưng đại gia biểu tình lại ái muội thả ngượng ngùng lên.

“Người hẳn là hỏi ai không nói qua đi, ta không tin còn có không yêu đương.” Trần tử kỳ dựa vào ghế dựa, gom lại ướm dầm dề đầu tóc.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 64

Buổi tối ghé vào trên ban công, nàng nhẹ nhàng đem cửa sổ kéo ra một cái phùng.

Tuy là ở mùa đông ban đêm, tử kinh sân thể dục thượng như cũ có học sinh ở đêm chạy, linh tinh vài người, bóng dáng ở dưới đèn đường kéo đến thật dài.

Ngày hôm qua hạ đại tuyết, sân thể dục tuyết đọng còn không có diệt trừ, rất xa, Đồng Miếu giống như có thể nghe được kẽo kẹt kẽo kẹt thanh âm dường như.

Không duyên cớ có loại triệu hoán mị lực.

Nàng đem chính mình giữ ấm áo ngủ gói kỹ lưỡng, lặng yên không một tiếng động hồi ký tức xá lấy áo lông vũ, đem chính mình bọc thành cái cầu, sau đó rón ra rón rén chuồn ra ký tức xá, tận lực không chạm vào ra tiếng vang.

Trông cửa đại gia nhìn nàng ngẩn người, nhưng cũng chưa nói cái gì, nàng liền một đường đi tới sân thể dục thượng.

Bên ngoài thật là lạnh, hơn nữa gió đêm đại, có loại đâm vào da thịt hàn ý.

Còn hảo nàng ăn mặc nhiều, trên người nhiệt khí còn không có tán.

Sân thể đục trung gian có một tầng lớn không kinh giảm đập tuyết địa, trắng xoá, giống một tầng phù sa.

Nàng đi bước một đi qua đi, ngồi xồm trên mặt đất, triều bốn phía nhìn nhìn.

Đêm chạy người càng ngày càng ít, mặc dù có cũng sẽ không chú ý tới lẻ loi nàng.

Nàng phảng phất có được một mảnh diện tích rộng lớn tư mật không gian, tùy tiện nàng làm chút cái gì, đều sẽ không có người phát hiện.

Chờ ngày hôm sau sáng sớm, thái dương ra tới, độ ẩm cao lên, liền hết thấy dấu vết đều không có.

Nàng chậm rì rì từ trong tay áo vươn ra ngón tay, ở tuyết địa thượng từng nét bút viết.

Tuyết viên lạnh băng, không như vậy mềm mại, nhưng còn hảo sẽ không bị gió thổi tán.

Nàng viết hai người tên, dừng một chút, ở bên trong bỏ thêm trọng điệp tình yêu, sau đó học Khương Dao như vậy, dùng Cupid mũi tên đem tình yêu mặc ở cùng nhau.

Ngón tay đã bị đông lạnh không có gì tri giác.

Nàng súc ở lòng bàn tay sưởi ấm, sau đó đứng lên, nhìn trên nền tuyết ngây ngốc tiểu học sinh xiếc cười khẽ.

Nguyên lai có chút cảm tình, là sẽ làm người càng đổi càng ấu trĩ.

Nàng từ trong túi lấy điện thoại di động ra, khai đèn flash, đối với trên nền tuyết ảnh chụp tỉ mỉ chụp vài trương.

Chẳng sợ ngày mai này đó tự đều sẽ biến mất không thấy, cũng vĩnh viễn dừng hình ảnh ở cái này thời gian màn ảnh.

Trở lại ký túc xá nằm ở trên giường, Đồng Miểu từ sở hữu ảnh chụp bên trong tuyển một trương tốt nhất, cảm thấy mỹ mãn phát tới rồi bằng hữu vòng.

Chỉ đối chính mình có thể thấy được.

Chương 79

Đồng Miểu xách theo thu thập tốt cái rương đi tới cửa.

Lâm thời ký túc xá bị các nàng mấy nữ sinh thu thập chính chính tề tề, không hề có trụ quá dấu vết.

Nàng cuối cùng nhìn liếc mắt một cái, đóng lại đèn, khóa lại ký túc xá môn.

Chờ lại lần nữa đi vào Thanh Hoa, nàng liền sẽ đổi đi càng tốt ký túc xá, nhưng hai mươi ngày thời gian, thế nhưng có chút quen thuộc cái này địa phương.

Nàng kéo cái rương xuống lầu, dưới lầu còn bay tiểu tuyết hoa, sắc trời sương mù mênh mông, lại trầm lại thấp.

Nói vậy nàng ngày hôm qua lưu tại sân thể dục thượng tự cũng đã sớm bị tân tuyết bao trùm ở.

Đi ra lầu khẫu, đem chìa khóa trả lại cấp thủ vệ đại gia, nàng đột nhiên thoáng nhìn tuyết trung một cái cao gầy thân ảnh.

Là nàng ba ba.

Đồng Miếu không tự chủ được ngừng ở tại chỗ, lại không được tự nhiên gục đầu xuống, bỏ qua một bên đôi mắt.

Không chỉ là đồng thành một người, hẳn bên người còn đứng cái quần áo bọc đến thật dày nữ sinh.

Đồng Miếu yên lặng xách theo cái rương, tưởng từ lâu trước xe đạp dừng xe lều vòng qua đi, nàng không nghĩ cùng đồng thành chạm mặt, cũng không có gì lời nói hảo thuyết.

Đồng thành liếc mắt một cái liền thấy thân ảnh của nàng, trước mắt sáng ngời, lập tức triều nàng phương hướng đi tới.

Đồng Miếu cả người không được tự nhiên, nhưng là xách theo đại cái rương, nàng lại đi không mau, chỉ có thể căng da đầu đi phía trước đi, khi nào bị đuổi theo khi nào tính.

“Thì thầm.....”

Đồng thành hô nàng một tiếng, Đồng Miếu đôi mắt nhẹ nhàng chớp chớp, không dừng lại.

“Đồng lão sư, ta cầu xin người, người liền cho ta đạt tiêu chuẩn đi.” Nữ sinh thấy đồng thành phải đi, lập tức theo sau, bắt lấy đồng thành tay áo đau khổ cầu xin.

Đồng Miếu nghe xong một lỗ tai, trong lòng hiểu rõ, nguyên lai là học sinh a.

“Ai nha người đừng quăn lấy ta, ta còn có việc đâu.” Đồng thành bị nàng bắt lấy, lại ngượng ngùng cường ngạnh đẩy ra nàng, nhìn càng đi càng xa Đồng Miếu trong lòng sốt ruột.

“Lão sư ta không quán lấy người, người liền cho ta thêm vài phần làm ta đủ tư cách đi, ta cũng nghĩ tới cái hảo năm.” Nữ học sinh khóc sướt mướt, đông lạnh đến gương mặt đỏ bừng.

Đông thành thật ở là bất kham này nhiều, có chút cả giận nói: “Thành tích đã đệ trình, ta không có biện pháp, người không cần lại đến tìm ta.”

Hắn càng thêm bước nhanh triều Đồng Miểu phương hướng đi, nỗ lực đem chính mình tay áo từ nữ học sinh trong tay xả ra tới.

Đồng Miểu nghe cũng xấu hổ, nàng ở phía trước đi tới, mặt sau hai người đuổi theo nàng, này tính chuyện gì nhi a.

Rương hành lý bánh xe ép tới tuyết đọng kéo kẹt chi vang, trên mặt đất lưu lại lưỡng đạo uốn lượn hoa ngân.

“Thì thầm, người từ từ ba ba.” Đông thành đột nhiên cao giọng kêu lên.

Hắn nói ra ba ba hai chữ, Đồng Miểu chỉ có thể cương tại chỗ bất động, vô luận thế nào, nàng cũng không thể làm bộ không nghe thấy.

Nhưng nàng không quay đầu lại, chỉ là công thân, ngừng ở tuyết địa thượng.

Lữ hành rương nàng còn kéo, tuyết nhưng thật ra càng rơi xuống càng lớn.

Nàng không chụp mũ, bông tuyết rào rạt rơi xuống nàng xoắn tung sợi tóc thượng, có loại khác thường xa cách mê ly mỹ cảm.

Nàng nhẹ nhàng nuốt khẩu nước bọt, nâng lên mắt, cách vây cổ hô hấp, nhiệt khí liền từ khe hở chuồn ra tới, biến thành từng sợi hơi nước treo ở mảnh khảnh lông mi thượng, bị gió thổi qua, đông lại ở bên nhau.

“Lão sư, người cũng là có nữ nhi người, ngài liền giúp giúp ta đi, ta ba mẹ nhìn đến ta quải khoa khăng định cũng đặc biệt thương tâm, chúng ta một nhà đều quá không hảo năm, ngài biết chúng ta học viện quy định, ta quải khoa liền tất không được nghiệp lão sư!”

Nữ sinh ủy khuất khóc ra tới, ý đồ kích thích đồng thành thân là phụ thân thương hại.

Đồng Miêu bình tĩnh nghe, trong lòng không khỏi muốn cười, nhưng là lại cười không ra tiếng.

Đồng thành nhú nhú mày, hướng nữ sinh vẫy vẫy tay, ngữ khí có chút lãnh nhạt: “Người không cần cùng ta nói, là chính người không hảo hảo học, ta thật sự không có biện pháp, học kỳ sau trùng tu đi.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 65

Còn không có làm tóc bị gió thổi đến có điểm lãnh, nàng run lập cập, cầm lòng không đậu hốc mắt đỏ lên, cũng không biết có phải hay không này phong mang theo tước cốt quát thịt lợi hại, cắt nàng mình đầy thương tích.

Di động đột nhiên vang lên.

Nàng rút ra hồi tưởng tự, ổn ổn cảm xúc, tiếp khởi điện thoại, thấp thấp “Uy” một tiếng.

Tư Trạm trong sáng nhu hòa thanh âm từ điện thoại đối diện truyền đến: “Tổng cảm thấy trong lòng có điểm buồn, nghĩ người có phải hay không ra chuyện gì, thế nào, đến nhà ga sao?”

Chương 80

Đang nghe đến Tư Trạm thanh âm kia một khắc, nàng phảng phất tiến vào một thế giới khác.

Gió thổi mưa sầu bi ai như thủy triều từ đáy lòng thổi lui, chỉ để lại đột nhiên sinh ra chờ mong cùng ngọt ngào.

“Chuẩn bị lên xe.”

“Ân, ở trên xe ngủ một lát, hảo hảo nghỉ ngơi.” Tư Trạm bị thúc giục đi chuẩn bị diễn thuyết bản thảo, đơn giản hỏi nàng vài câu, liền có chút không tha cắt đứt điện thoại.

Nàng đem cái rương tím thượng thang máy, cười khẽ quay đầu lại nhìn liếc mắt một cái.

Nhà ga cửa là rộn ràng nhốn nháo đám người, từ bên ngoài tiến vào, dẫm ra đầy đất ướt đầm dề dẫu chân, xuyên thấu qua bọn họ chi gian khe hở, mơ hồ có thể thấy đầy trời bay múa phong tuyết.

Thủ đô rất ít hạ đại tuyết, hôm nay xem như khác thường.

Lớn như vậy tuyết, giống như cày không thích hợp lái xe đi.

Đảo còn không bằng ngồi xe điện ngầm, nàng không muốn thừa đông thành tình.

Cũng may lan thị con đường kia tuyến không có hạ tuyết, cho nên đoàn tàu cũng không tối nay.

Nàng đúng giờ lên xe, vừa đến trên chỗ ngồi liền hôn hôn trầm trầm đã ngủ.

Cơ hồ không có năm mơ, hình như là trong nháy mắt buông xuống sở hữu gánh nặng, rốt cuộc đánh không dậy nổi tinh thần tới.

Lan thị là chung điểm trạm, nàng là bị âm ỉ đám người đánh thức.

Mơ mơ hồ hồ xoa xoa đôi mắt, Đồng Miếu cảm thấy giọng nói khô khốc đau.

Nàng ngồi thẳng thân mình, lắc lắc đã có chút cứng đờ cổ, gian nan đứng lên.

Tóc đã làm, dán ở trên cổ phá lệ khó chịu, nàng tùy ý hợp lại lên trát thượng, kéo cái rương đứng dậy.

Trước mắt bỗng nhiên tối sầm, nàng cảm thấy có chút đầu nặng chân nhẹ, hoãn vài giây mới dần dần khôi phục lại.

Đi theo đám người hướng ra trạm khẩu đi, sắc trời đã đen, hai bên ánh đèn sáng lên tới, chiếu sáng sân ga đường lát đá.

Xoát phiếu đi ra ngoài trong nháy mắt, nàng liền thấy được xuyên áo lông vũ Tư Trạm.

Đi theo Tư Trạm cùng nhau tới, còn có mù mù.

Rất xa nhìn hai cái căn bản không có huyết thống quan hệ người, bởi vì nàng an tĩnh thủ tại chỗ này, Đồng Miếu trong lòng ấm áp.

Còn nhớ rõ Tư thúc thúc bắt đầu truy mù mù thời điểm, Tư Trạm nhưng thật ra thực bài xích, thậm chí phần mà từ trong nhà dọn đi ra ngoài.

Trong nháy mắt đã thật lâu đi qua, chậm rãi hết thấy đều thay đổi.

“Ngáp!”

Đồng Miếu đi đến hai người bên người, đầu tiên là che miệng đánh cái hắt xì.

Đồng Mỹ Quân chạy nhanh nắm lấy tay nàng, cho nàng che lại: “Làm sao vậy đây là, bị cảm sao?”

Tư Trạm yên lặng tiếp nhận Đồng Miếu trong tay cái rương, ở Đồng Mỹ Quân trước mặt, hẳn không dám biểu hiện quá rõ ràng, nhưng là cũng không khỏi nhú mày.

Đồng Miếu lắc đầu: “Không có việc gì không có việc gì, chúng ta trở về đi.”

Đồng Mỹ Quân lo lắng duỗi qua tay, sờ sờ Đồng Miểu cái trán, cả kinh nói: “Còn nói không có việc gì, như thế nào như vậy năng!”

Đồng Miểu vô tội giơ lên mặt, cũng sờ sờ chính mình cái trán, tuy rằng là nhiệt, nhưng là cũng không cảm thấy nhiều năng a.

Tư Trạh ánh mắt quét đến nàng như cũ rộng mở áo lông vũ, còn có hỗn độn quần quanh ở bên nhau đầu tóc, sắc mặt không khỏi lạnh lên.

“Đi trước bệnh viện.”

Đồng Miểu nhấp nhấp miệng, vừa định phản bác: “Không, không cần a.....”

Tư Trạh đã duỗi tay đem nàng áo lông vũ cấp khẩu lên, động tác không như vậy ôn nhu, túm Đồng Miểu đi phía trước sặc một bước.

Áo lông vũ kéo đến mặt nàng biên, che khuất nửa bên mặt, Đồng Miểu mở to đại đại mắt hạnh, dùng hơi chột dạ ánh mắt ngắm Tư Trạh liếc mắt một cái.

Đồng Mỹ Quân ngây ra một lúc, trong lòng ần ần kinh ngạc, A Trạh thể nhưng còn thực quan tâm thì thăm.

“Ta đi lái xe, A Trạh hỗ trợ đem cái rương nhét vào cốp xe đi.”

Nàng trong lòng hoảng loạn, thô sơ giản lược sờ soạng một chút, còn không biết Đồng Miểu đốt tới cái gì trình độ, cho nên cũng chưa kịp nghĩ nhiều, liền chạy chậm đi lái xe.

Tư Trạh thật sâu nhìn Đồng Miểu liếc mắt một cái, một phen túm quá nàng tay áo, xả tới rồi xe hậu tòn.

“Đi vào nằm trong chốc lát.”

Hắn đem rương hành lý phóng tới cốp xe, lúc này mới cấp Đồng Miếu kéo ra cửa xe.

Đồng Miếu khom lưng chui đi vào, thậm chí còn hướng bên trong cốp, cấp Tư Trạm làm cái địa phương.

Ai ngờ Tư Trạm giữ cửa một quan, vòng qua xe đầu, ngồi xuống trên ghế phụ.

Đồng Miếu cổ cổ mặt, lại cốp trở về.

Sau một lúc lâu, Tư Trạm đưa tới mặt sau một cái ly nước.

“Bảy tiếng đồng hồ đều không có mang thủy sao?”

Đồng Miếu liếm liếm khô khốc môi, thanh thanh giọng nói, nhạ nhạ nói: “Đã quên.”

Nàng tiếp nhận ly nước, vịn ra cái nắp cần thận thử thăm dò thủy ôn, ùng ục ùng ục uống lên vài khẩu.

Kỳ thật cũng không phải đã quên, chỉ là ra cửa thời điểm ngoài ý muốn gặp ba ba, làm nàng không có thời gian mua thủy thôi.

Đồng Mỹ Quân nguyên bản chính là xin nghỉ tới đón nữ nhi, muốn buổi tối mang hai đứa nhỏ đi ăn chút tốt.

Ai ngờ Đồng Miếu thế nhưng là bệnh trở về, nàng vừa lúc trở về tiếp tục công tác.

Khám gặp khoa đại phu nhìn đến nàng còn rất ngoài ý muốn, nghi hoặc nói: “Đồng chủ nhiệm người không phải tan tằm sao?”

Đồng Mỹ Quân đem áo khoác cởi ra, vẫy vẫy tay: “Giúp ta tìm thân thể ôn kế tới.”

Đồng Miếu bọc thật dày áo lông vũ, chậm rì rì cộ tiến vào, tiếng nói khàn khàn nói: “A di hảo.”

“Nha, thì thăm đây là sinh bệnh?”

Nhiệt kế thực chuyên phát nhanh lại đây, Đồng Mỹ Quân niết ở trong tay, thuận thực lắc lắc, đưa cho Đồng Miếu: “Đi trước bên kia không giường ngủ nằm, ta đi quải cái hào.”

Tư Trạm xách theo Đồng Miếu tới rồi cái không giường ngủ, xách đem ghế ngồi vào một bên.

Đồng Miếu nuốt một ngụm nước miếng, dựa vào trên giường, đem áo lông vũ kéo ra.

Mặc dù bệnh viện có máy sưởi, nhưng nàng vẫn là bị đột nhiên tiếp xúc không khí đông lạnh đến một run run.

Tư Trạm trừng nàng liếc mắt một cái, túm quá nàng áo lông vũ, một lần nữa cho nàng bọc lên.

Đồng Miếu chớp chớp mắt, buông xuống lông mi, nhìn nhìn trong tay nhiệt kế, lẩm bẫm nói: “Người trước đem đầu chuyên qua đi.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 66

“Ta đi trước vội, chờ thì thăm tích xong rung chuông là được.” Đồng Mỹ Quân dùng tay thử thử cháo độ ấm, ôn nhu đưa cho Đồng Miểu. Đồng Miểu dùng cánh tay chống thân thể, dựa vào gối đầu thượng, kia chỉ không có chích tay đem cháo tiếp qua đi.

Đồng Mỹ Quân thế nàng sát sát cái trán mồ hôi mỏng, xoay người ra cửa.

Đồng Miểu bưng chén, vươn đầu lưỡi liếm một ngụm.

Cháo bát bảo ngọt, mang theo một cỗ nhàn nhạt hạt sen hương khí, tuy rằng nàng thân thể khó chịu, nhưng cũng may muốn ăn không có hoàn toàn biến mất.

“Ta uy người.”

Từ Trạm thấy chung quanh không ai, từ Đồng Miểu trong tay cầm chén đoạt qua đi.

“Ai!” Đồng Miểu không có gì sức lực, lập tức bị hản cướp đi.

Chờ cái muống uy đến chính mình bên miệng tới, nàng không biết cố gắng cả người nóng lên.

Loại này ở phim truyền hình mới có thể nhìn đến cảnh tượng, phóng tới trong đời sống hiện thực, thật sự hảo không được tự nhiên.

Đặc biệt Tư Trạm còn dùng một loại dị thường thâm tình ánh mắt nhìn nàng, không chút nào che dấu yêu say đắm đều sắp tràn ra tới.

Nàng liếm liếm môi, xấu hổ oai quá đầu, lăm bắm nói: “Người cho ta, ta không cần uy.”

“Ta tưởng uy.” Tư Trạm nghiêm trang gờ cái miệng, một lần nữa đưa tới miệng nàng biên.

Đồng Miểu cảm thấy trong óc mặt từng đợt trướng đau, phát sốt khó chịu cùng thẹn thùng tình tố sắp đem nàng thiêu.

Nàng rũ xuống mắt, hướng trong chần mặt rụt rụt.

“Đây là bệnh viện, người.....” Có thể hay không chú ý một chút?

“Chờ có người tới, ta liền không thể uy.” Tư Trạm nhàn nhạt đánh gãy nàng lời nói, mí mắt nhẹ nhàng run một chút, tiếng nói có chút khàn khàn.

Đồng Miểu nâng lên phiếm tư máu đôi mắt, mày nhíu lại, mảnh dài lông mi run lên run lên nhấp nháy.

Nàng đau lòng Tư Trạm.

Ở yên tĩnh không người góc, ở tầm mắt sau lưng manh khu, bọn họ mới có thể giống tình lữ giống nhau thân mật một chút.

Làm sao bây giờ đâu, sai thời gian, sai quan hệ, duy nhất làm người dứt bỏ không dưới, cũng chỉ dư lại một chút thiệt tình.

Nàng chậm rãi hé miệng, một chút đem cái miệng đã hơi lạnh cháo nuốt đi xuống.

Nàng môi có chút không có chút máu bạch, bị dính nhớp cháo lây dính thượng, nhưng thật ra có vẻ hồng nhuận không ít.

Tư Trạm không rên một tiếng đem một chén cháo đều đút cho nàng ăn.

Động tác mềm nhẹ lại vụng về, không cẩn thận liền dính ở Đồng Miếu khóe môi.

Hắn tự nhiên mà vậy dùng tay lau đi, cũng không nóng nảy đi tấy, chỉ là ở buồng chén thời điểm, đột nhiên bám vào người ở Đồng Miếu cái trán nhẹ nhàng hôn một ngụm.

Đồng Miếu rối tung tóc, giống một cái vô tội không rành thế sự oa oa, nâng lên đôi mắt nhìn Tư Trạm cổ, ngửi được hân trên người nhàn nhạt bạc hà hương khí tức.

Tư Trạm hàm dưới có một cái rất nhỏ mạch máu, đại màu xanh lá, chỉ cần hân một kích động, liền sẽ có vẻ phá lệ rõ ràng.

Bờ vai của hắn thực rộng lớn, cơ bắp cũng phá lệ rắn chắc, theo tuổi tăng trưởng, tính trẻ con dần dần rút đi, càng nhiều một phân ổn thỏa thành thực khí chất.

“Người hảo hảo nghỉ ngơi đi.”

Tư Trạm thu hồi thác loạn ánh mắt, ổn ổn tâm thần, bưng lên không chén, đi ra ngoài súc rửa.

Đồng Miếu không biết hắn khi nào trở về, bởi vì ăn qua đồ vật sau, nàng thực mau liền đã ngủ, bình tĩnh lại an ổn.

Cũng không biết có phải hay không cái kia mềm nhẹ hôn nổi lên tác dụng, làm nàng phá lệ có cảm giác an toàn, thẳng đến rút châm thời điểm mới chậm rãi chuyển tỉnh.

Tuy rằng thân thể vẫn là suy yếu, nhưng thiêu đã lui xuống, Đồng Mỹ Quân cầm điều sạch sẽ khăn lông cho nàng lau mặt, thế nàng mặc tốt quần áo.

“Còn hảo lui đến mau, bằng không hồi bà ngoại gia, nàng nên đau lòng.” Đồng Mỹ Quân cười nói.

Đồng Miểu giật mình, lúc này mới nhớ tới, mùa đông doanh sau khi chấm dứt, nên ăn tết.

Kia cùng năm trước giống nhau, nàng cùng Tư Trạm lại muốn tách ra đại khái bảy ngày.

Nàng chớp chớp mắt, vì chính mình thế nhưng có điểm không nghĩ hồi bà ngoại gia mà hồ thẹn.

Dem cánh tay vói vào trong tay áo thời điểm, Đồng Miểu trong lúc vô ý quét tới rồi chính mình thủ đoạn, mặt trên trống rỗng, cái gì đều không có.

Nàng một cái giật mình đứng dậy, đuổi tay đi phiên chăn.

“Làm sao vậy?” Đồng Mỹ Quân sửng sốt.

Đồng Miểu nhấp môi, biểu tình nghiêm túc, đem bên gối cùng đệm chăn qua lại phiên mấy lần, vẫn là không có tìm được.

Nàng sắc mặt trở nên có chút bạch, mờ mịt vô thức nhìn thoáng qua ghế trên vậy được ngủ đảo Tư Trạm.

“Là tìm cái này sao?”

Đồng Mỹ Quân đem trên mặt bàn lắc tay lấy lại đây, đưa tới nàng trong tay, biểu tình phức tạp nhìn nàng.

Đồng Miếu không có chú ý tới mục mục dị thường, thở dài một cái, bắt tay liên năm chặt ở lòng bàn tay, tiểu lục lạc bị nàng niết phát ra thanh thúy tiếng đánh.

“Cho người chích thời điểm thế người hái xuống, người đều đã quên?”
Đồng Mỹ Quân thế nàng hệ hảo quần áo, triều nàng năm chặt tay nhìn thoáng qua.

“Ngô.....” Nàng thật sự đã quên, ngủ một giấc lúc sau, đầu óc liền không phải quá thanh tỉnh.

Cho rằng lắc tay vút kia một khắc, nàng thật sự giống hồi quang phản chiếu giống nhau, ra một thân hãn.

Đồng Mỹ Quân nhìn như không chút để ý hỏi: “Khi nào mua lắc tay nha, như vậy khẩn trương.”

Đồng Miếu ánh mắt lập loè một chút, âm ừ nói: “Đi... Năm trước cùng dao dao đi dạo phố thời điểm.”

Nàng cũng không biết vì cái gì, lời nói đột nhiên liền nói ra khẩu.

Nàng trước kia chưa từng có cố ý lừa gạt quá mục mục, lần này bất đắc dĩ dấu diếm, làm nàng cảm thấy hổ thẹn không thôi.

Nàng bất an vuốt ve ngón tay, tóc dài theo mặt sườn rũ đến ngực trước, như có như không đảo qua nàng mu bàn tay.

“Trưởng thành, hiểu được mỹ.” Đồng Mỹ Quân cười cười, cũng không có tiếp tục truy vấn, chẳng sợ nàng thật sự quá hiểu biết chính mình nữ nhi.

-

Lan thị đã treo lên đèn màu cùng đèn lồng, trung tâm thành phố công viên âm nhạc trên quảng trường, tuần hoàn truyền phát tin vui mừng âm nhạc, nơi nơi đều là ăn tết hơi thở.

Tân niên phía trước, Tư Trạm tiếp cái kia tiêu hạng mục lại tới rồi nhất vội thời điểm.

Hắn mỗi ngày thiên không lượng liền chuồn ra môn, đại buổi tối mới trở về.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 67

Click mở trang đầu, lâu chủ đề danh một cái đã tốt nghiệp mười năm học trường cùng học tử, nghe nói hai người đã di dân kết hôn.

Năm đó yêu sớm quản được nghiêm, đức dục chỗ người tư tưởng cũ kỹ, tổ chức nổi lên phân đội nhỏ, chuyên môn trao yêu sớm nam nữ.

Khi đó quý hiệu trưởng còn không phải hiệu trưởng, là cái A ban chủ nhiệm lớp, này hai cái học sinh chính là quý hiệu trưởng lớp.

Hai người ở sân thể dục thượng dặt tay bị người đổ tới rồi, có người đuổi theo thời điểm, nam sinh đẩy nữ sinh chạy mau, chính mình lưu tại tại chỗ chờ bị trao.

Làm cái thứ nhất điển hình, lúc ấy nháo đến gà bay chó sủa, bị gia trưởng lão sư thay phiên nói chuyện, trường học nghiêm túc xử lý, nói muốn khai trừ hai người học tịch.

Nam sinh lúc ấy vẫn luôn cường điệu là chính mình bức nữ sinh yêu đương, cùng nữ sinh không quan hệ.

Nữ sinh lại kiên trì nói hai người là cho nhau thích, hơn nữa thích cũng không sai.

Cuối cùng vẫn là quý hiệu trưởng cùng trường học các lãnh đạo nói chuyện, cùng đức dục chỗ chu toàn, thật vất vả đem chuyện này đè ép đi

xuống.

Cũng là vì chuyện này, quý hiệu trưởng ở học sinh chi gian danh dự hoàn toàn đi lên, cho tới bây giờ, trở thành Thịnh Hoa hiệu trưởng.

Nguyên lai đã là mười năm trước sự tình.

Đồng Miếu có chút cảm khái, năm đó nhân vật chính đã kết hôn, nhưng câu chuyện này lại một lần giới truyền xuống tới.

Có lẽ là thiệp kích thích bọn học sinh hồi ức, lại hoặc là đồng cảm như bản thân mình cũng bị người quá nhiều, phía dưới hồi phục đều bắt đầu nói lên chính mình nghe nói chuyện xưa.

Này mười năm tới, Thịnh Hoa nhân vật phong vân liền vẫn luôn không có đoạn quá, bởi vì yêu đương mà nháo xảy ra chuyện càng là có khối người.

Có ái tề tâm liệt phế lại bởi vì không có khảo đến một cái trường học mà chia tay, có nhập học lại lên lớp lại nữ sinh bị vào đại học bạn trai ném rớt, cũng có từ đầu chí cuối chạy song song với lại bởi vì đã không có nhiệt tình mà phân biệt.

Nhân sinh quá dài, lựa chọn quá nhiều, hơi có vô ý liền có khả năng đường ai nấy đi, cho nên lâu chính đề danh hai người đảo có vẻ đặc biệt trân quý, tất cả mọi người đều ở cảm thán chính mình vì cái gì ngộ không đến tốt như vậy tình yêu.

Phiên phiên, đã tới rồi gần mấy năm thời điểm, vừa mới tốt nghiệp còn đều hảo hảo ở bên nhau, hơn nữa hiện tại phong cách trường học đã so trước kia mở ra nhiều, chủ nhiệm lớp đối yêu sớm sự tình cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Đột nhiên, nàng nhìn đến thứ năm trăm điều nhắn lại ——

Cao tam Tư Trạm cùng Đồng Miếu cũng coi như một đôi đi, cùng nhau cử đi học Thanh Hoa, tặc lưu a!

Đồng Miếu ngấn người, không nghĩ tới chính mình còn có thể tính ở truyền kỳ tình lữ bên trong.

Phía dưới hồi phục cũng là thiên kỳ bách quái, có nói các nàng căn bản không có yêu đương, có nói bạn cùng phòng gặp qua bọn họ hôn môi, có nói Tư Trạm trừ bỏ đối Đồng Miếu hảo đối người khác đều lạnh lẽo, còn bởi vì thích Đồng Miếu cho nàng tạp một túi hạch đào bày tỏ tình yêu.

Đồng Miếu nhìn không nhin được mà bật cười.

Đừng nói nàng không thích ăn hạch đào, lấy Tư Trạm tính tình, đại khái sẽ trực tiếp mua lột tốt hạch đào đi, vì cái gì muốn chính mình tạp đâu.

“Đừng đậu, này đối căn bản là không phải tình lữ, Đồng Miếu là Tư Trạm muội muội, Đồng Miếu tới Thịnh Hoa cũng không phải đào tới, là Tư Trạm ba ba giặt dây tới, bên trong tin tức, bảo đảm chân thật.”

Nhấn lại chính là cái nặc danh, có lẽ là không nghĩ làm người căn cứ ID tìm được hãn bản nhân.

Phía dưới liên tiếp vài câu ngoạ tào, tuyên bố chính mình tam quan đều phải nát.

Đồng Miếu nhìn hãn này nhấn lại, không tự chủ được néo néo lòng bàn tay.

Thật đúng là bên trong tin tức, nói thật đối đâu.

Bởi vì Tư Trạm tài khoản vẫn là Tieba tiểu đi chủ, có xem nào nhiệt người bắt đầu cue Tư Trạm, hy vọng hãn lại đây bác bỏ tin đồn một chút.

Nhưng Đồng Miếu lại biết, Tư Trạm lúc này đang ở trên phi cơ, đại khái sẽ không thấy được.

“Đừng nói dòng họ không giống nhau, vốn dĩ cũng không phải thân sinh, bất quá nếu là ta nói sai rồi, kia thật là... Đại dưa.”

Cái kia nặc danh tài khoản lại trở về hồi phục một cái, liền không còn có xuất hiện.

Này nhăn lại vừa ra tới, hướng gió liền hoàn toàn thay đổi.

Nếu không phải tình lữ, kia hôn môi căng chân ảnh chụp như thế nào giải thích? Còn có lúc trước trần ninh cái kia thiệp, Tư Trạm hồi phục cũng thực ái muội a.

Vì thế đại bộ phận người càng khuynh hướng, này thật là cái đại dưa, vẫn là cái có thể cùng mười năm gian sở hữu truyền kỳ tình lữ so sánh đại dưa.

cue Tư Trạm càng ngày càng nhiều, đại gia hưng phấn không thua gì Weibo thượng phun tào xuân vân.

Đồng Miếu nhẹ nhàng hô một hơi, oa ở sô pha, ngốc ngốc nhìn chăm chăm màn hình.

Di động lượng điện không đủ 10%, chấn động nhắc nhở làm nàng phục hồi tinh thần lại, Đồng Mỹ Quân đã thu thập xong rồi cái bàn, bưng một mâm cherry lại đây.

“Thì thầm, nhìn cái gì đâu?”

Đồng Miếu đem điện thoại ám diệt, lắc đầu: “Không có gì.”

Nàng chột dạ cúi đầu, bắt một cái cherry nhét ở trong miệng.

Đồng Mỹ Quân ý vị thâm trường nhìn nàng một cái: “Đừng đùa quá muộn, ta đi trước ngủ.”

Đồng Miểu gật gật đầu, đem điện thoại nhét ở chính mình phía sau, hết sức chăm chú nhìn chăm chăm TV thượng phim truyền hình.

Đồng Mỹ Quân đi trong phòng nghỉ ngơi, nàng vội một ngày, cũng có chút mỏi mệt.

Đồng Miểu xem mù mù đi rồi, lúc này mới đem điện thoại sung thượng điện.

Nàng đêm nay còn có kiện đại sự, làm người hãi hùng khiếp vía đại sự, cho nên di động ngàn vạn không thể không điện.

Lại nhìn chăm chăm TV nhìn một giờ, phòng khách liền dư lại nàng một người, phim truyền hình đang ở truyền phát tin kết cục khúc, diễn viên là cái thực nổi danh minh tinh, phi thường đại bài, nghe nói vẫn là Khương Dao gia công ty nghệ sĩ.

Nhưng lại soái nàng cũng xem không đi vào, nàng ngẩng đầu nhìn nhìn treo ở trên tường đồng hồ, đã buổi tối 9 giờ rưỡi.

10 giờ chính thời điểm, nàng thu được một cái tin nhắn.

Nhận được tin nhắn kia một khắc, Đồng Miểu từ trên sofa nhảy dựng lên, nhẹ khẽ lướt về phòng của mình, rón ra rón rén phủ thêm áo lông vũ, xách theo giày chậm rãi đem cửa mở ra.

Nàng đứng ở ngoài cửa lạnh lẽo trên mặt đất, bắt đầu xuyên giày.

Mặc xong rồi lúc sau, lúc này mới thật cẩn thận giữ cửa đẩy thượng.

Đáng tiếc bà ngoại gia phòng trộm môn nhiều năm đầu, cho nên mặc dù nàng đã đủ cẩn thận, vẫn là phát ra rất lớn một tiếng.

Nàng sợ tới mức một giạt mình, chạy nhanh ngừng thở, nghe trong môn động tĩnh.

Thấy trong phòng không có gì phản ứng, nàng thở dài một cái, xoay người hướng ngoài cửa chạy tới.

Nàng cũng không biết, ở nàng đóng cửa kia một khắc, phòng ngủ nhắm mắt dưỡng thần Đồng Mỹ Quân đột nhiên mở mắt ra, hơi hơi nhíu lại mi đứng thẳng thân thể.

Đồng Mỹ Quân sờ đến trong tầm tay di động, cấp Tư Khải Sơn gọi điện thoại.

Tư Khải Sơn nhận được nàng điện thoại, hiển nhiên thực vui vẻ, ném xuống bữa tiệc thượng đẳng hữu, lưu đến an tĩnh phòng cùng nàng nói nhỏ.

“Khải sơn, Tư Trạ ở nhà sao?”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 68

Đại khái mười mấy phút đi qua, Tư Trạđ động tác dừng, biểu tình có chút phức tạp.

“Làm sao vậy?”

Đồng Miếu vội vàng dán qua đi xem, hoàn toàn không có chú ý, chính mình đã đem cằm dựa vào Tư Trạđ trên vai.

Tư Trạđ oai quá đầu tới, tự nhiên mà vậy ở nàng sườn mặt hôn một cái.

Đồng Miếu lập tức ngồi thẳng thân mình, che lại chính mình mặt, mở to hai mắt nhìn Tư Trạđ không nói lời nào.

“Không có gì.” Tư Trạđ lập tức đem notebook khép lại, còn không có tới kịp tắt máy.

Đồng Miếu hơi hơi ngưng mi: “Rốt cuộc là ai a?”

“Không có việc gì, người không quen biết.” Tư Trạđ đem máy tính ném ở một bên, lưỡi biếng hướng gối đầu thượng một dựa, hướng Đồng Miếu vẫy vẫy tay, “Lại đây cùng ta ôm trong chốc lát.”

Đồng Miếu thông minh tuyệt đỉnh, lập tức liền từ Tư Trạđ nói bên trong phản ứng lại đây.

Nàng không quen biết, nhưng là Tư Trạm lại nhận thức.

“Uy.....”

Tư Trạm ngang ngược ôm nàng, làm nàng thật mạnh ngã ở chính mình trong lòng ngực.

Đồng Miếu còn không có tới kịp kinh hô, cũng đã dựa vào Tư Trạm cứng rắn ngực thượng.

Cánh tay hãn thực cực nóng, cũng ôm thực khẩn, nàng có thể cảm giác được theo Tư Trạm hô hấp, ngực chậm rãi phập phồng.

“Tư Trạm?”

“Ân.”

Đồng Miếu ghé vào hãn ngực, mới đầu còn cả người cứng đờ, cuối cùng cũng chậm rãi lỏng đi xuống.

Người kia nhất định là Tư Trạm không có đoán trước đến, hơn nữa làm Tư Trạm cảm thấy cực độ thất vọng.

Nàng chưa từng có chân chính gặp qua Tư Trạm thất vọng bộ dáng, hãn tuy rằng cá tính thượng có góc cạnh, nhưng cũng may gia cảnh hậu đãi, mục đích minh xác, cho nên luôn luôn cầu nhân đắc nhân.

“Người đừng có gấp, lâu ta trừu, dư lại chờ ta trở về lại xử lý.” Tư Trạm nói chuyện thời điểm, lồng ngực hơi hơi chấn động, tiếng nói trầm thấp lại bình tĩnh.

Hãn vô ý thức vuốt ve Đồng Miếu bối, ngón tay quấn quanh ở nàng cuốn khúc đầu tóc bên trong, cảm giác vô cùng kiên định.

“Là người bằng hữu đi? “Đồng Miếu mím môi, từ hăn ngực thương ngẩng đầu.

Tư Trạm mềm nhẹ buông ra nàng tóc, xem nàng sợi tóc rối tung xoã tung bộ dáng, khẽ cười nói: “Thật là cái gì đều không thể gạt được người.”

“Đáng tiếc a.” Đồng Miếu cảm thán nói.

Tư Trạm thành thành thật thật đáp lại: “Ân, còn rất tín nhiệm một cái bằng hữu.”

“Ăn cơm sao?”

“Còn không có, sốt ruột gặp người.”

“Mang người đi ăn một chút gì đi, dưới lầu cửa hàng tiện lợi hăn là còn không có nghĩ.”

“Hảo a.”

.....

Ai cũng không có rối rắm ở vừa mới đề tài, bởi vì Đồng Miếu biết, Tư Trạm không phải đa sầu đa cảm, do dự không quyết đoán tính cách.

Không cần nói qua nhiều nói, Tư Trạm chính mình là có thể xử lý tiêu hóa hảo.

Đây cũng là Đồng Miếu trước sau kính nể hăn một chút.

Vô luận chính mình chỉ số thông minh vượt qua Tư Trạm nhiều ít, nhưng Tư Trạm quyết đoán là nàng cảm nhiều ít thương đều học không tới.

Hai người từ trên giường bò dậy, phủ thêm quần áo, một lần nữa đi ra khách sạn.

Ven đường cây tùng thượng treo màu sắc rực rỡ tiêu bóng đèn, chột lóe chột lóe, chiếu sáng lên nặng trĩu tuyết đọng.

Trên mặt đất hoạt, Đồng Miếu giày không có như vậy phòng hoạt, còn suýt nữa té ngã, bị Tư Trạm một phen kéo lại.

Trên đường không có gì người, linh tinh chỉ có vôi vàng khai quá ô tô, nơi này có đô thị cấp 1 cầu mà không được yên tĩnh.

Cũng may cửa hàng tiện lợi còn ở buôn bán, bên trong có chút đã biến lạnh thức ăn nhanh, không nhiều lắm, nhưng là nhìn còn mới mẻ.

“Có trái cây thập cẩm sao?” Tư Trạm hỏi lão bản.

Lão bản ngón tay mới vừa duỗi hướng quầy bên cạnh tránh - dựng bộ, vừa nghe trái cây thập cẩm, dừng một chút, thu hồi ngón tay, thật sâu nhìn bọn họ liếc mắt một cái,: “Không mua trái cây thập cẩm, có salad rau dưa.”

Ai có thể nghĩ đến tuổi còn trẻ tiểu nam nữ, là đến hẳn nơi này mua trái cây thập cẩm.

Đồng Miếu chính ngồi xồm kết sắt bên trong chọn lựa, không có chú ý tới, còn đang nói: “Muốn cái gì trái cây thập cẩm nha, ta cảm thấy người ăn cái sushi đi.”

Tư Trạm lại thấy được lão bản thủ thế, cúi đầu cười khẽ một chút, đi đến Đồng Miếu bên người: “Người nói ăn cái gì liền ăn cái gì.”

Kỳ thật hẳn nghĩ đến trái cây thập cẩm, vẫn là bởi vì đêm Bình An ngày đó, Đồng Miếu cho hẳn ấn tượng quá khắc sâu.

Nhưng xem ra không phải mỗi nhà cửa hàng tiện lợi đều có trái cây thập cẩm.

Bọn họ mua sushi, lại về tới trong phòng, thời gian đã qua đi mau một giờ.

Đồng Miếu nhìn nhìn biểu, biểu tình có chút do dự, lẩm bẫm lẩm bẫm nói: “Người... Khi nào phi cơ?”

Tư Trạm uống một ngụm nước khoáng: “Năm cái giờ sau.”

“Nga.....” Đồng Miếu không hề hỏi.

Năm cái giờ sau phi cơ, còn muốn trước tiên một hai cái giờ giá trị cơ, kia bọn họ thời gian cũng không thừa nhiều ít.

Còn không có từ gặp mặt vui sướng trung du lịch đủ, cũng đã muốn gặp phải ly biệt không tha.

Tư Trạm dựa vào ven tường, vươn tay xoa xoa Đồng Miếu đầu tóc, sau đó còn muốn một chút đem nàng xoa tung hỗn độ đầu tóc chải vuốt hảo.

“Người về sau không cần ăn tết thời điểm tới tìm ta, quá lãn lộn.”

Nàng biết Tư Trạm hiện tại vội, vội vàng bốn không nên thuộc về hẳn tuổi này sự tình.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 69

Đồng Miếu yên lặng rũ xuống mắt, không biết vì cái gì, mấy ngày nay Tư Trạm đều thực thần bí. Có đôi khi còn muốn công nàng tiếp điện thoại, giống như cố ý không cho nàng nghe được.

Nàng trong lòng khó tránh khỏi bất an, tổng cảm thấy có chuyện gì đã xảy ra.

Đi học vang lên, lộn xộn phòng học nháy mắt an tĩnh không ít, Đồng Miếu đem video tắt đi, cũng đem thư lấy ra tới.

Qua hai phút còn không có người tới, đại gia xao động bất an lên.

Từ Mậu Điền đứng lên triệu Chu Nhã Như nhìn thoáng qua: “Ta đi tìm lão sư.”

Chu Nhã Như ngưng mi gật gật đầu, nếu Từ Mậu Điền chuẩn bị đi, nàng liền an an ổn ổn ngồi ở trên ghế.

Hản còn không có đi ra phòng học môn, Quý Nhược Thừa liền sai bước từ phòng học ngoại đi đến, màu trắng áo sơmi đệ nhất viên nút thắt còn không có hệ hảo.

“Ngượng ngùng a, các người chủ nhiệm lớp đi bệnh viện, này tiết khóa trước thượng tự học.”

Quý Nhược Thừa biểu tình có chút nghiêm túc, hăn đầu tiên là hô một hơi, lúc này mới đẩy đẩy mắt kính, điều chỉnh cảm xúc.

“Các người ngữ văn tác nghiệp để lại sao” hăn ngẩng đầu nhìn về phía Từ Mậu Điền.

Từ Mậu Điền chạy nhanh trở lại chỗ ngồi, lưu loát phiên bài thi: “Chính là thiên lợi đi xuống lại làm một bộ.”

“Hảo, các người trước làm bài tập đi, lớp trưởng xem hạ kỷ luật.”

Quý Nhược Thừa dứt lời, hơi nhíu mi, ánh mắt nhìn chăm chăm vào màn hình di động, xoay người đi rồi.

Trong phòng học an tĩnh quá phận, tất cả mọi người đều tiểu tâm lại nghi hoặc đánh giá lẫn nhau, mưu toan nhìn ra ai biết đã xảy ra chuyện gì.

Ai đều minh bạch, chủ nhiệm lớp đại khái là xảy ra chuyện gì, bằng không lấy chủ nhiệm lớp ngày thường cá tính, không đề cập tới trước hai phút đi học liền không tồi.

Đồng Miếu lại nghĩ tới Tư Trạ.

Này đều đi học, Tư Trạ còn không có trở về, hiển nhiên quý lão sư là đi vội chủ nhiệm lớp sự tình, kia Tư Trạ ở đâu đâu?

Nàng cúi đầu nhìn nhìn chính mình di động, ngón tay khẽ nhúc nhích, ở trên màn hình thua Tư Trạ số điện thoại.

Sau đó nàng nhìn chăm chăm Tư Trạ tên ngừng vài giây, lại đem điện thoại cấp đóng lại.

Dù sao cũng là đi học thời gian, như thế nào có thể gọi điện thoại đâu.

Có lẽ căn bản không có việc gì, nàng là quan tâm sẽ bị loạn thôi.

-

Ba tháng trung tuần thời tiết dần dần ấm lên, thành thị trên đường ngọc lan hoa cũng chậm rãi mạo đầu, chui ra thúy lục sắc chồi non.

Thời gian làm việc thời điểm, thị sân vận động không có gì người.

Tư Trạh nhẹ nhàng phui phui áo khoác, chậm rãi ngẩng đầu, đem trong tay bóng rổ tùy ý một ném, bóng rổ một đường lăn đến ven tường, dựa vào bất động.

Trần Đông xách theo bình Sprite, dựa vào ghế dựa một tòa, thật dài thở dài một hơi.

Trương thuần trạch nguyên bản thò tay chờ tiếp cầu, Tư Trạh lại đem cầu cấp ném, hấn không cấm ngăn người, cười gượng hai tiếng: “Làm sao vậy huynh đệ?”

Tư Trạh nhẹ nhàng cười cười, nâng lên đôi mắt nhìn chăm chăm trương thuần trạch mặt, ý vị thâm trường đánh giá hấn.

Trương thuần trạch bị hấn nhìn chăm chăm phát mao, xấu hổ quay đầu xem Trần Đông: “Không phải, đông nhi, Trạh ca làm sao vậy?”

Trần Đông gãi gãi tóc, trắng trương thuần trạch liếc mắt một cái: “Ta ca là kỹ thuật lưu, nhưng không đại biểu đầu óc không hảo sử, Mạnh tĩnh nông cùng người cái gì quan hệ?”

Trương thuần trạch vô tội nhìn thoáng qua Tư Trạh, nóng nảy nói: “Chuyện gì nhi a thao, Mạnh tĩnh nông cùng ta có cái gì quan hệ, phương hi ca chuyện đó lúc sau, ta liền cùng hấn bẻ a!”

Trần Đông không kiên nhẫn nói: “Thôi đi, người cho rằng chúng ta truy tung đến Mạnh tĩnh nông liền không hướng hạ tra xét, Mạnh tĩnh nông

có thể biết được thiệp phá sự nhi? Còn cấp đại học viết cử báo tin?”

Trương thuần trạch nuốt nuốt nước miếng, mở ra tay nhìn Tư Trạm liếc mắt một cái: “Không phải, Mạnh tinh nông cái kia tôn tử hại phương hi ca, ta có bệnh a ta nói cho hần!”

Tư Trạm không có gì phản ứng, đứng ở tại chỗ nhìn hần biểu diễn, bình tĩnh hỏi: “Người nói cho hần cái gì?”

Trương thuần trạch bị đố một chút, ý thức được chính mình nói có chút trật, hần lập tức phục hồi tinh thần lại, đột nhiên một quyền tạt hướng mặt tường, cảm giận nói: “Lúc trước là phương hi ca mang ta nhập vòng, ta máy cũng là hần mang ta làm, thưởng cũng là cùng nhau lấy, ta cùng hần hỗn so các người đều sớm, ta vì cái gì muốn cùng Mạnh tinh nông quậy với nhau?”

Tư Trạm đi thong thả hai bước, đi đến trương thuần trạch bên người, hơi hơi nheo nheo mắt, chậm rì rì nói: “Vì hạng mục a.”

Trương thuần trạch lập tức nhắm lại miệng, đồng tử rụt lên.

“Mạnh tinh nông cho người dặt nhà hần hạng mục, làm người thực tập, người bán chúng ta liêu, đúng không.” Tư Trạm một phen xả quá hần quần áo, ánh mắt lạnh băng nhìn trương thuần trạch mặt.

Trương thuần trạch nuốt nuốt nước miếng, ánh mắt lập loè nói: “Ta... Chính là thuận miệng nói hai câu, nói nữa, các người lại không có huyết thống quan hệ, có gì đó!”

Trần Đông đằng đứng lên, đột nhiên đạp trương thuần trạch một chân: “Người mẹ nó biết hần như thế nào cấp đại học viết cử báo tin sao? Cho dù là bịa đặt, đều mẹ nó muốn nhất biến biến thăm tra nói chuyện!”

Trương thuần trạch thật đúng là không biết Mạnh tĩnh nông cụ thể là như thế nào thao tác, hẳn có chút hoảng thần, bị Trần Đông đá quá địa phương từng đợt dồn đau.

“Ai cho các người làm hạng mục không mang theo ta! Từ phương hi, Lưu tân khản các người đều mang theo, liền thừa ta một cái, ta là không thi đấu thủ đô đại học, cho nên các người liền quăng ta bái, ta đây tìm người khác lại làm sao vậy!” Hẳn liền mạng tránh ra Tư Trạm tay, hung hăng vỗ rớt Trần Đông lưu tại hẳn trên người dấu chân, phần nộ gào thét.

Sân bóng rõ trống rỗng trong không gian truyền đến từng đợt hồi âm.

Tư Trạm cười lạnh một tiếng, một quyền tạt hướng về phía trương thuần trạch cái mũi, hẳn xuống tay tàn nhẫn, động tác lại mau, trương thuần trạch bụm mặt, huyết đã chảy xuống dưới.

Còn không có xong, Tư Trạm lôi kéo hẳn quần áo hung hăng đẩy đến trên tường, thanh âm âm ngoan nói: “Người tìm ai ta mặc kệ, nhưng người không thể tính kế ta.”

“Ta mẹ nó không tính kế người! Là Mạnh tĩnh nông cái kia tôn tử!” Trương thuần trạch cái mũi đi xuống chảy huyết, thanh âm đều trở nên bèn nhọn, hẳn khí cả người phát run, trong ánh mắt toát ra tơ máu.

Tư Trạm nguy hiểm cong cong môi, buông ra tay, chậm rãi lui về phía sau một bước.

“Xem ở từ phương hi mặt mũi thượng ta thả người một lần, lăn.”

Chương 85

“Không phải, liền như vậy buông tha hẳn?”

Trần Đông trong lòng còn nghẹn khí, đem trong tay chai nước hung hăng tạt hướng thùng rác, phát ra thanh thúy chạm vào đánh thanh.

Hắn cho rằng như thế nào cũng đến đánh một đống, hôm nay còn cố ý xuyên dài rộng vận động phục, vận khí đều vận đã nửa ngày, kết quả mới đập một chân liền đem người thả.

Này căn bản không phải bọn họ phong cách a!

MỠI TÌNH ĐÀU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐÀU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 70

Chính hản cũng có chuyện vội, phất phất tay, làm cho bọn họ hồi lớp tự học đi.

Tư Trạm mới vừa ở trong ban một lộ diện, đã bị đột nhiên đứng dậy Đồng Miếu cấp kéo đi ra ngoài.

Ban nội truyền đến một trận ý vị thâm trường ho khan thanh.

Tư Trạm còn có chút kinh ngạc, vén lên Đồng Miếu một dùm tóc, chớp chớp mắt: “Như thế nào cứ như vậy cấp, tưởng ta?”

Đồng Miếu lấy hết can đảm đem hản xả ra tới, là bởi vì ghen đến mức thật sự nhin không nổi, nàng không nghĩ bị gạt, cũng không nghĩ bị Tư Trạm nói chêm chọc cười qua đi.

Vì thế đem đầu tóc túm trở về, nghiêm mặt nói: “Người đừng nháo, vừa mới làm gì đi?”

Tư Trạm một buông tay, triều trong phòng học mặt chỉ chỉ, mí mắt hơi hơi run rẩy: “Liên cùng Trần Đông đi tranh thị sân vận động, về trễ.”

Hản đương nhiên không thể nói cử báo tin sự tình, nếu đồng thành nơi đó cũng chưa để lộ một chút tiếng gió, hản liền càng không thể có thể làm Đồng Miếu ở chính mình nơi này nghe đến mấy cái này nhàn ngôn toái ngữ.

Đồng Miếu nghiêng đầu đánh giá hẳn, đôi tay vẫy quanh ngực, bất đắc dĩ nói: “Người là muốn cho ta chính mình đoán đúng không?”

Tư Trạh duỗi tay xoa xoa nàg đầu: “Đoán cái gì đoán, hảo, đều không có việc gì.”

“Ta nói rồi ta nghiên cứu một ít tâm lý học đi, người mấy ngày này đều ở vợi cái gì đâu, có chuyện gì chúng ta cùng nhau chia sẻ không tốt sao? Cho dù là người hạng mục sự tình, cái gì cũng không biết ta cũng sẽ rất khó chịu, ta không có biện pháp khống chế, thật sự thực xin lỗi.”

Nàng thẳng thắn thành khẩn ngẩng đầu nhìn hẳn, xinh đẹp mắt hạnh mờ mịt hơi nước, thon dài lông mày nhíu lại, một bộ muốn khóc bộ dáng.

Cái gọi là quan tâm sẽ bị loạn, nàng lại là thập phần dễ dàng lo âu đấy.

Tuy rằng trong khoảng thời gian này tránh đi thi đũa, nàng đã thật lâu không có phát tác qua, nhưng cũng không đại biểu cái này bệnh trạng đã ly nàng mà đi.

Nếu không phải quá phận khó chịu, nàng là sẽ không ở tự học thời điểm làm trò toàn ban mặt đem Tư Trạh lôi ra tới.

Từ thích Tư Trạh, nàng liền không có biện pháp thản nhiên thừa nhận Tư Trạh đối nàng hảo.

Nàng tưởng ngàn lần vạn lần hồi báo cho hẳn, chẳng sợ du tẩu ở vạn trượng trên vách núi một cây dây thép, nàng đều nghĩa vô phản cố.

Nhưng này hiển nhiên tràn ngập xung đột.

Đối Tư Trạh tới nói, hẳn cũng hận không thể đem sở hữu không tốt sự tình cùng Đồng Miếu cách ly khai, không cho nàng chạm vào một chút nhân tâm hiểm ác.

Hai người an tĩnh đối diện một lát, cuối cùng vẫn là Tư Trạm thở dài một hơi: “Ta nên bắt người làm sao bây giờ đây?”

Hắn đem Đồng Miếu tóm tới rồi chính mình trong lòng ngực, cầm dán nàng lỗ tai, sau đó cúi đầu, nhẹ nhàng mà hôn môi nàng lạnh lẽo nhĩ cốt.

Hơi hơi ngứa ý làm Đồng Miếu co rúm lại ở hắn trong lòng ngực, sống lưng khẩn trương banh, mặt hơi hơi đỏ lên.

Không thể không nói, chẳng sợ Tư Trạm còn không có nói một lời, nhưng bị hắn ôm vào trong ngực, cũng có thể sử chính mình cảm thấy kiên định.

Hắn đến tốt cùng là cái gì thuốc hay a.....

Tư Trạm hôn một lát, nằm ở nàng bên tai thấp giọng nói: “Thiếp truy tung tới rồi Mạnh tĩnh nông, hắn còn công chúng ta cấp đại học viết cử báo tin, dương thúc thúc thông tri ta, bên kia sự tình cũng giải quyết, đến nỗi người, bị bảo hộ càng tốt, có lẽ Mạnh tĩnh nông không nghĩ tới đồng thành này một tầng.”

Hắn lời ít mà ý nhiều đem toàn bộ sự tình nói, đến nỗi trong lúc là như thế nào nhất biến biến tiếp chiêu sinh tử điện thoại giải thích, hắn cũng chưa nói.

Nhưng hắn biết lấy Đồng Miếu chỉ số thông minh, khẳng định nghĩ đến minh bạch.

Hắn cũng không cố tình dấu diếm đồng thành công lao, ít nhất tại đây chuyện thương, hắn nhiều ít là cảm kích đồng thành sấm rền gió cuốn.

Đồng Miếu yên lặng rũ xuống mắt, nhẹ nhàng gật gật đầu.

“Về sau người đừng gạt ta, ta không có gì chịu không nổi.” Nàng nhu Nhu Đạo.

Chương 86

Chủ nhiệm lớp suốt hai ngày không có tới, trong ban tiểu đạo tin tức bắt đầu truyền ra tới.

Thi đại học cái này giai đoạn, nhiệm vụ ép chặt lực trọng, cơ hồ mỗi ngày đều phải canh giữ ở văn phòng nhìn chăm chăm trong ban tự học, cho nên chủ nhiệm lớp không cần thận sinh non.

Tin tức mới vừa rải rác thời điểm, còn không có người tin tưởng.

Sao có thể đâu, hoàn toàn không thấy ra chủ nhiệm lớp là khi nào mang thai, ngày thường giảng bài thi thời điểm, thậm chí vừa đứng chính là hai ba tiếng đồng hồ.

Mỗi ngày không áp bức bọn họ nhưng khóa gian liền không tới, thoát nhìn hùng hổ sinh long hoạt hổ, như thế nào sẽ đột nhiên sinh non đâu?

Thẳng đến ngày thứ ba tiết tự học buổi tối, Quý Nhược Thừa cầm thư xuất hiện ở lớp.

“Ta không nói đại gia khả năng cũng biết, các người chủ nhiệm lớp trong khoảng thời gian này yêu cầu nghỉ ngơi, ta tới tạm đại chủ nhiệm lớp, nàng cũng tưởng cùng các người nói tiếng xin lỗi, ở cái này khẩn cấp thời điểm đem các người ném xuống.”

Quý Nhược Thừa dứt lời, thấy sở hữu học sinh đều yên tĩnh không tiếng động nhìn hẳn, nhẹ nhàng sai mở mắt thần, vẫy vẫy tay: “Đều tự học đi, ngàn vạn đừng ảnh hưởng thành tích.”

Không có người cúi đầu tự học, đại gia còn không có từ làm người khó có thể tin trong hiện thực phản ứng lại đây.

Chu Nhã Như kiềm chế không được, dẫn đầu hỏi ra khẩu: “Kia chủ nhiệm lớp hiện tại còn được chứ?”

Quý Nhược Thừa nâng lên mắt, thật sâu nhìn nàng một cái, cười cười: “Hiện tại còn hảo, các người đừng nghĩ như vậy nhiều, hảo hảo khảo thí chính là cho nàng tốt nhất an ủi.”

Tuổi này học sinh, đối lưu sản chuyện này còn không có quá lớn cảm xúc, thậm chí vô pháp thể hội đối một cái không tính tuổi trẻ mụ mụ tới nói, này ý nghĩa cái gì.

Nhưng là gần ba năm ở chung, vô luận bị mắng vẫn là bị khen, đối với chủ nhiệm lớp, bọn họ đều là có khó lòng dứt bỏ tình cảm.

Lớp đều tràn ngập một cỗ đau thương không khí, không ai trộm nói chuyện, không ai lén đùa giỡn, thậm chí có nữ hài tử trộm mặt nổi lên nước mắt.

Chu Nhã Như bản thân chính là cái miễn cảm người, hơn nữa chính nàng cũng từng bởi vì cố chấp vào bệnh viện, cho nên đối chủ nhiệm lớp tao ngộ, đặc biệt đồng cảm như bản thân mình cũng bị.

Nàng một bên viết đề, nước mắt một bên hưởng bài thi thượng tích, một phần ngữ văn cuốn, hơn một giờ còn không có làm xong một nửa.

Tiểu học cao đẳng nhiều bực bội thở dài, thừa dịp khóa gian linh vang thời điểm, nàng một phen vụn quá Chu Nhã Như bả vai, không kiên nhẫn nói: “Người có thể hay không đừng khóc, hiện tại khóc có ích lợi gì?”

Chu Nhã Như hồng con mắt, mang theo nồng đậm khóc nước nở phản bác nói: “Tiểu học cao đẳng nhiều người có thể hay không có điểm đồng

tình tâm a!”

Tiểu học cao đẳng nhiều bị nàng rít gào sừng sốt, chỉ chỉ cái mũi của mình, khoa trưởng cười nói: “Ta không có đồng tình tâm? Người hiện tại là bắt được thêm phân, người hỏi một chút mấy tháng trước chính mình, nếu là chủ nhiệm lớp về nhà an thai mặc kệ lớp, người là cái gì phản ứng!”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 71

Chu Nhã Như mang theo nồng đậm khóc nức nở, ghé vào trên chỗ ngồi cúi đầu nói: “Ta sai đề tập cùng bút ký cũng có thể chia sẻ cho đại gia, về sau lớp kỷ luật ta tới quản, bảo đảm cùng chủ nhiệm lớp ở thời điểm giống nhau.”

Đồng Miếu có chút kinh ngạc, luôn luôn tự mình Từ Mậu Điền cùng Chu Nhã Như có thể nói ra nói như vậy.

Cùng trường ba năm, tất cả mọi người đều có đủ loại tật xấu, chán ghét ai thích ai, sở hữu cảm xúc đều di lưu ở đã qua đi thời gian tuyến thượng, trở thành cố hữu ấn tượng.

Chính là ai cũng không nghĩ tới, chẳng sợ một ngày mười sáu giờ đã ở một cái trong phòng học, bọn họ chân chính hiểu biết lẫn nhau thời gian cũng ít ỏi không có mấy.

Có lẽ chỉ là là lớn lao cạnh tranh cùng áp lực, che dấu cá tính Trung Nguyên bốn thiện lương, ở đếm ngược cái này cơ hội, mới hoàn toàn thối tan mặt ngoài bụi bặm.

Nàng chà xát bàn tay, dựng thẳng thân mình nhẹ giọng nói: “Khoa học tự nhiên vấn đề đều có thể hỏi ta, ta thời gian còn tương đối nhiều, hy vọng cuối cùng, chúng ta tam ban thành tích là toàn giáo tốt nhất.”

Chương 87

Quý Nhược Thừa đại ban một vòng, trong ban học tập bầu không khí khác thường hảo, đại gia thậm chí giận dữ dờng như cùng chính mình phân cao thấp, đều tưởng tranh khẩu khí.

Cuối cùng một lần mô khảo thành tích xuống dưới phía trước, chủ nhiệm lớp lại ngoài ý muốn đã trở lại.

Thời tiết càng ngày càng ấm, giữa trưa ánh mặt trời bắn thẳng đến xuống dưới, chói lọi, thậm chí có loại mùa hạ ảo giác.

Chủ nhiệm lớp còn bọc thật dày áo lông vũ, sống lưng có chút câu lữ, môi đỏ chút son môi, nhưng vẫn cứ có vẻ suy yếu, nhưng khô ráo đầu tóc lại chải vuốt chỉnh chỉnh tề tề.

Toàn ban đồng học nín thở ngưng thần nhìn nàng, ai cũng không biết hẳn là cấp ra cái dạng gì phản ứng.

Còn tưởng rằng thi đại học phía trước chủ nhiệm lớp đều sẽ không lại đã trở lại, kết quả thế nhưng chỉ nghỉ ngơi một vòng.

Chủ nhiệm lớp banh mặt nhìn chung quanh một vòng, triều Chu Nhã Như chỉ chỉ: “Tác nghiệp cho ta thu đi lên, ta kiểm tra một lần.”

Vẫn là giống như trước đây ngữ khí, ngạnh bang bang mang theo uy hiếp tính.

Chu Nhã Như chậm rãi đứng lên, muốn nói lại thôi nhìn chủ nhiệm lớp liếc mắt một cái, ngạnh ở giọng nói nói vẫn là không có nói ra.

Cuối cùng tự sa ngã gật gật đầu, bắt đầu tiếp đón mỗi tổ cuối cùng đồng học đi phía trước thu.

“Cái kia... Từ Mậu Điền, đi chủ nhiệm văn phòng đem các khoa 《 đại đề hướng quan 》 dọn về tới, tra hảo số lượng.” Nàng đem vây cổ từ trên

cổ cời xuống tới, ném ở còn dính phấn viết hôi trên bục giảng, cũng không thềm để ý có phải hay không bị cọ ô ố.

“Lão sư, ta ban cử đi học còn hoặc là?” Từ Mậu Điền so Chu Nhã Như lá gan muốn lớn hơn một chút, rốt cuộc đánh vỡ chủ nhiệm lớp tự quyết định trạng thái.

“Muốn muốn muốn, đều hoa tiền.” Chủ nhiệm lớp phất phất tay, chính mình chống mặt bàn ngồi ở bục giảng bên cạnh ghế trên.

Nàng vẫn là giống như trước giống nhau, ngồi ở cái kia vị trí, vẫn duy trì đồng dạng ít khi nói cười sắc mặt, chỉ là không khỏi dùng đôi tay ôm bụng, thân thể hơi hơi về phía trước khuynh.

Quay đầu lại nhìn nhìn, bảng đen thượng còn viết ngày hôm qua thời khoá biểu, nàng nhíu nhíu mày: “Trực nhật sinh chạy nhanh tới sát bảng đen, đừng chậm trễ hóa học lão sư đi học, quét dọn đều đã trở lại không, về sau đức dục chỗ lại kêu các người làm hẳn trước tìm ta, tiêu tiền là đi học tới vẫn là làm việc.”

Nàng lăm bằm lăm bằm, vỗ vỗ vẩy trên cổ cọ thượng phấn viết hôi.

“Tam mô khảo xong rồi đúng không, ta trong chốc lát muốn xem các người thành tích.”

Chủ nhiệm lớp cùng nghênh diện mà đến hóa học lão sư cười đánh xong tiếp đón, vội vàng rời đi phòng học.

Các bạn học vẫn luôn nhìn nàng bóng dáng, thẳng đến nàng hoàn toàn biến mất ở cửa thang lầu.

Nàng tựa như có phó làm bằng sắt gân cốt, sở hữu đau xót đều không gây thương tổn nàng mây may.

Nàng tự tin mười phần, ánh mắt sắc bén, là vĩnh viễn dẫn theo tam ban đầu sĩ, tuyệt đối sẽ không ở chung điểm phía trước vứt bỏ bọn họ.

Hóa học lão sư giật mình, ôn nhu hỏi một câu: “Các người chủ nhiệm lớp... Như thế nào đã trở lại?”

Đúng vậy, như thế nào đã trở lại đâu.

Hóa học lão sư cúi đầu cười cười, tự hỏi tự đáp: “Nàng không yên lòng các người.”

Một tiết khóa thượng ngũ vị tạp trần, đối với cái kia đột nhiên xuất hiện thân ảnh, đại gia trong lòng tràn ngập áy náy.

Chủ nhiệm lớp là này giới nổi tiếng nhất chỉ huy trực ban lão sư, học sinh gia trưởng hận không thể trăm phương nghìn kế đem hài tử nhét vào nàng lớp, bởi vì biết nàng sẽ phụ trách, chẳng sợ toàn bộ lớp học lên áp lực đều đặt tại trên vai, cũng chưa từng có ngã xuống quá.

Nàng cũng đích xác làm được, nhiều năm như vậy, trước sau như một.

Một quốc gia đại sự hóa học khóa lúc sau, chủ nhiệm lớp đã phùng một chồng bài thi đã trở lại.

Vẫn là chiếm trước hai phút khóa gian thời gian nghỉ ngơi, nhanh nhẹn đem bài thi phân cho mấy cái học sinh: “Chạy nhanh chạy nhanh phát đi xuống, ta không ở trong khoảng thời gian này, các người đều viết cái gì thứ đồ hư nhi.”

Nàng dùng mắt kính bố xoa xoa mắt kính, cẩn thận đặt tại trên mũi, run lên trong tay bài thi, mặt trên đã làm đầy phê bình.

“Lão sư, nếu không ngài ngồi giảng đi.” Chu Nhã Như thừa dịp phát bài thi công phu, đem ghế dựa dọn thượng bục giảng, đặt ở chủ nhiệm lớp

bên người.

Chủ nhiệm lớp sừng sốt một giây, vừa muốn xoa tay.

“Lão sư người ngồi đi.”

“Ngồi đi.”

.....

Hết đợt này đến đợt khác cũng không chỉnh tề thanh âm, lại nói đến là một sự kiện.

Này đó thanh âm có thô cuồng, có chút mềm nhẹ, hỗn tạp ở bên nhau, lại cũng mạc danh êm tai.

Chủ nhiệm lớp néo bài thi tay nhẹ nhàng run lên, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Nàng che dấu dường như khụ hai tiếng, cuối cùng vẫn là chậm rãi ngồi ở ghế trên mặt.

“Trước xem khóa ngoại thể văn ngôn tuyển đoạn, lựa chọn quá đơn giản, đều cho ta xem đệ nhị câu phiên dịch, ai không thấy ra tới là có thể thay nhau tự?”

Trong ban sột sột soạt soạt quay tử thanh âm, đại gia ăn ý lấy ra hồng bút, ở đề hào phía trước vẽ một cái tiểu dấu móc.

Liền chính bọn họ đều không có phát hiện, loại này ba năm tới dường thành thói quen, đã trở thành phản xạ có điều kiện dạng tồn tại, vĩnh viễn theo nào đó người thanh âm mà đi động.

Chỉnh tiết khóa thượng tự nhiên lại có hiệu suất, tích góp một vòng bài thi, cơ hồ đều bị chủ nhiệm lớp lấy ra trọng điểm nói xong.

Chuông tan học mới vừa khai hỏa, có người gõ cửa.

“Lão sư người hảo, người ban bảng đơn.”

Học Sinh Hội học sinh đưa qua một trương đại bảng, sau đó nhanh chóng đóng cửa lại đi rồi.

Chủ nhiệm lớp đỡ đỡ mắt kính, lẩm bẫm lẩm bẫm: “Ta cho các người niệm niệm, đều khảo thành cái dạng gì.

“Chu Nhã Như... Niên cấp đệ nhất, không tồi.

Từ Mậu Điền, niên cấp đệ tam.

Tiểu khai lộ, niên cấp thứ năm.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIÊU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 72

Mới vừa nhìn đến cái này bản thảo thời điểm, Tư Trạm khoe miệng rất nhỏ trều trều.

Ngược gió phiên bàn cùng hắ có quan hệ sao?

Hắ chẳng lẽ không phải dựa người máy quốc tái giải nhất đánh tiến cử đi học hàng ngũ sao?

Tôn chủ nhiệm giữ ra bảo tồn gần một năm cao nhị cuối kỳ phiếu điểm, chỉ vào nói: “Người liền từ cái này vào tay, tuy rằng tiêu phí đại lượng thời gian ở thi đấu thượng, nhưng như cũ không có từ bỏ thành tích thượng truy đuổi.”

Lần đó khảo thí là Tư Trạm duy nhất một lần khảo toàn ban đệ nhị, vẫn là bởi vì khảo trước Đồng Miếu cấp làm trọng điểm tất cả đều đụng phải.

Tư Trạm xoa xoa ấn đường, cầu sinh dục mãnh liệt nói: “Ta vốn dĩ liền không phải cái gì học bá, làm gì không tìm Đồng Miếu đi?”

Kia chính là là thật dựa học tập thành tích đi lên.

Tôn chủ nhiệm banh một trương nghiêm túc mặt, đặc biệt thành thật: “Người loại này, càng gần sát bình thường đồng học học tập trình độ, mọi

người xem càng có đại nhập cảm, ủng hộ hiệu quả tốt nhất, người nói nỗ lực liều mạng học là có thể giống Đồng Miếu giống nhau, ai tin đâu?”

Tư Trạh bị ghen một chút.

Tuy rằng nói được cũng coi như là thật, nhưng như thế nào nghe như thế nào biệt nữ.

“Cái này... Ta tin tưởng người diễn thuyết năng lực, hảo hảo xem vừa thấy, đến lúc đó kéo bản thảo giảng a.” Tôn chủ nhiệm lời nói thâm thía vỗ vỗ Tư Trạh vai.

Nếu là vừa nhập học thời điểm Tư Trạh, không đem tôn chủ nhiệm khí nổi trận lôi đình liền không tồi, ai cũng không thể tưởng được, có một ngày hẳn có thể ngồi ở chủ nhiệm trong văn phòng, an tĩnh bồi bản thảo.

Thời gian chính là như vậy thú vị, hẳn dần dần trở nên thành thực ổn trọng, nguyên lai gào to suy nghĩ đem hẳn đuổi ra trường học tôn chủ nhiệm, kích - tình thức đêm cho hẳn viết lừa tình bản thảo.

Tư Trạh ghé vào bên cạnh bàn, giữ ra trang giấy bắt đầu đọc.

“Còn nhớ rõ mới vừa thượng cao một thời điểm, ta cũng không có cái gì mục tiêu... Ta cao một thời điểm chơi người máy đã hai năm chủ nhiệm.”

Tôn chủ nhiệm “Tê” một tiếng: “Học tập, học tập thượng mục tiêu, người không biết xấu hổ để người khi đó thành tích?”

“Cao nhị ngày nọ sáng sớm, chủ nhiệm lớp cấp toàn ban đồng học đã phát một tờ giấy nhỏ, làm đại gia viết xuống chính mình lý tưởng trường học, lúc ấy, ta viết chỉ là lan thị trường sư phạm... Đừng nói không có việc này, có ta viết cũng là Thanh Hoa.”

Tôn chủ nhiệm trừng mắt nhìn hằm liếc mắt một cái: “Người cho ta hảo hảo xem.”

“Sau lại ta ý thức được, ta không có lý do gì không nỗ lực, nhìn mỗi ngày vì người lao tâm phụ thân, thật cẩn thận sợ ảnh hưởng người tâm tình mẫu thân, bọn họ có lẽ luyện tiếc một kiện thành trăm hơn một ngàn áo khoác, luyện tiếc đi ăn một đốn ánh nến bữa tối, nhưng chưa từng có ở người giáo dục thượng do dự một lát... Chủ nhiệm người cảm thấy ta tới nói này đoạn thích hợp sao?”

Tư Trạh nâng lên mắt, hẹp dài đôi mắt hơi hơi cong lên, cố nín cười ý.

Tôn chủ nhiệm gõ gõ cái bàn, nghe hằm tại đây một bên đọc một bên phun tào, cũng có chút xấu hổ: “Người có thể hay không không nói lời nào.”

Tư Trạh nhướng mày, giơ lên hai ngón tay đầu hàng, sau đó hướng ghé trên một dựa, yên lặng bối lên.

Đồng Miếu sáng sớm đã bị Khương Dao gọi tới trường học, giúp đỡ Khương Dao cùng nhau đánh giá phân.

Tuy rằng bằng nàhng trình độ, nhẹ nhàng đáp một đáp hoàn toàn có thể vượt qua Học Viện Điện Ảnh phân số, nhưng nàhng cố tình đặc biệt khấn trương.

Hai người đến trong ban thời điểm, một nửa người đang ở bô bô thảo luận, một nửa kia người đã trần trọc các lão sư văn phòng nói chuyện phiếm đi.

Khương Dao đem chính mình ký lục đáp án một trương trương giũ ra, đối chiếu từ Từ Mậu Điền nơi đó lãnh tới tham khảo đáp án, ghé vào trên bàn từng đạo đối chiếu.

Từ Mậu Điền thò qua tới võ võ Đồng Miếu: “Khương Dao đáp đến thế nào?”

Đồng Miếu cười lắc đầu: “Còn không có đối xong, nhưng hẳn là không tồi, sáu trăm phân khẳng định ổn.”

Từ Mậu Điền như suy tư gì gật gật đầu: “Ai, thật muốn biết người thi đại học thành tích a, đáng tiếc.....”

“Người thế nào?” Đồng Miếu hỏi ngược lại.

Từ Mậu Điền nhún vai: “Không có vượt xa người thường phát huy, cũng không có thất thường, dù sao liền như vậy đi.”

“Kia cũng khẳng định đến tuyến, hơn nữa thêm phân.”

“Đúng vậy, đến tuyến là khẳng định, chính là quản lý cùng kiến trúc quá sức.” Từ Mậu Điền thở dài.

Đồng Miếu đáy lòng cảm thán, Từ Mậu Điền cùng Chu Nhã Như loại này học sinh, thật là không có lúc nào là không ở về phía trước truy đuổi, vĩnh viễn sẽ không bởi vì trước mắt thành tích thỏa mãn.

Nàng còn nhớ rõ chính mình đi mùa đông doanh thời điểm hai cái bạn cùng phòng, giống như cũng là đem mục tiêu tỏa định ở quản lý, một cái điểm cao tương lai lại hảo kiếm tiền chuyên nghiệp.

Nếu không có Tư thúc thúc, không có Tư Trạm nói, nàng hẳn là cũng là muốn đi học những cái đó đi.

Gánh vác chiếu cố mụ mụ gánh nặng, gánh vác về sau sinh hoạt gánh nặng, hứng thú đều là không đáng giá nhắc tới sự tình.

Nhưng hiện tại, lại có người đem trên người nàng gánh nặng tiếp nhận đi, nghĩa vô phản cố.

Thật tốt, Tư Trạm thật tốt, nàng trong lòng yên lặng nói.

Có lẽ là đã hoàn toàn lâm vào chính mình miên man suy nghĩ, cho nên nàng liền Từ Mậu Điền rời đi đều không có phát hiện, thẳng đến Khương Dao bắt lấy nàng cánh tay.

“Miêu miêu ta cứ nhiên đem đề này cấp làm sai, ta trước kia luyện qua thật nhiều biến, tức chết ta!”

Khương Dao phát hiện một đạo sai đề liền sẽ ảo não trào trào chính mình đầu tóc, hận không thể xuyên qua hồi khảo thí ngày đó, đem đáp án cấp sửa trở về.

Đồng Miếu phục hồi tinh thần lại, giúp nàng lý tóc: “Có thể có thể, rốt cuộc thi đại học khẩn trương sao.”

“Ta còn nghĩ chính mình có thể khảo sáu trăm năm làm sao bây giờ!” Khương Dao đáng thương vô cùng ngẩng đầu lên, phiết miệng, đầy mặt tiếc nuối.

Đồng Miếu cúi xuống ` thân tới, hướng nàng trên mặt bàn xem: “Hiện tại nhiều ít phân?”

Khương Dao đem chính mình tính điểm đi phía trước đẩy đẩy: “Nếu ngữ văn viết văn năm mươi, tiếng Anh viết văn hai mươi nói miễn cưỡng sáu trăm bốn.”

“Uy uy uy, người cấp mặt khác đồng học điểm đường sống đi, này đã rất cao được chứ.” Đồng Miếu bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Khương Dao nằm liệt ngời ở ghế trên, thè lưỡi: “Chính là quý lão sư lúc trước khảo bảy phần trăm a.....”

“Nhưng nếu người khảo quá quý lão sư, cho rằng hẳn cùng người ở bên nhau không tự tin làm sao bây giờ?” Đồng Miếu vô tội chớp chớp mắt, nghiêm trang hỏi.

Khương Dao lập tức ngồi thẳng thân mình, phản ứng một lát, đột nhiên cảm thấy Đồng Miếu ý tưởng thật là tìm lối tắt, còn phi thường có đạo lý.

“Đại gia đánh giá xong phân đều đến ta nơi này đăng ký một chút, đến lúc đó chúng ta trường học sẽ liên hợp mặt khác mấy nhà trọng điểm trước căn cứ đánh giá phân bài cái bảng, để bề đại gia báo chí nguyện, nhất định phải điền chân thật đánh giá phân a!”

Chu Nhã Như đem quyển sách cuốn, coi như microphone dùng.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 73

Nàng dứt lời, ánh mắt khó tránh khỏi lập loè một chút, ngón tay nhẹ nhàng nắm chính mình váy biên.

Có phải hay không trùng hợp, ba người trong lòng đều trong lòng hiểu rõ mà không nói ra, nhưng Đồng Miếu như vậy vừa nói, đích xác làm không khí nhẹ nhàng rất nhiều.

Khương Dao cảm lòng không đậu liếm liếm môi, đầu lưỡi mang lên một cổ ngọt nị son dưỡng môi hương vị.

Nàng hôm nay là tỉ mỉ trang điểm quá, đã mỹ điểm đến không thua gì giới giải trí đương hồng tiểu hoa đán, từ nhỏ khu một đường đi tới, khiến cho không ít ghé mắt.

Nhưng hiển nhiên Quý Nhược Thừa cùng người thường không giống nhau, hẳn chỉ nhìn thoáng qua, liền nhanh chóng cúi đầu, đem cái rương một lần nữa ôm lên.

“Ta đi hiệu trưởng văn phòng đưa điểm đồ vật.”

Khương Dao ngăn người, nàng cho rằng Quý Nhược Thừa như thế nào cũng phải hỏi hỏi chính mình thi đại học thành tích, kết quả còn chưa nói hai câu lời nói, đối phương thế nhưng phải đi.

“Ai.....” Nàng trơ mắt nhìn Quý Nhược Thừa từ chính mình trước mặt ôm cái rương rời đi, sai thân mà qua trong nháy mắt, nàng nghĩ được Quý Nhược Thừa trên người một cỗ như có như không trà hương.

Đồng Miếu mau tay nhanh mắt đẩy Khương Dao một phen, chớp chớp mắt: “Dao dao, Tư Trạm tìm ta có việc, người trước đi theo quý lão sư, ta trong chốc lát tới tìm người.”

Khương Dao rớt cuộc phản ứng mau, theo Đồng Miếu lạch đạp khẩn đi hai bước, đi theo Quý Nhược Thừa phía sau.

Đồng Miếu trường ra một hơi, dựa vào ven tường, ần ần nghe được Khương Dao có chút ai oán hỏi: “Người như thế nào không hỏi xem ta thành tích, ta khảo sáu trăm bốn đâu, Học Viện Điện Ảnh gần mấy giới tối cao phân.”

Còn nói chờ mong người khác hỏi, kết quả chính mình triệt để dường như tất cả đều nói, giống cái mắt trông mong chờ khích lệ tiểu hài tử.

Cũng may mắn hành lang hồi âm vô hình trung mở rộng âm lượng, sau một lúc lâu, Đồng Miếu nghe được quý lão sư cười khẽ một tiếng, hơi có chút sung sướng hỏi: “Ta biết a.”

Nàng cúi đầu, cầm lòng không đậu hít sâu một hơi, thế Khương Dao vui vẻ.

Nói là đi tìm Tư Trạm cũng không phải giả, mấy ngày này nàng cùng Khương Dao ở bên nhau thời gian quá dài, hơn nữa tốt nghiệp lúc sau, hai người liền không thể nào ở tại tân hà tiểu khu, không bao giờ là sớm chiều ở chung hình thức, cho nên Tư Trạm luôn có chút thất sủng oán niệm.

Tư Trạm ở gần đây một đồng viết thường tự trong lâu thuê mấy cái văn phòng, xem như tốt nghiệp lúc sau lâm thời làm công điểm.

Đồng Miếu từ trường học ra tới, đánh chiếc xe, đi gặp Tư Trạm.

Thời tiết quá phận nóng bức, liền cây liễu thượng nằm bò ve đều quỵn quỵn không thể nào kêu to, nhựa đường đường cái bị nướng ra một cổ tiêu hồ hương vị.

Xe taxi tài xế vì tình du, chỉ mở cửa sổ hộ không đánh hụi điều, Đồng Miếu xuống xe lúc sau, mồ hôi mỏng đem tóc mái đều làm ướt.

Nàng tới rồi office building, đi trước buồng vệ sinh rửa mặt, sau đó đĩnh một trương ướt dầm dề mặt, đẩy ra Tư Trạm cửa văn phòng.

“Liền chính người?” Đồng Miếu dùng cánh tay cọ cọ tích thủy cảm, chớp mắt to nhìn chung quanh một vòng.

“Như thế nào trên mặt đều là thủy.” Tư Trạm tùy tay xả hai trương trừu giấy, túm quá Đồng Miếu cánh tay, ở nàng thái dương trên trán nhẹ nhàng xoa xoa.

“Tới thời điểm ra thật nhiều hãn, ta rửa mặt, chờ bốc hơi lên hút nhiệt đâu.”

Nàng híp mắt né tránh Tư Trạm tay, gương mặt không cần thận đặng tới Tư Trạm ngón tay.

Tư Trạm tay khô ráo ấm áp, mà nàng làn da lạnh lẽo Thủy Nhuận, cực đại tương phản làm hai người động tác đều dừng một chút.

Tư Trạm ý vị thâm trường cười cười, duỗi tay nắm nàng cảm, cúi đầu dán cái trán của nàng: “Ta xem người là tưởng dụ hoặc ta.”

Hắn thanh âm khàn khàn, ấm áp hơi thở nhào vào Đồng Miếu trên mặt, ánh mắt chuyên chú thả thâm tình, không khí nói không nên lời ái muội.

Tuy là chỉ có hai người, nhưng nơi này dù sao cũng là công tác địa phương, Đồng Miếu da mặt mỏng, đem đầu một oai, đẩy đẩy Tư Trạm: “Người nói hươu nói vượn!”

Tư Trạm không dùng lực khí, dễ dàng làm nàng né tránh, nhưng ngay sau đó, không đợi Đồng Miếu phản ứng lại đây, Tư Trạm đột nhiên một phen ôm nàng eo, không chút nào cố sức đem nàng bế lên chính mình bàn làm việc.

Đồng Miếu chỉ cảm thấy đột nhiên, bị một cổ mạnh mẽ nhắc lên, còn không có phản ứng lại đây, an vị ở trên mặt bàn.

Nàng hoảng sợ, khẩn trương nắm chặt Tư Trạm bả vai: “Người muốn làm gì!”

Tư Trạm không xem như cái gọn gàng ngăn nắp người, trên mặt bàn rơi rụng văn kiện nơi nơi đều là, lại khó được cấp Đồng Miếu tuyến cái sạch sẽ địa phương.

Hắn bắt tay chống ở Đồng Miếu bên cạnh người, nâng lên mắt, hạ giọng hỏi: “Này đều thi đại học kết thúc, người dù sao cũng phải cho ta cái danh phận.”

Đồng Miếu không khỏi sau này cọ, lắp bắp nói: “Cái... Cái gì danh phận?”

Tư Trạm dừng một chút, biểu tình nghiêm túc hỏi ngược lại: “Người nói cái gì danh phận?”

Hắn ánh mắt quá mức cực nóng nóng bỏng, đen như mực sắc đồng tử chiếu ra Đồng Miếu hốt hoảng thần sắc.

Đồng Miếu lập tức sai mở mắt thần, bất an căn căn môi dưới.

Cái gì danh phận, kỳ thật nàng trong lòng rõ ràng.

Hai người tai tiếng cũng truyền, âu yếm tất cả đều thể nghiệm qua, Tư Trạm muốn cái có thể ở bên ngoài đường đường chính chính xưng hô nàng vì bạn gái cơ hội.

Nhưng chính là cơ hội này, Đồng Miếu như thế nào cũng nói không nên lời.

Ngẫu nhiên đi mù mù phòng, mấy cái a di nói giỡn dường như phải cho nàng giới thiệu ưu tú nam hài tử nhận thức, nàng đều chỉ có thể vô cùng chua xót cười cười, không có cách nào phản bác một câu, ta đã có bạn trai, hẳn kêu Tư Trạm.

Thích là thật sự, ngọt ngào cũng là thật sự, nhưng khó khăn càng là thật sự.

Chẳng sợ nàng đã sớm dưới đáy lòng tán thành Tư Trạm, chẳng sợ toàn ban đồng học đều cho rằng hai người bọn họ tốt nghiệp liền sẽ ở bên nhau, nhưng ở nhà, bọn họ như cũ muốn vẫn duy trì xa cách khoảng cách.

Đặc biệt là hiện tại, cơ hồ không có lúc nào là không ở cha mẹ dưới mí mắt.

Đồng Miếu nhát gan, lại luôn luôn thận trọng từ lời nói đến việc làm, liền Tư Trạm tùy tay cho nàng tước quả táo, nàng đều còn muốn giả vờ khách khí lễ phép nói lời cảm tạ.

Nhưng bọn hắn cố tình là thân mật nhất quan hệ a.

“Tư Trạm... Ta thật là thích người, đặc biệt đặc biệt thích người.” Nàng chậm rãi rũ xuống đáp ở Tư Trạm trên vai tay, dùng một loại cực kỳ vô tội ánh mắt nhìn Tư Trạm.

Nàng không phải cấp không ra đáp án, mà là nàng mặc dù cho, với hiện thực cũng không có gì ý nghĩa.

Bọn họ vẫn là muốn ở nên nguy trang trường hợp nguy trang, ở khắp nơi không người địa phương trộm thân mật, trong lòng tồn một phần ngọt, đêm khuya tĩnh lặng thời điểm lấy ra tới liếm một liếm, cầu nguyện chẳng sợ như vậy thật cẩn thận ngọt, còn có thể đủ kéo dài càng dài thời gian.

“Tiểu Quyển Mao, ta thật hận không thể.....” Hận không thể cái gì, hẳn không có nói.

Nhưng Đồng Miểu trong lòng rõ ràng, thuộc về tuổi này xúc động, chấp nhất, lỗ mãng, cứng cỏi, Tư Trạm giống nhau đều không có ném, hẳn chỉ là chậm rãi học xong nhẫn nại, cái này hẳn trước kia trước nay khinh thường một cố phẩm chất.

Bữa tối dính ở một nhà năm sao cấp nhà hàng buffet, Đồng Mỹ Quân vừa mới bị tặng lên là chủ nhiệm, Tư Khải Sơn cố ý dính vị trí tới cấp nàng chúc mừng.

Chiên tiểu bò bít tết hương vị thực hảo, bạch rượu nho cũng tinh khiết ngon miệng, nhưng Đồng Miểu lại không có gì nhàn nhã tâm tình.

Theo nàng cùng Tư Trạm càng ngày càng thân mật quan hệ, ở mụ mụ cùng Tư thúc thúc trước mặt nàng liền sẽ càng thêm áy náy cùng xấu hổ.

Nhưng này phân tâm tư, đại khái cũng chỉ có thể cùng Khương Dao nói hết một vài.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục ĐỀ
www.dtv-ebook.com

Phần 74

Hắn tiếng nói khàn khàn nói: “Kia làm ta lại ôm người một cái đi.”

Hắn mở ra hai tay, không có động, ở một bước xa địa phương chờ Đồng Miếu lại đây.

Đồng Miếu dưới chân phảng phất rơi thiên cân trụ, nhìn cách đó không xa Tư Trạm ấm áp cánh tay, lại cảm thấy một bước khó đi.

Nàng chỉ là chảy nước mắt, phảng phất tập tễnh học bước hài đồng giống nhau, một chút về phía trước cọ.

Tay nàng chỉ nhẹ nhàng bắt được Tư Trạm đơn bạc áo sơmi, Tư Trạm không có động.

Sau đó nàng thông thả, đem cánh tay vòng qua đi, vây quanh được hắn eo, làm gương mặt dựa vào hắn ngực.

Hắn tim đập như cũ hữu lực, nhiệt độ cơ thể xuyên thấu qua hơi mỏng vải dệt truyền lại cho nàng, quen thuộc lại làm người quyến luyến.

Tư Trạm cánh tay chậm rãi rũ xuống tới, không có ôm nàng, mà là dùng hết toàn lực thể hội giờ khắc này cảm thụ.

Ở Đồng Miếu rời đi ngực hắn kia một khắc, hắn cảm thấy chính mình tâm đều không.

Nhưng trong lòng trống không trong nháy mắt, hãn cũng đã có phương hướng.

Mặc dù Đồng Miếu lùi bước, kia thì thế nào đâu?

Hãn có thể từ bỏ sao?

Hãn không thể.

Hãn muốn người, muốn tương lai, chẳng sợ trèo đèo lội suối bụi gai mọc thành cụm, cũng tuyệt đối phải được đến.

Nếu Đồng Miếu không dám lại đi phía trước đi rồi, kia hãn liền lại theo sau, lại đi một bước, 99 bước cùng một trăm bước lại có cái gì phân biệt đâu.

To như vậy Âu thức phòng khách bên trong, hai người dựa vào cửa hiên hai bên trầm mặc đối diện.

Chẳng sợ có thiên ngôn vạn ngữ, cũng như ngạnh ở hầu.

Một giờ, Đồng Miếu cùng Tư Trạm di động không biết vang lên bao nhiêu lần.

Nhưng ai đều không có tiếp nghe.

Nhưng mặc dù như vậy quý trọng một phân một giây, ngoài cửa tiếng chuông vẫn là vang lên.

Đồng Miếu giống chấn kinh con thỏ giống nhau, bay nhanh chạy về chính mình phòng, nỗi lòng không xong súc ở trong ổ chẵn.

Nàng một nhắm mắt, nước mắt đều tẩm ở bao gối thượng, biến mất không thấy.

Tư Trạm nhìn nàng biến mất ở phòng cho khách, quay lại đầu tới nhìn chăm chăm cửa phòng.

Thực mau, cửa vừa mở ra, Tư Khải Sơn cùng Đồng Mỹ Quân từ bên ngoài đi vào tới.

Tư Khải Sơn sắc mặt không tính quá hảo, Đồng Mỹ Quân cũng sắc mặt ngưng trọng.

Tư Trạm vắn ra một lon Coca, ùng ục ùng ục uống lên hai đại khẩu, cay độc kích thích từ khoang miệng vẫn luôn hoạt đến phế phủ.

Hắn bất cần đời cười: “Đều thương lượng hảo?”

Tư Khải Sơn hít sâu một hơi, vỗ vỗ Đồng Mỹ Quân tay, sau đó trừng mắt nhìn Tư Trạm liếc mắt một cái: “Người cùng ta đến thư phòng đi một chuyến.”

Tư Trạm nhẹ khép lại mắt, đem Coca tùy tay một phóng, đi theo Tư Khải Sơn lên lầu.

Đồng Mỹ Quân đem bao buông, nhìn nhìn Đồng Miểu phòng nhắm chặt cửa phòng, thở dài một hơi, chậm rãi đi qua.

Trong phòng không có bật đèn, đen nhánh, chỉ có thể nghe được có chút dồn dập tiếng hít thở.

Đồng Mỹ Quân nhẹ giọng hỏi: “Thì thầm người không ngủ đi?”

Nàng biết Đồng Miểu nhất định không ngủ, cho nên đi đến, đem cửa đóng lại, lại không có bật đèn.

Đồng Miểu từ trong chăn chui ra tới, nương ngoài cửa sổ loãng ánh đèn, nàng có thể thấy rõ mụ mụ hình dáng.

Nàng chậm rãi ngồi dậy, hỗn độn tóc dài rối tung đến ngực ` trước, che đậy nửa bên mặt.

Nàng nhìn Đồng Mỹ Quân thân ảnh lấm bẫm nói: “Mẹ... Ta...”

Đồng Mỹ Quân cười cười: “Đồ ngốc, người lại khóc cái gì đâu.”

Nàng ngồi vào Đồng Miểu mép giường, dùng ngón tay sờ sờ nàng mặt, quả nhiên nhuận ướt một mảnh.

“Ta... Không phải cố ý.” Nàng hốt hoảng thất thố, như nhau lúc trước biết được ba ba rời đi khi bộ dáng.

Đồng Mỹ Quân thương tiếc ôm nàng, vỗ vỗ nàng bối: “Ta biết, nhưng là không quan hệ a.”

Đồng Miểu thân mình cương một chút, bỗng nhiên ngẩng đầu, có chút phản ứng không kịp.

Đồng Mỹ Quân sờ sờ nàng đầu, đau lòng dùng tay sát nàng nước mắt: “Ta tuổi trẻ thời điểm, so người còn li kinh phản đạo, yêu sớm, cùng cha mẹ nháo phiên, đại học thời điểm liền không cẩn thận đã hoài thai, sợ bị người phát hiện, trộm sinh hạ người, lại bởi vì tuổi vấn đề, không có biện pháp cho người thượng hộ khẩu, lăn lộn thật nhiều năm, còn cùng người ba ba đường ai nấy đi.” Nàng nói nói, thanh âm cũng có chút nghẹn ngào, “Người chỉ là thích thủ trường trạm mà thôi, người so mù mù nghe lời nhiều.”

Những cái đó năm hoang đường hồ đồ, nàng trước sau cảm thấy thực xin lỗi Đồng Miểu, làm Đồng Miểu so bạn cùng lứa tuổi thừa nhận rồi càng nhiều không nên thừa nhận đau khổ.

Hiện tại nữ nhi có yêu thích người, nàng như thế nào bỏ được làm nàng không vui.

Không ai so nàng càng hiểu biết ái mà không được mất mát cùng bị thương, nàng trải qua quá, vĩnh viễn không cần Đồng Miếu lại đã trải qua.

Tư Khải Sơn nhi tử thì thế nào, chẳng sợ làm nàng rời đi Tư Khải Sơn, chỉ cần Đồng Miếu hảo hảo mà, nàng cũng cam tâm tình nguyện.

“Mụ mụ người... Người không phản đối?” Đồng Miếu kinh ngạc nhìn Đồng Mỹ Quân, đôi mắt mở đại đại, nhưng bởi vì hoàn cảnh thật sự quá mờ, nàng thấy không rõ Đồng Mỹ Quân biểu tình.

“Nếu các người là nghiêm túc, ta không phản đối, chỉ là thân là người mụ mụ, ta tư tâm vẫn là sợ người bị thương.” Đồng Mỹ Quân thẳng thắn thành khẩn nói.

Nàng không phải không tin Tư Trạm, trước kia làm Tư Trạm trưởng bối, nàng cảm thấy Tư Trạm là cái rất có ý tưởng cùng đã tâm hài tử, chẳng sợ cá tính tiên minh một chút, cũng xa so bạn cùng lứa tuổi ưu tú.

Nhưng hiện tại dùng suy tính nữ nhi bạn trai ánh mắt xem, nàng liền không khỏi khắc nghiệt vài phần.

Nàng hy vọng Tư Trạm là trên thế giới đối Đồng Miếu tốt nhất nam nhân, hy vọng hẳn mọi chuyện theo Đồng Miếu ý, hy vọng hẳn có thể thời thời khắc khắc chiếu cố Đồng Miếu.

Đồng thành sự tình khó tránh khỏi cho nàng mang đến thương tổn, làm nàng không thể tin một đoạn cảm tình là vĩnh viễn sẽ không thay đổi chất, đặc biệt là người trẻ tuổi xúc động tình yêu.

“Mụ mụ, ta thật sự thật sự thực thích hẳn, không còn có hình người hẳn như vậy hảo, cùng năm mơ giống nhau.”

Đồng Miếu cúi đầu, bắt lấy Đồng Mỹ Quân tay, phảng phất tìm được rồi một cây cứu mạng rơm rạ.

“Vậy cùng Tư Trạh hảo hảo, kỳ thật các người ở bên nhau, đảo cũng là duyên phận.” Đồng Mỹ Quân hồi nắh Đồng Miếu, ở nàng cái trán hôn một cái.

“Có thể... Nhưng người cùng Tư thúc thúc nên làm cái gì bây giờ đây?” Đồng Miếu bất an hỏi.

Đồng Mỹ Quân không tự chủ được sờ sờ trên tay đuôi giới: “Người không cần lo lắng, chúng ta sẽ giải quyết tốt.”

MỠI TÌNH ĐÀU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐÀU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 75

“Người buông ra!” Nàng hướng đồng thành gào thét, quay đầu lại lưu luyến nhìn Tư Trạ. Chủ tịch đài biên rớt cuộc xuất hiện một phen cây thang, đồng thành ngạnh sinh sinh đem nàng túm hạ cây thang, chờ nàng tới rồi mặt đất trong nháy mắt, cây thang chợt biến mất.

Nàng nỗ lực ngẩng cổ hướng trên đài xem, chỉ cảm thấy kia trong nháy mắt, Tư Trạ ánh mắt u ám đi xuống.

Nàng bị túm trở về trong phòng học, mẫn sần thể dục các bạn học cũng dần dần tan, cũng chỉ có Tư Trạ một người, còn lưu tại chủ tịch trên đài, cô đơn chiếc bóng.

Bầu trời hạ thật lớn vũ, tạt cửa kính bang bang vang, ở thật lớn màn mưa, nàng càng ngày càng thấy không rõ Tư Trạ thân ảnh, hẳn thật giống như cùng sương mù dung hối ở cùng nhau, trở nên đạm bạc, xa xôi, rớt cuộc trao không được.

Đó là mất đi tư vị.

-

Thần phong theo cửa sổ thổi vào tới, mang theo một cỗ tươi mát sương sớm hương vị.

Đồng Miếu mở choàng mắt, chấn kinh dường như từ trên giường ngồi dậy, trên tóc đều là ướt đầm dề mồ hôi, dính nhớp dính ở bên nhau.

Ý thức được cái gì đều không có phát sinh lúc sau, nàng thở dài một cái, mơ mơ màng màng rưng rạo qua di động, nhìn nhìn thời gian, mới rạng sáng 5 giờ.

Ngày hôm qua ngủ đến đặc biệt vẫn, khóc lóc khóc lóc liền bất tỉnh nhân sự, đại khái không có ngủ bao lâu thời gian, liền lại bị dọa tỉnh.

Nàng cảm thấy hết thảy đều như vậy không chân thật, nguyên bản nhất lo lắng sự tình, lại dễ như trở bàn tay bị tán thành, hơn nữa mù mù còn làm nàng cùng Tư Trạ hạo hạo ở chung.

Có lẽ nàng thật sự cấp chính mình áp lực quá lớn, kỳ thật sở hữu sự tình đều có thể giải quyết dễ dàng, nàng lại cố tình muốn hướng nhất cực đoan phương hướng suy nghĩ.

Từ trong mộng tỉnh lại, Đồng Miếu liền không có buồn ngủ.

Tuy rằng biết đó là mộng, nhưng cái loại cảm giác này lại quá chân thật, đau lòng, không đành lòng cùng áy náy đều thực chân thật.

Chính yếu, nàng biết chính mình thực xin lỗi Tư Trạ.

Nàng luôn là dễ như trở bàn tay từ bỏ Tư Trạ nỗ lực kiên trì sự tình, làm Tư Trạ một mảnh thiệt tình thoát nhìn buồn cười lại đáng thương.

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Đồng Miếu tùy ý loát loát thật dài đầu tóc, xốc lên chăn, chuẩn bị đi phòng tắm súc rửa một chút.

Mụ mụ cùng Tư thức thúc đều ở lầu hai ngủ, thời gian còn sớm, toàn bộ trong phòng im ắng.

Nàng rón ra rón rén đẩy cửa ra, xách theo chính mình khăn lông, chuẩn bị đi một tầng công cộng phòng tắm.

Mới vừa đi đến phòng khách, nàng lại giống bị sấm đánh trúng giống nhau cương ở tại chỗ.

Tư Trạm ngồi ở trên sô pha, lẳng lẳng nhìn nàng.

Hắn còn ăn mặc đêm qua kia bộ quần áo, chỉ là biểu tình có chút mỏi mệt, khoe miệng có chút rõ ràng sưng đỏ, nhưng ánh mắt như cũ sáng ngời.

Nàng khẩn trương nuốt nuốt nước miếng, phảng phất lần đầu tiên biết Tư Trạm tâm ý khi cái loại này khẩn trương.

Tư Trạm chậm rãi chớp chớp mắt, nhẹ giọng nói: “Người tình?”

“Người không ngủ?”

Hai người đồng thời hỏi ra khẩu, tiện đà là lâu dài trầm mặc.

Bọn họ an tĩnh đối diện, phảng phất thời gian đều yên lặng xuống dưới.

Năng sớm xuyên thấu qua hơi mỏng một tầng song sa phôi tán trên mặt đất, đem Đồng Miêu bao vây lại.

“Ta đi ngủ.”

Tư Trạm thu hồi nhìn chăm chú vào nàng ánh mắt, ho nhẹ một tiếng, từ trên sô pha đứng dậy.

Đi rồi hai bước, hắn đột nhiên dừng lại, đốn vài giây, ngồi thời gian lâu lắm, tùy tiện đứng dậy, trước mắt một mảnh biến thành màu đen, thân thể cũng bởi vì khuyết thiếu giấc ngủ mà suy yếu lên.

Đồng Miếu thành linh phản ứng lại đây, đột nhiên mãnh đi vài bước, đi lên bắt được Tư Trạm cánh tay.

Tư Trạm sửng sốt, quay đầu tới xem nàng.

Đồng Miếu nâng lên đôi mắt, thật dài lông mi kiều, đáy mắt ấp ủ hơi nước.

Nàng nỗ lực lộ ra một cái ngọt ngào mỉm cười, thoát nhìn lại giống muốn khóc dường như.

“Ta về sau... Sẽ không lại buông tay.”

Nàng thanh âm có chút ghen ngào, thậm chí thật cẩn thận, nhưng ngón tay lại nắm chặt gắt gao, sợ Tư Trạm ném ra nàng chạy trốn.

Tư Trạm có chút cứng đờ nâng nâng tay phải, lại chậm rãi thả đi xuống.

“Người.....” Hắn muốn nói lại thôi.

“Người lại cho ta một lần cơ hội, ta sẽ nỗ lực triệu người đi tới.” Đồng Miếu nói, nhẹ nhàng điểm khởi mũi chân, dương đầu, ở Tư Trạm trên môi chạm chạm.

Nàng động tác thực mềm nhẹ, phảng phất chuồn chuồn lướt nước giống nhau, thành kính lại tùy ý.

Tư Trạm đột nhiên ôm lấy nàng eo, thật sâu nhìn nàng một cái, cúi đầu lại cắn nàng môi.

Đồng Miếu môi lạnh lạnh, nàng đầu ngón tay cũng là lạnh lạnh, nhưng mặt dù như vậy, cũng đủ điểm phô mai trạm sở hữu nhiệt tình.

Hắn dùng sức ôm lấy nàng, liếm láp nàng môi, cảm thụ được nàng tồn tại, hoảng hốt gian có loại sống sót sau tai nạn ảo giác.

Ở yên tĩnh không người phòng khách, một nửa sáng ngời một nửa hắc ám quang ảnh giao điệp trung, bọn họ gắt gao ôm ở cùng nhau, quang minh chính đại.

“Tê.”

Hôn môi khó tránh khỏi liên lụy đến khoe môi miệng vết thương, Tư Trạ bị thành linh xảy ra đau đớn làm cho chau mày.

Đồng Miếu lập tức thối lui, có chút lo lắng sờ sờ hẳn thương chỗ.

“Người... Người còn hảo đi?”

Nàng rõ ràng biết đại khái Tư Trạ cùng Tư thúc thúc nói chuyện phiếm quá trình không phải như vậy vui sướng.

Nhưng nếu mù mù đều đã tán thành, nàng không rõ vì cái gì Tư thúc thúc cùng Tư Trạ còn sẽ có xung đột.

Tư Trạ nhẹ nhàng cong cong môi, tiếng nói khàn khàn nói: “Không có việc gì.”

Đồng Miếu nhíu nhíu mày: “Tư thúc thúc hẳn.....”

“Ta cố ý.” Tư Trạ bình tĩnh nói.

Đồng Miếu sửng sốt.

“Ta cố ý chọc giận hẳn, làm hẳn đánh ta.”

“Người vì cái gì?”

Tư Trạ̣m không sao cả cười cười, bắt lấy Đồng Miếu đặt ở hặ́n khoẹ môi tay: “Người không hiểu biết ta ba, ta làm hặ́n xúc động đánh ta một chút, cũng đủ hặ́n lòng mang áy náy một tháng, phỏng chừng ở đại học khai giảng phía trước, hặ́n cũng không dám nữa quặ́n ta. “

“.....”

Đồng Miếu chớp chớp mắt, có điểm đáng thương Tư thúc thúc.

Tuy rằng Tư thúc thúc so Tư Trạ̣m nhiều nhiều năm như vậy xã hội kinh nghiệm, nhưng giống như luôn là bị Tư Trạ̣m khiến cho xoay quanh.

“Người đi tắm rửa đi, ta còn phải trở về ngủ một lát, không thấy người ngủ không được.”

Tư Trạ̣m vỗ vỗ nạ̀ng bối, sờ sờ nòng đậ̣m tóc quặ́n.

Tùy ý một câu, lại làm Đồng Miếu chua xót lên.

Tư Trạ̣m quả nhiên là đang đợ̣i nạ̀ng, chờ nạ̀ng một cái đáp lại.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIÊU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 76

Đồng Miếu ngẩng đầu, đem trong tay bánh mì bông, kinh hỉ nói: “Người tình lạ?”

Tư Trạh gật gật đầu, từ thang lầu thượng đi xuống tới, nhậ lên nàng ấ qua bánh mì nhìn nhìn: “Người liền ấ cái này?”

Phổ phổ thông thông khởi tô bánh mì, vừa thấy chính là lâm thời đi bên ngoài cửa hàng tiện lợi tùy tiện mua.

“Cái này... Cũng khá tốt a.” Đồng Miếu liếm liếm môi, mặt trên còn có một tia bánh đậu thơm ngọt mùi vị.

Tư Trạh vươn ra ngón tay, xoa xoa nàng khoe môi, đem không cẩn thận dính ở mặt trên bánh mì tiết lau: “Cùng ta đi ra ngoài.”

Đồng Miếu bị hắ làm cho ngỡ ngàng, vội vàng cúi đầu rửa sạch miệng mình, gập ghềnh nói: “Đi ra ngoài... Đi ra ngoài làm gì?”

Tư Trạh dừng một chút, ánh mắt dời về phía nàng cổ, đương nhiên nói: “Ăn tết.”

Hắ đương nhiên thấy được kia cái bị nàng hệ ở trên cổ hắ, tiêu xảo tinh xảo, phẩm quang, sấn nàng làn da càng thêm tinh tế trắng nõn.

Loại này quý trọng làm hắ trong lòng mềm nhũn, nhớ mãi không quên, tất có tiếng vọng.

Đồng Miếu không có chú ý tới hấn ánh mắt, nàng tâm không tự chủ được nhảy thành một đoàn.

Đúng vậy, quá Lễ Tình Nhân.

Dùng một loại tân thân phận quá Lễ Tình Nhân.

“Kia... Ta đây đi trước thay quần áo.”

Nàng cơ hồ là chạy trốn chạy về chính mình phòng, ở trong ngăn tủ mặt tìm kiếm.

Loại này thời điểm, nàng vô cùng hâm mộ sẽ trang điểm phối hợp Khương Dao, có thể sử dụng tốt nhất tư thái xuất hiện trong lòng người trước mặt.

Mà nàng ở hữu hạn thời gian nội, đem sở hữu quần áo đều trông lên trên người thử một lần, lại cảm thấy như thế nào đều không đủ vừa lòng.

Đang lúc nàng chân sau nhảy đem một cái liền thể quần cởi ra thời điểm, Tư Trạm ở bên ngoài gõ gõ môn.

“Xem ra chờ bạn gái thay quần áo là nam nhân vượt bất quá đi khám, có thể ra tới cho ta xem sao?”

Đồng Miếu mặt đặng đỏ lên.

Nàng một chút tiểu tâm tư, ở Tư Trạm trước mặt quả thực là không chỗ che giấu.

Hiện tại nàng, đương nhiên làm không được thay từng cái quần áo cấp Tư Trạm thưởng thức, vì thế luống cuống tay chân, trông lên một kiện váy trắng, đem tóc dài từ váy ôm ra tới, nhanh chóng đẩy cửa ra.

“Ta đổi hảo.”

Váy là Đồng Mỹ Quân ở nàng tốt nghiệp sau cho nàng mua, còn không có xuyên qua.

So với phía trước toái váy hoa, này bộ có vẻ thành thực nhiều, đại khái cũng là vì nàng muốn vào đại học, vì không có vẻ ấu trĩ, cho nên này quần áo còn rất tiền vệ.

Cổ áo thật sự không tính cao, có thể đem xương quai xanh cùng một chút trước ngực lộ ra tới, nhẵn liền dính sát vào nàng làn da, thế nhưng phá lệ xứng đôi.

Nàng mảnh khảnh trên cổ tay còn hệ Tư Trạm đưa lắc tay, tiểu lục lạc leng keng rung động, làn da bạch giống mới từ sữa bò phao ra tới.

Tư Trạm trên dưới đánh giá nàng một phen, thật sâu hít một hơi: “Người lại chờ ta một chút.”

Dứt lời, hẩn đem Đồng Miếu lưu tại tại chỗ, xoay người trở về phòng.

Đồng Miếu khó hiểu đứng ở cửa nhìn hẩn.

Qua không trong chốc lát, Tư Trạm từ trên lầu xuống dưới.

Hẩn đã đem kia kiện màu đen ngấn tay đổi đi, thay thế chính là cái giá cả xa xỉ tay áo áo sơmi, thon dài hai chân bị một cái bó sát người phá động quần jean bao vây, trên mũi, còn mang theo một bộ màu xám bạc kính râm.

Đồng Miếu chớp chớp mắt, trên mặt treo điểm nhiên ý cười.

Cho nên đây là trở về một lần nữa trang điểm?

“Đi thôi.” Tư Trạm đỡ đỡ kính râm, banh một khuôn mặt, ôm lấy Đồng Miếu bối, đem nàng hướng cửa mang.

Ra cửa lúc sau, Đồng Miếu nhìn không được hỏi một câu: “Như vậy nhiệt thiên, người thật sự muốn xuyên tay áo?”

Tư Trạch dừng một chút, nhẹ nhàng bâng quơ trở về một câu: “Ta không nhiệt.”

Úc.

Người nói không nhiệt liền không nhiệt đi.

Hai người vẫn là đi hương xá khu, rốt cuộc đây là toàn bộ lan thị trung tâm thương nghiệp, nghĩ muốn cái gì đều có thể tìm được.

Mới vừa một bước vào đường đi bộ, là có thể cảm nhận được các thương gia thành ý.

Thất Tịch tuyên truyền ngữ đã sớm treo ra tới, phối hợp các loại lãng mạn tuyên truyền poster cùng đánh gãy tin tức.

Cũng may hôm nay là thời gian làm việc, buổi chiều người không phải nhiều như vậy, nhưng là có thể tưởng tượng, ban đêm sẽ là như thế nào rậm rộ.

Đồng Miếu trước kia chưa từng nghĩ tới, như vậy một cái ngày hội, sẽ đối nàng có thập phần quan trọng ý nghĩa, cho nên nàng cũng căn bản không biết, tám tháng mười bảy chính là Lễ Tình Nhân.

Tư Trạch trước tiên đã lâu liền chuẩn bị tốt này hết thảy, nàng lại liền một cái lễ vật lấy không ra, ngẫm lại thật là hổ thẹn.

“Đi trước ăn cơm đi, vừa lúc ta cũng đói bụng.” Tư Trạch nhéo tay nàng, theo đi đường tần suất nhẹ nhàng loạng choạng, loại cảm giác này mộng ảo lại chân thật.

Bọn họ rõ ràng càng thân mật sự tình đều đã làm, lại cố tình không có ở trước công chúng bắt tay đi dạo phố.

“Hào a, ăn cái gì?” Đồng Miếu gật gật đầu, nhẹ nhàng cầm Tư Trạm một ngón tay.

“Tiểu tử, cấp bạn gái mua thúc hoa đi, Lễ Tình Nhân, hoa hồng.”

Đi rồi không bao xa, bọn họ đã bị duyên phố bán hoa bà cố nội cấp ngăn cản xuống dưới.

Cái này nhật tử, đẩy mạnh tiêu thụ hoa tươi thương gia đặc biệt nhiều, hơn nữa cố định lên giá, chính là vì kiếm tiểu tình lữ tiền.

Đồng Miếu chạy nhanh vẫy vẫy tay: “Không không không.....”

“Hành a.” Tư Trạm từ trong bóp tiền móc ra hai trăm đồng tiền, đưa qua.

Đồng Miếu giật mình quay đầu lại xem hẵn: “Người.....”

Hai trăm đồng tiền, cũng cũng chỉ mua mười một đóa hoa hồng.

Bà cố nội mỹ tư tư đi rồi, Đồng Miếu bắt lấy một bó còn nhỏ nước hoa tươi không biết làm sao.

“Người còn nhớ rõ lần trước sao?” Tư Trạm đột nhiên dời đi đề tài, cánh tay ôm lấy nàng bả vai, đem nàng mang tiến chính mình trong lòng ngực.

Lần trước?

Nhớ rõ, bọn họ từ tàu điện ngầm trên dưới tới lần đó, cũng là bị người cuốn lấy, còn bị nhận làm tình lữ.

Nhưng là khi đó bọn họ thật đúng là thanh thanh bạch bạch, một chút quan hệ đều không có.

Nàng vì tị hiềm, còn gọi Tư Trạm ca ca.

“Lần trước ta liền tưởng mua cho người, nhưng người khẳng định không thu.” Tư Trạm thấp giọng cười cười, duỗi tay nhéo nhéo hoa hồng cánh hoa, “Lần này tính ta lại tâm nguyện, nhưng này lão thái thái thật lòng dạ hiểm độc.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 77

Đồng Miếu một bên chụp phễu muối một bên hỏi: “Khi nào cùng Trần Đông Khương Dao bọn họ cùng nhau ăn một bữa cơm, tất cả mọi người đều ở thủ đô.”

Tư Trạm đem chính mình mỏng áo khoác cởi ra, khoác ở Đồng Miếu trên vai: “Chờ một chút đi, trong khoảng thời gian này tất cả mọi người đều vội, kế tiếp còn có xã đoàn nạp tân linh tinh.”

Đồng Miếu nhẹ nhàng gật gật đầu, đem trên người áo khoác nắm thật chặt: “Người muốn tham gia cái gì xã đoàn?”

Tư Trạm dừng một chút, ôm quá nàng bả vai: “Không tham gia.”

Đồng Miếu sửng sốt.

Nàng nguyên bản cho rằng, chỉ có chính mình loại này nội hướng lại chậm nhiệt tính cách mới không nghĩ tham gia xã đoàn, Tư Trạm lại là vì cái gì?

“Chúng ta đoàn đội người hiện tại đều ở thủ đô, hạng mục chân chính có thể lộng đi lên, không có thời gian.” Tư Trạm thấy nàng đi chậm, lúc này mới một lần nữa giải thích một lần.

“Nói nữa, xã đoàn giao tế loại sự tình này, ta sợ người ghen.” Hắc dùng đáp ở Đồng Miếu trên vai cái tay kia, sờ sờ nàng sườn mặt, câu môi

cười khẽ.

“Ta ghen cái gì.” Đồng Miếu yên lặng mắt trợn trắng, nhẹ giọng lầm bầm.

Chỉ là không nghĩ tới, Tư Trạm thật đúng là chính là một ngữ thành sấm, bất quá không phải ở xã đoàn nạp tân thượng, mà là ở tân sinh quân huấn thượng.

Trường học quân huấn an bài ở đại sân thể dục thượng, tân sinh lớp đều tể ở bên nhau, đại khái là đại học bốn năm, sở hữu học sinh tụ tập nhất chính tề một lần.

Tân sinh đối cái gì cũng tò mò, cũng khát vọng mau chóng giao bằng hữu, cho nên thường xuyên có ở nghỉ ngơi thời gian lên đến người khác lớp trong đội ngũ nói chuyện phiếm.

Đồng Miếu không phải thực thói quen chủ động cùng người đáp lời, thông thường đều là yên lặng ngồi ở một bên, hoặc là nghe người khác nói, hoặc là rũ đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Lớp chú ý tới nàng người còn không quá nhiều.

Nhưng Tư Trạm lại không giống nhau, hẳn chẳng sợ không thể nào cùng người giao tế, cũng trời sinh mang theo hấp dẫn ánh mắt khí tràng, bằng không lúc trước ở Thịnh Hoa, cũng sẽ không trở thành tôn chủ nhiệm một cái tâm bệnh.

Quân huấn qua một nửa thời điểm, Đồng Miếu thu được Khương Dao WeChat.

“Miêu miêu, người xem hot search không!”

Đồng Miếu không thể nào chơi Weibo, nàng còn dừng lại ở thích dạo Tieba thời đại.

“Hot search làm sao vậy?”

Nàng không có quá để ý, mà là vắn ra nắp bình, uống một ngụm nước khoáng, mới đem ánh mắt đầu qua đi xem Khương Dao đáp lời.

“Người nhìn xem cái này, ta thiên a, ta cứ nhiên ở hot search thấy được Tư Trạm!!!” Khương Dao liền đánh ba cái dấu chấm than, hiển nhiên là khiếp sợ hồng rồi.

Đồng Miếu ngẩn ra, hot search có Tư Trạ?

Này không đều là minh tinh cùng xã hội sự kiện tranh nhau phát sáng địa bàn sao, cùng Tư Trạ có cái gì quan hệ?

Nàng theo Khương Dao cấp liên tiếp điểm đi vào, kỳ thật chỉ là cái account marketing phát Học Viện Điện Ảnh cùng thanh bắc tân sinh quân huấn đối lập đồ.

Đại khái chỉ là vì tương đối một chút nhan giá trị sai biệt, giáo khởi dư luận gia tăng nhiệt độ.

Loại chuyện này cũng không phải một lần hai lần, kỳ thật rất nhàm chán, ai cũng có sở trường riêng thôi.

Nhưng là đứng đầu bình luận điều thứ nhất, lại phá lệ dẫn người chú ý.

“Ai lại hắc ta giáo đầu, đến xem chụp lén sinh viên năm nhất, soái ngây người được chứ!”

Phía dưới là một trương hình minh họa, Đồng Miếu liếc mắt một cái liền nhìn ra là Tư Trạ.

Đại khái là ngày nọ quân huấn sau khi chấm dứt, nàng đi buồng vệ sinh, Tư Trạm liền ở sân thể dục bóng đá trước cửa chờ nàng.

Ngày đó thời tiết thật tốt, thái dương còn không có xuống núi, hoàng hôn nhuộm hồng một tầng lớn không trung, kéo lớn lên ánh chiều tà tinh tế lại ôn nhu.

Tư Trạm dựa vào cầu môn, cúi đầu xem di động, đùi phải tùy ý đập bên trái chân trước, quân huấn phục cổ áo rộng mở, dài rộng tay áo vãn tới rồi khuỷu tay.

Quay chụp góc độ cũng thực hảo, thừa dịp ánh mặt trời đánh vào hần sườn mặt, bóng dáng thon dài nằm ở cỏ xanh trên mặt đất, có vẻ hảnh cả người đều ở sáng lên dường như.

Liên Đồng Miếu chính mình đều cảm thấy, dị thường làm nhân tâm động.

Quả nhiên này bức ảnh hạ bình luận càng ngày càng nhiều, cơ hồ đem Tư Trạm thổi thượng thiên.

Nàng không thể nói chính mình một chút đều không có kiêu ngạo, kia không hiện thực, nhưng là một quán khiêm tốn cá tính làm nàng không chế được chính mình biểu tình.

Chỉ nhẹ nhàng mím môi, ở vành nón che đậy hạ, cong cong đôi mắt.

“Ta nhìn đến lạ, rất đẹp.” Nàng cấp Khương Dao trở về WeChat, còn để lại một trương gương mặt tươi cười.

Nguyên bản cho rằng cái này nhạc đệm liền như vậy đi qua, nhưng không nghĩ tới tin tức truyền đến thật mau, Tư Trạm lớp thực mau đã bị người đào ra tới, đại gia cùng tồn tại một cái sân thể dục chịu khổ, hơi có gió thổi cỏ lay, liền truyền đến ai ai cũng biết.

“Máy tính hệ cái kia thượng hot search người đi nhìn sao?”

“Đi nhìn, là rất soái, phỏng chừng đến bị phủng thành nam thần đi.”

“Nghe nói là cử đi học tới a, còn phải quá thi đua thường.”

“Ta đồng học cùng hẳn một cái ban, không thể nào ái nói chuyện, dù sao rất cao lãnh, không hảo tiếp cận.”

“Tắm tặc, người không tiếp cận khẳng định có người khác đi tiếp cận.”

Đồng Miếu hai cái bạn cùng phòng cười hì hì nói chêm chọc cười đi qua, lại rương bắt đầu liêu thượng gần nhất chiếu phim phim truyền hình.

Cố tình Đồng Miếu đang ngồi ở các nàng bên cạnh, di động giao diện còn biểu hiện Tư Trạm cho nàng phát tin tức.

Nghe được trong ban đồng học nghị luận Tư Trạm nói, nàng nhiều ít có điểm xấu hổ, không tự chủ được đem điện thoại khấu đi xuống.

Ngày đó quân huấn sau khi chấm dứt, hai người bọn họ hướng sân thể dục bên ngoài đi.

Tư Trạm vừa đi một bên gọi điện thoại, giống như ở cùng từ phương hi nói cái gì hạng mục sự tình.

Đồng Miếu từ Tư Trạm trong tay tiếp nhận chìa khóa xe, đi khai hẳn vùng núi xe.

Vừa muốn ngồi xõm thân trong nháy mắt, nàng dừng một chút, oai quá đầu, đem ánh mắt đầu hướng xe dưới tòa mặt kẹp một trương hồng nhạt bư thiệp.

Này hàm nghĩa thật sự là quá rõ ràng, tuy rằng nàng không có trải qua quá, nhưng tổng nghe nói qua.

Ai.

Nàng yên lặng thờ dài, duỗi tay đem kia trương bưu thiếp rút ra, cũng không thấy mặt trên viết rậm rạp thanh tú tự thể, trở tay đưa cho Tư Trạm.

“Nhạ, người trong xe mặt kẹp.”

Tư Trạm nguyên bản không có chú ý, hắn cùng từ phương hi thiết kế phương án có điểm xung đột, đang ở biện luận, Đồng Miếu tùy tiện đưa cho hắn một trương màu hồng phấn tấm card, trong nháy mắt, hắn thể nhưng còn kích động một chút.

MỠI TÌNH ĐÀU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐÀU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 78

Đương nhiên vui đùa về vui đùa, nghỉ ngơi kết thúc phía trước Tư Trạm vẫn là đến sẽ lớp, từ sân thể dục trung ương đi đến Đông Nam giác, dọc theo đường đi đi ngang qua vài cái chuyên nghiệp.

Hắn đi xem bạn gái tin tức cũng từ y học viện bắt đầu ra bên ngoài tản.

Huấn luyện viên chính chính mũ: “Tới, chờ Đồng Miếu đồng học ăn xong thạch trái cây chúng ta lại huấn luyện.”

Đồng Miếu thật sự da mặt mỏng, cả buổi chiều đều là từ bên tai một đường hồng đến xương quai xanh, nhìn giống từ lồng hấp ra tới giống nhau.

Nàng còn an ủi chính mình, còn hảo, Tư Trạm không nói với hắn như vậy, trước công chúng thân lại đây, nếu không thật sự vô pháp làm người.

Quân huấn sinh hoạt thống khổ lại ngăn ngủ, ở vòng quanh Bắc Kinh thành hơn phân nửa đêm khóa kéo một vòng lúc sau, cuối cùng hoàn toàn kết thúc.

Đồng Miếu nhiều ít phơi đen một chút, nhưng thoát nhìn lại so với dĩ vãng có tinh thần nhiều.

Nàng cùng Tư Trạm luyện ái không sai biệt lắm thành y học viện cùng máy tính hệ mọi người đều biết bát quái, đối Đồng Miếu có ý tưởng không sai biệt lắm đã chết tâm, tưởng tới gần Tư Trạ, cũng nhiều ít không có hứng thú.

Nhiệt độ tới cũng nhanh đi cũng mau, Thanh Hoa không thiếu tài mạo xuất chúng nhân tài, các xã đoàn cùng chuyên nghiệp cũng đều có truy phủng nam thần cấp nhân vật, dần dần cũng liền không ai tới quấy rầy bọn họ.

Tưởng ngọc như ôm một phủng tuyên truyền đơn tiến ký túc xá, thở dài một hơi: “Ta liền đi nhà ăn ăn một bữa cơm công phu, thu được không dưới mười cái xã đoàn báo danh biểu, các người có cảm thấy hứng thú không?”

Nàng đem báo danh biểu nằm xoài trên trên mặt bàn, một đám bắt đầu niệm: “Manga anime xã, quốc tiêu vũ xã, giáo thanh hiệp, bắt chước Liên Hiệp Quốc hiệp hội, sinh viên phóng viên đoàn, giáo Học Sinh Hội.....”

Trần nhưng khanh ngẩng đầu lên nói: “Nhóm đầu tiên nạp tâm không phải đều kết thúc sao, tưởng báo danh đều báo qua a.”

Tưởng ngọc như đô đô miệng: “Khả năng không chiêu đủ người đi.”

Trần nhưng khanh quay đầu nhìn nhìn Đồng Miếu: “Ai đúng rồi, giáo Học Sinh Hội học tập bộ còn thiếu người, ta bộ trưởng làm ta hỗ trợ hỏi một chút hai người các người muốn đi sao?”

Tưởng ngọc như đã báo không ít xã đoàn, hai ngày này vội vàng thi vòng hai, trần nhưng khanh chủ yếu hỏi Đồng Miếu, theo nàng biết, Đồng Miếu giống như một cái xã đoàn đều không có tham dự.

Đồng Miếu đem điện thoại buông, ngẩng đầu cùng trần nhưng khanh nhìn nhau liếc mắt một cái: “Ta... Thôi bỏ đi, ta còn là tưởng đem tinh lực

đặt ở học tập thượng.”

“Nhưng ta cảm thấy trong viện xã đoàn vẫn là muốn báo một cái đi, bằng không một cái học tử học trưởng đều không quen biết, tuyển khóa cũng chưa người cố vấn.” Tưởng ngọc như nói.

Đồng Miếu phía trước thật đúng là không có suy xét quá phương diện này vấn đề, nàng cho rằng trường học chương trình học đều là an bài tốt, đi theo tiến độ đi thượng là được.

Trần nhưng khanh cũng khuyên: “Đúng vậy, có khóa cấp phân cao lại nhẹ nhàng, có khóa lão sư đặc biệt biến thái, chúng ta không có kinh nghiệm, khẳng định muốn cố vấn học trưởng học tử a.”

Nếu nói như vậy nói, còn man có đạo lý.

Đồng Miếu suy tư một lát, gật đầu nói: “Vậy được rồi, ta đi phỏng vấn nhìn xem.”

Trần nhưng khanh quay đầu vọt di động: “Người từ từ, ta cùng bộ trưởng nói một tiếng, người chiều nay trực tiếp đi là đến nơi.”

Kỳ thật đối với phỏng vấn nàng vẫn là man khẩn trương, nàng trước kia tham gia quá không ít thi đấu, nhưng chưa từng có bị người phỏng vấn quá.

Nàng thuộc về không thích biểu hiện chính mình tính cách, cùng người ở chung lại cực kỳ chậm nhiệt, nếu không phải tuyệt đối kinh người học tập thành tích, nàng khẳng định sẽ không bị người chú ý tới.

Phỏng vấn định ở trường học tổng hợp lâu ba tầng tiểu phòng học, nghe nói là ba cái bộ trưởng đồng thời phỏng vấn.

Tư Trạm vừa vặn buổi chiều không có việc gì, thuận tiện bồi Đồng Miếu đến xem.

Đồng Miếu nghiêm túc trang điểm một phen, còn lâm thời đồ son môi, nàng khẩn trương lòng bàn tay thấm mồ hôi, ở cửa bài hào.

Tư Trạm sờ sờ nàng đầu, buồn cười nói: “Một cái viện Học Sinh Hội mà thôi, tuyển người lớn nhất tác dụng chính là khắp nơi vơ vét □□, không cần như vậy khẩn trương.”

Đồng Miếu nhẹ nhàng hô một hơi: “Nhưng là ta bạn cùng phòng nói một lần nạp tân thời điểm, xoát mất không ít người đâu.”

“Bị xoát rớt cũng khá tốt, ta nhưng không hy vọng người Đại Chu mặt đi vội xã đoàn không có thời gian bồi ta.”

“Cái tiếp theo, Đồng Miếu.” Có các bộ và uỷ ban trung ương ở bên trong kêu tên.

Đồng Miếu còn không có tới kịp trả lời Tư Trạm, liền vội vàng đẩy cửa đi vào.

“Bộ trưởng hảo.” Nàng nhỏ giọng mở miệng, thử tính triều trong phòng học nhìn nhìn, câu nệ đứng ở cửa.

Học tập bộ chính bộ trưởng ngẩng đầu, nhìn đến Đồng Miếu kia một khắc đột nhiên ngơ ngẩn.

Đồng Miếu cũng trong nháy mắt nhớ tới nàng là ai.

Ngày đó lạc đại tuyết, thiên âm u, nàng vội vàng tránh thoát đồng thành, vị này bộ trưởng tắc vẫn luôn đi theo đồng thành phía sau đau khổ cầu xin.

Nàng còn nhớ rõ chính mình cùng vị này bộ trưởng nói qua một câu: “Cha mẹ ta cùng cha mẹ người không giống nhau, người dùng sai phương pháp.”

Khi đó nàng sắc mặt chỉ sợ rất khó xem, ngữ khí cũng thực xa cách, thậm chí mang theo tự giễu thức cười lạnh, đây là nàng để lại cho vị này bộ trưởng ấn tượng đầu tiên.

Đồng Miếu nhanh chóng dời đi ánh mắt, lông mi rất nhỏ run rẩy, trầm mặc không nói.

Phỏng vấn đại khái là không hy vọng.

Một bên các bộ và uỷ ban trung ương hoàn toàn không biết ngọn nguồn, ở một bên giới thiệu nói: “Chúng ta học tập bộ chính bộ trưởng thời nhiệm, phó bộ trưởng quách chương, Lưu trường thiên.”

Đồng Miếu cứng đờ gật gật đầu, tiếp tục bảo trì trầm mặc.

Các bộ và uỷ ban trung ương đẩy nàng một phen: “Không phải, người tự giới thiệu một chút a.”

Đồng Miếu phục hồi tinh thần lại, ánh mắt mơ hồ hướng cửa nhìn liếc mắt một cái: “Ta còn là tính.....”

“Nàng thông qua.”

Thôi niệm đột nhiên bình tĩnh nói.

Đồng Miếu ngơ ngẩn ngẩn đầu, dùng khó có thể tin ánh mắt nhìn thôi niệm.

Thôi niệm dựa vào ghế trên, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm nàng, chậm rãi triều nàng xả ra một tia mỉm cười: “Chúc mừng gia nhập học tập bộ.”

Trên mặt nàng tuy rằng treo cười, nhưng trong ánh mắt lại không có chút nào ý cười, hai cái phó bộ trưởng tuy rằng trong lòng khó hiểu, lại không có công nhiên đưa ra nghi ngờ.

Đồng Miếu ánh mắt dừng ở nàng nắm chặt đặt bút viết ngón tay thượng.

Nàng niết cực kỳ dùng sức, móng tay hơi hơi trắng bệch, ngòi bút điểm ở trang giấy thượng, vụng ra một cái tiêu hắc điểm.

“Xin lỗi, ta còn là tính, cảm ơn người.”

Nàng cúi cúi người, lễ phép triều ba cái bộ trưởng hơi hơi cúi đầu, sau đó chậm rãi hướng cửa đi đến.

Thôi niệm đối nàng không có hảo cảm, thậm chí bởi vì đồng thành quan hệ, có chút căm ghét nàng.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 79

Tư Trạm ngắn người, tiện đà nhẹ giọng nói: “Hảo a, đờng thao thấy.”

Đờng Miếu nhanh chóng từ trên giường nằm sấp xuống tới, đối với gương vổ vổ mặt.

Nàng ngủ ngon, trên mặt áp ra một mảnh hồng, còn có vài đạo chiếu lạc ra tới dấu vết, thật sự không thể nào mỹ quan.

Tưởng ngọc như tiến phòng, nhìn đến nàng đã xuống giường, không khỏi xấu hổ một chút.

“Người... Người tỉnh?” Kia đại khái là nghe được nàng cùng thôi niệm ở ngoài cửa đối thoại.

Tuy rằng nàng cũng chưa nói cái gì nói bậy, nhưng là sau lưng nghị luận người khác thành tích lại bị đờng sự nghe được, nhiều ít có chút không được tự nhiên.

Đờng Miếu vội vã đi tìm Tư Trạm, nàng một bên trông lên váy liền áo, một bên sửa sửa rồi bời đầu tóc, có chút có lệ nói: “Đúng vậy, ta đi ra ngoài một chuyến.”

“Ai.....” Tưởng ngọc như trơ mắt nhìn Đờng Miếu chạy đi ra ngoài, trong lòng rất hụt hẫng.

Nàng lặp lại dư vị một chút chính mình ở cửa lời nói, hình như là có ê ẩm ý vị.

Nàng đến thừa nhận nàng rất hâm mộ Đồng Miếu, có thể khảo tới nơi này học sinh, ai mà không lúc trước trong trường học đứng đầu học sinh xuất sắc, bị sở hữu lão sư sủng phủng.

Nhưng tới rồi đại học lúc sau, bên người đều là đồng dạng lợi hại người, ưu thế liền không còn có như vậy rõ ràng.

Nàng cũng dần dần cảm nhận được lúc trước cao trung trong ban mặt khác đồng học tâm lí trạng thái.

Chính mình cực cực khổ khổ học, nhưng thành tích luôn là nửa vời, nhưng bên cạnh người chính là có người rõ ràng không như vậy nỗ lực, ngược lại nhiều lần đều là đệ nhất.

Quả thực ma tính.

Đồng Miếu vội vàng chạy xuống lầu, đỉnh sáng ngời đèn đường, một đường đi đến sân thể dục bên cạnh.

Thời gian thượng sớm, thời tiết mát mẻ, một vòng cong cong ánh trăng trụ ở đang lúc không, tản ra đậm bạc màu trắng vàng sáng.

Sân thể dục thượng là không đếm được đêm chạy phân đội nhỏ, so nàng lần trước tới xem thời điểm, não nhiệt nhiều.

Nàng chậm rì rì đi qua đường băng, đứng ở sân thể dục trung gian mặt cỏ thượng.

Bên người có mấy đôi tình lữ dựa vào nói nhỏ, còn có vây quanh một vòng nói chuyện phiếm chơi trò chơi.

Nàng còn có thể tìm được mùa đông thời điểm, nàng viết tự vị trí.

Hiện giờ không có tuyết đọng, không có gió lạnh, cũng không có giũ kín không nói ra tình tở.

Nàng cầm lòng không đậ cười cười, nhẹ nhàng đá đá dưới chân mặt cỏ.

Kia bức ảnh còn ở nàng bằng hữu vòng năm, nhưng là nàng đến nay không có cấp bất luận kẻ nào nhìn đến, Tư Trạ cũng không có.

Lúc trước viết xuống hai người tên, nàng là ô suốt đời hoài niệm bi quan, ai có thể nghĩ đến mấy tháng lúc sau, ré mây nhìn thấy mặt trời.

“Tưởng cái gì đâu?”

Có một đôi tay cánh tay từ sau lưng ôm nàng, nàng theo lực đạo dựa vào người nọ ngực, sau đó về phía sau ngửa đầu, xem hấn cằm.

“Tới nhanh như vậy nha.”

Nàng duỗi tay sờ sờ Tư Trạ cằm, có nhàn nhạt hồ tra, một chút đâm tay.

“Ta chạy tới, sốt ruột gặp người.”

Tư Trạ cúi đầu, ở nàng trong lòng bàn tay cọ cọ, ngửa Đồng Miếu co rụt lại.

“Hạng mục là xảy ra chuyện gì sao? Kỳ thật người không cần cứ thế cấp, rốt cuộc người mới đại một a.” Đồng Miếu an ủi nói.

Tư Trạ lôi kéo nàng ngồi ở mặt cỏ thượng, thuận thế ôm lấy nàng mảnh khảnh eo, làm nàng dựa vào chính mình bả vai.

“Kỳ thật cũng không có gì, đại khái đối thủ cạnh tranh bên kia ra giá thấp, làm cho bọn họ do dự.” Tư Trạ không chút để ý nói.

“Đối thủ cạnh tranh là ai?” Đồng Miếu hỏi ngược lại.

Tư Trạm giữ kín như bưng cười cười, néo néo nàng mượng mà khuôn mặt: “Mặc kệ là ai, dù sao không thắng được ta.”

Đồng Miếu quá hiểu biết Tư Trạm, hăn mỗi cái phản ứng, mỗi một loại nói chuyện phương thức, nàng lập tức là có thể cảm nhận được sau lưng hàm nghĩa.

“Người kia ta cũng nhận thức sao?” Khăng định là nhận thức, nhưng Tư Trạm không nghĩ làm nàng biết.

Tư Trạm dừng một chút, lập tức nhắc tay đầu hàng: “Hảo đi hảo đi, nói qua không đối gặt người liền bất mãn người, là Mạnh tĩnh nông cái kia đoàn đội.”

Tên này thật sự là không xa lạ, hơn nữa như là dòi trong xương giống nhau, thời khắc vờn quanh ở bọn họ bên người.

Đồng Miếu nhíu nhíu mày: “Hăn như thế nào cũng.....”

Hơn phân nửa là xem Tư Trạm ở làm đoàn đội, vì cùng Tư Trạm ganh đua cao thấp, cho nên cũng bắt đầu phát triển lên, thậm chí không cố kỵ giá cả cũng muốn đoạt Tư Trạm hạng mục.

“Đừng lại liêu hăn, ta đều đã lâu không gặp người.” Tư Trạm cúi đầu, dán Đồng Miếu sườn mặt, ở nàng vành tai thượng nhẹ nhàng hôn một ngụm.

Mềm nhẹ hơi thở bổ nhào vào bên tai, tô tô ngứa hôn thông qua thần kinh truyền lại đến quanh thân trăm hài, Đồng Miếu cảm thấy chính mình trong nháy mắt liền mềm xuống dưới, trong lòng dạng giống mạo phao nước ôn tuyền.

“Người... Người đừng nói bậy, chúng ta rõ ràng mỗi ngày đều thấy.”

Nàng bất an ở Tư Trạm trong lòng ngực cọ cọ, ý đồ che dấu hoảng loạn bất an tim đập.

Tư Trạm hạ giọng ủy khuất nói: “Nhưng chúng ta ở bên nhau thời gian liền một giờ đều không đến.”

Hắn ngang ngược cô trụ Đồng Miếu eo, không cho nàng chạy loạn.

Đáng thương vô cùng thanh âm, nhưng thật ra rất làm người đau lòng.

Đồng Miếu thở dài một hơi, xoay đầu, đuổi theo Tư Trạm môi nhẹ nhàng mỗ một chút.

Cũng trách bọn họ thời khoá biểu quá kỳ ba, hai người đi học thời gian hoàn toàn là giao nhau khai, tưởng cùng nhau tự học đều rất khó.

Tư Trạm đối nàng mê luyện trình độ chính cao, chiếm hữu dục cũng cường, tùy tiện từ cao trung thời khắc khắc gặp mặt quá độ đến ai bận việc này, đích xác rất khó ngao.

“Chờ nghỉ thì tốt rồi a, chúng ta cùng đi cấp Khương Dao thăm ban.”
Đồng Miếu chớp đôi mắt, ôn nhu hống hắn.

Tư Trạm “Hừ” một tiếng: “Chờ nghỉ ta muốn tìm cái hải đảo đem người giấu đi, ai đi cho nàng thăm ban.”

Chương 96

“Đồng Miếu, nghỉ hè có cái trung y huấn luyện ban người muốn tham gia sao?” Trần nhưng khanh phiên phiên WeChat thông tri, thuận miệng ở trong ký túc xá mặt hỏi một câu.

Đồng Miếu từ tác phẩm vĩ đại trong sách ngông đầu, ngỡ ngác hỏi một câu: “Trung y?”

MỖI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIÊU MỖI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 80

Ở lão sư giới thiệu trung y lý luận thời điểm, sẽ giảng đại đoạn 《Hoàng Đế tâm kinh》 linh tinh thể văn ngôn, trong ban đồng học nghe vân sơn vụ nhiều, cũng chỉ có Đồng Miếu còn lên đi tra phiên dịch, tra tư liệu.

Lâu ninh trộm khuyên nàng: “Kỳ thật liền ông nội của ta đều nói, này đó lý luận nghe một chút là đến nơi, căn bản là không cần lý giải, lão sư bọn họ đều lý giải không được, hơn nữa có chút phương thuốc dân gian, đều là nhiều thế hệ truyền xuống tới, người muốn nói gì lý luận duy trì, cũng không biết nên đi cái gì văn hiến thượng tìm.”

Đồng Miếu lại hỏi nàng một cái khó có thể trả lời vấn đề: “Vậy người tin tưởng trung y là có thể cùng Tây y địa vị ngang nhau học vấn sao?”

Lâu ninh dừng một chút, dùng một loại phức tạp ánh mắt nhìn nàng: “Ông nội của ta tin tưởng, nhưng là... Tự mình thực tập tới nay, ta cảm thấy trung y có cực hạn tính.”

Đồng Miếu như suy tư gì gật gật đầu: “Vậy người tốt nghiệp lúc sau, sẽ tiếp tục đào tạo sâu sao?”

Lâu ninh cười: “Đương nhiên, đồng lão sư đáp ứng cho ta viết Harvard thư đề cử.”

Quả nhiên a.

Vẫn là nàng ánh mắt hẹp hòi.

Lại hoặc là nàng tính tình quá mức quật cường.

Nàng vẫn luôn nghĩ, như thế nào không cần xuất ngoại là có thể đánh bại đồng thành, làm hấn trải qua trở thành một cái chề cười.

Nhưng trên thực tế, so nàng trình độ cao đến nhiều, vẫn là trung y thế gia lâu ninh đều cho rằng hấn là tiếp tục đào tạo sâu.

Kia đồng thành lúc trước trừ bỏ nhần tâm một chút, cùng chính hấn mà nói, kỳ thật vẫn là lợi lớn hơn tệ.

Hiện giờ học thức địa vị có, thê tử nhi tử cũng có, hấn thậm chí vẫn là vô số y học viện học sinh trong lòng thần tượng, phấn đấu mục tiêu.

Đồng Miếu liếm liếm khô khốc môi, đem chính mình thư thu vào cặp sách, thu liếm khởi cảm xúc, triều lâu ninh cười cười: “Kia chúc mừng học tử, ta đi trước ăn cơm.”

Kỳ thật Tư Trạ còn chưa tới.

Nhưng là nàng không thể lại cùng lâu ninh liêu đi xuống, lâu ninh cũng là người thông minh, nàng cảm xúc một khi không xong, lâu ninh dễ dàng là có thể liên tưởng đến nàng cùng đồng thành quan hệ.

Đồng Miếu vội vàng đi ra phòng học, hút một ngụm hành lang không khí trong lành.

Nàng theo thang lầu xuống lầu, sau đó ở một tầng hoa quả tươi cơ bên mua một ly tiên nước chanh.

Trơ mắt nhìn mượng mà năm cái quả cam bị đè ép tiến tiêu giấy trong ly, chỉ có một ly bất mãn nước chanh.

Nàng nhẹ nhàng nhấp một ngụm, toan hàm răng tê dại.

Vẻ mặt đau khổ đem giấy ly bưng, lại rót cuộc uống không nổi nữa.

Nàng tuy rằng không quá yêu ăn đường, nhưng đối toan cũng thật sự thừa nhận vô năng, vẫn là trong chốc lát để lại cho Tư Trạm uống đi.

Ai ngờ nàng vừa muốn đi ra cổng lớn, đồng thành liền nghênh diện đi đến.

Đột nhiên không kịp phòng ngừa.

Đồng Miếu lập tức dừng bước chân.

Không được tự nhiên, đặc biệt không được tự nhiên.

Nàng nguyên bản liền thập phần sợ bị người phát hiện chính mình cùng đồng thành quan hệ, cũng may vườn trường đại, hai người có thể đang lúc mặt gặp phải xác suất không đủ 1%, nhưng cố tình này 1% đã xảy ra.

Tất nhiên là đồng thành nỗ lực lâu.

“Thì thâm, ta... Hỏi lâu ninh, biết người ở chỗ này.” Đồng thành thấy nàng như vậy bài xích, cũng có chút câu nệ, hăn che dấu tính đẩy đẩy gọng kính, triều Đồng Miếu cười cười.

“Nga.” Đồng Miếu nắm quai đeo cặp sách, yên lặng gật gật đầu.

Xem ra là nàng quá mức đơn giản, lâu ninh đại khái đã sớm biết nàng cùng đồng thành quan hệ, chỉ có chính mình còn ở mọi cách che dấu.

Thậm chí từ lúc bắt đầu, lâu ninh cũng chỉ là đồng thành đặt ở chính mình bên người một cái truyền lời ống, rốt cuộc Harvard thư đề cử.

Đồng Miếu hít sâu một hơi, đặc biệt muốn mắng chính mình đem lòng tiểu nhân đo dạ quân tử.

Nhưng là hôm nay nhìn đến đồng thành, lại liên tưởng đến lâu ninh nào đó hành động, nàng thật sự là có chút không thể nề hà.

“Ba ba tưởng cho người xem cái đồ vật, biết người gần nhất vội, khả năng không có thời gian đi bệnh viện bên kia.....” Đồng thành thật cẩn thận từ công văn trong bao lấy ra một phần đóng dấu tư liệu, đưa cho Đồng Miếu.

Đồng Miếu không tiếp.

Kỳ thật đồng thành chẳng qua là muốn lấy lòng nàng.

Nói nàng vội, kia đồng thành thân là lão sư cùng bệnh viện chủ nhiệm, chỉ có thể càng vội, nhưng hẳn vẫn là lại đây.

Nhưng Đồng Miếu một chút cũng không nghĩ thấy đồng thành sảm hối, nàng cùng mẹ mẹ sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm như vậy, nếu là nhất thời mềm lòng liền phạm vào thánh mẫu bệnh, chính nàng đều ghê tởm chính mình.

“Ta đi trước, ta bạn trai còn đang đợi ta.”

Đồng Miếu cúi đầu, từ đồng thành bên người đi ngang qua nhau.

Cũng quái sáu giáo quản lý nhân viên keo kiệt, nghỉ hè thời điểm, liền khai một phiên thiên môn, nàng nghĩ ra đi, không thể không từ đồng thành bên người đi, người được hẳn trên người một cỗ quen thuộc rượu sát trùng hương vị.

Người đều nói ký ức là lương bạc, khi còn nhỏ điểm điểm tích tích, đồng thành đối nàng hảo, nàng đều cưỡng bách chính mình quên hết.

Nhưng là một loại hương vị, một cái động tác nhỏ, thật sự là khắc sâu đến tận xương tủy, tưởng quên cũng không thể quên được.

Đồng thành yên lặng nhìn nàng bóng dáng, môi giật giật, cánh tay vô lực rũ đi xuống.

Tư Trạm tới thật kịp thời, Đồng Miểu phảng phất thấy được cứu tinh giống nhau, chạy tới hần bên người, nắm chặt hần tay.

Tư Trạm trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, néo néo nàng lạnh lẽo ngón tay.

Ánh mắt hướng nhìn về nơi xa đi, lúc này mới nhìn đến mặt lộ vẻ tiếc nuối đồng thành.

Trong lòng hiểu rõ.

Hần đem Đồng Miểu kéo đến xe đạp hậu tòa ngồi xong, triều nhà ăn phương hướng kỳ đi.

Đồng Miểu không có giữ được hần eo, mà là ở suy nghĩ xuất thần, tuy rằng nàng không nghĩ thừa nhận, nhưng là đồng thành mỗi lần xuất hiện, đều có thể cho nàng mang đến không nhỏ đánh sâu vào, nhiên nàng lặp lại hồi tưởng nhắm nuốt.

“Người còn nhớ rõ thiên tài sợ hãi chứng sao?”

Tư Trạm cười xe đột nhiên hỏi.

Đồng Miểu ngây thơ nhìn Tư Trạm cái ót, không biết hần vì cái gì đột nhiên nhắc tới tới.

“Kia một bình nhỏ dưng, còn nhớ rõ đặt ở chỗ nào rồi sao?”

Kia một bình nhỏ dưng?

Đồng Miếu ninh mi suy tư, hình như là lưu tại tân hà tiểu khu cái kia trong phòng, là nàng phòng trong ngăn kéo vẫn là cặp sách tới?

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 81

Khương Dao tràn đầy sở cảm gật gật đầu: “Đây là thật sự, lúc trước đều bị chủ nhiệm lớp lừa, cái gì đại học nhẹ nhàng, hảo hảo hưởng thụ sinh hoạt, căn bản cũng vội chân đánh cái ót.”

Cơm nước xong lúc sau, Khương Dao khăng khăng xoát tạp, lấy bút ký tên thời điểm, đối phục vụ sinh thân bí hề hề nói: “Ta khuyên người lưu trữ này tờ giấy.”

Phục vụ sinh vẻ mặt không thể hiểu được, chỉ đương nàng nói hươu nói vượn, gãi gãi đầu, xoay người đi rồi.

Đồng Miếu cầm lòng không đậu cười: “Ai, ta ở tân hà tiểu khu nơi đó còn có người vài bộ tác nghiệp đề đầu, mặt trên tất cả đều là người ký tên.”

Khương Dao chạy nhanh xua tay: “Nhưng đừng, ta hiện tại ký tên là thiết kế quá, cùng cao trung khi đó một chút đều không giống nhau, nhân gia đều không nhận.”

Đồng Miếu lắc đầu: “Người này còn không có nổi danh đầu, ký tên đều thiết kế hảo.”

Khương Dao mỹ tư tư nói: “Đó là, phối trí không thể thiếu.”

Hai người vô cùng náo nhiệt chơi một ngày, ngày kế Đồng Miếu liền chạy tới Đồng Mỹ Quân bệnh viện cạ khóa đi.

Tuy rằng nàng hiện tại ly bác sĩ cái này chữ còn kém xa, nhưng nàng ngâm mình ở bệnh viện kinh nghiệm nhưng một chút đều không ít.

Vô luận ở đâu cái phòng, đều có thúc thúc a di là nhìn nàng lớn lên, đối nàng tương đương cưng chiều, biết nàng học y lúc sau, cũng luôn thích đề điểm nàng vài câu sách giáo khoa đi học không đến kinh nghiệm.

Một cái nghỉ hè quá phong phú lại bận rộn, lại lần nữa trở lại trường học, nàng cũng đã thành đại nhị học tử.

Trần nhưng khanh cùng Tưởng ngọc như này hai cái có xã đoàn, ở khai giảng sơ mấy ngày nay bận tối mày tối mặt, các nàng cũng cùng lúc trước bộ trưởng nhóm giống nhau, nạp tâm, phỏng vấn, liên hoan, kế hoạch hoạt động.

So sánh với dưới, Đồng Miếu nhẹ nhàng quá nhiều, nàng mỗi ngày có bó lớn thời gian ngâm mình ở thư viện, xem chút thượng vàng hạ cám tư liệu.

Vào đại học lúc sau, có lẽ là có đọc ngoại văn văn hiến nhu cầu, Đồng Miếu tiếng Anh trình độ cũng dần dần lên đây, tuy rằng nàng khẩu ngữ vẫn là chẳng ra gì, nhưng là đọc hoàn toàn không có vấn đề.

Kỳ thật nàng cũng có loại tiềm thức, chính mình hiểu được càng ngày càng nhiều, tự hỏi vấn đề góc độ cũng càng ngày càng chuyên nghiệp.

Nàng đã chậm rãi đối cái này phương hướng có thanh tỉnh nhận thức, thậm chí còn chính mình nghiên cứu huyết vị.

Mặc dù nàng ngày sau chủ công phương hướng là lâm sàng, nhưng đối với trung y tâm quan trọng, nàng cũng không dám xem nhẹ.

Lan trung tâm thành phố bệnh viện, nàng nhận thức một cái thúc thúc, chính là chính mình nghiên cứu trung y dược.

Lúc ấy tiếp khám quá một vị nghiêm trọng ngộ độc thức ăn người bệnh, điều bình, uống thuốc tất cả đều không chế không được mất nước.

Mắt thấy người bệnh liền phải cơn sốc có sinh mệnh nguy hiểm, cuối cùng là vị này thúc thúc châm cứu cấp không chế được.

Cũng là vì chuyện này, trung tâm bệnh viện mở trung y phòng khám bệnh.

Cho nên nàng cảm thấy không có gì trung y Tây y chi phân, chỉ cần có thể trị hảo bệnh, chính là thầy thuốc tốt.

Buổi tối 10 giờ, thư viện đánh linh đóng cửa.

Đồng Miếu đuổi đuổi người, đem thư thả lại đi, thu thập hảo chính mình cặp sách, hướng thư viện bên ngoài đi.

Còn không có xuống lầu, đột nhiên nhận được phụ đạo viên điện thoại.

Nàng nhú nhú mày, chạy nhanh chạy đến một bên thủy phòng, tiếp khởi điện thoại.

“Đạo viên?”

“Đồng Miếu, người hiện tại có công phu đến ta văn phòng tới một chuyến sao?”

Đồng Miếu có chút không thể hiểu được xoay chuyển đôi mắt: “Hôm nay sao?”

Này đều 10 giờ.

“Đúng vậy, người nếu không tới một chuyến đi.”

Lời này nói có chút kiên định, giống như không cho phép nàng cự tuyệt dường như.

Đồng Miếu nuốt nuốt nước miếng, do dự nói: “Kia... Hảo đi.”

Theo lý thuyết nàng vừa không là ban ủy, lại không thích tham gia thi đấu, đạo viên một năm đều không thấy được tìm nàng một hồi, rốt cuộc có thể có chuyện gì đâu?

Nàng treo điện thoại lúc sau, liền cấp Tư Trạ đánh qua đi, đem chuyện này nói.

Tư Trạ trầm mặc một lát: “Đã trẻ thế này, vườn trường cũng hắc, ta bồi người đi.”

“Hảo đi.” Nàng theo thang lầu đi xuống dưới.

Tư Trạ kỳ thật mới vừa tắm rửa xong, tóc còn ướt đầm, dán ở thái dương đuôi lông mày.

Hắn nguyên bản màu da cũng thiên thiên, trước kia thường xuyên đánh bóng rổ, đảo có vẻ là bình thường tiểu mạch sắc, hiện tại cả ngày xen lẫn trong trong văn phòng, ngạnh sinh sinh so trước kia nộn mấy cái sắc độ.

Khoác kiện áo khoác, hắn vội vàng xuống lầu.

Không làm tóc bị phong vén lên tới, lặp lại thói quen.

Chờ ký đến thư viện phụ cận, đã không sai biệt lắm lắm.

Hắn liếc mắt một cái thấy được chờ ở dưới đèn Đồng Miếu, hai người cũng không nói thêm cái gì lời nói, hắn lại đưa Đồng Miếu đi đạo viên văn phòng.

Chờ tới rồi cửa, Đồng Miếu triều Tư Trạm sử cái ánh mắt, chính mình gõ gõ môn.

“Trương đạo?”

“Tiến vào.”

Tư Trạm dựa vào tường, tay chống ở cửa chất đồng phá trên bàn, nhìn theo Đồng Miếu đi vào.

Môn không có quan nghiêm, trong văn phòng lộ ra một chút ánh đèn.

Hành lang thanh không đèn tắt, Tư Trạm lại cũng không ra tiếng đánh thức, chỉ là an tĩnh đứng, phảng phất không tồn tại giống nhau.

Đồng Miếu câu nệ néo li quần, liếm liếm môi: “Ngài tìm ta chuyện gì a?”

Đạo viên xoa xoa ấn đường, hướng nàng cười khổ một chút: “Ta tưởng cùng người thương lượng chuyện này.”

Đồng Miếu gật gật đầu, tỏ vẻ chăm chú lắng nghe.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 82

Hơn nữa hản biết, Mạnh tình nông ở như thế dần độn vô vị báo giá trước mặt, tất nhiên sẽ không dụng tâm làm, đến cuối cùng không thể thiếu đặc tội hợp tác phương. Không có tiếp đương hạng mục, hản ngược lại nhẹ nhàng rất nhiều, thừa dịp pháp định kỳ nghỉ về nhà, lương nhân mang theo hản xử lý di dân thủ tục.

Từ đã biết Tư Trạm tiểu nữ bằng hữu là Đồng Miểu, lương nhân cũng có chút đầu choáng váng.

Nhưng đối nhi tử cứng chiều rớt cuộc phá tan kia một chút không khoẻ, nàng cũng dứt khoát thừa dịp cơ hội này, cấp Tư Trạm sửa lại quốc tịch.

Gần nhất về sau đi ra ngoài xem nàng nhẹ nhàng phương tiện một chút, thứ hai, nàng nhưng thật ra mãn hy vọng Tư Trạm về sau dãi ở nước ngoài.

Tuổi lớn luôn là hy vọng thân nhân ở chính mình bên người, ít nhất không cần ngồi thời gian lâu như vậy phi cơ là có thể nhìn thấy.

Vì tương lai cùng Đồng Miểu kết hôn phương tiện, Tư Trạm tự nhiên đồng ý, phức tạp thủ tục một đống lớn, nhưng cũng may hết thảy thuận lợi.

Đồng Miểu ở y học thượng thiên phú, tự đại nhị bắt đầu thường xuyên tiếp xúc bài chuyên ngành sau, dần dần hiển lộ ra tới.

Bàng quan giải phẫu thời điểm, thật nhiều nữ sinh đều che miệng đi buồng vệ sinh phun ra, trở về mặt trắng bệch trắng bệch, vài thiên đều muốn ăn không phẩn chán.

Đồng Miếu thể nhưng một chút phản ứng đều không có, nàng thậm chí cảm thấy những cái đó tổng hợp đan xen vân da, mảnh khảnh mạch máu cùng phiếm hồng khí quan tương đương thú vị.

Lão sư một bên động đao một bên giảng giải, Đồng Miếu liền đứng ở phụ cận nghiêm túc nghe, thậm chí ngo ngoe rục rịch.

Nhưng là duy nhất làm nàng tiếc nuối chính là, rốt cuộc vẫn là đụng phải đồng thành đại khóa.

Nàng hận không thể đem cửa này bài chuyên ngành lui rút, nhưng hiển nhiên là không hiện thực, nàng chỉ có thể cắn răng chịu đựng mỗi tuần thấy đồng thành hai lần tần suất.

Đồng thành ngay từ đầu thập phần rụt rè, đi học cũng nghiêm túc, hai chu lúc sau, hẳn thật sự nhịn không được đem Đồng Miếu cấp giữ lại.

Còn lại đồng học chỉ đương Đồng Miếu thành tích hảo, lão sư đối nàng coi trọng có thêm, trong lòng nhiều ít có chút hâm mộ.

Chờ trong phòng học không ai, đồng thành mới thật cẩn thận ở trên quần cọ cọ trên tay phấn viết hôi, hoàn toàn không có nói giờ dạy học chờ tình cảm mãnh liệt mênh mông, tựa như một cái đi tham gia phỏng vấn tốt nghiệp, câu nệ lại bất an.

“Thì thầm, sự tình lần trước, ta suy xét không chu toàn, lúc ấy người không thấy liếc mắt một cái liền rời khỏi.....”

Đồng Miếu xa cách cùng hẳn kéo ra khoảng cách, nâng lên đôi mắt, lạnh mặt nói: “Đều qua đi đã bao lâu, ta đều đã quên.”

Đồng thành vội vàng gật gật đầu, xả ra một tia ý cười tới: “Hào, người không ghi hận ba ba liền hảo.”

Đồng Miếu lông mi rất nhỏ run lên một chút.

Nàng thật sự không nghĩ cùng đồng thành thâm liêu, mỗi lần nàng cảm thấy chính mình có thể giống Tư Trạm nói như vậy, từ bỏ đối đồng thành chấp niệm, hẳn liền càng muốn xuất hiện một lần, nhiều loạn chính mình tâm thần.

“Không có việc gì ta đi trước.” Đồng Miếu túm thượng chính mình cặp sách, tưởng từ bực giảng mặt sau vòng qua đi.

“Từ từ!” Đồng thành thấy nàng lại muốn chạy, có chút sốt ruột kéo lại Đồng Miếu cánh tay.

Nhưng lại ở Đồng Miếu còn không có phản ứng lại đây thời điểm, điện giật dường như bắt tay buông lỏng ra.

Hắn che dấu tính đẩy đẩy mắt kính, âm ừ nói: “Ta... Ta tưởng cùng người nói, trường học học kỳ sau có cái đi Oxford giao lưu hạng mục, hy vọng người không cần bởi vì ta nguyên nhân sai thất cơ hội này.”

Đồng Miếu nhú nhú mày, quay đầu tới nhìn chăm chăm đồng thành đôi mắt, không nói gì.

Đồng thành nuốt một ngụm nước miếng, cúi đầu: “Thật là cái phi thường tốt cơ hội, ta lấy lão sư thân phận thành khẩn kiến nghị người, đi tiến tu một đoạn thời gian, nếu người thật sự tưởng tại đây hành tẩu xa hơn, người yêu cầu tiếp xúc càng tiên tiến lý niệm, cho dù là ta, cũng muốn thường xuyên đi làm giao lưu.”

Đồng Miếu thu hồi ánh mắt, nhẹ nhàng đóng một chút mắt, ngón tay lại gắt gao moi ở quai đeo cặp sách: “Ta sẽ không đi, ta càng muốn làm

người biết, ta chính là so người cường, chẳng sợ ta không ra quốc, ta vẫn như cũ sẽ so người cường.”

Đồng thành thở dài một hơi, muốn cười lại cười không nổi, bởi vì hẳn phát hiện, Đồng Miểu thật sự rất giống lúc trước Đồng Mỹ Quân, cái kia hẳn đã từng điên cuồng thích Đồng Mỹ Quân, có một chút cố chấp, nhưng vừa vụn tốt.

“Đúng vậy, ta thừa nhận người so năm đó ta cường, nhưng người tưởng ở cơ sở phí thời gian mười năm vượt qua ta, vẫn là hy vọng ba bốn năm liền đạt tới ta trình độ? Ta là cái rất thất bại phụ thân, nhưng ta để tay lên ngực tự hỏi, chính mình là cái thầy thuốc tốt, ta hy vọng quốc gia có càng nhiều ưu tú y tế công tác giả, có thể siêu việt ta, nói ta trình độ đã lạc đơn vị, ta đây cũng rất vui vẻ.”

Đồng Miểu trong nháy mắt có chút vô lực, phảng phất tiết khí bóng cao su, liền bụng đều bẹp đi xuống.

Đồng thành lời này nói, có vẻ chính hẳn đặc biệt vĩ đại, mà Đồng Miểu giống cái bướng bỉnh tiểu hài tử dường như.

Chẳng sợ sự thật là như thế này, nàng cũng không muốn thừa nhận.

Nàng ánh mắt trốn tránh một chút, nhanh chóng công cạp sách chạy.

Nàng không thể lại cùng đồng thành hàn huyên, nàng sợ chính mình bị đồng thành tẩy não.

Nước ngoài chữa bệnh trình độ liền thật như vậy được chứ, hảo đến không ra đi liền không được sao?

Chuyện này đổ ở nàng trong lòng, vẫn luôn không cùng người khác nói, giao lưu xin cuối cùng một ngày, Đồng Miểu nhìn Word hồ sơ xin biểu, sau một lúc lâu, thật mạnh khép lại máy tính.

Chờ hôm nay qua đi thì tốt rồi, đi qua, nàng liền không cần rồi rắm.

Mà khi thiên hạ ngộ, Đồng Mỹ Quân lại chủ động cho nàng gọi điện thoại.

Đi thẳng vào vấn đề, Đồng Mỹ Quân hỏi nàng giao lưu sự tình.

Đồng Miểu tuy rằng ngoài ý muốn, nhưng không có dấu diếm, đem chính mình ý đồ nói, nàng cũng không muốn đi.

Đồng Mỹ Quân trầm mặc một lát, ôn nhu hỏi nói: “Thì thăm, nơi đó dạy học trình độ càng cao, người là tán thành đi?”

Đồng Miểu bị đổ một chút, nàng không biết nơi đó dạy học trình độ cao tới trình độ nào, nàng chỉ biết, hướng giới học sinh, chỉ cần trong nhà gánh nặng khởi, đều nhất định sẽ xin.

“Thì thăm, lúc trước người lựa chọn cái này chuyên nghiệp thời điểm, kỳ thật ta là không quá đồng ý, ta sợ người quá mệt mỏi. Nhưng là người khẳng khẳng kiên trì, ta cũng không có ngăn cản người, ta không hy vọng người tương lai có một ngày sẽ hối hận.”

“Mẹ.....” Nàng tưởng nói chính mình chưa từng có hối hận quá lựa chọn cái này chuyên nghiệp.

“Nhưng người đến mau chóng làm rõ ràng, người học y, rốt cuộc là vì cái gì. Cái này ngành sản xuất rất khổ, đầu nhập nhiều hồi báo thiếu, y hoạn quan hệ cũng khẩn trương, đứng ở giải phẫu trên đài, không cho phép có một chút ít sai lầm, hơi có vô ý, chính là lớn hơn thiên sự cố. Như vậy khó ngành sản xuất, người phải làm cả đời, chống đỡ người còn còn không phải là trị bệnh cứu người cảm giác thành tựu sao, chẳng lẽ đấu khí có thể đấu cả đời sao? Chờ người tới rồi trung niên, đồng thành chỉ sợ đã sớm lui, khi đó, cái gì duy trì người tiếp tục đi xuống đi a.”

Đồng Miêu cắn cắn má thịt, hơi hơi có chút đau đớn: “Là ba ba cho người gọi điện thoại sao?”

Đại khái đúng rồi, nhưng là nàng không nghĩ tới mù mù cư nhiên cũng đứng ở ba ba bên này, cái này làm cho nàng có loại bị phản bội ủy khuất cảm.

Nàng rõ ràng hướng tới chính mình phương hướng, vẫn luôn thực nỗ lực, kết quả là lại phát hiện, không có người là cùng nàng đứng chung một chỗ.

Nếu nàng thật sự đi ra ngoài giao lưu, kia nàng sửa chuyên nghiệp, đánh đến tích điểm cơ hồ mãn phân, rốt cuộc là vì cái gì.

Chứng minh chính mình trước kia kiên trì đều là chê cười sao, đều là tiểu hài tử quá tùy hứng sao?

“Thì thầm, việc này với ai cho ta gọi điện thoại không quan hệ, tuy rằng chúng ta hôn nhân không như vậy vui sướng, nhưng rốt cuộc vẫn là hy vọng người có thể đi một cái càng tốt lộ.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 83

Đồng Miếu lông mi run rẩy, nĩa ở chính mình bàn nội chọc chọc, nhu nhu hỏi: “Ngày mai vài giờ phi cơ?”

Tư Trạm hơi giật mình, tiện đà thực mau dờ đi ánh mắt, che dấu cảm xúc: “Ngày mai đi xem ta mẹ, buổi chiều phi cơ.”

Buổi chiều a.

May mắn không phải buổi sáng.

Đồng Miếu uống một ngụm nước trái cây, nhìn trước mặt phong phú bữa tối, mạc danh chua xót.

Này bữa cơm càng sang quý càng trịnh trọng, chia lĩa ý vị liền càng dày đặc, thật giống như là một lần trịnh trọng cáo biệt, một lần cố tình hoài niệm.

“Tư Trạm, ta có điểm luyến tiếc người.” Đồng Miếu nâng lên mắt, miễn cưỡng bài trừ một tia ý cười, xinh đẹp mắt hạnh hơi cong, đáy mắt hơi nước phản xạ đèn treo quang.

“Có điểm?” Tư Trạm nhướng mày.

“Rất nhiều, phi thường, đặc biệt luyến tiếc người.” Đồng Miếu nghiêm túc nói.

“Này còn kém không nhiều lắm.” Tư Trạ̣m vừa lòng sờ sờ nạ̀ng tóc quăn.

Ly biệt nói liền đến nơi này.

Hai người đều không phải làm ra vẻ nị oai tính cách, có chút lời nói giấu ở trong lòng nói không nên lời, chỉ có thể thông qua đối diện ánh mắt biểu đạt khắc sâu quyến luyến.

Đồng Miếu cả đêm không ngủ, nạ̀ng ánh mắt trước sau đui theo Tư Trạ̣m, chẳng sợ biết hẳn một nghi liền sẽ lại đây, chẳng sợ biết mỗi ngày đều có thể video trò chuyện, nhưng chung quy là không gặp được sờ không được.

Nhưng mặc dù lại quý trọng, nắng sớm trước sau sẽ đâm thủng hắc ám, trống trải trên đường phố cũng sẽ một lần nữa tràn ngập dòng người.

Như vậy náo nhiệt mỗi một ngày đều đại đồng tiểu dị, nhưng nhìn như phổ phổ thông thông một ngày, đối trên thế giới một ít người tới nói, lại như vậy khắc cốt minh tâm.

Nạ̀ng là cùng lương nhân cùng nhau đưa Tư Trạ̣m đi sân bay, Tư Trạ̣m tới khi kéo nạ̀ng hai cái đại cái rương, lúc đi một thân nhẹ nhàng, mang theo tai nghe, quay đầu lại triều các nạ̀ng vẫy tay.

Hắn khó được nhếch miệng cười, bước đi nhẹ nhàng, không có lưu luyến không tha tạm dừng, mà là thực thông thuận vào quan, biến mất ở dòng người trung.

Đồng Miếu vẫn duy trì xua tay động tác, không biết bao lâu.

Bởi vì nạ̀ng đã thấy không rõ Tư Trạ̣m, thậm chí không biết Tư Trạ̣m khi nào hoàn toàn biến mất.

Nàng trước mắt mơ hồ một mảnh, giọng nói giống đổ một đoàn bông, huyết Thái Dương nhảy dựng nhảy dựng đau.

Đều do nàng lông mi lại trường lại mật, nâng chứa đầy nước mắt, lung lay sắp đổ, cản trở nàng tầm mắt.

Lương nhân quay đầu tới đánh giá nàng, xem nàng nghẹn hồng cái mũi, phụt một tiếng bật cười: “Ta này cùng xem phim thần tượng dường như.”

Đồng Miếu mặt chợt đỏ, nàng phục hồi tinh thần lại, xấu hổ bắt tay lùi về tới, cúi đầu nháy mắt, đem nước mắt tễ rớt.

“Có phải hay không các người người trẻ tuổi đều như vậy cảm tính a, xem ra ta thật là già rồi.” Lương nhân từ trong bao rút ra một trương khăn giấy, đưa cho Đồng Miếu.

Đồng Miếu thật cẩn thận tiếp nhận tới, hung hăng xoa xoa đôi mắt, mang theo nồng đậm giọng mũi nói: “Cảm ơn a đi.....”

Nàng rất không tiền đồ, thế nhưng ở Tư Trạm mù mù trước mặt khóc.

Nhưng là loại này càng lúc càng xa cảm giác vô lực, thật sự làm người nhịn không được.

Bất quá nói đến cũng quái, lương nhân trêu đùa nàng hai câu, nàng ngược lại cảm thấy có thể suyễn đi lên khí, cái loại này khó chịu muốn cảm giác hít thở không thông chậm rãi tan.

“Người ở chỗ này giao lưu khá dài thời gian đi?” Lương nhân tùy ý hỏi.

Đồng Miếu chưa từng có gặp qua Tư Trạm mù mù, loại này tinh anh nữ tổng tài cảm giác quen thuộc làm nàng cảm thấy nhiều ít có khoảng cách

cảm, cho nên càng thêm câu thúc lên: “Liền còn hảo... Nhưng có thể trực tiếp ở bên này xin đọc nghiên, nếu.....”

Nàng gập ghềnh giải thích những cái đó phức tạp lại dài dòng quy định, nhưng hiển nhiên lương nhân không nhiều lắm hứng thú nghe.

“Vậy người thời gian dài như vậy liền trụ trường học?”

“A?” Đồng Miếu ngây ra một lúc.

Không được trường học ở nơi nào a, hơn nữa trường học ký túc xá hoàn cảnh nàng đã thực thỏa mãn, giống cái tiểu gia giống nhau, có phòng bếp có đồ dùng sinh hoạt, so quốc nội cường đến nhiều.

“Không điều kiện ủy khuất chính mình kêu dốc lòng, có điều kiện ủy khuất chính mình kêu làm ra vẻ, tới nhà của ta đi, nhà ta phòng ở đại.”

Đồng Miếu: “.....”

Nàng mở to hai mắt nhìn lương nhân, đáy mắt còn có hồng hồng tơ máu, nhưng lương nhân trực tiếp vãn trụ cánh tay của nàng, cấp tài xế đánh lên điện thoại.

Đồng Miếu kinh sợ bị lôi kéo, tưởng uyển chuyển giải thích chính mình thật sự không cần, nhưng lương nhân hoàn toàn không có cho nàng chối từ cơ hội.

Ngồi trên xe, nhất ky tuyệt trần chạy về phía lương nhân gia.

Đứng ở xanh mướt trên cỏ, Đồng Miếu nhìn màu trắng ngà đại biệt thự, trầm mặc một lát.

Thật đúng là..... Phòng ở đại.

Lương nhân ném cho nàng một phen chìa khóa: “Người ở nơi này, ta chiếu cố người cũng phương tiện, bằng không ta nhi tử cả ngày lo lắng người, phỏng chừng vô tâm tư hảo hảo học tập.”

Đồng Miếu chạy nhanh đôi tay đem chìa khóa tiếp được, há miệng thở dốc, vẫn là không dám cự tuyệt.

Lương nhân suy tư một lát, âm thầm lẩm bẩm nói: “Ai không đúng a, làm hẳn lo lắng người cũng khá tốt, sau đó chạy nhanh đến Anh quốc tới sinh hoạt.....” Tưởng bải, nàng xoay người hướng Đồng Miếu nói, “Không bằng người mỗi ngày hướng hẳn khóc vừa khóc, liền nói đồng học đều khi dễ người, cơm cũng ăn không ngon, giấc cũng ngủ không tốt.”

Đồng Miếu: “.....”

Lương nhân dùng nĩa xoa một khối trái cây, đặt ở trong miệng nhai: “A di công tác vội, cũng không thường xuyên ở chỗ này trụ, người có chuyện gì liền tìm quản gia, nhưng là a di trở về thời điểm, phiền toái người cùng ta nhi tử nhiều video ha, ta nhiều ít cũng có chút tưởng hẳn.”

Đồng Miếu nào dám phản bác, chạy nhanh liên tục gật đầu.

Nhưng là thần kinh quá khẩn trương, làm nàng tự hỏi năng lực đều đường ngắn, nàng giống như còn không đáp ứng muốn ở nơi này đâu?

Nhưng là lương nhân nói một không hai, sạch sẽ lưu loát làm người đi nàng trường học lấy đồ vật, phiền toái người giúp việc cấp Đồng Miếu quét tước ra một phòng.

Đồng Miếu nhiều ít có chút không thể tin được, chính mình thế nhưng cùng bạn trai mù mù cùng chỗ một thất, huống hồ bọn họ hai nhà vẫn là loại tình huống này.

Kỳ thật nàng trong lòng rõ ràng, lương nhân đối chính mình là không có gì cảm tình.

Lương nhân mặc kệ như thế nào cường thế, cũng vẫn là một cái bình thường mẫu thân, mấy năm nay không ở Tư Trạm bên người, nàng nhiều ít là thua thiệt, thậm chí không biết từ địa phương nào đền bù.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 84

“Người nhưng đừng nói như vậy, chúng ta trường học ngoại hồ tàng long đầu, ta là đối Tư Trạm có tin tưởng.” Đồng Miếu cường điệu nói.

Kỳ thật nếu nói ban đầu, nàng sẽ tại đây đoạn tình yêu cảm thấy một chút không tự tin, như vậy hiện tại đã hoàn toàn không có loại này tự ti tâm thái.

Nàng đến cảm tạ này đoạn lưu học trải qua, làm nàng trở nên càng thêm thành thực cứng cỏi, tìm được thuộc về chính mình một mảnh thiên địa, hơn nữa làm được tốt nhất.

Ít nhất hiện tại đạo sư đoàn đội, nàng có thể tin tưởng, chính mình là không thể thay thế, loại này tự hào cảm là tình yêu vô pháp cho.

Cho nên nàng bắt đầu lý giải lương nhân đối sự nghiệp chấp nhất, cũng đối Khương Dao muốn công thành danh toại tâm đồng cảm như bản thân mình cũng bị.

Mặc kệ là sự nghiệp thượng, vẫn là cảm tình thượng, tự tin đều là chính mình cho.

“Người gì thời điểm về nước tới, ta xem hai ta có thể hay không nhất ban phi cơ.” Khương Dao hỏi.

“Ta hai tuần sau đi, mấu chốtt các người minh tinh đi ra ngoài không đều nhà buôn vụ khoang sao, ta loại này nghèo khổ lưu học sinh nhưng mua không nổi toàn giới phiếu.” Đồng Miếu trêu chọc nàng.

Kỳ thật có cái minh tinh bằng hữu là loại rất vi diệu cảm giác, người xem cái kia ở màn hình suy diễn các loại nhân sinh người, thường xuyên sinh long hoạt hổ vờn quanh ở bên cạnh người, sinh ra mãnh liệt tương phản cảm.

Đặc biệt là nàng xem Khương Dao phỏng vấn video, luôn là cười về mặt ngây thơ hồn nhiên, trả lời nhiều nhất một câu chính là “Ta cũng không rõ lắm nha.”

Kết quả quay đầu lại liền ở tiểu hào bằng hữu vòng phun tào cái nào đạo diễn chơi lưu manh, cái nào biên kịch viết não tàn kịch bản, đối diễn tiểu thị tươi chỉ biết trừng mắt, tiếng phổ thông đều nói không tốt.

“Người đừng đậu ta, người còn nghèo khổ lưu học sinh?” Khương Dao chỉ chỉ lương nhân căn phòng lớn, ghét bỏ bĩu môi.

Đồng Miếu bất đắc dĩ lắc đầu: “Uy, ta đây là ở nhờ có được không, ta sinh hoạt phí cũng là dựa vào học bổng cùng phiên dịch làm ra.”

“Kia Tư Trạm đều là công ty lão bản, còn có thể làm chính người mua vé máy bay?” Khương Dao chế nhạo chớp chớp mắt.

Đồng Miếu chạy nhanh làm một cái hư thủ thế: “Người nhưng đừng thuận miệng liền nói, hắh làm này đó trong nhà cũng không biết.”

“Ngô, dù sao ta trở về cùng đoàn phim xác nhận thời gian, hai ta cùng nhau cất cánh ha.”

Khương Dao nói được thì làm được, thật đúng là cùng Đồng Miếu mua cùng một ngày phiếu, đến sân bay giá trị cơ khi, mạnh mẽ cấp Đồng

Miếu thẳng khoang, hai người ngồi cùng nhau.

Về nước lữ trình thập phần dài lâu, hai người tâm sự thiên ngủ một chút, cuối cùng đều quyện quyện nằm xoài trên chỗ ngồi, ánh mắt đại ra.

Nhưng phi cơ rớt xuống lúc sau, Khương Dao tựa như tiêm máu gà giống nhau, từ trên chỗ ngồi bắn lên tới bắt đầu bổ trang.

Nguyên bộ bổ xong, đối với gương nhìn vừa lòng, nàng mới đem một bộ đồ vật thu hồi tới.

Đồng Miếu đặc mới mở nhìn nàng: “Không phải đâu, như vậy chuyên nghiệp?”

Khương Dao bĩu môi: “Người là không biết, quốc nội giới nghệ sĩ đối nữ minh tinh có bao nhiêu hà khắc, ta này tiêu tụy ảnh chụp một truyền ra đi, chính dung thất tình lung tung rối loạn tin tức đều tới.”

Đồng Miếu đồng tình vỗ vỗ nàng vai: “Người thật là vất vả.”

Từ Trạm đương nhiên tới sân bay tiếp cơ, Khương Dao bên kia cũng có công ty chuẩn bị bảo mẫu xe, cho nên hai người từ sân bay ra tới, liền đường ai nấy đi ước hảo lần sau tái kiến.

Đồng Miếu ngồi ở trên ghế phụ, nhìn nhìn quen thuộc phong cảnh, ngửi ngửi càng thêm quen thuộc sương mù hương vị, cảm thán nói: “Xem ra hoàn cảnh vấn đề vẫn là không có gì cải thiện ha.”

Từ Trạm oai quá đầu liếc nàng liếc mắt một cái, chậm rãi đem xe ngừng ở ven đường, nhẹ giọng nói: “Thật vất vả nhìn thấy ta, người liền tưởng nói chuyện hoàn cảnh vấn đề?”

Đồng Miếu vẻ mặt vô tội nói: “Ta đây tâm sự ta học tập thành tựu, tỷ như ta đã phát mấy thiên luận văn, tham gia cái gì hạng mục?”

Kỳ thật Tư Trạ̣m đ̣em xe ngừng ở ven đ̣ường, nàng liền đ̣ại khái minh bạch là có ý tứ gì.

Cho nên chờ Tư Trạ̣m phác lại đây hôn lấy nàng môi thời điểm, Đ̣ồng Miếu tự nhiên ôm Tư Trạ̣m cổ, nhĩn không đ̣ược muốn cười.

Tư Trạ̣m nhẹ nhàng cắn nàng môi dưới, vươn đầu lưỡi liếm một ngụm.

Đ̣ồng Miếu ôm hạ̃n cổ tay càng khĩn chũt.

Có lẽ là ở nước ngoài mấy năm nay trở nên càng thêm mở ra, nàng đ̣áp lại phá lệ nhiệt tình, thậm chí dần dần chiếm cứ quyền chủ đ̣ộng, chậm rãi đ̣em đầu lưỡi tham nhập Tư Trạ̣m trong miệng.

Tư Trạ̣m kinh ngạc mở bừng mắt.

Đ̣ồng Miếu mảnh dài lông mi liền ở hạ̃n trước mắt, nhẹ nhàng run rẩy, trên mặt nàng hiện lên một tia hồng nhạt, nhỏ vụn tóc mái rũ ở mi thượng, tản ra quả quýt vị thanh hương.

“Ta rất nhớ người.” Đ̣ồng Miếu chống lại hạ̃n cái trán, thấp giọng nĩ non.

Tư Trạ̣m xoa xoa nàng nhu thuận tóc quạ̃n, cộ cộ nàng cái mũi, tiếng nói khàn khàn nói: “Ta cũng là.”

“Ta đ̣ặc biệt đ̣ặc biệt ái người.” Đ̣ồng Miếu nháy xinh đ̣ẹp mắt hạnh, nhĩn chăm chú Tư Trạ̣m.

Tư Trạ̣m cười khẽ một tiếng, néo néo nàng cổ sau: “Người đ̣ừng tưởng rằng như vậy ta liền đã quên người xin nghiên cứu sinh.”

Khoa chính quy sắp kết nghiệp, nàng tiếp tục xin nước ngoài nghiên cứu sinh, mấy ngày nay sẽ tới trường học lấy khoa chính quy bằng tốt

nghiệp, sau đó tiếp tục ở nước ngoài học tập.

Đồng Miếu lấy lòng dường như xoa xoa Tư Trạm mặt: “Ta còn không có truy cứu người những cái đó bài đến cách vách người theo đuổi đâu.”

Tư Trạm trầm trầm mặt: “Ai nói ta có người theo đuổi? Lại là Khương Dao đi, ta cần thiết đem nàng kéo hắc.”

Đồng Miếu lùi về tay, cố ý đem mặt dời về phía cửa sổ: “Người quái dao dao làm gì, không trước công đạo công đạo vấn đề?”

Tư Trạm đột nhiên cúi người, đem nàng vòng ở trong ngực, cúi đầu xem nàng Thủy Nhuận hồng nộn môi, hầu kết khẽ nhúc nhích: “Vấn đề chính là..... Ta vì người thủ thân như ngọc sắp nghẹn đã chết, người đến hảo hảo bồi thường ta.”

Hắn dứt lời, cắn nàng môi, lại là một hồi hôn sâu, lúc này chiếm lĩnh hoàn toàn quyền chủ động, không có cấp Đồng Miếu một tia phát huy cơ hội.

Đồng Miếu tựa như bị đè ở thớt thượng cá, không thể động đậy, giãy giụa không được, chờ đợi chấn động nhân tâm tuyên án.

Đương nhiên nàng cũng không phải như vậy muốn giãy giụa, cánh tay câu nệ đẩy đẩy, chống ở Tư Trạm đầu vai, nhéo hẳn cứng rắn xương quai xanh, dục cự còn nghênh.

Sau lại dứt khoát bị Tư Trạm bắt được thủ đoạn, chống ở sau đầu.

Trời xanh a.....

Nàng chớp chớp mắt, lý trí huyền lung lay sắp đổ, tùy thời khả năng từ trong đầu rút ra.

Sắc trời thực ám, không xa mặt cỏ truyền đến liên tiếp không ngừng côn trùng kêu vang, phảng phất giữa hè cuồng hoan dường như loạn xạ bát nháo.

Quá yêu hãn, thật sự là quá yêu hãn.

Đồng Miêu chậm rãi đem đôi mắt nhắm lại, dụng tâm đi cảm thụ Tư Trạm hôn.

May mắn xe pha lê dán màng, làm nàng có được cũng đủ an toàn không gian đi kết thân mật sự.

Chương 101

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẢN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục Đề
www.dtv-ebook.com

Phần 85

Tư Trạm ưu nhả cảm khởi một khối chân giò hun khói, một bên nhìn chăm chú Đồng Miểu, một bên chậm rãi để vào trong miệng, bẻ môi nhấm nuốt.

Hản như vậy thâm trầm ánh mắt, liền phảng phất ăn cũng không phải chân giò hun khói, mà là đem Đồng Miểu hủy đi ăn nhập bụng giống nhau.

Một đống ái muội dị thường cơm sáng, ở Đồng Miểu mãnh liệt yêu cầu rửa chén chấp nhất chung kết.

Nàng cầm chén đĩa tẩy hảo lau khô, phóng tới tủ chén.

Vừa mở ra tủ lạnh, vắng vẻ, giống như Tư Trạm chỉ mua bữa sáng ăn đồ vật.

Thật là có tâm, ngày hôm qua trở về như vậy vẫn, thế nhưng còn có thể dậy sớm đi nấu cơm.

Đồng Miểu nhẹ nhàng ngáp một cái, chạy đến trong phòng thay quần áo.

Tư Trạm một bên xem TV một bên chờ nàng, đãi hản rửa mặt chải đầu xong, hai người xách chút từ Bắc Kinh mang về tới đặc sản, trang ở trong xe, một đường chạy đến trường học.

Cổng trường khẩu bảo vệ cửa không biết thay đổi mấy tra, so trước kia nhưng hòa ái nhiều, vừa nghe nói bọn họ là tới xem lão sư, lập tức vui tươi

hơn hờ thả bọn họ đi vào.

Đồng Miếu bẻ ngón tay nghiêm túc tính một chút, chủ nhiệm lớp hiện tại hẳn là giáo chuẩn cao nhĩ.

Thịnh Hoa khu dạy học bất biến, nhưng là ban cửa biển số nhà hào đến một năm đổi một lần, bò ba tầng lầu, bọn họ mới nhìn đến cao nhĩ tiêu chí.

Tư Trạm xách quá nặng đồ vật, sau lưng ần ần ra mồ hôi, Đồng Miếu chỉ phải làm hẩn ở lâu khâu chờ, chính mình tìm cái học sinh, hỏi chủ nhiệm lớp tân văn phòng.

Kia tiểu cô nương chớp mắt to, rất là tò mò đánh giá Đồng Miếu, bàn tay đại khuôn mặt nhỏ thượng, còn có hai cái thật sâu má lúm đồng tiền.

“Liên ở lâu bốn ngữ văn tổ a, hành lang biên cái kia, đó là chúng ta hiện tại chủ nhiệm lớp.” Tiểu cô nương duỗi tay khoa tay múa chân hạ vị trí.

Đồng Miếu nhìn nàng, nhiều ít nhớ tới lúc trước chính mình, tuổi này thật tốt, vô cùng đơn giản, sinh hoạt chỉ có học tập.

“Cảm ơn.”

Nàng đã bái quỳ lạy, trên cổ tay lục lạc quơ quơ, leng keng leng keng.

Tiểu cô nương nhìn theo Đồng Miếu cùng Tư Trạm lên lầu, vẫn cứ cảm thấy mới mẻ, rốt cuộc trong trường học rất ít tới như vậy tuổi trẻ lại đẹp hai người.

Cái gọi là gần hương tình lại, đại khái chính là Đồng Miếu hiện tại cảm thụ.

Nàng đứng ở cửa văn phòng khâu, lãng là nửa ngày không có lấy hết can đảm gõ cửa.

Không biết câu đầu tiên nói cái gì, không biết chủ nhiệm lớp là cái gì phản ứng, không biết nàng cùng Tư Trạm có tính không chủ nhiệm lớp khổng lồ học sinh trong đàn có chút độc đáo kia một ít.

Tư Trạm so nàng sạch sẽ lưu loát nhiều, đem lễ vật đặt ở trên mặt đất, giơ tay liền gõ môn.

Hắn không có gì bận tâm, mấy năm nay Thịnh Hoa lão sư cùng lãnh đạo tầng, đại khái cũng sẽ không quên Tư gia công lao, rốt cuộc mỗi ngày đều là tuyệt bút tuyệt bút tài chính tài trợ.

Chủ nhiệm lớp đang ở bên trong phê tác nghiệp, hướng cửa vừa thấy chính là sừng sốt.

“Lão sư hảo.” Đồng Miếu câu nệ nhẹ nhàng gật đầu, Tư Trạm đem đại bao tiểu bọc lễ vật xách tiến vào.

Chủ nhiệm lớp mê hoặc dần dần chuyển vì kinh hỉ, nàng môi giật giật, cầm lòng không đậu đẩy hạ mắt kính phiến: “Thiên a, ta đều thiếu chút nữa nhận không ra hai người các người.”

Nàng đây mặt tươi cười, thậm chí có chút ngượng ngừng vuốt ve nổi lên lòng bàn tay, mắt biên dạng nổi lên nhẹ nhẹ tế văn, mang theo năm tháng đào tây lãng động lại.

“Lão sư, đã sớm nên tới xem người, đa tạ người năm đó chiếu cố.” Tư Trạm đem lễ vật phóng tới trên mặt bàn, một tay đáp ở Đồng Miếu bả vai, đem nàng ôm ở trong ngực.

Chủ nhiệm lớp ánh mắt ở hai người bọn họ chi gian xoay chuyển, nhẹ nhàng cười: “Các người đây là... Ở bên nhau?”

Kỳ thật năm đó nàng liền mơ hồ có cảm giác, rốt cuộc sớm chiều ở chung, ai cùng ai có điểm cái gì, chủ nhiệm lớp xem nhất rõ ràng, chỉ là này hai lúc trước cũng không nháo xảy ra chuyện gì, càng không có ảnh hưởng thành tích, cho nên chủ nhiệm lớp cũng mở một con mắt nhắm một con mắt.

Đồng Miểu gật gật đầu: “Đúng vậy, kỳ thật... Đã sớm ở bên nhau.” Nàng dứt lời, nhẹ nhàng thè lưỡi.

Yêu sớm dù sao cũng là có vi trường học điều lệ chế độ, hiện tại nhắc tới tới, nàng vẫn là có chút ngượng ngùng.

“Khá tốt khá tốt, Đồng Miểu hiện tại cũng quá xinh đẹp, Tư Trạm cũng thành thực, lão sư đều mau không khớp hào, người lúc trước nhưng không thiếu làm người đau đầu.”

Chủ nhiệm lớp buồn cười, vừa thấy hai người đều còn đứng, chạy nhanh tiếp đón bọn họ tìm ghế dựa ngồi.

Đồng Miểu kéo ghế dựa công phu, lúc này mới phát hiện đối diện ngưỡng ghế ngủ cái tiểu hài tử, phấn □□ bạch, trong miệng lưu trữ nước miếng, làn da tinh tế giống như trứng gà thanh.

Nàng lập tức đè thấp thanh âm, kinh hỉ nói: “Lão sư... Đây là?”

Chủ nhiệm lớp ôn nhu triều tiểu hài tử vọng qua đi: “Hai tuổi, cả ngày liền biết ngủ.”

Thiên a, thật là quá lớn kinh hỉ.

Bọn họ này giới lớn nhất tiếc nuôi, chính là làm chủ nhiệm lớp mất đi một cái hài tử.

Nhưng hiện tại biết, chủ nhiệm lớp cái này bị thương đã bị đền bù, nàng sinh hoạt có một cái tiểu sinh mệnh, không có gì so này càng làm cho người cảm thấy an ủi.

“Kia ngài sinh xong bảo bảo liền tiếp tục làm chủ nhiệm lớp?” Đồng Miếu nhớ tới cái kia tiểu cô nương nói.

“Hài tử cai sữa ta liền chỉ huy trực ban, không có biện pháp, trường học không bỏ a.” Chủ nhiệm lớp vẫy vẫy tay, “Các người gần nhất thế nào, đại học cũng không thoải mái đi?”

“Tư Trạm ở Bắc Kinh khai cái tiểu công ty, cùng một ít biên trình tốt bằng hữu, ta mới từ nước ngoài trở về, khai giảng còn muốn tiếp tục đào tạo sâu, hy vọng tương lai về nước có thể hồi dung hợp công tác.” Đồng Miếu ngoan ngoãn đáp.

Khai công ty chủ nhiệm lớp không hiểu lắm, nhưng là dung hợp nàng đương nhiên nghe nói qua, vì thế tương đương vừa lòng nói: “Dung hợp hảo a, tốt nhất bệnh viện.”

Tư Trạm quay đầu, thật sâu nhìn Đồng Miếu liếc mắt một cái.

Chương 102

Nàng nói được thì làm được.

Nói đi dung hợp, liền thật sự chỉ có này một cái mục đích địa.

Lưu học kiếp sống kết thúc, nàng hai mươi sáu tuổi, ở nàng tới xem, là tốt nhất thời kỳ.

Nàng có được cũng đủ lý luận cơ sở cùng cao siêu thực tiễn trình độ, thả đối tương lai công tác vẫn cứ tràn ngập hướng tới cùng chờ mong.

Đồng Miếu liên hệ chính mình ở khoa chính quy giai đoạn quan hệ tương đối tốt đạo sư, biểu đạt chính mình ý đồ.

Đạo sư nhưng thật ra thực vui vẻ nàng học thành về nước, nhưng cũng trắng ra nói cho nàng: “Người hiện tại cái này bằng cấp, nếu là lưu tại nước ngoài, đại khái chính là nhân sinh người thẳng.”

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục ĐỀ
www.dtv-ebook.com

Phần 86

Này đó vừa mới thăng nhập đại học học sinh đều có minh xác lựa chọn, đồng thành đương nhiên cũng hiểu.

Hắn đại có thể lưu tại nước ngoài, không hề đã trở lại.

Hắn sẽ có một phần tương đương không tời tiền lương, chất lượng tốt sinh hoạt, không quá mệt nhọc nhật tử.

Nhưng là hắn cuối cùng lựa chọn về nước, chẳng những gánh vác bệnh viện nặng nề công tác, không biết ngày đêm giải phẫu, còn muốn rút ra một bộ phận thời gian trở lại đại học dạy học, đem hắn từ nước ngoài học được tri thức đốc túi tương tặng cho một lần giới học sinh.

Nàng thật sự không hiểu, rốt cuộc nên nói đồng thành ích kỷ vẫn là vô tư.

“Hôm nay liền đến nơi này, cảm ơn.” Nàng rĩ rĩ mắt, đem microphone ấn diệt.

Ngày đó buổi tối, trong không khí mang theo ướt dầm dề hơi nước, sau cơn mưa sương mù lui tán, lộ ra một mảnh thanh triệt trong sáng không trung.

Nàng cùng Tư Trạm vẫn luôn nị ở bên nhau, hai người đầu tiên là đi ăn một đốn rất có tình thú ngày liêu, sau đó lang thang không có mục tiêu ở

màu lam cảnh đi dạo.

Đèn màu thực sáng lạ, thật lớn phim hoạt hoạ mô hình liên vòng quanh tầng bày hưng phấn tiểu hài tử.

Bể phun nước liên tục không ngừng phun hơi nước, đem màu sắc rực rỡ ánh sáng tua nhỏ đứt quãng.

Nàng hoảng hốt về tới sung sướng cốc ngày đó, giống nhau vui mừng náo nhiệt trường hợp, nàng tim đập gia tốc, cùng Tư Trạm làm đủ loại động tác nhỏ, tốt đẹp lại kinh tâm động phách.

Hiện tại nàng đã sẽ không như vậy kích động, âu yếm thân mật, đối bọn họ tới nói là lại tự nhiên bất quá sự tình, tựa như ăn cơm uống nước giống nhau tự nhiên.

Rốt cuộc là trưởng thành, gặp được như vậy xinh đẹp tuổi xuân nàng cũng sẽ không hưng phấn đuổi tay tiếp thủy, nhìn đến sáng lạ ánh đèn, cũng sẽ không lôi kéo Tư Trạm chụp một trương hôn môi chiếu.

Nàng mặt lộ vẻ mỉm cười một bên hồi tưởng một bên chờ đợi, thẳng đến Tư Trạm bưng hai ly cà phê lại đây.

Hắn tay áo vẫn đi lên, lộ ra rắn chắc cánh tay, từ Đồng Miếu sau lưng vòng qua tới, đem cà phê đưa tới nàng trước mặt, bởi vì cái này động tác, Đồng Miếu bị hắn hoàn toàn vòng ở trong ngực.

“Tưởng cái gì đâu?” Hắn nhẹ giọng hỏi.

“Tưởng sung sướng cốc.” Đồng Miếu thành thành thật thật đáp.

Tư Trạm lập tức minh bạch nàng có ý tứ gì: “Khi nào chúng ta lại đi một lần?”

Đồng Miếu lắc đầu: “Không cần, ta tưởng mỗi lần nhớ lại sung sướng cốc, đều là ngày đó ký ức.”

Tư Trạm cúi đầu hôn hôn nàng tóc quăn: “Chúng ta sẽ có càng nhiều đáng giá hồi ức sự tình, sẽ không lại tách ra.”

“Ân.” Đồng Miếu dựa vào hãn ngực thượng, liền tay nàng, uống một ngụm tinh băng nhạc.

Băng băng lương lương, mang theo ma tạp nùng hương.

Nàng đã trở lại, Tư Trạm cũng hết lòng tuân thủ hứa hẹn chờ đợi nàng đến bây giờ.

“Khi nào cùng ba ba mẹ mẹ nói một tiếng, làm cho bọn họ chạy nhanh lãnh chứng đi, đều kéo thời gian lâu như vậy.”

Đồng Miếu đã đổi giọng gọi Tư Khải Sơn ba ba, mặc kệ là từ mẹ mẹ nơi đó luận, vẫn là từ Tư Trạm nơi này luận, cái này xưng hô, đã sớm nên gọi.

“Chúng ta đây đâu?” Tư Trạm dán Đồng Miếu bên tai, dùng khí thanh hỏi.

Đồng Miếu cầm lòng không đập rụt rụt cổ, phủng trụ hãn giờ tinh băng nhạc tay: “Kia đến xem người lâu, Đại lão bản sẽ không làm ta cái này tiểu bác sĩ trước cầu hôn đi.”

Chương 103

Đại lão bản nhẹ nhàng mím môi, bàn tay đáp ở Đồng Miếu bả vai, dùng một chút lực, đem nàng thân mình xoay lại đây.

Đồng Miếu không rõ nguyên do, chỉ đương hãn muốn ôm một cái.

Chẳng sợ tại đây trong bóng đêm, lẫn nhau thân mật tình lữ rất nhiều, nhưng nàng vẫn cứ hơi hơi có chút mặt đỏ.

Đại khái là nơi này không khí quá tốt đẹp, hoàn cảnh quá sung sướng, nàng lười đến tận tâm người khác ánh mắt, mềm như bông đem mặt dán ở Tư Trạm ngực.

Ai ngờ Tư Trạm đầu ngón tay lại theo nàng cánh tay trượt xuống, dùng một bàn tay bóp lấy tay nàng cổ tay, cưỡng bách nàng bối ở sau người.

Đồng Miếu ngẩng đầu, nghi hoặc khó hiểu nhìn Tư Trạm.

Đèn nê ông ảnh ngược tiến nàng thanh triệt đồng tử, mà Tư Trạm mặt mày đứng ở quang mang trung ương.

Tư Trạm nhẹ nhàng cười, cúi đầu ở môi nàng mổ một ngụm.

Đồng Miếu liếm liếm môi dưới.

Tư Trạm rũ mắt nhìn nàng chưa đã thềm động tác nhỏ, lại lần nữa hôn sâu đi lên.

Đồng Miếu môi luôn luôn có chút hơi lạnh, mà hăn tắc không, hai người dán ở bên nhau thời điểm, loại này độ ấm lẫn nhau truyền lại cảm giác đặc biệt rõ ràng.

Đồng Miếu hết sức chuyên chú hưởng thụ, đôi tay tiếp tục bối ở sau người, nàng vô dụng lực tránh thoát, chỉ là hoàn toàn đắm chìm ở Tư Trạm nhu tình.

Thẳng đến nàng ý thức được cái gì không đúng.

Ngón tay bị nhẹ nhàng tròng lên một cái lạnh lẽo vòng tròn, cái loại này lạnh lẽo xúc cảm từ đầu ngón tay một đường lan tràn đến nàng đáy

lòng, kín mít đem nàng giam cầm tại chỗ.

Quá chân thật, chân thật đến nàng đã không biết nên như thế nào phản ứng.

Lạnh lẽo vòng tròn thực mau bị nàng nhiệt độ cơ thể ấm hóa, tựa hồ cùng làn da hòa hợp nhất thể, không thẳng phù hợp.

Nàng đột nhiên mở mắt ra, ngơ ngẩn nhìn Tư Trạm.

Tư Trạm nhắm chặt mắt, trên trán tóc mái rũ đến lông mày, bị gió đêm một thổi, lộ ra trơn bóng cái trán.

Nhưng Đồng Miếu có thể nhìn đến hãn thái dương mờ hôi mỏng.

Hãn thực khẩn trương.

Hai người môi còn dán ở bên nhau, Đồng Miếu lại cầm lòng không đậu cong lên khóe môi, thật dài lông mi một trên một dưới nhấp nháy, hơi thở trở nên dồn dập rất nhiều.

Tay nàng chỉ giật giật, chậm rãi từ Tư Trạm đầu ngón tay khe hở xen kẽ đi vào, cùng hãn giao điệp ở bên nhau.

Hai người hợp năm kia một khắc, Tư Trạm mới giống đột nhiên khôi phục sức lực, gắt gao đem Đồng Miếu tay nắm.

Bọn họ ở cũng không tính thấy được góc, lui tới dòng người không ngừng, ánh đèn giống đèn kéo quân giống nhau tuần hoàn lập loè, nhưng đối Đồng Miếu tới nói, thế giới yên lặng, thời gian cũng yên lặng, nàng tưởng vĩnh viễn dừng lại tại đây một khắc, giờ khắc này mừng như điên cùng kích động đáng giá nàng cả đời lặp lại dư vị.

Nhưng không có người biết, hôm nay đối nàng tới nói là cỡ nào kinh hỉ một ngày, đây là nàng cùng Tư Trạm hai người bí mật.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục ĐỀ
www.dtv-ebook.com

Phần 87

Nhưng là hiển nhiên trường viện trưởng còn có chuyện đối nàng nói, cho nên nàng không dám đi, chỉ có thể căng da đầu nghe.

“Viện trưởng, mỗi lần đánh giá thành tích đều bãi tại nơi đó, còn có ta viết ca bệnh, cũng không thể so người khác kém, mặt khác mấy cái chủ nhiệm đối ta đánh giá đều thực hảo.....” Thôi niệm hốc mắt hồng hồng, ngữ khí có chút cấp, trong thanh âm mang theo khóc nước nở, hiển nhiên không có biện pháp tiếp thu chính mình lập tức phải rời khỏi bệnh viện kết quả này.

Tám năm thống khổ học bác sĩ nhai, ai còn không phải vì lưu tại một cái hảo đơn vị, nhìn cùng giới người để lại, chính mình lại phải bị đuổi đi, loại này mãnh liệt chênh lệch cảm, rất khó thừa nhận.

“Người tốt cuộc muốn nói cái gì?”

Trường viện trưởng nghe ra tới nàng lời nói có ẩn ý, ngừng đầu hỏi ngược lại.

Thôi niệm liếm liếm môi, do do dự dự nói: “Chính là... Ta vẫn luôn cùng đồng chủ nhiệm quan hệ không tốt lắm, ta đại nhị thời điểm, cùng hẳn chi gian có chút hiểu lầm.”

Nàng đã nói được thực rõ ràng, nàng hoài nghi là đồng thành từ giữa làm khó dễ, trực tiếp hủy bỏ nàng chuyển chính thức tư cách.

Trương viện trưởng sắc mặt tức khắc trở nên có chút không tốt, hần ngữ khí có chút lạnh nhạt nói: “Người suy nghĩ nhiều, đồng bác sĩ luôn luôn công tư phân minh, càng không có thời gian cùng người một người để tử so đo cái gì, loại chuyện này người không nên tới tìm ta, đi tìm mang người lão sư cùng học tử hỏi một chút đi.”

Thôi niệm nháy mắt đem nước mắt tễ ra tới: “Viện trưởng, ta thật sự thực yêu cầu cơ hội này, cũng đặc biệt ái bệnh viện, cầu ngài cho ta một lần cơ hội đi, ta thật sự thực nỗ lực.”

“Khả năng người không có nỗ lực nói không thể thay thế được đi.”
Đồng Miếu ở một bên nhàn nhạt nói.

Thôi niệm sửng sốt một chút, quay đầu đi xem cái này cùng chính mình không sai biệt lắm đại nữ hài tử.

Nàng nguyên lai không có để ý người khác ở đây, một là bởi vì chính mình không có tư cách để cho người khác đi ra ngoài, nhị là nàng nghĩ dù sao cũng không quen biết, chính mình ngã điểm mặt mũi cũng không có gì, nhưng là hiện tại nhìn chăm chú nhìn lên, nàng lại cảm thấy thấy thế nào như thế nào quen thuộc.

Nhưng loại này quen thuộc cảm cũng không có mãnh liệt đến làm nàng nháy mắt nhớ tới Đồng Miếu, nhưng nàng biết, nhất định là gặp qua người.

Nếu là gặp qua người, kia tất nhiên cũng nhận thức nàng, cái này làm cho nàng đột nhiên vô pháp từ bỏ tự tôn, đau khổ cầu xin trương viện trưởng.

Nhưng là đã rơi xuống đất thể diện lại nhạt không đứng dậy, nàng hơi có chút tức muốn học máu nói; “Ta tin tưởng chỉ cần ta lưu tại bệnh viện hảo hảo công tác, về sau nhất định có thể trở thành càng ưu tú bác sĩ.”

Nàng chưa nói cái này càng ưu tú là cùng ai tương đối, nhưng Đồng Miếu lại trong lòng biết rõ ràng, nàng chỉ chính là đồng thành.

Đồng Miếu trong lòng không tiếng động cười thầm, cũng không biết đồng thành là chuyện như thế nào, như thế nào nhiều người như vậy tận sức với vượt qua hẳn.

“Trưởng viện trưởng, nếu không ta đi trước quen thuộc quen thuộc hoàn cảnh, trong viện còn có ta đồng học.” Đồng Miếu chuẩn bị tìm cái lý do rời đi.

“Ách hành, vậy người đi trước chuyển vừa chuyển, ta cũng chuẩn bị đi cái giải phẫu.” Trưởng viện trưởng nhìn nhìn biểu, đứng dậy đem áo blouse trắng hệ thượng, bế lên tư liệu kẹp, xoay người đối thoại thì thầm, “Người cũng không cần ở ta nơi này lưu trữ hảo đi.”

Đồng Miếu ở ra cửa phía trước, cuối cùng nhìn thoáng qua thôi niệm, thôi niệm đặc biệt mờ mịt bất lực khốc, có lẽ tới phía trước, trong lòng còn còn ôm có một tia hy vọng, nhưng là hiện tại, chỉ sợ mất mát rất cuộc.

Lần này lúc sau, nàng rất cuộc không ở bệnh viện nhìn thấy quá thôi niệm, đương nhiên Đồng Miếu cũng rất khó nhớ tới nàng.

Thôi niệm chỉ là nàng dài lâu trong cuộc đời một cái tiểu nhạc đệm, bởi vì cùng đồng thành nhắc lên quan hệ, cho nên nàng ký ức thời gian dài chút, trên thực tế thôi niệm đã làm những cái đó sự tình, ở hiện tại Đồng Miếu xem ra, đã chỉ thường thôi.

Đụng tới thôi niệm nàng có thể tâm không gợn sóng, nhưng đụng tới đồng thành lại không được.

Nàng thường xuyên đầu chuyển ở thần kinh nội khoa cùng u khoa, muốn không đụng tới đồng thành thật ở là chuyện khó khăn lắm tình.

6 năm không thấy, đồng thành lão nhiều, trên đầu có rõ ràng vài sợi đầu bạc, khóe mắt nếp nhăn cũng so năm đó thâm, hăn vẫn là như vậy mảnh khảnh, một bộ nho nhã lễ độ đáng.

Thực tập sinh cùng tuổi trẻ bác sĩ nhóm tôn kính hăn, sùng bái hăn, người bệnh nhóm đi quan hệ nghĩ cách làm đồng thành tới làm phẫu thuật, bởi vì hăn trình độ hảo, giải phẫu chưa từng có ra quá vấn đề.

Chẳng sợ nàng thay đổi nhiều như vậy, đồng thành vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra nàng tới.

Hai người ở hành lang gặp được, Đồng Miếu vội vàng đi phòng bệnh khu kiểm tra phòng, đồng thành vội vàng đi làm phẫu thuật.

Vội vàng liếc mắt một cái, Đồng Miếu thậm chí khó có thể hình dung, đồng thành ánh mắt lại cỡ nào phức tạp, nàng căn bản vô pháp từ như vậy trong ánh mắt phân biệt ra đồng thành cảm xúc.

Quá mức thâm trầm, quá mức áp lực.

Chỉ là từ ngày đó bắt đầu, nàng vẫn phòng hộp cơm biến thành hai phần.

Tư Trạm đưa một phần, đồng thành đưa một phần.

Nàng cố ý đem đồng thành đưa kia phần đưa cho hăn thủ hạ mang theo năm viện y ăn, nghĩ lại quá vài lần, đồng thành minh bạch có ý tứ gì, cũng liền sẽ không cho nàng tặng.

Nhưng là không có, nàng làm năm viện tổng một năm, đồng thành suốt cho nàng tặng một năm cơm.

Đến sau lại tất cả mọi người đều đã biết, thần nội đồng bác sĩ, mỗi ngày thỉnh người ăn cơm, này bệnh viện còn có không thiếu đồng bác sĩ

nhân tình bác sĩ sao?

Không có.

Ở nàng sắp muốn chuyển vì phó chủ nhiệm y sư kia một ngày, nhìn trên mặt bàn plastic hộp cơm, còn có bên trong nóng hôi hổi đồ ăn, Đồng Miếu thở dài một hơi.

Nàng rút cuộc đem Tư Trạm kia phân lưu lại, mở ra đồng thành đưa cơm trưa.

Cơm trưa khẩu vị thực thanh đạm.

Bởi vì trong nhà đều là làm bác sĩ, cho nên đối ẩm thực phương diện thập phần chú ý, thiếu du thiếu muối là thái độ bình thường, loại này thói quen nàng vẫn luôn bảo trì rất nhiều năm.

Nàng có thể nhớ lại tới đồng thành làm đồ ăn là cái gì hương vị, trước kia cha mẹ còn yêu nhau thời điểm, Đồng Mỹ Quân làm gì đó kỳ thật cũng không tốt ăn, nàng luôn là chờ mong ba ba nấu cơm, đồng thành làm càng hương một chút.

Nàng thích nhất hẳn làm thịt kho tàu.

Hiện tại này phân đồ ăn, vị cùng khi còn nhỏ cũng không quá giống nhau, thiếu kia một tia ngọt ý.

Bởi vì đồng thành có tân sinh hoạt, bên người có tân người, có lẽ hẳn hiện tại người nhà không thích ở đồ ăn thêm đường.

Đồng Miếu một ngụm một ngụm, đem sở hữu đồ ăn ăn xong rồi.

Rất nhiều, nàng cũng thực căng.

Đồng thành không giống Tư Trạm giống nhau hiểu biết nàng lượng cơm ăn, đại khái là lo lắng nàng ăn không đủ no.

Ăn xong lúc sau, nhìn trống rỗng hộp cơm, nàng trong lòng chua xót hụt hẫng.

MỠI TÌNH ĐẦU CỦA ANH (HẮN TIỂU MỠI TÌNH ĐẦU)

Tiêu Thất Lục ĐỀ
www.dtv-ebook.com

Phần 88 + phiên ngoại

Trợ thủ theo Đồng Miểu như vậy nhiều tràng giải phẫu, vẫn là lần đầu tiên thấy nàng tay run, đi ra phòng giải phẫu lúc sau, cơ hồ liền cái ly đều phải cầm không được.

Tư Khải Sơn cùng Tư Trạm liền canh giữ ở cửa, hai người không có sai biệt lo âu.

Tư Khải Sơn là lo lắng Đồng Mỹ Quân an toàn, chẳng sợ biết Đồng Miểu kỹ thuật đã là quốc nội đứng đầu, nếu không phải hẳn không hiểu y thuật, thậm chí hận không thể đi vào cùng Đồng Miểu cùng nhau giải phẫu.

Mà Tư Trạm tắc sợ hãi Đồng Miểu áp lực quá lớn, nàng người này trước kia từng có tiền khoa, đến quá cái loại này tra tấn người bệnh, Tư Trạm tổng sợ cái kia tật xấu lại tìm được Đồng Miểu trên người.

Thẳng đến Đồng Miểu bồi hộ sĩ cùng nhau đẩy mù mù ra tới, nhìn bọn họ nín thở ngưng thần bộ dáng, lộ ra cái vui mừng cười.

Tư Khải Sơn một lòng cuối cùng hạ xuống.

Giải phẫu thực thành công, ít nhất Đồng Miểu lập lại cân nhắc rất nhiều biến, cũng nghĩ không ra chính mình còn có cái gì công bố.

Đồng thành cố ý cấp Đồng Miểu phê hai ngày giả, làm nàng hảo hảo chiếu cố Đồng Mỹ Quân.

Loại này cơ hội đối với chuyên gia cấp bác sĩ thật sự là quá mức khó được, toàn bệnh viện đều biết, đồng phó viện trưởng đặc biệt tích tài, đối đồng bác sĩ phi thường chiếu cố.

Nhưng cũng bởi vì Đồng Miếu thật sự quá mức ưu tú, cho nên chưa từng có người hoài nghi quá bọn họ chi gian còn có một tầng cha con quan hệ.

Ngày hôm sau Đồng Mỹ Quân liền tỉnh lại, nàng nhĩ sau lưu trữ một cái tiểu xảo tinh xảo khâu lại dấu vết, chờ về sau trường hảo, không nhìn kỹ cơ hồ nhìn không ra tới.

Nàng tỉnh lại chuyện thứ nhất, chính là năm năm Đồng Miếu lạnh lẽo tay, cười nói: “Thật tốt, người quá tuyệt vời.”

Đồng Miếu ngồi ở mép giường, dùng khăn ướt cấp Đồng Mỹ Quân xoa xoa cổ, sau đó ôn nhu nói: “Mẹ, ta không riêng gì người nữ nhi, vẫn là người chủ trị bác sĩ, người muốn thành thành thật thật đem sở hữu cảm thụ đều nói cho ta, không được có bất luận cái gì dấu diếm, bằng không sẽ làm ta sinh ra ngộ phán.”

Đồng Mỹ Quân thật cẩn thận từ trên giường ngồi dậy, dựa vào gối đầu thượng: “Ta đương nhiên biết, kỳ thật hiện tại không nhiều lắm cảm giác, chỉ là cảm thấy nhĩ sau có chút ma, nhưng đây cũng là bình thường tình huống, rốt cuộc không thông huyết.”

“Ân, đây cũng là không có cách nào sự tình.” Hai người từ chuyên nghiệp góc độ giao lưu vài câu, Đồng Mỹ Quân liền lại ngủ đi qua.

Giải phẫu dù sao cũng là đại thương nguyên khí sự tình, nàng vẫn cứ tương đối suy yếu, ngủ nhiều giấc đối khôi phục cũng hảo.

Nho nhỏ phòng bệnh thật sự dài không được như vậy nhiều người, ở Tư Khải Sơn khăng khăng yêu cầu hạ, Đồng Miếu cùng Tư Trạm bị chạy

về gia nghỉ ngơi.

Đi ra bệnh viện đại môn, cởi ra thói quen áo blouse trắng, nàng lười biếng dựa vào Tư Trạm trên xe.

Trong cuộc đời nhất gian nan sự tình giải quyết, Đồng Miểu chợt có loại một thân nhẹ nhàng hạnh phúc cảm.

Từ bảy tuổi bắt đầu liền canh cánh trong lòng sự tình, rốt cuộc ở nàng hai mươi chín tuổi thời điểm giải quyết viên mãn, nàng đỡ xuống cuối cùng một kiện gánh nặng, không còn có cái gì có thể đánh sập nàng khiết.

Thành phố kẹt xe, nửa giờ xe trình lãng là nhiều khai một giờ.

Đồng Miểu ở ghế phụ đã ngủ, nàng không mệt, chỉ là quá nhẹ nhàng.

Xe dừng lại ở gara, nàng liền lập tức mở mắt, duỗi cái lười eo, quay đầu đi triều Tư Trạm cười cười.

Tư Trạm cởi bỏ đai an toàn, cúi người lại đây, ở nàng môi thượng nhẹ mỗ một ngụm: “Tình ngủ?”

“Đặc biệt thanh tỉnh.”

Hai người một hồi đến trong phòng, Tư Trạm tùy ý đem chìa khóa xe một ném, giữ chặt Đồng Miểu cánh tay, có chút cấp bách căn nàng môi, từ khóe môi một đường hôn môi đến cổ, thanh thiên hơi thở đụng vào tinh tế làn da, hẳn có thể cảm nhận được Đồng Miểu từng cái nhảy lên mạch đập, hoạt bát lại rõ ràng.

Vì thế hẳn quyến luyến đem cằm để ở Đồng Miểu trên cổ, nhẹ nhàng cọ cọ.

Hẳn biết Đồng Miểu hiện tại rất vui sướng, nhu cầu cấp bách chia sẻ.

Đồng Miếu bị ngứa mặt trốn: “Uy, người đều bao lâu không có cạo râu.”

Tư Trạm vô tội ngẩng đầu, sờ sờ chính mình cảm, đích xác rất đâm tay.

“Hảo đi, ta đi rửa mặt chải đầu một chút.” Hãn buông ra Đồng Miếu, đem áo ngoài đắp ở trên giá áo, vào buồng vệ sinh khiết.

Đồng Miếu ở huyền quan chỗ dừng một chút, duỗi tay đem đầu tóc thượng dây buộc tóc cấp giải xuống dưới.

Tư Trạm đối với gương quát xong rồi râu, lại đem áo ngoài cởi ra đắp ở máy giặt thượng, mở ra vòi hoa sen, hãn cũng có hai ngày không tắm rửa, bệnh viện nước sát trùng mùi vị dính một thân.

Tí tách tí tách nước ấm lao xuống tới, tức khắc ở trong phòng tắm bốc lên khởi một cỗ sương mù, Tư Trạm lau một phen mặt.

Phòng tắm môn đột nhiên mở ra, hãn kinh ngạc dừng một chút.

Đồng Miếu bọc một tầng khăn tắm đi đến, tóc dài rối tung ở phía sau bối, ở môn sương mù, có vẻ phá lệ mê người khiết.

“Ta cũng muốn rửa mặt chải đầu một chút.” Nàng dứt lời, duỗi tay đem khăn tắm giải khai.

Tư Trạm hầu kết nhẹ nhàng lăn lộn một chút, ánh mắt cực nóng lại trắng ra.

Đồng Miếu ngược mắt cười, đen nhánh mắt nhân bị mạ lên một tầng ướt dầm dề thủy ý.

“Người cố ý.” Tư Trạm thấp giọng nói.

“Tư Trạh, từ y học góc độ đi lên nói, có một số việc chúng ta không thể lại đợi, rốt cuộc ta đều hai mươi chín.” Nàng thanh âm nhu nhu, mang theo nồng đậm ám chỉ.

Tư Trạh hơi hơi híp mắt, gọi lên môi cười nói: “Bảo bối nhi, lớn lên thật tốt.”

Trưởng thành thật tốt.

Ai có thể nghĩ đến nàng trước kia là cái động bất động liền mặt đỏ, bắt tay liền cả người cứng đờ người nhát gan đâu.

Nhưng vô luận là người nhát gan nàng, vẫn là nhiệt tình lớn mật nàng, đều như vậy mê người, làm người hận không thể trang ở trong túi, tùy thời tùy chỗ mang theo trên người.

Thiên còn rất sáng đâu, nhưng bọn hắn kéo lên bức màn.

Tóc còn ướt đâu, lại căn bản không kịp lau khô.

Nàng mặt mày chi gian toàn là nhu tình, làm Tư Trạh lưu luyến quên phản, sống mơ mơ màng màng.

Để cho người may mắn, là mặc kệ qua nhiều ít năm, mặc kệ trải qua nhiều ít sự, bọn họ đều còn ở bên nhau, chưa từng có tách ra quá.

Sau lại nha, hắn tiểu mỗi tình đầu, biến thành hắn tân nương, biến thành hai đứa nhỏ mũ mũ.

.....

Chương 106 phiên ngoại 1 ngẫu nhiên đến

“Người lại với ai đánh nhau?” Tư Khải Sơn hít sâu một hơi, có chút đau đầu xoa xoa huyệt Thái Dương.

Tư Trạm lười biếng dựa vào cửa sổ xe, cùng Tư Khải Sơn cách thật xa, trong tay đùa nghịch di động, không chút để ý nói: “Món lòng.”

Tư Khải Sơn lập tức ngồi thẳng thân mình, trừng mắt nhìn Tư Trạm liếc mắt một cái, trách mắng: “Người có thể hay không nói chuyện? Người đem người đánh người còn có lý, có thể hay không làm ta tỉnh điếm tâm!”

Tư Trạm hơi hơi nâng nâng mí mắt, đôi mắt thoáng từ trên màn hình di động rời đi một lát, ngữ khí lương bạc nói: “Xem ra món lòng về nhà tìm ba mẹ tổ khổ.”

Tư Khải Sơn hận sắt không thành thép dùng ngón tay điểm điểm hằn: “Mặc kệ hấn làm cái gì, đây là người đem người đánh tiến bệnh viện lý do sao? Nếu không phải ta, người cho rằng liền như vậy tính? Ta cầu xin người an phận điếm, đừng cho người lão tử gây chuyện hành sao!”

Tư Trạm câu môi cười, oai quá đầu tới nhìn Tư Khải Sơn, ánh mắt rất là vui sướng khi người gặp họa: “Ngài chỉ thị ta vừa mới truyền đạt cho ta mẹ, hy vọng ta hai cái gia trưởng thống nhất ý kiến lúc sau, lại đối ta tiến hành giáo dục.”

Hấn nhẹ nhàng một chút giọng nói, lương nhân rít gào thanh âm từ di động bên trong truyền đến: “Ta liền biết người ba là cái tủng bao, chuyện này người không phải sợ, đối bằng hữu phải có nghĩa khí, hấn trước đối Trần Đông động tay, người cũng không cần lưu tình, có chuyện gì, mụ mụ trở về cho người làm chủ!”

Tư Khải Sơn mắt trợn trắng, vừa muốn nói gì, tài xế đột nhiên một cái phanh gấp.

Một tiếng nặng nề va chạm truyền đến, tất cả mọi người trở tay không kịp, ý thức được nguy cơ kia một khắc, Tư Khải Sơn bản năng bổ nhào vào Tư Trạm trên người.

Cửa sổ pha lê bị đâm nát, mảnh nhỏ bắn tiến vào, cửa xe hướng bên trong thâm lõm vào đi.

Cũng may thị trong nghề xe, khai tốc độ không tính quá nhanh, tuy rằng ô tô nhìn rất thảm thiết, nhưng người cũng chưa ra cái gì đại sự.

Tư Trạm hiển nhiên chưa từng có trải qua quá loại tình huống này, chờ tài xế từ trong xe bò ra tới, hấn mới phản ứng lại đây, chạy nhanh từ phía chính mình mở cửa xe, đem Tư Khải Sơn túm ra tới.

Tư Khải Sơn run lên cánh tay, vài đạo tơ máu theo miệng vết thương chảy ra, nhìn đỏ thắm một mảnh, không biết nặng nhẹ.

“Hải, không gãy xương.” Tư Khải Sơn run lên cánh tay, chịu đựng đau đớn, đem cánh tay lượng ở một bên.

Tư Trạm biểu tình phức tạp nhìn thoáng qua hấn ba.

Vừa rồi kia trong nháy mắt, Tư Khải Sơn chắn hấn phía trước, vẩy ra tiến vào toái pha lê đều nện ở Tư Khải Sơn trên người, hấn một đỉnh điểm thương đều không có.

Hấn cùng Tư Khải Sơn đều là không tốt thổ lộ tình cảm người, trước nay chưa nói quá cái gì mềm mại nói.

Tư Trạm đương nhiên tin tưởng Tư Khải Sơn là yêu hấn, nhưng là thiết thân cảm nhận được loại này để ý, lại là một khác phiên tư vị.

Đặc biệt là cha mẹ tách ra lúc sau, Tư Trạm trở nên so trước kia càng không muốn giao lưu, thà rằng xảy ra chuyện chính mình giải quyết, cũng tuyệt không tưởng phiền toái Tư Khải Sơn.

Nhưng lần này là cái ngoài ý muốn, hiển nhiên đối phương túng, mất tin, đem sự tình thọc tới rồi cha mẹ nơi đó.

Hắn hiện tại thế nhưng cảm thấy có chút thực xin lỗi Tư Khải Sơn.

Tài xế sợ hãi, tuy rằng chuyện này trách nhiệm không ở hắn, nhưng là rốt cuộc hắn phản ứng chậm, làm lão bản bị thương, làm không hảo liền phải ném công tác.

Hắn đồ mồ hôi nói: “Nếu không ta kêu chiếc xe, chạy nhanh đi bệnh viện bằng bó một chút đi, nơi này ta xử lý là đến nơi.”

Tư Trạh nhìn thoáng qua Tư Khải Sơn cánh tay thượng huyết, nhàn nhạt nói: “Ta đi kêu.”

Thực mau, hắn tiếp đón một chiếc xe taxi, hai người ngồi xe bên trung tâm bệnh viện mà đi.

Đồng Mỹ Quân vừa mới ở phòng nghỉ giặt sạch cái đầu, ** còn không có lau khô, nhưng bị gió thổi qua, tươi mát mát mẽ không ít.

Hai ngày này du lịch cao phong kỳ, tai nạn xe cộ phá lệ nhiều, khám gấp chủ nhiệm vừa lúc ra ngoài giao lưu, liền thừa nàng một cái phó chủ nhiệm, cho nên nàng đã một ngày không rời đi bệnh viện.

Nàng đem nữ nhi nhận được bệnh viện, đi theo bên người nàng, tuy rằng không có phương tiện, nhưng tổng có thể chăm sóc, nàng cũng yên tâm.

Nàng nữ nhi đặc biệt hiếu chuyện, học tập cũng thực hảo, ngoan ngoãn đã ở phòng nghỉ, nghiêm túc đọc sách.

Đồng Mỹ Quân trù mển sờ sờ nữ nhi tóc quăn, thò lại gần xem nàng bài thi thượng đề.

Đúng lúc này chờ, trực ban hộ sĩ gõ gõ phòng nghỉ môn.

Đồng Mỹ Quân sửng sốt một chút, đem đầu tóc tùy ý cuốn cuốn, ném ở sau lưng, trả lời: “Mời vào.”

“Đồng lão sư, người nếu không qua đi một chuyến đi.” Hộ sĩ do dự nói.

Đồng Mỹ Quân nghiêm túc nhìn lại mi: “Làm sao vậy?” Nàng cho rằng đã xảy ra cái gì không xong tình huống, hoặc là là hiện có người bệnh bệnh tình chuyển biến xấu, hoặc là là lại có đại hình sự cố đã xảy ra.

“Tư Khải Sơn ở bệnh viện phụ cận ra tai nạn xe cộ, ngài đi cấp băng bó một chút đi!” Hộ sĩ nôn nóng nói.

Quả nhiên là ra tai nạn xe cộ!

Đồng Mỹ Quân không chú ý hộ sĩ phía trước nhắc tới cái tên kia, ở nàng nhận tri, loại này liễu mình thúc giục nàng quá khứ ca bệnh, đều là thương tương đối nghiêm trọng.

Nàng một bên túm quá áo blouse trắng, một bên bước nhanh đi ra ngoài, còn không quên hỏi câu: “Có mấy chỗ gãy xương? Người chạy nhanh liên hệ khoa chỉnh hình trưởng chủ nhiệm, chúng ta bên này chỉ có thể khẩn cấp xử lý một chút, tìm người nhà kịp thời tiến hành giải phẫu.”

Hộ sĩ thè lưỡi, chột dạ nói: “Đồng lão sư, hẳn chính là cánh tay bị pha lê mảnh nhỏ quát bị thương, không gãy xương.....”

Đồng Mỹ Quân: “.....”

Hộ sĩ thấy Đồng Mỹ Quân sắc mặt trầm hạ tới, chạy nhanh vẫy vẫy tay; “Ta không phải cố ý đậu ngài, đây chính là Tư Khải Sơn a, ta phó viện trưởng đều cùng hẳn bạn vong niên, khẳng định đến tìm kỹ thuật tốt nhất bác sĩ đi thượng dược.”

Đồng Mỹ Quân lúc này mới chú ý tới Tư Khải Sơn tên này.

Nàng không phải không nghe nói qua, chỉ là không thể nào quan hệ.

Cái loại này thường xuyên xuất hiện ở TV cùng tạp chí kinh tế tài chính bên trong nhân vật, cùng nàng không phải một cái thế giới người.

Nàng biết Tư Khải Sơn là phú hào, cho nên nhân mạch quyền lợi đều rất cường đại.

Nhưng nàng nhiều ít có chút phản cảm tay cầm quyền lợi liền chuyện bé xé ra to người.

Rõ ràng tùy tiện một cái hộ sĩ là có thể xử lý quát thương, cố tình muốn tìm cái chủ nhiệm hoặc là phó chủ nhiệm tới thưởng dục.

Nàng tuy rằng như vậy tưởng, nhưng vẫn là đi theo hộ sĩ đi qua.

Phó viện trưởng nơi đó mặt mũi không thể không cho, nàng tuy rằng không quá sẽ lấy lòng lãnh đạo, nhưng là ít nhất mặt mũi công trình vẫn là hiểu.

Tóc còn không có làm, như vậy đi nhiều ít không quá lễ phép, nàng tùy tay từ trên bàn trừu cái dây buộc tóc, đơn giản hợp lại một chút, lỏng lẻo hệ ở sau lưng.

Đồng Miêu từ trên chỗ ngồi ngẩng đầu lên: “Mụ mụ người muốn đi vội sao?”

Đồng Mỹ Quân gật đầu: “Đúng vậy, mụ mụ đi xem một cái người bệnh, một lát liền trở về.”

Đồng Miêu liếm liếm môi dưới, bĩu môi nói: “Ta làm xong một bộ đề, muốn đi ra ngoài chuyển một vòng.”

Đồng Mỹ Quân sốt ruột rời đi, vì thế gật gật đầu: “Hành, vậy người chính mình đi dạo, đừng cho mặt khác thúc thúc a di thêm phiền toái.”

Nàng dứt lời, vội vàng chạy đến cấp đại nhân vật thượng dược.

Đại nhân vật ngồi ở phòng cấp cứu trên giường bệnh, cánh tay thương vết máu đã bị lau đi không ít, thùng rác đôi vại đoàn nhiễm huyết rượu sát trùng.

Đồng Mỹ Quân ổn ổn tâm thần, vỗ vỗ cấp Tư Khải Sơn xử lý miệng vết thương hộ sĩ nói: “Ta đến đây đi.”

Nàng tùy tay kẹp lên mấy khối rượu sát trùng, sạch sẽ lưu loát chà lau thương chỗ.

Kỳ thật vừa thấy liền biết, tuy rằng miệng vết thương lại nhiều lại mật, nhưng là cũng không thâm, chỉ là miệng nhỏ quá nhiều, làm xử lý thương gặp biến đến có chút phiền phức.

Cồn kích thích tính quá cường, sát đến tan vỡ địa phương, nhiều ít sẽ có chút đau.

Đồng Mỹ Quân không khỏi thả chậm tốc độ.

Tư Khải Sơn giương mắt nhìn Đồng Mỹ Quân.

Nàng động tác rõ ràng lão đạo nhiều, hiển nhiên là có kinh nghiệm bác sĩ, nhưng là khó được còn như vậy có khí chất, ôn nhuận giống một ông nước suối.

“Miệng vết thương không thâm, không cần khâu lại, tiêu xong độc lúc sau chậm rãi liền sẽ khép lại, gần nhất một tuần vẫn là đừng đụng đến thủy.”

Đồng Mỹ Quân đem dùng phế bỏ công cụ đưa cho hộ sĩ đi tiêu độc, sau đó một tay giải khai khâu trang, nàng dây buộc tóc quá tưng, xả khâu trang vung đầu công phu, ẩm ướt tóc dài từ đầu thẳng trung tránh thoát ra tới, rồi tung mẫn vai.

Tư Khải Sơn xem sừng sốt.

Hắn nguyên bản chỉ là cảm thấy nàng khí chất nhu hòa, lại không nghĩ rằng còn lớn lên như vậy đẹp.

Nói không tâm động là giả, mặc cho ai nhìn đến như vậy mỹ nhân đều sẽ có chút khẩn trương, huống chi hắn hiện giờ vẫn là độc thân.

Đồng Mỹ Quân cũng không nghĩ tới dây buộc tóc sẽ như vậy rớt, nàng chạy nhanh cúi đầu tưởng nhật, Tư Khải Sơn lại cũng cảm lòng không đậu cong lưng, hai người tay đột nhiên không kịp phòng ngừa đánh vào cùng nhau, Đồng Mỹ Quân dường như điện giật giống nhau, chột bắt tay rút về tới, xấu hổ cười cười.

“Cảm ơn ngài.”

Nàng vòng khai Tư Khải Sơn cánh tay, đem dây buộc tóc cầm lấy tới, cất vào chính mình trong túi.

Đồng Miếu rảnh rồi không có việc gì, liền đi theo mù mù mặt sau, muốn nhìn mù mù rốt cuộc ở vội chút cái gì.

Nàng ghé vào cửa, nho nhỏ đem đầu thăm đi vào, đen bóng mắt to đánh giá Tư Khải Sơn.

Nàng từ trước đến nay mẫn cảm, người cũng thành thực sớm, trong nháy mắt liền cảm thấy, cái này thúc thúc xem mù mù ánh mắt giống như không bình thường.

Nàng nhẹ nhàng căn cứ môi dưới, tiếp tục thăm dò muốn nhìn càng cẩn thận một chút, lại không có phát hiện, chính mình động tác quá mức thấy được, cũng bị người chú ý thương.

Một chút vết thương nhẹ, xử lý cũng bất quá ngăn ngừa mười phút thời gian, Đồng Mỹ Quân cũng không tính toán quá nhiều dừng lại, nàng công đạo xong chính mình thuộc bốn phận sự, xoay người liền đi.

Đi tới cửa thời điểm, đem Đồng Miếu nắm tiến vào, sờ sờ đầu.

Đồng Miếu mềm như bông kêu một tiếng: “Mẹ.”

Dựa tường đứng nào đó nam sinh chợt cứng đờ, biểu tình tức khắc phức tạp vài phần.

Vẫn chút thời điểm, một cái khác tài xế tới bệnh viện tiếp Tư Khải Sơn cùng Tư Trạm trở về, hai người ngồi trên xe, Tư Khải Sơn tùy ý đem cánh tay thượng dính băng gạc xả xuống dưới.

Điểm này tiểu thương hãn còn không thêm để ý, càng không có như vậy làm ra vẻ, tùy tùy tiện tiện liền lo lắng hãi hùng.

Nhưng là bị vị kia bác sĩ coi như gấu trúc dường như nhân vật đối đãi, hãn còn man vui vẻ.

Tư Trạm liếc hãn ba liếc mắt một cái, ý có điều chỉ nói: “Đôi mắt đều mau rớt ra tới.”

Tư Khải Sơn hơi có chút không được tự nhiên ho nhẹ một tiếng, lẩm bẩm nói: “Nói hươu nói vượn thứ gì.”

Có phải hay không nói hươu nói vượn, tự do tâm chứng.

Dù sao tự ngày đó gặp qua một mặt khởi, Đồng Mỹ Quân cuối cùng phát giác có chút không đúng rồi.

Tăng ca thêm buồn ngủ, nàng vì hiểu rõ mệt, đi đến bệnh viện phụ cận Starbucks điểm một ly cà phê, mới vừa ngồi xuống không bao lâu, Tư Khải Sơn liền xuất hiện ở nàng trước mặt.

“Lại gặp mặt, hảo hảo.” Tư Khải Sơn sửa sửa tây trang áo khoác, nho nhã lễ độ nhấp một ngụm phức nhuế bạch.

Đồng Mỹ Quân chớp chớp mắt, đoan trang Tư Khải Sơn sau một lúc lâu, nhẹ nhàng cười cười: “Đúng vậy, thật hảo.”

Xảo đến nàng đều không thể tin tưởng này chỉ là trùng hợp có thể giải thích.

Nàng gần nhất ngẫu nhiên gặp được Tư Khải Sơn số lần, so ở TV thượng nhìn đến hẳn còn muốn nhiều.

Một cái đại danh đình đình lại gia tài bạc triệu nhân vật, như thế nào tổng có thể làm nàng gặp phải, còn thường xuyên ở bệnh viện phụ cận các địa điểm lui tới đâu.

Đồng Mỹ Quân hít sâu một hơi, cảm thấy uống cà phê đều có chút không được tự nhiên.

Tư Khải Sơn lại bắt đầu tìm đề tài: “Đồng bác sĩ, ngài có hài tử đi.”

Có, một cái nữ nhi, là cái thu hoạch vô số thi đua giải thưởng học bá, này đó Tư Khải Sơn đã sớm điều tra rõ ràng.

Đồng Mỹ Quân rừ rừ mắt, đem cà phê ly buông, gật gật đầu: “Có một cái nữ nhi, lập tức muốn thượng cao một.”

Tư Khải Sơn nhướng mày cười nói: “Thật hảo, ta có đứa con trai, cũng muốn thượng cao một.”

Đồng Mỹ Quân có chút ngoài ý muốn, này đến thật là đỉnh xảo, nàng đối Tư Khải Sơn cũng không tính nhiều chú ý, cho nên cũng căn bản không biết hẳn gia đình thành viên.

“Như vậy a.....”

Tư Khải Sơn nguyên bản cũng không phải nói nhiều người, ngày thường ở công ty luôn luôn lạnh cái mặt, ai thấy hẳn đều hận không thể xám xịt kẹp chặt cái đuôi làm việc.

Nhưng cùng Đồng Mỹ Quân ở bên nhau, hẳn nói có chút dị thường nhiều, nhiều đã có thời điểm thậm chí khống chế không được suýt nữa nói lậu miệng.

“Bất quá nhà ta cái kia một chút cũng không cho ta bớt lo, học tập không để trong lòng, không giống người nữ nhi, như vậy ưu tú.” Tư Khải Sơn thừa dịp Tư Trạm không ở, dùng nhi tử kiểm đề tài.

Đồng Mỹ Quân nghe vậy giương mắt nhìn Tư Khải Sơn liếc mắt một cái, đỉnh mày hơi hơi nhăn lại, tiện đà cúi đầu cong lên khóe môi: “Ngài như thế nào biết nữ nhi của ta học tập hảo đâu?”

Tư Khải Sơn sững sốt, thực nhanh có chút đông cứng biện giải nói: “A... Khẳng định so với ta nhi tử học tập hảo.”

Nói tới đây, Đồng Mỹ Quân cơ bản đã minh bạch là chuyện như thế nào.

Nhưng là nàng vẫn là vô pháp lý giải, Tư Khải Sơn như thế nào sẽ đối nàng cảm thấy hứng thú.

Nàng chính là một cái phổ phổ thông thông lại không thú vị bác sĩ, cũng không tính tuổi trẻ, căn bản là không nghĩ lại phát triển một đoạn cảm tình, ai biết có một ngày muốn gặp phải như vậy vấn đề.

Đồng Mỹ Quân quyết định né tránh Tư Khải Sơn.

Đây là thực hiện thực lại thực lý trí cách làm, nàng cùng Tư Khải Sơn chi gian tồn tại rất lớn chênh lệch, chẳng sợ hiện tại Tư Khải Sơn đối nàng có như vậy một chút ý tứ, nhưng cũng khẳng định không đủ để chống đỡ một đoạn cảm tình.

Nàng sinh hoạt chịu không nổi rung chuyển.

Nàng không sợ, chỉ là nàng không thể lại làm nữ nhi bị thương tổn, nàng cần thiết đem toàn bộ tinh lực, toàn bộ ái cấp Đồng Miểu, đây là nàng thiếu.

Đồng Mỹ Quân không bao giờ đi kia gia tiệm cà phê uống cà phê, nàng thà rằng chính mình hưởng chút tốc dung, cũng muốn tránh cho ngẫu nhiên gặp được Tư Khải Sơn khả năng.

Dù sao qua một đoạn thời gian, trăm công ngàn việc đại xí nghiệp gia khẳng định lại đi vội chuyện khác đi, thực mau liền sẽ đã quên nàng cái này tiểu bác sĩ.

Đồng Mỹ Quân tin tưởng vững chắc.

Bệnh viện khó được nghênh đón không như vậy vội nhật tử, mấy cái phòng làm một lần quan hệ hữu nghị, kỳ thật nói là quan hệ hữu nghị, cũng chính là mấy cái quan hệ tương đối tốt bác sĩ ghé vào cùng nhau ăn bữa cơm.

Khoa phụ sản Hàn bác sĩ cùng Đồng Mỹ Quân quan hệ thực hảo, nàng muốn so Đồng Mỹ Quân lớn mười tuổi, quả thực là thao mụ mụ tâm.

Buông chén trà, Hàn bác sĩ tận tình khuyên bảo nói: “Ta giới thiệu người kia, người muốn hay không đi gặp?”

Đồng Mỹ Quân có chút xấu hổ dừng quá mặt: “Hàn tử, người cũng dừng náo loạn.”

Hàn bác sĩ biết nàng cùng đồng thành sự tình, đây cũng là bệnh viện duy nhất biết nàng bí mật một người.

“Ai, người nói người rớt cuộc có bao nhiêu gốc, lúc trước nhân gia làm người làm bộ không quen biết người liền làm bộ không quen biết, hiện tại nhân gia võ võ mông cùng viện trưởng nữ nhi đi rồi, toàn viện người đều chúc phúc lấy lòng, trời biết người mới là đồng thành thê tử.”

Đồng Mỹ Quân kéo kéo khóe môi, cười khổ nói: “Chúng ta có thật vô danh, không lãnh chứng.”

“Không có không ra phong tường, người cũng không biết những cái đó người trẻ tuổi nghe thấy chút tin đồn nhảm nhí đều như thế nào nghị luận người, còn nói người yêu thâm đồng thành, ta sắp tức chết rồi.” Hàn bác sĩ nói một ngụm đem trong ly trà nóng cấp làm.

Đồng Mỹ Quân võ võ nàng bối, nửa nói giỡn nói: “Đừng tức giận đừng tức giận, bởi vì ta tức điên thân mình không đáng.”

“Tiểu đồng, không phải ta nói người, người mấy năm nay gọi là gì chuyện này đâu, không phải bị người vui đùa chơi sao, người đến nhân lúc còn sớm đi ra, quá chính mình nhật tử.”

Đồng Mỹ Quân thâm chấp nhận, vô tội chớp chớp mắt: “Ta thật sự đi ra, cũng ở quá chính mình nhật tử a.”

Hàn bác sĩ võ võ tay nàng: “Cái này tôn gia đồng bác sĩ, tuy rằng không ở ta trung tâm bệnh viện tốt như vậy đơn vị, nhưng là thu vào còn không kém, từng ly hôn, chính là không có hài tử a, so người lớn năm tuổi, ta xem khá tốt, xem ở tử mặt mũi thương, trông thấy đi.”

Đồng Mỹ Quân thoái thác bất quá, gật đầu bất đắc dĩ.

Kỳ thật nàng liền cái này bác sĩ tên cũng chưa nhớ kỹ, điều kiện a gì đó, cũng đều không cần thận nghe.

Nàng từ nào đó trình độ đi lên nói, có chút quá phận thiên chân.

Nàng lựa chọn một người, chưa bao giờ xem điều kiện, chỉ xem cảm giác.

Cho nên lúc trước lựa chọn đồng thành, nàng cũng là như vậy nghĩa vô phản cố, thiêu thân lao đầu vào lửa.

Nhưng là từ đồng thành lựa chọn hướng ích lợi dựa sát lúc sau, nàng thống khổ quá một thời gian, sau đó tâm liền khóa cứng, rốt cuộc không vì ai động tâm quá, cái này cái gì đồng, cũng sẽ không siêu thoát quy luật ở ngoài.

Gặp mặt ngày đó là Hàn bác sĩ cùng đi.

Nàng cũng là hảo tâm, xem Đồng Mỹ Quân một người mang hài tử vất vả, muốn cho nàng nhanh chóng đi ra đồng thành bóng ma, cấp cảm tình một cái khác phát tiết con đường.

Cơm chiều ước ở hương xá khu.

Hai cái bác sĩ ước cơm chiều, thật sự là tương đương khó khăn, muốn rút ra hai người đều không tăng ca thời gian, càng là khó càng thêm khó.

Bất quá cũng may, chỉ cần thấy này một mặt.

Nàng đến nhà ăn thời điểm, tôn gia đồng đã tới rồi, đối phương còn tỉ mỉ trang điểm quá, hiển nhiên là rất coi trọng.

Đồng Mỹ Quân trong lòng có chút hổ thẹn, bởi vì nàng thập phần không coi trọng, ăn mặc bình thường đi làm quần áo liền tới rồi, trên mặt cũng không như thế nào hoá trang.

Tôn gia đồng vừa nhìn thấy Đồng Mỹ Quân, trong mắt kinh diễm biểu tình liền áp lực không được.

Đồng Mỹ Quân mặc danh cảm thấy có chút phản cảm.

Hàn bác sĩ làm ba phải, cười tùm tùm đem hai người lôi kéo ngồi xuống, bắt đầu tìm đề tài nói chuyện phiếm.

Nàng vẫn luôn thất thần, thường thường nhìn chính mình đồng hồ, nghĩ khi nào có thể đi rồi.

Tôn gia đồng có chút xấu hổ, hỏi: “Đồng bác sĩ có cái gì việc gấp sao?”

Đồng Mỹ Quân nháy mắt ngẩng đầu lên, lúc này mới phát giác chính mình xem biểu động tác quá mức thường xuyên: “Kỳ thật cũng không có.....”

“Có.”

Nàng còn chưa nói xong, đột nhiên bị một cổ mạnh mẽ xả lên, tay nàng cổ tay bị người nắm, có chút khẩn.

Tư Khải Sơn không biết khi nào xuất hiện ở bên cạnh bàn, biểu tình dị thường phẫn nộ, căng chặt môi, đọc từng chữ đều trở nên lời ít mà ý nhiều.

Nhưng cũng không biết vì cái gì, Đồng Mỹ Quân tại đây một khắc đột nhiên tâm động một chút.

Cũng chỉ có như vậy một lát, nàng cảm thấy không chút nào che dấu biểu hiện bất mãn Tư Khải Sơn có chút đáng yêu.

“Xin lỗi tôn bác sĩ.” Đồng Mỹ Quân không có ném ra Tư Khải Sơn tay, ngược lại đối tôn gia đồng nói thanh xin lỗi.

Cái này hiện trạng, cái này biểu hiện, tôn gia đồng liền tính không rõ sao lại thế này, cũng tự giác so ra kém Tư Khải Sơn.

Đối phương vô luận từ diện mạo, vẫn là ăn mặc tới xem, đều rõ ràng là cái càng tốt lựa chọn.

Nhưng là hẳn không nghĩ tới, thân cận thị trường thượng còn có công nhiên cướp tân nhân.

Đồng Mỹ Quân không giãy giụa, tùy ý Tư Khải Sơn đem nàng kéo đến không ai góc.

“Cảm ơn người tư tiên sinh, hôm nay giúp ta giải vây quanh.” Đồng Mỹ Quân ánh mắt bằng phẳng.

“Người tình nguyện cùng hẳn thân cận, cũng muốn trốn tránh ta?” Tư Khải Sơn nói chua lèm, hẳn lần đầu tiên đối chính mình mị lực không có tự tin.

Đồng Mỹ Quân: “.....”

Nàng muốn hay không giải thích cái này thân cận là bị bắt tới?

Nhưng nàng cùng Tư Khải Sơn lại là cái gì quan hệ, vì cái gì muốn cùng hẳn giải thích loại chuyện này đâu?

Tư Khải Sơn ý thức được chính mình nói có chút tùy hứng, lập tức áp lực cảm xúc, kiên nhẫn nói: “Đồng bác sĩ, ta thật sự thực thích người, không bằng người thử cùng ta kết giao thử xem.”

Đều là kết quả hôn người trưởng thành rồi, Tư Khải Sơn đơn giản đem sự tình nói trắng ra một chút, nếu không nhất định có thể cho Đồng Mỹ

Quân tìm được khe hở, hàm hồ qua đi.

“Ai, tư tiên sinh, người khá tốt, chính là ta.....”

“Người cũng khá tốt.” Tư Khải Sơn bổ sung nói.

Đồng Mỹ Quân dừng một chút, thay đổi một loại càn ngay thẳng cách nói: “Chính là ta tình huống rất phức tạp, cùng ngài gia thế không quá hòa hợp.”

Nàng thật cũng không phải cố tình làm thấp đi chính mình, chỉ là thành nhân tình cảm hoặc nhiều hoặc ít trộn lẫn tạp chút tương đối hiện thực nguyên tố, này không có gì không tốt, hiện thực làm người thanh tỉnh.

“Ta là chính mình gây dựng sự nghiệp, ta không có gì gia thế, nhà ta theo ta cùng ta nhi tử.”

Đồng Mỹ Quân không tin Tư Khải Sơn không hiểu nàng ý tứ, nhưng là đối phương rõ ràng là không nghĩ hiểu, cũng không tiếp thu nàng dùng trình tự chênh lệch tới qua loa lấy lệ.

Kẻ có tiền đều như vậy tùy hứng sao?

Đối, kẻ có tiền thật sự tùy hứng.

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)

[Phần 31](#)

[Phần 32](#)

[Phần 33](#)

[Phần 34](#)

[Phần 35](#)

[Phần 36](#)

[Phần 37](#)

[Phần 38](#)

[Phần 39](#)

[Phần 40](#)

[Phần 41](#)

[Phần 42](#)

[Phần 43](#)

[Phần 44](#)

[Phần 45](#)

[Phần 46](#)

[Phần 47](#)

[Phần 48](#)

[Phần 49](#)

[Phần 50](#)

[Phần 51](#)

[Phần 52](#)

[Phần 53](#)

[Phần 54](#)

[Phần 55](#)

[Phần 56](#)

[Phần 57](#)

[Phần 58](#)

[Phần 59](#)

[Phần 60](#)

[Phần 61](#)

[Phần 62](#)

[Phần 63](#)

[Phần 64](#)

[Phần 65](#)

[Phần 66](#)

[Phần 67](#)

[Phần 68](#)

[Phần 69](#)

[Phần 70](#)

[Phần 71](#)

[Phần 72](#)

[Phần 73](#)

[Phần 74](#)

[Phần 75](#)

[Phần 76](#)

[Phần 77](#)

[Phần 78](#)

[Phần 79](#)

[Phần 80](#)

[Phần 81](#)

[Phần 82](#)

[Phần 83](#)

[Phần 84](#)

[Phần 85](#)

[Phần 86](#)

[Phần 87](#)

[Phần 88 + phiên ngoại](#)